

Tanok és szövetségek és az egyház története

S Z E M I N Á R I U M

TANULÓK TANULMÁNYI KALAUZA

**Készítette az
Egyházi Oktatási Szervezet**

**Kiadja
Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza**

© 2002 Intellectual Reserve, Inc.

Minden jog fenntartva
Printed in the USA

Az angol eredeti jóváhagyva: 1/00
A fordítás jóváhagyva: 1/00

A Doctrine and Covenants and Church History Student Study Guide fordítása

34190135
Hungarian

Tartalomjegyzék

Hogyan használjuk ezt a tankönyvet?	1	Tanok és szövetségek 24	
A szentírások tanulmányozása	2	Az egyházi vezetők kötelességei	37
Tanok és szövetségek és az egyház története olvasási táblázat	6	Tanok és szövetségek 25	
Üdvözlünk a Tanok és szövetségekben és az egyház történetében!	7	Emma Smith – egy kiváltságos hölgy	38
Az egyház New Yorkban és Pennsylvániában	11	Tanok és szövetségek 26	
Joseph Smith története 1		A közös megegyezés törvénye	39
Joseph Smith elmondja saját történetét	11	Tanok és szövetségek 27	
A Tanok és szövetségek bevezető oldalai		Az úrvacsora az utolsó napokban	40
Ismerkedés a könyvvel	14	Tanok és szövetségek 28	
*Tanok és szövetségek 1		Csak a próféta kap kinyilatkoztatásokat az egyház számára	41
Az Úr előszava – egy figyelmeztető hang	15	Tanok és szövetségek 29	
Tanok és szövetségek 2		Ígéretek a „választottaknak” az utolsó napokban	42
Moróni látogatása	16	Tanok és szövetségek 30	
Tanok és szövetségek 3		David, Peter és John Whitmer – „Ne féljetek!”	43
A próféta megtanul egy fontos leckét	17	Tanok és szövetségek 31	
Tanok és szövetségek 4		Thomas B. Marsh – ígéretek és figyelmeztetések	43
Felkészülés az Úr szolgálatára	18	Tanok és szövetségek 32	
Tanok és szövetségek 5		Misszió a lámánitákhoz	45
Ígéret a Mormon könyve tanúira	19	Tanok és szövetségek 33	
Tanok és szövetségek 6		Felkészülés Jézus Krisztus második eljövetelére	46
A Szellem tanúsága	20	Tanok és szövetségek 34	
Tanok és szövetségek 7		Orson Pratt – „Emeld fel hangodat!”	47
A Jelenések könyvét író János elrejtett feljegyzései	21	Tanok és szövetségek 35	
Tanok és szövetségek 8–9		Sidney Rigdon – egy előfutár	47
A kinyilatkoztatás elnyerése és felismerése	22	Tanok és szövetségek 36	
Tanok és szövetségek 10		Edward Partridge – „Az Úr nagyszerű embereinek egyike”	49
Titkos összeesküvés a próféta elpusztítására	23	Tanok és szövetségek 37–38	
Tanok és szövetségek 11		Gyűljetek Ohióba, és elkerülitek ellenségeiteket	50
„Ha úgy kívánod”	25	Tanok és szövetségek 39–40	
Tanok és szövetségek 12		James Coville – kapott és elvesztett ígéretek	51
Azokhoz, akik ebben a munkában segédkeznek	26	Az egyház Ohióban és Missouriban	52
Tanok és szövetségek 13		Tanok és szövetségek 41	
Az ároni papság visszaállítása	26	Milyen az igaz tanítvány?	52
Tanok és szövetségek 14–16		Tanok és szövetségek 42	
Tanácsok három Whitmer testvérnek	27	Az Úr törvénye egyháza számára	53
Tanok és szövetségek 17		Tanok és szövetségek 43	
Kinyilatkoztatás a három különleges tanú számára	28	Hogyan szól hozzánk az Úr?	55
Tanok és szövetségek 18		Tanok és szövetségek 44	
Az apostolok munkája és a lelkek értéke	29	A konferenciák célja	56
Tanok és szövetségek 19		Tanok és szövetségek 45	
Parancsolat Martin Harris számára	31	Jézus Krisztus második eljövetele	56
Tanok és szövetségek 20		Tanok és szövetségek 46	
Az egyház alkotmánya	32	A Szellem ajándékai	59
Tanok és szövetségek 21		Tanok és szövetségek 47	
Prófétánkat köszönjük Urunk!	34	Egy történetírói elhívás	60
Tanok és szövetségek 22		Tanok és szövetségek 48	
Felhatalmazás szükséges a kereszteléshez	35	Földvásárlás Kirtlandben	61
Tanok és szövetségek 23			
Nem állsz ítélet alatt	36		

*Megjegyzés: a Tanok és szövetségek 1 az ohiói és missouri időszakban adatott.

Tanok és szövetségek 49	
Üzenet a Krisztus Második Megjelenésében Hívók Egyesült Társaságának (a shakereknek)	61
Tanok és szövetségek 50	
A Szellem munkálkodásának megértése	62
Tanok és szövetségek 51	
További utasítások a felajánlás törvényével kapcsolatban	64
Tanok és szövetségek 52	
Sion, az Új Jeruzsálem, kinyilatkoztatásra kerül	65
Tanok és szövetségek 53	
Sidney Gilbert elhívása	65
Tanok és szövetségek 54	
Szövetségek és következmények	66
Tanok és szövetségek 55	
W. W. Phelps elhívatik a munkára	67
Tanok és szövetségek 56	
Feddés azoknak, akik nem alázasak	68
Tanok és szövetségek 57	
Sion központi helye kinyilatkoztatásra kerül	69
Tanok és szövetségek 58	
Az Úr akarata Sionra vonatkozólag	70
Tanok és szövetségek 59	
Parancsolatok Sion és Sion cövekjei számára	72
Tanok és szövetségek 60	
„Ne fecsérelj el az idődet”	73
Tanok és szövetségek 61	
Veszély a vizeken	74
Tanok és szövetségek 62	
Bizonyosságok feljegyeztetik a mennyben	75
Tanok és szövetségek 63	
Készülődés Sionra	76
Tanok és szövetségek 64	
Mebocsátani másoknak	78
Tanok és szövetségek 65	
Isten földi királysága előkészíti az utat a menny királysága számára	80
Tanok és szövetségek 66	
William E. McLellin – „Tiszta vagy, de még nem egészen”	81
Tanok és szövetségek 67	
A szentírás próbája	82
Tanok és szövetségek 68	
A szentírások, Isten hatalma, és szülők	83
Tanok és szövetségek 69–70	
Isten kinyilatkoztatásai – szent sáfárság	84
Tanok és szövetségek 71	
„Nincs olyan fegyver, amelyet ellenetek kovácsoltak, és amely rajtatok győzedelmeskedne”	85
Tanok és szövetségek 72	
Továbbiak a sáfárságokról és a püspök teendőiről	86
Tanok és szövetségek 73	
A Biblia Joseph Smith-féle fordításának befejezése	87
Tanok és szövetségek 74	
Egy próféta kérdése	87
Tanok és szövetségek 75	
Missziós elhívások	88
Tanok és szövetségek 76	
A dicsőség különböző fokozatairól szóló látomás	89
Tanok és szövetségek 77	
Kérdések János kinyilatkoztatásáról	92
Tanok és szövetségek 78	
A püspökök tárháza megalapításának szüksége	93
Tanok és szövetségek 79–80	
Missziós elhívások	94
Tanok és szövetségek 81	
Az Úr tanácsai az elnökségnek	94
Tanok és szövetségek 82	
Utasítások Sion megalapítására vonatkozóan	95
Tanok és szövetségek 83	
A nők és gyerekek iránti felelősség	97
Tanok és szövetségek 84	
Kinyilatkoztatás a papságról	97
Tanok és szövetségek 85	
Cselekvés a magad módján, vagy az Úr módján	100
Tanok és szövetségek 86	
A búza és a konkoly példázata	101
Tanok és szövetségek 87	
Háborús prófécia	101
Tanok és szövetségek 88	
Az olajfalevél: a béke üzenete	102
Tanok és szövetségek 89	
A Bölcsesség szava	105
Tanok és szövetségek 90	
A királyság kulcsai	106
Tanok és szövetségek 91	
Az apokrif iratok	108
Tanok és szövetségek 92	
Legyünk tevékeny egyháztagnak	108
Tanok és szövetségek 93	
Világosság és igazság	109
Tanok és szövetségek 94	
Utasítások az Egyházi Építési Bizottság számára	111
Tanok és szövetségek 95	
Építsétek házatokat!	112
Tanok és szövetségek 96	
Földfelosztás Kirtlandben	113
Tanok és szövetségek 97	
Templomok és Sion	114
Tanok és szövetségek 98	
Reakció az üldöztetésre	115
Tanok és szövetségek 99	
Missziós elhívás John Murdock számára	116
Tanok és szövetségek 100	
Misszionáriusi tanácsok Joseph Smith prófétának és Sidney Rigdonnak	117
Tanok és szövetségek 101	
Válasz a Missouri állam Jackson megyéjében lévő hányattatásokra	118
Tanok és szövetségek 102	
Főtanácsok és egyházi fegyelmezés	120
Tanok és szövetségek 103	
Vajon megváltatik Sion?	121

Tanok és szövetségek 104	
„A magam módján”	122
Tanok és szövetségek 105	
Sion tábora	124
Tanok és szövetségek 106	
„Mint a tolvaj az éjszakában”	126
Tanok és szövetségek 107	
Kinyilatkoztatás a papságról	127
Tanok és szövetségek 108	
„Erősítsd ... testvéreidet”	129
Tanok és szövetségek 109	
A Kirtland Templom felszentelése	130
Tanok és szövetségek 110	
Megjelenik az Úr, és kulcsok állítatnak vissza a Kirtland Templomban	131
Tanok és szövetségek 111	
Kincs Salembe	133
Tanok és szövetségek 112	
A tizenkét apostol munkája	133
Tanok és szövetségek 113	
Kérdések a szentírásokról	134
Tanok és szövetségek 114	
Kinyilatkoztatás David W. Pattennek	135
Tanok és szövetségek 115	
A templom Far Westben	135
Tanok és szövetségek 116	
Ádám-ondi-Ámán	136
Tanok és szövetségek 117	
„Nem csak névleg, hanem cselekedetekkel is”	137
Tanok és szövetségek 118	
Új apostolok	138
Tanok és szövetségek 119–120	
A tizedfizetés törvénye	140
Tanok és szövetségek 121	
„Sokan vannak az elhívottak, de kevesen a választottak”	141
Tanok és szövetségek 122	
„Ne félj ... attól, amit az emberek tehetnek”	143
Tanok és szövetségek 123	
A feljegyzések vezetésének fontossága	144
Az egyház Nauvoóban, Illinois államban	145
Tanok és szövetségek 124	
Szent épületek és szent elhívások	145
Tanok és szövetségek 125	
Zarahemla, Iowa	147
Tanok és szövetségek 126	
Kinyilatkoztatás Brigham Youngnak	148
Tanok és szövetségek 127–128	
Utasítások a halottakért végzett keresztelés szertartására vonatkozólag	149
Tanok és szövetségek 129	
Három fő kulcs	150
Tanok és szövetségek 130	
Tantételbeli drágakövek	151
Tanok és szövetségek 131–132	
„A házasság új és örökre szóló szövetsége”	152
*Tanok és szövetségek 133	
Az út előkészítése az Üdvözítő második eljövetelehez	156
Tanok és szövetségek 134	
Hitelvek a kormányzatra vonatkozólag	157
Tanok és szövetségek 135	
Az igazság mártírjai	158
Tanok és szövetségek 137	
Látomás a celesztialis királyságról	161
Az egyház nyugatra vándorol	163
Utódlás az elnökségben	
Az egyház következő elnökének kiválasztása	163
Vándorlás nyugatra (1845–1847)	
Mit tanulhatunk a korai pioniroktól?	164
Tanok és szövetségek 136	
„Az egész nép ... tömörül[jön] csoportokba”	170
Brigham Young elnök	
Menedékhely építése Isten királysága számára	171
Mit hagyott örökségül Brigham Young elnök	
Egy utolsó napi Mózes	178
John Taylor elnök	
A szabadság bajnoka	180
Wilford Woodruff elnök	
A Nyilatkozat	185
Hivatalos nyilatkozat 1 és „Kivonat három beszédből ...”	
Az Úr véget vet a többnejűség gyakorlásának	189
A terjeszkedés korszaka	191
Lorenzo Snow elnök	
Kinyilatkoztatás a tizedfizetésről	191
Joseph F. Smith elnök	
Az evangéliumi tanok tanítója	193
Tanok és szövetségek 138	
Látomás a halottak megváltásáról	198
Heber J. Grant elnök	
Az Úr eltökélt szolgálója	199
George Albert Smith elnök	
Egy nemes szolgáló	203
Világmeretű egyház	207
David O. McKay elnök	
„Semmilyen más siker nem ellensúlyozhatja az otthon elszenvedett kudarcot”	207
Joseph Fielding Smith elnök	
Evangéliumi teológus és író	211
Harold B. Lee elnök	
Egy hatalmas mamutfenyő	214
Spencer W. Kimball elnök	
„Nyújtsátok meg lépteteket!”	217

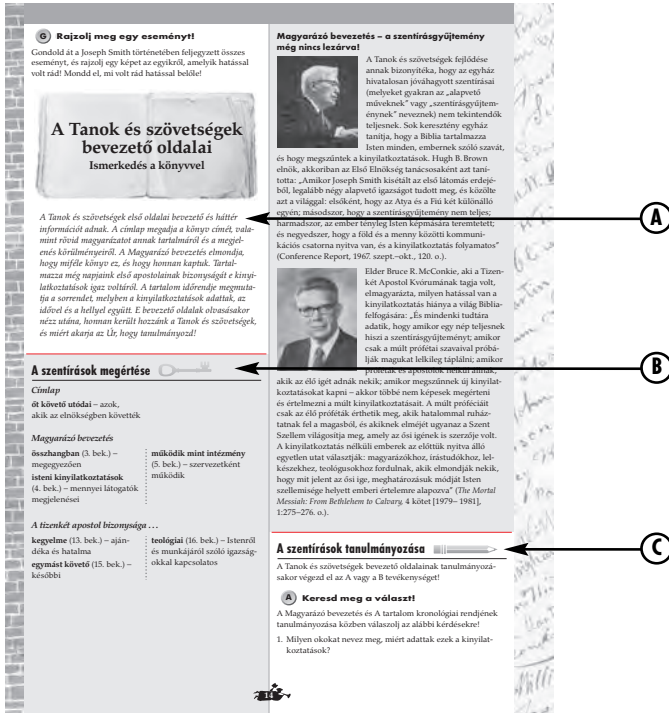
*Megjegyzés: a Tanok és szövetségek 133 az ohioi és missouri idősokban adatott.

Hivatalos nyilatkozat 2	
Minden érdemes férfi viselheti a papságot	221
Ezra Taft Benson elnök	
Elárasztani a földet a Mormon könyvével	221
Howard W. Hunter elnök	
Krisztusi szeretettel bíró ember	225
Gordon B. Hinckley elnök	
„Én optimista vagyok. Szerintem a jövő jónak látszik.”	229
A család: Kiáltvány a világhoz	233

Az élő Krisztus: Az apostolok bizonyága	235
Hittételek	
Miben hiszünk?	237
Helyünk az egyház történelmében	
A hit öröksége	240
Személyek és kifejezések a Tanok és szövetségekben	242

Hogyan használjuk ezt a tankönyvet?

Amint arra ennek a tankönyvnek a címe is utal, ez egy kalauz számodra a szentírások tanulmányozásához. Jó pár olyan részt tartalmaz, mely segít az olvasottak alaposabb megértésében.

A Bevezetés

A fejlécek alatt, melyek egy nyitott könyv képére vannak nyomtatva, bevezetéseket találsz az olvasásra kijelölt szentírás fejezetekhez vagy részekhez. Ezek a bevezető részek az alábbi információkat tartalmazzák:

- A történelmi háttér
- Magyarizációt arra, hogy a szentírásblokk miként kapcsolódik az előtte vagy utána lévő fejezetekhez vagy részekhez
- Olyan kérdéseket vagy felvetéseket, melyeken elgondolkozhatsz az olvasás előtt vagy közben, és amelyek segíteni fognak neked az adott rész üzenetére összpontosítani

B A szentírások megértése

„A szentírások megértése” rész segítséget ad nehéz szavak és kifejezések és megjegyzések megértéséhez, melyek segítenek a szentírásokban található elképzelések és fogalmak megértésében. A megjegyzések között gyakran szerepelnek az egyház általános felhatalmazottainak megállapításai.

C A szentírások tanulmányozása

„A szentírások tanulmányozása” rész olyan kérdéseket és tevékenységeket tartalmaz, melyek segítenek neked a szentírásokban található evangéliumi tantételek felfedezésében, átgondolásában és alkalmazásában. A tankönyvben nincs hely, ahova írhat, ezért saját jegyzetfüzetre vagy papírra lesz majd szükséged e tevékenységek elvégzéséhez.

A következő lépések segítségedre lesznek a szentírások tanulmányozása során:

- Kezdd imával!
- Olvasd el a tanulmányozandó fejezet vagy rész bevezetését, és vegyél fontolóra egyéb „Olvasás előtt” tanulási módokat (lásd 2. o.)!
- Olvasd el a kijelölt fejezetet vagy részt, a megfelelő „A szentírások megértése” részhez fordulva segítségért! Használj az „Olvasás közben” tanulási technikáit (lásd 2–4. o.)! A jegyzetfüzetedbe írd fel megjegyzéseket és kérdéseket! Írd azokról az érzésekről és benyomásokról is, melyek fontosak számodra!
- Végezd el a tanulmányozott fejezethez vagy részhez tartozó „A szentírások tanulmányozása” alatt lévő tevékenységeket! Időnként választhatsz, hogy mely tevékenységeket végezd el. Ha többet akarsz tanulni, akkor végezd el az összes tevékenységet!

Otthon-tanuló szemináriumi program

Ha otthon-tanuló szemináriumi programban veszel részt, akkor a 6. oldalon található olvasási táblázat megmutatja, hogy mit olvass a szeminárium egyes heteiben. Ne feledd, hogy a szeminárium mindennapi vallási oktatási program, valamint hogy mindennapos szokássá kell tenned a szentírások imádságos lélekkel való olvasását, és bár nem jársz el mindennap szemináriumra, azért minden iskolanapon foglalkoznod kell a szemináriumi feladataiddal! Ha harminchatnál több vagy kevesebb heted van a szemináriumi évvedben, tanárod meg fogja neked mondani, hogy egy adott héten mely fejezeteket vagy részeket olvasd el, és mely feladatokat végezd el. A szentírások olvasása és e tankönyv használata harminc-negyven percet fog igénybe venni minden olyan iskolai tanítási napon, amikor nem mész szemináriumi órára.

Minden héten add oda a tanárodnak jegyzetfüzeted azon oldalait, melyek az adott héten elolvasott szentírásokkal kapcsolatos gondolataidat és a tanulmányi kalauz elvégzett tevékenységeit tartalmazza! Tanárod elolvassa őket, reagál rájuk, és vissza fogja adni neked a jegyzetfüzetet. Lehet két jegyzetfüzeted is, és akkor felváltva használhatod ezeket az egymást követő heteken. Gyűrűs mappa lapjaira is írhat, és akkor az adott héten megírt lapokat adod be. Amikor a tanárod visszaadja a lapokat, tedd vissza őket a jegyzetfüzetbe!

Mindennapos szemináriumi program

Amennyiben mindennapos szemináriumi programban veszel részt, a tanárod utasításai szerint használod majd ezt a tanulmányi kalauzt.

A szentírások tanulmányozása

Ez a tanulmányi kalauz azért készült, hogy segítsen neked a szentírások olvasásában, tanulmányozásában és megértésében. Mivel tanulási időd legnagyobb részét a szentírások olvasásával és átgondolásával töltöd majd, ez a rész azért van, hogy segítsen neked annak hatékonyabbá tételében.

Elder Howard W. Hunter, aki akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt, értékes tanácsot adott az egyház tagjainak a szentírások tanulmányozását illetően, melyet itt összegzünk. Ötleteit leírhatod egy kartonlapra, melyet kiteshetsz egy olyan helyre, ahol tanulás közben szem előtt van.

- Olvass figyelmesen, hogy megértsd a szentírásokat!
- Mindennap tanulmányozd őket!
- Minden napra tűzz ki egy rendszeresített időpontot a tanulásra!
- Olyan helyen tanulj, ahol összpontosítani tudsz anélkül, hogy elvonnák a figyelmedet vagy megzavarnának!
- Inkább egy bizonyos ideig tanulj, ne adott számú fejezetet vagy oldalt olvass el!
- Legyen terved a tanulásra! (Lásd Conference Report, 1979. okt., 91–93. o; vagy *Ensign*, 1979. nov., 64–65. o.)

A jó tanulási technikák felhasználása is javára válik majd a szentírás-tanulmányozásodnak.

Tanulási technikák

Nefi azt mondta, hogy „Krisztus szavával éljünk!” (2 Nefi 32:3), Jézus pedig ezt parancsolta a nefitáknak: „szorgalmasan kutassátok ezeket” (3 Nefi 23:1). Az ilyen tanulás többet igényel a szentírások gyors átolvasásánál. A következő ötletek és technikák segíteni fognak neked abban, hogy többet tanulj akkor, amikor tanulmányozol. Három különböző kategóriába soroltuk ezeket: olvasás előtt, olvasás közben és olvasás után.

Olvasás előtt

Ima

A szentírásokat sugalmazás által írták. Ebből adódóan akkor értjük meg azokat a legjobban, amikor velünk van a Szentlélek. Az Ószövetségben megismerünk egy papot, Ezsdrást, aki „erős szívvel törekedett keresni és cselekedni az Úr törvényét” (Ezsdrás 7:10), azaz felkészítette a szívét.

Te is készítsd fel a szíved a szentírások olvasására azáltal, hogy mindig imádkozol, amikor olvasol!

Szerezz háttér-információkat!

A szentírások történelmi háttérének megismerése segíteni fog neked abban, hogy jobban beleláss a dolgokba, amikor olvasol. A Tanok és szövetségek részeinek fejlécei rövid magyarázattal szolgálnak a kinyilatkoztatások történelmi háttéréről. Ha van

időd, akkor megnézhetsz egyéb olyan, az egyház által kiadott könyveket és tankönyveket, melyek háttér-információt adnak az olvasott szentírásról.

Tegyél fel kérdéseket!

Mielőtt olvasnál, segítségedre lehet olyan kérdések feltevése, mint: „Ki írta ezeket a verseket?” „Kinek?” „Miért van ez a tanítás a szentírásokban?” „Mit akarok megtudni vagy megtanulni, amikor ma olvasok?” és „Mit szeretne az Úr, mit tanuljak meg ezekből a szentírásokból?” A szentírások olvasása közben keress választ a kérdéseidre! Tartsd észben, hogy egyéb egyházi tankönyvekben és kiadványokban is kereshetsz válaszokat!

Olvasd el a fejezetek fejléceit és a versek összefoglalásait!

A fejezetek fejlécei tömör és hasznos történelmi háttérrel nyújtanak a Tanok és szövetségek mindegyik részének tartalmához. A versek összefoglalásai egyszerű áttekintései a részben található fő gondolatoknak. Egy-egy rész fejlécének és a versek összefoglalásának elolvasása nem csupán egy jó tanulási szokás, hanem

segíteni is fog, hogy felkészülj kérdések feltevésére és válaszok megtalálására olvasás közben.

Olvasás közben

Ne félj megállni!

A legtöbb aranyrög nem a föld felszínén található – ki kell bányászni őket. Szentírás-tanulmányozásod is sokkal értékesebbé válik, ha lelassítasz vagy megállsz, és elvégzel néhányat a következő tevékenységek közül.

Nézz utána azon szavak jelentésének, melyeket nem értesz!

Használj értelmező szótárt! Néha egy olyan szó kikeresése, melyről azt gondold, hogy ismered, további meglátásokhoz vezethet. „A szentírások megértése” részek ebben a tankönyvben segíteni fognak neked sok nehéz szó és kifejezés megértésében.

Légy tudatában annak, hogy az Úr néha arra inspirálta a prófétáit, hogy vegyenek be írásaikba olyan magyarázatokat, melyek segítenek nekünk egyes szavak vagy kifejezések jelentésének megértésében.

Például olvasd el a Tanok és szövetségek 41:5-öt, és találd meg, hogy az Úr szerint mit jelent az Ó tanítványának lenni!

Vonatkoztasd magadra a szentírást!

Ha saját neved rakod be egy versbe, az segít személyesebbé tenni a szentírások tanításait. Például miben lesz más a Tanok és szövetségek 30:1–2 olvasása, ha a „David” helyére a saját nevedet teszed?

Képzeld el!

Képzeld el gondolatban, hogy mi történik! Például amikor a Joseph Smith története 1:27–47-et olvasod, próbáld meg elképzelni, mit éreznél, ha egy angyal háromszor megjelenne neked a hálószobádban, és egy fontos üzenetet adna át neked!

Időnként a szentírások mondják azt nekünk, hogy képzeljünk el valamit. Olvasd el Alma 5:15–18-as verseit, állj meg és tedd meg,

amit Alma javasol! Szakíts időt annak leírására, hogy milyen érzéseket keltett benned, ahogy elképzelted ezeket a verseket!

Keress kötőszavakat!

A kötőszavak közé tartoznak az *és*, *de*, *mivel*, *tehát* és a *mégis*. E szavak olvasásánál figyelj fel arra, hogy minek a megértésében segítenek két vagy több elgondolással kapcsolatban! Néha azt mutatják meg, hogy miben hasonlít vagy különbözik két vagy több dolog.

Ha például arra gondolsz, hogy a *mert* szó mit jelent a Tanok és szövetségek 84:54–55-ben, egy fontos igazságot tanulhatsz meg a Mormon könyve jelentőségéről.

54 És a ti elmétek is elhomályosult a múltban „hitetlenség miatt és azért, mert könnyelműen kezeltétek azt, amit kaptatok.

55 Ez az „elbizakodottság és hitetlenség ítéletet hozott az egész egyházra.

A *mert* egy ok-okozati viszonyt fejez ki a szentek Mormon könyve iránti hite és hálája, valamint azon képességük között, hogy kinyilatkoztatást kapjanak és elnyerjék az Úr áldásait.

Olvasd el a Tanok és szövetségek 45:30–32-es verseit és figyelj fel arra, hogy az *azonban* szó miként állítja egymással szembe a gonoszok és az igazlelkűek állapotát az utolsó napokban!

30 És abban a nemzedékben teljesedik be a nemzsidók ideje.

31 És abban a nemzedékben élnek majd emberek, akik nem hunynak el addig, míg egy nagy, túlradó „csapást meg nem érnek; mert pusztító betegség árasztja majd el a földet.

32 Az én tanítványaim *azonban* „szent helyeken állnak akkor, és nem hagyják magukat megtéveszteni. De a gonoszok között lesznek, akik hangosan „átkozzák Istent és meghalnak.

Az *azonban* szó kihangsúlyozása bizonyosságot adhat nekünk arról, hogy az igazlelkűek megmenekülnek néhány csapástól a második eljövétel előtt.

Keress mintákat!

A Tanok és szövetségek 52:14-ben az Úr kijelentette, hogy egy mintát ad, melynek segítségével elkerülhetjük, hogy a Sátán becsapjon. Majd pedig a 19. versben utalt is erre a mintára. Tudva, hogy a 14–19 versekben segítséget kapunk az Úrtól a jó és a rossz szellemek felismeréséhez, el kell olvasnunk és tanulmányoznunk kell ezeket a verseket, hogy megértsük ezt a mintát.

A minták megtalálásának egy másik példája az, ha az Úr ok-okozat magyarázatait keressük, amikor azt figyeljük, hol használja a *ha/amennyiben* és az *akkor* szavakat. A Tanok és szövetségek 5-ben Martin Harrisnek megmondott, hogy mit kell tennie egy konkrét ajándék elnyeréséért az Úrtól. Olvasd el a 24. verset, és találd meg a *ha-akkor* mintát! Keresd meg, hogy mit mondott neki az Úr, mit tegyen a vágyott áldás elnyerése érdekében!

Egy másik minta, melyre odafigyelhetünk, egy szó, kifejezés vagy elgondolás ismétlődése. Például hasonlítsd össze a Tanok és szövetségek 11, 12 és 14 első öt versét! Mindegyik kinyilatkoztatás olyan egyháztagnak adatott, aki épp elkezdett munkálkodni az Úr királyságában. Figyeld meg a hasonló üzenetet, melyet az Úr az egyes szolgálóinak szánt!

Keress felsorolásokat a szentírásokban!

A felsorolások segítenek neked világosabban megérteni, hogy mit tanít az Úr és az Ő prófétái. A tízparancsolat is egy felsorolás (lásd 2 Mózes 20). A 3 Nefi 12:3–11-ben található „boldogmondások” is könnyen tekinthető felsorolásnak. Egyéb felsorolások meglegelése esetleg

egy kicsit több erőfeszítést igényel. Készíts például egy felsorolást a Tanok és szövetségek 68:25–31-es versei alapján arról, hogy mit mondott az Úr, mit vár el, mit tanítsanak meg gyermekeiknek a szülők!

Tegyél fel kérdéseket!

Folyamatosan tegyél fel kérdéseket, amint arra az „Olvasás előtt” részben is felhívtunk téged! Olvasás közben átfogalmazhatod az olvasás előtt feltett kérdéseket, vagy teljesen új kérdéseket is kitalálhatsz. A kérdésekre történő válaszkeresés az egyik legfontosabb módja annak, ahogyan jobban megértjük a dolgokat a szentírások tanulmányozása során. Az egyik legfontosabb kérdés, melyet feltehetünk, a következő: „Miért inspirálhatta az Úr az írókat arra, hogy leírja ezt a szentírásokba?” Keresd a nyilvánvaló utalásokat, melyeket az írók néha meghagytak, amikor olyasmit mondtak, hogy „és így láthatjuk”.

Válaszolj a szentírásokban feltett kérdésekre!

Az Úr sokszor feltesz, majd megválaszol egy kérdést. Megkérdezte az egyház bizonyos eldereinél: „Mire lertetek felszentelve?” (T&Sz 50:13). Majd pedig válaszolt rá: „Arra, hogy evangéliumomat prédikáljátok a Szellem, vagyis a Vigasztaló által, aki azért küldetett, hogy az igazságot tanítsa” (14. v.).

Más alkalommal kérdések hangzanak el, de nem kapunk rájuk választ – általában azért, mert a válasz nyilvánvaló lehet (példaként lásd a T&Sz 122:8-at). Néha azonban azért nem adnak a szentírások választ, mert a feltett kérdés gondolkodást igényel, és talán nem lehet azonnal választ adni rá. Például olvasd el Alma 5:14–33-as verseit, és válaszolj úgy a versekben feltett négy kérdésre, mintha ott lennél!

Keress szimbólumokat és szimbolikus jelentéseket!

A próféták gyakran használnak szimbólumokat és képszerű kifejezéseket (jelképeket), hogy hatékonyabban adják át az üzenetüket. A példázatok például módot adnak az üzenet egyszerű átadására, olyan módon, hogy annak sokkal mélyebb értelme van. A példázatban elmondott történet emlékezetesebbé és jelentőségtelegebbé teszi a tanított leckét.

A következő javaslatok segíthetnek a szentírásokban található szimbólumok megértésében:

1. Keress magyarázatot a szentírásokban! Például a Máté 13-ban található búza és a konkoly példázatának sok eleme magyarázatra talál a Tanok és szövetségek 86:1–7-ben és

101:64–66-ban. Néha a lábjegyzetben található utalások segítenek megtalálni a magyarázatot.

2. Gondolj bele a szimbólum jellemzőibe, és hogy mit taníthat neked az adott szimbólum! Például a Tanok és szövetségek 38:24–27-ben az Úr arról a szeretetről beszélt, melyet egy apa engedelmes fiai iránt érez, annak érzékeltetésére, hogy Ő milyen, és annak kihangsúlyozására, hogy a családtagok között megtalálható szeretettel és egységgel kell egymással bánnunk.
3. Nézd meg, hogy a szimbólum tanít-e valamit az Üdvözítőről! Az Úr azt mondta Ádámnak, hogy minden dolog Róla tanúskodik (lásd Mózes 6:63). Például a Tanok és szövetségek 101:81–91-ben az asszony könyörgésére felelő bíra miben hasonlít az Úrra, aki a szentek segélykiáltásaira felelt?

Írj!

Legyen a közeledben papír vagy jegyzetfüzet, hogy leírhas olyan elképzeléseket, melyekre emlékezni szeretnél, például felsorolásokat, különleges meglátásokat vagy érzéseidet az olvasottakkal kapcsolatban! Ha azt akarod, hogy ezekre a gondolatokra vagy meglátásokra a következő olvasás alkalmával is emlékezz, a szentírásod margójára is írd fel ezeket az elképzeléseket!

Sokan szeretnek megjelölni fontos szavakat és kifejezéseket a szentírásaikban. Ennek nincs helyes vagy helytelen módja. (Lehet, hogy te egyáltalán nem is akarod megtenni ezt.) Vannak, akik bekarikázzák a vers számát, illetve besatíroznak vagy aláhúznak olyan fontos szavakat és kifejezéseket, melyek különleges jelentéstartalmat adnak a versnek. A szentírások megjelölésének másik módja az, ha más szentírásokra vonatkozó utalásokat írunk a margóra. Ha számos olyan verssel teszed meg ezt, mely ugyanarról a témáról beszél, akkor olyan szentírásláncot kapsz egy-egy témában, melyet megtalálhatsz akkor, ha odalapozol a lánc egyik szentírásához. A szentírások megjelölése gyakran segítségére lehet abban, hogy gyorsabban megtalálj fontos verseket.

Olvasás után

Elmélkedj!

Elmélkedni annyit tesz, mint mélyen belegendolni valamibe, kérdéseket tenni fel és értékelni azt, amit tudsz, és amit megtanultál. Néha a szentírások ezt úgy mondják: „gondolkodjál” (Józsué 1:8). Számos jó példa van a szentírásokban arra, amikor annak eredményeképpen kaptunk fontos kinyilatkoztatásokat, hogy valaki elmélkedett, különösen a szentírásokon (lásd T&Sz 76:15–20; 138:1–11).

Vonatkoztasd magadra a szentírásokat!

A szentírások magadra vonatkoztatása azt jelenti, hogy a saját életedhez hasonlítod őket. Ahhoz, hogy magadra vonatkoztasd a szentírásokat, ilyen kérdéseket kell feltenned: „Az evangélium mely tantételeit tanítják a most elolvasott szentírások?”, és „Hogyan vonatkoznak ezek a tantételek

az életemre?” A szentírások magadra vonatkoztatásának egy fontos része az, hogy figyelsz a Szentlélek sűgására, akiről az Úr azt ígérte, hogy „elvezérel majd titeket minden igazságra” (János 16:13).

A Tanok és szövetségek sok, a Bibliában tanított helyzetet és tantételt használ a tanok utolsó napokban történő szemléltetésére és tanítására. Például Mózes a kinyilatkoztatás szellemét használta, hogy átvezesse „Izráel gyermekeit száraz földön a Vörös-tengeren keresztül” (T&Sz 8:3); az egyház tagjait arra figyelmeztetik, hogy Isten ládáját ne támasszák meg, mint Uzza tette (lásd T&Sz 85:8; lásd még 2 Sámuel 6:6–7); valamint a szenteknek az parancsoltatik, hogy „cselekedj[enek] úgy, mint Ábrahám” (T&Sz 132:32).

Olvass újra!

Nem értünk meg mindent egy szentírásrészben akkor, amikor először elolvassuk. Tulajdonképpen élethosszig tartó tanulást igényel a szentírások valódi megértése. Gyakran két vagy három olvasatra kezdünk el mintákat

felfedezni, jobban elképzelni, és mélyebben megérteni szentírásokat. Amikor újraolvasol valamit, kereshetsz új tanításokat, vagy tehetsz fel más kérdéseket. Ha saját szavaiddal megpróbálsz újrafogalmazni egy történetet vagy csak egy-két verset, az fényt deríthet arra, hogy vajon megértetted-e az olvasottakat, és segíthet abban, hogy jobban megértsd a szentírásokat.

Írj!

Néhányan naplót vezetnek, melyben leírják az olvasottak fő mondanivalóját, az olvasottakkal kapcsolatos érzéseiket, vagy hogy mit gondolnak, mi módon vonatkoznak életükre az olvasottak. Ha otthon-tanuló szeminárium keretében használsz ezt a tankönyvet,

akkor jegyzetfüzetet kell vezetned ahhoz, hogy érdemjegyet kaphass. Ez a jegyzetfüzet egy szentírás-naplóhoz hasonlít majd.

Az is jó, ha megbeszéled másokkal az olvasottakat. Ha leírsz néhány megjegyzést, hogy emlékezhess rá, miről akarsz beszélgetni, és megbeszélitek a tanultakat, az segíteni fog neked az olvasottak megértésében és megjegyzésében.

Alkalmazz!

A szentírásokból szerzett tudás igazi értéke abból ered, ha a tanultak szerint élsz. Az Úrral való közelebbi kapcsolattartás és az Őáltala adott békesség érzése csak néhány áldás azok közül, amit az evangélium szerint élők kapnak. Emellett az Úr azt mondta, hogy akik aszerint

élnek, amit tanulnak, még többet kapnak, míg akik nem élnek a tanultak szerint, elveszítik a már meglévő tudásukat is (lásd T&Sz 1:33).

„Fordítsátok az időt a szentírások tanulmányozására . . . ; hogy azután mit kell tennetek, azt majd megtudjátok akkor” (T&Sz 26:1).

Tanok és szövetségek és az egyház története olvasási táblázat

Olyan napok, amikor legalább tíz percet olvastam

Kijelölt fejezetek, melyeket elolvastam ezen a héten

H	K	SZ	CS	P	SZ	V	1. hét	„A szentírások tanulmányozása”
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	2. hét	Joseph Smith története 1
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	3. hét	Magyarázó bevezetés Tanok és szövetségek 1 2 3 4 5
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	4. hét	Tanok és szövetségek 6 7 8 9 10
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	5. hét	Tanok és szövetségek 11 12 13 14 15 16 17 18
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	6. hét	Tanok és szövetségek 19 20 21
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	7. hét	Tanok és szövetségek 22 23 24 25 26 27 28 29
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	8. hét	Tanok és szövetségek 30 31 32 33 34 35 36 37 38
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	9. hét	Tanok és szövetségek 39 40 41 42
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	10. hét	Tanok és szövetségek 43 44 45 46 47
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	11. hét	Tanok és szövetségek 48 49 50 51 52 53
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	12. hét	Tanok és szövetségek 54 55 56 57 58 59
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	13. hét	Tanok és szövetségek 60 61 62 63 64
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	14. hét	Tanok és szövetségek 65 66 67 68 69 70 71 72 73
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	15. hét	Tanok és szövetségek 74 75 76
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	16. hét	Tanok és szövetségek 77 78 79 80 81 82 83
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	17. hét	Tanok és szövetségek 84 85 86
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	18. hét	Tanok és szövetségek 87 88
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	19. hét	Tanok és szövetségek 89 90 91 92 93 94
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	20. hét	Tanok és szövetségek 95 96 97 98 99 100
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	21. hét	Tanok és szövetségek 101 102
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	22. hét	Tanok és szövetségek 103 104 105
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	23. hét	Tanok és szövetségek 106 107 108
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	24. hét	Tanok és szövetségek 109 110 111 112 113 114
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	25. hét	Tanok és szövetségek 115 116 117 118 119 120 121 122 123
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	26. hét	Tanok és szövetségek 124 125 126
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	27. hét	Tanok és szövetségek 127 128 129 130
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	28. hét	Tanok és szövetségek 131 132
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	29. hét	Tanok és szövetségek 133 134 135 137
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	30. hét	Utódlás az elnökségben Vándorlás nyugatra (1845–1847) Tanok és szövetségek 136
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	31. hét	Brigham Young elnök Mit hagyott örökségül Brigham Young elnök
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	32. hét	John Taylor elnök Wilford Woodruff elnök Hivatalos nyilatkozat 1 és „Kivonat három beszédből...” Lorenzo Snow elnök
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	33. hét	Joseph F. Smith elnök Tanok és szövetségek 138 Heber J. Grant elnök George Albert Smith elnök David O. McKay elnök
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	34. hét	Joseph Fielding Smith elnök Harold B. Lee elnök Spencer W. Kimball elnök Hivatalos nyilatkozat 2
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	35. hét	Ezra Taft Benson elnök Howard W. Hunter elnök Gordon B. Hinckley elnök A család: Kiáltvány a világhoz
H	K	SZ	CS	P	SZ	V	36. hét	Az élő Krisztus Hittételek Helyünk az egyház történelmében

Mi is a Tanok és szövetségek?

A Bibliával, a Mormon könyvével és az Igazgyönggyel együtt a Tanok és szövetségek is egyike az egyház négy alapvető művének. Ez azt jelenti, hogy ezt a négy könyvet Istentől sugalmazott szentírásnak fogadjuk el, melyek követésére az egyháztagok szövetséget kötnek. Joseph Fielding Smith elnök, aki akkor a

Tizenkét Apostol Kvórumának elnöke volt, elmagyarázta, hogy a Tanok és szövetségek miben különbözik a többi szentírástól:

„A Biblia olyan történelem, mely az embereknek az ősi időkben adott tant és parancsolatokat tartalmazza. Ez a Mormon könyvére is vonatkozik. Annak a népnek a tanát, történelmét és parancsolatait tartalmazza, akik ezen a földrészen éltek az ősi időkben.

Ez a Tanok és szövetségek azonban a ma és itt élők számára tartalmazza Isten szavát. Ez a mi könyvünk. Az utolsó napi szentekhez tartozik. Mivel értékesebb az aragnál, a próféta [Joseph Smith] azt mondja, nagyobbra kell becsülnünk a világ minden kincsénél. Vajon meg is tesszük ezt? Ha értékeljük azt, megértjük és tudjuk, hogy mit tartalmaz, többre fogjuk tartani a vagyonnál; többet ér az számunkra a világ kincsénél” (*Doctrines of Salvation*, szerk. Bruce R. McConkie, 3 kötet [1954–1956], 3:199. o.).

Gordon B. Hinckley elnök, aki akkor tanácsos volt az Első Elnökségben, azt írta: „A Tanok és szövetségek egyedülálló a szentírásköteteink között. Az egyház alkotmányát képezi. Azzal együtt, hogy a Tanok és szövetségek

különböző eredetű írásokat és kijelentéseket tartalmaz, elsődlegesen olyan kinyilatkoztatások könyve, melyek e sáfárság prófétáján [Joseph Smith-en] keresztül adattak.

Ezek a kinyilatkoztatások Isten mindent magába foglaló céljainak mennydörgésszerű kinyilvánítását foglalják magukba az Ő nagyszerű utolsó napi munkájára vonatkozólag:

»Figyeljete, ó, én egyházam népe! – Szól az, aki a magasságban lakik és mindenkit szemmel tart – Igen, mondom, figyeljete ti távoli népek és ti is, akik a tenger szigetein éltek, mindnyájan figyeljete!

Mert valóban, az Úr hangja minden emberhez szól, senki sem menekülhet előle; nincsen szem, amely ne látná, nincsen fül, amely ne hallaná, sem szív, amelyet szava át ne járna» (T&S 1:1–2).

Attól a fenséges nyitástól kezdve feltárul a tan csodálatos látékepe, mely az örök igazság forrásából fakad. Van köztük közvetlen kinyilatkoztatás, amikor az Úr diktál az Ő prófétájának. Megtalálható bennük Joseph Smith nyelvezete, amelyet úgy írt vagy mondott, amint a Szentlélek sugalmazta. Bennük vannak még a legkülönbözőbb körülmények között történt eseményekről adott beszámoló is. Mindent egybevetve, nagyon is jelentős mértékben Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza tanát és gyakorlatait alkotják. . . .

A könyvben tárgyalt anyagok sokfélesége lenyűgöző. Tantételeket és eljárásokat tartalmaznak az egyház kormányzására vonatkozólag. Az egészség egyedülálló és figyelemreméltó szabályai kerülnek kijelentésre, testi és lelki ígéretekkel együtt. Az örökkévaló papság szövetsége oly módon kerül jellemzésre, ahogy sehol máshol szentírásban nem találjuk. A dicsőség három fokozatának kiváltságai és áldásai – valamint korlátai és lehetőségei – kerülnek bejelentésre, Pálnak a nap, a hold és a csillagok dicsőségére vonatkozó rövid említésére alapozva. Bűnbánat hirdettetik érthető és meggyőző nyelven. Megadatik a kereszteselés helyes módja. Az Istenség természetét, mely évszázadokon át zavarodottságot okozott a teológusok körében, mindenki számára érthető nyelven írja le. Elhangzik az Úr pénzügyi törvénye, leszögezve, hogy az egyház működéséhez szükséges alapokra hogyan kell szert tenni, és hogyan kell azokat elosztani. Kinyilatkoztatásra kerül a halottakért végzett munka, hogy minden nemzedékben megáldja Isten fiait és lányait.

A Tanok és szövetségek olvasásából nyilvánvalóvá válik, hogy Joseph Smith mindent átfogó értelemmel bírt Isten örök céljáról” (*The Order and Will of God*, *Ensign*, 1989. jan., 2., 4. o.).

Miért fontos számomra a Tanok és szövetségek és az egyház történetének tanulmányozása?

Ezra Taft Benson elnök azt mondta:

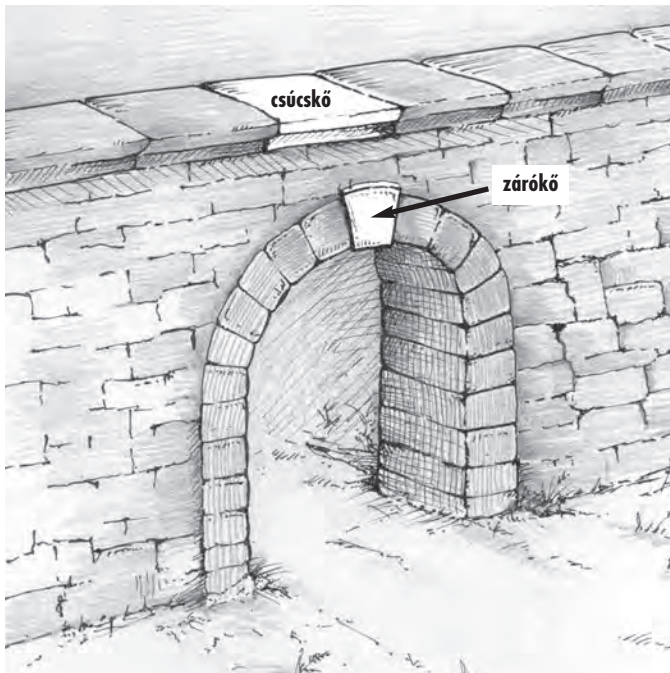

„A Tanok és szövetségek az összekötő kapocs a Mormon könyve, valamint a Joseph Smith próféta és utódai által végzett visszaállítás folyamatos munkája között.

A Tanok és szövetségekben a templomi munkáról, az örökkévaló családkról, a dicsőség fokozatairól, az egyház szervezetéről és a visszaállítás sok más nagyszerű igazságáról szerzünk ismereteket.

»Tanulmányozzátok ezeket a parancsolatokat – mondta az Úr a Tanok és szövetségekről –, mert igazak és hívek, és a bennük rejlő jóvendölések és ígéretek mind beteljesülnek.

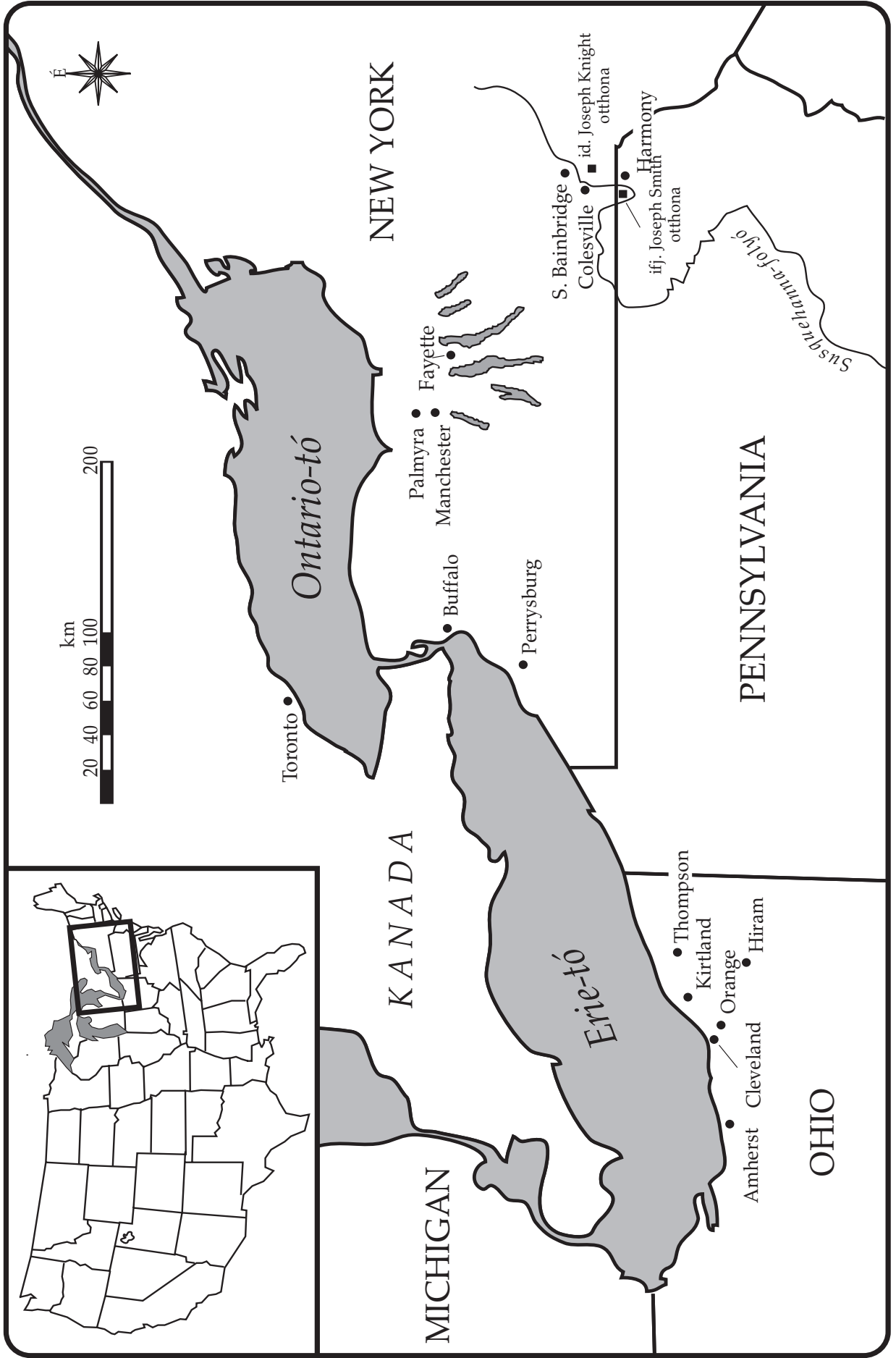
Amit én, az Úr mondtam, azt megmondtam, és én nem mentegetőzöm; és jóllehet az ég és a föld elmúlik, de az én szavam soha el nem múlik, hanem beteljesül, akár én magam, akár szolgálaim által mondtam, mindegy» (T&S 1:37–38).

A Mormon könyve Krisztushoz vezeti az embereket. A Tanok és szövetségek Krisztus királyságába vezeti az embereket, méghozzá Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházába, az »egyetlen igaz, élő egyház[ba] az egész földön« (30. v.). Ezt tudom.

A Mormon könyve vallásunk »záróköve«, a Tanok és szövetségek pedig a csúcskő, a folytatódó utolsó napi kinyilatkoztatásokkal. Az Úr mind a zárókőre, mind a csúcskőre rányomta jóváhagyásának pecsétjét” (Conference Report, 1987. ápr., 105. o; vagy *Ensign*, 1987. máj., 83. o.).

Ebben az évben a Tanok és szövetségek tanulmányozása közben meg fogod tanulni, hogy az Úr miként állította vissza az evangéliumi igazságokat „egy-egy mondatot, egy-egy előírást” adva (T&Sz 128:21). A modernkori kinyilatkoztatásokról szerzett bizonyosságod növekedni, Joseph Smith próféta iránti megbecsülésed pedig mélyülni fog. Az egyháztörténet jelentős eseményeinek tanulmányozása közben inspiráló példákat fogsz olvasni az áldozatról és az odaadásról – férfiakról és nőkről, akik ismerték az Urat, és segítettek királyságának növekedésében itt a földön, mely Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza. Tanulás és ima által Jézus Krisztusba vetett hited megerősödik, mint ahogy az a vágyad is, hogy királyságának felépítésében szolgálj.

Az egyház New Yorkban és Pennsylvániában

„New York állam nyugati része a korai 19. században lényegében határvidék volt, a lehetőség helyszíne azok számára, akik nem riadtak vissza a szűzföldek megtisztításának és feltörésének hatalmas feladatától. Közöttük volt Joseph és Lucy Mack Smith és nyolc gyermekük is, akik 1816-ban jöttek Palmyra környékére, nem messze

Rochestertől” (Gordon B. Hinckley, *A visszaállított igazság: Az Utolsó Napok Szentjei Jézus Krisztus Egyházának rövid története* [1947], 1. o.).

Ebben a környezetben esett meg az, hogy az egyik gyermek, ifj. Joseph Smith az igazságot kutatta, és ennek következtében meglátogatta az Atyaisten és Fia, Jézus Krisztus. Ez a sarkalatos kinyilatkoztatás, mely hosszú sötétség és hitehagyás után megnyitotta a mennyeket, a Mormon könyvének az aranylemezekről történő lefordításához vezetett „Isten hatalma és adománya által” (T&Sz 135:3), valamint a papság, az evangéliumi szertartások és Jézus Krisztus egyházának a földre történő visszaállításához. Az egyház visszaállítása után misszionáriusok küldettek az evangélium hirdetésére világszerte, az egyházon belüli és kívüli üldöztetés ellenére.

Joseph Smith története 1

Joseph Smith elmondja saját történetét

A Joseph Smith története „válogatás Joseph Smith hivatalos hittételéből (bizonyosságából) és történetéből, melyeket 1838-ban készített el, s melyek sorozatokban jelentek meg az Idők és évszakokban (Times and Seasons) Nauvoo-ban, Illinois államban 1842. március 15-étől kezdve” (az Igazgyöngy bevezetéséből).

Elder John Taylor, akkor a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjaként így írt: „Joseph Smith, az Úr prófétája és látnoka többet tett az emberiség üdvösségéért ezen a világon, mint bárki más, aki valaha a földön élt, egyedül Jézust kivéve” (T&Sz 135:3).

A Joseph Smith történetében található rövid történet a próféta saját szavaival mondja el, hogyan kezdődött a visszaállítás. Ha szorgalmas és imádságos lelkű vagy, Joseph próféta életének, az evangélium rajta keresztül kinyilatkoztatott tanítételeinek, és az Úr Jézus Krisztusról való bizonyosságának tanulmányozása olyan élmény lehet, mely megváltoztatja az életedet. Amint ezt a bizonyosságot és történetet olvasod, keresd meg, hogy Joseph Smith milyen volt ifjúként! Mi volt az az ifjú Joseph-ben, ami arra utalt, hogy ő lesz a visszaállítás prófétája?

A szentírások megértése

Joseph Smith története 1

indítottak (1. v.) – győztek meg arról

a nyilvánosságot felvilágosítsam (1. v.) – helyesbítsem a kósza híreszteléseket és hazugságokat

szekták (5–6. v.) – vallásos csoportok

a papok . . . nagy buzgalommal azon voltak (6. v.) – a különböző egyházak papjai lelkesedést tanúsítottak
térítették (7. v.) – csatlakozásra buzdították
kínzó (8. v.) – éles, határtalan, elcsüggesztő

szüntelen (9. v.) – folyamatos, állandó
fortélyosság (9. v.) – hamis okoskodás, megtévesztés
szemrehányás (11., 13. v.) – megfeddés, helyesbítés
hitvallás (19. v.) – hit valamiben
megvetés (21. v.) – tiszteletlenség, lenézés
szidalmazás (23. v.) – sértő és gyalázkodó beszédmód
könnyelműség (28. v.) – felületesség, a komolyság hiánya
tarló (37. v.) – a száraz tő, mely a gabona learatása után marad hátra

fénysáv (43. v.) – csatorna, átjáró
nagy ítéletek (45. v.) – pusztítások
dőghalál (45. v.) – betegség, pestis
megélhetés (55. v.) – létfenntartás
elszállásolva (57. v.) – szobát és ételmezt kapott
hadicsel (60. v.) – terv, összeesküvés
az iskolát támogatta (66. v.) – gyerekeit az iskolába járatta

Joseph Smith története 1:17 – Az első látomás fontossága

Elder James E. Faust, akkor a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjaként, felsorolta, hogy mit tudunk az Atya és a Fiú Joseph Smith prófétánál tett látogatása óta, amit korábban nem tudtunk:

„Mi derült ki az első látomásból?

1. Atyánk, Istenünk személyként való létezése, és annak bizonyítéka, hogy az ember Isten képmására teremtettet.
2. Hogy Jézus az Atyától függetlenül és megkülönböztetetten létező személy.
3. Hogy Krisztusról az Atya kijelenti, hogy a Fia.
4. Hogy Jézus volt a kinyilatkoztatások kézbesítője, amint azt a Biblia tanítja.
5. Jakab ígérete, hogy Istentől kérjünk bölcsességet, beteljesedtet.
6. A láthatatlan világ egy olyan tényleges lényének valósága, mely megpróbálta elpusztítani Joseph Smith-t.
7. Elpártolás történt az egyháztól, melyet Jézus Krisztus alapított – Joseph-nek azt mondták, hogy egyik felekezethez se csatlakozzon, mert azok az emberek tanait tanították.

8. Joseph Smith Isten és Fia, Jézus Krisztus tanúja lett” (Conference Report, 1984. ápr., 92–93. o.; vagy *Ensign*, 1984. máj., 68. o.).

Joseph Smith története 1:19 – „mind eltévelyedtek”

Joseph Smith prófeta tapasztalata azt bizonyította, hogy valami nem volt rendjén napjának vallási vezetőivel (lelkészekkel és tanítókkal) (lásd Joseph Smith története 1:5–6, 8–10, 12, 21–23). Ifj. J. Reuben Clark elnök, aki tanácsos volt az Első Elnökségben, így magyarázta:

„Ezzel nem azt mondjuk, hogy most nincs vagy nem volt sok millió istenfélő ember . . . s azt sem, hogy az évszázadok folyamán nem volt sok-sok milliónyi, a saját normái szerint becsületes, igaz és igazlelkű ember, akik az évszázadok alatt éltek. . . .

Azt viszont mondjuk, hogy rendszerük tévedésekre épült, amint az Úr azt Joseph-nek is mondta” (*On the Way to Immortality and Eternal Life* [1949], 442–443. o.).

Joseph Smith története 1:66 – „Egyike volt azoknak, akik az iskolát támogatták”

Azon a vidéken abban az időben szokás volt, hogy a helyi iskolai tanító fizetése részeként egy ideig tanulói otthonában lakott.

Joseph Smith története 1:68–72 – Miért szentelte fel egymást újból Joseph Smith prófeta és Oliver Cowdery a keresztelkedésük után?

Joseph Fielding Smith elnök azt mondta, hogy Keresztelő János „a papság adományozása után utasította Joseph-et és Olivert, hogy menjenek le a vízhez, és kereszteljék meg egymást. Ezután kezüket egymás fejére kellett tenniük, és újra adományozni a papságot, melyet ő korábban már rájuk ruházott. Két oka van annak, hogy ennek megtételére parancsot kaptak. Először is, a keresztelés előtt adományozni a papságot ellenkezik az egyház rendjével, ezért azt a parancsot kapták, hogy a rendes módon ruházzák egymásra a papságot, azután, hogy megkeresztelkedtek. Másodszor pedig, az angyal megtette számukra azt, amit ők nem tehettek meg maguknak.

Senki nem élt a halandóságban, aki a papság kulcsaival rendelkezett volna, így szükséges volt, hogy ez a hírnök, aki az idők delének sáfárságában az ároni papság kulcsait birtokolta, elküldessen, hogy átadja ezt a hatalmat. Ellenkezik a menny rendjével, hogy azok, akik a fátyolon túlra távoztak, a földön az élőkért dolgozzanak és működjenek, kivéve, ha a halandó ember nem tud cselekedni, s ezáltal szükségessé válik, hogy a feltámadásban már részesültek cselekedjenek helyettük. Máskülönb János követte volna az egyházban bevett szokásos rendet, és először megkeresztelte volna Joseph Smith-t és Oliver Cowderyt, s csak utána ruházta volna rájuk az ároni papságot” (*Essentials in Church History*, 27. kiad. [1950], 57–58. o.).

Susquehanna-folyó

A szentírások tanulmányozása

Végezd el bármelyik négyet az alábbi (A–G) tevékenységek közül a Joseph Smith története 1 tanulmányozása közben!

A Ismerjük meg a fiatal ifj. Joseph Smith-et!

Olvasd át a Joseph Smith története 1:1–20-at, és végezd el az alábbiakat a füzetedben:

1. Sorold fel Joseph Smith szüleinek és testvéreinek a nevét!
2. Magyarázd meg, Joseph miért tűnődött azon, hogy melyik a helyes egyház!
3. Keresd meg a szentírást, mely arra inspirálta Joseph-et, hogy az Úrhoz forduljon imában! Meg is jelölheted a Bibliádban. Saját szavaiddal magyarázd el a jelentését!
4. Sorolj fel három, az első látomásból megismert igazságot, melyek jelentősek számodra, és magyarázd el, miért vannak rád hatással (használd „A szentírások megértése” részt, ha segítségre van szükséged)!

B Szentírás memoriter – Joseph Smith története 1:15–20

Gondold át Joseph Smith próféta beszámolóját az első látomásról a Joseph Smith története 1:14–20-ban, majd pedig beszéld meg egy szülővel vagy egyházi vezetővel, hogy milyen lehetőségeket, áldásokat és örömöket mulasztanál el, ha Joseph Smith nem imádkozott volna útmutatásért azon a tavaszi napon, 1820-ban! Írj egy bekezdést a megbeszélétekről!

© 1989 Al Round

C Keresd meg a tényeket!

Olvasd át a Joseph Smith története 1:27–54-et, és válaszolj az alábbi kérdésekre!

1. A 27. vers szerint mennyi idő telt el az első látomás óta?
2. Minek a megtörténtét várta Joseph Smith, amikor imában az Úrhoz fordult 1823. szeptember 21-én? Mit árul el ez neked az ő hitéről?
3. Hogy hívták a hírnököt, aki megjelent neki azon az éjjelen?
4. Mit jövendölt Joseph Smith nevéről? Miként teljesedik ez most be?

5. Honnan tudta Joseph Smith, hogy merre találja a helyet, ahol a lemezek el voltak temetve?
6. Hányszor jelent meg neki a hírnök aznap éjjel és másnap? Szerinted miért jelent meg olyan sokszor?

D Írj saját röpdolgozatot!

Tekintsd át a Joseph Smith története 1:66–75-öt, és a lábjegyzetet, melyben Oliver Cowdery leírja az eseményeket! Írj öt tesztkérdést, melyeket meg lehet válaszolni ezekből a versekből; minden kérdés után írd oda a választ is!

E Jegyezd fel a bizonyágodat!

Joseph Smith történetének elolvasása után írj egy-két bekezdést a Joseph Smith prófétával, és mindazzal kapcsolatos érzéseidről, amit Jézus Krisztus szolgájaként értünk tett!

F Írj naplóbejegyzést!

Miután Moróni látogatásáról olvastál a Joseph Smith története 1:27–54-ben, olvasd el Moróni 1:1–4-et és 10:1–6-ot! Írj naplóbejegyzést, melyben jellemzed, miként éreztél volna, ha te lettél volna Moróni, aki meglátogatta Joseph Smith-et, több mint 1400 évet várva a lemezek előkerülésére és lefordítására!

G Rajzolj meg egy eseményt!

Gondold át a Joseph Smith történetében feljegyzett összes eseményt, és rajzolj egy képet az egyikről, amelyik hatással volt rád! Mondd el, mi volt rád hatással belőle!

A Tanok és szövetségek első oldalai bevezető és háttérinformációt adnak. A címlap megadja a könyv címét, valamint rövid magyarázatot annak tartalmáról és a megjelenés körülményeiről. A Magyarázó bevezetés elmondja, hogy miféle könyv ez, és hogy honnan kaptuk. Tartalmazza még napjaink első apostolainak bizonyosságát e kinyilatkoztatások igaz voltáról. A tartalom időrendje megmutatja a sorrendet, melyben a kinyilatkoztatások adtak, az idővel és a hellyel együtt. E bevezető oldalak olvasásakor nézz utána, honnan került hozzánk a Tanok és szövetségek, és miért akarja az Úr, hogy tanulmányozd!

A szentírások megértése

Címlap

öt követő utódai – azok, akik az elnökségben követték

Magyarázó bevezetés

összhangban (3. bek.) – megegyezően

isteni kinyilatkoztatások (4. bek.) – mennyei látogatók megjelenései

működik mint intézmény (5. bek.) – szervezatként működik

A tizenkét apostol bizonyossága ...

kegyelme (13. bek.) – aján-déka és hatalma

egymást követő (15. bek.) – későbbi

teológiai (16. bek.) – Istenről és munkájáról szóló igazságokkal kapcsolatos

Magyarázó bevezetés – a szentírásgyűjtemény még nincs lezárva!

A Tanok és szövetségek fejlődése annak bizonyítéka, hogy az egyház hivatalosan jóváhagyott szentírásai (melyeket gyakran az „alapvető műveknek” vagy „szentírásgyűjteménynek” neveznek) nem tekintendők teljesnek. Sok keresztény egyház tanítja, hogy a Biblia tartalmazza Isten minden, embernek szóló szavát, és hogy megszűntek a kinyilatkoztatások. Hugh B. Brown elnök, akkoriban az Első Elnökség tanácsosaként azt tanította: „Amikor Joseph Smith kisétált az első látomás erdejéből, legalább négy alapvető igazságot tudott meg, és közölte azt a világgal: elsőként, hogy az Atya és a Fiú két különálló egyén; másodsor, hogy a szentírásgyűjtemény nem teljes; harmadszor, az ember tényleg Isten képmására teremtett; és negyedszer, hogy a föld és a menny közötti kommunikációs csatorna nyitva van, és a kinyilatkoztatás folyamatos” (Conference Report, 1967. szept.–okt., 120. o.).

Elder Bruce R. McConkie, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt, elmagyarázta, milyen hatással van a kinyilatkoztatás hiánya a világ Biblia-felfogására: „És mindenki tudtára adatik, hogy amikor egy nép teljesnek hiszi a szentírásgyűjteményt; amikor csak a múlt prófétai szavaival próbálják magukat lelkileg táplálni; amikor próféták és apostolok nélkül állnak, akik az élő igét adnák nekik; amikor megszűnnek új kinyilatkoztatásokat kapni – akkor többé nem képesek megérteni és értelmezni a múlt kinyilatkoztatásait. A múlt prófeciáit csak az élő próféták érthetik meg, akik hatalommal ruháztatnak fel a magasból, és akiknek elméjét ugyanaz a Szent Szellem világosítja meg, amely az ősi igének is szerzője volt. A kinyilatkoztatás nélküli emberek az előttük nyitva álló egyetlen utat választják: magyarázókhöz, írástudókhöz, lelkészekhez, teológusokhoz fordulnak, akik elmondják nekik, hogy mit jelent az ősi íge, meghatározásuk módját Isten szellemisége helyett emberi értelemre alapozva” (The Mortal Messiah: From Bethlehem to Calvary, 4 kötet [1979–1981], 1:275–276. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek bevezető oldalainak tanulmányozásakor végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Keresd meg a választ!

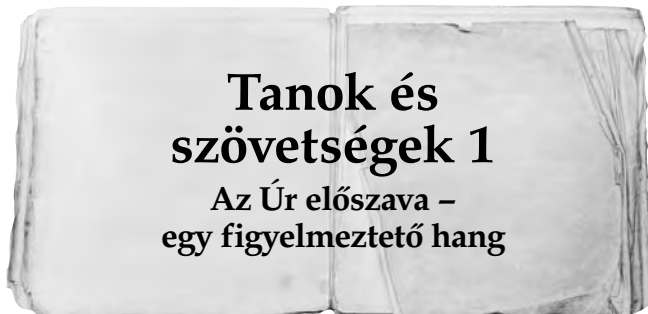
A Magyarázó bevezetés és A tartalom kronológiai rendjének tanulmányozása közben válaszolj az alábbi kérdésekre!

1. Milyen okokat nevez meg, miért adtak ezek a kinyilatkoztatások?

- Mely években adatott több mint hetven kinyilatkoztatás? Szerinted miért adatott közülük olyan sok azokban az években?
- Szerinted miért nem adta meg az Úr Joseph Smith prófétának az összes kinyilatkoztatást egyszerre?

B Mi lenne, ha ... ?

A bevezető oldalak, és „A szentírások megértése” rész elolvasásából magyarázd el, mi lenne, ha nem lennének élő próféták, akik modernkori kinyilatkoztatásokat kapnak!

Egy könyv előszava elmondja, hogy a szerző milyen célból írta a könyvet. A Tanok és szövetségek 1 az Úr előszava az Ő utolsó napi kinyilatkoztatásainak könyvéhez. Sok ember nem tudja, hogy az Úr modernkori prófétákat hívott el, akik kinyilatkoztatást kapnak Tőle. Még az egyháztagok között is vannak olyanok, akik nem nagyon figyelnek arra, amit az élő próféták mondanak. E rész elolvasásakor figyelj meg, kihez szól az Úr, mire figyelmeztet, és hogy miért adta e figyelmeztetést! Ezek a főbb témák, melyek ismétlődni fognak végig a könyvben.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 1

összeállítás (fejléc) – gyűjtemény

át ne járna (2. v.) – át ne hatolna, amire ne lenne hatással

útjukat állja (5. v.) – megállítja őket

elpecsétel (8–9. v.) – kijelöl, félretesz

megfizet (10. v.) – megjutalmaz

fellángolt (13. v.) felébredt

Babilon (16. v.) – a világ gonoszságának jelképe

baj (17. v.) – csapás, szerencsétlenség, katasztrófa

Tanok és szövetségek 1:6 – „előszavam parancsolataim könyvéhez”

Joseph Fielding Smith elnök ezt tanította:

„A Tanok és szövetségek első része nem az első kapott kinyilatkoztatás, de arra a helyre került a könyvben, mert az Úr azt az Ő parancsolatai könyvének előszavaként adta. A Tanok és szövetségek jellegzetesen sajátos és érdekes mindazoknak, akik hisznek benne, és abban, hogy ez az egyetlen létező könyv, melyet az a megiszteltetés ért, hogy előszavát

maga az Úr adta. Ez azonban következetes és így is kell lennie, mert ez, ahogy Ő mondja, az Ő könyve. Nem Joseph Smith írta, hanem Jézus Krisztus diktálta, és az Ő Atyjának szavait tartalmazza az egyház és az egész világ számára, hogy az Istenbe vetett hit, a bűnök megbánása, és az Ő egyházában való tagság minden hívőnek megadathasson, és hogy az új és örökkévaló szövetség még egyszer megalapoztathasson.

Ez az első részként ismert kinyilatkoztatás a Hiram-ben tartott csodálatos konferencián adatott [Ohióban], 1831. november 1-jén és 2-án, amikor a parancsolatok megjelentetése megfontolás tárgya volt. Az Úr itt jóváhagyását adja szavának megjelentetéséhez, mert azt kívánja, hogy akaratát hozzák tudomásra. Az evangélium visszaállítottnak, és az egyház elderei elküldettek, hogy üdvözülést hirdessenek egy hitetlen világnak, hogy az emberek még egyszer megtalálhassák útjukat Isten királyságába. Ez az előszó az isteni jóváhagyás pecsétjét nyomta a kinyilatkoztatásokra, és így ezek a kinyilatkoztatások nagyobb hatalommal indultak útjukra, mint ha másképp lett volna, és mindenkire hatással lesznek, aki elolvassa azokat, különös tekintettel az egyház tagjaira, akiknek felelőssége, hogy megtartsák a kinyilatkoztatásokban foglalt parancsolatokat” (Church History and Modern Revelation, 2 kötet [1953], 1:251–252. o.).

A Tanok és szövetségekről valamint A parancsolatok könyvéről további információt e tankönyv „A Tanok és szövetségek története” című részében találsz (233. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 1 tanulmányozása közben végezd el a D tevékenységet, és kettőt a többiből (A–C)!

A Ismerkedj meg a versösszefoglalóval!

Figyelmesen olvasd el a Tanok és szövetségek 1 első verse előtt található versösszefoglalót! A füzetedben sorolj fel két dolgot az összefoglalóból, melyekről tanulni szeretnél! A Tanok és szövetségek 1 elolvasása után foglald össze, hogy mit tanultál erről a két dologról!

B Azonosítsd, hogy Ki?, Mi?, Mikor? és Miért?

1. Rajzolj a füzetedbe egy négy oszlopból álló táblázatot a következő fejlécekkel:

Kihez szól az Úr?	Mit mondott, mi fog történni?	Mit mondott, mikor fog történni?	Mit mondott, miért fog történni?

2. A Tanok és szövetségek 1:1–16 tanulmányozásából töltsd ki a táblázatot a kérdésekre lelt válaszokkal!
3. Ha egy családi estét kellene tartanod ezekről a versekről, mi lenne a legfontosabb szempont, amire szeretnéd, hogy emlékezzen a családod?

C Hogyan éljük túl a bajt

A Tanok és szövetségek 1:1–16-ban az Úr figyelmeztetett a bajokra, melyek a gonoszokat fogják érni. A 17–30-as versekben elmagyarázza, mit tesz azért, hogy megmentsen minket azoktól a bajoktól. A 31–39-es versek segítenek megértenünk, mi az, amit tennünk kell, hogy az Úr megmenthessen bűneinkből.

1. Ismerve a bajokat, melyek a föld lakosait érik majd, kit hívott el az Úr a mi segítségünkre? (Lásd 17–18. v.)
2. Mit kell tenniük? (Lásd 19–23. v.)
3. Mit tett az Úr, hogy segítsen nekik véghezvinni, amire elhívta őket? (Lásd 24–30. v.)
4. Mennyire teljesítettek jól az Úr szolgálói feladataik elvégzésében?
5. Mit kell tennünk, hogy javunkra váljon az, amit az Úr tett? (Lásd 31–39. v.)
6. Mennyire végezed te jól a feladatodat?

D Szentírás memoriter – Tanok és szövetségek 1:37–38

Tegyük fel, hogy van egy barátod, aki azon siránkozik, hogy a Tanok és szövetségeket kell olvasni a szemináriumon, és ezt mondja: „Egyszerűen nincsenek benne olyan jó történetek,

mint a Mormon könyvében. Különben is, minek kell elolvasnom azokat a kinyilatkoztatásokat?” A Tanok és szövetségek 1-ben tanultakat felhasználva írd egy választ a barátodnak! Mondj pár példát a saját életedből, vagy amiket láttál, amik megmutatják annak igazát, amit az Úr mondott nekünk a 37–38. versekben!

1823. szeptember 21-én Joseph Smith isteni kinyilatkoztatást kért az Úr előtti helyzetére vonatkozólag (lásd Joseph Smith története 1:29). Válaszként imájára Moróni angyal megjelent családjának emeleti hálószobájában. Moróni az egész éjszakát az ifjú próféta tanításával töltötte. A Tanok és szövetségek 2 csak egy kis részét képviseli annak, amit Moróni tanított (lásd Joseph Smith története 1:30–54; Moróni próféciájának beteljesedése a T&Sz 110-ben található, és azzal a résszel fogjuk tanulni). E rész tanulmányozása közben gondolkozd el, hogy ez a rész miért van benne a Tanok és szövetségekben!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 2

kinyilatkoztat (1. v.) – köztudottá tesz

az Úr napja (1. v.) – Jézus Krisztus második eljövetele

Tanok és szövetségek 2:1 – „ki fogom nyilatkoztatni nektek a papságot”

„Joseph és Oliver már egészen korán, 1829-ben felszenteltetett a melkisédeki papságba, és megkapták apostoli hatalmukat és megbízatásukat. Hogy volt akkor az, hogy Illés fogja kinyilatkoztatni a papságot? Egyszerűen szólva, Illés 1836-ban küldetett el [lásd T&Sz 110:13–16], hogy kinyilatkoztassa a papság kulcsait és a pecsételő hatalmukat, melyeket még nem értettek meg teljesen, vagy még nem voltak teljesen működőképesek ebben a sáfárságban. Illés visszaállította a kulcsokat, melyek által a [melkisédeki papság] pátriárkai

rendjében szervezett családok az Éliáson keresztül átadott hatalmak által össze lehetnek kapcsolva és pecsételve az örökkévalóságra” (Joseph Fielding McConkie és Robert L. Millet, *Joseph Smith: The Choice Seer* [1996], 187. o.).

Tanok és szövetségek 2:1 – Miben lesz Jézus Krisztus második eljövetele „nagy, félelmetes”?

Malakiás eme prófécijával kapcsolatban, melyet Moróni elismételt, Joseph Fielding Smith elnök ezt tanította: „Az Úr nagy és félelmetes napja, amint ez a prófécia kijelenti, az a nap, amikor Urunk nagy dicsőséggel eljön az egek felhőiben, és amikor bosszút fog állni az istenteleneken. Félelmetes lesz az a nap mindazoknak, akik nem bánták meg bűneiket, és tele vannak azokkal, ám az igazak számára a béke és az üdvözülés napja lesz. Azonban mielőtt elérkezne, hatalmas munkát kell elvégezni Illés felhatalmazásának visszaállítása által, mely oly hathatós, hogy meg fogja menteni a földet a pusztulástól, illetve attól, hogy átok sújtsa” (*Doctrines of Salvation*, 2:112–113. o.).

Tanok és szövetségek 2:2 – Mik az „atyáknak tett ígéretek”?

Elder Joseph Fielding Smith, akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjaként, azt írta: „ez a kifejezés összefüggésben van bizonyos ígéretekkel, melyek azoknak adattak, akik az evangélium ismerete nélkül haltak meg, valamint annak lehetősége nélkül, hogy elnyerjék a papság felmagasztosulásukat érintő pecsételő szertartásait. Ezen ígéretek szerint az utolsó napokban a gyerekeknek kell elvégezni minden ilyen szertartást a halottakért” („The Promises Made to the Fathers”, *Improvement Era*, 1922. júl., 829. o.).

Tanok és szövetségek 2:3 – Miért pusztult volna el teljesen az egész föld, ha Illés nem jött volna el?

Joseph Fielding Smith elnök ezt írta: „Miért pusztulna el a föld? Egyszerűen azért, mert ha nincsen egy összekötő kapocs az atyák és a fiak között – ami a halottakért végzett munka –, akkor mindegyikünket el fognak utasítani; Isten egész munkája kudarcot fog vallani, és elpusztul [lásd T&S 128:15–18]. Ilyen helyzet persze nem fog előállni” (*Doctrines of Salvation*, 2:121–122. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 2 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Hasonlítsd össze a beszámolókat!

A Tanok és szövetségek 2-ben Moróni angyal ismétli el a Malakiás 4:5–6-ot. Fontos meglátásra tehetünk szert a két feljegyzés összehasonlításából (ha szükséges, segítségként lásd „A szentírások megértése” részt).

1. A Malakiás 4:5-öt hasonlítsd össze a Tanok és szövetségek 2:1-gyel! Moróni szerint mit tesz majd Illés, ami Malakiásban nem található meg? Ez mit jelent?

2. A Malakiás 4:6-ot hasonlítsd össze a Tanok és szövetségek 2:2-vel! Mit tesz majd Illés, hogy az atyák és fiak szívét egymáshoz fordítsa?
3. A Malakiás 4:6-ot hasonlítsd össze a Tanok és szövetségek 2:3-mal! Mi volt az „átok”? Ez mit jelent?
4. Két-három írott mondatban magyarázd meg, hogy Illés eljövetele milyen változásokat hozott, vagy fog hozni az életedbe!

Martin Harris elvesztette az első 116 oldal kéziratát, melyet Joseph Smith próféta az aranylemezekről fordított. A Tanok és szövetségek 3 a Tanok és szövetségek 10-zel együtt olyan kinyilatkoztatás, melyet Joseph próféta az elvesztés miatt kapott. A 3. részben az Úr arról tanította Joseph Smith-et, hogy mit tett helytelenül, valamint prófétai elhívására vonatkozó fontos igazságokról. Képzeld el, mit érezhetett a próféta, amikor ezt a kinyilatkoztatást kapta!

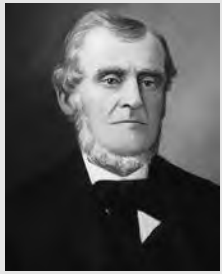
A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 3

írnok (fejléc) – olyan személy, aki leírja, amit egy másik mond

ösztokelés (4. v.) – ösztönzés, buzdítás

Tanok és szövetségek 3:12 – Miért nevezte az Úr Martin Harris „gonosz embernek”?

Miközben Martin Harris lejegyezte Joseph Smith próféta fordítását a Mormon könyvről, azért könyörgött Joseph-nek, kérje meg az Urat, engedje meg neki, hogy elvigye és megmutassa a lefordított oldalakat a feleségének és másoknak, akik kétségkívül úgy vélték, Martin Harriszt megtévesztették. Joseph próféta elmagyarázta, mi történt:

„Én érdeklődtem, a válasz pedig az volt, hogy nem szabad. Ő azonban nem elégedett meg a válasszal, és azt kérte, hogy érdeklődjek újra. Így tettem, s a válasz ugyanaz volt. Őt még ez sem elégítette ki, és ragaszkodott hozzá, hogy még egyszer érdeklődjek. Sok könyörgése után érdeklődtem az Úrnál, és engedélyt kaptam, hogy bizonyos feltételekkel nála lehessenek az írások; melyek szerint csak testvérenek, Preserved Harrisnek, saját feleségének, apjának, anyjának, és egy bizonyos Mrs. Cobbnak, a felesége testvérenek mutathatja meg. Ez utolsó válasz értelmében azt kértem tőle, hogy a legkomolyabb módon szövetséggel kötelezze el magát arra, hogy nem fog az utasítástól eltérően cselekedni. Így tett. Kérésem szerint elkötelezte magát, fogta az írásokat, és újtára ment. A nagy megszorítások ellenére, melyeknek magát alávetette, és a velem kötött szövetség komolysága ellenére megmutatta azokat másoknak is, akik csellel megszerezték tőle azokat, és a mai napig sem kerültek elő” (*History of the Church*, 1:21. o.).

Martin Harrisről további információt a „Személyek és kifejezések a Tanok és szövetségekben” című részben találsz (242. o.).

Tanok és szövetségek 3:14 – Milyen kiváltságokat vesztett el egy időre Joseph Smith próféta?

Miután a 116 oldalnyi kézirat elveszett, Moróni megjelent Joseph Smith-nek, és elvitte a lemezeket, valamint az Urimot és a Tummimot, de megígérte Joseph-nek, hogy ha megbánja, hogy nem követte az Úr tanácsát, akkor majd tovább folytathatja a fordítást (lásd *Church History in the Fulness of Times* [Religion 341–343 student manual, 2. kiad., 2000], 48–49. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 3 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–C)!

A Keresd meg a tanulságot!

Joseph Smith prófétát nagyon felzaklatta a 116 oldal elvesztése. Tekintsd át a Tanok és szövetségek 3:1–8-at, és írd le, mit fednek fel ezek a versek, mit akart az Úr, hogy a próféta megtanuljon a tapasztalatból! Válaszodat támaszd alá a versekből vett szavakkal és kifejezésekkel!

B Választások és következmények

Martin Harris nagy segítségére volt a fiatal prófétának, és Joseph Smith természetesen segíteni akart neki. A füzetedben az egyik oldalt oszd három oszlopra, és a Tanok és szövetségek 3:1–15 elolvasásából készítsd el az alábbi felsorolásokat:

1. Az első oszlopban sorold fel, mit mondott az Úr, mit tett Joseph Smith próféta helytelenül, amikor Martin Harris kedvében akart járni, és hogy mik lehetnek ezeknek a választásoknak a következményei!
2. A második oszlopban sorold fel, mit mondott az Úr, mit kellett volna vagy kellene Joseph prófétának tenni, és milyen áldások érték volna és érnék, ha engedelmeskedik!
3. A harmadik oszlopban sorolj fel olyan, a mai fiatalok által tett választásokat, melyek hasonlóak Joseph Smith hibáihoz (lásd különösen a 4., 6–7. verseket), és magyarázd el, hogy mik azoknak a választásoknak a következményei ma! Magyarázd el, hogy miként lehet jobb az életünk, ha követjük az Úrnak a 8. versben adott tanácsát!

C Keresd meg az Úr szándékait!

A Tanok és szövetségek 3:19–20-ban az Úr elmondja, hogy miért őriztetek meg a Mormon könyve lemezei. Sorold fel az ott található okokat, és magyarázd el, hogy mi történt azóta, hogy ez a kinyilatkoztatás adatott 1828-ban azoknak a szándékoknak a megvalósítására!

Mi kell ahhoz, hogy az Úr sikeres szolgálói legyünk? Minden teljes idejű misszionárius megtanulja, hogy a Tanok és szövetségek 4 választ ad erre a kérdésre. Noha csak hét versnyi hosszú, Joseph Fielding Smith elnök azt mondta: „Elegendő tanácsot és utasítást tartalmaz egy élethosszig tartó tanuláshoz. Senki nem sajátította még el tökéletesen. Nem Joseph Smith-nek szánták személyes kinyilatkoztatásként, hanem mindazok javára, akik Isten szolgálatába kívánnak állni” (*Church History and Modern Revelation*, 1:35. o.). E kinyilatkoztatás olvasásakor keresd meg, miként tudhatod meg, hogy elhívást kaptál a szolgálatra!

Marilee B. Campbell

Az Úr a misszionáriusi munkát a gabona aratásához hasonlította

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 4

sarló (4. v.) – egy görbe kés, amit a gabona learatására használnak

mértékletesség (6. v.) – higgadtság, önuralom

Tanok és szövetségek 4 – Joseph Smith apja

Id. Joseph Smith-ről további információt a „Személyek és kifejezések a Tanok és szövetségekben” című részben találsz (242. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 4 tanulmányozása közben végezd el az A és a B tevékenységet!

A Keresd meg a válaszokat!

A Tanok és szövetségek 4-ből tanultak alapján a füzetedben válaszolj az alábbi kérdésekre:

1. Mi kívánatlik meg azoktól, akiket elhívnak az Úr szolgálatára? (Lásd 2. v.)
2. Milyen áldás ígértetik azoknak, akik ekképp szolgálnak? (Lásd 2., 4. v.)
3. Miben hasonlít a csodálatos munka az aratásra? (Lásd 1., 4. v.)
4. Honnan tudhatja valaki, hogy elhívást kapott a szolgálatra? (Lásd 3. v.)
5. Mely öt tulajdonság tesz valakit alkalmassá az elhívásra, hogy szolgáljon? (Lásd 5. v.)
6. A felsorolt négy erény mellett mit nem felejteth el az Úr szolgálója? (Lásd 5. v.)
7. Mit tehetsz, ha szolgálni szeretnél, de nem rendelkezel mindegyik tulajdonsággal? (Lásd 7. v.)

B Tedd próbára az ígéretet!

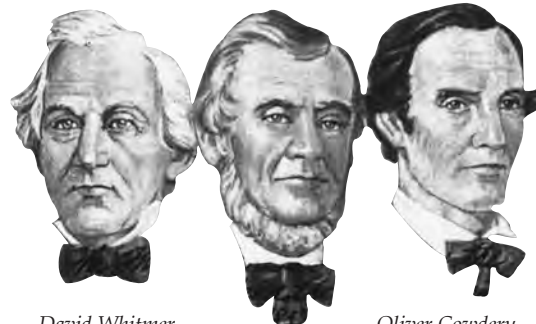
1. Válaszd ki a Tanok és szövetségek 4-ben említett tulajdonságok egyikét, mellyel teljesebb mértékben szeretnél rendelkezni az életedben! Írd fel egy kártyára, és tedd ki egy olyan helyre, ahol gyakran fogod látni! Ahogy a Tanok és szövetségek 4:7 említi, mindennap kérd a Mennyei Atyát, hogy segítsen neked fejleszteni azt a tulajdonságot! Legalább egy héten át mindennap írd egy bekezdést saját naplódba, meddig jutottál annak a tulajdonságnak a fejlesztésében!
2. A hét végén a tapasztalataidról írd egy összefoglalót a füzetedbe!

Tanok és szövetségek 5

Ígéret a Mormon könyve tanúira

Martin Harris megbánta engedetlenségét, mely miatt a Mormon könyve fordításának 116 oldala elveszett (lásd Tanok és szövetségek 3), de még mindig kézzelfogható bizonyítékát kívánta annak, hogy Joseph Smith prófétánál vannak a lemezek. Azzal szemben, amit a világban sokan hisznek, az Úr mindig tanúságot tesz a szolgálói által tanított igazságok alátámasztására. Ezt a bizonyítékot gyakran a különlegesen elhívott tanúk szolgáltatják. Az Úr azt ígérte, hogy „két vagy három tanú vallomása alapján megáll minden dolog” (2 Korinthusbeliek 13:1). A Mormon könyve tartalmaz egy prófécia, mely szerint három tanú „Isten hatalma által” látni fogja a lemezeket (2 Nefi 27:12). A Tanok és szövetségek 5-ben Martin Harris azt az ígéretet kapta, hogy teljesülni fog a vágya, és ő lehet az egyik tanú, ha bizonyos feltételeknek eleget tesz. A Tanok és szövetségek 17 annak a három férfinak szóló kinyilatkoztatás, akik a különleges tanúk lettek. E részek olvasása közben figyeld meg, hogy az Úr miért nem engedte meg Joseph Smith prófétának, hogy mindenkinek megmutassa a lemezeket!

David Whitmer

Martin Harris

Oliver Cowdery

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 5

felszenteltetsz (6., 17. v.) – felhatalmazást kapsz, ki leszel jelölve

őriztem meg (9. v.) – tartottam titokban

rád bízam (9. v.) – melyek gondozásával megbíztalak
beteljesül (20. v.) – igaznak bizonyul

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 5 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–C)!

A Magyarázd el egy barátodnak!

Tegyük fel, hogy a Mormon könyvéről beszélgetnél egy nem egyháztág barátoddal, és azt kérdezte, hogy az aranylemezek most egy múzeumban vannak-e. A Tanok és szövetségek 5:1–9 segítségével magyarázd el, hogy Moróni angyal miért vitte vissza a lemezeket, miután Joseph Smith befejezte a fordítást!

B Írj egy meghatározást!

A Tanok és szövetségek 5:10–16 három tanúról beszél, akik a Mormon könyve igazáról fognak bizonytságot tenni.

1. E versek tanulmányozásából írd meg egy egyszerű meghatározást a *tanú* szóról, hogy még egy elemis gyerek is megérthesse, miért hívták tanúknak ezeket az embereket!
2. Nézd át a Tanok és szövetségek 5:25-öt és „A három tanú bizonyágtétele” részt a Mormon könyve elején! Magyarázd el, hogy mit jelent számodra az a tudás, hogy ezek az emberek látták a lemezeket, és bizonytságot tettek a Mormon könyve igazáról!

C Mi lesz, ha . . .

A Tanok és szövetségek 5:16–24-ben az Úr számos ígéretet tett arra vonatkozólag, hogy mi fog történni, ha az emberek megtesznek, illetve nem tesznek meg bizonyos dolgokat.

1. Mit ígért az Úr azoknak, akik hisznek a szavainak? (Lásd a 16. verset.)
2. Az Úr szerint mi fog történni, ha az emberek megkeményítik a szívüket, és nem térnek meg? (Lásd a 18–20. verseket.)
3. Minek a megtételét parancsolta meg az Úr Joseph Smith-nek? Mi fog történni, ha engedelmessékedik? (Lásd a 21–22. verseket.)
4. Minek a megtételét parancsolta meg az Úr Martin Harrisnek? Mi fog történni, ha engedelmessékedik? (Lásd a 24. verset.)

Miként válaszol Isten az imáinkra? A Tanok és szövetségek 6-ban Oliver Cowderynek elmondott, miként jött válasz az imáira. Ha megérted, hogy Olivernek mit mondott az Úr, az segíthet felismerned az imáidra kapott válaszokat. Csodálatos azt a fajta békességet érezni, melyet Oliver érzett, amikor Joseph Smith prófétáról imádkozott.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 6

sarló (3–4. v.) – egy görbe kés, amit a gabona learatására használnak

nemzedék (8–9. v.) – korunk emberei

ne vedd könnyedén (12. v.) – ne bánj vele felszínesen vagy gondatlanul

felvilágosítottalak (15. v.) – átadtam neked, tanítottalak
figyelmeztessed (19. v.) – javítsd ki, fedd meg
egy dolgot illetően (32. v.) – egyetértésben, egységben

Tanok és szövetségek 6 – Ki volt Oliver Cowdery?

Oliver Cowderyről további információt a „Személyek és kifejezések a Tanok és szövetségekben” című részben találsz (243. o.).

Tanok és szövetségek 6:2 – Isten szavának ereje

Az Úr hatásos képeket használt szava hatalmának jellemzésére. Könnyű megérteni azt az elgondolást, hogy Isten szava erőteljes, mert az egetől az emberi szívig mindent az indít meg. Az „élesebb a kétélű kardnál, amely ízelet szétválaszt és a velőig hat” kifejezés képszerűen azt jellemzi, hogy Isten szava miként vágja át magát egészen az emberi szívig (lásd még 1 Nefi 16:1–2).

Tanok és szövetségek 6:6 – Sion ügye

A *Sion* szó néhány eltérő jelentésben jelenik meg a Tanok és szövetségekben (lásd a „Személyek és kifejezések a Tanok és szövetségekben” részt, 233. o.). Azonban minden jelentésben az Úr azon erőfeszítésére utal, hogy olyan népet neveljen magának, amely Vele élhet igazlelkűségben. Arra törekedni, hogy Sion ügyét napvilágra hozzuk és megalapozzuk, azt jelenti, hogy elősegítjük az evangélium terjedését, és növeljük a szentek igazlelkűségét.

Tanok és szövetségek 6:10–11 – Milyen ajándékot kapott Oliver Cowdery?

Az ajándék, melyet az Úr Oliver Cowderynek adott, a kinyilatkoztatás szelleme volt (lásd T&Sz 8:3–4). Joseph Fielding Smith elnök azt tanította, hogy „védelem gyanánt kapta, amennyiben szüksége lenne rá, és ez majd kiszabadítja őt ellenségei markából, és megvédi a pusztítótól” (*Church History and Modern Revelation*, 1:52. o.).

Tanok és szövetségek 6:14–24 – Milyen tanúbizonyságot kapott Oliver Cowdery?

Joseph Smith próféta feljegyezte: „Miután megkaptuk ezt a kinyilatkoztatást, Oliver Cowdery elmondta nekem, hogy miután apámékhöz ment lakni, és miután a család beszélt neki arról, hogy birtokomban vannak a lemezek, egy este lefekvés után az Úrhoz fohászodott, hogy megtudja, így vannak-e ezek a dolgok, és az Úr megjelentette neki, hogy azok igazak, ő azonban teljesen titokban tartotta mindezt, és senkinek sem említette; így ez után a kinyilatkoztatás után tudta, hogy a munka igaz, mert egyetlen élő lény sem tudott arról, amire a kinyilatkoztatás utalt, csak Isten és saját maga” (History of the Church, 1:35. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 6 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–C)!

A Hasonlíts!

A Tanok és szövetségek 6-ban az Úr képeket, vagyis jelképeket használt fontos igazságok megtanítására. Az alábbi kifejezéseket másold le a füzetedbe, majd pedig fejezd be azokat az 1–5. versekből tanultakkal!

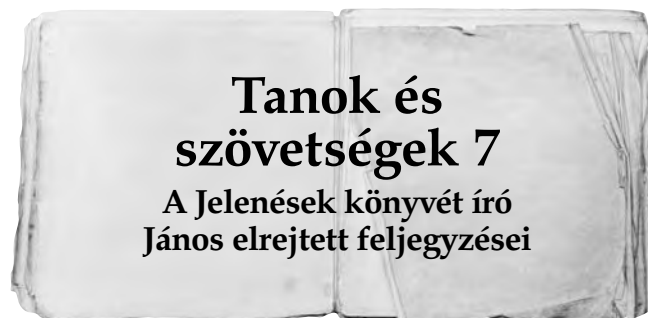
1. Az evangélium üzenete olyan, mint egy kard, mert ...
2. A misszió olyan, mint a háztáji munka, mert ...
3. Az ima olyan, mint amikor egy ajtón kopogtatunk, mert ...

B Hogyan legyünk gazdagok és boldogok?

1. A Tanok és szövetségek 6:7-et, 13-at vesd össze azzal, amit Nefi tanult meg az 1 Nefi 11:21–23-ban! Magyarázd el, hogy mit tudsz meg arról, hogyan lehet gazdagnak és boldognak lenni!
2. Az, amit azok a szentírások tanítanak a gazdagságról és boldogságról, miben különbözik attól, amiről a világ gondolja, hogy gazdaggá és boldoggá fog minket tenni?
3. Szerinted a világi gazdagság miért nem hozhatja el azt az örömet, melyet az Úr ajánl nekünk?
4. Egy-két mondatban magyarázd el, hogy mit ér számodra az üdvözülés és az örök élet ajándéka!

C Annak megértése, hogyan érkezik a kinyilatkoztatás

1. A Tanok és szövetségek 6:14–24 elolvasása után magyarázd el, honnan tudta Oliver Cowdery, hogy Joseph Smith-et valóban Isten hívta el (lásd még „A szentírások megértése” részt, ha szükséges).
2. Válassz ki két verset a Tanok és szövetségek 6:14–24-ből, melyek nagy hatással voltak rád, és írd le, miként alkalmazhatod azokat a verseket kinyilatkoztatások elnyerésére saját életedben!

Tanok és szövetségek 7

A Jelenések könyvét író János elrejtett feljegyzései

1829 áprilisa során Joseph Smith próféta folytatta a Mormon könyve lemezeinek fordítását, Oliver Cowdery pedig írnokként dolgozott mellette. A próféta ekképp jellemezte a kinyilatkoztatást előidéző körülményeket:

„Véleménykülönbség alakult ki közöttünk János apostol beszámolójával kapcsolatban, melyre az Újszövetség utalást tesz [lásd János 21:20–23], hogy vajon meghalt-e, vagy tovább él; közösen úgy döntöttünk, hogy az urim és a thummim segítségével fogjuk kideríteni” (History of the Church, 1:35–36. o.).

A Tanok és szövetségek 7 olvasása közben figyelj meg, hogy János és Péter apostol mire vágyott leginkább! Minek a megtételét kívánta János, ami nagyszerűbb mindannál, amit addig tett? Ha az Üdvözítő megkérdezné tőled, hogy mit kívánsz leginkább, mit felelnél?

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 7

pergamen (a rész fejlécében) : kulcsok (7. v.) – felhatal-
– bárány- vagy kecskebőr, : mazás
amire írtak :
:

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 7 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Felelj egy mondatban!

A Tanok és szövetségek 7 fejléce elmondja, hogy Joseph Smith és Oliver Cowdery mit kérdezett az Úrtól (lásd még e tanulmányi kalauz bevezetését a T&Sz 7-hez). A 7. rész elolvasása után írd meg egy mondatos választ az alábbi kérdésekre:

1. Mi volt a különbség aközött, amit János, és aközött, amit Péter akart?

- Mit tudhatsz meg ebből a részből az evangélium megosztásának fontosságáról?
- Mit tudhatsz meg az igazlelkű vágyakról?

Tanok és szövetségek 8–9

A kinyilatkoztatás elnyerése és felismerése

A Szentlélek általi személyes kinyilatkoztatás elnyerésének nagyszerű áldása a hithűek rendelkezésére áll. A Tanok és szövetségek 6-ban Oliver Cowdery ígéretet kapott a kinyilatkoztatás ajándékára, különösen az ősi feljegyzések fordításának hatalmára. Mint ahogy azonban Oliver ráébredt, a kinyilatkoztatás elnyeréséhez a kérdésnél gyakran több erőfeszítésre van szükség. Elder S. Dilworth Young, aki a hetvenek tagja volt, azt tanította: „Tanúsíthatom nektek, hogy egyikőtöknek sem lesz része remekebb, izgalmasabb és örömtelibb kalandban, mint hogy megtudjátok, hogyan értelmezzétek a Szellemet, mely belétek száll, bizonyosságot téve az igazságról. . . . Rá kell jönnünk a módszerre, mellyel a Szellem suttag a szívünkben. Meg kell tanulnunk azt meghallani és megérteni, és tudni, hogy mikor van velünk, és ez néha sok időt igényel” (Conference Report, 1959. ápr., 59. o.). A Tanok és szövetségek 8–9 olvasása közben figyeld meg, mi mondatott Oliver Cowderynek, mit kell tennie, hogy hatalma legyen a fordításra, valamint hogy miért nem volt képes folytatni! Azt is figyeld meg, mit tanítanak ezek a kinyilatkoztatások a te, személyes kinyilatkoztatások elnyerése érdekében tett erőfeszítéseidről!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 8

a próféta diktálására (a rész fejlécében) – mialatt a próféta beszélt : könyörgés (a rész fejlécében) – ima

Tanok és szövetségek 9

felszólítja (a rész fejlécében) – tanácsot ad neki : homályos (9. v.) – zavart, kételkedő
 célszerű (3., 10., 11. v.) – megfelelő, kívánatos

Mózes a kinyilatkoztatás szelleme által választotta ketté a Vörös-tengert

Tanok és szövetségek 8:6–8 – Áron adottsága

Joseph Fielding Smith elnök azt tanította: „Egy másik ajándék is adatott Oliver Cowderynek, és az Áron ajándéka volt. Mint ahogy Áron, kezében a botjával, Mózes előtt járt szószólójaként, így Oliver Cowderynek is Joseph Smith előtt kellett menni. Amit csak kért az Úrtól eme ajándék hatalma által, megadatott neki, ha hittel és bölcsen kérte azt. Oliver megáldott a megtiszteltetéssel, hogy Joseph Smith-tel együtt birtokolja e sáfárság kulcsit, és – akár csak Áron – számtalanszor vált szószólóvá. Oliver volt az, aki megtartotta az első nyilvános beszédet ebben a sáfárságban” (Church History and Modern Revelation, 1:52. o.).

Tanok és szövetségek 9:7–9 – A Szellem mindig égető érzést támaszt a bensőben?

Elder Dallin H. Oaks, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, így magyarázta:

„A Szellem általi tanulás nem egy passzív dolog. Az Úr közlendője gyakran mindaddig nem érkezik meg, amíg saját elménkben nem tanulmányoztuk a kérdést. Utána kapjuk a megerősítést.

Az Úr elmagyarázta ezt a folyamatot Oliver Cowderynek egy másik kinyilatkoztatásban,

mely a Pennsylvania állambeli Harmonyban adatott 1829 áprilisában. Az Úr azt ecsetelte, hogy Oliver miért nem volt képes a Mormon könyve fordítására:

»Íme, nem értettél meg; feltételezted, hogy elegendő tőlem kérni, és én megadom neked anélkül, hogy szükséges lenne magadnak is gondolkodni rajta.

De íme, én ezt mondom neked: *Először magadnak kell kigondolnod; és azután megkérdezned engem, hogy helyes-e az, amit gondolsz, és ha helyes, akkor én égető érzést támasztok kebledben, és te érezni fogod, hogy helyes»* (T&Sz 9:7–8; kiemelés hozzáadva).

Ez talán az egyik legfontosabb és leginkább félreértett tanítás az egész Tanok és szövetségekben. A Szellem tanításai gyakran érzésekben jelennek meg. Ez a tény a lehető legnagyobb fontossággal bír, és mégis vannak, akik félreértik a jelentését.

Találkoztam olyan emberekkel, akik azt mondták, soha nem kaptak bizonyosságot a Szentlélektől, mert a keblükben még soha nem támadt »égető érzés«.

Mit jelent a »kebelben támasztott égető érzés«? Olyan fajta hőségérzetnek kell lennie, mint amelyet valami elégeése termel? Mert ha azt jelenti, akkor még soha nem támadt égető érzés a keblemben. Bizonyos, hogy az »égető« szó ebben a szentírásban a vigasz és nyugalom érzését foglalja magában. Ez az a tanúság, amit sokan elnyernek. Így működik a kinyilatkoztatás.

A kis, csendes hang tényleg olyan »csendes«, és »kicsi« („Teaching and Learning by the Spirit”, *Ensign*, 1997. márc., 13. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 8–9 tanulmányozása közben végezd el az A, valamint a B vagy C tevékenységet!

A Szentírás memoriter – Tanok és szövetségek 8:2–3

Elder Boyd K. Packer, a Tizenkét Apostol Kvórumának egyik tagja azt mondta: „Apostolként most ugyanarra az inspirációra figyelek, ugyanabból a forrásból, és ugyanúgy, ahogy kisfiúként is figyeltem. A jel most már sokkal tisztább” (Conference Report, 1979. okt., 30. o.; vagy *Ensign*, 1979. nov., 21. o.).

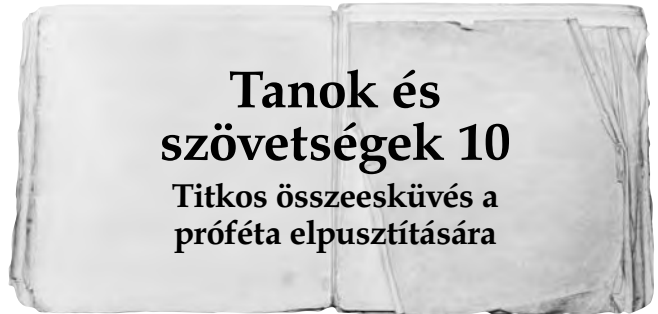
1. Tanulmányozd a Tanok és szövetségek 8:1–3-at, és magyarázd el, mi történik, amikor a Szentlélek az elménkhez szól (lásd még Enosz 1:10)!
2. Milyen érzések jelennek meg, amikor a Szentlélek szól valaki szívéhez? (Lásd még 1 Nefi 17:45.)
3. Mit tudhatsz meg a Tanok és szövetségek 8:1-ből, ami magyarázatot adhat arra, hogy az inspiráció hangja miért vált tisztábbá elder Packer számára?

B Foglald össze a tant!

1. A Tanok és szövetségek 6:23 szerint miként szólt az Úr Oliver Cowderyhez?
2. Mi más tanított neki az Úr a Tanok és szövetségek 8:2–3-ban arról, hogy miként jön a kinyilatkoztatás?
3. Mit tudott meg Oliver Cowdery a Tanok és szövetségek 9:7–9-ben a válaszok fordítás közben való elnyeréséről?
4. Írj egy bekezdést, melyben összefoglalod, hogy mit tanultál a kinyilatkoztatás folyamatáról ezekből a részekből (lásd még „A szentírások megértése” részt)!

C Írj tanulságot a történethez!

1. Foglald össze, hogy mit ígért az Úr Oliver Cowderynek a Tanok és szövetségek 8-ban, és mit mondott az Úr a Tanok és szövetségek 9-ben arról, hogy miért nem folytathatta a fordítást!
2. Írj egy egymondatos összefoglalást a leckéről, melyet ebből a kinyilatkoztatásból megtanulhatunk!
3. Miként vonatkozhat az összefoglalás bárkire, aki az Úr sugalmazását keresi?

A Tanok és szövetségek 3-ban arról olvastál, hogy Martin Harris hogyan vesztette el a 116 oldalt, melyet Joseph Smith próféta fordított le a lemezekről. A Tanok és szövetségek 10-ben az Úr kinyilatkoztatta, hogy mi történt a 116 oldalnyi kézirattal, és hogy a Sátán mit akart azzal tenni. Még ennél is lényegesebb azonban, hogy felfedezd, mit tett az Úr az elvesztett oldalak pótlása érdekében. E rész tanulmányozása közben figyeld meg, mit tanított az Úr azon hatalmáról, mellyel itt a földön ellenőrzése alatt tartja az eseményeket, ideértve a Sátán arra irányuló erőfeszítéseit is, hogy elpusztítsa az Úr munkáját!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 10

megszégyenítik (a rész fejléce) – meggyőzik az embereket, hogy ne higgyenek neki	ellentmondasz saját magadnak (31. v.) – a szöveg írott része, mely nem egyezik meg azzal, amit korábban írtál
ellentmondások (a rész fejlécében) – eltérések	nemzedék (33., 53. v.) – korunk emberei
rövidítés (a rész fejlécében) – rövidített változat	összezavar (42. v.) – megaláz, megszégyenít
ellentmondanak annak (a rész fejlécében) – eltérnek attól	elszakadásuk (48. v.) – széthúzásuk, lázadásaik
gonoszságra (20. v.) – bűnre	elferdítik (63. v.) – kiforgatja a jelentését
elítéltetés (23. v.) – amikor valakit bűnösnek nyilvánítanak	

Tanok és szövetségek 10:6 – Mi módon próbálta Martin Harris elpusztítani Joseph Smith prófétát?

Nem az volt Martin Harris szándéka, hogy elpusztítsa Joseph Smith prófétát, de ami a Mormon könyve 116 oldalnyi kéziratának elvesztése eredményeként történt, jól szemlélteti, mi történhet, ha semmibe vesszük Isten tanácsát (lásd T&Sz 3:13; lásd még „A szentírások megértése” részt a T&Sz 3:12-nél, a 17. oldalon). Ha az Úr nem tudta volna előre, hogy mit tesz majd Martin Harris, és nem készült volna fel rá, a Sátán és szolgálói célt érhetnek volna hazugságaikkal Joseph próféta elpusztításában (lásd T&Sz 10:10–33). Azáltal, hogy többször is kérte a kéziratot az Úr tanácsa ellenére, és megszegte arra tett ígéreteit, hogy azt gondosan őrizni fogja, Martin hatékonyan szolgálta a Sátán ügyét, még ha nem is az volt a szándéka.

Tanok és szövetségek 10:30–45 – Az Úr ismeri a véget a kezdettől

Az Úr több mint kétezer évvel korábban utat készített, hogy megakadályozza a Sátánt abban, hogy elpusztítsa Joseph Smith prófétát és a Mormon könyvét a 116 oldalnyi kézirat elvesztése által. Arra utasította Nefi prófétát, hogy készítsen egy második csoport lemezt ugyanarról az időszakról, amiről a majdan elvesző kézirat szól. A fő különbség a két feljegyzés között az, hogy az elveszett rész inkább történelmi jellegű, míg a másodpéldány sokkal prófétaibb és szentebb volt (lásd 1 Nefi 9:3–6; Mormon szavai 1:1–7).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 10 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet, és kettőt a többiből (B–D)!

A Szentírás memoriter – Tanok és szövetségek 10:5

A *sátán* szó „ellenfelet”, vagy „ellenséget” jelöl, ami az ördög szerepét jellemzi mint az igazlelkűség ellenségét. A Sátán és szolgálói megkísértenek, hogy bűnt kövessünk el, ami nyomorúsághoz és boldogtalansághoz vezet, de az Úrnak nagyobb hatalma van, hogy segítsen legyőznünk azokat a kísértéseket.

1. Olvasd el az Alma 34:17–27-et és a 3 Nefi 20:1-et! Mit kell tennünk, hogy legyőzhessük a Sátánt (lásd T&Sz 10:5)? Szerinted mit jelent „állandóan imádkoz[ni]”?
2. A Tanok és szövetségek 10:5-höz keresztutalásként írd oda a 2 Nefi 32:8–9-et! Ki tanít arra, hogy *ne* imádkozzunk?

B A Sátán „ravasz terve”, szemben az Úr bölcsességével

1. Oszd két oszlopra a jegyzetfüzeted egyik oldalát! Az egyikhez írd: „A Sátán ravasz terve”; a másikhoz: „Az Úr bölcsessége”!
2. A Tanok és szövetségek 10:6–29 elolvasásából az első oszlopban jellemezd, mit mondott az Úr, mit akart a Sátán tenni a Martin Harristól ellopott 116 oldallal!
3. A 30–45-ös versek elolvasása után a második oszlopban jellemezd, mit tett az Úr, hogy megakadályozza a Sátánt céljai elérésében!
4. Olvasd el az 1 Nefi 9:3–6-ot és a Mormon szavai 1:1–7-et! Magyarázd el, hogy az Úr milyen régóta készült megoldani a 116 oldal elvesztésének problémáját!

C Ügyeljünk a Sátán módszereire!

A Tanok és szövetségek 10:20–29 megmagyaráz pár módszert, amit a Sátán arra használ, hogy becsapjon minket.

1. Nézd át a 20–24-es verseket, és mondd el, a Sátán hogyan veszi rá az embereket, hogy az igazság ellen harcoljanak, és miért teszi ezt!
2. Tanulmányozd a 25–29-es verseket, és jellemezd, hogy mit mondott a Sátán Joseph Smith ellenségeinek, amivel meggyőzte őket, hogy nem baj, ha elpusztítják a prófétát és a Mormon könyvét!
3. Miként próbálják csoportok vagy egyének ma ugyanezt tenni?

D Készíts elemis leckét!

1. Írd le, mit tanítanál egy hétévesekből álló elemis osztálynak a Tanok és szövetségek 3-ban és 10-ben található beszámolókból a 116 oldal elvesztéséről!
2. Említs meg két tanulságot, melyeket levonhatunk Joseph Smith próféta élményeiből, és mutass rá, miként vonatkoznak életünkre!

Tanok és szövetségek 11

„Ha úgy kívánod”

Hyrum Smith Joseph Smith próféta bátyja volt (lásd Joseph Smith története 1:4). 1829 májusában a New York állambeli Palmyrából a Pennsylvania állambeli Harmonyba utazott, hogy meglátogassa Joseph-et és feleségét, Emmát,

valamint Oliver Cowderyt, amikor a Mormon könyve fordításán dolgoztak. Hyrum őszinte kéréssel fordult öccséhez, a prófétához, és a Tanok és szövetségek 11-ben található kinyilatkoztatás volt az eredmény (lásd History of the Church, 1:45. o.).

Elder Neal A. Maxwell, a Tizenkét Apostol Kvórumának egyik tagja azt tanította: „Amikor csak folyamatban vannak a szellemi értelemben jelentős dolgok, az igazlelkű vágyak is jelen vannak” (Conference Report, 1996. okt., 27; vagy Ensign, 1996. nov., 21. o.). A Tanok és szövetségek 11 olvasása közben kövesd nyomon a kíván szót, és hogy az Úr mit mondott kívánságaink fontosságáról! Figyeld meg azt is, hogy a kinyilatkoztatásban adott tanácsok nagy része mindazokra vonatkozik, akikben jó vágyak vannak (lásd 27. v.) – köztük rád is!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 11

könyörgésére és kérdésére (a rész fejlécében) – imájára és alázatos kérdésére

sarló (3–4., 27. v.) – egy görbe kés, amit a gabona learatására használnak

részesíteni foglak (13. v.) – elmondom neked, tudomásodra hozom

ragaszkodjatok (19. v.) – maradjatok közel

legyetek békeességben (22. v.) – még ne kezdjétek el prédikálni

Tanok és szövetségek 11 – Hyrum Smith

Hyrum Smith-ről további információt a „Személyek és kifejezések a Tanok és szövetségekben” című részben találsz (242. o.).

Tanok és szövetségek 11:6 – „Sion ügyét ... megalapozni”

E kifejezés megértéséhez segítségként lásd „A szentírások megértése” részt a Tanok és szövetségek 6:6-hoz (20. o.), és a Sion szót a „Személyek és kifejezések a Tanok és szövetségekben” résznél (245. o.).

Tanok és szövetségek 11:9 – „Csak bünbánatot hirdessetek e nemzedéknek”

Joseph Fielding Smith elnök azt tanította: „Amikor az Úr arra szólítja szolgálóit, hogy csak bünbánatot hirdessenek, akkor azzal nem azt mondja, hogy nem hirdethetnek keresztséget, és nem szólíthatják arra az embereket, hogy tartsák be az Úr parancsolatait. Csak azt kívánja, hogy mindent az emberek bünbánathoz történő vezetésének szellemében mondjanak és tegyenek” (Church History and Modern Revelation, 1:57. o.). Más szóval mindazok fő törekvése, akiket elhívtak az Úr királyságában szolgálni, az legyen, hogy segítsenek az embereknek javulni, és Jézus Krisztus tanításaival összhangban megváltoztatni az életüket.

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 11 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–D)!

A Ígért áldások elnyerése

1. Oszd két oszlopra a jegyzetfüzeted egyik oldalát! Az egyik oszlop címe legyen „Ígért áldások”, a másiké pedig „Az áldások elnyerésének követelményei”!
2. A Tanok és szövetségek 11 elolvasása után az első oszlopban sorold fel az áldásokat, melyeket az Úr ajánlott fel Hyrum Smith-nek (és mindenkinek, akiben jó vágyak vannak)! Az egyes áldásokkal együtt írd fel a vers számát is, amelyben találtad!
3. A második oszlopban írd le, amit az Úr mondott, hogy Hyrum Smith-nek (vagy neked) tenni kell az adott áldás elnyeréséhez! Lehet, hogy az előtt a vers előtt vagy után kell keresned, ahol megtaláltad az áldást.
4. Válassz ki két áldást és követelményt, melyek szerinted különösen érdekesek lennének egy misszionárius vagy szülő számára! Magyarázd meg, hogy miért azokat választottad!

B A vágy fontossága

1. Keresd meg, és sorold fel a verseket, melyek tartalmazzák a vágy, kíván, kívánság szavakat a Tanok és szövetségek 11-ben! (Meg is jelölheted azokat a szentírásaidban.)
2. Olvasd még el az 1 Nefi 11:1-et; az Alma 29:4-et, 41:3–6-ot; és az Ábrahám 1:2-t! Írj egy bekezdést, melyben elmagyarázod vágyaink szerepét az evangéliumi tervben!
3. Mit tehet valaki, ha lenne valami jó dolog, amit meg kellene tenni (például naponta olvasni a szentírásokat vagy gyakran imádkozni), de nem akarja megtenni?

C Tanulni a Szellemről

1. Mit tudsz meg a Tanok és szövetségek 11:12–14-ből Isten Szelleméről?
2. Írj olyan időszakról, amikor a fent említett versekben leírt módo(ko)n érezted a Szellemet!

D Mit jelent ez?

1. Saját szavaiddal jellemezd, minek a megtételét kérte az Úr Hyrum Smith-től a Tanok és szövetségek 11:21-ben!
2. Magyarázd el, mit jelent elnyerni az Úr szavát azon dolgok jellemzése által, melyeket Hyrum Smith (vagy te) megtehet, hogy elnyerje azt!

Tanok és szövetségek 12

Azokhoz, akik ebben a munkában segédkeznek

Még az egyház megszervezése előtt id. Joseph Knight segédkezni kívánt az Úr munkájában (Joseph Knightról az információt lásd a „Személyek és kifejezések a Tanok és szövetségekben” résznél, a 243. oldalon). Nem sokkal megszervezése után csatlakozott az egyházhoz. Joseph Smith próféta tisztelettel adózott előtte, amikor ezt mondta:

„Azt fogják róla mondani Sion fiai, amíg csak egy is marad belőlük, hogy ez az ember hithű ember volt Izráelben; ezért neve soha nem merül feledésbe” (History of the Church, 5:124–125.o.).

A Tanok és szövetségek 12 olvasása közben figyeld meg, mit mondott az Úr id. Joseph Knightnak arról, hogy miként válhat alkalmasabbá a munkában segédkezni! Figyeld meg azt is, hogy az Úr azt mondta, hogy mindazokhoz szól, akik a jót „kívánják”, akárcsak Knight testvér (7. v.)!

A szentírások megértése

A Tanok és szövetségek 12:1–6 megértéséhez a további segítséget lásd „A szentírások megértése” részben a Tanok és szövetségek 6:1–6-nál és 11:1–6-nál, melyek szinte teljesen megegyeznek.

Tanok és szövetségek 12

aki mértékletes (8. v.) – önuralommal rendelkezik

Tanok és szövetségek 12:8 – „Telve van jószívűséggel”

Joseph Smith próféta azt tanította: „A szeretet az Istenség egyik fő jellemvonása, és meg kell nyilvánulnia azokban, akik Isten fiaivá szeretnének válni. Az Isten szeretetével eltelt ember nem elégszik meg azzal, hogy csak családját áldja meg, hanem bejárja az egész világot, azon igyekezve, hogy megáldja az egész emberi fajt” (History of the Church, 4:227. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 12 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Mondj egy példát!

Vagy egy szentírásbeli személyről, vagy egy egyházi vezetőről írd, aki szerinted kimutatta a tulajdonságok egyikét, melyekről az Úr a Tanok és szövetségek 12:8-ban szólt! Magyarázd el, hogy az a személy miként mutatta ki azt a tulajdonságot, és hogy az miként segített neki jobban végezni az Úr munkáját!

Tanok és szövetségek 13

Az ároni papság visszaállítása

Az ároni papság visszaállításáról a Joseph Smith története 1:68–74-ben olvastál. A Tanok és szövetségek 13 megegyezik a Joseph Smith története 1:69-cel. Amikor ez alkalommal olvasod Keresztelő János szavait, vizsgálj meg azokat a tanok fontosságá szempontjából!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 13

rájuk ruházzák (a rész fejlécében) – felhatalmazás által nekik adatik

- Messiás (1. v.) – Jézus Krisztus
- rátok ruházom (1. v.) – nektek adom

Tanok és szövetségek 13:1 – Papsági kulcsok

Ha azt mondjuk, hogy az ároni papság bizonyos kulcsokat birtokol, az nem jelenti azt, hogy mindenki, aki megkapja az ároni papságot, az egyben megkapja és használhatja is annak a papságnak a kulcsait. Mint ahogy Keresztelő János is mondta, hogy „Péter, Jakab és János utasítására” cselekedett (fejléc), úgy az ároni papságot is a magasabb rendű, vagyis a melkisédeki papság kormányozza.

A papságról és azokról a kulcsokról szólva, melyeket az Úr ebben az utolsó evangéliumi sáfárságban ruházott ránk, Joseph Fielding Smith elnök így magyarázta:

„Ezek a kulcsok az elnöklés jogát jelentik; a hatalmat és felhatalmazást jelentik az Úr összes földi ügyének kormányzására és irányítására. Akik azokat viselik, hatalommal bírnak annak kormányzására és ellenőrzésére, hogy mások hogyan szolgálhatnak a papságban. Mindannyian viselhetjük a papságot, de csak úgy használhatjuk, ahogy a kulcsokkal rendelkezők bennünket felhatalmaztak és irányítottak.

Ez a papság [melkisédeki] és ezek a kulcsok Joseph Smith-re és Oliver Cowderyre ruháztattak Péter, Jakab és János által, valamint Mózes és Illés, és a többi ősi próféta által. Minden férfinak megadattak, akit elválasztottak a Tizenkettek Tanácsa tagjaként. Mivel azonban ezek az elnöklés jogai, teljes mértékben csak Isten rangidős földi apostola gyakorolhatja azokat, aki az egyház elnöke” (Conference Report, 1972. ápr., 98–99. o.; vagy *Ensign*, 1972. júl., 87. o.).

Tanok és szövetségek 13:1 – Lévi fiai

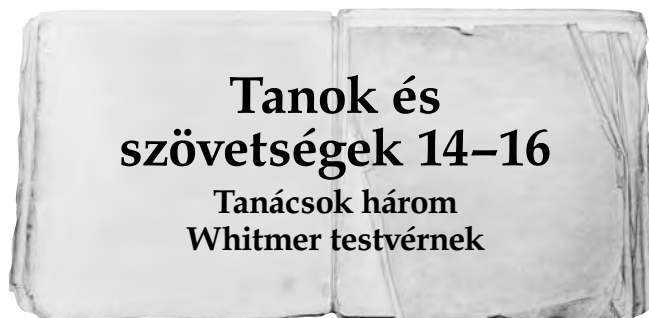
Bár Mózes birtokolta a melkisédeki papságot, Mózes törvényét az ároni papság keretein belül alkalmazták (lásd T&Sz 84:23–27). Csak a Lévi törzséből származó férfiaknak (a lévitáknak) adták az ároni papságot. A „Lévi fiai” kifejezéssel minden papságviselőre utaltak abban az időben. Mózes és Áron ahhoz a törzshöz tartozott. A léviták feladata volt a mózesi törvény szerinti áldozatok bemutatása az ószövetségi időkben. Ma a „Lévi fiai” kifejezés mindazokra vonatkozik az egyházban, akik hithűen elnyerik a papságot, és Mózes és Áron fiaivá válnak (lásd T&Sz 84:33–34).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 13 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A A papság működés közben

Beszélg egy püspökkel vagy ároni papságviselővel arról, hogyan látta, az ároni papság kulcsai és hatalmai miként áldották meg az emberek életét, és segítettek nekik Krisztushoz jönni! Írd le a füzetedbe, amit megtudsz!

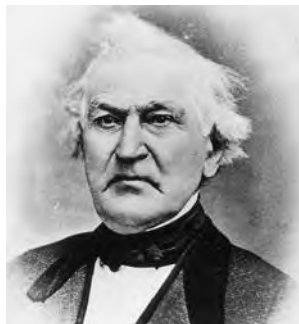
Tanok és szövetségek 14–16

Tanácsok három Whitmer testvérnek

Mialatt Oliver Cowdery a Pennsylvania állambeli Harmonyban volt, és Joseph Smith prófétának segített a Mormon könyve fordításában, egy levelet írt barátjának, David Whitmernek a New York állambeli Fayette-be. A levélben megosztotta bizonyosságát a munkáról. David Whitmer érdeklődni kezdett, és visszaírt, felajánlva, hogy bármikor segít.

1829 májusa vége felé az üldöztetés késleltette a Mormon könyve fordításának munkáját. Joseph Smith próféta és Oliver Cowdery írtak David Whitmernek, és azt kérdezték, lehetséges lenne-e, hogy az ő otthonában fejezzék be a fordítást. Édesapja, id. Peter Whitmer beleegyezett, és Harmonyba ment szekéren (ez kb. 200 km), felvette Joseph Smith-t és feleségét, Emmát, valamint Oliver Cowderyt, és visszavitte őket Fayette-be. Nem sokkal ezután Joseph Smith próféta a Tanok és szövetségek 14–16-ban lévő kinyilatkoztatásokat kapta ifj. Peter, John és David Whitmer kérésére, akik azt kívánták megtudni, hogy mit akar tőlük Isten. (A Whitmer családról az információt lásd a „Személyek és kifejezések a Tanok és szövetségekben” résznél, 243. o.)

Eltűnődtél már valaha azon, hogy mit akar tőled az Úr? Gondolj erre a kérdésre, miközben ezt a három részt olvasod, és nézd meg, hogy az Úr tanácsai, melyeket annak a három férfinak adott, rád is vonatkozhatnak-e!

David Whitmer

John Whitmer

A szentírások megértése

A Tanok és szövetségek 14:1–7 megértéséhez a további segítséget lásd „A szentírások megértése” részben a Tanok és szövetségek 11:1–7-nél és 12:1–6-nál, melyek hasonlóak.

Tanok és szövetségek 14

szólva szól (8. v.) – szavakat ad a beszédhez : **testiekben** (11. v.) – fizikailag

Tanok és szövetségek 15 és 16

éles (2. v.) – pontos, érthető

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 14–16 tanulmányozása közben végezd el az A és a B tevékenységet!

A Szentírás memoriter – Tanok és szövetségek 14:7

1. A füzetedével megegyező nagyságú papírra készíts egy plakátot, mely a Tanok és szövetségek 14:7-ben található elgondolásokat szemlélteti!
2. A szentírásokban az *üdvözülés* szó leggyakrabban a felmagasztosulásra utal. Ezt szem előtt tartva hasonlítsd össze a Tanok és szövetségek 14:7-et a 2 Nefi 31:20-szal! Mit mond a 2 Nefi 31:20 arról, hogy miként vihetjük véghez azt, amit az Úr mondott a Tanok és szövetségek 14:7-ben?

B A legnagyobb érték számodra

„Az eddig elmondottak után a legnagyobb és legfontosabb teendő az evangélium prédikálása” (History of the Church, 2:478. o.).

1. Az Úr szerint mi volt a legnagyobb érték John Whitmer és ifj. Peter Whitmer számára? (Lásd T&Sz 15:6; 16:6.)
2. Sorolj fel legalább két indokot, amiért ez értékeesebb lesz számukra bármi másnál!

Tanok és szövetségek 17

Kinyilatkoztatás a három különleges tanú számára

A Tanok és szövetségek 17 fejléce három utalást ad a Mormon könyvből azzal a próféciával, hogy három személy különleges tanúja lesz annak a könyvnek, amikor majd az utolsó napokban napvilágra jön. Ez a rész annak a három embernek adott kinyilatkoztatás, akik azok a tanúk kívántak lenni. Itt elmondatott nekik, mit kell tenniük, hogy felkészítsék magukat erre a különleges tanúságra. Olvasás közben gondolkodj el azon, hogy az

Úr David Whitmernek, Martin Harrisnek és Oliver Cowderynek adott tanácsa hogyan vonatkozhat rád is, amikor bizonyóságot akarsz szerezni, vagy azt megerősíteni a Mormon könyve igazáról, és egyéb lelki igazságokról!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 17

jelölnek ki (a rész fejlécében) – választanak : **diadalmaskodnak** (8. v.) – győzik le
a csodálatos útmutató (1. v.) – a liahona (lásd 1 Nefi 16:10, 28–29; Alma 37:38–42) : **kegyelem** (8. v.) – erő és hatalom Istentől

Tanok és szövetségek 17 – Mikor és hogyan nyerte el ez a három férfi az ígért tanúságot?

A tanúság, melyre ez a három ember vágyott, röviddel a 17. részben adott kinyilatkoztatás után adatott. Joseph Smith próféta, David Whitmer, Oliver Cowdery és Martin Harris a Whitmer-ház közelében lévő erdőbe vonult. Ott a négy férfi őszinte imában a megígért tanúbizonyóságot kereste –, de semmi sem történt. Végül

Martin Harris elnézést kért, mondván, hogy érdemtelennek tartja magát. Mialatt ő egyedül elment onnan, hogy megbocsátást kérjen, a másik három egy csodálatos látomásban részesült, és Isten hangját hallották, mely bizonyóságot tett arról, amit láttak. Akkor Joseph próféta elment megkeresni őt. A próféta együtt kezdett vele imádkozni, és egy idő után Martin Harris ugyanazt a látomást látta, amit a többiek is korábban. A Mormon könyve elején „A három tanú bizonyágtétele” az ő élményük leírása. E nemzedék számadással tartozik majd a három tanú bizonyágtételéért, akárcsak magában a könyvben található bizonyóságokért (lásd 2 Nefi 33:11–15; Éther 12:38–39).

Pár nappal e szent élmény után Joseph próféta engedélyt kapott, hogy további nyolc embernek megmutassa a lemezeket. Bár ők nem láttak látomást és nem hallották Isten

hangját, megérintették a lemezeket. Az ő bizonyosságuk is a Mormon könyve elején található.

Tanok és szövetségek 17:1 – Mi volt a mellvért?

Lucy Mack Smith-nek, a próféta édesanyjának alkalmat nyílt megvizsgálni a mellvértet, melyet Joseph a lemezekkel együtt kapott (lásd Joseph Smith története 1:35). Az alábbi leírás adta róla a fiáról készített életrajzában:

„Egy vékony muszlin zsebkendőbe volt csavarva, olyan vékonyba, hogy minden nehézség nélkül érezhettem a méreteit.

Homorú volt az egyik oldalon, és domború a másikon, és egy hatalmas méretű ember nyakától lefelé egészen a hasa közepéig leért. Négy szíj volt rajta ugyanabból az anyagból, hogy azokkal a mellkasra rögzítsék, s közülük kettő a vállak fölött haladt át, a másik kettőt pedig úgy tervezték, hogy a csípőhöz rögzítsék. Nekem kétujjni szélesek voltak (mert megmértem azokat), és a végeiken lyukak voltak, hogy kényelmesen lehessen rögzíteni őket” (*History of Joseph Smith*, szerk. Preston Nibley [1958], 111. o.).

Tanok és szövetségek 17:6 – Az Úr bizonyága a Mormon könyvéről

Elder Bruce R. McConkie, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, azt tanította:

„Az egyik legkömolyabb, embernek adott eskü az Úr eme szavaiban található, melyek Joseph Smith-re és a Mormon könyvére vonatkoznak. »És ő [mármint Joseph Smith] le is fordította a könyvnek azt a részét, amelyiket én megparancsoltam neki, és az a rész igaz úgy, mint ahogy igaz, hogy Uratok, a ti Isteneitek él.« (T&Sz 17:6.)

Ez Isten bizonyága a Mormon könyvéről, melyben feketén-fehéren maga az Istenség nyilvánította ki önmagát. Vagy igaz a könyv, vagy Isten megszűnik Istennek lenni. Nincs és nem is lehet az emberek és istenek előtt ismert hivatalosabb vagy erőteljesebb nyelvezet” (*Conference Report*, 1982. ápr., 50. o.; vagy *Ensign*, 1982. máj., 33. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 17 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Az ő tanúbizonyosságuk és a tied

1. A füzetekben készítsd el az alábbi táblázatot:

A három tanú	Én
Mire volt szükségük, hogy elnyerhessék a vágyott tanúságot? (Lásd T&Sz 17:1–2.)	Mit kell tennem, hogy erősítsem a Mormon könyvéről és egyéb lelki igazságokról szerzett tanúságomat, illetve bizonyágomat?
Mit mondott az Úr, mit kell tenniük, miután megkapták azt a különleges tanúságot? (Lásd a 3., 5. és 6. verset.)	Mit vár el tőlem az Úr, miután tanúságot kaptam?
Mit mondott az Úr, milyen okból adta nekik azt a tanúságot? (Lásd a 4., 8. és 9. verset.)	Miért akarja az Úr, hogy bizonyágom legyen az Ő evangéliumáról és egyházáról?
Milyen ígéreteket tett nekik az Úr tanúságuk jelentőségére vonatkozólag? (Lásd a 7–9. verseket.)	Miként vonatkoznak a három tanúnak adott ígérek az én evangéliumról való bizonyágomra?

2. A három tanúval kapcsolatos kérdésekre a Tanok és szövetségek 17-ben tanult segítségével válaszolj!
3. A többire úgy válaszolj, hogy magadra vonatkoztatod azokat a szentírásokat!

A Tanok és szövetségek 18-ban feljegyzett kinyilatkoztatás akkortájt adatott, amikor Péter, Jakab és János Joseph

Smith-re és Oliver Cowderyre ruházta a melkisédeki papságot. Helyénvaló volt, hogy az Úr Jézus Krisztus három apostola szentelje őket apostolokká és az Ő nevének különleges tanúivá, valamint hogy birtokolják a papsági szolgálat kulcsait (lásd T&Sz 27:12–13). Noha a legelső Tizenkét

Apostol Kvórumát még hat évig nem hívták el, az Úr pár tanácsot adott a 18. részben az apostolokról és a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjairól a mi sáfárságunkban. E kinyilatkoztatás olvasása közben gondolkozz el azon, hogy az egyes tanok és tantételek, amiket olvasol, általánosságban miként tanítanak téged az apostolok szerepéről és a melkisédeki papságról!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 18

diadalmaskodhatnak (5. v.) – győzhetnek le
célszerű (18. v.) – megfelelő, kívánatos
hadakozzatok (20. v.) – vitakozzatok, harcoljatok, ellenkezesek
józanul (21. v.) – komolyan

Tanok és szövetségek 18:20 – Az ördög egyháza

„Az ördög egyháza” kifejezés nem egy konkrét egyházra utal, hanem minden olyan emberre, csoportra, szervezetre vagy filozófiára, mely Jézus Krisztus egyháza és Isten gyermekeinek üdvözülése ellen dolgozik. Természetesen található igazság és jószág Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházán kívül is, de az evangélium teljessége, mely csak a visszaállított egyházban található meg, elengedhetetlen ahhoz az üdvözüléshez, melyet Mennyei Atyánk gyermekeinek kíván. Amint Joseph Fielding Smith elnök a Tanok és szövetségek 18:20-ról mondta: „meg kell értenünk, hogy ez nekünk szóló utasítás, hogy minden gonosz ellen küzdjünk, amelyek ellene szegülnek az igazlelkűségnek és az igazságnak” (*Church History and Modern Revelation*, 1:83. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 18 tanulmányozása közben végezd el az A, valamint a B vagy C tevékenységet!

A Szentírás memoriter – Tanok és szövetségek 18:10, 15–16

Az üzleti világban valaminek az értékét az az ár határozza meg, melyet valaki hajlandó kifizetni érte. Valaki azt mondhatja, hogy egy konkrét tárgy bizonyos pénzüsszeget ér, de ez csak akkor igaz, ha valaki más hajlandó érte annyit fizetni.

1. Tanulmányozd a Tanok és szövetségek 18:10–13-at, és mondd el, milyen ár lett megfizetve a lelkünkért, és ki fizette meg azt az árat!

2. Mely szó írja le azt, ahogyan az Úr érez azokkal kapcsolatban, akik bűnbánatot tartanak? Mit árul el ez neked Óróla?
3. A Tanok és szövetségek 18:14-ben Joseph Smith, Oliver Cowdery és David Whitmer (és mi is!) azt a parancsolatot kapjuk, hogy hirdessünk bűnbánatot a népnek. A 10–13-as versekben tanultakból mit mondanál valakinek, amivel segíthetnél neki, hogy bűnbánatot akarjon tartani?
4. Olvasd el az Alma 34:14–17-et! Mi jó ok még a bűnbánatra?
5. Olvasd el az Alma 37:9-et! Mi az egyik módja annak, ahogy az emberek megtudhatják, hogy ezek a dolgok igazak?

B Keresd a kulcsszavakat!

A Tanok és szövetségek 18:9-ben az Úr parancsként szól Oliver Cowderyhez és David Whitmerhez.

1. Tanulmányozd a 9–21-es verseket, és a füzetedben sorold fel, mire kaptak parancsot! Keresd az alábbi kulcsszavakat, melyek segítenek felismerni az egyes parancsokat: *minden embernek, hirdessetek, kérjétek, hadakozzatok, vegyétek!*
2. Válassz ki hármat ezekből a parancsokból, és írd le, hogy miként vonatkozhatnak rád is!

C Hallottad már valaha Krisztus hangját?

A szentírások tanúsítják, hogy ha nem halljuk meg Krisztus hangját, és nem engedelmessékedünk annak, nem üdvözülhetünk (lásd Alma 5:38–39; T&Sz 1:14).

1. Tanulmányozd a Tanok és szövetségek 18:34–36-ot, és mondd el, hogyan hallhatod meg az Úr hangját minden nap!
2. Miként segíthet ez megismerned a nevet, melyen az utolsó napon fognak szólítani, amint azt a 24–25-ös versek leírják?

Tanok és szövetségek 19

Parancsolat
Martin Harris számára

Annak érdekében, hogy a palmyrai nyomdászt, Egbert B. Grandint rávegyék a Mormon könyve 5000 példányának kinyomtatására, Martin Harris kezeskedett a nyomtatás költségeinek kifizetésében. Megtehetette ezt, mert olyan ingatlanra rendelkezett, mely többet ért a nyomdász által kért 3000 dollárnál. Mielőtt azonban a nyomtatás elkészült volna, „egy sokaság gyűlést tartott, és határozatot hozott, hogy nem fognak vásárolni a könyvből, amikor kikerül a nyomdából. Amikor Grandin ideges lett, Joseph Smith próféta visszatért Palmyrába, és biztosította arról, hogy a nyomtatás költségeit ki fogják fizetni. Martin Harris attól tartva, hogy elveszti farmját, ha a Mormon könyve nem lesz kelendő, a prófétánál puhatolózott és útmutatást kért. Kinyilatkoztatásban Martin azt a parancsolatot kapta, hogy ne kívánja saját javait, hanem járuljon hozzá abból a Mormon könyve nyomtatási költségeihez (lásd T&S 19:26). Martin Harris farmjából százötvenegy hektárt adtak el egy nyilvános árverezésen 1831 áprilisában, hogy Mr. Grandint kifizessék. Ez az áldozat tette lehetővé a Mormon könyve kinyomtatását” (Church History in the Fulness of Times, 65. o.).

A Tanok és szövetségek 19 olvasása közben gondold át, hogy ez a kinyilatkoztatás miként érinthette Martin Harriszt, és láttatta meg vele, hogy személyes gondoljai hogyan illeszkednek egy nagyobb terobe! Mi a legnagyobb áldozat, amit most tőled kér az Úr? E kinyilatkoztatás olvasása közben tartsd ezt észben, és gondolkozz el azon, hogy a tantételek, amiket az Úr Martin Harrisnek tanított, miként vonatkoznak arra, amit Ő most tőled kér – vagy a jövőben kérni fog!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 19

Alfa és Omega (1. v.) – A görög ábécé első és utolsó betűje (Jézus Krisztus egyik megnevezése, mindent magában foglaló természetét jellemezve)

magam alá rendelhessem (2. v.) – hatalmat nyerhessek felette

nyomatékosabban (7. v.) – érthetően, tisztán

• **sújtsalak** (15. v.) – büntesselek
• **kívánd** (25–26. v.) – legyen önző vágy azok iránt
• **a szidalmazókat nem szidva** (30. v.) – nem beszélve sértően azokról, akik sértegetnek
• **semmibe veszed** (33. v.) – könnyedén kezeled

Tanok és szövetségek 19:4, 16–17 – Bűnbánat vagy szenvedés?

Az Alma 42:16-ra és a Tanok és szövetségek 19:16–17-re utalva elder Dallin H. Oaks, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja azt mondta:

„Azt jelentik-e ezek a szentírások, hogy annak, aki bűnbánatot tart, egyáltalán nem kell szenvednie, mert az egész büntetést az Üdvözítő vette magára? Nem jelenthetik ezt, mert az nem állna összhangban az Üdvözítő egyéb tanításaival.

Azt viszont jelentik, hogy annak, aki bűnbánatot tart, nem kell annyira szenvednie, mint ahogy az Üdvözítő szenvedett azért a bűnért. A bűnbánó bűnösök bizonyos szenvedést fognak tapasztalni, ám bűnbánatuk és az engesztelés miatt nem fogják megtapasztalni az örök gyötrem teljes, maradéktalan mértékét, amit az Üdvözítő szenvedett azért a bűnért” (Sins, Crimes, and Atonement [address to religious educators, 1992. febr. 7.], 5. o.).

Tanok és szövetségek 19:6–12 – Végtelen és örök büntetés

Az Úr kinyilatkoztatta, hogy a „végtelen büntetés” és az „örök büntetés” kifejezések inkább a büntetés fajtájára, mintsem időtartamára utalnak. A végtelen büntetés és az örök büntetés „Isten büntetése” (T&Sz 19:11–12).

Joseph Smith próféta azt tanította, hogy „amíg egy ember nem szentel figyelmet a parancsolatoknak, üdvözülés nélkül kell meglennie. . . .

„. . . A Jézus Krisztus általi üdvözülést mindenki számára dolgozták ki, hogy diadalmaskodjanak az ördög felett. . . . Mindenki szenvedni fog, amíg magának Krisztusnak nem engedelmeskedik” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, szerk. Joseph Fielding Smith [1976], 357. o.). Így a büntetés egyszer mindenki számára véget fog érni, kivéve a veszedelem fiait, akik örökre megtagadják, hogy Krisztusnak engedelmeskedjenek (lásd T&Sz 76:33–44).

Ezzel együtt elder James E. Talmage, a Tizenkét Apostol Kvórumának egyik korábbi tagja azt tanította: „a pokoltól való megmenekülés nem egyenlő a mennyországba való bekerüléssel” (*The Vitality of Mormonism* [1919], 256. o.). Amikor a végtelen vagy örök büntetés – Isten büntetése – véget ér azok számára, akik azt kapták, megkapják helyüket a dicsőség királyságaiban. Ezekről az ítéletekről majd a Tanok és szövetségek 76 tanulmányozása közben tudsz meg többet.

Tanok és szövetségek 19:15–19 – Jézus Krisztus szenvedése

Az Üdvözítő bizonyága a Tanok és szövetségek 19:15–19-ben – az egész emberiségért hozott szenvedéseiről – segít, hogy sokkal személyesebben megérthessük azt. Elder Joseph Fielding Smith, akkor a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, azt mondta: „Úgy vélem, hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy az [Üdvözítő] nagy szenvedése akkor zajlott,

amikor kezénél és lábánál a keresztre szögezték, és magára hagyták szenvedni, míg meg nem halt. Akármilyen gyötörő is volt az a fájdalom, nem az volt a legnagyobb szenvedés, amin át kellett mennie, mert valahogy – amit nem tudok megérteni, s amelyet hitem alapján elfogadok, és hitetek alapján nektek is el kell fogadni – a hátán cipelte az egész világ bűneinek terhét [a Gecsemánében]. A saját bűneimet is elég nehéz cipelnem. . . . Neki pedig az egész világ bűneit kellett hordoznia” (Conference Report, 1947. okt., 147–148. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 19 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–C)!

A „Tanulj tőlem”

Az Üdvözítő megkért minket, hogy tanuljunk Róla, hogy békességünk lehessen (T&Sz 19:23; lásd még Máté 11:29). A füzetedben sorold fel, amit a Tanok és szövetségek 19-ben Jézus Krisztusról tanultál! Keress olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek Őt jellemzik, és figyeld meg, mit mondott, mit tett, és miért! Gondold át azt is, hogy mit tudsz meg arról, ahogyan tanít minket és bánik velünk!

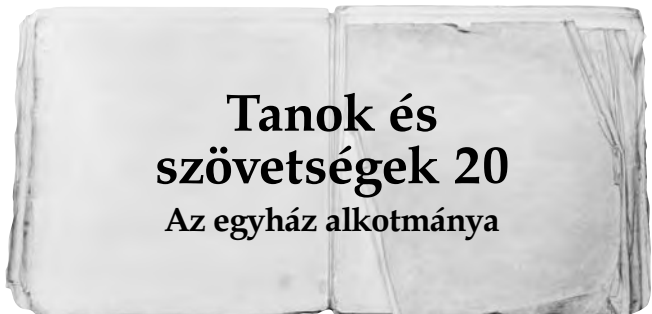
B Szentírás memoriter – Tanok és szövetségek 19:16–19

1. Válassz ki három szót, melyek szerinted fontosak a Tanok és szövetségek 19:16–19-ben, és magyarázd meg, miért azokat a szavakat választottad!
2. A Tanok és szövetségek 19:16–19-ből, valamint az 1 Nefi 19:9-ből, a 2 Nefi 9:21–22-ből, a Móziás 3:7–9-ből és a 3 Nefi 27:14–15-ből megismertek alapján magyarázd el, hogy mit szenvedett Jézus, és miért szenvedte azt!
3. Jegyezz fel a füzetedben pár gondolatot és érzést, melyek a Tanok és szövetségek 19:16–19 és más, ebben a tevékenységben található szentírás tanulmányozása közben támadtak!

C Találd meg a parancsolatokat és a vigaszt!

Martin Harris Joseph Smith-hez fordult útmutatásért, és a próféta ezt a kinyilatkoztatást kapta számára (lásd ennek a tankönyvnek a T&Sz 19. részéhez tartozó bevezetését).

1. Készíts a füzetedben két oszlopot! Az egyik címe legyen „Parancsolatok”, a másiké „Vigaszt”.
2. Nézd át a Tanok és szövetségek 19-et, és keresd meg a parancsolatokat és a vigasztaló szavakat! Sorold fel őket a megfelelő oszlopban!
3. Válassz ki egy parancsolatot és egy vigasztaló kifejezést, mely hatással volt rád, és mondd el, miért voltak rád hatással!

Amikor Joseph Smith prófétát 1820-ban meglátogatta az Atya és a Fiú, azt mondták neki, hogy ne csatlakozzon egyik egyházhoz sem, és kapott „egy ígéretet, hogy az evangélium teljessége a jövőben válik majd ismertté számára” (History of the Church, 4:536. o.). Az evangélium teljessége akkor kezdett feltárulni, amikor megkapta és lefordította a Mormon könyvét, megkapta az ároni és a

melkisédeki papság felhatalmazását és kulcsait, és további utasításokat kapott Isten királyságára vonatkozólag az utolsó napokban.

A Tanok és szövetségek 20-at eredetileg „Krisztus egyházának tétélei és szövetségei” címmel látták el, és kézikönyvként szolgált az egyház megszervezéséhez és kormányzásához. Gyakran olvasták fel teljes terjedelmében az egyházi gyűléseken, a 22. résszel együtt. Néha „Az egyház alkotmánya”-ként utalnak rá.

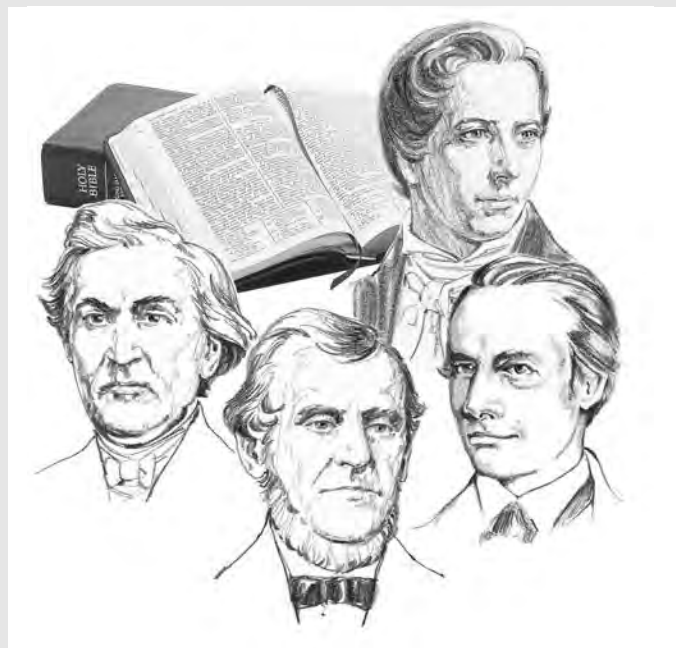
Tanok és szövetségek 20:1 – Miért éppen április hatodika?

Az Úr adta 1830. április 6-át mint az Ő egyháza hivatalos megalapításának napját. Harold B. Lee elnök beszélt ennek a napnak a jelentőségéről: „1973. április hatodika különösen jelentős dátum, mert nem csupán Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza ebben a sáfárságban történt megszervezésének évfordulójáról, hanem az Üdvözítő, a mi Urunk és Mesterünk, Jézus Krisztus születése napjának évfordulójáról is megemlékezük” (Conference Report, 1973. ápr., 4. o.; vagy *Ensign*, 1973. júl., 2. o.).

Tanok és szövetségek 20:9 – A Mormon könyve tartalmazza az evangélium teljességét

Ezra Taft Benson elnök azt tanította, hogy amikor az Úr azt mondta, hogy a Mormon könyve tartalmazza az evangélium teljességét, az „nem azt jelentette, hogy minden tant, minden tanítást tartalmaz, amely valaha is kinyilatkoztatásra került. Inkább azt jelenti, hogy a Mormon könyvében megtaláljuk az üdvözülésünkhöz szükséges tanok teljességét. Azokat pedig érthetően és egyszerűen tanítja, hogy még a kisgyerekek is megtanulhassák az üdvözülés és a felmagasztosulás mikéntjét” (Conference Report, 1986. okt., 4. o.; vagy *Ensign*, 1986. nov., 6. o.).

A világ az alapján lesz megítélve, hogy miként fogadja el a szentírásokat azok által, akik tanúsítják azok igazságát (lásd T&S 20:8–15).

Tanok és szövetségek 20:27–28 – Az Atya, a Fiú és a Szentlélek „egy Isten”

Az Atyaisten, Fia, Jézus Krisztus és a Szentlélek három különálló személy. Amikor a szentírások azt tanítják, hogy ők egy Isten, akkor az Istenség tagjainak egységességére gondolnak. Szólhatnak egymás nevében, és bizonyosságot tehetnek egymásról, mert egyek a célok és a tanok tekintetében.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 20

hiúságai (5. v.) – ostoba dolgai

arca (6. v.) – megjelenése

érzéki (20. v.) – nagyrészt a fizikai érzékeléssel és élvezettel törődő

delén (26. v.) – csúcspontján

megigazulás (30. v.) –

büntetlennek nyilvánítás

kegyelem (30–32. v.) – Isten hatalma

megszentel[őd]és (31. v.) – a tisztává és szentté válás folyamata

megettört szív (37. v.) – alázatos szív, mely fájdalommal van tele a múltbéli bűnök miatt (akárki követte is el)

bűnbánó lélek (37. v.) – hajlandóság Istennek engedelmeskedni

jelképek (40. v.) – szimbólumok, dolgok, melyek más dolgokat jelölnek

megbízásából (73. v.) – kijelölve rá és felhatalmazást nyerve

Tanok és szövetségek 20:38–60 – Mi a helyzet az itt nem említett egyházi hivatalokkal?

Joseph Fielding Smith elnök azt tanította, hogy a Tanok és szövetségek 20-ban az Úr csak azt nyilatkoztatta ki, ami szükséges volt „az egyház kormányzásához annak megszervezésekor” (*Church History and Modern Revelation*, 1:95. o.). A későbbi kinyilatkoztatásokban többet is megtudunk az ebben a kinyilatkoztatásban említett hivatalokról azokkal együtt, melyek az egyház növekedésével adódtak hozzá. Az Úr továbbra is gyarapítani és csiszolni fogja egyháza hivatalait és kötelességeit, hogy megfeleljen a növekvő tagság igényeinek (lásd 9. hittétel).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 20 tanulmányozása közben végezz el hármat az alábbi tevékenységekből (A–F)!

A A Mormon könyve fontossága

Nem meglepő, hogy a Mormon könyve fontosságának tárgyalása megtalálható a Tanok és szövetségek 20-ban – „az egyház alkotmányában”. Joseph Smith próféta azt mondta: „Távolítsuk el a Mormon könyvét és a kinyilatkoztatásokat, és mi marad vallásunkból? Semmi” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 71. o.).

1. Sorold fel, hogy mit tudsz meg a Mormon könyvéről a Tanok és szövetségek 20:8–16-ból!
2. A 17–36. versek alapján sorold fel a tanokat, melyeket a Mormon könyve miatt ismerünk! Válaszd ki az egyik tant, és magyarázd meg, miért fontos neked!

B Az igaz tan fontossága

Elder Boyd K. Packer, a Tizenkét Apostol Kvórumának egyik tagja azt tanította, hogy „a megértett igaz tan megváltoztatja a hozzáállást és a viselkedést” (Conference Report, 1986. okt., 20. o; vagy *Ensign*, 1986. nov., 17. o.). A Tanok és szövetségek 20:17–36 a visszaállított egyház számára elengedhetetlen tanokat sorolja fel. Válassz ki kettőt ezekből a tanokból, és magyarázd meg, hogy hogyan és miért tudna mindegyik erőteljes jó irányú hatást gyakorolni az emberek életében, ha megértenék azokat!

C Interjú a keresztkelés előtt

1. A Tanok és szövetségek 20:37 alapján sorold fel kérdéseket, melyeket fel lehet tenni valakinek, aki meg akar keresztkelésni! Ne feledd, hogy az új megtérteknek rendszerint kicsi tapasztalatuk van az egyházzal vagy a szentírásokkal kapcsolatban, ezért úgy írd a kérdéseket, hogy az a személy megértse, miről beszélsz!
2. Olvasd el a Móziás 18:8–10-et és a Moróni 6:1–6-ot, és tegyél még hozzá megfelelő kérdéseket!

D Készíts táblázatot!

1. A Tanok és szövetségek 20:38–60 különböző egyházi hivatalok és elhívások kötelességeit körvonalazza. Készíts

egy, az alábbihoz hasonló táblázatot a füzettedben, és töltsd ki a fenti versekből nyert információval!

Hivatal vagy elhívás	Teendők és kötelességek

2. Milyen meglátásokra tettél szert a táblázatban felsoroltakból?

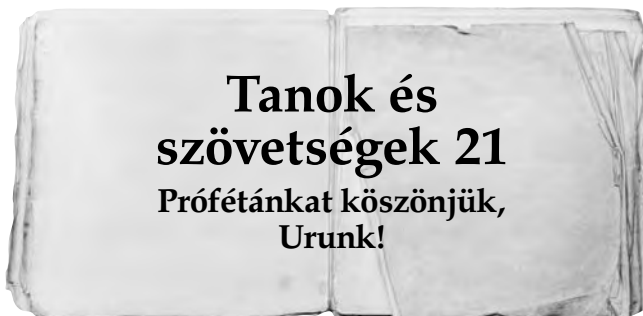
E Írj egy kérdéssort!

A Tanok és szövetségek 20:61–84 az egyháztagok kötelességeiről és teendőiről tanít.

1. Írj 7–10 kérdést a fenti versekben tanított fontos tantételekhez! Mindegyik kérdés után írd oda a választ, és hogy hol található!
2. (*Szabadon választható*) Készíts egy másolatot a kérdéssorodról a válaszok nélkül, és add oda egy családtagnak vagy egy másik tanulóknak az osztályodban! Legyél képes megmagyarázni minden rosszul megválaszolt kérdést!

F Tanítsd meg gyerekeknek!

Képzeld el, hogy megkértek egy rövid lecke tanítására az úrvacsoráról az elemis gyerekeknek a gyülekezettedben! Írd le, mit tanítanál, ami segítene nekik jobban megérteni a Tanok és szövetségek 20:77-ben és 79-ben található úrvacsorai imákat! Írj arról is, hogy miként tehetik az úrvacsoravételt jelentősebbé! Ha helyénvaló, ossz meg egyet a saját kiemelkedő úrvacsorai élményeid közül, a nekik tett bizonyosság részeként! Miután megmutattad a leckédet a szüleidnek és a tanárodnak, és tanácsot kaptál tőlük, önként jelentkezhetsz, hogy az elemiben megtanítsd ezt a leckét!

Engedelmeskedve a kinyilatkoztatásnak, melyet Joseph Smith próféta az egyház megszervezésének napjára vonatkozólag kapott (lásd a T&Sz 20 fejlécét és 1. versét), minden érdeklődő a Whitmer-házba gyűlt 1830. április 6-án. Az ország akkori törvénye megkövetelte, hogy legalább három, de nem több, mint kilenc személy vegyen részt egy új vallásos társaság megszervezésében. A hat résztvevő férfi – bár sok más ember is jelen volt – ifj. Joseph Smith,

Oliver Cowdery, Hyrum Smith, Samuel Smith, ifj. Peter Whitmer és David Whitmer volt.

A gyűlésen történtek rövid ismertetése található a Tanok és szövetségek 21. részének fejlécében. A gyűlés alatt a próféta a Tanok és szövetségek 21-ben található kinyilatkoztatást kapta.

Az egyház egyik ismert himnuszában azt énekeljük: „Prófétánkat köszönjük, Urunk” (Himnuszok).

Miért vagyunk hálásak? A 21. rész néhány remek okot ad a hálára, pár fontos tanáccsal együtt.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 21

egyhangúlag (a rész fejlécében) – mindenki egyetértésével, ellenszavazat nélkül
látok (1. v.) – olyasvalaki, aki tudhat a múlt, a jelen és

... a jövő dolgairól (lásd Móziás 8:13–17)
... **úgy van rendjén** (10. v.) – úgy kívánom

Tanok és szövetségek 21:5–6 – A próféta követésének áldásai

Harold B. Lee elnök azt mondta:

„Van pár szűk hely, amit meg kell járnunk, mielőtt az Úr elkészülne egyházával és a világgal ebben a sáfárságban, mely az utolsó sáfárság, s amely be fogja vezetni az Úr eljövételét. Az evangélium visszaállítatott, hogy felkészítsen egy népet, mely Őt fogadja majd. Sátán hatalma növekedni fog; minden irányban ennek bizonyítékait látjuk. ...

Mármost az egyetlen biztonság nekünk, az egyház tagjainak az, ha pontosan azt tesszük, amit az Úr mondott az egyháznak azon a napon, amikor az egyházat megszervezték. Meg kell tanulnunk megszívlelni a szavakat és parancsolatokat, melyeket az Úr a prófétáján keresztül ad. ... Lehet, hogy nem tetszik majd nektek, ami az egyház felhatalmazottjától származik. Lehet, hogy ellentétes lesz a politikai nézeteitekkel. Lehet, hogy ellentétes lesz a társadalmi nézeteitekkel. Lehet, hogy nem lesz összeegyeztethető a társadalmi életetek egy részével. ...

„... A ti biztonságotok és a mi biztonságunk attól függ, hogy követjük-e azokat, akiket az Úr adott, hogy egyháza felett elnököljenek. Ő tudja, hogy kit akar az egyház elnökének, és nem fog hibáztatni. ...

Tartsuk hát tekintetünket az egyház elnökén!” (Conference Report, 1970. okt., 152–153. o.)

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 21 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A A próféta szerepének jellemzése

Képzeld el, hogy egy újságcikket készítesz Joseph Smith prófétáról! A szerkesztő jellemzést kért Joseph Smith szerepéről az egyházban. Az öt megnevezést fejlécként használva, melyeket az Úr a Tanok és szövetségek 21:1-ben említett, magyarázd el, mit jelentenek, és a próféta miként tett azoknak eleget! Ugyanezek a megnevezések vonatkoznak ma az élő prófétára.

B Miért kövessük a prófétát?

A tanács alapján, melyet az Úr a Tanok és szövetségek 21:4–9-ben adott, válaszolj az alábbi kérdésekre:

1. A próféta mely szavainak elfogadására kaptunk parancsolatot? (Lásd a 4–5. verseket.)
2. Sorolj fel legalább három olyan helyet, ahol megtalálhatóak az élő próféta szavai!
3. Szerinted miért van néha türelemre és hitre szükség a próféta követéséhez?
4. Mondj példát egy olyan időszakra, amikor te vagy valaki, akiről tudsz vagy olvastál, követte egy próféta tanításait, és a 6. versben elmondott áldások egyikét kapta!

Egyesek azt hiszik, hogy csak a keresztelés szertartásának elvégzésére van szükség ahhoz, hogy azt Isten elfogadja. Az Úr azonban megköveteli, hogy a keresztelést olyasvalaki végezze el, „akit Isten elhívott, és Jézus Krisztus felhatalmazott” (T&Sz 20:73). A Tanok és

szövetségek 22 olvasása közben figyelj meg, hogy az Úr miért csak az olyan emberek által elvégzett kereszteleseket fogadja el, akiknek megadta azt a papsági felhatalmazást!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 22

semmi hasznára sem válik (2. v.) – nem válik javára

... **szoros** (2. v.) – keskeny, szűkre szabott

Tanok és szövetségek 22:2 – „Mózes törvénye” és a „halott cselekedetek”

Mózes törvénye a szertartásoknak és rituáléknak az a rendszere, mely Mózes prófétán keresztül nyilatkoztatott ki Izrael gyermekeinek. Ez a „régí szövetség” (T&Sz 22:1) Jézus Krisztus engesztelésével ért véget (lásd 3 Nefi 15:3–9).

A helyes keresztelkedés megalapozza az „új és örökre szóló szövetséget” (T&Sz 22:1; lásd még T&Sz 20:37) Isten és az egyén között. A felhatalmazás nélkül végzett keresztelés „halott cselekedet”, mert nem történik szövetségkötés.

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 22 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Magyarázd el a tant!

Tegyük fel, hogy egy barátodat érdekelné az, hogy az egyház tagja legyen, de nem érti, miért kell újra megkeresztelkednie, mivel ő már megkeresztelkedett egy másik egyházban. A Tanok és szövetségek 22-ből megtudottakra alapozva (lásd még a T&Sz 20:37-et, 72–74-et), írd le, mit mondanál segítségképpen, ami segít a barátodnak megérteni, hogy az Úr miért kívánja meg tőle, hogy a visszaállított papság felhatalmazásával rendelkező személy keresztelje meg!

Oliver Cowdery

Hyrum Smith

Samuel Smith

id. Joseph Smith

id. Joseph Knight

Az egyház történetének e korai szakaszában öt testvér Joseph Smith prófétához fordult személyes kinyilatkoztatásért, hogy mit tegyenek. Noha vannak hasonlóságok a nekik adott tanácsok között, gondosan figyelj oda a fontos különbségekre!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 23

ítélet (1., 3–5. v.) –
bűnösség kijelentése

mindörökké (2. v.) –
mostantól fogva

intsd (3. v.) – prédikálj,
bátoríts

Tanok és szövetségek 23:1 – „Oliver, ... óvakodj ... a büszkeségtől”

Miután James E. Faust elnök, aki tanácsos az Első Elnökségben, elolvasta az Úr Oliver Cowderynek szóló figyelmeztetését a Tanok és szövetségek 23:1-ben, így szólt:

„Olivernek remek elméje volt, és csodálatos lelki áldásoknak örvendhetett. Idővel azonban elfelejtkezett az Úr figyelmeztetéséről, és büszkeség szállta meg a szívét. Brigham Young később ezt mondta erről a büszkeségről:

»Láttam embereket, akik ehhez a királysághoz tartoztak, és akik tényleg úgy gondolták, hogy ha ők nem lennének, akkor nem fejlődhetne. Egy ember különösen, akire most gondolok, ... kimondottan áldott volt az önállóságban és az általános képességekben. Sokszor hangoztatta Joseph prófétának, hogy ha ő otthagyná a királyságot, akkor az nem tudna tovább fejlődni. Oliver Cowderyről beszélek. Ő cserben hagyta azt, és az mégis tovább haladt, és mégis győzedelmeskedett minden ellenség felett, és a hátán biztonságban elhordta mindazokat, akik megkapaszkodtak benne« (*Journal of Discourses*, 11:252. o.)” (Conference Report, 1996. ápr., 4. o.; vagy *Ensign*, 1996. máj., 5–6. o.).

Az egyház elhagyása után tíz évvel Oliver Cowdery visszatért, és újrakeresztelkedett, de elvesztette az áldásokat, melyek az övéi lettek volna, ha hithű maradt volna (lásd a „Személyek és kifejezések a Tanok és szövetségekben” részt, 231–232. o.).

Tanok és szövetségek 23:6 – Mit jelent felvenni a keresztünket?

Az Úr azt mondta, hogy „egy embernek felvenni a keresztjét azt jelenti, hogy megtagad magától minden istentelenséget és minden világias sóvárgást, és megtartja a parancsolataimat” (JST, Matthew 16:26).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 23 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Hasonlítsd össze az utasításokat!

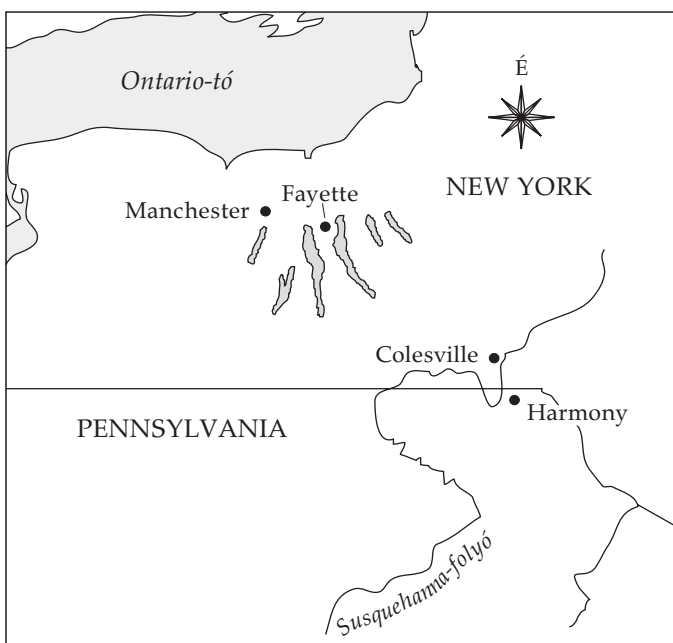
Nézd át a Tanok és szövetségek 23-at, és válaszolj az alábbi kérdésekre:

1. Kit figyelmeztettek a büszkeségre? Mit tudsz meg „A szentírások megértése” részben, ami azt mutatja, hogy szükség volt erre a tanácsra?
2. Mi volt a különbség Oliver Cowdery szívének és Hyrum Smith szívének az állapota között?
3. A kinyilatkoztatásban megszólított öt férfi közül csak id. Joseph Knight nem keresztkedezett még meg. Mit mondott neki az Úr, amit a többieknek nem? Mit mondott a többieknek az Úr, amit Joseph Knightnak nem?
4. Mi a „munkás jutalma” (7. v.)? (Lásd T&Sz 4:2–4.)

Tanok és szövetségek 24

Az egyházi vezetők kötelességei

1830 júliusában csak három gyülekezete volt az egyháznak: Manchester, Fayette és Colesville. Colesville-ben a prófétát ellenségei hamis vádjai alapján letartóztatták. Ártatlannak találták, az üldöztetés azonban folytatódott, hogy bajba juttassák az egyház vezetőit. A Tanok és szövetségek 24 olvasása közben figyelj meg, mit mondott az Úr, amit Joseph Smith-nek és Oliver Cowderynek kell tennie az egyháztagokért, és amit az egyháztagoknak kell tenni a vezetőkért!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 24

bevetted (3. v.) – magokat : **törvény elé állít** (17. v.) – ültetél abba : hamisan büntetett vádol
kürt szavához hasonlóan : meg téged
(12. v.) – határozottan, tisztán : **tarisznya** (18. v.) –
lesújtok (16. v.) – büntetek : utazótáska

Tanok és szövetségek 24:3., 9 – „Magasztosítsd fel tisztségedet”

Thomas S. Monson elnök, tanácsos az Első Elnökségben, azt mondta: „Mit jelent felmagasztalni egy elhívást? Azt jelenti, hogy méltósággal és jelentőséggel építjük azt, hogy tiszteletre és dicsőre méltóvá tesszük azt minden ember szemében, hogy gyarapítjuk és erősítjük azt, és hagyjuk, hogy a menny fénye tündököljön át rajta mások szeme láttára. És hogy miként magasztal fel valaki egy elhívást? Egyszerűen úgy, hogy elvégzi az azzal járó szolgálatot. Egy elder úgy magasztalja fel egy felszentelt elder elhívását, hogy megtanulja az elder teendőit, és utána elvégzi azokat. Ahogy az elderrel, úgy van az a diakónussal, a tanítóval, a pappal, a püspökkel, és mindenkivel, aki hivatalt visel a papságban” (Conference Report, 1986. ápr., 49. o.; vagy *Ensign*, 1986. máj., 38–39. o.).

Tanok és szövetségek 24:15 – „Rázzátok le a port lábaitokról”

Elder James E. Talmage, a Tizenkét Apostol Kvórumának egyik korábbi tagja azt tanította: „Szertartásosan lerázni a port az ember lábáról valaki ellen való bizonyásként, a zsidók számára azt jelentette, hogy megszüntették valakivel a közösségvállalást, és megtagadtak minden felelősséget, ami esetleg következhetett. A megvádolás és bizonyítás szertartása lett ez az Úr útmutatásai alapján, melyeket apostolainak adott, ahogy a szövegben olvasható. A jelen sáfárságban az Úr hasonlóképpen utasította felhatalmazott szolgálait, hogy így tegyenek tanúságot azok ellen, akik szándékosan és gyűlölködve szállnak szembe az igazsággal, amikor hitelesen adják azt át nekik (lásd T&Sz 24:15; 60:15; 75:20; 84:92; 99:4). Az Úr előtti, e vádoló jelkép általi tanúságtevés felelőssége akkora, hogy annak módszerét csak szokatlan és szélsőséges helyzetekben lehet alkalmazni, ahogy az Úr Szellemé irányít” (*Jesus the Christ* [1962], 320. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 24 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Prófeta kötelességei

1. Készíts a füzetedben két oszlopot! Az egyik címe legyen „A prófeta”, a másiké „Az egyháztagok”. A megfelelő fejléc alatt sorold fel a prófeta és az egyháztagok kötelességeit a Tanok és szövetségek 24:5–9-ben tanultak alapján!
2. „A prófeta” alatti felsorolás végén magyarázd el, hogy mit tesz ma a prófeta, hogy eleget tegyen ezeknek a

kötelességeknek! „Az egyháztagok” alatti felsorolás végén magyarázd el, hogy mit teszel te, hogy eleget tegyél kötelességeidnek!

B Foglald össze az Úr tanácsát!

Foglald össze az Úrnak a Tanok és szövetségek 24-ben található tanácsát

1. Joseph Smith-nek (lásd 1–9. v.).
2. Oliver Cowderynek (lásd 10–12. v.).
3. A csodákról (lásd a 13–14. v.).

Tanok és szövetségek 25 Emma Smith – egy kiváltságos hölgy

Liz Lemon Swindle

Joseph Smith próféta már három éve volt Emma férje, amikor a Tanok és szövetségek 25-ben található kinyilatkoztatást kapta. Az a három év, 1827–1830, tele volt feszült és keserves pillanatokkal. Emma Smith ennek ellenére férje mellett állt, és hűségesen támogatta őt. E kinyilatkoztatás egy

része tizenkét évvel később teljesedett be, amikor 1842. március 17-én elhívást kapott, hogy a Segítőegylet elnöke legyen (lásd History of the Church, 4:552–553. o.).

Egy általános női gyűlésen beszélve Gordon B. Hinckley elnök azt mondta: „Amennyire tudom, ez az egyetlen kinyilatkoztatás, mely kimondottan egy nőnek adatott, és abban az Úr azt mondta: »Ezen szavaim mindenkihez szólnak« (T&Sz 25:16). Így tehát az Úr akkor adott tanácsa mindegyikötökre vonatkozatható” (Conference Report, 1984. okt., 109. o.; vagy Ensign, 1984. nov., 90. o.).

Három hónappal az egyház megszervezése után az Úr elhívta Emma Smith-t, „hogy szent énekeket válogass[on] össze, ... amelyekben kedvem telik” (T&Sz 25:11). Az énekeskönyvet, amit összeállított, 1835-ben adták ki. Mint az azóta megjelenő utolsó napi énekeskönyvek, ez is tartalmazott olyan énekeket, melyeket utolsó napi szentek írtak, s olyanokat is, amiket más egyházakban használtak.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 25

kiváltságos asszony (3. v.) – intsd (7. v.) – bátorítsd
kiválasztott

Tanok és szövetségek 25:7 – Mit jelent az, hogy Emma felszenteltetett?

Joseph Fielding Smith elnök elmagyarázta: „A »felszentelni« kifejezést általánosságban használták az egyház korai napjaiban, utalva úgy a papsági felszentelésre, mint az elválasztásra, és persze a szó jelentésének megfelelően. A papságot viselő férfiakra azt mondták, hogy »felszentelték« őket, hogy gyülekezetek felett elnököljenek, és különleges munkát végezzenek. A nőtestvérekre szintén azt mondták, hogy »felszentelték« őket, amikor valamely különleges feladatra vagy felelősségbe elhívták őket. Az utóbbi években elkezdtünk különbséget tenni a felszentelés és az elválasztás között. A férfiakat felszentelik a papság hivatalaiba, és elválasztják őket, hogy cövekek, egyházközségek, gyülekezetek, missziók és segédszervezetek felett elnököljenek. A nőtestvéreket elválasztják – nem felszentelik – a segédszervezetek elnökeiként, a missziókra stb. Ez a mondat, hogy Emma Smith-t felszentelték a szentírások magyarázására, nem azt jelenti, hogy ráruházták a papságot, hanem hogy elválasztották erre az elhívásra, mely az egyház Segítőegyletében nyert kiteljesedést” (Church History and Modern Revelation, 1:126. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 25 tanulmányozása közben végezd el az A és a B tevékenységet!

A Parancsolatok és ígérek

1. Készíts a füzetedben két oszlopot! Az egyiknek add a „Parancsolatok vagy elhívások” címet, a másiknak pedig az „Áldások vagy ígérek”-et! Nézd át a Tanok és szövetségek 25-öt, és sorold fel az oszlopokban, mit mondott az Úr Emma Smith-nek!
2. Válassz ki egy parancsolatot és egy áldást, melyek rád is vonatkozhatnak, és jellemezd, hogy miként tarthatod be azt a parancsolatot, és miért szeretnéd azt az áldást!

B Szentírás memoriter – Tanok és szövetségek 25:12

Olvasd el a Tanok és szövetségek 25:12-t, és válaszolj az alábbi kérdésekre:

1. Szerinted mit értett az Úr a „szívből jövő ének” alatt?
2. Az igaz zene miben hasonlít az imára?
3. Szerinted milyen zenének nem „örül” az Úr?
4. Olvasd el az alábbi kijelentést, és írd arról, hogy mit tehetsz a személyes életedben azért, hogy érdemes zenével vedd magad körül:

„A zene segíthet titeket, hogy közelebb kerüljétek Mennyei Atyátokhoz. Használható arra, hogy tanítson, oktasson, lelkesítsen és egyesítsen. Mindemellett a zene rossz célokra is felhasználható. A tempójával, az ütemével, az intenzitásával és a szövegével eltompíthatja a szellemi érzékenységet. Nem éri meg, hogy az elméteket tisztességtelen zenével töltsék meg. A zene fontos és hathatós része az életnek. Fontoljátok meg a zenehallgatási szokásaitokat figyelmesen és imádkozva! Kell, hogy mindnyájatokban meglegyen az akarat, hogy kerüljétek az olyan zenét, amely szellemileg károsító. Ne hallgassátok azt a zenét, amely olyan gondolatokat tartalmaz, melyek ellentmondanak az evangélium tanításainak! Ne hallgassátok azokat a számokat, melyek támogatják a sátánizmust vagy más ördögi praktikákat, erkölcstelenségre buzdítanak, undorító és felháborító a nyelvezetük, vagy elűzik a Szentlelket. Használjatok meggondolt bírálatot és érettséget, amikor kiválasztjátok, hogy milyen zenét hallgattok, és hogy azt milyen hangerőn” (A fiatalság erősségéért [füzet, 1990], 13–14. o.).

Tanok és szövetségek 26

A közös megegyezés törvénye

Gondoltál már arra, hogy mit jelent az, amikor az egyházban felemeled a kezed, és támogatsz valakit egy elhívásban az egyházközösségben vagy gyülekezetekben? Olyan ez, mint a szavazás? Meglepne, ha megtudnád, hogy valaminek a megtételére teszel ígéretet?

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 26

mezei munkákra (1. v.) – földművelésre

Tanok és szövetségek 26:2 – Mit jelent a „közös megegyezés”?

Egy korábbi kinyilatkoztatásban az Úr kijelentette: „Ahol van szabályszerűen megszervezett gyülekezet, ott senkit se iktassanak be semmiféle tiszttségbe sem a gyülekezet hozzájárulása nélkül” (T&Sz 20:65). A tantétel, mely megkívánja, hogy minden felszentelést és elhívást támogassanak az egyháztagok, a közös megegyezés törvényeként vált ismertté (lásd T&Sz 26:2). A közös megegyezésről szólva elder Mark E. Petersen, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának volt a tagja, így magyarázott: „Ez kizárja a mindenféle kultusz-támogatókat, hamis tanítókat és hamis vezetőket, és figyelmezteti az Úr népét, hogy csak egyetlen irányító hang van az egyházban, és az pedig a próféta, látnok és kinyilatkoztató hangja, akit kinyilatkoztatás által megfelelően választottak, és akit az emberek szavazatukkal elfogadtak az egyház általános konferenciáján” (Conference Report, 1974. ápr., 82. o.; vagy *Ensign*, 1974. máj., 56. o.).

Elder Jeffrey R. Holland, a Tizenkét Apostol Kvórumának egyik tagja arról beszélt, hogy milyen fontos is az a támogató szavazat az egyház vezetői számára: „Különösen köszönöm nektek vezetőitek támogatását, akármilyen személyes korlátokkal rendelkeznek is. Ma reggel közös megegyezéssel önként támogattátok a királyság elnöklő

hivatalnokait, azokat, akik a munka kulcsait és felelősségét hordozzák, s akik közül senki sem törekedett a pozícióra, vagy érzi magát elegendőnek a feladathoz. És amikor Jeffrey Holland neve elhangzik az újonnan elhívottak sorában legutolsóként és legkisebbként, karotok akkor is szeretettel emelkedik fel derékszögben. És azt mondjátok Holland testvérnek a könnyein át és sokéjszakányi járkálása után: »Ránk támaszkodj! Támaszkodj ránk itt Omahában, Ontarióban és Oszakában, ahol még soha nem láttunk téged, és alig tudjuk, hogy ki vagy. De te egyike vagy a „Testvéreknek”, így nem vagy számunkra idegen vagy ismeretlen, hanem polgártárs Istennek háznépében. Imádkozni fogunk érted családjukban, és a szívünkben lesz számodra hely. A mi erőnk a te erőd lesz. A mi hitünk a te hitedet fogja építeni. A te munkád a mi munkánk lesz» (Conference Report, 1994. okt., 41–42. o.; vagy *Ensign*, 1994. nov., 32. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 26 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Áldások és kötelezettségek

A Tanok és szövetségek 26 és „A szentírások megértése” rész olvasása után magyarázd el, hogy a közös megegyezés törvénye miként áldás számodra! Azt is magyarázd el, hogy mi a kötelezettséged, amikor felemeled a kezed egy támogató szavazatnál!

Tanok és szövetségek 27

Az úrvacsora az utolsó napokban

Miért használunk vizet az úrvacsorához bor helyett, amelyet régen és a visszaállított egyház korai napjaiban használtak? Tudtad, hogy egy különleges úrvacsorai gyűlés lesz megtartva Jézus Krisztus második eljövetelkor? Ki lesz ott? A Tanok és szövetségek 27 olvasása közben

keress válaszokat ezekre a kérdésekre!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 27

erős ital (3. v.) – alkohol tartalmú ital

Tanok és szövetségek 27:5 – Mik azok az „Efraim fadarabra írt feljegyzései”, amelyekhez a kulcsot Moróni őrzi?

Az Úr két könyvről beszélt Ezékiel prófétának. Az egyik feljegyzés „Júdáié és Izráel fiaié, az ő társaié”, melyet ő „Júda fájá[nak]” nevezett (Ezékiel 37:16, 19). A másik „Józsefé, Efraim fája és az egész Izráel házáé, az ő társaié” volt (16. v.). A zsidók Júda és királysága más törzseinek leszármazottai, és az ő

feljegyzésük a Bibliában található. Léhi és családja annak a Józsefnek voltak a leszármazottai, akit eladtak Egyiptomba, és leszármazottainak, valamint a hozzájuk csatlakozóknak a feljegyzése a Mormon könyvében található. Moróni volt a Mormon könyve népének utolsó prófétája és feljegyzésvezetője, és eltemette a lemezeket a Kumóra-dombon (lásd Joseph Smith története 1:33–34).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 27 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–C)!

A Mi fontos?

1. Tanulmányozd át a Tanok és szövetségek 27:1–4-et, és sorold fel, hogy mi fontos és mi nem fontos, amikor veszünk az úrvacsorából!
2. Milyen előkészületekre van szükséged, hogy megfelelően vehess az úrvacsorából?

B Készíts listát!

A Tanok és szövetségek 27:5–14 egy hatalmas úrvacsorai gyűlést ír le, ami épp Jézus Krisztus második eljövetele előtt fog megtörténni.

1. Nézd át a Tanok és szövetségek 27:5–14-et, és sorold fel mindazokat, akik jelen lesznek! A 11. vers szerint kicsoda Mihály?
2. Mely vers jelzi, hogy sokan mások is – köztük te is, ha hithű vagy – ott lesznek?

Ádám-ondi-Ámán völgye

3. Olvasd el a Tanok és szövetségek 116:1-et is, és írd le, hol fogják tartani ezt a gyűlést!
4. Olvasd el az alábbi szentírásokat, és utalásokként írd oda őket a Tanok és szövetségek 27:5–14-hez: Dániel 7:9–14; Máté 26:29; Tanok és szövetségek 107:53–57; 116:1.

C Ellenőrizd fegyverzed!

Nézd át a Tanok és szövetségek 27:15–18-at, és végezd el a következőket:

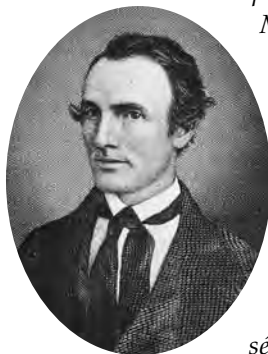
1. A füzetedben írd két példát arra, hogy egy konkrét parancsolatnak (például a Bölcsesség szavának vagy az imának) történő engedelmeskedés miben hasonlít egy teljes fegyverzetre!
2. Az ezekben a versekben jellemzett teljes fegyverzet miként segíthet neked, hogy érdemes legyen részt venni az 5–14. versekben bemutatott nagy úrvacsorai gyűlésen?
3. Rajzolj képet, mely a 15–18-as verseket szemlélteti, és tedd ki a szobádban! Nevezd meg a fegyverzet minden részét!

Tanok és szövetségek 28

Csak a próféta kap kinyilatkoztatásokat az egyház számára

Az egyház korai napjaiban az emberek nem értették, hogy az Úr csak egyetlen személyt hív el kinyilatkoztatásokat kapni az egész egyház irányítására.

Oliver Cowdery

Mindannyian kaphatunk személyes kinyilatkoztatásokat önmagunk számára, és konkrét feladatainkra vonatkozóan, de csak az egyház prófétája és elnöke szól a világhoz az Úr nevében.

Hiram Page Oliver Cowdery és a Whitmer fivérek sógora volt. Catherine Whitmert vette feleségül, ifj. Peter, Christian, John, Jacob és David Whitmer lánytestvérét.

Oliver Cowdery is egyik lánytestvérüket vette feleségül, Elizabeth Ann Whitmert. Hiram Page emellett egyike volt a Mormon könyve nyolc tanújának. Szeretett egy köre, melyről azt hitte, hogy általa kinyilatkoztatásokat kap Istentől. A Tanok és szövetségek 28 olvasása közben figyelj meg, hogy kinek és miért adatott ez a kinyilatkoztatás! Figyelj meg a különbséget Joseph Smith próféta és Oliver Cowdery elhívása között!

A Tanok és szövetségek 28 Oliver Cowdery misszionáriusi elhívását is tartalmazza, mely az őslakos amerikai indiánok közé szölt, és kijelenti, hogy Sion „a határnál lesz, a lámániták közelében” (9. v.).

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 28

határ a lámániták közelében : közös megegyezés (13. v.) – (9. v.) – az Egyesült Államok és az indián terület közötti : együttes jóváhagyás (lásd „A szentírások megértése” határ : „A szentírások megértése” részt a T&Sz 26:2-nél, 38. o.).

Tanok és szövetségek 28:1–3 – Kinek áll jogában kinyilatkoztatást kapni az egyház számára?

Egy 1913-as kiáltványban, melynek a „Figyelmeztető hang” nevet adták, az Első Elnökség – Joseph F. Smith, Anthon H. Lund és Charles W. Penrose – így magyarázta:

„Hiram Page napjaitól fogva (T&Sz 28. rész) a különböző időkben megnyilatkozások érkeztek hamis szellemektől az egyház tagjaihoz. Ezek néha azokhoz a férfiakhoz és nőkhez jutottak el, akik vétkük miatt könnyű prédát jelentettek a Legfőbb Csalónak. Más alkalmakkor olyan embereket, akik az egyház szabályainak, szertartásainak és külsőségeinek szabatos megtartásával dicsekedtek, vezettek felre hamis szellemek, melyek befolyásukban annyira utánozzák mindazt, ami isteni forrásból származik, hogy még ezek az emberek is, akik magukat a »legkiválasztottabbnak« tartják, alig tudják megkülönböztetni az alapvető eltéréseket. A Sátán is változtatta már át önmagát szemmel láthatólag »a fény angyalává«.

Amikor a látomások, álmok, nyelvek, prófétálások, benyomások vagy a sugalmazás bármely szokatlan ajándéka az egyház elfogadott kinyilatkoztatásaival ellenkező dolgot közvetít, vagy ellentmond a fennálló vezetőség döntéseinek, az utolsó napi szentek tudhatják, hogy az nem Istentől való, akármilyen hihetőnek hangozzék is. Emellett azt is meg kell érteniük, hogy az egyház irányításához adott utasítások kinyilatkoztatás által a fön keresztül érkeznek. Minden hithű egyháztagnak jogosult a Szentlélek sugalmazására önmaga, a családja, és azok számára, akik felett kijelölték és felszentelték, hogy elnököljön. De semmit nem szabad hitelesnek vagy megbízhatónak elfogadni, ami nem egyezik azzal, ami Istentől az egyház vezetőjén keresztül érkezik” (Improvement Era, 1913. szept., 1148. o.).

A szentírások tanulmányozása

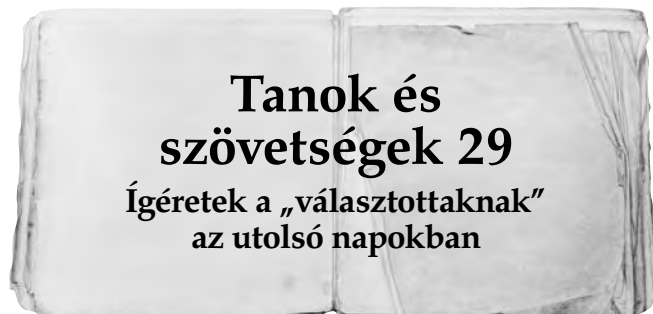

A Tanok és szövetségek 28 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Ki kap kinyilatkoztatást az egyház számára?

Olvasd el a Tanok és szövetségek 28 fejlécét, valamint az 1–7-es és 11–13-as verseket! Utána válaszolj az alábbi kérdésekre:

1. Mi volt az a probléma, amivel Joseph Smith az Úrhoz fordult?
2. Milyen választ adott neki az Úr? (Lásd az 1–7. verseket.)
3. Ma hogyan fogadjuk el az egyháznak adott kinyilatkoztatásokat? (Lásd a 11–13. verseket; lásd még T&Sz 26:2.)
4. Ki kap kinyilatkoztatást ma az egész egyház számára?

Tanok és szövetségek 29

Ígéretetek a „választottaknak” az utolsó napokban

Kevesebb téma kelti fel gyorsabban az érdeklődésünket, mint az utolsó napokról szóló próféciaik. Az utolsó napokban élünk (lásd T&Sz 1:4). Ennek ismeretében lényeges, hogy érdekeljen minket az, amit az Úr napjainkról nyilatkoztatott ki. A Tanok és szövetségek 29 olvasása közben figyelj meg, mit mondott az Úr, mi fog történni a második eljövétel előtt, alatt és után, és mit tehetsz, hogy felkészülj azokra az eseményekre!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 29

veszedelem (3. v.) – veszély
Közbenjáró (5. v.) – valaki, aki másnak az ügyét képviseli
seregek (15, 36. v.) – sokaságok
bosszút állók (17. v.) – megérdemelt büntetést küldők

a fertelmesség nem fog győzedelmeskedni (21. v.) – a gonoszság nem fog uralkodni
testi (31–32., 34–35. v.) – fizikai vagy időleges
testiek ... érzékiek (35. v.) – világiak
szellemileg halott (41. v.) – Isten jelenlétéből kizártak

Tanok és szövetségek 29:7 – Kik a választottak?

Joseph Smith próféta azt tanította, hogy „a választottság egy bizonyos munkára való kiválasztottságot jelentett” (*History of the Church*, 4:552. o.).

„Általános értelemben a választottak mind az egyházon belül, mind azon kívül azok, akik szeretik az Urat, és szívük minden szándékával minden tőlük telhetőt megtesznek, hogy közelebb éljenek szelleme irányításához.

George Q. Cannon elnök [aki tanácsos volt az Első Elnökségben] azt mondta: »Az egész emberiség kiválasztott, hogy üdvözüljön. Senki sem konkoly, hacsak a viselkedése azzá nem teszi.« ([*Gospel Truth*], 1:140. o.) Az egyházon kívüli választottak azok a »juhok«, akik hallják a Mester Pásztor hangját, engedelmeskednek annak, és akiket az egyházba

fogadják (Móziás 26:21–28). Ezek azok a választottak, akik összegyűjtésére a misszionáriusokat figyelmeztetik (T&Sz 29:7)” (Hoyt W. Brewster Jr., *Doctrine and Covenants Encyclopedia* [1988], 148. o.).

Tanok és szövetségek 29:35–39 – Mi a szabad akarat? Miért olyan szent?

A szabad akarat a választás és cselekvés szabadsága. A Tanok és szövetségek 29:35–39 szemlélteti, hogy milyen fontos és szent ez a szabadság Mennyei Atyánk számára. Ahelyett, hogy megsértette volna szabad akaratukat, gyermekei egyharmadának, akiket az ördög vezetett, megengedte, hogy fellázadjanak. Halandó próbatételünk úgy van elrendezve, hogy megőrizze szabad akaratunkat.

Elder Bruce R. McConkie, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt, elmagyarázta, hogy mi szükséges a szabad akarat meglétéhez: „Négy jelentős elvnek kell érvényesülni a szabad akarat meglétéhez: 1. Törvényeknek kell lenni, egy Mindenható hatalom által elrendelt törvényeknek, melyeknek lehet engedelmeskedni, és azoknak ellenszegülni; 2. Ellentéteknek kell lenni – jónak és rossznak, erénynek és erkölcstelenségnek, helyesnek és tévesnek – vagyis ellentétnek kell lenni, ahol az egyik erő erre, a másik arra húz; 3. A jó és a rossz ismeretének kell lenni azok között, akik élvezni akarják a szabad akaratot, vagyis ismerniük kell a különbséget az ellentétek között; és 4. A választás béklyóktól mentes erejének kell uralkodni” (*Mormon Doctrine*, 2. kiad. [1966], 26. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 29 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Foglald össze a tant!

A Tanok és szövetségek 29-ből tanultak alapján válassz ki, és válaszolj meg négyet az alábbi kérdésekből:

1. Kiket fog az Úr összegyűjteni? Miként lesznek összegyűjtve? (Lásd az 1–8. verseket.)
2. Mi fog történni a második eljövételkor? (Lásd a 9–13. verseket.)

- Mi fog történni a második eljövétel előtt?
(Lásd a 14–21. verseket.)
- Mi fog történni az ezer év végén? (Lásd a 22–30. verseket.)
- Mit tanítanak ezek a versek a Sátánról és a szabad akaratról? (Lásd a 35–40. verseket.)
- Mit tanítanak ezek a versek a bukásról és a megváltásról?
(Lásd a 40–50. verseket.)

Tanok és szövetségek 30

David, Peter és John Whitmer – „Ne féljetek!”

Szerinted milyen lenne missziót szolgálni, és idegeneknek hirdetni az evangéliumot? Esetleg már megtapasztaltad az evangélium megosztását olyasvalakivel, aki nem a mi hitünkön van. Ideges voltál, vagy egy kicsit akár ijedt is? A Tanok és szövetségek 30-ban a Whitmer fivérek elhívást kaptak az evangélium hirdetésére. Figyeld meg, hogy az Úr mit mondott mindegyiküknek a félelemlről!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 30:1–2 – „Meggyőztek azok, akiknek én nem adtam parancsot”

David Whitmert, akár csak családját, becsapták a Hiram Page által kapott hamis kinyilatkoztatások (lásd T&Sz 28).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 30 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Miként vonatkozhat ez rád?

A Tanok és szövetségek 30 azt a tanácsot tartalmazza, melyet az Úr Joseph Smith prófétán keresztül David Whitmernek (25 éves), ifj. Peter Whitmernek (21 éves) és John Whitmernek (28 éves) adott. Nézd át ezt a részt, és válaszolj az alábbi kérdésekre:

- Mit mondott az Úr a Whitmer fivéreknek a félelemlről?
- Úgy olvasd el az 1–2. verset, mintha az Úr hozzád szólna! Mit tennél annak érdekében, hogy biztosan ne kövesd el azokat a hibákat?

Tanok és szövetségek 31

Thomas B. Marsh –
Ígéreték és figyelmeztetések

A Tanok és szövetségek 31 kb. abban az időben adatott, amikor a 30. rész is (lásd a T&Sz 30 bevezetését). Az Úr Thomas B. Marsh-nak adott tanácsa jól szemlélteti, hogy az Úr milyen jól ismeri gyermekeit. Miközben a Thomas B. Marsh-nak adott ígéreteket és figyelmeztetéseket olvasod, tartsd észben, hogy ő lesz majd a Tizenkét Apostol Kvórumának legelső elnöke, amikor azt a kvórumot megszervezik! Később nem volt hajlandó támogatni Joseph Smith prófétát, és végül haragosan elhagyta az egyházat egy probléma miatt, melyet az okozott, hogy nem akarta kiigazítani a feleségét.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 31

sarló (5. v.) – egy görbe kés, amit a gabona learatására használnak

kévékkel lesz megrakva (5. v.) – gabonakötegekkel lesz megrakva (sikeres lesz a misszionáriusi munkában)

bér (5. v.) – fizetés
gyaláz (9. v.) – megvetően szid

Tanok és szövetségek 31:4–5 – „Fehérlik már a mező az égetésre”

Marilee B. Campbell

kévének hívnak. A gabona levágása után a mezőt gyakran felégették, hogy eltávolítsák a megmaradó szárazakat, amit tarlónak neveznek.

Mindez a misszionáriusok munkájának a hasonlata. Learatják azokat az embereket, akik hajlandók meghallani az evangéliumot és engedelmeskedni, az Üdvözítő második eljövetelekor a földet megtisztító égetésre való felkészülésképpen.

Tanok és szövetségek 31:9–13 – Annak az ára, ha valaki nem követi a tanácsot, avagy Isten milyen jól ismeri gyermekeit

Thomas B. Marsh volt az egyik legtehetségesebb vezető a visszaállítás korai napjaiban. Számos missziót szolgált; apostolnak hívták el, amikor a Tizenkettek Kvórumát először megszervezték 1835-ben, és annak első elnöke lett. Akkor azonban egy családi probléma adódott, és mivel nem követte az Úr tanácsát, hogy „türelmes légy”, „ne gyalázd”, „szelíden irányítsd házatad”, „mindig imádkozzál” és „légy hű mindvégig” (9., 12–13. versek), az hitehagyáshoz vezetett. Elder George A. Smith, akit 1839-ben hívtak el a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjának, elmondta, hogy mi történt, amikor Marsh elnök a Missouri állambeli Far Westben élt:

„Thomas B. Marsh felesége [Marsh testvér volt akkor a tizenkét apostol elnöke], és Harris nőtestvér [George Harris felesége] elhatározták, összeadják a tejet, hogy egy kicsit nagyobb sajtot készíthessenek, mint általában. Hogy minden igazságosan történjék, megegyeztek, hogy nem szedik le a tejszint [a tej legtáplálóbb részét], hanem a tej és a tejszín mind együtt marad. Jelentéktelen dolgokról van itt most szó, szóval arról, hogy két asszony összeadja a tejet, hogy sajtot készítsenek.

Mrs. Harris, úgy tűnt, tartotta magát a megállapodáshoz, és elvitte Mrs. Marsh-hoz a tejet és a tejszint, de Mrs. Marsh, aki ezenkívül is egy kis finom sajtot akart készíteni, félretett egy félliternyi tejszint mindegyik tehéntől, és tejszín nélkül küldte el a tejet Mrs. Harris-nek.

Végül is kiszivárgott, hogy Mrs. Marsh megtartotta magának a tejszint, és az ügyet a tanítóknak kellett elsimítani. Elkezdtek megvizsgálni az ügyet, és bebizonyosodott, hogy Mrs. Marsh megtartotta a tejszint, és annak mértékében kárt okozott Mrs. Harris-nek.

A tanítóktól fellebbezés történt a püspökhöz, és előírásos egyházi tárgyalást tartottak. Marsh elnök nem úgy látta, hogy a püspök neki és feleségének igazságosan ítélte, mivel úgy döntött, hogy a tejszint jogtalanul tartották meg, és hogy az asszony megszegte ígértét.

Marsh azonnal a főtanácshoz fellebbezett, akik nagy türelemmel megvizsgálták a kérdést, és biztosíthatom, hogy higgadtak maradtak. Marsh, aki minden erejével próbálta felesége hírnevét védeni, mivel ő volt a tizenkét apostol elnöke, és nagy ember Izraelben, kétségbeesett védekezésbe kezdett, de a főtanács végül helybenhagyta a püspök döntését.

Marsh, akit ez nem elégített ki, fellebbezett az egyház Első Elnökségéhez, és Joseph-nek és tanácsosainak kellett összeülni az ügyben, és ők is jóváhagyták a főtanács döntését.

Ez a kis affér, mint majd láthatják, nagy vihart kavart, és Thomas B. Marsh akkor kijelentette, hogy kiáll felesége jelleme mellett, még ha a pokolba kell is mennie miatta.

Aki akkor a tizenkét apostol elnöke volt, ő, akinek elsőként kellett volna igazságot szolgáltatni és lépéseket tenni a sérelem kijavítására, melyet valamelyik családtagja okozott, ilyen álláspontra helyezkedett, és mi következett? Egy békebíróhoz ment, és esküt tett, hogy a »mormonok« ellenséges érzelmeket táplálnak Missouri állammal szemben.

Az eskü alatt tett írásos nyilatkozat Missouri hatóságától egy kiáltási rendeletet eredményezett, mely kb. 15000 szentet űzött el otthonából és lakhelyéről, és ezrek pusztultak el az időjárás viszontagságainak kitéve, e helyzet következtében” (*Journal of Discourses*, 3:283–284. o.).

Gordon B. Hinckley elnök megismételte ezt a történetet egy általános konferencián, majd hozzátette: „A férfi, akinek el kellett volna simítani ezt a kis vitát, de aki ehelyett folytatta azt, háborgatva az egyház vezetőit egészen az elnökségig, szó szerint a poklot járta meg érte. Elvesztette tekintélyét az egyházban. Elvesztette bizonyosságát az evangéliumról. Tizenkilenc éven át szegénységben, sötétségben és keserűségben élt, betegségeken ment át, és magányos lett. Időnek előtte megöregedett. Végül az Üdvözítő példázatában lévő tékozló fiúhoz hasonlóan (lásd Lukács 15:11–32) felismerte ostobaságát, és fájdalomtól terhesen eljött e völgybe, és megkérte Brigham Youngot, hogy bocsásson meg neki, és engedje meg, hogy visszakeresztelkedjen az egyházba. Valamikor ő volt a Tizenkettek Tanácsának elnöke, akit szerettek, tiszteltek és megbecsültek Kirtland napjaiban, és Far West korai napjaiban. Most pedig csak annyit kért, hogy szenteljék diakónussá, és hadd lehessen ajtónálló az Úr házában” (*Conference Report*, 1984. ápr., 111. o.; vagy *Ensign*, 1984. máj., 83. o.).

Miután visszatért az egyházba, Marsh testvér beszélt a hitehagyásáról.

„Sokszor meg akartam tudni, miként kezdődött hitehagyásom, és arra a következtetésre jutottam, hogy valószínűleg elveszítettem szívemből az Úr Szellemét.

A következő kérdés ez: »Hogyan és mikor veszítette el a Szellemet?« Féltékeny lettem a prófétára, s ettől kettősen láttam, és figyelmen kívül hagytam mindent, ami helyes, és minden időmmel a gonoszt kerestem; és akkor, amikor az ördög elkezdett engem vezetni, könnyű volt az érzéki észnek előlépni, ami maga a harag, a féltékenység és a düh. Ott éreztem magamban; haragosnak és dühösnek éreztem magam; s az Úr Szellemének távoztával, ahogy a szentírások mondják, elvakultam, és úgy gondoltam, hogy gerendát látok Joseph testvér szemében, pedig az csak szálka volt, és az én szemem volt tele a gerendával” (*Journal of Discourses*, 5:206–207. o.).

A szentírások tanulmányozása

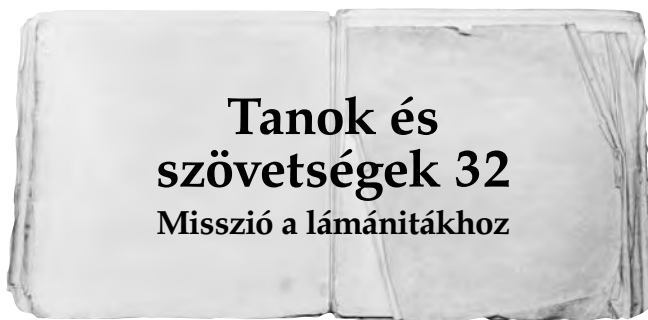
A Tanok és szövetségek 31 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Készíts egy beszédet!

Abból, amit a Tanok és szövetségek 31-ből és „A szentírások megértése” részből megtudsz, írd egy vázlatot egy beszédhez az Úr tanácsának követéséről, amit egy úrvacsorai gyűlésen elmondhatsz!

B Taníts egy családi este leckét!

Abból, amit a Tanok és szövetségek 31-ből és „A szentírások megértése” részből megtudsz, tarts egy családi este leckét a tanulságokról, melyeket a 31. részből és Thomas B. Marsh életéből tanulhatunk meg!

A misszionáriusok lámánitákhoz küldésének első említése a Tanok és szövetségekben az Úr, Oliver Cowderynek adott elhívása volt (lásd T&S 28:8). Ugyanabban a hónapban, 1830 szeptemberében ifj. Peter Whitmer elhívást kapott, hogy Oliverrel menjen (lásd T&S 30:5). A következő hónapban Parley P. Prattet és Ziba Petersont hívták el, hogy csatlakozzanak hozzájuk. A Tanok és

szövetségek 32 tanulmányozása közben figyeld meg, hogy az Úr mit ígért ezeknek a misszionáriusoknak! „A szentírások megértése” rész tanulmányozása közben meg fogod tudni, hogy ígérete miként teljesedett be.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 32

könyörögtek (a rész fejlécében) – alázatosan imádkoztak

szószóló (3. v.) – védelmező, aki képviseli az ügyüket

Tanok és szövetségek 32:1 – Ki volt Parley P. Pratt?

Parley P. Pratt 1830-ban lett az egyház tagja New Yorkban, épp egy hónappal e kinyilatkoztatás előtt. Sok szolgálati feladatnak tett eleget az egyházban (lásd T&S 32 fejléc, 1–2. v; 49:1–3; 50:37; 52:26; 97:3–5; 103 fejléc, 30., 37. v; 124:127–129), és egyike volt a Tizenkét Apostol Kvóruma első tagjainak, melyet 1835-ben szerveztek meg. Sok prédikációt és himnuszt írt, melyeket kiadott az egyház, és egyike volt a Sóstó völgyébe érkező legelső pioniroknak. Egy orvgyilkos áldozata lett 1857-ben, amikor missziót szolgált Arkansásban.

Tanok és szövetségek 32:2–3 – Mi történt a lámániták között végzett misszió?

Ez a kis csoport misszionárius közel 2400 kilométert utazott 1830–1831 telén, az út nagy részét gyalog téve meg. Elvitték az evangéliumot az őslakos amerikai indián törzseknek New Yorkba, Ohioba, és a Missourin túli indián területre. Missouri

A misszionáriusok útja a lámánitákhoz

akkor az Egyesült Államok nyugati határán volt; Missouritól nyugatra az indián terület helyezkedett el. Legnagyobb sikert azonban Kirtland környékén érték el, Ohióban. Találtak ott egy embercsoportot, akik az újszövetségi kereszténység visszatértét várták. Csupán három hét alatt a misszionáriusok 127 embert kereszteltek meg, majdnem megduplázva az egyház tagságát (lásd *Church History in the Fulness of Times*, 79–88. o.).

A szentírások tanulmányozása

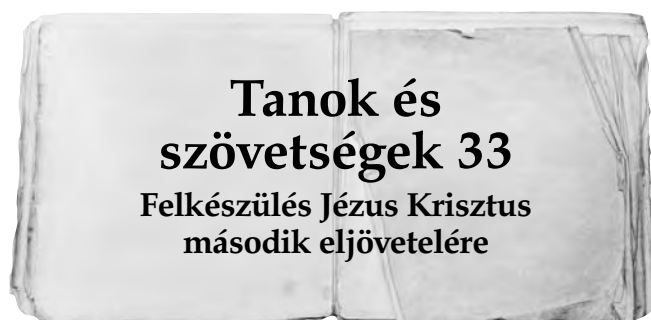
A Tanok és szövetségek 32 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Hogyan „tanulj tőlem”

Írd le, hogy szerinted milyen kapcsolat van a szelídség és alázatos szívűség (lásd T&Sz 32:1), valamint azon képességünk között, hogy lelki dolgokat ismerjünk meg (lásd még T&Sz 136:32–33)!

B „Én magam is velük megyek, és közöttük leszek”

Írj egy olyan időszakról, amikor az Úr veled, vagy valakivel, akit ismersz, azt tette, amit a misszionáriusoknak ígért a Tanok és szövetségek 32:3-ban!

Az evangélium visszaállításának egyik elsődleges oka az, hogy Isten gyermekeit kivezesse a hitehagyásból és a világias létből, és felkészítse őket Jézus Krisztus második eljövételére (lásd T&Sz 1:12–17). A Tanok és szövetségek 33-ban az Úr elhívott két férfit a misszionáriusi szolgálá-

latra, hogy elvigyék azt az üzenetet a világnak. Amikor ezt a kinyilatkoztatást tanulmányozod, figyeld meg, mit kell tennünk, hogy felkészüljünk! Emellett figyeld meg az azoknak ígért áldásokat, akik segítenek figyelmeztetni a világot!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 33

szétválaszt (1. v.) – kettévág

korcs (2. v.) – makacsul gonosz

hamis papi tanítások (4. v.) – dicséretért és személyes nyereségért történő tanítás (lásd 2 Nefi 26:29)

kévékkel lesz megrakva (9. v.) – gabonakötegekkel lesz megrakva (sikeres lesz a misszionáriusi munkában)

Tanok és szövetségek 33:17 – „Lámpások rendben legyen, és mindig égjen”

vőlegény), ki lesznek zárva az Ő jelenlétéből.

A Tanok és szövetségek 33:17-ben említett lámpások, olaj és a vőlegény az Üdvözítő tíz szűzről szóló példázatára utal (lásd Máté 25:1–13). Abban a példázatban az Úr azt tanította, hogy azok, akik felkészületlenek (lámpájukból elfogyott az olaj) az Üdvözítő eljövetelére (aki a

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 33 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Szemléltess egy verset!

Az Úr sok szóképet használt ebben a kinyilatkoztatásban. Válassz ki egy hasonlatot a Tanok és szövetségek 33:3, 6–9, 13 vagy 17-ből, és rajzolj képet, mely szemlélteti az Úr tanítását! Ne szó szerint a verset szemléltesd, hanem annak jelentését! A szemléltetés mellé fűzz magyarázatot, hogy mit és miért rajzoltál!

B Alkalmazd a kinyilatkoztatást!

- Magyarázd el, hogy szerinted az Úr mire gondolt, amikor a világot jellemezte a Tanok és szövetségek 33:3, 7-ben!
- Miben különbözik az a jellemzés attól, ahogyan a 2. és 4. versben jellemezte az Úr a világot?

Tanok és szövetségek 34

Orson Pratt –
„Emeld fel hangodat!”

Orson Pratt vált az utolsó napok egyik nagyszerű apostolává. Figyeld meg, hogy mit tudott meg az Úrról és önmagáról a Tanok és szövetségek 34-ben!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 34

be nem fogadja (2. v.) –
nem érti meg

korcs, megromlott (6. v.) –
erkölcstelen

ne hallgass el semmit
(10. v.) – ne tarts vissza
semmit

Az ősi izraelita harsona vagy trombita – melyet sofárnak hívtak – a kos szarvából készült.

Tanok és szövetségek 34:1 – Orson Pratt

Orson Pratt 1830. szeptember 19-én keresztkelődött meg, tizenkilencedik születésnapján, miután az evangélium üzenetét bátyjától, Parley P. Pratt-tól hallotta. Mindkettőjüket elhívták apostolnak, amikor a Tizenkét Apostol Kvórumát 1835-ben megszervezték. Testvérehez hasonlóan Orson Pratt is sok missziót szolgált az egyháznak (lásd T&Sz 34 fejléc,

1–10. vers; 52:26; 75:14; 103:40; 124:127–129; 136:13). Emellett sok vallási és tudományos témával kapcsolatos könyvet is írt, és az első pionír volt, aki a Sóstó völgyébe megérkezett. 1881-ben bekövetkezett haláláig több mint negyvenöt éven át volt apostol.

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 34 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Hasonlíts össze két verset!

Olvasd el és hasonlítsd össze a János 3:16-ot a Tanok és szövetségek 34:3-mal! Írj egy bekezdést arról, hogy mit tudtál meg ezekből a versekből az Atyáról és a Fiúról!

B Mit tudunk meg Jézus Krisztus második eljövételéről?

1. Olvasd el a Márk 13:32–37-et, és írd le, mit mondott Jézus arról, hogy mikor és hol fog megtörténni a második eljövetele!
2. Tanulmányozd a Tanok és szövetségek 34:6–12-t, és mondd el, milyen további meglátást nyertél a második eljövetele! Mindenképp vedd észre, és magyarázd meg a közel van, mielőtt és a váratlanul szavakat!

Tanok és szövetségek 35

Sidney Rigdon –
egy előfutár

A Tanok és szövetségek 35, egy Joseph Smith-nek és Sidney Rigdonnak adott kinyilatkoztatás, megmutatja, hogy az Úr személyesen ismeri gyermekeit. Figyeld meg, hogy az Úr mit mondott Sidney Rigdonnak a múltjáról és a jövőjéről! E kinyilatkoztatás tanulmányozása közben gondolkozz el azon, hogy az Úr hogyan készített fel téged, hogy a királyságában szolgálj!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 35

balgaságaik és förtelmes-ségeik (7. v.) – ostobaságuk és gonoszáguk

pajzs (14. v.) – védelmi eszköz (a pajzs egy kis kerek védőeszköz volt, amit általában a karon viseltek)

övezem fel derekukat (14. v.) – segítenek nekik felkészülni

Tanok és szövetségek 35:2 – Mit jelent Isten fiaivá válni?

Mindannyian Mennyei Atyánk szellemgyermekei vagyunk (lásd Ap. csel. 17:29; Zsidók 12:9). Ennek ellenére ahhoz, hogy ismét Vele lakhassunk, mindannyiunknak újjá kell születni lelkileg Jézus Krisztus engesztelése által (lásd Móziás 5:7–8).

Tanok és szövetségek 35:3 – „Sidney szolgám”

Sidney Rigdon korábban lelkész volt az Ohio állambeli Kirtlandben. A Mormon könyve imádságos elolvasása után 1830-ban csatlakozott az egyházhoz. Szolgált Joseph Smith próféta titkáráként, és 1833–1844 között tanácsként az Első Elnökségben (lásd T&Sz 35 fejléc, 3–6. vers; 58:50, 57–58; 71:1; 76 fejléc, 11–15; 90:6, 21; 93:44, 51; 102:3; 124:126).

Joseph Smith halála után Sidney Rigdon megpróbálta átvenni a hatalmat az egyház felett a tizenkét apostoltól, és 1844 szeptemberében kizárták az egyházból.

Tanok és szövetségek 35:11 – „Pusztulás ... Babilon felett”

Babilon annak a világi gonoszságnak a jelképe, mely bűnt és nyomorúságot okozott minden nemzet között. Minden ilyen gonoszság eltörltetik majd Jézus Krisztus második eljövetelekor.

Tanok és szövetségek 35:13 – Mit jelent kicsépelni a nemzeteket?

Joseph Smith idejében kicsépelni azt jelentette, hogy elválasztották a gabonaszemet a pelyvától. Az ószövetségi időkben a gabonát kiöntötték egy kemény felületre, és utána ökröket járatnak rajta (lásd 5 Mózes 25:4), vagy egy rúddal megcsapkodták (lásd Ruth 2:17). Az Úr a Tanok és szövetségek 35:13-ban ezzel a hasonlattal azt mutatta meg, hogy a misszionáriusok miként választják el az igazlelkűeket a gonoszoktól, Isten szavának „vasrúdját” használva (lásd 1 Nefi 11:25).

Tanok és szövetségek 35:20–21 – A Biblia Joseph Smith-féle fordítása (JSF)

A Biblia sok fontos része elveszett vagy megváltoztatták (lásd 1 Nefi 13:24–29), és az Úr azt parancsolta Joseph Smith-nek, hogy végezzen rajta javításokat (lásd T&Sz 35:20; 41:7; 45:60–61; 73:3–4; 93:53). A Tanok és szövetségek 35-ben az Úr megparancsolta Sidney Rigdonnak, hogy írja le a változtatásokat, melyeket a próféta diktál (lásd a 20. verset). Ez a változat Joseph Smith fordításként vált ismertté (JSF). Mialatt Joseph Smith a Biblia fordításán dolgozott, az Úr kinyilatkoztatásokat adott neki, melyek sok részt elmagyaráztak (lásd T&Sz 76; 77; 86; 91; 93; 113; 132; lásd még Mózes; Joseph Smith – Máté).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 35 tanulmányozása közben végezz el egyet az alábbi tevékenységekből (A–C)!

A Magyarázd el a tant!

1. Minden előfordulásánál jelöld meg az *egy* szót a Tanok és szövetségek 35:2-ben!
2. Magyarázd el, hogy az *egy* mit jelent abban a versben, és mit tanít nekünk a Mennyei Atya, Fia, Jézus Krisztus és közöttünk levő kapcsolatról (lásd még János 17)!

B Ismerd fel a „nagyobb munkát”!

Nézd át a tanácsot, melyet az Úr Sidney Rigdonnak adott a Tanok és szövetségek 35:3–6-ban! Mondd el, hogy amire Sidney Rigdon elhívást kapott, miként volt „nagyobb” annál, amit addig tett (lásd még „A szentírások megértése” részt a T&Sz 35:3-nál)!

C Mondd el, hogy működik!

A Tanok és szövetségek 35:20-ban az Úr elmagyarázta, hogy a szentírások „választottaim üdvösségére” adattak. A 21. versben elmondta, hogy a szentírások mit tesznek, hogy segítsenek elnyernünk az üdvözülést. Az alábbi utalásokat és a saját gondolataidat használva magyarázd meg, hogy a szentírások miként segítenek nekünk:

1. Meghallani az Úr szavát (lásd még T&Sz 18:34–36).
2. Meglátni Őt (lásd még Máté 5:8).
3. Kibírni a második eljövetelet (lásd még Joseph Smith – Máté 1:37).
4. Megtisztulni (lásd még Moróni 7:48).

Tanok és szövetségek 36

Edward Partridge –
„Az Úr nagyszerű embereinek egyike”

Hiszed, hogy az Úr tényleg ismer téged? Ő ismer, és ez a kinyilatkoztatás egy másik szemléltetése annak, hogy milyen jól ismeri gyermekeit. A Tanok és szövetségek 36 tanulmányozása során próbáld meg magad Edward Partridge helyébe képzelni! Szerinted neked mit mondana az Úr?

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 36

a jámborság mintaképe : megátalkodott (6. v.) –
(a rész fejlécében) – az Isten : lázadó, vagy nehezen
iránti odaadás példája : irányítható nép

Tanok és szövetségek 36:1 – Edward Partridge

Edward Partridge 1830 októbere körül hallott először a visszaállított evangéliumról, amikor a lámánitákhoz küldött misszionáriusok megálltak az Ohio állambeli Kirtlandben, útban Missouri felé (lásd T&Sz 28:8;

32:2–3). Azonban csak jó pár hónappal később csatlakozott az egyházhoz.

Lucy Mack Smith, a próféta édesanyja a következőket írta Edward Partridge döntéséről, hogy megkeresztelkedik: „Ugyanazon év [1830] decemberében Joseph egy gyűlést tűzött ki a házukban. Mialatt prédikált, Sidney Rigdon és Edward Partridge bejtek, és leültek az összegyűlték között. Amikor Joseph befejezte beszédét, mindenkinek, akinek

volt hozzáfűznivalója, lehetőséget adott a felszólalásra. Erre Mr. Partridge felállt, és azt mondta, hogy Manchesterben járt azzal a szándékkal, hogy többet megtudjon az általunk tanított tanokról; mivel azonban nem talált ott minket, kérdezősködött a szomszédoknál a jellemünk felől, ami szerintük mindaddig kifogástalan volt, amíg Joseph be nem csapta őket a Mormon könyvével kapcsolatban. Azt is elmondta, hogy átsétált a farmunkon, és ott nagy rendet és szorgalmas munka nyomait találta; és látva, hogy mit áldoztunk fel a hitünkért, és hallva, hogy a valláson kívül igazmondásunkat soha nem vonták kérdőre, hitt a bizonyosságunknak, és kész volt megkeresztelkedni, »ha – mondta ő – Joseph testvér megkeresztel engem« (History of Joseph Smith, 191–192. o.). 1830. december 11-én megkeresztelte őt Joseph Smith.

Később Edward Partridge lett az egyház első püspöke (lásd T&Sz 35 fejléc; 36 fejléc, 1–7; 41:9–11; 42:10; 50:39; 51:1–4, 18; 52:24; 57:7; 58:14–16, 24–25, 61–62; 60:10; 64:17; 124:19), és sok üldöztetést szenvedett el Missouriban. Hithű egyháztagként halt meg 1840-ben az Illinois állambeli Nauvoo-ban, negyvenhét éves korában.

Tanok és szövetségek 36:2 – „Én rád teszem kezem”

A Tanok és szövetségek 36:2-ről, akkor a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjaként elder Harold B. Lee azt mondta: „Az Úr itt azt mondja, hogy amikor az Ő felhatalmazott szolgálóinak egyike kezét felhatalmazás által valaki fejére teszi, hogy megáldja, akkor az olyan, mintha Ő maga is vele együtt odatenné a kezét a szertartás elvégzésére. Így hát kezdjük megérteni, hogy miként nyilvánítja ki hatalmát az emberek között szolgálói által, akikre rábízta a felhatalmazás kulcsait” (Be Secure in the Gospel of Jesus Christ, Brigham Young University Speeches of the Year [1958. febr. 11.], 6. o.).

Tanok és szövetségek 36:6 – „Térjete meg a tűzből, gyűlöljétek még a testiséggel beszenyezett köntösöket is”

Az ószövetségi időkben a betegségek terjedésének megfékezésére az Úr parancsot adott, hogy az így sújtottak átmenjenek egy megtisztulási folyamaton, melynek során minden megfertőzött ruhadarabot el kellett égetni (lásd 3 Mózes 13:47–59). A Tanok és szövetségek 36:6-ban az Úr párhuzamot vont a betegségtől és a bűntől való megtisztulás között (lásd még Júdás 1:23; Alma 5:57).

Elder Spencer W. Kimball szerint, aki akkor a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt, szükséges volt megváltoztatni a bűnhöz vezető körülményeket: „A bűn elhagyásakor nem elég, ha az ember csak kívánja a jobb körülményeket. Neki kell azokat megteremteni. Lehet, hogy meg kell tanulnia utálni a szennyezett ruhát, és irtózni a bűntől. Nemcsak abban kell biztosnak lennie, hogy elhagyta a bűnt, hanem abban is, hogy megváltoztatta a bűnt körülvevő helyzetet. Kerülnie kell azokat a helyeket, körülményeket és helyzeteket, melyekben a bűn bekövetkezett, mert azok megint azonnal ahhoz vezethetnek. El kell hagynia az embereket, akikkel a bűnt elkövették. Nem kell gyűlölnie a résztvevő személyeket, de kerülnie kell őket, és minden mást is, ami a bűnnel kapcsolatos” (The Miracle of Forgiveness [1969], 171–172. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 36 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Írj naplóbejegyzést!

Írj a naplódba egy bejegyzést arról, hogy miként éreztél volna, ha te lettél volna Edward Partridge, és az Úr a Tanok és szövetségek 36-ban elhangzottakat mondta volna neked!

B Magyarázd el, amit megtudtál!

A Tanok és szövetségek 36:2 és az ahhoz a vershez tartozó „A szentírások megértése” rész elolvasása után magyarázd el, mit tudtál meg a papság elnyeréséről!

Tanok és szövetségek 37–38

Gyűljetek Ohióba, és elkerülitek ellenségeiteket

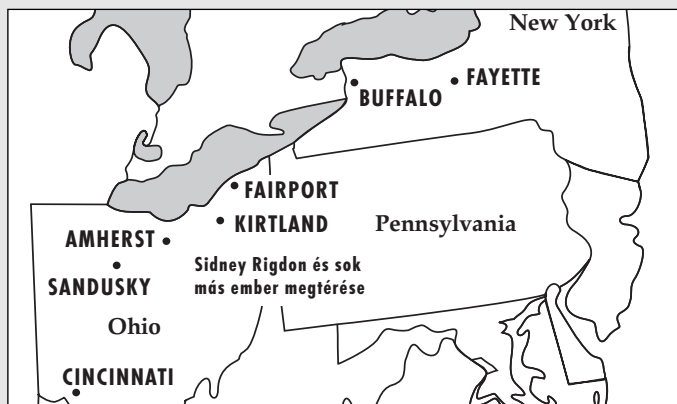
Azoknak a misszionáriusoknak a sikere, akik mikor az evangéliumot vitték a lámánitáknak (lásd T&Sz 32:1–3), útban Missouri felé megálltak az Ohio állambeli Kirtlandben, ugrásszerűen megnövelte az egyháztagságot. Alig három hét alatt 127 embert kereszteltek meg, ami majdnem megduplázta a nyolchónapos egyház tagságát. Míg Kirtlandben a légkör barátságos volt, New Yorkban folytatódott az üldöztetés. A Tanok és szövetségek 37–38 olvasása közben keresd ki a parancsolatokat és utasításokat, amiket az Úr adott az egyháznak a probléma megoldására.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 37

tanácsos (1., 3. v.) – megfelelő, kívánatos

Tanok és szövetségek 38

szeráfok (1. v.) – angyalok

• nem tenne különbséget közöttük (26. v.) – nem kedvezne az egyiknek a másik hátrányára

Tanok és szövetségek 38:12 – „Lekaszálják a földet, [hogy] összegyűjtsék a konkolyt”

Ez a vers az Üdvözítőnek a búzáról és a konkolyról szóló példázatára utal (lásd Máté 13:24–30, 36–43; lásd még T&Sz 86:1–7).

Tanok és szövetségek 38:30 – „Ha felkészültök, akkor nem fogtok félni”

Spencer W. Kimball elnök azt tanította: „Az embernek

tanulmányozni, átgondolni és tanulni kell a szentírásokat, valamint építeni saját bizonyosságát, hogy felkészült és képzett legyen azok tanítására. Az Úr megmondta: »Ha felkészültök, akkor nem fogtok félni«, és abban reménykedünk, hogy a csecsemőkortól fogva az éretté válás folyamatában a segéd-szervezetekben, a szemináriumokon és az insztitútokon, a családi estéken, az úrvacsorai gyűléseken és a bárhol máshol tanított leckék olyan felkészülésben részesítenek majd minden fiataalt, ami kizárja a félelmet” („Advice to a Young Man: Now Is the Time to Prepare”, *New Era*, 1973. jún., 9. o).

Tanok és szövetségek 38:32 – „Én törvényemet adom . . . majd nektek”

Ez az ígéret akkor teljeseedett be, amikor Joseph próféta az Ohio állambeli Kirtlandben megkapta a Tanok és szövetségek 42-ben található kinyilatkoztatást.

Tanok és szövetségek 38:32 – „Adatik majd . . . hatalom a magasságból”

Elder Bruce R. McConkie, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt, azt tanította: „Ebben a sáfárságban, miután az elderek megkapták a Szentlélek ajándékát, és már 1831 januárjában az Úr elkezdte kinyilatkoztatni nekik, hogy egy felruházást tartogat a hithűek számára (T&Sz [38:32]; 43:16), egy »áldás[t], amilyent az emberek fiai nem ismernek« (T&Sz 39:15). 1833 júniusában pedig azt mondta: »Megparancsoltam nektek, hogy házat építsetek, amelyben mennyei erővel szándékozom megajándékozni azokat, akiket választottam. Mert ez az Atya ígérete számotokra; ezért parancsolom nektek, hogy maradjatok, ahogy apostolaimnak parancsoltam Jeruzsálemben« (T&Sz 95:8–9; 105:11–12, 18, 33)” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 köt. [1966–1973], 1:859. o).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 37–38 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–C)!

A Hasonlítsd össze ezeket a kinyilatkoztatásokat a saját életeddel!

1. Mit mondott az Úr az egyháznak, mit tegyenek a New York térségében lévő ellenségeik miatt?
2. Ma az egyház tagjai még mindig szembekerülhetnek különböző ellenségekkel, de az Úr még mindig tanácsot ad, hogy

miként meneküljünk meg tőlük. Sorolj fel pár tanácsot, melyeket az Úr adott napjainkban, hogy segítsen elkerülnünk a veszélyeket, amikkel szembe kerülünk!

B Adj tanácsot egy barátodnak!

Tegyük fel, hogy van egy közeli barátod, aki hozott pár rossz döntést, s ezért nehézséget szenved el és bánatot érez. A Tanok és szövetségek 38:1–12-ben olvasottakat használva írd a barátodnak egy kis üzenetet, annyi indokot adva, amennyit csak találsz azokban a versekben arról, hogy miért kellene az Urat és az Ő tanácsát követnie ahelyett, hogy a világra figyelne!

C Sion jellemzői és elnyerésének feltételei

A Tanok és szövetségek 38:18–42-ben az Úr Sionról, vagyis az ígéret földjéről tanította Joseph prófétát, melyet felépíthetnek a szentek, ha hűek lesznek hitükhöz.

1. Készíts a füzetedben két oszlopot! Az egyikben sorold fel, hogy ezek a versek mit tanítanak arról, hogy egy ilyen föld milyen! A másikban sorold fel, hogy a szenteknek milyeneknek kell lenni, hogy érdemesek legyenek egy ilyen megígért földre!
2. Írd egy bekezdést, melyben elmagyarázod, hogy ez a föld miben különbözzön attól, ahol most élünk, és hogy mi tetszene leginkább, ha egy olyan megígért földön lakhatnál!

Tanok és szövetségek 39–40

James Coville –
kapott és elvesztett ígéreték

Szerinted miért olyan nehéz megváltoztatni egy szokást vagy magatartásformát, amelyet megszoktál? A megszokás megkönnyíti vagy megnehezíti a változtatást? James Covill egy ilyen helyzetben volt. Negyven éven át baptista lelképítész volt, amikor kinyilatkoztatásért Joseph Smith prófétához fordult. Figyeld meg az ígéreteket és figyelmeztetéseket, amiket az Úr adott neki a Tanok és szövetségek 39-ben! Utána a Tanok és szövetségek 40-ben figyeld meg, hogy ő mit választott, és az milyen következményekkel járt!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 39

delén (3. v.) – középső vagy csúcspontján

elhalmoztalak (8. v.) – küldtem, adtam neked

ítélkezésemben kezemet tartóztatom/visszatartom
majd (16., 18. v.) – visszatartom a büntetéseket

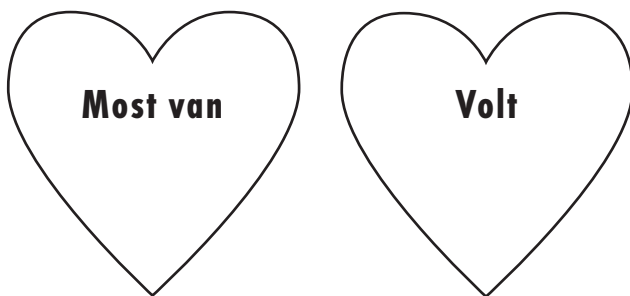
megnyessék (17. v.) – rendbe tegyék és előkészítsék

hozsánna (19. v.) – egy héber szóból, melynek jelentése: “Ments meg most, imádkozunk!”

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 39–40 tanulmányozása közben végezd el az A, valamint a B vagy C tevékenységet!

A Egy végzetes szívbéli változás

A füzetedben rajzolj két szívet, az egyiknek add a „Most van”, a másiknak pedig a „Volt” címet!

1. Olvasd el a Tanok és szövetségek 39 fejlécét, és 7–13-as verseit! Az első szívbe írd be, mit mondott az Úr James Covill szívééről, és mire kapott elhívást a miatt!
2. Olvasd el a 40. vers fejlécét és 1–3-as verseit! A második szívbe írd be, hogy hogyan és miért változott meg James szíve! Azt is magyarázd el, amit az Úr mondott arról, hogy mi fog vele történni e változás miatt!
3. A James Covill-lal történeteket hasonlítsd össze a példázattal, amit az Úr a Márk 4:3–9, 14–20-ban mondott! A jellemzett földfajták közül melyik emlékeztet leginkább James Covill szívére?

B Írd egy apróhirdetést!

A Tanok és szövetségek 39:10–24 a misszionáriusok néhány fontos kötelességét jellemzi. Gondolj arra, hogy miként írnak egy apróhirdetést az újságban! A fenti versekben található információt használva írd le, hogy milyennek kell lenni, és mit kell tenni egy misszionáriusnak! Így kezd a hirdetést: „Teljes idejű misszionárius kerestetik!”

C Írd egy történetet!

Olvasd el a Tanok és szövetségek 40:1–3-at, mely elmondja, hogy James Covill miért nem követte az Úr útmutatását! Utána írd egy rövid kitalált történetet egy jelenkori személyről, akinek ugyanazok a gyengeségei vannak, mint James Covillnek, aki azonban képes legyőzni azokat, engedelmessé válni az Úrnak, és missziót szolgálni!

Az egyház Ohióban és Missouriban

„Azok az évek, mialatt a mormonizmus tevékenysége nagyrészt Ohióra és Missourira koncentrált, a legfontosabb és a letragikusabb évek voltak a [az egyház] történetében. Ezekben az években létesítették az egyház irányításának alapvető szervezetét: sok alapvető és megkülönböztető tantételek hozott tudomásukra Joseph Smith; a [munka] először kezdett terjedni külföldön, és ezzel a fejlődéssel egyidejűleg az egyház heves üldöztetéseknek volt kitéve, melyeknek sok ember esett áldozatul, s amelyektől minden szent rendkívüli módon szenvedett.

Mialatt mindkét településen egyidejűleg történelmi jelentőségű események zajlottak, az összeköttetés a két csoport között a közlekedési nehézségek miatt korlátozott volt, bár az egyház tisztségviselői utaztak a két település között, ahogy a szükség diktálta” (Hinckley, *A visszaállított igazság*, 39. o.).

Tanok és szövetségek 41

Milyen az igaz tanítvány?

Joseph Smith próféta és családja 1831 januárja és februárja során Ohióba költözött. Mikorra odaértek, az egyház tagsága azon a területen körülbelül háromszázra gyarapodott. Az új megtértek közül sokan egy „Tanítványok” nevű vallásos társaságból jöttek. Mivel annyira újak voltak az evangéliumban, magukkal hozták azt, amit a próféta „különös nézet[nek] és hamis szellem[nek]” nevezett (lásd T&Sz 41 fejléce). Az egyházhoz való csatlakozásuk után ezek a megtértek még hónapokig folytatták a gyakorlatot, melyet „közös készlet”-nek neveztek, vagyis minden tulajdon közös birtoklását. Azonban viszály támadt közöttük annak módjáról, ahogyan a rendszert működtetni akarták. Erre vonatkozólag John Whitmer azt írta: „A tanítványoknak mindenük közös volt, és nagyon gyorsan tartottak a pusztulás felé a világ dolgaiban, mert a szentírásokból azt olvasták ki, hogy ami egy testvére volt, az bárki másé is volt, ezért aztán elvették egymás ruháit és más tulajdonait, és engedély nélkül használták, ami persze zavart és csalódást keltett, mert nem értették meg a szentírásokat” (idézi a „Church History”, *Journal of History*, 1908. jan., 50. o.).

Eme korai megtértek közül néhányuk számára zavaros volt az, ahogy a Szellem hat a hithűekre. John Corrillett, egy korai ohiói megtérteket zavarta azok viselkedése, akik elmondásuk szerint kinyilatkoztatásokat kaptak: „Nagyon furcsa módon viselkedtek, néha indiánokat utánoztak mozdulataikban, néha kirohantak a mezőkre, fatuskókra álltak, és ott

úgy prédikáltak, mintha gyülekezetet venné őket körül – és mindez idő alatt oly mértékben magukkal ragadták őket a látomások, hogy szemmel láthatóan érzéketlenek voltak a körülöttük történő dolgok iránt” (idézi a *Church History in the Fulness of Times*, 92. o.).

Mi kívánatlik meg attól, aki Jézus Krisztus tanítványa akar lenni? A Tanok és szövetségek 41 tanulmányozása közben figyelj meg, mit mondott az Úr, ki az Ő tanítványa, és ki nem! Abból, amit az Úr Edward Partridge-ről mondott, szerinted ő igaz tanítvány lenne? És te az lennél?

Edward Partridge

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 41

vallottátok (1. v.) – állítottátok, hogy hisztek benne, de igazából nem hittetek tanítvány (5. v.) – engedelmes és hithű követő

való, helyénvaló (6., 7. v.) – helyes, illő
üzletét (9. v.) – kalapkészítő vállalkozását
hamisság (11. v.) – becstelenség

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 41 tanulmányozása közben végezd el az A és a B tevékenységet!

A Miért akarj tanítvány lenni?

Akárcsak Joseph Smith próféta napjaiban, ma is sokféle elképzelés él a világban arról, hogy milyen is Jézus Krisztus igazi tanítványa.

1. A Tanok és szövetségek 41:1–6 elolvasásából összegezd, amit Jézus arról mondott, ki a tanítvány (lásd még T&Sz 6:32; 41:5; 52:40)!
2. A fenti versekből tanultak alapján miért szeretnéd, hogy tanítványnak nevezzenek téged?

B Ma ez miként működik?

Edward Partridge-et hívták el az első püspöknek az egyházban (lásd T&Sz 41:9–12). Azóta ezernyi hithű férfi kapta már meg a püspöki elhívást. Készíts interjút jelenlegi vagy korábbi püspököddel, illetve gyülekezeti elnököddel, és kérdezd meg tőle, hogy mit jelentenek neki a következő kifejezések: „elhívtam”, „az egyház szava”, „püspökké szenteltem” és „az ő szíve tiszta”! Válaszait írd le a füzetedbe!

Tanok és szövetségek 42

Az Úr törvénye egyháza számára

Az Úr megparancsolta az egyház tagjainak, hogy költözzenek Ohióba, és azt mondta, hogy ott majd megadja nekik törvényét (lásd T&S 38:32). A Tanok és szövetségek 42 azon ígéret teljesítéseként adatott. Ennek a kinyilatkoztatásnak egy része az áldozathozatal törvényét ismerteti. Mit tudsz erről a törvényről? Ma is érvényben van? E rész tanulmányozása közben gondolkodj el azon, hogy mennyire más lenne a világ, ha mindenki az abban adott parancsolatok szerint élne! Figyelmesen fontold meg, hogy mely parancsolatoknak kellene szorgalmasabban engedelmeskedned, miközben Jézus Krisztus második eljövételére készülsz!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 42

vétkezik (10. v.) – nem engedelmeskedik a parancsolatoknak

előírásait (13. v.) – utasításait, útmutatását

ragaszkodj (22. v.) – legyél hűséges, állhatatos

sáfár (32. v.) – egy megbízható szolga, akire mestere javainak felelősségét bízják

titkos összeesküvések (64. v.) – gonosz emberek titkos megegyezése arra, hogy gonoszul cselekednek

szemrehányás (68. v.) – szidás, bírálás

díjazás (72. v.) – fizetés

paráznaság (74. v.) – szexuális bűn

béküljtek ki (88. v.) – legyenek ismét barátok, egyek

feddjék meg (90. v.) – igazítsák helyre

Tanok és szövetségek 42:12 – Mi az „evangélium teljessége”?

Joseph Fielding Smith elnök elmagyarázta, miről van szó, amikor az Úr kijelenti, hogy a Mormon könyv tartalmazza az evangélium teljességét: „Egyesek eltűnődtek ezzel kapcsolatban, amikor a Mormon könyvében szó sem esik a házasság örökkévalóságáról és a halottakért végzett keresztelezésről. A figyelmes olvasás rá fog mutatni, hogy az Úr nem azt

mondja, hogy mindegyik tantételt annak teljességében tartal-

mazza, hanem azt a teljességet, amely az ő egyházának és evangéliumának megalapozásához szükséges. . . . Ne felejtjük el, hogy a halottakért végzett keresztelezés nem új tan, hanem egyszerűen a keresztelezés tantételének alkalmazása a halottakra vonatkoztatva. Ami pedig az örökkévaló szövetségeket illeti, azokat mindegyik szentírás tanítja. Az alaptételek, melyek alapján az egyház szerveződik, és amelyek alapján az emberek eljutnak bűneik megbánásához, egyértelműen megtalálhatók a Mormon könyvében. Mi több, a »teljesség« szó jelentései, ahogy ezekben a szentírások használják, a »bőség«, vagyis elegendő a választott célokhoz. Míg mi kinyilatkoztatásban megkaptuk az összes kulcsot, felhatalmazást és tantételt, mely ahhoz szükséges, hogy az ember – ha engedelmeskedik is azoknak – felmagasztosulva visszatérjen Isten jelenlétébe, az igazság sok tantétele kerül majd még kinyilatkoztatásra, melyek most még visszatartatnak tőlünk hitünk és engedelmességünk hiányosságai miatt. (Lásd 3 Nefi 26:8–9.)” (Church History and Modern Revelation, 1:76–77. o.).

Tanok és szövetségek 42:18 – Gyilkosság: a megbocsáthatatlan bűn

„A második legsúlyosabb bűn a gyilkosság elkövetése – vagyis az ártatlan vér tudatos ontása. E bűnnel kapcsolatban az Úr megmondta: »Ne ölj; mert az, aki öl, sem ebben, sem az eljövendő világban nem nyer bocsánatot« (T&S 42:18). Így ez tehát egy megbocsáthatatlan bűn, ami azt jelenti, hogy Jézus Krisztus nem fizetheti meg (vagyis nem »hozzhat engesztelést érte«, illetve nem »engedheti el«) a megszegett törvény megkövetelte büntetést. Ennek ellenére kegyelmet lehet nyerni erre a bűnre; vagyis maga a bűnös végül teljességgel megfizethet, és kegyelemben részesülhet. E bűn meg nem bocsáthatóságának egyik nyilvánvaló oka az, hogy a megbocsátás a bűnbánatra épül, és a gyilkos nem bánhatja meg teljességgel a bűnét, mivel nem állíthatja vissza az életet, melyet kioltott” (Daniel H. Ludlow, A Companion to Your Study of the Book of Mormon [1976], 222. o.).

Tanok és szövetségek 42:30–39 – A felajánlás törvénye

Valaminek a felajánlása azt jelenti, hogy azt egy különleges célra szenteljük. A javak felajánlásának törvénye azt jelenti, hogy minden az Úrhoz tartozik, és hogy mindent, amit nekünk adott, királysága földi felépítésére kell használni (lásd T&S 104:11–18). Az egyház korai napjaiban azok az egyháztagok, akik e törvény szerint akartak élni, odaadták, vagyis felajánlották pénzüket és vagyonukat a püspöknek, és cserébe sáfárságot kaptak (pénz, tulajdon és egyéb dolgok felett). Amit a püspöktől kaptak, saját tulajdonukká vált, és a kapott dolgokat az egyháztagok arra használták, hogy kielégítsék saját igényeiket és szükségleteiket. Bármely megtermelt felesleget visszaadtak a püspöknek a szegények és a szűkölködők számára (lásd T&S 42:30–39; 51:2–9). A javak felajánlásának törvénye azért adatott az egyház tagjainak, hogy segítsen nekik legyőzni az önzést, és felkészítse őket a celesztális királyságban élni. (Lásd még Mózes 7:16–19.)

Egy ideig az egyház egyes tagjai egy „Egyesült Rend” nevű társaságban próbálták meg a javak felajánlásának törvénye szerint élni, ám nem voltak képesek teljesen e törvény szerint élni (lásd T&S 105:1–5, 9–13). Ma a tized, a böjti felajánlások,

az egyház jóléti programja, az egyházi elhívások, valamint a házi- és látogató tanítások segítenek felkészülnünk a javak felajánlásának törvénye szerint élni (lásd T&Sz 119 fejléce). Spencer W. Kimball elnök azt tanította: „A felajánlás az ember idejének, képességeinek és eszközeinek odaadását jelenti a szükséglet látók megsegítése érdekében – úgy lelkileg mint testileg – és az Úr királyságának építése érdekében. A jóléti szolgálatokban az egyháztagok felajánlást tesznek, amikor termékeket gyártanak, kellékeket ajánlanak fel a Deseret Industries-nak, megosztják szakmai tudásukat, bőkezű böjti felajánlást adnak, és reagálnak az egyházközségi és kvórum szolgálati feladatokra. Idejüket ajánlják fel házi- vagy látogató tanításukban. Akkor ajánlunk fel, amikor önmagunkból adunk” (Conference Report, 1977. okt., 124. o; vagy *Ensign*, 1977. nov., 78. o.).

Tanok és szövetségek 42:46 – Hogyan lehet „édes” a halál?

Ezra Taft Benson elnök azt tanította: „Emlékeznünk kell, hogy a túloldalon egy hatalmas családi összejövetel és nagy ujjongás van. Az itteni búcsú és elválásunk az ővelük való újraegyesülésünk és hazatérésünk. Illó, hogy megsiratjuk azokat, akik meghalnak, mert az Úr parancsolta így nekünk (lásd T&Sz 42:45). Azonban nagy vigaszra is lelünk a Vigasztaló által, hogy azok, akik az Úrban halnak meg, »nem szenvedik el a halált, mert édes lesz az nekik« (T&Sz 42:46)” (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 33. o.).

A halál szomorú, de az igazlelkűek nem félnek tőle.

„Szeresd feleségedet teljes szívedből, őhöz ragaszkodj és senki máséhoz!” (T&Sz 42:22)

A bőkezű böjti felajánlások fizetésével megsegíthetjük a nélkülözőket.

Az egyház eldereit felszólítják, hogy szolgáljanak a betegeknek.

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 42 tanulmányozása közben végezd el a B és a C, valamint vagy az A vagy D tevékenységet!

A Kinyilatkoztatás befogadásának módja

A Tanok és szövetségek 42:1–3-ban az Úr megígérte egyháza eldereinek, hogy ha bizonyos dolgokat megtesznek, akkor meg fogják kapni a kívánt kinyilatkoztatást (ami a 42. rész volt).

1. Nézd át az 1–3-as verseket, és sorold fel a követelményeket, melyeket az Úr e kinyilatkoztatás elnyerésének feltételeiként adott!
2. Miként segíthet ez neked, hogy családotban kinyilatkoztatást kapj az Úrtól?

B Válassz ki egyetlen fontos gondolatot!

A Tanok és szövetségek 42 sok, a szenteknek szóló rendelkezést tartalmaz. Nézd át az alábbi hat verscsoport mindegyikét! Válassz ki egy rendelkezést, és magyarázd el, hogy miként fontos az ma az egyháztagoknak:

1. 11–17. versek
2. 18–29. versek
3. 30–39. versek
4. 40–52. versek
5. 61–69. versek
6. 74–93. versek

C Szerinted milyen lesz Sion?

A Tanok és szövetségek 42:9, 16–55-ben az Úr elmondta, hogy népe milyen életet fog élni az Új Jeruzsálemben. E versek és „A szentírások megértése” rész elolvasása után végezz el egyet az alábbi tevékenységek közül:

1. Jellemezd, hogy miben lenne más az élet, ha egy ahhoz hasonló társadalomban élnél! Foglaj bele legalább hét példát arra, amiben más lenne az élet, és mindegyik példához írd egy versszámot is!
2. Naplóbekezdés-szerűen írd egy történetet, ami úgy ír le egy napot az életedben, mintha Új Jeruzsálemben élnél! A történetbe vedd bele, hogy milyen lenne az otthoni, a társasági és az iskolai élet, és mindegyik felhasznált példához írd oda egy versszámot!

D Töltsd ki a táblázatot!

Az Úr háromszor használta a *kérni* szót a Tanok és szövetségek 42:61–68-ban. Készíts a füzetedben egy, az alábbihoz hasonló táblázatot, és az előbbi versek segítségével egészítsd ki!

Tanok és szövetségek 42	Mit kérni?	Miért fontos azt tudni?
61. vers		
62. vers		
63. vers		

Tanok és szövetségek 43

Hogyan szól hozzánk az Úr?

Az egyház még egy éves sem volt, amikor Joseph Smith próféta a Tanok és szövetségek 43-ban található kinyilatkoztatást kapta. Sok ember nem értette a kinyilatkoztatás elnyerésének folyamatát és rendjét. Az Úr korábban már tanított a kinyilatkoztatásról (lásd T&S 21; 28; 42), azok a kinyilatkoztatások azonban még nem adták ki, és nem voltak széles körben hozzáférhetőek. Ebből adódóan olyan hibák történtek, melyek időnként zavart és akár még megtévesztést is eredményeztek. Például éppen ez előtt a kinyilatkoztatás előtt az Ohio állambeli Kirtlandben egy asszony prófétanőnek mondta magát, és sok egyháztagot megpróbált rávenni, hogy az ő tanításait és állítólagos próféciáit kövesse.

A Tanok és szövetségek 43 olvasása közben figyelj meg, mit mondott az Úr arról, ahogyan kinyilatkoztatás adatik az egyháznak, és arról, hogy mi minden egyes egyháztag kötelessége! Azt is figyelj meg, amit az Úr arról mondott, hogy miként szól a világhoz azonkívül, hogy próféták által szól, és hogy miért akarja, hogy meghalljuk az üzenetét!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 43

a kapun lép be (7. v.) – megkeresztelkedik, és követi az Úr további parancsolatait
felelő módon képez (8. v.) – épít
szenteljétek meg (11. v.) – tisztítsátok meg
ellátlak hatalommal (16. v.) – megáldalak, ajándékot adok
szunnyadó népek (18. v.) – a sok elhunyt ember

övezzétek fel derekatokat (19. v.) – készüljétek fel
fertőző ragály (25. v.) – csapások
millennium (30. v.) – egy ezeréves időszak, amikor majd Krisztus uralkodik a földön
átváltozik (32. v.) – meghal és feltámad
magasztosság (34. v.) – szent dolgok

Tanok és szövetségek 43:2–5 – Csak az egyház elnöke kap kinyilatkoztatást az egész egyház számára

Az egyházban adott kinyilatkoztatás tantételére vonatkozólag James E. Faust elnök, egy tanácsos az Első Elnökségben, azt mondta:

„A folyamatos kinyilatkoztatás és vezetés az egyház számára az egyház elnökén keresztül érkezik, aki soha nem fogja félrevezetni a szenteket. ...

Az egyház egyes tagjai kaphatnak kinyilatkoztatást saját elhívásaikra, felelősségeikre és családjaikra vonatkozóan. Nem kaphatnak lelki utasítást a felhatalmazásban felettük állók számára. ...

Azok, akik azt állítják, hogy az egyház számára közvetlenül Istentől érkező kinyilatkoztatást kapnak a papság meg-alapozott rendjén és csatornáján kívül – rossz irányítás alatt állnak. Ez azokra is vonatkozik, akik követik az ilyeneket” (Conference Report, 1996. ápr., 6. o.; vagy *Ensign*, 1996. máj., 7. o.).

Az egyháznak szóló kinyilatkoztatások mindig azokon keresztül adatnak, akiket Isten elhívott, hogy vezessék egyházát.

Tanok és szövetségek 43:31 – A Sátán meg lesz kötözve a millennium alatt

George Q. Cannon elnök, aki tanácsos volt az Első Elnökségben, azt tanította: „Arról beszélünk, hogy a Sátán majd megkötöztetik. A Sátánt Isten hatalma fogja megkötözni; de megkötözi majd Isten népének az az elszántsága is, hogy nem hallgatnak rá, és nem irányíthatja őket” (*Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, vál. Jerreld L. Newquist, 2 kötet [1957–1974], 1:86. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 43 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–D)!

A Mit mondanál?

Tegyük fel, találkozol valakivel, aki azt mondja, elolvasta a Mormon könyvét, és hiszi, hogy igaz. Azt is mondja, hogy volt pár különleges lelki élménye, és fontos kinyilatkoztatásokat kapott, amit az egész egyháznak tudnia kell. A füzetedbe írd le legalább három olyan tantételt a Tanok és szövetségek 43:1–7-ből, melyek segítségével elkerülheted, hogy egy ilyen helyzet megtéveszsen! Mit mondanál annak az embernek?

B Hogyan tartsunk hatékony egyházi gyűléseket

1. A Tanok és szövetségek 43:8–10-ben az Úr arról tanított, minek kell megtörténni, amikor összegyűlünk a gyűlésekre és órákra az egyházban. Sorold fel, az Úr szerint mit kell tennünk!
2. Az úrvacsorai gyűlések céljával kapcsolatban Spencer W. Kimball elnök azt tanította: „Ha érdemesen énekeltek, imádkoztok és vesztek az úrvacsorából, a következő órát a javatokra való elmélkedő imádatul ülhetitek végig, akkor

is, ha a beszélő gyenge. A tiétek a felelősség, hogy egyéni közreműködésetekkel érdemlegessé tegyétek a gyűlést” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, szerk. Edward L. Kimball [1982], 514–515. o.). Kimball elnök tanácsát fontolóra véve, jellemezz három dolgot, amit gyakrabban tehetnél annak érdekében, hogy az történjen veled az egyházi gyűléseken, amit az Úr körülírt a Tanok és szövetségek 43:8–10-ben!

C Sokféle beszédmód

1. Nézd át a Tanok és szövetségek 43:17–25-öt, és sorold fel, hogy az Úr hányféle módon szól az emberekhez a világon!
2. Szerinted miért szól az Úr ilyen sokféle módon az emberekhez? Saját tapasztalataid vagy mások tapasztalatai alapján mit tudnál még hozzátenni a listához?

D Sorolj fel pár kincset!

Az Úr tanácsára gondolva – „őrizzétek meg mindezt szívetekben” (T&Sz 43:34) – a Tanok és szövetségek 43-ból sorolj fel három tanítást, amire emlékezni szeretnél! Magyarázd meg, hogy miért azokat a tanításokat választottad! Oszd meg őket egy családtaggal vagy barátal!

Tanok és szövetségek 44

A konferenciák célja

Tegyük fel, hogy istentiszteleten ülsz, és bejelentik, hogy két hét múlva kerületi konferencia lesz. Az egyik barátod odahajol hozzád, és azt mondja: „Utálok kihagyni a szokásos egyházi gyűléseket a kerületi konferencia miatt. Egyáltalán minek kell nekünk kerületi konferencia? Milyen magyarázatot adnál? A Tanok és szövetségek 44-ben az Úr azt parancsolta az egyháznak, hogy gyűljenek össze konferenciára. Ennek okai, és az Ő megígért áldásai még ma is igazak a mi egyházközségi, gyülekezeti, cövek-, kerületi, misszió- és általános konferenciáinkra.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 44

eleget téve (a rész fejlécében) – engedelmeskedve

Tanok és szövetségek 44:2–5 – A konferenciák áldásai

Elder Howard W. Hunter, akkor a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjaként, azt mondta: „A konferencia a lelki megújulás időszaka, amikor gyarapszik és megszilárdul az arról való tudás és bizonyosság, hogy Isten él, és megáldja a hithűket. Olyan időszak ez, amikor a tudat, hogy Jézus a Krisztus, az élő Isten élő Fia, beleég azok szívébe, akik eltökélték, hogy szolgálni fogják őt, és betartják parancsolatait. A konferencia olyan időszak, amikor vezetőink inspirált irányt mutatnak életünk vitelében – olyan időszak, amikor a lelkek magukhoz térnek, és elszántság jelenik meg, hogy jobb férjek és feleségek, apák és anyák, engedelmesebb fiak és lányok, jobb barátok és szomszédok legyenek” (Conference Report, 1981. okt., 15. o.; vagy *Ensign*, 1981. nov., 12. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 44 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Egy konferencia ereje

1. A Tanok és szövetségek 44:1–5 szerint mit ígért az Úr, amennyiben az elderek hűségesen engedelmeskednek parancsának, és összegyűlnek egy konferenciára? Miként teljeshedhetnek be ezek az ígéretek napjaink konferenciáin?
2. Írj egy olyan időszakról, amikor áldás ért, vagy lelki növekedést tapasztaltál meg egy gyülekezeti, kerületi vagy általános konferencián elhangzottak vagy ott történtek miatt! Vagy írj egy rövid beszámolót pár fontos üzenetről, melyet egy legutóbbi gyülekezeti, kerületi vagy általános konferencián hallottál!

Tanok és szövetségek 45

Jézus Krisztus második eljövetele

Mit érzel, amikor Jézus Krisztus második eljövetelére gondolsz? Joseph Fielding Smith elnök azt mondta: „Nagyon várjuk azt az időt. Nagyon reméljük azt; imádkozunk érte. Az igazlelkűek örvendezni fognak, mikor eljön, mert akkor béke fog a földre szállni [és] igazlelkűség az emberekre” (Doctrines of Salvation, 3:14. o.).

A Tanok és szövetségek 45 sokat elárul a második eljövételről. Joseph Smith próféta azt mondta, hogy ez a kinyilatkoztatás olyankor hozott a szenteknek örömet, amikor sok hamis dolgot mondtak és írtak az egyházzal, és amikor üldözték az egyház tagjait (lásd T&Sz 45 fejléc). E kinyilatkoztatás olvasása közben gondold át, hogy üzenete miként hozhat örömet az üldöztetés idején! Hogyan hozhat neked örömet egy megpróbáltatás során, vagy amikor mások hazugságot terjesztenek rólad vagy vallásodról?

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 45

minden sereget (1. v.) – mindenkit abban

közbenjárótok (3. v.) – védelmező, aki képviseli az ügyeket

megváltás (17., 46. v.) – megszabadulás

visszaállítás (17. v.) – visszahozatal, összegyűjtés

maradék (24., 43. v.) – kis része vagy darabja valaminek

gonoszság kerekedik felül (27. v.) – sok bűn lesz

tanok (29. v.) – parancsok, szabályok

nemzedék (30–31. v.) – korszak

hunynak el (31. v.) – hálnak meg

kihajtani (37. v.) – levelet növeszteni

erre a helyre (43. v.) – Jeruzsálemben (ahol Jézus először mondta el ezt a prédikációt)

erre a hegyre (48. v.) – az Olajfák hegyére, mely Jeruzsálem fölé emelkedik

meghasad (48. v.) – kettéválik

balgaság (49. v.) – bolondság

csapás (50. v.) – szerencsétlenség

ócsárló (50. v.) – olyasvalaki, aki a szent dolgokat megvetéssel kezeli

pogány népek (54. v.) – azok, akik nem hallották Krisztus evangéliumát

menedékváros (66. v.) – a védelem, biztonság helye

rettenetek (70. v.) – hatalmas, legyőzhetetlen

Tanok és szövetségek 45:22–23 – „A világ vége”

A Joseph Smith – Máté 1:4 szerint „a világ vége” a gonoszok elpusztulására utal.

Tanok és szövetségek 45:23–26 – A történelem mely szakaszai említődnek meg ebben a próféciában?

Az, amit Jézus Krisztus a Tanok és szövetségek 45:16–59-ben tanított, még világosabban érthetővé válik, ha tisztában vagyunk a két kérdéssel, melyeket Jézus ősi apostolai tettek fel. Először is tudni akartak a jeruzsálemi templom pusztulásának idejéről. Másodszor tudni akartak Jézus második eljövételéről, amikor a gonoszok elpusztulnak, és Krisztus a Királyok Királyaként fog uralkodni (lásd Máté 24:3; Joseph Smith – Máté 1:4). A tanítványai azt gondolták, hogy ez a két esemény ugyanabban az időben történik majd meg, Jézus azonban azt tanította nekik, hogy különböző időben fognak történni. A Tanok és szövetségek 45:18–21-ben az Üdvözítő általánosságban tanított a templom elpusztulásáról. A 22–24. versekben elmagyarázta a két kérdés közti összefüggést. A 25–53-as versek az utolsó napokról és a második eljövételről szóló próféciákkal foglalkoznak, az 54–59-es versek pedig a millenniummal, vagyis az ezeréves időszakokkal, amikor Krisztus fog uralkodni a földön.

Tanok és szövetségek 45:25–31 – „A nemzsidók ideje”

Ezra Taft Benson elnök azt tanította:

„Az Úr azokat az időket, melyekben élünk, a »nemzsidók idejének« nevezte. A nemzsidó nemzetek az úgynevezett keresztény nemzetek – Észak- és Dél-Amerika, és az európai nemzetek, melyekből származunk. A »nemzsidók ideje« egy onnantól kezdődő időszakra utal, amikortól fogva az evangélium visszaállított a világ számára (1830), egészen addig, amikor az evangéliumot ismét hirdetik majd az zsidóknak – miután a nemzsidók azt elutasították. Az Úr ezt így magyarázta:

»És amikor eljön a nemzsidók ideje, akkor fény tör majd elő azok között, akik sötétségben ülnek, és az az én evangéliumom teljessége lesz.

Ők azonban nem fogják befogadni, mert nem veszik észre a fényt, és emberi tanok miatt elfordítják tőlem a szívüket.

És abban a nemzedékben teljesedik be a nemzsidók ideje« (T&Sz 45:28–30; dőltbetűs kiemelés).

E jelek alapján fogjuk tudni, hogy a nemzsidók ideje a beteljesedéshez közeledik:

»Azon a napon majd háborúkról és háborús hírekről hallotok, igen, az egész föld izgalomban lesz; az emberek szíve elbizonytalanodik, és azt mondják majd, hogy Krisztus a világ végére halasztotta eljövését.

Az emberek szeretete elhidegül, és a gonoszság kerekedik felül« (T&Sz 45:26–27).

»Továbbá: Isten országának evangéliumát hirdetik majd az egész világon, bizonyosságul minden népnek, és aztán jön majd a vég, vagyis a hitetlenek pusztulása« (JST, Matthew 24:32).

Vajon nem e jelek beteljesülésének vagyunk ma tanúi? Az evangélium kiterjed minden nemzetre, ami lehetővé teszi misszionáriusaink számára, hogy átjárják országukat. Az egyház boldogul és növekszik. Azonban kendőzetlen dühé-

ben, és azon izgulva, hogy kevés ideje van – és kevés is van – a Sátán, minden ember hatalmas ellenfele megpróbál minden, számunkra kedveset elpusztítani” (“Prepare Yourself for the Great Day of the Lord,” *New Era*, 1982. május, 47. o.).

Tanok és szövetségek 45:32 – „Szent helyek”

Az Üdvözítő azt mondta, hogy tanítványai nem fogják megtapasztalni az utolsó napok minden szörnyű ítéletét, ha szent helyeken

maradnak. Mik ezek a szent helyek? Ezra Taft Benson elnök azt tanította: „A szent férfiak és nők szent helyeken állnak, és e szent helyek a mi templomaink, kápolnáink, otthonaink, és Sion cövekjei” (*Come unto Christ* [1983], 115. o.).

Az Úr többet is kinyilatkoztatott ezekről a szent helyekről a Tanok és szövetségek 45:64–71-ben, ahol a szentek összegyűjtéséről, és Sion megalapozásáról tanított.

Tanok és szövetségek 45:60–61 – Joseph Smith fordította le az Újszövetséget?

A Tanok és szövetségek 45:60–61 a Jakab király Biblia Joseph Smith-féle fordítására utal. (További információt „A szentírások megértése” részben találsz a Tanok és szövetségek 35:20–21-nél [46. o.]

Tanok és szövetségek 45:68 – Mi Sion?

A Sionról szóló információt lásd a „Személyek és kifejezések a Tanok és szövetségekben” résznél, (245. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 45 tanulmányozása közben végezz el hármat az alábbi tevékenységekből (A–E)!

A Miért figyelj oda?

1. Keresd meg és jelöld meg azokat a szavakat és kifejezéseket a Tanok és szövetségek 45:1–15-ben, amelyek arra szólítanak minket, hogy „figyeljünk” az Úrra! Hányszor szólított minket arra, hogy figyeljünk rá?
2. Sorold fel, hogy mit tanítanak azok a versek Jézus Krisztusról, amelyek jó okot adnak arra, hogy figyeljünk Rá!
3. A listából válassz ki egy okot, és mondd el, hogy neked miért fontos az!
4. Szerinted mikor legnehezebb az Úrra figyelni? A listád hogyan fog neked segíteni, hogy jobban figyelhess Rá az életedben?

B Rendszerezd és alkalmazd az információt!

1. Rajzold meg az alábbi táblázatot a füzetedben, egy-egy oszlopot hagyva mindegyik fő időszaknak, melyekről az Úr a Tanok és szövetségek 45:16–59-ben beszélt! Mindegyik

oszlopba írd be, mit mondott Ő, mi fog történni abban az időszakban!

A Tanok és szövetségek 45-ben megjövendölt események

Jézus apostolainak ideje	A nemzsidók ideje	A második eljövétel ideje	A millennium ideje

2. Szerinted miért adta nekünk az Úr ezt az információt?
3. Mondj legalább két módot arra, ahogy az ebben a kinyilatkoztatásban lévő információ fontos lehet az életedben!

C Elemezd az üzenetet!

Jézus azt mondta, hogy tanítványait aggasztotta, amit mondott nekik (lásd T&Sz 45:34).

1. Tekintsd át a Tanok és szövetségek 45:26–34-et, és sorold fel, hogy Jézus szerint mi aggaszthatta, vagy nyugtalaníthatta őket!
2. Nézd át a 35–44-es verseket! Jézus szerint mi adhat tanítványainak jó okot arra, hogy ne szomorkodjanak (lásd 35. vers) az általa megjövendölt események ellenére sem?

D „Nagy dolgok várnak rátok”

Tegyük fel, hogy a püspököd vagy gyülekezeti elnököd megkért, hogy mondj beszédet az utolsó napokról és Jézus Krisztus második eljöveteléről. Azt mondta, hogy sokan összpontosítanak az utolsó napok negatív szempontjaira, és szeretné, ha te a pozitív történéseket hangsúlyoznád, melyeket az igazlelkűek várhatnak. Szeretné még, hogy hangsúlyozd ki, mit tehetünk, hogy felkészültek legyünk örömmel fogadni az Üdvözítőt, amikor eljön. A Tanok és szövetségek 45-ből sorolj fel gondolatokat, amiket belevennél ebbe a beszédbe! Jelöld meg a verseket, amelyekben az egyes gondolatokat megtaláltad!

E Védelem a gonoszság közepette

1. A Tanok és szövetségek 45:32 szerint miként fogják az Úr tanítványai elkerülni az utolsó napok gonoszságát?

- Milyen további információt adott az Úr a 62–71-es versekben?
- Mit tudsz még ehhez hozzátenni abból, amit az Úr a Tanok és szövetségek 115:5–6-ban mondott?
- Írj arról, hogy milyen szempontból volt az egyház a „békesség”, a „biztonság” és a „menedék” helye!

Mint már megtudtad, legkorábbi éveiben a visszaállított egyház tele volt olyan tagokkal, akik izgatottak és elkötelezettek voltak, de akik ezzel együtt tapasztalatlanok voltak az Úr dolgaiban. Útmutatásra volt szükségük arra nézve, hogy az Úr miként akarja egyháza ügyeit intézni. A Tanok és szövetségek 46 kérdésekre és a zűrzavarra adott válaszul, melyek arra vonatkoztak, hogy miként vezessenek gyűléseket, és hogyan értsék a Szent Szellem különböző ajándékait, melyekre ígéretet kaptak a hívők. Ebben a kinyilatkoztatásban megtaláljuk, hogy ezek az ajándékok miként adatnak, példákat találunk rájuk, és utasításokat arra, hogy hogyan kell használni ezeket az ajándékokat.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 46

vétkezett (4. v.) – bűnt követett el

komolyan (5., 6. v.) – őszintén, nagy törődéssel és figyelemmel

elszédít (7. v.) – félrevezet

kívánságaik kielégítésére kérik (9. v.) – önző okokból teszik

igazítja (15. v.) – szabja

Tanok és szövetségek 46:11 – Mindenkinél adatott ajándék

Elder Marvin J. Ashton, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának volt a tagja, azt mondta:

„Úgy tűnik számomra, hogy az élet egyik nagy tragédiája az, amikor valaki olyannak minősíti magát, mint akinek nincsenek adottságai vagy tehetsége. Amikor undorral vagy elcsüggedve engedjük magunknak, hogy lekicsinyelő önbecsülésünk miatt elérjük a kétségbeesés lehangoló szintjét, akkor az szomorú nap számunkra, és szomorú nap Isten szemében is. Arra a következtetésre jutunk, hogy nincsen tehetségünk, amikor a termetünk, intelligenciánk, tanulmányi átlagunk, vagyunk, hatalmunk, pozíciónk vagy külső megjelenésünk alapján ítéljük meg magunkat, nemcsak hogy igazságtalan, hanem ésszerűtlen is. . . .

Isten mindegyikünknek adott egy vagy több különleges képességet. . . . A mi feladatunk, hogy megkeressük azokat a tehetségeket, amiket Isten adott, és építünk azokra. Emlékeznünk kell arra, hogy mindannyian Isten képmására teremtettünk, s hogy nincsen jelentéktelen ember. Istennek és az ő embertársainak mindenki számít” (Conference Report, 1987. okt., 23. o.; vagy *Ensign*, 1987. nov., 20. o.).

Tanok és szövetségek 46:11–29 – Ez a lelki ajándékok teljes listája?

Elder Bruce R. McConkie, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt, megjegyezte, hogy „a lelki ajándékok száma végtelen, változatosságuk pedig határtalan. A kinyilatkoztatott igében felsoroltak csak egyszerű szemléltetései az isteni kegyelem szabad kiárasztásának, melyet egy irgalmas Isten ad azoknak, akik szeretik és szolgálják őt” (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], 371. o.). A Tanok és szövetségek 46 mellett a lelki ajándékok felsorolása található még az 1 Korintusbeliek 12-ben és a Moróni 10-ben.

Elder Marvin J. Ashton felsorolt néhány ritkán említett ajándékot: „A kérdéses ajándéka; a hallgatás ajándéka; a csendes kis hang meghallásának és alkalmazásának ajándéka; a sírás képességének ajándéka; a vita kerülésének ajándéka; a barátságosság képességének ajándéka; a hiábavaló ismétlés kerülésének ajándéka; az igazlelkű dolgok keresésének ajándéka; a nem ítélekezés ajándéka; az ajándék, hogy Istenre tekintünk útmutatásért; a tanítványság ajándéka; a másokkal való törődés ajándéka; az elmélkedés képességének ajándéka; az ima mondásának ajándéka; az erőteljes bizonyágtétel ajándéka; és a Szentlélek befogadásának ajándéka” (Conference Report, 1987. okt., 23. o.; vagy *Ensign*, 1987. nov., 20. o.).

Tanok és szövetségek 46:15 – „A különböző szolgálatok”

A különböző szolgálatok a papsági vezetők egyházi szolgálatára vonatkoznak.

Spencer W. Kimball elnök ezt tanácsolta: „Fogjatok egy füzetet, ... egy naplót, mely fennmarad majd az idők során, és talán az angyalok idézhetnek belőle az örökkévalóság számára. Kezddetek hozzá ma, és írjátok le a dolgaitokat és a tetteiteket, a legmélyebb gondolataitokat, az eredményeiteket és a kudarcaitokat, a társaitokat, a sikereiteket, a benyomásaitokat és a bizonyosságaitokat” („The Angels May Quote from It”, New Era, 1975. okt., 5. o.).

Tanok és szövetségek 48

Földvásárlás Kirtlandben

Az 1830 decemberében adott kinyilatkoztatásnak megfelelően egyháztagok gyűltek folyamatosan az Ohio állambeli Kirtland területén (lásd T&Sz 37; lásd még T&Sz 38). A vezetők azonban tudták, hogy Sion számára nem Kirtland a hely. Másrészt viszont még nem tudták, hogy hol lesz Sion. Meddig tervezzenek az egyháztagok Kirtlandben tartózkodni? Netán rövid ideig lesznek ott, mielőtt tovább indulnak Sionba? A Tanok és szövetségek 48 Joseph Smith próféta e témával kapcsolatos kérdéseire adatott. Ez a kinyilatkoztatás egyike annak a sok példának a szentírásokban, melyek azt mutatják, hogy az Úr a világi dolgokban is ad tanácsot, és hogy a világi dolgok gyakran hatással vannak a lelkiekre.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 48

lakóhelyeteken (1. v.) – otthonaitokban

körülményeiteknek megfelelő (1. v.) – ahogy legjobb a szükségleteiteknek

keletről érkező testvéreitek (2. v.) – New Yorkból és Pennsylvaniából Ohióba érkező egyháztagok

Tanok és szövetségek 48:6 – Az összegyűjtés az Első Elnökség irányítása alatt történik

Semmi ne tévesszen meg minket a szentek gyülekezése, illetve Sion felépítése kapcsán az utolsó napokban. Amint Harold B. Lee elnök mondta: „Az összegyűjtés munkája irányításának felelősségét az Úr világosan az egyház vezetőinek kezébe adta, akiknek ki fogja nyilatkoztatni akaratát, hogy hol és mikor történik majd ilyen összegyűjtés a jövőben. ... [Az egyház tagjainak] érzéseit ne zavarja meg semmi, amíg ilyen utasítást nem kapnak, ahogy azt az Úr kinyilatkoztatja a megfelelő felhatalmazottnak!” (*Ye Are the Light of the World* [1974], 167. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 48 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Keresd meg a válaszokat!

Olvasd el a Tanok és szövetségek 48 fejlécét és 1–6-os verseit, és válaszolj az alábbi kérdésekre:

1. Mit mondott az Úr, ami azt sugallta, hogy a szentek végső gyülekezőhelye nem az Ohio állambeli Kirtland lesz?
2. Mit mondott az Úr a szenteknek, mit tegyenek?
3. Mire használják a pénzüket?
4. Mit mondott az Úr, mit dönthetnek el maguk számára a szentek? (Lásd T&Sz 58:26–29; 62:4–5.)

Tanok és szövetségek 49

Üzenet a Krisztus Második Megjelenésében Hívők Egyesült Társaságának (a shakereknek)

Ha valaki azt mondaná neked: „Teljesen mindegy, miben hiszel. A lényeg, hogy jó életet élj.” Mit mondanál? A hitünk befolyásolja-e az életmódunkat? Ha azok a meggyőződések megváltoznának, hogyan hatnának a viselkedésünkre? Miképpen változtatta meg életmódodat az örökkévaló igazságok megértése?

Amint azt a Tanok és szövetségek 49 fejlécében olvashatod, a Krisztus Második Megjelenésében Hívők Egyesült Társasága (a shakerek) egy sok taggal rendelkező vallási csoport volt Kirtland környékén. A fejléc azt is bemutatja, hogy az ő egyes hitelveik miben különböztek a visszaállított evangélium tanaitól. Amint az egyes tanokat olvasod, amelyeket az Úr a Tanok és szövetségek 49-ben hangsúlyozott, gondoldj arra, hogy az a konkrét igazság miként hathat az életmódunkra!

Egy korai shaker gyűlés

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 49

vitakozzon velük (4. v.) – számukra értelmes módon magyarázza el az igazságot
magasztaló (10. v.) – magasra helyező
megfeleltesen teremtése céljának (16. v.) – eleget tegyen rendeltetésének, amelyre teremtett

tartóztassa meg magát (18. v.) – ne egyen
kivirágnak (24–25. v.) – áldott lesz, boldogulni fog
utóvédek (27. v.) – védelmek a hátatok mögött

Tanok és szövetségek 49:8 – Kik azok a „szent férfiak”?

Joseph Fielding Smith elnök azt mondta, hogy a Tanok és szövetségek 49:8-ban említett „szent férfiak” az „elváltoztatott személyek, mint például János, a Jelenések feljegyzője, és a három nefita, akik nem tartoznak a mai nemzedékhez, de még testükben vannak a földön, és különleges feladatot látnak el Jézus Krisztus eljöveteleig” (*Church History and Modern Revelation*, 1:209. o.).

Tanok és szövetségek 49:24–25 – Proféciák, melyek beteljesedését láthatjuk

A shakerok abban hittek, hogy a második eljövétel már megtörtént. A Tanok és szövetségek 49:24–25 két proféciáról beszélt, amelyeknek még be kellett teljesedni a második eljövétel előtt. Amikor ez a kinyilatkoztatás adatott, kevés jele volt bármelyik profécia beteljesülésének. Azonban napjainkban látjuk Siont az Egyesült Államok nyugati dombjain és hegyein virágzani, és sok millió lámánita jön az egyházba és virágzanak.

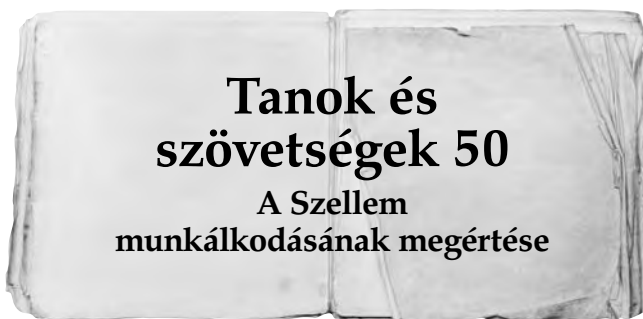
A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 49 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Helyesbítsd a hamis tant!

1. Oszd két oszlopra a jegyzetfüzeted egyik oldalát! Az egyik oszlopban sorold fel a shakerok hitelveit, ahogy azt a Tanok és szövetségek 49 fejléce magyarázza! A második oszlopban sorold fel, hogy mit tanít a Tanok és szövetségek 49, ami helyesbíti az egyes shaker meggyőződéseket az első oszlopban!
2. Az egyik shaker meggyőződéshez keress egy szentírást a Bibliából, amelyik helyesbíti a helytelen tant! Utalásként írd a második oszlopba írt magyarázat mellé!
3. Szerinted milyen különbséget eredményez, ha megértjük a helyes tanokat, amiket ez a kinyilatkoztatás tanít? Más szóval, miért számít az, hogy miben hiszel? Válaszodban használd egy tan példáját, amit az Úr a Tanok és szövetségek 49-ben magyarázott el, és magyarázd meg, milyen hatással lehet a mostani és az örökkévaló életmódodra!

Az egyház visszaállításának idején elterjedt nézet volt az egyes keresztény egyházak között, hogy a Szellem ajándékai fizikai reakciókat okoznak egy személyben. Például az olyan emberek, akik állítólag elteltek a Szellemmel a vallási gyűléseken, olyan dolgokat csináltak, hogy hangosan ismeretlen nyelveken beszéltek, a földön fetrengtek, rohamaik voltak, valamilyen „látomásban” volt részük ájulás közben és így tovább. Noha az új egyháztagok bizonyosságot nyertek a visszaállított evangéliumról, nem mindig hagyták el azonnal a régi szokásaikat és hagyományait. Ebből kifolyólag ezek a furcsa viselkedések néha megjelentek az újonnan visszaállított egyház gyűlésein.

Parley P. Pratt-et, aki később a Tizenkét Apostol Kvórum egyik első tagja lett, zavarták ezek a furcsa viselkedések, és tanácsot kért Joseph Smith prófétától. Válaszként az Úr a Tanok és szövetségek 50-ben található kinyilatkoztatást adta a prófétának.

A Sátán továbbra is megpróbálja megtéveszteni és elvakítani a tapasztalatlan vagy éretlen szenteket a Szellem ügyes utánzásával. A Tanok és szövetségek 50 olvasása közben keress tanácsot, ami segíthet elkerülnöd a megtévesztést! Figyeld meg a Szellem működésével kapcsolatos igazságokat is, hogy teljesebben élvezhesd hatását és áldásait!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 50

megnyilvánulások

[jelenségek] (a rész fejlécében) – szokatlan történések

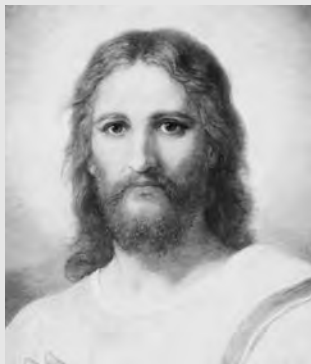
fertelmesség (4. v.) – sértő és gonosz viselkedés

képmutatók (6–8. v.) – olyan emberek, akik magukat igazlelkűnek tették, de mégsem azok

ellenség (7. v.) – a Sátán

intő szó (37. v.) – bátorítás és oktatás

Tanok és szövetségek 50:24 – Fényben növekedni a tökéletesség felé

Joseph Smith próféta azt mondta: „Úgy tartjuk, hogy Isten az embert oktatásra képes elmével teremtette meg, és készséggel, mely az értelemnek a mennyből közölt fény iránt tanúsított odafigyelés és szorgalom mértékében gyarapodhat; és ahogy minél közelebb kerül az ember a tökéletességhez, annál tisztábban lát, és annál nagyobb az

öröme, míg nem legyőzi életében a rosszat, és elveszít minden vágyat a bűnre; és a régiekhez hasonlóan elérkezik a hit azon pontjára, ahol Teremtője hatalma és dicsősége borítja be, és felvitetik, hogy Vele éljen. Viszont úgy tartjuk, hogy ez olyan állomás, ahová még senki nem jutott el egy pillanat alatt” (*History of the Church*, 2:8. o.).

Tanok és szövetségek 50:30–34 – A szellemek megkülönböztetése

Ebben a kinyilatkoztatásban az Úr azt tanácsolta az egyháztagoknak, hogy imádkozzanak azért, hogy megtudják, egy-egy látszólag lelki élmény, tevékenység, tanítás vagy személy Istentől való-e. Amennyiben egy személy becsületes és őszinte, megtudja a választ a Szentlélek ereje által. A Tanok és szövetségek 6:22–24; 8:2–3 és 9:7–9 további, már tanult szentírások, melyek segíteni fognak felismerni a Szentlélek megerősítő befolyását. Ezenkívül a Tanok és szövetségek 46 azt tanítja, hogy a megkülönböztetés lelki ajándéka megadatik a püspököknek és egyéb, papsági kulcsokkal rendelkező egyházi vezetőknek. Tanácsaik segíthetnek elkerülni, hogy megtévedessenek bennünket.

George Q. Cannon elnök, aki tanácsos volt az Első Elnökségben, kijelentette: „Az evangélium egyik ajándéka, melyet az Úr a Vele szövetségre lépőknek ígért, a szellemek megkülönböztetésének ajándéka – egy ajándék, melyre kevesen gondolnak, s melyért ritkán imádkoznak; mégis egy nagyon értékes ajándék, olyan, melyet minden utolsó napi szentnek élvezni kellene. ... Egyetlen utolsó napi szentnek sem lenne szabad e nélkül az ajándék nélkül létezni, mert a szellemek oly változatos sokasága van a világban, melyek a megtévesztésre és a félrevezetésre törekcszenek” (*Gospel Truth*, 1:198. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 50 tanulmányozása közben végezd el a B tevékenységet, és kettőt a többiből (A, C vagy D)!

A Ismerd fel a következményeket!

Olvasd el a Tanok és szövetségek 50:1–9-et, és válaszolj az alábbi kérdésekre:

1. Mi lett az eredménye annak, amikor a vezetők tanácsa nagyszerű szívbeli egységben járult az Úr elé?
2. Mi a hittel történő kitarás eredménye?
3. Mik a képmutatás következményei?

B A tanítók és tanulók szerepei

A Tanok és szövetségek 50:10–22-ben az Úr elmagyarázta, hogy mind az evangéliumot prédikálóknak, mind pedig a prédikálást fogadóknak felelősségei vannak, ha lelki tanulást akarnak elérni.

1. E versekből sorold fel az evangélium tanítóinak kötelességeit!
2. Sorold fel a tanítást fogadók kötelességeit!
3. Az Úr szerint mi fog történni, ha mindketten eleget tesznek kötelességüknek?
4. Ezekben a versekben a magyarázat miként segíthet neked elkerülni, hogy becsapjanak azok, akik hamis tantanítanak, vagy az Úr által nem jóváhagyott módon cselekszenek?
5. Miként vonatkozhat az Úrnak eme tanácsa az egyik jelenlegi egyházi osztályodra?

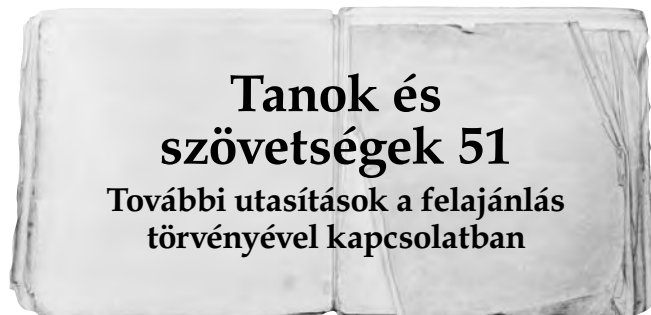

C Magyarázd meg a jelképrendszert!

1. Míhez hasonlította Isten a lelki tudást a Tanok és szövetségek 50:23–25-ben?
2. Miért olyan jó ez a jelkép? Mondj példát arra, hogy ez a jelkép miként működik a fizikai életünkben, és hasonlítsd össze azzal, hogy hogyan működik a lelki életünkben!

D Tanulj többet az Úrról!

1. Mit tudsz meg az Úrról abból, amit Ő a Tanok és szövetségek 50:40–46-ban mondott? (E kérdés megválaszolásakor tartsd szem előtt e kinyilatkoztatás célját!)
2. Válassz ki egy kifejezést vagy verset e versek közül, amelyek különösen megérintett vagy hatással volt rád! Írj arról, hogy miért hatott rád!

A Tanok és szövetségek 48:2-ben az Úr azt parancsolta az ohioi egyháztagoknak, hogy osszák fel földjeiket az Egyesült Államok keleti feléből oda gyűlő szentek használatára. A New York állambeli Collesville-ből egy csoport röviddel a Tanok és szövetségek 51-ben található kinyilatkoztatás előtt érkezett. Az ohioi Thompsonban voltak (nem messze Kirtlandtól), ahol Leman Copley (akit a T&S 49-ben ismertünk meg) több mint 700 hektár birtokolt földet engedett át a gyülekező szenteknek. Korábbi kinyilatkoztatások (T&S 41–42) hozták létre a püspök hivatalát, akinek felelőssége volt, hogy segítsen az egyháztagok fizikai ügyeiben. Edward Partridge püspök útmutatást kért Joseph Smith prófétától, hogy miként járjon el hivatalában, és hogyan segítsen a collesville-i szenteknek Thompsonban letelepedni. A próféta az Úr elé terjesztette Partridge püspök kérdéseit, és az 51. rész tartalmazza az Úr további utasításait a felajánlás törvényéről. (Ez a törvény a T&S 42:30–55-ben került kinyilatkoztatásra.)

A Tanok és szövetségek 51 tanulmányozása közben gondold arra, hogy te mit teszel a szűkölködők megsegítésére a területeken! E kinyilatkoztatás tantételei miként segítenek jobban megértened, hogy mit kell tenned?

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 51

részesedés (3–5. v.) – az életben maradáshoz szükséges föld, javak stb. mennyisége

nevére íratott (5. v.) – hivatalos dokumentumon az ő tulajdonaként van feljegyezve

sáfár (19. v.) – olyan személy, aki intéz valamit és felelős azért

Tanok és szövetségek 51:5 – „Az adományt nem tarthatja meg”

A Tanok és szövetségek 51:3–5 elmagyarázza, hogy amikor az emberek a felajánlás törvényének keretein belül élnek, akkor mindent az egyháznak adnak, vagyis ajánlanak fel. A püspök azután megadja nekik, amire „körülményeik szerint” szükségük van (lásd 3. v.). Továbbá a püspök adja meg nekik az ingatlan szerződését – ami azt jelenti, hogy az övéké lesz az, amit a püspöktől kapnak. Amikor a mennyiség, amit valaki az egyháznak ad több, mint amire cserébe szüksége van, a többletet a püspökök tárházába rakják, mellyel a rászorulókról viselnek gondot. Erről az adományról van szó az 5. versben. Ez a kinyilatkoztatás kijelenti, hogy ha valaki elhagyja az egyházat, akkor azt, amit az egyház az ő nevére írt, megtarthatja, ami viszont a tárházba került, azt nem kaphatja vissza.

Az adományok, melyeket időnként, munkánkból és pénzünkéből adunk, segítenek megtölteni a püspökök tárházát, hogy gondját viseljük a szegényeknek és rászorulóknak.

Tanok és szövetségek 51:10–11 – Felajánlott pénz adása „egy másik gyülekezet”-nek

Az itt adott tanács azt jelenti, hogy „a collesville-i gyülekezet által birtokolt tulajdonra semmilyen más gyülekezet sem tarthatott igényt” (Hyrum M. Smith és Janne M. Sjodahl, *Doctrine and Covenants Commentary*, átdolgozott kiadás [1972], 299. o.). A püspököket arra ösztönzik, hogy segítsenek a szegényeken, függetlenül attól, hogy milyen egyházhoz tartoznak.

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 51 tanulmányozása közben végezd el az A és a B tevékenységet!

A Ez mit jelent?

A Tanok és szövetségek 51:3 szerint mit jelent az, hogy mindenki egyforma részt kapjon a felajánlás törvényének keretein belül?

B Hogyan történik ez ma?

1. Kérdezz meg egy egyházi vezetőt, hogy napjainkban a püspök miként viseli gondját a rászorulóknak az egyházban! Írd le a füzetedbe, amit megtudsz!
2. Mondd el, te mit tehetsz a rászoruló megsegítésére, ami hasonló a Tanok és szövetségek 51-ben adott módhoz! Vedd bele azt is, hogy a mai egyházban mi a „tárház”, és hogy mit adhatsz abba!

Tanok és szövetségek 52

Sion, az Új Jeruzsálem, kinyilatkoztatásra kerül

A missziós elhívás kézhez vétele izgalmas dolog a leendő misszionárius, a családja és a barátai számára. Közvetlenül az egyház 1831. június 3–6-i konferenciája után az Úr több mint harminc férfit jelölt ki, hogy Missouriba utazzanak – köztük Joseph Smith prófétát. Külön-külön kellett utazniuk, útközben prédikálva. Az Úr azt a különleges ígéretet adta nekik, hogy amikor Missouriba érnek, ki fogja nekik nyilatkoztatni „örökségük földjét” (T&Sz 52:5), mely alatt ők Sion városának helyét értették, vagyis az utolsó napok Jeruzsáleméét. El tudod képzelni egy ilyen missziós elhívás érkezésének izalmát?

A mai misszionáriusokhoz hasonlóan a Tanok és szövetségek 52-ben elhívott misszionáriusoknak is utasításokra és tanácsra volt szükségük a sikerhez. Az Úr „útmutatást” adott nekik (14. v.) arra vonatkozólag, hogy miként lehetnek az igazlelkűség elfogadható prédikálói. Az Úr tanácsa

nemcsak akkor segít nekünk, amikor elfogadhatóak akarunk lenni előtte, hanem segít elkerülnünk azok megtévesztéseit, akik nem valóságosan képviselik Őt.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 52

szentelem (2. v.) – szánom
Jákób maradéka (2. v.) – Izráel házának egy kis része
örökösök (2. v.) – azok, akiknek törvényes jogában áll a földet örökölni
kirostál, mint a pelyvát (12. v.) – egy kifejezés, mely a gabonamag elválasztását jelenti a pelyvától, de ebben az esetben azt jelenti, hogy „eltávolít valakit”, vagy „hatalmába kerít valakit”

épületes (16. v.) – építő jellegű
saját útjaikon (33. v.) – különböző útvonalakon
bálványimádás (39. v.) – valamit többre becsülni Istennél

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 52 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Az útmutatás

Az Úr útmutatást adott a megtévesztések elkerülésére a Tanok és szövetségek 52:14–19-ben.

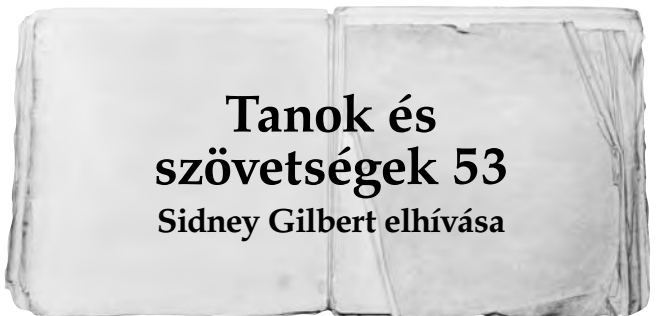
1. Nézd át ezeket a verseket, és sorold fel azok tulajdonságait, akik „Istentől valók”!
2. Sorold fel annak az embernek az áldásait, aki a fenti tulajdonságokkal bír!

B Tanács a misszionáriusoknak

A Tanok és szövetségek 52-ben található kinyilatkoztatás kimondottan azoknak szólt, akiket az Úr elhívott misszióra. Írj három olyan dologról, amit a mai misszionáriusok szerinted megtanulhatnak abból, amit az Úr mondott nekik!

Tanok és szövetségek 53

Sidney Gilbert elhívása

Mennyei Atyánk mindegyik gyermekének megadatott egy csoport egyedülálló ajándék és képesség. Amikor valaki fejleszti a képességeit és adottságait, és mások megsegítésére használja azokat, az mindenkinek használ. Pál apostol a képességek és adottságok változatosságát az emberi test különböző részeihez hasonlította (lásd 1 Korinthusbeliek 12). Ha például mindenki fej lenne, ki végeznél el a kéz munkáját? Ha mindenki kéz lenne, ki gondolkozna?

Mik a te adottságaid és képességeid? Miként fordíthatod azokat embertársaid javára és Isten királyságának építésére? A Tanok és szövetségek 53 példa arra, amikor az Úr elhív egy embert az Ő királyságában a munkára, az adott ember képességei és tehetsége alapján.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 53:4 – „Megbízottja ... ennek az egyháznak”

Sidney Gilbert egy bolt működtetésében volt társa Newel K. Whitney-nek Kirtlandben, Ohio-ban. A Tanok és szövetségek 53-ban az Úr elhívta, hogy az egyház megbízottja legyen, vagyis intézze az egyház üzleti ügyeit. „Sidney Gilbert rátermett üzletember volt. ... Az Úr egy új helyen készült szentjei összegyűjtésére, méghozzá Missouriban, és Sidney Gilberthez hasonló emberekre volt szükségük üzleteik lebonyolításához. Az üzleti érzék – amikor az emberiség szolgálatában ajánlják fel – épp olyan jó és szükséges, mint az úgynevezett lelki ajándékok. Csak akkor válnak csapdává és átokká, amikor az önzés és kapzsiság céljait szolgálják. Az Úr szolgálatában áldások. Megbízottként Sidney Gilbert segíteni tudott az egyház építésében” (Smith és Sjodahl, *Doctrine and Covenants Commentary*, 313. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 53 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Adottságaid használata által segíts építeni a királyságot!

1. Az Úr elhívta Sidney Gilbertet, hogy az egyház üzletembere legyen, azonban mit mondott neki, hogyan válhat alkalmassá erre az elhívásra?
2. E tanács követése milyen hatással lenne az ő üzleti munkájára?
3. Gondolj egy saját adottságodra! Miként használhatod ezt az adottságot az Úr királyságának megáldására?

Tanok és szövetségek 54

Szövetségek és következmények

Kiábrándító és erőpróbát jelentő lehet az, amikor az Úr akarát próbáljuk tenni, de mások engedetlensége és gonoszsága megnehezíti azt. Erre egyszerű példa lehet egy egyházi osztály meglátogatása, ahol tanulni akarunk, és érezni akarjuk a Szentlelket, de más tanulók hozzáállása és tettei megnehezítik az olyan élmények megtapasztalását, amiket elvárnál. A Tanok és szövetségek 54 olyan helyzetet foglalokzik, ahol egy, az Úr parancsolatait betartani próbáló csoportot hátráltat mások engedetlen viselkedése.

E tanulmányi kalauzban a Tanok és szövetségek 51 bevezetőjében már olvastál egy csoport collesville-i szentről, akik Thompsonban, Ohio államban telepedtek le Lemam Copley farmján. Copley testvér, miután visszatért missziójáról a Krisztus Második Eljövételében Hívók Egyesült Társaságától (shakerek; lásd T&Sz 49), megszegte azt a korábban kötött szövetségét, hogy földjét felajánlja, és nem engedte a collesville-i szenteknek, hogy letelepedjenek az „ő” birtokán. A hithű egyháztagok – különösen a gyülekezeti elnök, Newel Knight – az Úr útmutatását keresték Joseph Smith prófétán keresztül a helyzetükre vonatkozólag. A Tanok és szövetségek 54-ben és 56-ban adott kinyilatkoztatások hozták meg a választ.

A szentírások megértése

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 54

szilárdan állj (2. v.) – légy hithű, szolgálj tovább

• töredelmesen (3. v.) –
• bánkódva és hajlandóan az
• engedelmességre

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 54 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

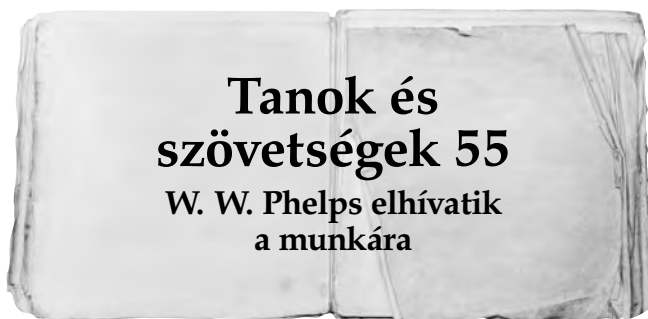
A Lásd a megfelelő szemszögből!

Tekintsd át a Tanok és szövetségek 54 történeti háttérét (lásd a tanulmányi kalauzban a fejlécut és a bevezetőt)! Figyeld meg, hogy az Úr miként mutatta be magát az 1. versben!

1. Szerinted milyen üzenetet küldött az Úr Leman Copley-nek és a colesville-i szenteknek a bemutatkozásának módja által?
2. Ez a perspektíva milyen hatással lehet szavaidra, gondolataidra és cselekedeteidre ma?

B A szövetségek fontossága

Mit tanít a Tanok és szövetségek 54 a szövetségekről? Vedd figyelembe a kinyilatkoztatás történelmi háttérét a válasz megírásakor!

Tanok és szövetségek 55 W. W. Phelps elhívatik a munkára

Ezra Taft Benson elnök azt tanította, hogy „a nők és férfiak, akik Istennek adják át életüket, rá fognak jönni, hogy Ő többet tud kihozni az életükből, mint ők maguk. Elmélyíti örömeiket, kiszélesíti látókörüket, megélelénkíti elméjüket, megerősíti izmaikat, felemeli szellemüket, megsokszorozza áldásait, megnöveli lehetőségeiket, megvigasztalja lelküket, barátokat ad melléjük és békével árasztja el őket” („Jesus Christ: Gifts and Expectations”, Ensign, 1988. dec., 4. o.). Akármik legyenek is az adottságaid és a képességeid, jobbak lesznek, ha az Úr segítségével használod azokat az Ő szolgálatában.

A Tanok és szövetségek 55-ben található kinyilatkoztatás William W. Phelpsnek szól. Olvasás közben figyeld meg, mire kérte őt az Úr, és miként akarta Phelps testvér adottságait használni!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 55

töredelmes (3. v.) – a bűn miatt bánkódó és az engedelmessegre hajlandó

Tanok és szövetségek 55:1 – Ki volt W. W. Phelps?

William Wines Phelps egy sikeres nyomdász, tanár és politikus volt New Yorkban. Ő „először akkor ismerkedett meg az egyházzal, amikor vett egy [példányt] a Mormon könyvből. ... Egész éjjel ébren volt, hogy összevesse a Mormon könyvét a Bibliával. Másnap reggel William így kiáltott fel: »Csatlakozni fogok ahhoz az egyházhoz; meggyőződésem, hogy igaz«”

W. W. Phelps

(Susan Easton Black, *Who's Who in the Doctrine and Covenants* [1997], 223. o.).

Phelps testvér később az alábbi bizonyosságot tette a Mormon könyvről:

„Ez egy jó könyv, melyet egyetlen becsületes ember sem olvashat anélkül, hogy hálát érezne Isten iránt annak tartalma miatt. ...

Amikor csak elmélkedek a Mormon könyvén, és előre pillantottam a dicsőségre, amelyet majd a könyv és Isten prófétái fognak előidézni, remény töltött el; világosság töltött el; öröm töltött el és elégedettség töltött el. Mily csodálatos kötet! Mily dicső kincs!” („Letter No. 10”, *Messenger and Advocate*, 1835. szept., 177. o.).

W. W. Phelps „az egyház nyomdása”-ként szolgált (T&Sz 57:11). A Parancsolatok könyvének nyomtatása közben – Missouriban, 1833-ban – otthoni nyomdáját megtámadta és lerombolta a csöcselék. Később segített a Tanok és szövetségek 1835-ös kiadásának nyomtatásában. Sok himnuszt írt az egyház számára. Egyikük volt az „Isten Szelleme”, melyet a Kirtland Templom felszentelésénél énekeltek. 1839-ben elpártolt az egyháztól, és Joseph Smith próféta keserű ellenségévé vált. 1840-ben megbánta ezt, és újra csatlakozott az egyházhoz. 1872-ben nyolcvan éves korában halt meg Utah-ban.

Tanok és szövetségek 55:4 – A fiatalok oktatása kedves az Úr előtt

Gordon B. Hinckley elnök azt tanította: „Tegyetek szert minden lehetséges oktatásra, ezt akarom mondani a fiataloknak. Csiszoljátok az elme és a kéz jártasságát! A képzés a lehetőségek kulcsa. Egyháza tagjaiként az Úr rátok helyezte a felelősséget, hogy tanuljatok, és ismerjétek meg a lelki dolgokat, és persze a világi dolgokat is. Tegyetek szert minden lehetséges oktatásra, még ha fiatal korotokban ez nagy áldozatot jelent is! Meg fogjátok áldani gyermekeitek életét. Meg fogjátok áldani az egyházat, mert megbecsülést hoztok ennek a munkának” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 172. o.).

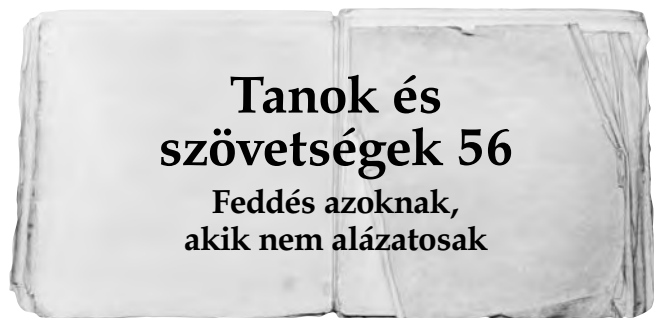
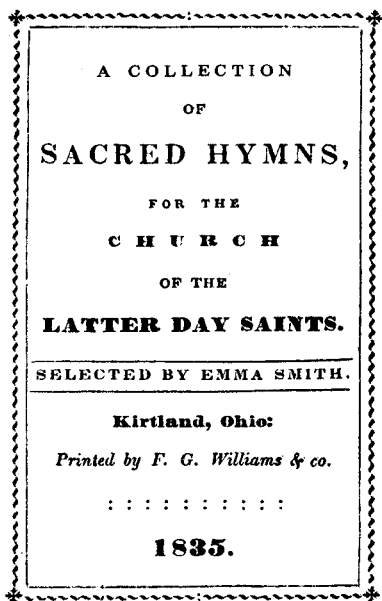
A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 55 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Miként végződtek a dolgok?

1. Tekintsd át Ezra Taft Benson elnök idézetét e tankönyvben a Tanok és szövetségek 55 bevezetőjénél! Melyik kifejezésnek kellett eléggé fontosnak lenni a Tanok és szövetségek 55:1-ből William W. Phelps számára ahhoz, hogy elnyerje az áldásokat, melyeket Benson elnök ígért?
2. Eltűnődhetsz azon, vajon Phelps testvér követte-e a kinyilatkoztatásba foglalt tanácsot. Bár egy időre eltávolodott az egyháztól, a himnuszok írása volt az egyik példa arra, ahogyan adottságait Isten királyságának építésére fordította. Ma is énekel himnuszaink közül William W. Phelps

írta a következőket: „Isten Szelleme”, „Izráel Megváltója”, „Dicsérd a férfit!” és „Ó Istenünk, jó Atyánk”. Írj arról, milyen hatással volt rád e himnuszok egyike, amikor elolvastad, vagy miként jelentett sugalmazást számodra a múltban!

Tanok és szövetségek 56

Feddés azoknak,
akik nem aláztatások

A Tanok és szövetségek 56 annak a tanácsnak a folytatása, mely Thompsonban, Ohio államban adatott a vitába keveredett személyeknek (lásd a T&Sz 51 és 54 fejlécét, és a tankönyv e részekhez tartozó bevezetőjét). Azonban az Úr tanácsa ebben a kinyilatkoztatásban sok helyzetre vonatkozhat – múltban, jelenben és jövőben. Olvasás közben figyelj meg, hogy mely viselkedésmódok nem tetszenek az Úrnak, mit mondott az ilyen cselekedetek következményeiről, és hogy mi mit tehetünk, hogy megelőzzük, vagy megbánjuk az efféle bűnöket!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 56

Megmételjezi (16. v.) – beszennyezi, megrontja

Tanok és szövetségek 56:2 – Hogyan „veszi fel keresztjét” valaki?

A JSF Máté 16:26-ból kiderül, hogy ha az ember felveszi keresztjét, akkor minden istentelenségtől és minden világi vágyakozástól megtagadja magát, és betartja az Úr parancsolatait.

Tanok és szövetségek 56:8 – A büszkeség megbánása

Ezra Taft Benson elnök azt tanította: „A büszkeség ellenszere az aláztatosság – szelídség, engedelmesség. . . . A megtört szív és a bűnbánó lélek” (Conference Report, 1989. ápr., 6. o.; vagy Ensign, 1989. máj., 6. o.). Benson elnök továbbá azt mondta, hogy azáltal választjuk azt, hogy aláztatások leszünk, ha:

- Úgy becsülünk (tisztelünk és értékelünk) másokat, mint magunkat.
- Követjük egyházi vezetőink tanácsát.
- Megbocsátunk a bennünket megsértőknek.
- Önzetlen szolgálatot nyújtunk.
- Missziót szolgálunk és megosztjuk az evangéliumot.
- Gyakran elmegyünk a templomba.
- Beismerjük és elhagyjuk a bűneinket, és Istentől újjászületünk.
- Istent tesszük az első helyre életünkben.

Tanok és szövetségek 56:8 – Mi volt az Ezra Thayrenek adott korábbi parancsolat?

Joseph Smith próféta korábban már adott tanácsot Ezra Thayre-nek a tulajdonra vonatkozólag, melyet felajánlott az egyháznak. Úgy tűnt, kezdte meggondolni magát afelől, hogy földjének egy részét odaadja-e másoknak. Önzése meggátolta abban, hogy missziót szolgáljon, és annak lehetőségében, hogy segítsen Sion földjének felszentelésében.

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 56 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Lázadás: következmények és orvoslási módok

1. A Tanok és szövetségek 56-ban az Úr egyes egyháztagek öntelt és lázadó tetteiről beszélt. Tanácsot is adott azzal kapcsolatban, hogy mi fog történni az öntelt, lázadó emberekkel. Tanácsot adott arra vonatkozóan, hogy mit tegyenek annak érdekében, hogy megelőzzék vagy megbánják az önteltséget és lázadást. A füzetekben készíts az alábbihoz hasonló táblázatot! Töltsd ki annak segítségével, amit az Úr az 1–15-ös versekben mondott! Minden felsorolt dolog mellé írd oda, melyik versben találd!

Példák az önteltségre és lázadásra	Az önteltség és lázadás következményei	Megoldások az önteltség és lázadás megelőzésére vagy megbánására

2. Írj egy olyan dolgot, amit meg fogsz tenni az ebben a tevékenységben tanultak miatt! Magyarázd meg, miért fogod azt tenni!

B Gazdag vagy szegény?

1. A Tanok és szövetségek 56:16 szerint mely tulajdonságokat ítéli el az Úr a gazdagokban? Mi annak a következménye?
2. A 17. vers szerint mely tulajdonságokat ítéli el az Úr a szegényekben? A 18–20-as versekben milyen ígéretet tett az Úr azoknak a szegényeknek, akik alázatosak és hithűek?
3. A versekből megtudott dolgok alapján fejezd be a következő mondatokat:
 - a. „Nem akarnék gazdag lenni, ha ...”
 - b. „Nem lenne gond szegénynek lenni, ha ...”

Tanok és szövetségek 57

Sion központi helye kinyilatkoztatásra kerül

Joseph Smith próféta azt mondta: „Sion felépítése olyan ügy, amely Isten népét minden korban érdekelte; olyan téma ez, mely mellett próféták, papok és királyok szólaltak fel különös elragadtatással; örömteli várakozással tekintettek a kor elé, melyben mi élünk; a mennyei és örömteli várakozás tüzevel énekeltek, úrtak és prófétáltak napjainkról” (History of the Church, 4:609–610. o.).

A Mormon könyve fordítása közben Joseph Smith próféta megtudta, hogy az amerikai kontinens lesz az utolsó napok Új Jeruzsálemének, vagyis Sion városának a színhelye (lásd Éther 13:5–8). A Mormon könyve továbbá nagy áldásokat ígér azoknak, akik Sion megalapozására törek-szenek az utolsó napokban (lásd 1 Nefi 13:37). Az egyház megszervezése előtt azoknak az egyéneknek, akik a prófétához fordultak, hogy megtudják, miként segíthetnek a munkában, az mondatott, hogy törekedjenek Sion megalapozására (lásd T&Sz 6:6; 11:6; 12:6; 14:6).

Az egyház megszervezése után Sion fontos téma maradt. Hiram Page vitát és zavart okozott az egyháztagok között azzal, hogy állítólag kinyilatkoztatást kapott Sion pontos helyére vonatkozólag (lásd T&Sz 28). Az Úr azonban kiigazította Page testvért, és azt mondta, hogy Sion városa a lámániták melletti határon lesz (lásd T&Sz 28:9).

Joseph Smith próféta többet is megtudott Sionról, mialatt a Biblia sugalmazott fordításán dolgozott. Az Úr kinyilatkoztatott neki egy egész hiányzó részt Mózes 1. könyvéből, mely Énók prófétáról szólt, aki a vízözön előtt megalapította Sion egyik

városát (lásd Mózes 6–7). Nem sokkal ezután az Úr kinyilatkoztatta a prófétának a „törvényt”, ami a lelki és világi törvényekre vonatkozó kinyilatkoztatás volt, amelyek szerint az egyháznak élni kellett, hogy megalapozhassák Siont (lásd T&Sz 42). Ugyanabban a kinyilatkoztatásban az Úr azt ígérte a prófétának, hogy ki fogja nyilatkoztatni Sion pontos elhelyezkedését.

1831 júniusában az Úr elhívott néhány misszionárius párt, hogy utazzanak Missouriba – mely az Egyesült Államok és az indián (vagy lámánita) terület határán volt. Azt ígérte, hogy miután megérkeznek, ki fogja nyilatkoztatni Sion helyét (lásd T&Sz 52). A Joseph Smith prófétával utazó csoport egy része 1831. július 17-én érkezett meg. Más misszionáriusok kicsivel később érkeztek. Amikor a próféta megszemlélte a területet és az elhelyezkedését, kérdéseire és könyörgéseire a Tanok és szövetségek 57-ben található kinyilatkoztatás érkezett válaszul.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 57

csalás (8. v.) – őszinteség hiánya

Tanok és szövetségek 57:3–4 – A központi rész megvásárlása

„Independence városa Missouri állam egyik legvonzóbb és legegészségesebb részén fekszik. ... Régi város ez. 1827-ben tervezték meg, de 1831-ben még csak kicsiny falucska volt,

ma pedig Kansas City elővárosa” (Smith és Sjodahl, *Doctrine and Covenants Commentary*, 331. o.).

Tanok és szövetségek 57:4 – „A zsidók és a nemzsidók között húzóató vonal”

Missouri állam nyugati határa egybeesett a megszervezett Egyesült Államok akkori határával, amikor az 57. részben található kinyilatkoztatás adatott. A Missouri államtól nyugatra fekvő területet indián területnek nevezték. Az indiánokat (vagy lámánitákat) itt „zsidóknak” nevezik, mert Izráél házának egyenes ági leszármazottai. A „nemzsidó” kifejezés Missouri állam fehér telepeseire vonatkozik (lásd T&Sz 19:27). A Mormon könyve normáinak megfelelően Amerika nemzsidó nemzetnek minősül.

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 57 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Minek kell a középpontban lenni?

1. Sorold fel Joseph Smith prófétának az Úrhoz intézett három kérdését, melyeket a Tanok és szövetségek 57 fejléce említ!
2. Tekintsd át az 1–5. verseket, és magyarázd el, hogy melyik kérdésre kapott választ a próféta, és írd le a választ!
3. Mit tanulhatunk ebből arról, hogy napjainkban mi fontos és szükséges Sion felépítésében és megalapozásában?

B Hogyan intézzünk egy ügyet

Vannak bizonyos fizikai (földi illetve anyagi) ügyek, melyeket el kell intézni ahhoz, hogy Siont meg lehessen alapozni. Következésképpen a Tanok és szövetségek 57 nagy része különböző fizikai megbízatásokkal foglalkozik, melyeket a Sion alapjait lefektető embereknek adtak. Az itt adott tanácsok azonban bárkire vonatkozhatnak, akik az Úr előtt is elfogadott üzletet akarnak működtetni. Olvasd el a tanácsokat, melyeket az Úr Sidney Gilbertnek (6., 8–10. v.), Edward Partridge püspöknek (7. v.), William W. Phelpsnek (11–12. v.), és Oliver Cowderynek adott (13. v.)! Ezek közül a tanácsok közül írd le a füzetedbe legalább négy olyan elvet, melyek egy üzlet lebonyolítására vonatkoznak, és azt is, hogy ma miként alkalmazhatjuk ezeket az elveket!

Tanok és szövetségek 58

Az Úr akarata Sionra vonatkozólag

Ha egyháztag lettél volna Missouriban, amikor az Úr kinyilatkoztatta, hogy az lesz az utolsó napi Sion, vagyis az Új Jeruzsálem helye, mi mást akartál volna megtudni

az Úrtól? Az egyház tagjai akkoriban tanácsra vágytak Joseph Smith prófétán keresztül, és az Úr a Tanok és szövetségek 57, 58-ban található kinyilatkoztatásokat adta, köztük konkrét tanácsokkal Sion újonnan kinyilatkoztatott földjére vonatkozólag.

© 1998 Glen S. Hopkinson

Te ma mit teszel, hogy segíts előmozdítani „Sion ügyét” (lásd T&Sz 6:6; 11:6; 12:6)? A Tanok és szövetségek 58 olvasása közben gondoldj arra, miként alkalmazhatod az Úr tanácsait!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 58

Isten örökségének városa (13. v.) – Isten választott népének helye

ügyeljen (15. v.) – figyeljen oda, legyen elővigyázatos

Isten örökségének földjei (17. v.) – Isten kiválasztott földje

rest (26. v.) – lusta, haszontalan

a maguk urai (28. v.) – erkölcsi akarattal rendelkeznek, hogy döntéseket hozzanak, és cselekedjenek

visszavonok (32. v.) – visszavonom vagy megváltottatom a parancsolatot

előbbre helyezze magát (41. v.) – gögös módon mások fölé helyezze magát

elhagyja azokat (43. v.) – abbahagyja azokat

megbízott (49., 51., 55. v.) – mások helyett cselekvésre felhatalmazott személy

ruháztatott (60. v.) – adatott

Tanok és szövetségek 58:8–11 – „Egy bőséges lakoma finom, tiszta borral”

A Tanok és szövetségek 58:8–11-ben említett lakoma képei a legjobb minőségű étel és ital szimbólumai. Az ősi próféták azokat az időket, amikor az evangélium nem áll teljességben rendelkezésre, egy éhínséghez hasonlították (lásd Ámós 8:11). Az evangélium visszaállítása olyan lakomát hoz, mely minden lelki éhséget megszüntethet. Továbbá a visszaállítás egyik nagyszerű oka az, hogy felkészítse az embereket az „Úr vacsorájára”, mely a „Bárány menyegzőjén” történik majd meg (T&Sz 58:11), más szóval Jézus Krisztus második eljövetelekor.

Tanok és szövetségek 58:26–29 – „Nem helyes, hogy én rendelkezek mindenben. . . Buzgón munkálkodj[atok] jó ügy érdekében”

Amikor a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt, elder Ezra Taft Benson azt tanította: „Néha az Úr reménykedve várja, hogy gyermekei maguktól cselekedjenek, és ha ezt nem teszik, elveszítik a nagyszerű díjat, az Úr pedig vagy elfelejti az egészet, és hagyja, hogy elszenvedjék a következményeket, vagy még részletesebben eléjük tárja a dolgot. Attól tartok, rendszerint minél többet kell eléjük tárni, annál kisebb a jutalom” (Conference Report, 1965. ápr., 122. o.).

A Tanok és szövetségek 58:26–29-ben adott tanács követésének pozitív példáját találjuk elder Vaughn J. Featherstone egyik élményében, aki a Hetvenek egyik tagja:

„Amikor tíz-tizenegy éves lehettem, sok rokonunk eljött látogatóba. Lehetek vagy 35–40-en. Anya hívott meg mindenkit ebédre. Ebéd után mindenki bement a szobába, és elkezdtek beszélgetni. Mosatlan tányér- és evőeszközhalomok voltak mindenhol. Az ennivaló és a mostalan konyhaedények is ott maradtak a készülődésből.

Emlékszem, arra gondoltam, hogy később mindenki elmegy, és anyának kellene egyedül elmosogatni. Támadt egy ötletem. Elkezdtem mosogatni. Ez még az elektromos mosogatógépek ideje előtt volt. Anya mindig nagyon tiszta volt, és megtanította nekünk, miként mosogassuk el és törölgeszük el helyesen a tányérokat. Elkezdtem a hatalmas munkát. Végül három óra múlva befejeztem az utolsó tányér törölgetését. Elraktam minden ennivalót, letakarítottam az összes pultot, a mosogatókat és a padlót. A konyha ragyogóan tiszta volt.

Soha nem felejttem el anya arckifejezését később, aznap este, amikor minden vendég elment, és kijött a konyhába, hogy takarítson. A mellkasomtól a térdemig vizes voltam. Minden erőfeszítést megért, amit belefektettem, csak hogy láthassam anyá arckifejezését. A meghatottság, megkönnyebbülés és a büszkeség keveréke volt. Akkor eldöntöttem, hogy újra meg újra vissza fogom varázsolni azt a kifejezést az arcára” („We Love Those We Serve”, *New Era*, 1988. márc., 19. o.).

Tanok és szövetségek 58:43 – Bűneink bevallása és elhagyása

Elder Spencer W. Kimball, amikor a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt, azt tanította: „Senkinek nem lehet megbocsátani semmilyen bűnt addig, amíg nincs bűnbánat, és az ember addig nem bánta meg bűnét, amíg le nem csupaszította lelkét, és mentségek vagy magyarázkodás nélkül be nem ismerte szándékait és gyengeségeit.

Be kell ismernie önmagának, hogy súlyos bűnt követett el. Amikor önmagának beismerte – a sérelem legkisebb csökkentése, vagy komolyságának kimagyarázása illetve súlyosságának könnyítése nélkül –, és olyan *nagynak* ismeri el, mint

amekkora valójában, akkor kész a bűnbánat elkezdésére” (*Love versus Lust*, Brigham Young University Speeches of the Year [1965. jan. 5.], 10. o.).

Emellett amikor bűneink sértenek vagy érintenek másokat, nekik is be kell ismernünk, és bocsánatukat kell kérnünk. Bizonyos bűnöket – például az erkölcsi tisztaság törvényének megszegését, a testi vagy nemi bántalmazást és egyéb bűnöket, melyek hatással lehetnek egyháztagságunkra –, be kell ismerni a megfelelő egyházi felhatalmazottnak is. A püspök vagy a gyülekezeti elnök határozhatja meg egy személy állapotát az egyházban, és segíthet a személynek a bűnbánat folyamatában. Ha bármilyen kérdésed van arról, hogy szükséges-e egy egyházi felhatalmazottnak a beismerés, beszélj meg ezt a püspököddel vagy gyülekezeti elnököddel!

Tanok és szövetségek 58:57 – A templom területének és helyének felajánlása és felszentelése

Sidney Rigdon általános értelemben felszentelte a templom helyét, mely Missouri földjén található; Joseph Smith próféta 1831. augusztus 3-án szentelte fel a templom konkrét helyét. Sidney Rigdon, Edward Partridge, W. W. Phelps, Oliver Cowdery, Martin Harris, és Joseph Coe voltak jelen. A próféta azt írta, hogy „a jelenet

ünnepélyes és lenyűgöző volt” (*History of the Church*, 1:199. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 58 tanulmányozása közben végezd el a B, valamint az A vagy C tevékenységet!

A Figyeld meg gondosabban!

Nagyon izgalmas lehetett Missouriban lenni, amikor az Úr kinyilatkoztatta, hogy az lesz Sion és a templom helye. Persze a szentek következő feladata az volt, hogy Sion építésén dolgozzanak. Mégsem látták meg annak a célnak az elérését; az Úr azonban nem mondta nekik, hogy saját napjaikban fogják Siont teljesen megalapozva látni. Felhasználva azt, amit a Tanok és szövetségek 58-ból olvastál, válaszolj a következő kérdésekre:

1. Mikor koronáztatik meg Sion dicsőséggel? (Lásd 1–5., 44–46., 56. v.)
2. Miért küldte az Úr az első csoportot Sionba? (Lásd 6–13., 44–46. v.)
3. Hogyan épül majd fel Sion? (Lásd 8–13., 44–46., 50–56. v.)
4. Ez a kinyilatkoztatás miként segít megválaszolni a két kérdést, melyekről Joseph próféta imádkozott, amint azt a Tanok és szövetségek 57 fejlécében olvassuk?

B Szentírás memoriter – Tanok és szövetségek 58:26–27

Miután a Tanok és szövetségek 58:26–27-hez tartozó „A szentírások megértése” részben található példát elolvastad, írd két olyan példát, amit te láttál arról, hogy emberek miként tettek eleget az Úr eme tanácsának! Ha nem jut eszedbe példa, írd arról, hogy miként élhet valaki a szerint a tanács szerint!

C Szentírás memoriter – Tanok és szövetségek 58:42–43

Sorold fel két fontos tantételt a bűnbánatról, melyeket az Úr a Tanok és szövetségek 58:42–43-ban tanított!

Tanok és szövetségek 59

Parancsolatok Sion és Sion cövekjei számára

Miért érzik egyesek úgy, hogy a parancsolatok terhek, míg azok mások számára áldást jelentenek? Mi a célja Isten parancsainak? Miben lenne más az életed azok nélkül? Mi történne, ha egy egész közösség betartaná Isten parancsolatait? Szeretnél ott élni? Miben különbözne attól a társadalomtól, melyben most élsz? A Tanok és szövetségek 59 olvasása közben gondolkodj azon, hogy az ebben a kinyilatkoztatásban adott törvényeknek és parancsolatoknak történő engedelmesség hogyan segítene megvalósítanunk Siont!

Joseph Smith próféta azt tanította: „Isten bizonyos törvényeket adott az emberi családnak, melyek – ha azokat betartják – elegendőek ahhoz, hogy az [Ő celesztialis] nyugalomát örököljék. Mondhatjuk tehát, hogy ez volt Isten szándéka, amikor törvényeit nekünk adta: mert ha nem, akkor miért és mi célból adta volna? Ha az egész emberi család ugyanolyan jól meg lenne nélkülkük, mint velük, akkor milyen célból vagy szándékkal adtak volna?” (Teachings of the Prophet Joseph Smith, 54. o.)

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 59

töredelmes (8. v.) – bűnbánó és tanítható

szent fogadalmak (9. v.) – vallásos tevékenységek, melyekben az Úr iránti odaadásunkat juttatjuk kifejezésre

fogadalmaid (11. v.) – szent ígéreteid

adományaid (12. v.) – Istennek tett felajánlások

éltetésére (19. v.) – felvidítésára, bátorítására

kizsákmányolás (20. v.) – erőszakos, vagy hatalom általi visszaélés

haragra gyúl (21. v.) – haragja fokozódik

Tanok és szövetségek 59:1–2 – Polly Knight halála

A Tanok és szövetségek 59 a Joseph Smith próféta Missouriba érkezését követő második vasárnap adatott. E kinyilatkoztatás átvétele előtt a próféta részt vett Polly Knight temetésén, és az 1–2. versek közvetlen utalást jelentenek az eseményre.

„Polly Knight egészsége egy ideje már gyengülőben volt, fia, Newel állítása szerint. Nagyon beteg volt a Kirtlandból Missouriba tartó utazás alatt. »Ennek ellenére – mondta a fia – nem volt hajlandó abbahagyni az utazást; egyetlen, vagyis legnagyobb vágya az volt, hogy lába érintse Sion földjét, és testét azon a földön temessék el. A parton elmentem és faanyagot vettem, hogy koporsót készítssek, ha meghalna, mielőtt úti célunkat elérnénk – ilyen gyorsan romlott az állapota. Az Úr azonban megadta neki szíve vágyát, és megélte, hogy azon a földön állhatott» (History of the Church, 1:199. o., lábjegyzet).

Joseph Smith feljegyezte: „7-én részt vettem Polly Knight nőtestvér, id. Joseph Knight feleségének temetésén. Ez volt az első haláleset az egyházban ezen a vidéken, és mondhatom, egy érdemes egyháztag aluszik Jézusban a feltámadásig” (History of the Church, 1:199. o.).

Tanok és szövetségek 59:6 – „Sem semmi hasonlót ne tégy”

Különböző korszakokban a próféták használták a „sem semmi hasonlót ne tégy” kifejezést, hogy a lopásra, házasságtörésre, abortuszra és gyilkosságra utaljanak. Spencer W. Kimball elnök azt tanította, hogy a becstelenség minden formája olyan, mint a lopás (lásd Conference Report, 1976. okt., 7. o.; vagy Ensign, 1976. nov., 6. o.). Ezra Taft Benson elnök azt tanította, hogy „a petting, a paráználkodás, a homoszexualitás és az erkölcstelenség egyéb formái” olyanok, mint a házasságtörés (Conference Report, 1984. ápr., 8. o.; vagy Ensign, 1984. máj., 8. o.). Elder Boyd K. Packer azt tanította, hogy „a nemi erőszak vagy vérfertőzés kivételével, vagy ha kellően képesített szakorvos tanúsította, hogy az anya élete veszélyben van, vagy a súlyosan sérült magzat nem élne túl a szülést”, az abortusz olyan, mint a gyilkosság (Conference Report, 1990. okt., 108. o.; vagy Ensign, 1990. nov., 85. o.).

Tanok és szövetségek 59:8 – „A megtört szív és a töredelmes lélek”

Elder Bruce R. McConkie, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt, azt tanította: „Az ha szívünk megtört és lelkünk töredelmes, azt jelenti, hogy a bűn felett érzett nagy szomorúság letör bennünket, mélységesen és alázatosan bűnbánóak vagyunk, és eljutottunk az őszinte és céltudatos bűnbánatra” (Mormon Doctrine, 161. o.).

Tanok és szövetségek 59:15 – „Nem sok nevetéssel”

Elder Joseph Fielding Smith, aki akkor a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt, azt tanította: „Hiszem, hogy a szenteknek szüksége van szórakozásra, de csak a megfelelő fajtára.

Nem hinném, hogy az Úr szándéka és vágya az volna, hogy mind savanyú képet vágjunk, és szenteskedően vagy képmutatóan nézzünk ki. Azt hiszem, azt akarja, hogy boldogok legyünk, és arcunk vidám legyen, de nem várja el tőlünk, hogy elmerüljünk a féktelen és illetlen viselkedésben, vagy a hiú és bolond dolgokra törekedjünk, melyek a világot szórakoztatják és mulattatják” (Conference Report, 1916. okt., 70. o.).

A szentírások tanulmányozása

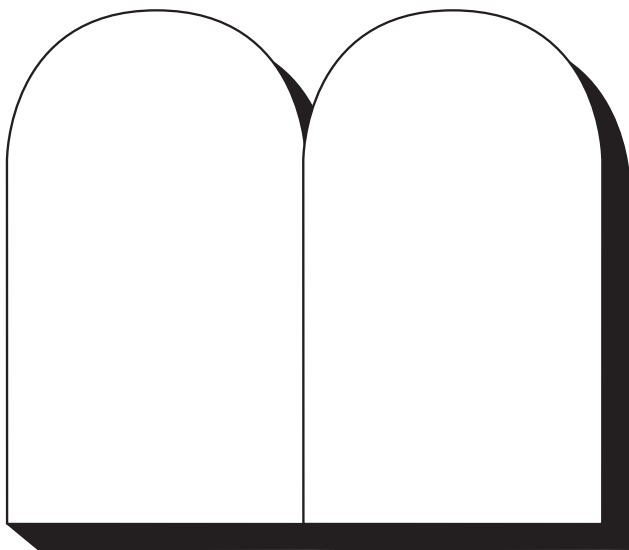
A Tanok és szövetségek 59 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–C)!

A Sorold fel és jellemezd az áldásokat!

1. Sorold fel az áldásokat, melyeket az Úr a Tanok és szövetségek 59:1–4, 23-ban az igazlelkűeknek ígért!
2. Gondolkozz el azon, mit jelent az, hogy a „műveik követik őket” (2. v.)! Olvasd még el az Alma 41:3–6, 10, 13–15-öt, és magyarázd el, hogy az miként lehet jó vagy rossz hír!
3. Miként lehet „nem kevés parancsolat” (4. v.) áldás számunkra?

B Készíts kőtáblákat napjainkra!

A füzetedben készíts két, az alábbihoz hasonló kőtáblát! A Tanok és szövetségek 59:5–13-ban keresd meg a megteendő és a tiltó parancsolatokat, majd a kőtáblákon sorold fel őket parancsolatokként! Írd még a táblákra azt, amit az Úr a 18–21-es versekben mondott! Tedd olyan helyre ezeket a „kőtáblákat”, ahol minden nap láthatod őket!

C Szentírás memoriter – Tanok és szövetségek 59:9–10

A Tanok és szövetségek 58:26–27-ben az Úr azt mondta, hogy nem kell minden helyzetre vonatkozólag parancsot kapnunk. Az Úr tanokat és tantételeket tanít nekünk, utána pedig elvárja, hogy „buzgón” törekedjünk hűségessé maradni azokhoz a tantételekhez. A Tanok és szövetségek 59:9–10 a sabbat napjának megszentelésére vonatkozó alapvető tanokat és

tantételeket körvonalaz, de nem tanítja meg konkrétan, hogy mit kell tennünk, és mit nem szabad tennünk.

1. A Tanok és szövetségek 59:9–10 alapján sorold fel a fontos tanokat és tantételeket, melyeknek engedelmeskednünk kell a sabbat napjának megszenteléséhez!
2. A listádhoz írd hozzá a 11–16. versekben tanítottakat!
3. Írj egy olyan dologról, amit többet, és egy olyanról, amit kevesebbet fogsz csinálni (vagy teljesen abbahagyni), hogy teljesebben megszentelhesd a sabbatot!

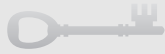

1831 júniusában az Úr sok misszionáriust elhívott, hogy az Ohio állambeli Kirtlandból utazzanak Missouriiba, „útközben hirdel[te] az igét” (T&Sz 52:9), és ott tartásuk meg a következő egyházi konferenciát (lásd 1–2. v.).

Joseph Fielding Smith elnök azt írta: „1831. augusztus 8-án ... az elderek megkérdezték, mit tegyenek. ... Néhányan feddésben részesültek, mert az Úr nem volt elégedett azzal, hogy útban Ohióból nem követték a nekik adott tanácsokat. Azt a parancsolatot kapták, hogy egész úton hirdesék az evangéliumot, és tegyenek bizonyosságot ez emberek között, de egyesek nem magasztalták fel ezt a parancsolatot, mert féltek az emberektől. Az igaz, hogy nem minden ember természeténél fogva misszionárius, és vannak olyanok, akik meghátrálnak a felelősségtől, hogy hangjukat felemeljék az evangélium hirdetésében, ennek ellenére ez kötelesség, amellyel ennek a bukott világnak tartozunk. A kezdet kezdetén az elderek azt a parancsolatot kapták, hogy az Urat teljes szívűnkkel, képességűnkkel, elméjűnkkel és erejűnkkel szolgálják, mert a mező már megérett az aratásra. Büntetést róttak ki azokra, akik kudarcot vallottak, és az utolsó napon nem állhatnak majd szeplőtelenül. Az evangélium hirdetése olyan eszköz volt számunkra, mely által nem elpusztulniuk kellett, hanem megváltást hozni a lelküknek. Sokan voltak az elküldöttek között, akik féltek az emberektől, noha az Úr megígérte, hogy támogatni fogja őket munkájukban, ha bíznak benne” (Church History and Modern Revelation, 1:220. o.).

A Tanok és szövetségek 60-ban adott utasítások nagy része ma ugyanúgy vonatkozik ránk, mint akkoriban az egyház korai eldereire. Földi küldetésünkhöz elegendő idővel és képességekkel áldattunk meg. Próbátételünk részeként ki kell derülnie, hatékonyan használjuk-e időnket és képességeinket. E kinyilatkoztatás tanulmányozása közben gondoldj arra, hogy az Úr szavai miként vonatkoznak rád is!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 60

fellángol (2. v.) – kiváltja, fel- : jármű (5. v.) csónak vagy
szítja valami : egyéb vízi jármű

Tanok és szövetségek 60:8, 13–14 – „Gonoszok gyülekezetei”

A „gonoszok gyülekezetei” (lásd még T&Sz 61:30, 32–33; 62:5; 68:1) olyan emberek, akik inkább az Úr módszerei iránti tudatlanságból, mintsem gonosz szándékból tesznek rosszat (lásd T&Sz 123:12).

Tanok és szövetségek 60:15 – „Rázd le a port lábadról”

Lásd „A szentírások megértése” részt a Tanok és szövetségek 24:15-nél (36. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 60 tanulmányozása közben végezz el egyet az alábbi tevékenységekből (A–C)!

A Hozz létre egy szimbólumot!

Néha képeket használnak elképzelések bemutatására, például a közlekedési táblákon. Nézd meg az alábbi példákat a Tanok és szövetségek 60:2–4-ből, és rajzolj egy-egy szimbólumot, melyek azokat jelképezhetik! Mindegyik szimbólum mellett magyarázd el, hogy miként mutatja be azt, amit az Úr tanított ezekben a versekben!

1. Nyissátok ki a szátokat (2. v.)
2. Ne rejtsetek el tehetségeiteket (2. v.)
3. Ne féljete az emberektől (2. v.)
4. „Haragom fellángol” (2. v.)
5. Legyetek hűségesebbek (3. v.)
6. „Összeállítom ékszereimet” (4. v.)

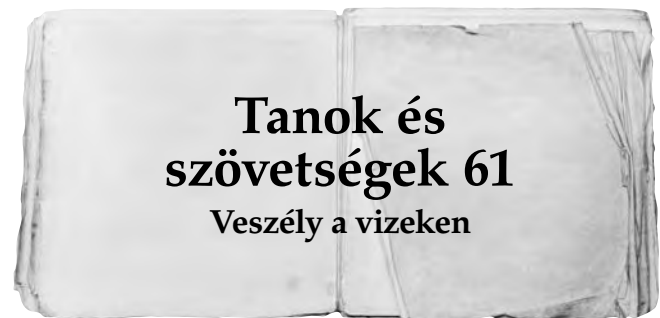
B Elmélkedj a tanon!

A Tanok és szövetségek 60:1–4-ben az Úr azok iránti haragját fejezte ki, akik nem osztják meg az evangéliumot attól tartva, hogy mások esetleg mit mondanak. Mit mondott magáról és az utolsó napokról az Úr a 3–4-es versekben, ami több bátorságot adhat nekünk ahhoz, hogy megosszuk másokkal az evangéliumot? (Vedd még figyelembe a Rómabeliek 1:16–18-at is.)

C Mondj egy példát!

A Tanok és szövetségek 60:12–17-ben az Úr azokhoz szólt, akik Sionba akartak gyűlni a Missouri állambeli Jackson megyében. A fenti versek elolvasása alapján egészítsd ki úgy az alábbi mondatokat, hogy megmutassák, ma miként alkalmazhatók az Úr tanácsai:

1. Elkerüljük a haragot és a viszálykodást, amikor ...
2. Elfecséreljük az időnket, amikor ...
3. Elrejtjük a tehetségeinket, amikor ...

© 1997 All Rights Reserved

Joseph Smith próféta azt írta: „[1831. augusztus] 9-én tíz elder társaságában elhagytam Independence földjét, hogy Kirtlandbe menjek. Kenukkal indultunk lefelé a folyón, és az első napon az Osage erődig jutottunk, ahol egy kiváló vadpulykát ettünk vacsorára. Semmi fontos nem történt a harmadik napig, amikor is a nyugati vizekre olyan jellemző veszélyek sokasága mutatta meg magát; és miután tábort ütöttünk a folyóparton, a McIlwaine kanyarulatnál, Phelps testvér fényes nappal, egy nyílt látomásban látta a pusztítót legretentőbb erejében, amint a vizek felszínén haladt; mások hallották a zajt, de nem látták a látomást.” (History of the Church, 1:202–203. o.)

Másnap reggel, augusztus 12-én a próféta a Tanok és szövetségek 61-ben található kinyilatkoztatást kapta. E kinyilatkoztatás olvasása közben keress legalább két okot

arra, amiért az Úr nem akarja, hogy egész embercsoport utazzon „gyorsan... a vizeken” (3. v.)! Gondolkozz azon, hogy ez a kinyilatkoztatás hogyan vonatkozik ma a misszionáriusi munkára!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 61

Alfa és az Omega (a rész fejlécében) – a görög ábécé első és utolsó betűje (azt jelképezve, hogy az Úrnak minden fölött van hatalma)

úgy látom jónak (9. v.) – szükséges, hogy csatorna (23–24. v.) – ember készítette vízi út (az Ohio-csatorna)

Tanok és szövetségek 61:20–22 – „Én, az Úr, tegnap haragudtam rátok”

„A folyón töltött három nap alatt nézeteltérések és rossz érzések alakultak ki a testvérek között, és így magyarázatok és kibékülések váltak szükségessé; arra is rájöttek, hogy a folyón, kenuval történő haladásuk lassú volt, ezért szükségessé vált azok számára, akiket kijelöltek a nyomda megvásárlására, vagyis Sidney Rigdonnak és William W. Phelps-nek; valamint a prófétának, Sidney Rigdonnak, és Oliver Cowderynek, akik parancsolatba kapták, hogy térjenek vissza Kirtlandbe, így tehát sürgetőnek érezték, hogy egy sokkal gyorsabb utazási eszközt találjanak a kenuknál. A McIlwaine kanyarultnál töltött éjjel nagy része ezekkel a dolgokkal telt el. A testvérek kibékültek egymással, és azok, akiknek ügye nem tűrt halasztást, másnap reggel szárazföldön indultak útnak St. Louis-ba, a társaság többi része pedig a folyón folytatta útját” (B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 1:262–263. o.).

Tanok és szövetségek 61:30–31 – Miért haragudott az Úr az Ohio állambeli Cincinnati lakóira?

Joseph Fielding Smith elnök így magyarázta: „E kinyilatkoztatás idején Cincinnati csak egy falu volt, de olyan volt, mint a többi nyugati város, mint például Independence, sokak gyülekezőhelye, akik a törvény megszegése miatt menekülni kényszerültek a nagyobb városokból. A határvárosokban abban az időben nagyfokú gonoszság uralkodott. Miután Cincinnatiben elvégezték küldetésüket, ennek a két testvérnek folytatnia kellett Kirtlandbe vezető útját” (*Church History and Modern Revelation*, 1:225. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 61 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Isten hatalmának megértése

1. Olvasd el a Tanok és szövetségek 61:1–5-öt, és válaszolj az alábbi kérdésekre:
 - a. Milyen lehetőségeket hagytak ki a misszionáriusok, amikor a vízen utaztak?
 - b. Miért engedte az Úr a misszionáriusoknak, hogy vízen utazzanak?
2. Nézd át a 6–16-os verseket, és mondd el, hogy az Úr szerint ők miként lehettek biztonságban a vizeken! Mit tudsz itt meg Isten hatalmáról szemben az ördög hatalmával?

B Miként legyünk „szeplőtelenek”

Tekintsd át a Tanok és szövetségek 61:33–39-et, és sorold fel egy missziós elhívás elfogadásának az okait! Válassz egy okot, amelyik nagy hatással van rád, és mondd el, hogy miért lenne jó ok az Úr szolgálatára!

Tanok és szövetségek 62

Bizonyságotok feljegyeztetik a mennyben

A Tanok és szövetségek 61-ben – mely a McIlwaine kanyarultnál adatott – Joseph Smith próféta, Sidney Rigdon és Oliver Cowdery „azt az utasítást kapta, hogy szárazföldön utazzanak gyorsan Kirtlandbe, míg a többieknek kenuval kellett tovább menni.

A kettéválást követő napon, augusztus 13-án, Joseph találkozott néhány elderrel, akik útnak voltak Independence felé. Gyűlést tartottak, melyben bőséges örömeiket lelték [és a 62. részben található kinyilatkoztatás adatott]. Ezután az elderek eltávoztak, a próféta két társával folytatta útját, a többiek pedig Sion földje felé haladtak.

*1831. augusztus 27-én történt, hogy a próféta, Sidney és Oliver elértek Kirtlandbe. Eseménytelen távollétük során nagymértékben élvezték a sugalmazás Szellemét, és Isten hatalmának sok megnyilvánulását látták. Hitük erősödött, és a Mindenható céljai jobban letisztultak értelmükben. Nagyobb tudást is szereztek az erőfeszítésekről, melyek által a Sátán megpróbálta elrejtetni a világosságot az emberek elől” (George Q. Cannon, *Life of Joseph Smith the Prophet* [1958], 123–124. o.).*

A Tanok és szövetségek 62 tanulmányozása közben figyelj meg, hogy bizonyosságod megosztása miért olyan nagy dolog! Meglepetésedre szolgálhat megtudni, hogy ki figyel azokra a bizonyosságokra, és hogy bizonyosságod megosztása milyen hatással van a te életedre.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 62

szószólótok (1. v.) – védelmező, aki képviseli egy ügyeteket

A szentírások tanulmányozása

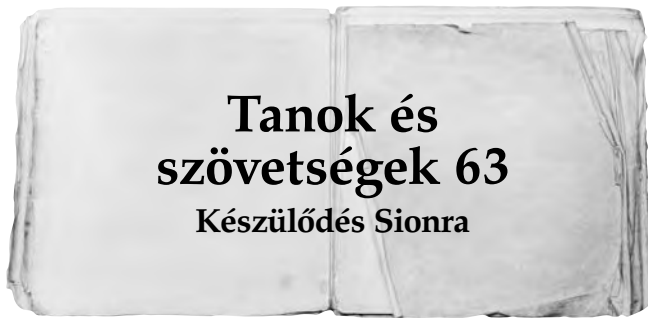
A Tanok és szövetségek 62 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Mondd el a véleményed!

A Tanok és szövetségek 62:3-ban az Úr arról beszélt, hogy milyen fontos megosztanunk az evangéliumról szerzett bizonyosságunkat. A füzetekben saját szavaiddal írd le ezt a verset, és mondd el a véleményed, hogy miért történnek azok a dolgok, amikor másokkal megosztjuk a bizonyosságunkat!

B „Nekem teljesen mindegy”

A Tanok és szövetségek korábbi részeiben az Úr a „nekem teljesen mindegy” kifejezést használta (lásd T&Sz 60:5; 61:22; 62:5). Olvasd el a Tanok és szövetségek 62:5–8-at, és magyarázd el, hogy szerinted az Úr mire gondolt, amikor azt mondta, és hogy mit vár el tőlünk, amikor nem ad konkrét utasításokat!

Tanok és szövetségek 63

Készülőds Sionra

A Tanok és szövetségek 63 fejléce megemlíti, hogy a szenteket mennyire érdekelte Sion építése. Ebben a kinyitkozottatásban az Úr elmagyarázott sok dolgot arról, hogy Sion miként lesz megalapozva, és hogy ki lesz érdekes oda menni. E rész tanulmányozása közben gondolkozd el azon, hogy mi tetszene legjobban, ha Sionban élnél! Mi olyat tettek a korai szentek, amit az Úr elítélt?

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 63

őrzi meg (3. v.) – védelmezi
paráznák (17. v.) – olyan ember, aki erkölcstelen dolgokat tesz
járvány (24. v.) – baj, pusztulás

olthatatlan (34. v.) – soha véget nem érő
fegyelmettségével (64. v.) – sugalmazásával, irányításával

Tanok és szövetségek 63:20–21 – „Az átváltozás napja”

Amikor Jézus felvitte apostolait, Pétert, Jakabot és Jánost a Színeváltozás hegyére (lásd Máté 17:1–3), ott megmutatta nekik, hogy mivé fog válni a föld Krisztus második eljövetele után. A Tanok és szövetségek 63:21 jelzi, hogy eddig még nem kaptunk teljes beszámolót mindarról, amit láttak. Elder Bruce R. McConkie, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának volt a tagja, így magyarázta:

„Péter a *felfrissülés idejéről* beszélt, mely majd az Úr jelenlétéből árad Krisztus második eljövetelekor. (Ap. csel. 3:19–21.) Állításának ugyanaz a jelentése, mint a tizedik hittételnek, mely kimondja, hogy »a föld megújul, és visszakapja *paradicsomi dicsőségét*«. Ez a történet az »újja születés«, mely akkor megy végbe, »a mikor az embernek Fia beül az ő dicsőségének királyi székébe«. (Máté 19:28.) Ez még »*az átváltozás napja* ... Amikor *átváltoztatik a föld*«. (T&Sz 63:20–21.)

Ez a világ egy új, vagyis paradicsomi állapotban teremtett; azután Ádám bűnének köszönhetően jelenlegi, telesztialis állapotába bukott. Urunk második eljövetelekor majd *megújul, felfrissül, átváltozik*, és ismét egy új földdé, egy paradicsomi földdé válik. Millenniumi állapota *visszatérés* lesz a szépség és dicsőség eredeti állapotához, a bukás előtt létező állapothoz” (Mormon Doctrine, 795–796. o.; kiemelés az eredetiben).

Joseph Fielding Smith elnök azt tanította, hogy „mindennek az idők teljességének a sáfárságában kell megtörténni, amelyben élünk. Amikor ez megtörténni, ez a föld ismét úgy fog kinézni, mint a kezdetkor. A tenger visszahúzódik északra; a szigetek visszakapcsolódnak a szárazföldekhez, és a szárazföldek egybeforrnak, ahogyan a föld szétoszlása előtt volt. (T&Sz 133:22–24)” (Church History and Modern Revelation, 1:231. o.).

Az »átváltozás e napja« különbözik attól az időtől, amikor »új menny és új föld lesz“. Joseph Fielding Smith elnök elmagyarázta, hogy a millennium után »jön el a föld halála, feltámadása, megdicsőülése az igazlelkűek otthonaként, vagyis azokéként, akik a celesztialis királysághoz tartoznak, és csak ők fognak annak színén lakni” (Doctrines of Salvation, 3:282. o.).

Tanok és szövetségek 63:25–27 – „Én, az Úr, megadom a császárnak, ami a császáré”

A Lukács 20:19–26-ban arról olvasunk, hogy a főpapok és az írástudók hogyan próbálták Jézusnak csapdát állítani, azt

kérdezve tőle, hogy törvényes-e az, hogy a zsidók adót fizetnek a római uralkodónak, a császárnak. Tudták, hogy ha igent mond, a zsidók elutasítják őt, mivel gyűlöltek a rómaiakat, akik őket legyőzték. Ha Jézus nemmel felelt volna, beárulhatták volna a római-

iaknak, akik letartóztatták volna a római uralom elárulása miatt. Jézus megmutatott nekik egy pénzérmét, rajta a császár képével, és azt mondta: „Adjátok meg azért a mi a császáré, a császárnak, és a mi az Istené, az Istennek” (25. v.).

Az Úr arra használta ezt a történetet, hogy megtanítsa a szenteknek Joseph Smith napjaiban, hogy noha az egész föld az Úré, a szenteknek akkor is meg kell vásárolniuk a földeket, melyekre az Úr parancsolata szerint Sion városát kellett építeniük Missouriiban.

Tanok és szövetségek 63:34 – „És maguk a szentek is alig fognak megmenekülni”

Miközben az Üdvözítő második eljövételéről beszélt, Joseph Smith próféta így magyarázott: „Hamis az a feltételezés, hogy a szentek minden ítéletet elkerülnek majd, míg a gonoszok szenvednek; mert minden test ki van téve a szenvedésnek, és »az igazlelkűek alig menekülnek meg«; a szentek közül mégis sokan megmenekülnek, mert az igazak hit által élnek; lesznek azonban sokan az igazlelkűek között, akik betegségek, járványok stb. áldozatai lesznek a test gyengesége folytán, de üdvözülnek Isten királyságában. Így tehát nem szentesített az a tantétel, mely azt mondja, hogy ez és ez biztosan vétkezett, mert a betegség vagy a halál lecsapott rá, ugyanis minden halandó ki van téve a halálnak; és az Üdvözítő megmondta: »Ne ítélj, hogy ne ítélts«” (*History of the Church*, 4:11. o.).

Tanok és szövetségek 63:50 – Mi az „emberi kor”?

Az Úr nefita tanítványoknak adott ígéretéből úgy tűnik, hogy az ember kora a mi jelenlegi halandó állapotunkban hetvenkét év (lásd 3 Nefi 28:1–3). Azonban a millennium alatt nem ez lesz a helyzet.

„Erről az időszakról szólva Ésaías próféta kijelentette: »Nem lesz ott többé csupán néhány napot ért gyermek, sem vén ember, a ki napjait be nem töltötte volna, mert az ifjú száz esztendőskorában hal meg« (Ésaías 65:20; dőlt betűs kiemelés).

E körülménnyel kapcsolatban Joseph Fielding Smith elnök megjegyezte: »Az emberek a földön még mindig halandók lesznek, de változás áll be bennük, hogy hatalmuk legyen a betegség és a halál felett. A halál teljességgel elűzetik a földről, mert az emberek egy fa életkorát élik meg, vagyis száz évet (lásd [T&Sz] 63:50–51), és akkor meghalnak az ember korában, de ez a halál egy szempillantás alatt eljön, és a halandóság hirtelen teret enged a halhatatlanságnak. Nem lesznek sírok, és az igazlelkűek elragadtatnak egy dicső feltámadásra.« ([*Church History and Modern Revelation*,] 1:461. o.; dőlt betűs kiemelés)” (Brewster, *Doctrine and Covenants Encyclopedia*, 10. o.).

Tanok és szövetségek 63:61–64 – „Ügyeljen minden ember, amikor nevémet a nyelvére veszi”

Elder James E. Talmage, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának volt a tagja, azt tanította:

„Isten nevét hiába a szánkra venni . . . azt jelenti, hogy könnyelműen használjuk azt üresen, értelem nélkül, már ami a szándékot illeti. . . .

Összegzésként:

1. Hiába vesszük Isten nevét a szánkra a káromkodó beszéddel.
2. Hiába vesszük szánkra, amikor hamisan esküszünk, nem lévén igazak esküinkhez és ígéreteinkhez.
3. Istenkáromló módon vesszük hiába a szánkra, amikor ebben a névben beszélünk felhatalmazás nélkül.
4. És hiába vesszük szánkra nevét, amikor tudatosan teszünk bármit, ami dacol az ő parancsolataival, mivel az ő nevével vettük magunkra” (Conference Report, 1931. okt., 50., 53. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 63 tanulmányozása közben végezz el hármat az alábbi tevékenységekből (A–F)!

A Figyelmeztető jelek és egy közmondás

Az Úr pár erős figyelmeztető szót adott a lázadóknak, akik jeleket és csodákat várnak, mielőtt hinnének.

1. Tanulmányozd a Tanok és szövetségek 63:1–12-t, és magyarázd el a „jeleket”, amiket a gonoszok fognak kapni!
2. Az 5–12-es versekből megtudottak alapján sorold fel, mit írnál egyes jelekről, hogy figyelmeztess azokat, akikkel az Úr nincs megelégedve!
3. Írj egy közmondást, vagy könnyen megjegyezhető szólást, mely kifejezi az Úr jelkeresőknek szóló figyelmeztetését!

B Ismerd fel a következményeket!

Minden, amit teszünk, következményekkel jár – jótetteink csak úgy, mint bűneink.

1. Készíts a füzetedben négy oszlopot! Címként írd föléjük: „Bűnök”, „A bűn következményei”, „Bűn helyett valami más” és „A bűn helyetti más dolog következményei”!
2. Olvasd el a Tanok és szövetségek 63:13–19-et, és az első oszlopban sorold fel az ott említett bűnöket, a másodikban pedig az egyes bűnök következményeit!
3. Olvasd el a 20–21-es verseket, és a megfelelő oszlopokba írd be az információt a bűn helyetti dolgokról és azok következményeiről!
4. Szerinted miért választják egyesek inkább a bűnt az engedelmisség helyett? Miért jobb választás az engedelmisség?

C Egy kulcs a tudáshoz

Olvasd el a Tanok és szövetségek 63:22–23-at és az Alma 12:9–11-et! Foglald össze, hogy mik jelentik a királyság „rejtelmei” megértésének a kulcsát! Szerintetek miért kívánja ezt az Úr?

D Aggódsz vagy nyugodt vagy?

Tekintsd át, hogy az Úr mit tanított az utolsó napokról a Tanok és szövetségek 63:32–37-ben!

1. Válassz ki egy próféciaát, ami aggaszthatna egyes embereket a második eljövettel kapcsolatban, és magyarázd meg, miért lehet aggasztó!
2. Válassz ki egy másik próféciaát, ami vigaszt hozhat egyes embereknek, és magyarázd meg, miért hozna vigaszt!
3. Gondolkozz el, hogy milyen érzés az utolsó napokban élned, és írd egy bekezdést, melyben bemutatod, hogy miként készülhetsz fel arra, hogy félelem helyett hittel tekints a második eljövétel elé (segítségként lásd „A szentírások megértése” részt, ha szükséges)!

E Milyen lesz a millennium?

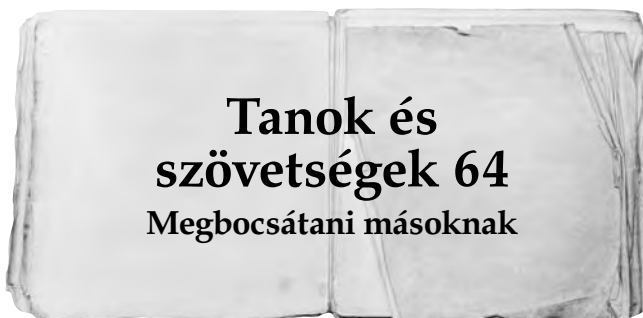
A Tanok és szövetségek 63:47–54 tanulmányozása után írásban jellemezd, hogy milyen lesz az élet Sionban a millennium alatt! A következő főbb gondolatokat mindenképp vedd bele: örökség, halál, egy ember életkora, átváltozni egy szempillantás alatt és elválás (segítségként lásd „A szentírások megértése” részt, ha szükséges)!

A millennium alatt nem lesz halál, ahogy azt most ismerjük.

F Mondj mai példát!

Amikor arra gondolunk, hogy valaki hiába veszi szájára az Úr nevét, általában a káromkodásra gondolunk. A Tanok és szövetségek 63:60–64 elmagyarázza, hogy más módja is van e bűn elkövetésének. Tanulmányozd ezeket a verseket, valamint „A szentírások megértése” részt a Tanok és szövetségek 63:61–64-nél, és írd pár mai példát arra, hogy miként kerülhetjük el azt, hogy az Úr nevét hiába vegyük a szánkra!

Tanok és szövetségek 64

Megbocsátani másoknak

Amikor a Tanok és szövetségek 64 adatott, Joseph Smith próféta és a családja éppen elköltözöbén voltak Kirtlandból az Ohio állambeli Hirambe, kb. 45 kilométerre délkeletre. Meghívták őket, hogy lakjanak John és Alice Johnson nevéű új megtértekkel, hogy a próféta számára rendelkezésre álljon egy csendes hely a Biblia-fordítás munkájának folytatására.

E kinyilatkoztatás első része azzal foglalkozik, amit egyesek mind közül a legnehezebb parancsolatnak tartanak – azon kötelességünkkel, hogy megbocsássunk a bennünket megsértőknek. Figyeld meg a megdöbbentő igazságot, melyet azoknak nyilatkoztatott ki az Úr, akik nem hajlandók megbocsátani másoknak!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 64

könyörületes (2. v.) –
kegyelmes, irgalmas

ürügyet keres valaki ellen
(6. v.) – hibát keres benne

Babilon (24. v.) – a világ
vagy világiasság jelképe

Tanok és szövetségek 64 – A költözés az Ohio állambeli Hirambe

A Joseph Smith prófétának és családjának szóló meghívás, hogy költözzenek John Johnsonhoz (akit az egyházban „Johnson atyaként” ismernek), az Úr Joseph-nek és Sidney Rigdonnak szóló azon parancsára adott válasz volt, hogy keressenek nekik egy otthont, ahol folytathatják munkájukat (lásd T&S 63:65). A Johnson család egy olyan rendkívüli élmény eredményeként csatlakozott az egyházhoz, melyet Joseph prófétával élt meg:

John Johnson otthona az Ohio állambeli Hiramben

„Nem sokkal a próféta Ohio államba érkezése után az ötvenhárom éves Johnson atya, a felesége, Elsa, valamint Ezra Booth, methodista lelkész Kirtlandbe utaztak, hogy többet halljanak a mormonizmusról. Miközben az új hit tan-tételeiről beszélgettek, Elsa [Alice] meggyógyult idült reumájából. Egy történeti fel-jegyzés elbeszéli a csodálatos gyógyulás részleteit: »Beszélge-

tés közben a társalgás a természetfeletti ajándékok témájára terelődött, amint azokat az apostolok napjaiban adományozták. Valaki azt mondta: „Itt van Johnson asszony egy béna karral; adott-e Isten bármily hatalmat a földön most az embernek, hogy meggyógyítsa őt?” Pár pillanattal később, amikor a beszélgetés megint másra terelődött, Smith felállt, és a szobán átsétálva megfogta Johnson asszony kezét, és a legünnepélyesebb és leglenyűgözőbb módon azt mondta: „Asszony, az Úr Jézus Krisztus nevében parancsolom neked, hogy gyógyulj meg”, és azonnal elhagyta a szobát. «Elsa azonnal meggyógyult, és másnap maga mosott »nehézség vagy fájdalom nélkül«. [Lásd lábjegyzet, *History of the Church*, 1:215–216. o.] A gyógyulás egyenesen Johnson atya és anyja megtéréséhez vezetett, és ahhoz, hogy a próféta megkeresztelte őket” (Black, *Who's Who in the Doctrine and Covenants*, 152. o.).

„Én, az Úr, annak bocsátok meg, akinek megbocsátok; tőletek azonban megkívántatik, hogy minden embernek megbocsássatok” (T&Sz 64:10).

Tanok és szövetségek 64:7 – Mit jelent a halálos bűn?

Elder Bruce R. McConkie, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt, így magyarázta: „Azok, akik elfordulnak az evangélium világosságától és igazságától; akik a Sátánnak adják át magukat; akik az ügye mellé állnak, hogy azt támogassák és éltessék; és akik ezáltal az ő gyermekeivé válnak – ekképpen követnek el *halálos bűnt*. Számukra nincs bűnbánat, megbocsátás, sem pedig semmiféle megváltás bármely reménye. A Sátán gyermekeként a kárhozat fiai” (*Mormon Doctrine*, 737. o.).

Tanok és szövetségek 64:21 – Frederick G. Williams

Frederick G. Williams 1830 októberében csatlakozott az egyházhoz az Ohio állambeli Kirtlandben. Hamarosan a keresztelője után hűségesen szolgált egy missziót. 1832-ben az Úr elhívta Williams testvért, hogy Joseph Smith próféta tanácsosa legyen az Első Elnökségben. A próféta megbízott benne, és ő hithű vezető volt az egyházban. 1837-ben az igazság iránti odaadása megingott. Felmentették elhívásából, és elvesztette

egyháztagságát. 1838-ban visszakeresztelkedett, és egészen az 1842-ben bekövetkezett haláláig hűséges maradt (lásd Black, *Who's Who in the Doctrine and Covenants*, 346–348. o.).

Tanok és szövetségek 64:23 – Mire vonatkozik a „tizedfizetés” ebben a versben?

A tized törvénye nem adatott meg egészen hét évvel a Tanok és szövetségek 64 utánig (lásd T&Sz 119). A 23. versben használt „tized” kifejezés „nemcsak egy tizedet jelentett, hanem minden önkéntes adakozásra vagy egyházi alaphoz való hozzájárulásra vonatkozott” (lásd T&Sz 119 fejléc).

Tanok és szövetségek 64:21 – Miért akarta az Úr „az elkövetkező öt év folyamán Kirtland földjét erős támaszpontnak” megtartani?

Joseph Fielding Smith elnök azt tanította: „Az volt az első földdarab, ahol e sáfárság első templomának fel kellett épülni. Abban a templomban a visszaállítás elengedhetetlen kulcsai lettek később kinyilatkoztatva. Kézenfekvőnek tűnik, hogy ha akkor az összes ember a Missouri állambeli Sionba költözött volna, a templom építését az ellenségeik

meghiúsíthatták volna. . . . A papság azon kulcsainak visszaállítása, melyekkel a régi próféták rendelkeztek, elengedhetetlen volt az egyház fejlődéséhez. Az Úr elrendelte, hogy Kirtlandben házat emeljenek az Ő nevének, ahová Ő eljöhet, és elküldheti hírnökeit a hatalom eme kulcsaival. Egy ilyen templom megépítéséhez időre volt szükség. . . . A kinyilatkoztatás, melyben az Úr felszólította szenteket, hogy erős támaszpontot tartsanak Kirtlandben, 1831. szeptember 11-én adatott. 1836 márciusában történt, hogy az Úr házát felszentelték, és az azt követő áprilisban ezek a szent kulcsok megadtak” (*Church History and Modern Revelation*, 1:237. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 64 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–D)!

A Szentírás memoriter – Tanok és szövetségek 64:9–11

Mind egyikőnk követett el bűnt, és bűnbocsánatra kell törekednünk. A Tanok és szövetségek 64:7–11-ben az Úr tisztázta, hogy kinek fog megbocsátani.

- Írd a füzetedbe: „Én, az Úr, megbocsátok azoknak . . . !”
A 7–11-es versekben keresd meg, mi az a négy feltétel, amit az Úr a megbocsátás fejében szabott!
- Egyesek úgy érzik, hogy a negyedik feltétel (lásd 8–10. v.) nagyon nehéz. Magyarázd el, miért értesz vele egyet, vagy miért nem!

3. Elder Boyd K. Packer, a Tizenkét Apostol Kvórumának egyik tagja azt mondta: „A megbocsátás hatásos lelki gyógyszer. Megbocsátást gyakorolni – ezt az enyhítő gyógyírt – azokkal szemben, akik megbántottak téged, maga a gyógyítás” (Conference Report, 1987. okt., 20. o.; vagy *Ensign*, 1987. nov., 18. o.). Elder Packer állítását használva magyarázd el, hogy szerinted miért nagyobb bűn a megbocsátás megtagadása (lásd T&Sz 64:9)!

B Szentírás memoriter – Tanok és szövetségek 64:23

A Tanok és szövetségek 64:23-ban az Úr rámutatott, hogy a tized becsületes fizetése védelmet nyújt az Ő második eljövételét kísérő megtisztításban való megégetés ellen.

1. A 23. verset hasonlítsd össze a 24-vel, és magyarázd el, hogy a becsületes tized fizetése miként tarthat valakit vissza attól, hogy a büszkék és a gonoszul cselekvők között találja magát!
2. Szerinted miért valószínűbb, hogy egy teljes tizedet fizető személy a többi parancsolatot is meg fogja próbálni betartani?
3. Kérj meg egy szülőt vagy papsági vezetőt, hogy jellemezzék neked a teljes tizedfizető emberek általános tulajdonságait! Mit árul el ez neked a teljes tized fizetésének értékéről és fontosságáról?

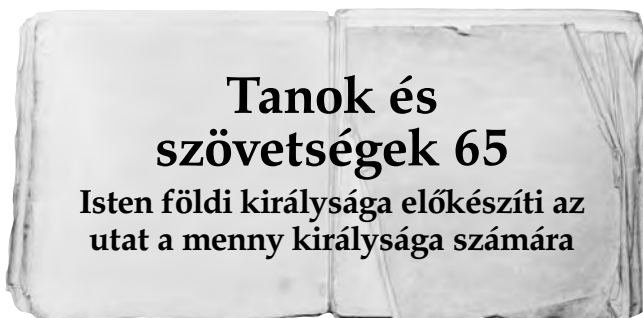
„Az, aki megfizeti a tizedet, nem égettetik meg az Ő eljövetelekor” (T&Sz 64:23).

C Írj egy bátorító levelet!

Mondjuk, hogy van egy barátod, aki azt tervezte, hogy missziót fog szolgálni, de aggasztotta, hogy nem volt meg a képessége, hogy sikeres legyen. Azt felhasználva, amit az Úr a Tanok és szövetségek 64:29–33-ban mondott, írd meg barátodnak egy bátorító levelet! Mondd el, hogy az Úr szerint mi fog neki bátorságot adni! Mondd el, hogy azok a versek szerint mi a „siker”, és hogy miért lehet sikeres!

D Használj kulcsszavakat egy mondatban!

A Tanok és szövetségek 64-ben az Úr további információt adott arról, hogy milyen lesz Sion. Tekintsd át a 37–43-as verseket, és találd meg az *ítélkezni*, *dicsőség*, *zászló* és *reszketnek* szavakat! Utána használd mindegyik szót egy mondatban, mely megmagyarázza, hogy az a szó miként jellemzi Siont!

Az Újszövetségben az Úr arra utasította tanítványait, hogy imádkozzanak Isten királyságának elérékéért (lásd Máté 6:10). Mi Isten királysága és hol van? Vajon Isten királysága ugyanaz, mint a menny királysága? A Tanok és szövetségek 65, melyről Joseph Smith próféta azt mondta, hogy kinyilatkoztatás által adott ima volt, néhány fontos választ ad ezekre e kérdésekre.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 65

Isten országának kulcsai (2. v.) – papsági felhatalmazás az egyház felett elnökölni

Tanok és szövetségek 65:2 – Mi az a „hegyből, kéz érintése nélkül kiszakadó kő”?

Annak a kőnek a képe, mely gördül és betölti az egésze földet, egy ószövetségi próféciából származik, mely Isten királyságának az utolsó napokban történő visszaállításáról szól (lásd Dániel 2:28–45). Arról a visszaállításról szólva Gordon B. Hinckley elnök azt mondta:

„Mi a föld legnagyobb királyságának vagyunk a polgárai – királyságnak, melyet nem az emberek bölcsessége irányít, hanem az Úr Jézus Krisztus vezet. Jelenléte valóságos. Rendeltetése bizonyos. Ez az a királyság, melyről Dániel próféta beszélt – egy kő, úgyszólván, mely kivágatik a hegyből kéznek érintése nélkül, gördül és betölti az egész földet. (Lásd Dániel 2:34–35.)

„Az evangélium a föld minden határáig eljut, mint ahogy a hegyből, kéz érintése nélkül kiszakadó kő” (T&Sz 65:2).

Nem halandó ember teremtette ezt a királyságot. Annak isteni vezetőjétől jött kinyilatkoztatás által. És tizenkilencedik századi kezdete óta elkezdett gördülni, mint egy hatalmas hógolyó, mely egyre csak dagad" („Pillars of Truth”, *Ensign*, 1984. jan., 4. o.).

Tanok és szövetségek 65:5–6 – Mi a különbség Isten királysága és a menny királysága között?

Elder James E. Talmage, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának volt a tagja, így magyarázta:

„Az »Isten királysága« kifejezést rokonértelemben használják a »Krisztus egyháza« kifejezéssel; de az Úr világossá tette, hogy Ő a »menny királysága« kifejezést néha megkülönböztető értelemben használta. 1832-ben az alábbi szavakkal hívta fel erre a figyelmet, az egyház eldereihez szólva: [lásd T&S 65:1–6].

Ilyen volt és ilyen most is az ima, melyet előírtak ennek a népnek, hogy mondjon, nemcsak szavakban kiejtve, nemcsak elmondva, de imádkozva – hogy Isten királysága előregördüljön a földön, felkészítve a földet a menny királyságának eljövételére. Az Úr imájában elhangzó »Jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is« még nem vonatott vissza. Imádkozunk, hogy eljőjön a menny királysága, és megpróbáljuk felkészíteni a földet annak eljövételére. Isten királysága, mely már a földön van, . . . nem törekszik a kormányzás bármely formájának megdöntésére; nem vallja, hogy ellenőrzése alatt tartaná a földi kormányzatokra tartozó dolgokat, kivéve, hogy helyes tantételeket tanít, és megpróbálja az embereket rábírní, hogy az igaz kormányzás tantételei szerint éljenek, mielőtt a menny királysága elérkezik, és megalapoztatik a földön, egy Királlyal az élén. Amikor azonban Ő eljön, Ő fog uralkodni és kormányozni, mert annak joga az Övé" (Conference Report, 1916. ápr., 128–129. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 65 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

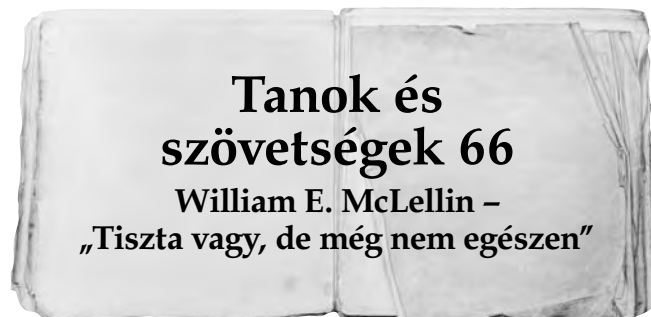
A Kösd össze a kifejezést a verssel!

Kösd össze a Tanok és szövetségek 65-ből vett kifejezéseket a jelentésüknek legjobban megfelelő állítással!

1. „Egyengessétek ösvényeit!” (1. v.)	a. A papság felhatalmazása
2. „Isten országának kulcsai” (2. v.)	b. A hűségesek összegyűjtése, hogy fogadják Krisztust
3. „A hegyből . . . kiszakadó kő” (2. v.)	c. Nagy világosság és hatalom megmutatása
4. „A Bárány menyegzői vacsorája” (3. v.)	d. A visszaállított egyház az utolsó napokban
5. „Ragyogó dicsőségben” (5. v.)	e. Készítsetek egy utat; készítsétek el a dolgokat

B Foglald össze az imát!

Foglald össze, miért imádkozott Joseph Smith, hogy megtörténjen a Tanok és szövetségek 65:4–6 szerint, és utána magyarázd el, te hogyan segíthetsz azokban az eseményekben!

William E. McLellin (néha M'Lellinnek írták) egy kinyilatkoztatást kért Joseph Smith prófétától, amely segíthet neki megtudni, hogy élhet jobban az evangélium szerint. A Tanok és szövetségek 66 tanulmányozása közben gondolkodj el azon, hogy McLellin testvér mit érezhetett e kinyilatkoztatás után! Mely részek vigaszadók és bátorítóak? Mely részek lehettek nyugtalanítóak?

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 66

gonosz cselekedetek (1. v.) – : hirdesd (5. v.) – jelentsd ki, bűnök : tanítsd

Tanok és szövetségek 66–William E. McLellin

William McLellin az Illinois állambeli Paris-ben élt, amikor Harvey Whitlocktól és David Whitmertől hallotta az evangélium visszaállításának üzenetét. Bezárta a 30–40 tanulóból álló iskoláját, és elindult Independence-be, Missouri államba. Hyrum Smith keresztelte meg 1831. augusztus 20-án. 1838-ban hitehagyás miatt kizárták az egyházból.

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 66 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Keresz egy példát!

A Tanok és szövetségek 66 bátorító ígéreteket tartalmaz William E. McLellin számára, fenytó és figyelmeztető szavakkal együtt.

1. A füzetedbe írd egy példát az ebben a kinyilatkoztatásban található ígéretre és egy másik példát a fenytésre! Add meg a versek számát, amelyekben találtad őket!
2. Miben hasonlít ez a kinyilatkoztatás egy pátriárkai áldáshoz, amit ma kaphatunk?
3. Olvasd el a Jákób 4:7-et és az Éther 12:27-et a Tanok és szövetségek 66:3-mal együtt! Az e versekből megtudottak

alapján miért mondta az Úr McLellin testvérnek, hogy mi nem tetszett neki az életéből, amikor ő az Úrhoz fordult tanácsért? (A Jákób 4:7-et és az Éther 12:27-et utalásként odairhatod a Tanok és szövetségek 66:3-hoz; ezek fel vannak tüntetve a T&Sz 66:3 lábjegyzetében is.)

Ha Jézus Krisztushoz jövünk, segíteni fog nekünk megbánni a bűneinket (lásd T&Sz 66:3).

William E. McLellin, egy iskolai tanító, úgy gondolta, hogy jobb kinyilatkoztatásokat tudott írni, mint amilyeneket az Úr Joseph Smith prófétának adott. Megpróbálta, de saját bevallása szerint kudarcot vallott, és később bizonyosságot tett arról, hogy a kinyilatkoztatások Istentől jöttek.

Joseph Smith próféta azt írta: „Miután az említett [T&Sz 67] adatott, William E. McLellin [McLellin], a saját becslése szerint legbölcsebb ember, akinek több tudása volt, mint értelme, megpróbált egy, az Úr legkisebb parancsolatához hasonlókat írni, de kudarcot vallott; óriási felelősség volt az Úr nevében írni. Az elderek és a jelenlévők mind, akik szemtanúi voltak ennek a hiábavaló emberi próbálkozásnak, hogy utánozza Jézus Krisztus nyelvezetét, megújították hitüket az evangélium teljességében, és a parancsolatok és kinyilatkoztatások igazában, melyeket az Úr adott az egyháznak rajtam keresztül; és az elderek hajlandóságot mutattak arra, hogy igazságukról bizonyosságot tegyenek az egész világnak” (History of the Church, 1:226. o.).

Értelmünk korlátai miatt időnként megkísért bennünket az, hogy megkérdőjelezzük vezetőinket. A Tanok és szövetségek 67 tanulmányozása közben szentelj külön figyelmet annak, amit az Úr arról tanított, hogy miért kell hinnünk választott vezetőiben!

Tanok és szövetségek 67

A szentírás próbája

Egy különleges konferencia alkalmával az Ohio állambeli Hiram-ban Joseph Smith próféta előterjesztette, hogy a kinyilatkoztatásokat, melyeket az Úrtól kapott, adják ki egy könyvben. A konferencia során az Úr jóváhagyását adta a megjelentetéshez, kinyilatkoztatva a mai Tanok és szövetségek 1. részét, melyről az Úr azt mondta, hogy ez „előszavam parancsolataim könyvéhez” (T&Sz 1:6). Ez az Ő bevezetése és bizonyossága a kinyilatkoztatásokról.

Oliver Cowdery felolvasta az 1. részben található kinyilatkoztatást a konferencián összegyűlteknek, mely után jó pár testvér felállt, hogy bizonyosságot tegyen a kinyilatkoztatás hitelességéről, és támogatásukat fejezték ki a könyv javasolt kinyomatása mellett. Néhányan annak a véleményüknek adtak hangot, hogy a kinyilatkoztatás nyelvezetén javítani kell. Eme aggály eredményeként Joseph a Tanok és szövetségek 67-ben található kinyilatkoztatást kapta, melyben az Úr kihívta azokat, akik hibát kerestek a kinyilatkoztatásokban, hogy készítsenek bármi hasonlót ahhoz, ami szerintük a legkisebb volt a próféta által kapott kinyilatkoztatások között (lásd T&Sz 67:6–8).

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 67

kivetitek magatokból (10. v.) : testi (10., 12. v.) – világi,
– megszabadultok tőle : halandó

Tanok és szövetségek 67:10–12 – A kiváltság, hogy Istent lássa valaki

A János 1:18-ban és az 1 János 4:12-ben lévő állítás – „az Istent soha senki nem látta” – némi zavart keltett, mivel tudjuk, hogy a Mózeshez hasonló próféták látták Istent „színről színre” (2 Mózes 33:11; lásd még Ésaías 6:5; Joseph Smith története 1:17). A Tanok és szövetségek 67:11-ben az Úr világossá tette, hogy egy halandó személyt el kell ragadnia Isten Szellemének, hogy Isten jelenlétében lehessen, ami azt jelenti, hogy úgy kell elváltoznia, hogy kibírassa az Ő dicsőségét. Mózes ezt átváltozásnak nevezte (lásd Mózes 1:11).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 67 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Mit jelentenek ezek a kinyilatkoztatások neked?

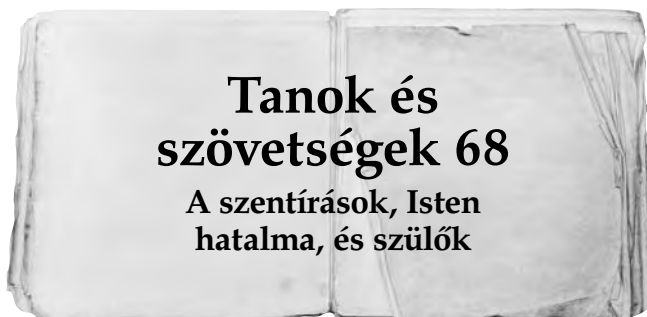
A Tanok és szövetségek 1 nem sokkal a 67. rész előtt adatott. Mindkét kinyilatkoztatás a Joseph Smith próféta által az Úrtól kapott kinyilatkoztatások könyv formájában történő

megjelentetésével foglalkozik (lásd e tanulmányi kalauz bevezetését a T&Sz 67-hez).

1. Tekintsd át a Tanok és szövetségek 1:17–24-et és a 67:4–9-et, és foglald össze, mit mondott az Úr a Joseph Smith-nek adott kinyilatkoztatásokról!
2. Hogyan segítenek ezek a szentírások megérteni a formát, amelyben a kinyilatkoztatások íratnak?
3. Írj egy bekezdést arról, hogy mit érzel az idén eddig tanult kinyilatkoztatásokkal kapcsolatban! Említs meg legalább egy részt, amelyik megérintette a szívedet, és sokat számított az életedben!

B Körvonalazd a folyamatot!

Néha nem kapjuk meg az Úr nekünk szánt áldásait, mert nem vagyunk készen azokra az áldásokra. Abból, amit az Úr a Tanok és szövetségek 67:1–3, 10–14-ben mondott, körvonalazd, hogy mit kell tennünk megígért áldásai elnyeréséhez!

Tanok és szövetségek 68

A szentírások, Isten hatalma, és szülők

Mi a „szentírás” meghatározása? Mi a misszionáriusi munka célja, és milyen hatalommal rendelkeznek a misszionáriusok? Kit lehet püspöknek elhívni, és mi köze van ennek Áron egyenes ági leszármazottjához? Mik a szülők elsődleges felelősségei? Mit mondott az Úr, mely problémák miatt nem volt megelégedve a szentekkel? A Tanok és szövetségek 68 olvasása közben figyelmesen keress válaszokat ezekre a kérdésekre!

A szülők imádkozásra is tanítsák gyermekeiket és arra, hogy igaz úton járjanak az Úr előtt!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 68

könyörgés (a rész fejlécében) : **semmittevő** (30. v.) – az,
– ima : aki visszautasítja a munkát

Tanok és szövetségek 68:1 – Prófécia Orson Hydenak

„Az ebben a versben található prófécia szó szerint beteljesedett. Orson Hyde »néptől népig, országról-országra« hirdette az evangéliumot. 1832-ben ő és Samuel H. Smith New York, Massachusetts, Maine és Rhode Island államokban utaztak – háromezer kilométert – gyalog. 1835-ben apostollá szentelték, 1837-ben pedig Angliába ment misszióba. 1840-ben Jeruzsálembe küldték misszióba. Átkelt az óceánon, átutazott Anglián és Németországon, meglátogatta Konstantinápolyt, Kairót, és Alexandriát, és végül elért a szent városba. 1841. október 24-én felment az Olajfák hegyére, és imát mondott, felszentelve Palesztinát a zsidók összegyűjtésére” (Smith és Sjodahl, *Doctrine and Covenants Commentary*, 409. o.).

Tanok és szövetségek 68:4 – Mi szentírás?

Joseph Fielding Smith elnök ezt tanította:

„Amikor ma a testvérek egyike egy gyülekezet elé áll, és az Úr sugalmazása rajta van, akkor azt mondja, amit az Úr mondatt vele. Ez pedig csakúgy szentírás, mint bármi, amit írva találunk ezekben a feljegyzésekben, noha ezeket az egyház alapvető műveinek hívjuk. Persze függünk azon testvérek irányításától is, akik feljogosultak a sugalmazásra.

Egyszerre csak egyetlen ember van az egyházban, akinek jogában áll kinyilatkoztatást kapni az egyház számára, az pedig az egyház elnöke. Ez azonban nem zár el egyetlen más egyháztagot sem attól, hogy Isten ígését szólja, ahogy ez a kinyilatkoztatás, a 68. rész jelzi, de egy, az egyháznak adandó kinyilatkoztatás, mint amilyenek ezek a kinyilatkoztatások ebben a könyvben, az egyház elnöklő tisztségviselőjén keresztül fog adatni; viszont az Úr ígéje, melyet más szolgák szólnak az általános konferenciákon és cövekkonferenciákon – vagy akárhol legyenek is, amikor azt szólják, amit az Úr adott a szájukba – csakúgy az Úr igéi, mint más sáfárságok más prófétáinak írásai és szavai” (*Doctrines of Salvation*, 1:186. o.).

„És amit majd a Szentlélek sugallatára mondanak, az szentírás lesz” (T&Sz 68:4).

Honnan tudhatjuk, hogy amit egyházi vezetőink szóltak, azt a Szentlélek sugallta? Ifj. J. Reuben Clark elnök, aki az Első Elnökség tagja volt, azt mondta:

„Sokat gondolkoztam már ezen a kérdésen, és a rá adott válasz, amennyire én látom, ez: Csak akkor tudhatjuk, hogy a beszélőket »a Szentlélek indítja meg«, ha mi magunkat is a »Szentlélek indít meg«.

Bizonyos tekintetben ez tőlük teljesen ránk hárítja a felelősséget ennek eldöntésére, amikor ők beszélnek” (*When Are the Writings or Sermons of Church Leaders Entitled to the Claim of Scripture?* [vallási oktatókhoz intézett beszéd, 1954. júl. 7.], 7. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 68 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Magyarázd el egy gyereknek!

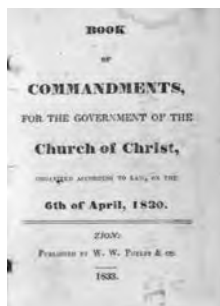
Képzeld el, hogy egy elemis órát tanítasz, és tízéves gyerekeknek akarsz segíteni, hogy megtanulják az Úr meghatározását a szentírás szóra a Tanok és szövetségek 68:4-ben! Írd le, mit mondanál, hogy segíts nekik megérteni ezt a fontos gondolatot! (Használd „A szentírások megértése” rész információit segítségként, ha szükséges –, de saját szavaiddal magyarázd el!)

B Készíts listát!

1. Olvasd el a 4. hittételt! Utána sorold fel a füzetedben az evangélium „első tantételeit és szertartásait”, melyeket az Úr megparancsolt a szülőknek, hogy gyermekeiknek tanítsanak meg, a Tanok és szövetségek 68:25–28-ban!
2. A Tanok és szövetségek 68:29–33 további tantételeket tartalmaz az egyház tagjai számára. Sorold fel, amit ott találsz, és magyarázd meg, hogy a 31. versben olvasható „gonoszság” miért nincs kedvére az Úrnak!

Tanok és szövetségek 69–70

Isten kinyilatkoztatásai –
szent sáfárság

Joseph Smith prófétának és más testvéreknek a kinyilatkoztatások és egyéb egyházi anyagok megjelenítése adatott sáfárságként.

1831. november 1–2-án az egyházi konferencia alatt úgy döntöttek, hogy a kinyilatkoztatások gyűjteményét Missouri-ba küldik, ahol a parancsolatok könyveként kinyomtatják W. W. Phelps nyomdájában. A Tanok és szövetségek 69-ben adott kinyilatkoztatás annak tisztázására adatott, hogy miként vigyék a kinyilatkoztatásokat és a felajánlott egyházi pénzeket Missouri-ba. E kinyilatkoztatás olvasása közben figyelj meg, miért nem akarta az Úr, hogy Oliver Cowdery

egyedül menjen! Figyelj meg a további meglátást, melyet John Whitmer kapott arról, hogy mit várt el tőle az Úr!

A felajánlás törvényének tantételei szerint az egyháztagok sáfárságot kapnak, mely által megélhetésre tesznek szert, és szolgálják a közösséget. Sáfárságuk része lehet például földterület egy gazda számára, bolt egy kereskedő számára, vagy nyomda egy nyomdász számára. A Tanok és szövetségek

70 egy kinyilatkoztatás a különleges sáfárságokról, melyek egyes testvéreknek adtak az egyházban. E kinyilatkoztatás tanulmányozása közben figyelj meg, mit mondott az Úr, mi segíthet neked hűségesebbnek lenni a neked adott kötelességekben és teendőikben!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 69

összegyűjtés (fejléc) – gyűjtemény	székhely (6. v.) – központi hely
a világot járják (5. v.) – Sionon kívüli helyeken járnak	

Tanok és szövetségek 70:5–8 – „Ne adják ki ezeket ... az egyháznak”

A testvérek feladata, hogy „sáfárai legyenek a kinyilatkoztatásoknak és parancsolatoknak” (T&Sz 70:3), azt jelentette, hogy azoknak az egyházi könyveknek a kinyomtatása és elosztása az ő feladatuk volt. Ezeket a „jövendelmeket” (5. v.) önmaguk és családjaik támogatására kellett használniuk, ahogy azt egy boltos vagy gazda is tenné. Az egyházi anyagok eladásából befolyó jövedelmet nem kellett közvetlenül az egyháznak adni, mert „aki szellemi dolgokban való szolgálatra hivatott, az méltó a bérére” (12. v.). Bármely, a szükségleteiket meghaladó bevételt – a püspökkel való elszámolás alapján – az Úr tárházának kellett adni a szegények megsegítésére (lásd 7. v.).

Tanok és szövetségek 70:14 – Mit jelent egyenlőnek lenni az anyagi javakban?

Joseph Fielding Smith elnök így magyarázta: „Megtudjuk ebből [T&Sz 70] és egyéb kinyilatkoztatásokból, hogy mindenkinek, aki Sionba ment, vagy akart menni, kötött a felajánlás törvénye, mely által Sionnak fel kellett épülni. Azt is parancsolatba kapták, hogy legyenek egyenlők a világi javakban, és ne kelletlenül lépjenek szövetségre. Az egyenlőség nem azt jelentette, hogy mindenkinek ugyanannyi élme legyen, hanem mindenkinek a szükségletei szerint legyen. Például egy férfi családtagjai számának arányában kapott, nem pedig munkája természetének megfelelően” (Church History and Modern Revelation, 1:268–269. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 69–70 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–C)!

A Mit érnek a szentírások?

Egy egyházi konferencián, melyen döntést hoztak arról, hogy kiadják az Úr Joseph Smith-nek adott kinyilatkoztatásait, „a konferencia úgy szavazott, hogy a kinyilatkoztatások értéke a világ minden kincsével felér” (History of the Church, 1:235. o.).

1. A Tanok és szövetségek 69–70-ben tanított igazságok közül válassz ki és írd le a füzetedbe egyet, amelyik szerinted különösen értékes az egyház számára!
2. Válassz ki és írd le egy, számodra különös jelentőséggel bíró másik igazságot, amit a Tanok és szövetségek bármely részéből megtanultál, és magyarázd meg, miért különleges!

B Miként működik ez?

A Tanok és szövetségek 70-ben példát találunk arra, hogy miként működött a felajánlás törvénye.

1. Sorold fel a kinyilatkoztatásban említett hat férfit, és magyarázd el, hogy miben állt a sáfárságuk (lásd 1–5. v. és „A szentírások megértése” részt a T&Sz 70:5–8-nál)!
2. Mit mondott nekik az Úr, mit tegyenek sáfárságuk bevételeivel? (Lásd 6–12. v.)

C Magyarázd el, mit jelent egyenlőnek lenni!

Tegyük fel, van egy barátod, aki a Tanok és szövetségek 70:14–18 elolvasása után azt mondta: „Nem biztos, hogy Sionban szeretnék élni, ahol mindenkinek mindenből pontosan ugyanannyi van. Mi van, ha én nem azt szeretem, amit mások?” A Tanok és szövetségek 51:3; 70:14–16-ból, valamint „A szentírások megértése” részből tanultak alapján írd egy választ ennek a barátoknak! Mindenképp javítsd ki azt a félreértést, hogy mit jelent anyagiakban egyenlőnek lenni, és írd egy bekezdést, mely megmagyarázza az előnyöket, melyekkel a Sionban való élet jár!

Tanok és szövetségek 71

„Nincs olyan fegyver, amelyet ellenetek kovácsoltak, és amely rajtatok győzedelmeskedne”

Fontos, hogy azok az emberek, akik nem tagjai az egyháznak, helyes információhoz jussanak az egyházzal. Amikor oly sokan tévkepzeteket és hazugságokat terjesztenek, az egyház igazságának legjobb hirdetése az egyháztagok hangja, amikor elmagyarázzák a visszaállított evangélium igazságait. A Tanok és szövetségek 71

tanulmányozása közben figyeld meg, mire kérte az Úr Joseph Smith prófétát a tévhitekkel kapcsolatban, melyeket az ő napjainak újságaiban terjesztettek!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 71

Iecsilapítsák (a rész fejlődésében) – enyhítsék, csökkentsék
célravezetőnek (1. v.) – megfelelőnek, kívánatosnak
szégyenítsétek meg (7. v.) – csendesítsétek el, futamítsátok meg, hozzátok zavarba

Tanok és szövetségek 71:1–8 – Mikor szégyenítsük meg ellenségeinket?

Ezra Booth, egy korábbi metodista lelkész, aki egy gyógyítás láttán csatlakozott az egyházhoz, hitehagyó lett, és kilenc levelet írt az egyház ellen. A levelek, melyeket az *Ohio Star*-ban jelentettek meg, nagyon kritizálók voltak, és Joseph Smith próféta azt írta, hogy „azon színezetükkel, valótlanosságukkal és hiú számításokkal, hogy az Úr munkáját megdöntsék, rámutattak [Booth] gyengeségeire, gonoszságára és ostobaságára, és saját szégyenének szobrát hagyták rá, hogy a világ azt csodálja” (*History of the Church*, 1:217. o.). Nem Booth volt az első, aki elhagyta hitét, de ő volt az első egyháztag, aki mormonellenes anyagokat írt és adott ki.

Az Ezra Booth okozta nyugtalanság addig fokozódott, hogy 1831. december 1-jén az Úr elszólította Joseph Smith-et és Sidney Rigdon a fordítás munkája mellől, hogy az evangéliumot hirdessék a világnak hatalommal és bizonyossággal. „Néha bölcs dolog figyelmen kívül hagyni a gonosz támadását; máskor pedig szükséges szembenézni vele félelem nélkül és rátermetten” (Smith és Sjodahl, *Doctrine and Covenants Commentary*, 423. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 71 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Keresd meg a részleteket!

1. Mire kapott parancsot Joseph Smith és Sidney Rigdon a Tanok és szövetségek 71-ben? Miért? (Lásd 1–8. v., a rész fejlődését, és „A szentírások megértése” részt.)
2. Honnan fogják tudni, mit kell mondaniuk? (Lásd 1. v.)
3. Mit vettél észre az egyház történetében Joseph Smith idejétől kezdve mostanáig, ami az Úr a 9–11. versekben tett ígéretének igazságát szemlélteti?

Tanok és szövetségek 72

Továbbiak a sáfárságokról és a püspök teendőiről

Az Úr 1831 februárjában elhívta Edward Partridge-ot, hogy az egyház első püspöke legyen (lásd T&S 41:9). Partridge püspök elkísérte Joseph Smith prófétát a Missouri állambeli Independence-be, ahol püspökként szolgált Sionban. Az Úr azután elhívta Newel K. Whitney-t, hogy püspökként szolgáljon az Ohio állambeli Kirtlandban (lásd T&S 72:7–8). Év végére Partridge püspök felesége, Lydia, elhozta gyermekeiket Ohióból, és Independence-be utazott, hogy férjéhez csatlakozzon.

Kötelességeink, hogy az egyházban szolgáljunk, nem ugyanabban az értelemben sáfárságok, mint a feladatok, melyek a felajánlás törvényének keretein belül adtak. De azért tanulhatunk néhány fontos leckét a hűség szolgálatról azokból a tanácsokból, melyeket az Úr ezeknek a szenteknek adott sáfárságaikról. A Tanok és szövetségek 72 tanulmányozása közben figyelj meg, az Úr szerint mit kell egy embernek tenni ahhoz, hogy érdemes szolgáljon!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 72

kiállított írás (17. v.) –
írott ajánlás

• egyházam írásainak ügyei
(20. v.) – egyházi
• megjelentetési kötelesség

Tanok és szövetségek 72:1–8 – A püspök teendői a korai egyházban

Newel K. Whitney, az egyház második püspöke

Edward Partridge püspököt hívták el az egyház első püspökének. Később, amikor további férfiakat hívtak el, ő a mai elnöklő püspökkel vált egyenértékűvé. Newel K. Whitney így tulajdonképpen Partridge püspök hatáskörében volt. Joseph Fielding Smith elnök így magyarázta: „A püspöknek Kirtlandban át kellett adni a Sionban lévő püspöknek a sáfárságok feljegyzéseit, ahol a maradandó feljegyzéseket vezették.

Erre a feladatra elhívták Newel K. Whitney-t, hogy püspökként tevékenykedjen. Ő vezette az Úr tárházát Kirtlandban, ő kapta meg a pénzeket a szőlőskertnek abban a részében, és ő felügyelte az eldereket parancsolat alapján; hogy igényeiket

kielégítse, mindazokét, akik fizettek azért, amiben részesedtek, amennyiben volt miből fizetniük. Ezeket a pénzalapokat az egyház javára kellett fordítani, »a szegényeknek és a rászorulóknak«. Ha voltak olyanok, akik képtelenek voltak fizetni, egy elszámolást kellett készíteni, »melyet átadtak a püspöknek Sionban, aki kifizette az adósságot abból, amit az Úr a kezébe adott« (Church History and Modern Revelation, 1:270. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 72 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Mondd el, hogy működik!

Noha a sáfárság kifejezés csak a felajánlás törvényének keretein belül adott teendőkre vonatkozik, az elszámolás tan-tétele jelenlegi egyházi felelősségeinkre is vonatkozhatnak. Az alábbi egyházi funkciók esetében magyarázd el, hol és mikor számolhat el egy személy arról, hogy miként végezte el feladatait, és kinek kell számot adnia (lásd T&S 72:2–5):

1. Egy Udvarhölgy osztályelnök
2. Egy pap az ároni papságban
3. Egy házitanító
4. Egy tizedfizető

B A püspök teendői

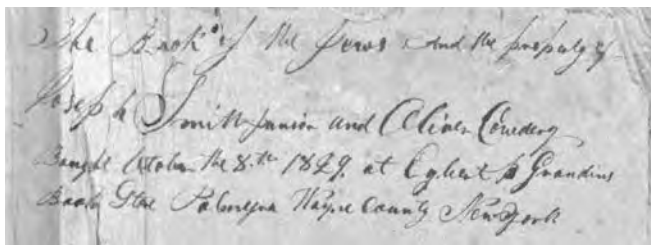
Bár jelenleg nem élünk a felajánlás törvénye alatt, a püspök teendői közül sok ma is hasonló a Tanok és szövetségek 72:5–13-ban leírtakhoz.

1. Beszélj meg ezeket a verseket a püspököddel vagy gyülekezeti elnököddel, illetve egyik tanácsosával, és sorold fel a füzetedben a püspöknek a korábbiakban említettekhez hasonló teendőit! Magyarázd el, hogy mit tesz a püspök feladatai elvégzésére!
2. Mit tehetsz, hogy megkönnyítsd püspököd munkáját?

Tanok és szövetségek 73

A Biblia Joseph Smith-féle fordításának befejezése

1831 decemberének nagy részében Joseph Smith és Sidney Rigdon a Kirtland körüli vidéken prédikáltak, hogy helyrehozzák a kárt, melyet a hitehagyók állírsztelései okoztak (lásd T&Sz 71 fejléc). Ez az elhívás megkövetelte tőlük, hogy abbahagyják a munkát a próféta sugalmazott bibliafordításán. A Tanok és szövetségek 73-ban az Úr arra utasította Joseph Smith-et, hogy ismét koncentráljon a fordításra, Sidney Rigdon pedig írnokként dolgozzon.

Előzék a Biblia Joseph Smith-féle fordításából. Joseph Smith próféta parancsot kapott, hogy fejezze be a Biblia sugalmazott fordítását.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 73

intsék (1. v.) – tanítsák és bátorítsák : övezzétek fel derekatokat : (6. v.) – készüljétek fel

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 73 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Biblia Joseph Smith-féle fordításának jelentősége

Az egyik legelső megbízatás, melyet az Úr Joseph Smith prófétának adott, a Mormon könyve fordítása volt. Fordítás közben a próféta sok kérdést tett fel, melyeket az Úr megválaszolt. E kinyilatkoztatások közül sok a Tanok és szövetségek egy-egy részévé vált (például T&Sz 3; 5–6; 8–10).

1. A Tanok és szövetségek 73:3-ban mit mondott az Úr a prófétának és Sidney Rigdonnak, mihez térjenek vissza?
2. Olvasd el a Tanok és szövetségek 76–77, 86 és 91 fejlécit! Magyarázd el, hogy ezeknek a kinyilatkoztatásoknak mi köze van a Joseph Smith fordításhoz, és röviden foglald össze a bennük található tanításokat!

Tanok és szövetségek 74

Egy próféta kérdése

A Tanok és szövetségek 74 egy példa arra, hogy a Biblia Joseph Smith-féle fordítása miként járult hozzá az evangélium teljességének visszaállításához, valamint ahhoz, hogy megérthessünk fontos evangéliumi tantételeket. Gyakran merültek fel kérdések, miközben Joseph Smith próféta a Biblia szavain töprengett. Ő, és írnoke, Sidney Rigdon, az Úr elé vitték azokat a kérdéseket, ami megnyitotta az utat a kinyilatkoztatások előtt. E kinyilatkoztatás tanulmányozása közben töprengi el azon, milyen nagy áldás az, hogy napjainkban van kinyilatkoztatásunk, mely segít megérteni az ősi szentírásokat!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 74

a körülmetélés törvénye (2. v.) – vallásos gyakorlat, melyet Mózes törvénye megkövetelt : viszály (3. v.) – vitatkozás, erős nézeteltérés : alávettesenek (3. v.) – kötelesek legyenek engedelmeskedni

Tanok és szövetségek 74:1 – Mi a teendő egy hitetlen házastárssal?

Pál apostol napjaiban egyes egyháztagok Korinthusban „nyilvánvalóan úgy tartották, hogy amikor egy férj vagy feleség megtért, akkor el kell hagynia a meg nem tért társat mint tisztátalant és megfertőzöt. Ez egyáltalán nem így van! Pál lényegében azt mondja, hogy a partnerek egyikének megtérése megszentelő hatást hozott a családba [lásd 1 Korinthusbeliek 7:12–14]” (Smith és Sjodahl, *Doctrine and Covenants Commentary*, 432. o).

Tanok és szövetségek 74:1–7 – Adják fel Mózes törvényét

Pál apostol aggasztotta, hogy az egyház tagjai, akik még nem voltak házások, az egyházon belül házasodjanak, és ezáltal elkerüljék a gondokat, melyek akkor jelentkeznek, amikor a férj és a feleség nem osztja ugyanazt a hitet. Különösen Mózes törvényének további megtartását akarta elkerülni.

„Az itt kifejtett központi gondolat az első és az utolsó versekben található [T&Sz 74:1, 7], és így mondhatnánk: A kisgyermek, akinek Jézus Krisztus engesztelése megszentelt, tiszták.

Két következtetésre jutunk ebből az állításból. Az első, mely teljességgel kibontakozik ebben a kinyilatkoztatásban az, hogy a kisgyermeknek nincs szükségük körülmelésre a megszentelődéshez, ahogy azt a mózesi hit követői tanítják. A második egyaránt fontos, vagyis az, hogy a kisgyermek szentek, mivel Jézus Krisztus engesztelése által megszenteltettek” (Smith és Sjodahl, *Doctrine and Covenants Commentary*, 432. o.).

Tanok és szövetségek 74:5 – Annak fontossága, hogy a veled egy hiten lévővel házasodj meg

Amikor a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt, elder Spencer W. Kimball azt írta: „Világos, hogy a helyes házasság a helyes randevúzással kezdődik. Az ember általában azok közül házasodik meg valakivel, akikkel barátkozik, akikkel iskolába jár, akikkel istentiszteletre jár, akikkel együtt van. Ezért hát ez a figyelmeztetés

[lásd 5 Mózes 7:3–4; 2 Korinthusbeliek 6:14] nagy hangsúllyal érkezik. Ne kockáztassátok meg nem egyháztaggokkal a randevúzást, vagy egyháztaggokkal, akik járatlanok és hitetlenek. Egy lány azt mondhatja: »Ó, én nem akarok hozzámenni ehhez a fiúhoz. Ez csak egy „szórakoztató” randi.« Az ember nem engedheti meg magának, hogy olyanba szeressen bele, aki esetleg soha nem fogadja el az evangéliumot. Igaz, hogy egy kis százalék megkeresztelkedett azután, hogy egyházzal házasodott meg. Jó férfiak és nők csatlakoztak az egyházhoz a vegyes házasságok után, akik hívők és aktívak maradtak. Büszkéek vagyunk rájuk, és hálásak vagyunk értük. Ők a mi áldott kisebbségünk. Mások, akik nem csatlakoztak az egyházhoz, még mindig kedvesek és együttműködők voltak, és megengedték az egyháztag házastársnak, hogy az egyházi szokások szerint viselkedjenek és szolgáljanak. De a többség nem csatlakozott az egyházhoz és . . . sűrűlódás, csalódottság és válás hagyott nyomot sokuk házasságában” (*The Miracle of Forgiveness*, 241–242. o.).

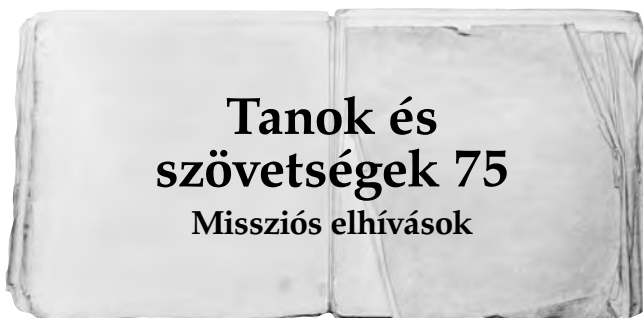
A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 74 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Foglald össze a főbb pontokat!

A Tanok és szövetségek 74 segít megmagyarázni az 1 Korinthusbeliek 7:12–14-et, és három fő kérdést megválaszol. Írd le mindhármát az alábbi kérdések közül a füzetedbe, és foglald össze a választ, amit ez a kinyilatkoztatás ad rájuk (ha szükséges, segítségként használd „A szentírások megértése” részt)!

1. Ha csak az egyik házas fél tér meg az evangéliumhoz, mihez kezdjen a nem hívő házastársal?
2. Milyen tanácsot adott az Úr arra, hogy kivel házasodjunk meg?
3. Mit tanított az Úr a kisgyerekekről?

Tanok és szövetségek 75

Missziós elhívások

A *Tanok és szövetségek 75* egy konferencia alkalmával adatott, melyet az Ohio állambeli Amherst-ben tartottak – Kirtlandtól 80 kilométerrel nyugatra. E konferencia egyik fontos eseménye volt, amikor Joseph Smith-et támogatták a főpapság elnökeként. Ez volt az egyik legelső lépés az egyház Első Elnökségének megszervezésében. Ez a kinyilatkoztatás tartalmazza azon ígéret beteljesedését is, melyet az Úr két héttel korábban adott az eldereknek, miszerint tudatni fogja velük „a konferencia határozatából . . . különféle küldetéseiket” (T&Sz 73:2). Azokban az időkben a házas férfiak missziós elhívásokat kaptak, és otthon hagyták feleségüket és családjukat, mialatt missziót szolgáltak. Milyen gyakorlati tanácsot adott ez a kinyilatkoztatás azoknak a férfiaknak és családjaiknak? Mi volt a többi egyháztag felelőssége az olyan családdal szemben, ahol a férj és apa misszióban volt?

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 75

sok kévével lesztek megrakva (5. v.) – jelképes kifejezés a nagy misszionáriusi sikerekre

Az Úr a misszionáriusi munkát a gabonakévéknek az aratáskor történő összegyűjtéséhez hasonlította.

Tanok és szövetségek 75:18–20 – Mit jelent lerázni a port a lábaitokról?

Lásd „A szentírások megértése” részt a Tanok és szövetségek 24:15-nél (36. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 75 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Töprengj el az ígéreteken!

1. Nézd át a Tanok és szövetségek 75:5, 1–11, 13, 16-ot, és sorold fel, mit parancsolt és ígért az Úr azoknak, akik misszióra mentek!
2. Válassz ki egy ígéretet, és írd két-három mondatot, melyben elmagyarázod, miért az az ígéret volt rád nagy hatással!
3. Elder Spencer W. Kimball, aki akkor a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt, azt mondta: „Egy misszió nem csupán egy mindennapos dolog – nem egy választható program az egyházban. És a misszió egyáltalán nem jobban választás kérdése, mint amennyire a tized fizetése, az úrvacsorai gyűlés látogatása, vagy a Bölcsesség szava betartása. Persze van szabad akaratum, de az Úr adta nekünk a választási lehetőségeket. Úgy teszünk, ahogy akarunk. Mehetünk misszióba, vagy otthon maradhatunk. De minden rendes fiatal férfi ugyanannyira köteles misszióba menni, mint ahogy tizedét kell fizetnie, gyűléseire kell járnia, meg kell szentelnie a sabbatot, és életét szep-lőtlenül és tisztán kell megőriznie” (Circles of Exaltation [vál-lási oktatókhoz intézett beszéd, 1968. jún. 28.], 3. o.).

Gordon B. Hinckley elnök azt tanította, hogy a fiatal nők nincsenek ugyanazon kötelezettség alatt, mint a fiatal férfiak a missziós szolgálatra nézve:

„Az Első Elnökség és a Tizenkettek Tanácsa egységesen azt mondta fiatal nőtestvéreinknek, hogy nem kötelesek misszióba menni. Remélem, mondandómat el tudom mondani anélkül, hogy bárkit is megsértenék. A fiatal nőknek nem szükséges úgy érezniük, hogy a fiatal férfiak kötelessége rájuk vonatkozik. Néhányan nagyon szeretnének majd misszióba menni. Ez esetben püspökükkel és persze szüleikkel kell megbeszélniük a dolgot. Ha a szándék változatlan, a püspök tudni fogja a dolgát.

Azt mondom, ami korábban is elhangzott, hogy a misszionáriusi munka alapvetően papsági kötelesség. És mint ilyen, fiatal férfiainknak kell hordozni a teher nagy részét. Ez az ő felelősségük és kötelességük” (Liahona, 1998. jan., 57. o.).

Milyen előkészületeket kell megtenni a fiatal férfiaknak, hogy jó misszionáriusok legyenek? Mit tehetnek a fiatal nők, amivel segítenek a fiatal férfiaknak felkészülni a szolgálatra?

Tanok és szövetségek 76

A dicsőség különböző fokozatairól szóló látomás

A Tanok és szövetségek 76 akkor adatott, amikor Joseph Smith próféta és Sidney Rigdon a Biblia inspirált fordításán dolgoztak (JSF). Philo Dibble testvér, aki jelen volt e kinyilatkoztatás elnyerésekor, azt írta:

„A látomás, mely a Tanok és szövetségek könyvében jegyeztetett fel, »Johnson atya« házában adatott [Hiramban,] Ohióban, és mialatt Joseph és Sidney a szellemben voltak és látták az egeket megnyílni, más férfiak is voltak a szobában, talán tizenketten, akik között egy ideig én is ott voltam – az időnek úgy kétharmadát –, láttam a dicsőséget és éreztem a hatalmat, de nem láttam a látomást. . . .

Joseph időnként megkérdezte: »Mit látok?« – ahogy azt mondhatná valaki, mialatt kinéz az ablakon, és azt látja, amit a szobában a többiek nem láthatnak. Utána pedig elmondta, mit látott, vagy épp mire tekintett. Utána Sidney így felelt: »Ugyanazt látom.« Sidney rögtön azt mondta: »Mit látok?« – és elismételte, ő mit látott akkor vagy korábban, és Joseph így felelt: »Ugyanazt látom én is.«

Ez a fajta társalgás ismétlődött rövid időközökkel a látomás végéig, és egész idő alatt nem szólalt meg senki más. Egy hang vagy mozdulat sem történt senki részéről, csak Joseph-től és Sidney-től, és nekem úgy tűnt, hogy egyetlen ízületet vagy végtagot sem mozdítottak meg, amíg ott voltam, ami azt hiszem egy órán át tartott, a látomás végéig.

Joseph szilárdan és nyugodtan ült mindvégig egy magasztos dicsőség közepén, Sidney azonban ernyedten és sápadtan ült, olyan hajlékonyan, mint egy rongydarab, melyről Joseph mosolyogva megjegyezte: »Sidney nincs annyira hozzászokva, mint én.«” („Recollections of the Prophet Joseph Smith”, The Juvenile Instructor, 1892. máj. 15., 303–304. o.).

A Tanok és szövetségek 76 tanulmányozása közben figyelj meg, mit olvasott Joseph és Sidney, ami elősegítette a látomást! Hogyan kezdődött a látomás, és milyen sorrendben látták a dicsőség királyságait? Képzeld el, milyen lett volna abban a szobában lenni a látomás alatt, és egy kis mértékig részesének lenni ennek a nagyszerű eseménynek!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 76

- azok lakói** (24. v.) – az azokban élő emberek
- Kárhozat** (26. v.) – a Sátán egy neve; pusztulást jelent
- kárhozat fiai** (32. v.) – a Sátán követői, akik vele szenvednek az örökkévalóságban
- harag edényei** (33. v.) – tele vannak haraggal vagy dühvel
- megváltatnak** (38. v.) – megszabadítottatnak, kiváltatnak, megmenekülnek
- igaz emberek** (69. v.) – olyanok, akik megbánták bűneiket, és bűneik megbocsáttattak
- paráznák** (103. v.) – erkölcstelen emberek

Tanok és szövetségek 76 – A kinyilatkoztatás szerkezete

A Tanok és szövetségek 76 választ ad az emberiség néhány legfontosabb kérdésére. Tartalmát az alábbi kategóriákba lehet csoportosítani:

- A hithűeknek tett ígéretek (lásd 1–10. v.)
- Az e kinyilatkoztatáshoz vezető körülmények (lásd 11–18. v.)
- Isten Fiának dicsősége (lásd 19–24. v.)
- Lucifer bukása (lásd 25–29. v.)
- A kárhozat fiainak szenvedései (lásd 30–38., 43–49. v.)
- Azok, akik celesztialis dicsőséget örökölnek (lásd 50–70., 92–96. v.)
- Azok, akik teresztrialis dicsőséget örökölnek (lásd 71–80., 87., 91., 97. v.)
- Azok, akik telesztialis dicsőséget örökölnek (lásd 81–90., 98–112. v.)
- Hogyan értheti meg valaki ezt a kinyilatkoztatást (lásd 114–119. v.)

Tanok és szövetségek 76:22–24 – A tanúk fontossága

Fontos megjegyezni, hogy nem Joseph Smith próféta volt az egyetlen, aki ezt a kinyilatkoztatást kapta. Nemcsak Sidney Rigdon volt szemtanúja az egész látomásnak, hanem mások is voltak a szobában, és tanúsították, hogy érezték az erőt, noha nem látták a látomást. Amikor csak az Úr kinyilatkoztató egy új tant az Ő népének, egynél több tanút küld. Joseph Fielding Smith elnök elmagyarázta, hogy ez egy tantétel, amit a „tanúk isteni törvénye”-ként ismerünk:

„Van egy, a szentírásokban határozottan kijelentett törvény, mely a tanúk bizonyoságátétét és kijelölését irányítja. Mindig ezt a törvényt követte az Úr, amikor új kinyilatkoztatást adott népének.

Ez minden egyes korban egy rögzített és határozott törvény volt. Ha minden korról tökéletes feljegyzéseink lennének, azt találnánk, hogy amikor az Úr megalapozott egy sáfárságot, egynél több tanú tanúskodott Őmellette. Amikor a korinthusbeliekhez írt, Pál azt mondta: »Két vagy három tanú vallomása alapján megáll minden dolog« [2 Korinthusbeliek 13:1]” (*Doctrines of Salvation*, 1:203. o.).

Tanok és szövetségek 76:29 – Harc az emberiség lelkeiért

A háború, melyben részt veszünk ebben az életben – a világosság harca a sötétség, a jó harca a rossz ellen –, nem itt kezdődött a földön. Mielőtt ez a föld megteremtett számkra, „az égben viaskodás” volt (Jelenések 12:7). A Sátán legyőzött, és „vetteték a földre, és az ő angyalai is vele levettetének” (9. v.). A háborúnak azonban ott nem szakadt vége, mert itt a földön a Sátán konkrétan megpróbálja elpusztítani azokat, akik „az Isten parancsolatainak megőrzői, és a kinnél vala a Jézus Krisztus bizonyoságtétele” (17. v.).

Elder M. Russell Ballard, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának egyik tagja, azt mondta:

„Az egyház tagjai frontvonalai pozíciókat foglalnak el az emberek lelkeiért folytatott versenyben. A misszionáriusok a csatamezőn harcolnak az igazság kardjával, hogy a világ népeihez elvigyék Jézus Krisztus evangéliuma visszaállítási dicsőséges üzenetét. Soha nem volt kockázatmentes háború. Az utolsó napok prófeciái arra a hitre vezetnek engem, hogy az emberek lelkeiért folytatott harc erősödni fog, és a kockázatok nagyobbak lesznek, ahogy közeledünk az Úr második eljövetelehez.

Ahhoz, hogy önmagunkat és családunkat felkészítsük az elkövetkező évek kihívásaira, a félelmet a hitnek kell felváltani. Le kell tudnunk győzni az ellenség félelmét, aki szembe száll velünk és fenyeget minket. Az Úr megmondta: »ne félj tehát, te kicsi nyáj, cselekedj jót; ha az én kősziklámra építesz, föld és pokol összeesküdhet ellened, és mégsem kerekedhet felül« (T&Sz 6:34)” (Conference Report, 1989. szept–okt., 43. o.; vagy *Ensign*, 1989. nov., 34. o.).

Tanok és szövetségek 76:31–35 – Kik a „kárhozat fiai”?

Azokról szólva, akik elkövetik a megbocsáthatatlan bűnt, és így a kárhozat fiaivá válnak, Joseph Smith próféta azt mondta: „Minden bűn megbocsáttatik, kivéve a Szentlélek ellen elkövetett; mert Jézus mindenkit megvált, kivéve a kárhozat fiait. Mit kell tennie az embernek, hogy elkövesse a megbocsáthatatlan bűnt? El kell nyernie a Szentlelket, az egek megnyílnak neki, és megismeri Istent, majd pedig bűnt követni el Ellene. Miután valaki bűnt követett el a Szentlélek ellen, nincs számára megbánás. Azt mondta ki, hogy a nap nem süt, miközben azt nézi; megtagadta Jézus Krisztust, amikor az egek megnyíltak neki, és megtagadta a megváltás tervét, melynek igazságait saját szemével látta; és attól kezdve ellenséggé válik” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 358. o.).

Tanok és szövetségek 76:37–38 – Mi a második halál?

Joseph Fielding Smith elnök azt tanította, hogy a Szentlélek elleni bűn, a megbocsáthatatlan bűn „halálos bűn, mert lelki számkivetést hoz – a második halált –, mely által az abban részesülőkől megtagadják Isten jelenlétét, és kiszolgáltatják őket, hogy az ördöggel és angyalaival éljenek az örökkévalóságon át” (*Doctrines of Salvation*, 1:49. o.).

Tanok és szövetségek 76:54 – Mi az Elsőszülött egyháza?

Joseph Fielding Smith elnök azt mondta: „Mindenki, aki az egyházban megkeresztelkedik, köteles betartani az Úr parancsolatait. Szövetség köti, mert a keresztelés egy »új és örökkévaló szövetség« (T&Sz 22:1). Amikor érdemes életével igazolta magát a tőle elvárt dolgoknak eleget téve, akkor az ő kiváltsága, hogy további szövetségeket nyerjen, és más kötelezettségeket vegyen magára, melyek örökké teszik őt, és »az Elsőszülött egyháznak« tagjává válik. »Ők azok, akiknek az Atya minden dolgot a kezébe adott.« Az Atya teljességéből és dicsőségéből fog részesedni. Érdemes-e birtokolni azt? Némi erőfeszítés nélkül nem lehet rá szert tenni” (Conference Report, 1969. ápr., 122–123. o.).

Tanok és szövetségek 76:84 – „Ők azok, akik a pokolra vettetnek”

Elder Bruce R. McConkie, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának volt a tagja, így magyarázta a pokol és a telesztialis emberek közti különbséget:

„A szellemvilágnak azt a részét, melyben azok a gonosz lelkek laknak, akik feltámadásuk tulajdonképpeni napját várják, *pokolnak* hívják. Haláluk és feltámadásuk között a gonoszok e lelkei a külső sötétségre vettetnek, a seol sötét mélyébe, a várakozó gonosz lelkek alvilágába, a pokolba, ahol a kárhozottak kínjait szenvedik; az örök tűz bosszújában fetrengenek; sírás, jajgatás és fogcsikorgatás van ott; ott Isten mértéktelen haragja ömlik ki a gonoszokra. (Alma 40:11–14; T&Sz 76:103–106.) . . .

Feltámadásuk után azok nagy többsége, akik a pokolban szenvedtek, a telesztialis királyságba kerülnek; a maradék – akiket a kárhozott fiaiként átkoztak meg – végtelen jajnak lesz kitéve az ördöggel és angyalaival. . . .

Ki jut a pokolra? Erre a kérdésre a szentírások bőségesen válaszolnak. Mivel a telesztialis királyságba jutók úti céljukhoz a pokol mélységein át utaznak a telesztialis törvény betartása eredményeként, az következik, hogy mindazok, akik a telesztialis törvény szerint élnek, a pokolra jutnak” (*Mormon Doctrine*, 349–350. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 76 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet, és hármát a többiből (B–F)!

A A szerkezet megértése

1. A Tanok és szövetségek 76-nál lévő „A szentírások megértése” rész („A kinyilatkoztatás szerkezete”) segítségével jelöld meg a szentírásaidban azokat a verseket, amelyek az itt felsorolt egyes kategóriákat érintik! Válassz tetszőleges szentírás-megjelölési módszert!
2. A füzetedbe rajzolj három oszlopot, a címük pedig legyen „Celesztialis királyság”, „Terresztialis királyság” és „Telesztialis királyság”! Tekintsd át a Tanok és szövetségek 76:30–112-t, és sorold fel azok tulajdonságait, akik az egyes királyságokba kerülnek!

B Szemléltesd a látomást!

A füzetedben rajzolj szemléltetést a Tanok és szövetségek 76 két részéről, melyek hatással voltak rád! Mindkét szemléltetéshez írd egy rövid jellemzést, és mondd el, mi hatott rád a kinyilatkoztatás azon részeiből!

C Írd levelet!

1. Nézd át a Tanok és szövetségek 76:1–10-et, és sorold fel a kifejezéseket, melyek megmutatják, mit fog Isten tenni, amikor örömmel jutalmazza meg azokat, akik őt mindvégig becsületben és igazságban szolgálják (lásd 5. v.)!
2. Tegyük fel, hogy van egy barátod, vagy családtagod, aki úgy érzi, hogy túl nehéz jónak lenni, és azon töpreng, megéri-e egyáltalán az erőfeszítést. A felsorolásodat használva írd egy levelet, melyben elmagyarázod, hogy Isten mit ígért az igazlelkűeknek! Mondd el, mely ígéretek bírnak nagy jelentőséggel számodra, és miért!

D Szentírás memoriter – Tanok és szövetségek 76:22–24

1. Nézd át a Tanok és szövetségek 76:20–24-ben adott bizonyosságot! Sorold fel, hogy mit tanítanak ezek a versek az Üdvözítőről!
2. Gondolkozz el azon, hogy Joseph Smith próféta és Sidney Rigdon mit érezhetett e kinyilatkoztatás után, mely az Üdvözítőről szólt! Személyes naplódba írd le saját bizonyosságodat Jézus Krisztusról, és hogy mit tudsz Róla!

E Írd feladatsort!

A Tanok és szövetségek 76-nál lévő „A szentírások megértése” részben („A kinyilatkoztatás szerkezete”) található mindegyik

kategóriához írd legalább egy-egy jelentőségteljes tesztkérdést! Mindegyik kérdés után vedd oda a választ is, és magyarázd meg, hogy miért fontos megtudni a választ arra a kérdésre!

F A celesztialis királyság követelményei és jutalmai

1. A Tanok és szövetségek 76:50–53-ból sorold fel, hogy mi kívántatik meg azoktól, akik a celesztialis dicsőségre vágyanak!
2. Szerinted miért kell „hit által győzedelmeskednünk” (53. v.)? Miért nem elég a kemény munka, az elszántság és az akaraterő? (Lásd még T&S 76:69; 2 Nefi 31:19–21; Moróni 6:4.)
3. Abból, amit a Tanok és szövetségek 76:50–70, 92–96 tanít azokról, akik a celesztialis királyságba jutnak, sorold fel legalább két áldást, melyek fontosak számodra, és magyarázd meg, miért akarod azokat az áldásokat!

Tanok és szövetségek 77

Kérdések János kinyilatkoztatásáról

Joseph Smith próféta egyszer kijelentette: „A Jelenések könyve az egyik legérthetőbb könyv, melyet Isten valaha is íratott” (Teachings of the Prophet Joseph Smith, 290. o.).

János apostol látott egy hét pecséttel lepecsételt könyvet.

Sok egyháztag kicsit nehézkesnek találja János apostol könyvét, és a keresztény világ évszázadok óta vitázik

arról, hogy mit jelent. A Tanok és szövetségek 77 néhány kulcsot ad a Jelenések könyvének megértéséhez, melyek feltárhatják azt előttünk, és segíthetnek úgy értenünk azt, ahogy Joseph Smith értette. Nézd meg a Jelenések könyvét is, ami segíteni fog megérteni az Úr válaszainak szövegkörnyezetét a 77. részben!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 77

képletes (2. v.) – szimbolikus : **gazdálkodásának** (6. v.) –
testi (2., 6. v.) – a fizikai : hatékony vezetésének
világra és a földi életre : **Éliás** (9. v.) – Isten egyik
vonatkozó : hírnökének a megnevezése

Tanok és szövetségek 77:2–3 – Mit tudunk a vadállatokról, amiket János látott?

János megdicsőült életformákat látott, amik – noha számkra nem ismerősek – fontos részei a Mennyei Atya teremtményeinek. Joseph Smith próféta ezt mondta ezekről a teremtményekről: „Úgy hiszem, János ezerfajta lényt látott ott, melyek tízezerszer tízezernyi ehhez hasonló földről lettek megváltva – furcsa állatokat, melyekről nincs fogalmunk: mind látható lesz a mennyben. A nagy titok az volt, hogy megmutassák Jánosnak, mi van a mennyben” (Teachings of the Prophet Joseph Smith, 291. o.). Egy másik alkalommal azt mondta: „A négy állat a négy legnemesebb állat volt, melyek betöltötték teremtésük célját, és más világokból megváltattak, mivel tökéletesek voltak: olyanok voltak, mint az angyalok a saját köreikben. Nem derül ki, honnan jöttek, és én sem tudom; de János látta és hallotta őket, amint Istent dicsérték és dicsőítették” (History of the Church, 5:343–344. o.). Az biztos, hogy ez a kinyilatkoztatás egy sokkal összetettebb és hatalmasabb világegyetemre nyitja meg a szemünket, mint amit gyakran feltételezünk.

Tanok és szövetségek 77:15 – Mit tudunk a „két tanú”-ról?

Elder Bruce R. McConkie, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt, azt tanította: „Ez a kettő annak az alázatos embernek, Joseph Smith-nek lesz a követője, akin keresztül a Menny Ura a kegyelem eme végső sáfárságában visszaállította örökkévaló evangéliumának teljességét. Kétségtelen, hogy a Tizenkettek Tanácsának vagy az egyház Első Elnökségének tagjai közül kerülnek majd ki” (Doctrinal New Testament Commentary, 3:509. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 77 tanulmányozása közben végezd el az alábbi tevékenységeket (A–B)!

A Egy hétpecsétetes könyv

1. Mit tudunk meg a Tanok és szövetségek 77:6–7-ből a könyvről, „amely a hátlapján hét pecséttel volt lepecsételve”, és a pecsétokról, melyeket János a Jelenések 5:1-ben látott?
2. Mennyire vigasztaló számodra az a tudat, hogy Isten a kezdettől fogva tudta, mi fog történni ezen a földön?

B Magyarázz meg egy kifejezést!

1. A Tanok és szövetségek 77:9–11 az Úr választ tartalmazza Joseph Smith kérdéseire a homlokukon megpecsételt híthűekkel kapcsolatban. Olvasd még el a Jelenések 7:1–4-et és 14:1-et, és magyarázd el, szerinted mit fed fel ez a pecsételések ezekről az emberekről!
2. Szerinted ez ma történik az emberekkel, vagy olyasmi, ami a jövőben fog történni?

Tanok és szövetségek 78

A püspökök tárháza megalapításának szükségessége

Szerinted a Mennyei Atya egyeseknek a szükségleteiknél sokkal többet akart adni, míg mások a létért küzdenek? A Tanok és szövetségek 78-ban az Úr elmagyarázta tervét, mellyel minden gyermekére gondot lehet viselni. Keresd meg az ígéreteket, melyeket az Úr azoknak tett, akik úgy bánnak földi áldásaikkal, ahogyan azt az Úr szeretné!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 78

Áhmán a Fiú (20. v.) – Isten Fia (Áhmán „Isten”-t jelent azon a nyelven, amit Ádám beszélt)

Tanok és szövetségek 78:3 – „Tárházam ... népem szegényei számára”

Amikor az Úr 1831 februárjában megadta törvényét az egyháznak, azt parancsolta az egyháztagnak, hogy „emlékezz[en]ek meg a szegényekről, és ... szentelj[enek] támogatásukra ... javai[k]ból” (T&Sz 42:30). Amit a szegények megsegítésére adtak, az egyház püspöke és annak tanácsosai elé kellett vinni (lásd 31. v.). Ami azután megmaradt, hogy a püspök elintézte az azonnali szükségleteket, az Úr tárházban kellett tartani a szegények és rászorulóik megsegítésére (lásd 34. v.). 1832 márciusában elérkezett az idő az ígért tárház megalapítására.

Tanok és szövetségek 78:5–7 – Mit jelent egyenlőnek lenni?

Joseph Fielding Smith elnök azt tanította: „Az egyenlőség alatt az Úr nem azt érti, hogy mindenki kapjon ugyanolyan fizetést az elvégzett munkáért, hanem hogy mindenki szükségletei szerint kapjon, és így fennálljon az egyenlőség. Ahol nincs az emberek szívében önzés, ez a kívánatos cél megvalósítható, azonban kudarcra van ítélve ott, ahol a féltékenység és az önzés nincs eltávolítva a lélekből. Elengedhetetlen,

hogy képesek legyünk megtartani az egyenlőség celesztialis törvényét” (*Church History and Modern Revelation*, 1:307. o.).

Ezra Taft Benson elnök azt mondta: „Egyesek tévesen arra következtettek, hogy az egyesült rend elméletben és gyakorlatban egyaránt közösségi, mert a kinyilatkoztatások egyenlőségről beszélnek. Az egyesült rend alatti egyenlőség nem gazdasági és társadalmi elhelyezkedés, ahogy azt ma egyesek hangoztatják. Az egyenlőség, ahogy az Úr jellemzi, mindenki esetében a »családja szerint, körülményei szerint és szükségletei szerint« van [T&Sz 51:3]” („A Vision and a Hope for the Youth of Zion”, 1977 *Devotional Speeches of the Year* [1978], 74. o.).

Tanok és szövetségek 78:11–12 – Mik a „Sátán kínzásai”?

Elder Bruce R. McConkie, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt, azt tanította: „A Sátán kínzásainak való kitétel azt jelenti, hogy az ő kezére adatunk; átadatunk neki a papság, az igazlelkűség és az isteniség minden védelmező hatalma nélkül, hogy Lucifer szabadon kínozhasson, üldözhesse és sújthasson egy ilyen személyt, akadálytalanul. Amikor a sorompó lezárul, Sátán arculcsapásai és átkai – úgy ebben a világban, mint a következőben – leírhatatlan gyötrelmet hoznak, melyet az égő tűz és kénkö jelképez. A kárhozottak így szenvednek a pokolban” (*Mormon Doctrine*, 108. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 78 tanulmányozása közben végezz el hármat az alábbi tevékenységekből (A–D)!

A Készíts interjút!

1. Nézd át a Tanok és szövetségek 42:30–34-et és a 78:1–4-et! Jellemezd, hogy miként használták a tárházat a felajánlás törvénye alatt!
2. Kérd meg a segítőegyleti elnököket vagy egy papsági vezetőt, hogy magyarázza el, miben működik ma másképp a püspökök tárháza a tized törvénye alatt! Írj összefoglalót a tanultakról!

B Képzeld el a különbséget!

1. A Tanok és szövetségek 78 elolvasásából magyarázd el, mire gondolt az Úr, amikor azt mondta, hogy legyünk „egyenlők a földi dolgokban” (6. v.; lásd még „A szentírások megértése” részt a Tanok és szövetségek 78:5–7-nél)!
2. Miként lenne jobb a környezeted, iskolád és közösséged, ha mindenki egyenlő lenne ebben az értelemben?

C Mondj egy okot!

A Tanok és szövetségek 78:14-ben az Úr azt mondta, hogy az egyház maradjon független a világ többi részétől.

1. Milyen utasításokat adott az Úr az egyháznak ebben a kinyilatkoztatásban, amik segíthetnek függetlennek maradni?

2. Mi mást látsz még, amit az egyház tesz és tanít, ami segíthet önellátóbbaknak lennünk?

D Mit mondanál?

Tegyük fel, van egy barátod, aki a tanítók kvórumának az elnöke, és elkecseregett, mert nem tudja több kvórumtag érdeklődését felkelteni. Eljárnak az egyházba, de a hét folyamán nem akarnak részt venni a fiatal férfiak tevékenységein. Használd a Tanok és szövetségek 78:17–18-at, és segíts a barátodnak megérteni, hogy szerinted az Úr mit szeretne, hogy ő megértsen!

Tanok és szövetségek 79–80

Missziós elhívások

Gondold el, milyen csodás lenne egy missziós elhívást kapni, rajta a próféta aláírásával! Képzeld el, hogy a Tanok és szövetségek 79–80-ban lévő testvérek hogyan éreztek, amikor megkapták missziós elhívásukat! Milyen kihívásokkal kellett ezeknek a testvéreknek szembenézni missziós elhívásuk elfogadásakor, amivel a mai misszionáriusok nem kerülnek szembe?

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 79

keletre (1. v.) – az USA keleti részére : **kévékkel fogom koronázni** (3. v.) – megtértekkel áldom
Vigasztaló (2. v.) – Szentlélek : meg

Tanok és szövetségek 80:4 – Nem tudod azt tanítani, amit nem tudsz

Elder Orson Pratt, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának volt a tagja, a következőt figyelte meg a misszionáriusi munkával

kapcsolatban: „Mindenfelé jártam már misszionáriusokkal . . . , és láttam őket siránkozni és búslakodni, akik így beszéltek egymásnak az érzéseikről: »Ó, az ostobán eltöltött időmet bárcsak az örök élet tantételeinek felhalmozására fordítottam volna, bárcsak tanultam volna a szentírásokat, és bárcsak jobban megismerkedtem volna az egyház tanaival, bárcsak megismerkedtem volna azokkal a mennyből a mi útmutatásunkra kinyilatkoztatott tantételekkel! Akkor felkészült lettem volna, hogy a föld lakói elé álljak, és építsem őket tanaink tekintetében.«” (Journal of Discourses, 7:76. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 79–80 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A A misszionáriusi munka áldásai

1. Miként jellemezte az Úr az evangéliumot Jared Carternek a Tanok és szövetségek 79:1-ben?
2. Ha vannak olyanok, akik nem így éreznek az evangélium iránt, szerinted mit tegyenek?
3. Milyen ígéreteket tett az Úr Carter testvérenek, amennyiben hűségesen szolgál? Te ma hogyan nyerheted el azokat az ígéreteket?

B Misszionáriusi felkészülés

1. A Tanok és szövetségek 80-ban minek a tanítására kapott parancsot a missziójában Stephen Burnett és Eden Smith?
2. Mit kell minden misszionáriusnak megtenni, mielőtt az Úr szándéka szerint tehetnek eleget ennek a parancsoknak?

Tanok és szövetségek 81

Az Úr tanácsai az elnökségnek

Az Úr nem egyszerre nyilatkoztatta ki az egyház teljes szervezetét a prófétának. A szervezet az egyházzal együtt növekedett. A Tanok és szövetségek 81-ben az Úr további tanácsokat adott Joseph Smith-nek a „főpapság elnökségéről”, amelyből később kialakult az Első Elnökség. Figyeld meg, milyen segítséget adott az Úr Joseph Smith-nek az egyház vezetésében! Képzeld el, hogyan érezhette magát Frederick G. Williams, amikor ezt az elhívást kapta az Úrtól! Jegyezd meg, hogy ez a kinyilatkoztatás eredetileg Jesse Gause-nak szólt, ő azonban nem maradt hűséges (lásd T&Sz 81 fejléc)!

Frederick G. Williams-t Joseph Smith próféta tanácsosnak hívták el.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 81

Alfa és omega (7. v.) – Ezek a görög ábécé első és utolsó betűi, és Jézus Krisztus egyik megnevezése. Ez a

megnevezés jelképezi, hogy Jézus a „kezdet és a vég, az első és az utolsó”.

Tanok és szövetségek 81:2 – A királyság kulcsait mindig az Első Elnökség birtokolja

Azt a tényt, hogy a királyság kulcsai mindig az Első Elnökséghez tartoznak, Joseph Fielding Smith elnök magyarázta el egy általános papsági gyűlésen:

„Ezek a kulcsok [Isten királyságának kulcsai itt a földön] az elnöklés jogát jelentik; a hatalmat és felhatalmazást jelentik az Úr összes földi ügyének kormányzására és irányítására. Akik azokat viselik, hatalommal bírnak annak kormányzására és ellenőrzésére, hogy mások hogyan szolgálhatnak a papságban. Mindannyian viselhetjük a papságot, de csak úgy

használhatjuk, ahogy a kulcsokkal rendelkezők bennünket felhatalmaztak és irányítottak.

Ez a papság és ezek a kulcsok Joseph Smith-re és Oliver Cowderyre ruháztattak Péter, Jakab és János által, valamint Mózes és Illés, és a többi ősi próféta által. Minden férfinak megadták, akit elválasztottak a Tizenkettek Tanácsa tagjaként. Mivel azonban az elnöklés jogát jelentik, teljes egészében csak Isten rangidős földi apostola gyakorolhatja azokat, aki az egyház elnöke.

Mármost hadd mondjam azt – nagyon nyíltan és nagyon hangsúlyozottan –, hogy nálunk van a szent papság, és Isten királyságának kulcsai itt vannak. Csak Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházában lelhetők meg.

A Joseph Smith-nek adott kinyilatkoztatás által az Úr azt mondta, hogy ezek a kulcsok »mindig a főpapság elnökségét illetik meg« (T&S 81:2). . . .

Azt hiszem, egyetlen dolog van, melyet nagyon tisztán a tudatunkban kell tartanunk. Sem az egyház elnöke, sem az Első Elnökség, sem az Első Elnökség és a Tizenkettek együttes hangja nem fogja soha félrevezetni a szenteket, vagy olyan tanácsot küldeni a világnak, amely ellenkezik az Úr gondolatával és akaratával.

Egy egyén félrehullhat, vagy lehetnek nézetei illetve adhat tanácsokat, melyek nem ütnek meg az Úr szándékainak színvonalát. Ám az Első Elnökség hangja, és azon mások egységes hangja, akik velük együtt birtokolják a királyság kulcsait, mindig azokon az ösvényeken fogják vezetni a szenteket és a világot, ahol az Úr szeretné őket látni. . . .

Tanúsítom, hogy ha az Első Elnökségre tekintünk, és követjük tanácsaikat és útmutatásukat, semmilyen földi hatalom sem állíthatja vagy változtathatja meg egyházi pályánkat, és mint egyénekbékességre lelünk ebben a világban, és örök dicsőség örökössei leszünk az eljövendő világban” (Conference Report, 1972. ápr., 98–99. o; vagy *Ensign*, 1972. júl., 87–88. o.).

A szentírások tanulmányozása

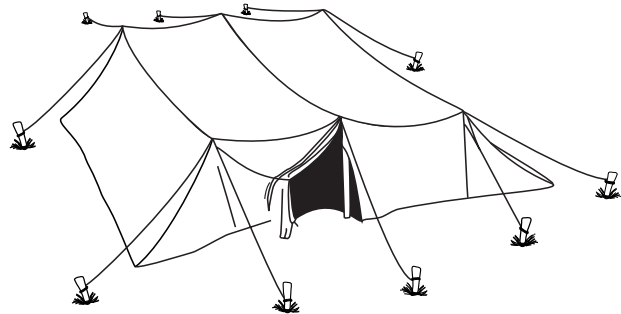
A Tanok és szövetségek 81 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Készíts ellenőrző listát!

Tekintsd át a Tanok és szövetségek 81-et, és sorold fel, mit kért az Úr Frederick G. Williams-től! Tegyél egy pipát azok mellé, amelyek szerinted vonatkoznak az Első Elnökségre, és karikázd be azokat, amelyek minden egyháztagra vonatkoznak!

Hisszük, hogy Jézus Krisztus második eljövetele előtt Sion városa megalapoztatik a Missouri állambeli Independence-ben. Milyen szerepet fogsz játszani ebben a nagyszerű eseményben, és hogyan készülhetsz fel a részvételre? Miben kell változnunk és javulnunk? Az Úr korai egyházi vezetőknek adott tanácsa ugyanolyan fontos nekünk ma, mint akkor volt nekik, mert nekünk is gondosan figyel-nünk és engedelmeskednünk kell, hogy részesei lehessünk Sion megalapozásának.

Az Úr egy sátor és sátorcövekek képét használta annak szemléltetésére, hogy az egyház távoli gyülekezetei (a cövekek) miként támogatják Siont és segítik növekedését.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 82

törvényszegők (4. v.) –
bűnözők

kössön benneteket (15. v.) –
elkötelez

a Sátán ütlegelése (21. v.) –
kínzás, kínszenvedés (lásd
még „A szentírások meg-
értése” a T&Sz 78:11–12-re
vonatkozó részt)

Tanok és szövetségek 82:14 – „Sionnak fel kell kelnie”

A Sion szó több mint 200-szor fordul elő a Bibliában és a Mormon könyvében, és majdnem ennyiszor a Tanok és szövetségekben. Ez egy nagyon fontos tantétel, ami az utolsó napokra vonatkozik. Joseph Smith próféta nagyon izgatott volt, amikor elment a Missouri államban lévő Independence-be, hogy felszentelje azt Sion földjének. Ezt mondta Sionról: „Sion felépítése olyan ügy, amely Isten népét minden korban érdekelte; olyan téma ez, mely mellett a próféták, papok és királyok szólaltak fel különös elragadtatással; örömteli várakozással tekintettek a kor elé, melyben mi élünk; a mennyei és örömteli várakozás tüzevel énekeltek, írtak és prófétáltak napjainkról; ... mi vagyunk azok a kiváltságos helyzetben lévő emberek, akiket Isten kiválasztottá tett, hogy elhozzuk az utolsó napi dicsőséget; számunkra adatott meg az, hogy meglássuk, részt vegyünk abban, és hogy segítsük előremozdítani az utolsó napi dicsőséget” (History of the Church 4:609–610. o.).

Tanok és szövetségek 82:22 – „Szerezzetek magatoknak barátokat a hamis mammonból”

Joseph Fielding Smith így magyarázta: „Az Úr azon parancsolata, hogy a szentek szerezzenek maguknak barátokat a hamis mammonból, erős beszédnek tűnik, ha azt nem értjük helyesen. Azzal, hogy „szerezzetek magatoknak barátokat a hamis mammonból”, nem azt akarta kifejezni, hogy a testvérek velük együtt cselekedjenek bűnöket; hogy kebelbarátaik legyenek, hogy házasságot kössenek velük, és hogy más tekintetben az ő szintjükre csússzanak le. Úgy kell élniük, hogy az ellenségeikkel való békés együttélést biztosítani tudják. Kedvesen kell bánniuk velük; legyenek barátságosak hozzájuk olyan mértékben, ahogy azt a helyes és erényes alapelvek megengedik, de soha ne szitkozódjanak, iganak vagy

tivornyázzanak velük! Ha el tudnák oszlatni előítéleteiket, ha hajlandóak lennének érintkezni velük, és jóindulattal lennének irántuk, ez segíthetne nekik elfordulniuk keserűségüktől. Az ítéletet az Úrra kell bízni” (Church History and Modern Revelation, 1:323. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 82 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–C)!

A Szentírás memoriter – Tanok és szövetségek 82:3

1. Olvasd el 1 Nefi 3–7-et és a Tanok és szövetségek 82:3-at, majd mondd el, mit tanít ez a két rész az engedelmességről! Mindenképp vegyél ötleteket mindkét szentírásból!
2. Írj egy szlogent vagy készíts egy plakátot, amely a két szentírás főbb gondolatait ábrázolja!

B Szentírás memoriter – Tanok és szövetségek 82:10

1. Olvasd el Éther 3:12-t, majd mondd el, honnan tudjuk, hogy Mennyei Atyánk *mindig* betartja ígését!
2. Nézd át a Tanok és szövetségek 82:10-et, majd mondd el, mit parancsolt Isten! Készíts egy „Ha ..., akkor ...” mondatot!
3. A Tanok és szövetségek 59:12–20 tanulmányozása után írd meg egy „Ha ..., akkor ...” mondatot, ami arra a parancsolatra vonatkozik, hogy tartsuk szentnek a sabbat napját!
4. Írj egy „Ha ..., akkor ...” mondatot egy általad kiválasztott parancsolatra vonatkozóan!

C Találd meg az okot és az okozatot!

A Tanok és szövetségek 82-ben az Úr több útmutatást is adott Joseph Smith prófétának Sion építésével kapcsolatban.

1. Rajzold le a füzetedbe a következő ábrát, és neved el a szerint, ahogy azt itt látod!

Kívánt eredmény	Ezért parancsolatok
Ezért	

2. A „Kívánt eredmény” négyzetbe írd bele, mit akar az Úr, hogy megtörténjen Sionban (lásd T&Sz 82:14)!
3. Keresd meg a 15. versben az *ezért* szót, és jelöld meg!

- Nézd át 15–19 verseket, és írd az „Ezek a parancsolatok” négyzetbe azokat a parancsolatokat, amiket az Úr azért adott a szenteknek, hogy elérjék a kívánt eredményt!
- Mondd el, miért véled azt, hogy az, amit az Úr szeretne, hogy megtörténjen, nem történne meg, ha nem engedelmeskednének a parancsolatoknak!

Tanok és szövetségek 83

Nők és gyerekek iránti felelősség

Nehéz egy édesanyának egyedül nevelnie gyermekeit. A Tanok és szövetségek 83-ban az Úr elmagyarázta, miként kell az egyháznak segítenie a felajánlás törvénye szerint. Az alapelve ma is sok szempontból ugyanígy működik.

sok szempontból ugyanígy működik.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 83

eltartsa (2., 4. v.) – anyagi támogatást nyújtson, fenntartsa

Tanok és szövetségek 83:6 – „Gondoskodni kell az özvegyekről, árvákról”

Joseph F. Smith elnök mondta: „Elő van írva, hogy gondoskodni kell az özvegyekről, amikor az szükséges, és hogy az apátlanokról és árvákról az egyházi pénzalapokból kell gondoskodni; el kell őket látni ruhával és élelemmel, és lehetőséget kell adni nekik a tanulásra ugyanúgy, mint azoknak a gyermekeknek, akikről szüleik gondoskodnak. Amikor egy gyermek apátlan vagy anyátlan lesz, az egyház válik a gyermek szüleivé, és az egyház kötelessége lesz gondoskodni róla, és meggyőződni arról, hogy az egyházban lévő más gyermekekkel egyenlő esélyeket kap. Ez egy nagy felelősség” (Conference Report, 1899. okt., 39. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 83 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Írj újságcikket!

Tegyük fel, hogy egy kisebb helyi újság riportere vagy, és az a feladatod, hogy egy olyan családról írsz, ahol az édesapa

meghalt egy balesetben! Miközben interjút folytatasz az özvegyével, és megkérdezed tőle, hogyan boldogul férje jövedelme és támogatása nélkül, elmondja neked, hogy ő egy utolsó napi szent asszony. A Tanok és szövetségek 83 olvasása alapján írsz egy cikket, mit mondhat az asszony arról, hogy miben segítette az egyház őt és gyermekeit ezalatt a nehéz időszak alatt! (Ha szükséges, fordulj segítségért szüleidhez vagy egyik egyházi vezetődhöz!)

Tanok és szövetségek 84

Kinyilatkoztatás a papságról

Mit tudsz Isten papságáról? Mi a célja? Milyen hatással volt eddig az életedre? Miért fontos ez a többieknek a világon? Mi a papság esküje és szövetsége, és mit jelent azoknak, akik elfogadják azt? A Tanok és szövetségek 84 számos bepillantást nyújt a papságra vonatkozóan illetve arról, hogy akik ezt viselik, miként irányítják az egyházat és hoznak áldást életünkre – és az egész világra.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 84

összeesküvés (16. v.) – gonosz terv, amit két vagy több ember sző, hogy bántsanak vagy kihatározzanak valakit vagy valamit
magasabb papság (19. v.) – a melkisédeki papság
alacsonyabb papság (26. v.) – az ároni papság
egyengesse (28. v.) – előkészítse
eskü (39. v.) – hivatalos nyilatkozat vagy ígéret
jóváhagy (42., 48. v.) – hivatalosnak és hatályban lévőnek nyilvánít
feddni (76. v.) – szidni
megrójtatók, megfeddjétek (87., 117. v.) – bűnbánatra szólítsátok, kiigazítsátok

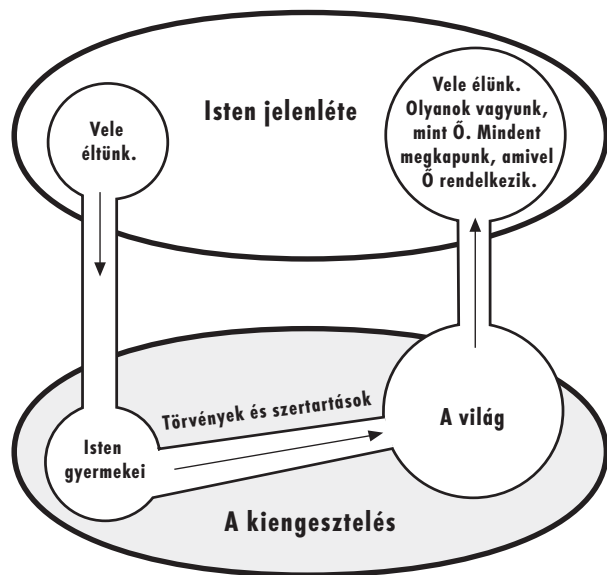
• **ne kíméljétek magatokat** (94. v.) – tegyetek meg minden töletek telhetőt
 • **vajúdott a föld és megszülte erejét** (101. v.) – Ez a szülés előtti szülési fájdalmakra és a szülésre utal; a földön Jézus Krisztus második eljövetele előtti zavargást szimbolizálja, amelyet a millennium „születése” követ majd.
 • **épülni** (106., 110. v.) – felemelve lenni, lelkiileg megerősödni
 • **világi ügyeit** (113. v.) – az egyházzal nem kapcsolatos üzleti ügyeit

Tanok és szövetségek 84:2 – „Hogy helyreállítsa népét”

A helyreállítás szó a Tanok és szövetségek 84:2-ben nem arra vonatkozik, hogy az evangélium teljessége visszakerül a földre

az utolsó napokban. Arra vonatkozik, hogy Isten gyermekei kerülnek vissza az Ő királyságába a földön – Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházába –, majd vissza az Ő jelenlétebe, hogy örök életet élvezzenek. Ez az örök életre való helyreállítás Jézus Krisztus engesztelésének ereje által lehetséges, ahogy ez a Tanok és szövetségek 84-ben megbeszélte papsági hatalomban és szertartásokban nyilvánul meg.

Gyermekei helyreállítása

Tanok és szövetségek 84:4–5 – Milyen templom? Melyik nemzedék?

A Tanok és szövetségek 84:4–5-ben az Úr azt mondta, hogy egy különleges templomot építenek majd fel Új Jeruzsálem városában (Missouri államban, Jackson megyében). Azt is megmondta, hogy a templom „e nemzedék alatt” épül fel, és hogy az Ő dicsősége különleges módon lesz majd rajta.

Joseph Smith próféta felszentelte ennek a templomnak a helyét (lásd T&S 57 és „A szentírások megértése” részt a Tanok és szövetségek 58:57-nél, 69. o.), de a szentek nem tudták megépíteni a templomot abban az időben. A Tanok és szövetségek 84 azonban újból megerősíti azt

az ígéretet, hogy a templom ebben a sáfárságban fog felépülni. Az „e nemzedék” (lásd T&S 84:4–5) erre a sáfárságra vonatkozik, a második eljövétel előtti utolsó sáfárságra.

Tanok és szövetségek 84:6 – Egy befejezetlen gondolat

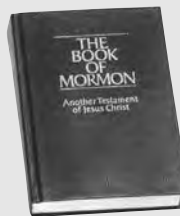
A Tanok és szövetségek 84:6-ban az Úr Mózes fiairól kezdett el beszélni azzal a templommal kapcsolatban, ami Új Jeruzsálemben fog felépülni. Nyitó szavai után – „És Mózes fiai” – nem fejezte be gondolatát, hanem a papságról beszélt, amelyet Mózes és Izrael gyermekei viseltek. Az a gondolat, amit a 6. versben kezdett el Mózes fiairól és az Új Jeruzsálemben épülő templomról, a 31. versben folytatódik.

Tanok és szövetségek 84:33 – Papsági elhívások felmagasztosítása

Ezra Taft Benson elnök azt mondta: „A papsági elhívások felmagasztosítása azt jelenti, hogy méltósággal építjük fel és fontosnak tartjuk azt, erősítjük, és elérjük, hogy mások is tiszteljék és megbecsüljék a hivatalt az azt betöltő ember erőnyes és igazlelkű volta miatt” (*Teachings of Ezra Taft Benson*, 453. o.).

Elder Neal A. Maxwell, a Tizenkét Apostol Kvórumának egyik tagja azt tanította, hogy „egy elhívás felmagasztosítása azt jelenti, hogy valaki a hit szemével látja a papsági szolgálat széles lehetőségeit a családban, a nyájban, a barátai és mások körében” („I Will Arise and Go to My Father”, *Ensign*, 1993. szept., 66. o.).

Tanok és szövetségek 84:54–58 – A Mormon könyve és az ítélet

Az 1986-os áprilisi konferencia nyitó beszédében Ezra Taft Benson elnök bizonyosságot tett:

„Hacsak nem olvassuk a Mormon könyvét és nem vesszük figyelembe annak tanításait, az Úr azt mondta a Tanok és szövetségek 84. fejezetében, hogy az egész egyház ítélet alatt lesz: [Idézte a T&S 84:56–57-et.]

Nos, nemcsak többet kell *beszélni* a Mormon könyvről, hanem többet is kell *tenni* vele! Hogy miért? Az Úr ekképp válaszol: [Idézte a T&S 84:58-at.] Mi már éreztük ezt az ítéletet és büntetést!

A Mormon könyve eddig nem állt és még most sem áll személyes tanulmányaink, családi tanításaink, prédikációink és misszionáriusi munkánk középpontjában. Ezt meg kell bánnunk” (Conference Report, 1986. ápr., 4. o.; vagy *Ensign*, 1986. máj., 5–6. o.).

Később, ugyanezen az általános konferencián Benson elnök újra kihangsúlyozta a Mormon könyve használatának fontosságát:

„Az Úr azt a sugalmazást adta az Ő szolgájának, Lorenzo Snow-nak, hogy hangsúlyozza ki újra a tized alapelvét, hogy az egyház megszabaduljon a pénzügyi kötelekektől. . .

Ma pedig az Úr szükségét látja, hogy újból kihangsúlyozzuk a Mormon könyvét, hogy az egyház és Sion minden gyermeke kikerülhessen az ítéletből – az ítéletből és a büntetésből. (Lásd T&S 84:54–58.) Ezt az üzenetet el kell vinni az egyház tagjaihoz szerte a világon. . .

Megáldalak benneteket Mormon könyve mélyebb megértésével. Megígérem nektek, hogy ettől a perctől fogva, ha naponta lakmározunk lapjairól és tanításai szerint cselekszünk, Isten Sion minden gyermekére és az egyházra mindaddig ismeretlen áldásokat áraszt majd – és az Úrhoz fogunk fohászolni, hogy vegye le rólunk az ítéletet – az ítéletet és a büntetést. Erről teszek nektek komoly bizonyosságot” (Conference Report, 1986. ápr., 100. o.; vagy *Ensign*, 1986. máj., 78. o.).

Tanok és szövetségek 84:77–90 – Útmutatás és ígérek a misszionáriusok számára

Elder Bruce R. McConkie, a Tizenkét Apostol Kvórumának egyik tagja így magyarázta: „Egy különleges szabály vonatkozik azokra, akiket erszény és tarisznya nélkül hívtak el a világba, hogy az evangéliumot prédikálják. Misszionáriusi szolgálatuk idején nem foglalkozhatnak semmilyen üzleti vállalkozással vagy világi tevékenységgel. Szabadnak kell lenniük azoktól a gátló kötelezettségektől, amelyek mindig előjönnek azoknál, akik világi dolgokkal foglalkoznak. Minden figyelmükkel, teljes erejükkel és tehetségükkel a papi szolgálatra kell koncentrálniuk, és velük van az Atya ígérete, miszerint Ő gondoskodni fog napi szükségleteikről” (Doctrinal New Testament Commentary, 243. o.).

Tanok és szövetségek 84:92 – „Tisztítsátok meg lábatokat”

Lásd „A szentírások megértése” részt a Tanok és szövetségek 24:15-nél (36. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 84 tanulmányozása közben végezd el a C tevékenységet, és hármat a többiből (A–B, D–F)!

A A melkisédeki papság megismerése

Készíts az alábbihoz hasonló táblázatot a füzetedbe! Az első oszlopba írd be, mit tudsz meg a melkisédeki papságról a Tanok és szövetségek 84:14–25-ben! A második oszlopba írd le a kérdéseidet, miközben azon gondolkodol, mit tanultál azokban a versekben! Kérdéseidet beszéld meg a szüleiddel, a szemináriumi tanároddal vagy egyik egyházi vezetőddel, majd írd le, mit tanultál, ami segített neked, hogy jobban megértsd a Tanok és szövetségek 84:14–25-öt és a melkisédeki papságot!

A melkisédeki papság		
Amit megtanultam a Tanok és szövetségek 84:14–25-ből	Kérdéseim	Amit megtanultam, miután megbeszéltem azt másokkal is

B Fontos gondolatok az ároni papságról

Olvasd el figyelmesen a Tanok és szövetségek 84:26–30-at, és nézd meg, mit mond az ároni papságról! Ezekből a versekből válassz ki négy olyan szót vagy gondolatot, amik szerinted fontosak ahhoz, hogy megértsük az ároni papság szerepét, működését vagy célját! Írd le ezeket a szavakat vagy gondolatokat a füzetedbe, és írd rövid magyarázatot arról, miért fontosak! Például az azon gondolatok iránti megnövekedett figyelem hogyan segítene valakinek, aki jelenleg viseli az ároni papságot?

C Szentírás memoriter – Tanok és szövetségek 84:33–39

A Tanok és szövetségek 84:33–48-ra gyakran utalnak úgy mint a papság esküjére és szövetségére. Az eskü egy hivatalos kijelentés vagy ígéret – valaki szavának a biztosítéka. A szövetség egy szent megállapodás két fél között. A „papság esküje és szövetsége” a megígért áldások biztosítéka, amelyeket azok kapnak majd, akik az Úr ezekben a versekben leírt feltételeinek eleget tesznek. Más szóval Isten megesküszik és szövetségre lép, és mindazok az áldások a miénk lesznek – ha betartjuk a megállapodás ránk eső részét. Ebben az esetben az áldások elnyerésének a feltételei a papság köré fonódnak, illetve annak szertartásai köré.

1. Az alapján, amit a Tanok és szövetségek 84:33–34-ben olvastál, készíts egy kisebb táblázatot vagy ábrát, ami azt ábrázolja, mit vár el az Úr a papságviselőktől, és szerepeljenek rajta azok az áldások, amiket Ő megígér nekik!
2. Olvasd el Benson elnök és elder Maxwell kijelentéseit a „A szentírások megértése” részben a Tanok és szövetségek 84:33-nál! Azután olvasd el a következő szentírásokat és mondd el, mit tanítanak az elhívás felmagasztosításának módjáról: Máté 20:26, Jákób 1:19; Hélamán 10:4; Moróni 9:6; Tanok és szövetségek 42:12–14; 58:27–28; 107:99–100! (Néhány utalást fel is jegyezhetsz a Tanok és szövetségek 84:33 mellé a szentírásodban.)
3. Készíts egy másik táblázatot vagy ábrát is, ami a Tanok és szövetségek 84:35–38-ra vonatkozó gondolatokat ábrázolja azzal kapcsolatosan, amit az Úr elvár tőlünk és megígér nekünk!

D Fény kontra sötétség

Gondolj arra, milyen nehéz eljutni egyik helyről a másikra teljes sötétségben, semmiféle fény nélkül! Azt is vedd figyelembe, milyen nehéz megkülönböztetni a színeket, amikor csak kevés fény van! Ha azt akarjuk, hogy képesek legyünk jó döntéseket hozni ebben az életben, és visszakerüljünk Mennyei Atyánkhoz, hogy vele éljünk, akkor szükségünk van a szellemi világosság fényességére az életünkben.

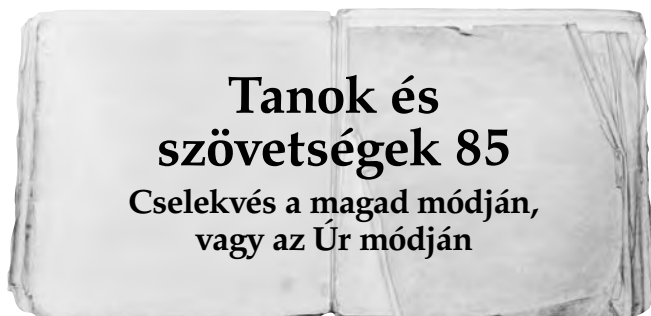
1. Mit tanít a Tanok és szövetségek 84:43–47 a szellemi világosságról?
2. Mit tudsz meg a Tanok és szövetségek 50:24-ből és 93:28-ből, hogyan erősíthetjük annak a világosságnak a fényességét az életünkben?
3. A Tanok és szövetségek 84:49–57 szerint mi taszít minket nagyobb sötétségbe? (Lásd még Alma 12:9–11.)
4. Tegyük fel, hogy megkértek téged arra, hogy tanítsd meg a Tanok és szövetségek 84:43–57-ben található alapelveket és gondolatokat! Milyen példákat hoznál fel az életedből, amivel egy vagy több gondolatot illusztrálnál?

E A misszionáriusok bátorítása

A Tanok és szövetségek 84:60–102-ből válassz ki négy olyan részt, amiket segítségül használhatnál egy csapat misszionárius bátorításához! Magyarázd el, mit mondanál ezekről a részekről, és hogy miért választottad ezeket!

F Nyújts képzést!

Felhasználva azt, amit a Tanok és szövetségek 84:107–111-ben megtudtál, írd le, mit lehetne megtanítani egy új tanítói kvórumtag képzésekor!

Tanok és szövetségek 85 Cselekvés a magad módján, vagy az Úr módján

Amikor az egyházban feladatot kapunk, akkor gyakran annak a felelősségét is ránk bízák, hogy eldöntsük, hogyan tudunk eleget tenni az adott feladatnak (T&Sz 58:26–29). Olykor azonban arra kérnek minket, hogy az elvégzéshez szükséges meghatározott utasításokkal teljesítsünk egy feladatot. Milyen fontos követni azokat az utasításokat?

Joseph Smith prófétának a tudomására jutott, hogy Edward Partridge püspök nem úgy adta a szenteknek Missouri államban az örökrészüket (tulajdonukat és más, az élethez szükséges készleteiket), ahogy azt az Úr kérte. A maga módján tette. Mégsem Partridge püspök volt az egyedüli hibás. Néhány szent Missouriban gyülekezett, de nem akartak a felajánlás törvénye szerint élni – amiről az Úr azt mondta, hogy az kötelező mindazok számára, akik abban az időben Sionban gyülekeztek. A Tanok és szövetségek 85 egy töredék Joseph próféta leveléből, amit William W. Phelps-nek írt Missouri államba, hogy rendbe tegye a dolgokat. Olvasás közben ne csak arra figyelj, hogy mit mond, hanem arra is, hogy milyen hangnemben mondja! A hangnem sokat árul el arról, hogyan vélekedik az Úr azokról, akik a maguk módján végzik a dolgokat akkor, amikor Ő már világos és pontos tanácsot adott arra, hogy mit akar elvégeztetni.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 85

kivonat (fejléc) – egy kiemelt kis rész

örökrész, örökség (fejléc, 1–3., 7., 11. v.) – tulajdonrész, amit egy egyénnek juttatnak a felajánlás törvénye alapján

hitehagyók (2. v.) – azok, akik elhagyják az egyházat, megtagadják az evangéliumról való bizonyosságukat és harcolnak a Testvérek ellen
jogar (7. v.) – hatalom botja vagy pálcája (ebben az esetben jelképes)

Tanok és szövetségek 85: 5, 7, 11 – „Egy hatalmasat és erőset”

A Tanok és szövetségek 85:7 megjegyzi, hogy ha Partridge püspök nem bánja meg bűneit és nem cselekszik az Úr útjai szerint, akkor az Úr elküld „egy hatalmasat és erőset”, hogy eleget tegyen azoknak a kötelezettségeknek, melyeket neki kellett volna megcsinálni. Partridge püspök azonban megbánta bűneit és ezért nem volt szükség arra, hogy a helyébe elhívjanak „egy hatalmasat és erőset”.

Tanok és szövetségek 85:7 – Isten törvénykönyve

Joseph F. Smith elnök azt mondta, hogy Isten törvénykönyve „egyenesen a tizedfizetés törvényére utal. . . .

Egyeseket talán nem érdekel túlságosan, hogy nevüket feljegyezték-e vagy sem, ez azonban abból származik, hogy nincsenek tisztában a következő

ményekkel. Ha a neveik nincsenek feljegyezve, . . . megvonják tőlük Isten házában szertartásait” (Conference Report, 1899. okt., 42. o.). A tizedrendezési interjúval való részvétel egy mód arra, hogy a neved rajta legyen a tizedfeljegyzéseken.

Tanok és szövetségek 85:8 – Mit jelent az „Isten ládáját megtámassza” kifejezés?

A láda, amelyre a „ládáját megtámassza” kifejezés utal, a frigyláda volt, ami a Szentek Szentjében állt Izrael Tabernáculumában, vagyis templomában. A ládán volt egy üldőhely, ami azt a helyet jelképezte, ahol Isten lakott az izraeliták között. 2 Sámuel 6:6–7 (továbbá 1 Krónika 13:9–12) egy Uzza nevű férfiről szól, aki a frigyládát szállító ökrösszekér mellett gyalogolt. A szekér áthaladt egy hepehupán és a láda megbillent. Uzza kinyújtotta a karját, hogy megtámassza a ládát és akkor halálra sújtott. A „ládáját megtámassza” kifejezés azokra utal, akiknek nincs elég hitük az Úrban és a szolgálóban, hanem inkább a saját bölcsességükre támaszkodva végzik a dolgaikat.

Tanok és szövetségek 85:9 – Mi az „emlékezés könyve”?

Elder Bruce R. McConkie, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának volt a tagja, így magyarázta:

„Ádám írásos feljegyzést vezetett hitű utódairól, amibe feljegyezte a hitüket és a tetteiket, az igazlelkűségüket és odaadásukat, kinyilatkoztatásait és látomásait, és ragaszkodásukat a kinyilatkoztatott üdvözülés tervéhez. Ádám a feljegyzését az *emlékezés könyvének* nevezte, hogy kifejezze, milyen fontos tisztelni az arra méltó őseinket és hallgatni a egyszerű igazságokra, amelyek kinyilatkoztattak nekik. Annak mintájára készült, amelyet »Isten ujsza mutatott« (Mózes 6:4–6, 46).

A szentek minden korban vezettek hasonló feljegyzéseket. (Mal. 3:16–17; 3 Ne. 24:15–16.) A jelenlegi szentírásaink közül sok azért jutott el hozzánk, mert azokat először leírták a próféták, akik követték Ádámnak az emlékezés könyvének vezetésére vonatkozó példáját. Az egyház ma is vezet hasonló feljegyzéseket (T&Sz 85) és tagjait arra buzdítja, hogy vezessenek saját személyes és családi emlékkönyvet” (Mormon Doctrine, 100. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 85 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Milyen különbséget eredményez?

1. Mit tudsz meg a Tanok és szövetségek 85-ből az egyházi feljegyzések fontosságáról? (Lásd még a T&Sz 85:7-hez tartozó „A szentírások megértése” részt és a szentírásutalást, melyet az Úr adott a 12. versben).
2. Amit tanultál ebből a kinyilatkoztatásból, milyen hatással lehet arra, ahogy betöltöd a titkári vagy írni elhívásod?

B Mondj egy példát!

1. Miután elolvastad a Tanok és szövetségek 85-öt és a „A szentírások megértése” részt a Tanok és szövetségek 85:8-hoz, írd meg egy rövid példát arról, hogy egy veled egyidős fiatal milyen kísértések érhetik napjainkban, hogy a ládát megtámassza!
2. Arra alapozva, amit tanultál a Tanok és szövetségek 85. rész olvasásával és az Ószövetségben a láda megtámasztására vonatkozólag, milyen tanácsot adnál annak, aki „ládát támasztónak” tűnik?

Tanok és szövetségek 86

A búza és a konkoly példázata

Miért engedi meg az Úr, hogy a jó és a rossz együtt létezzen? Mi történne, ha az Úr eltávolítana minden gonoszot a fölről? A Tanok és szövetségek 86. részében az Úr megmagyarázta a búzáról és konkolyról szóló példabeszédének jelentését (lásd Máté 13:24–30, 36–43) és felvilágosításokat adott a kérdésekhez tartozó válaszokra.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 86

példázat (1. v.) – rövid tanulságos történet

konkoly (3., 6–7. v.) – gyomnövény

örökösök (9. v.) – ajándéka vagy áldásra jogosultak

Tanok és szövetségek 86:5 – Az angyalok készen állnak az aratásra

1894-ben egy templomi munkások csoportjához intézett beszédében Wilford Woodruff elnök azt mondta: „Isten hosszú éveken keresztül visszatartotta a pusztítás angyalait, nehogy learassák a búzát a konkollyal együtt. De most el akarom mondani nektek, hogy azok az angyalok elhagyták a menny kapuit és most e nép és e nemzet felett állnak, és a Föld felett lebegve arra várnak, hogy ránk árásszák az ítéletet. És azok a mai naptól kezdve áradnak ránk. A földön nő a csapások és a szenvedések száma, és ezek jelentenek valamit. Emlékezzetek erre és gondolkodjatok el ezeken a dolgokon! Ha eleget tesztek a kötelességeiteknek, és én is eleget teszek az enyéimnek, akkor oltalmazva leszünk, és békében és biztonságban átvészeldjük a szerencsétlenségeket” (idézte Susa Young Gates, „The Temple Workers’ Excursion”, *The Young Woman’s Journal*, 1894. aug., 512–513. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 86 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Értelmezd a példabeszédet!

1. Olvasd el Máté 13:24–30, 36–43-at! Milyen további felvilágosításokat kapunk a búzáról és konkolyról szóló példabeszédről a Tanok és szövetségek 86-ban?
2. Mit gondolsz, ez a példabeszéd többé vagy kevésbé vonatkozik napjainkra, mint az Újszövetség idejére? Miért?

B Alkalmazd az üzenetet!

1. Írd meg egy élményedről, vagy olyanról, amely bármely fiatallal megeshet, és amire alkalmazható a búzáról és konkolyról szóló példázat jelentése!
2. A Tanok és szövetségek 86:8–11 üzenete hogyan kapcsolódik a búzáról és konkolyról szóló példabeszédhez?

Tanok és szövetségek 87

Háborús prófécia

A Tanok és szövetségek 87 tartalmaz egy próféciát az amerikai polgárháborúról – ami 1860-ban kezdődött. A prófécia részletei rendkívüliek, ha figyelembe veszed, hogy azokat majdnem harminc évvel a háború kitörése előtt jegyezték le. A kinyilatkoztatás azonban túlmutat a polgárháborún és az egész világra kiterjedő háborúról beszél. Felkavaró, mégis fontos üzenetet tartalmaz az emberek számára az utolsó napokban.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 87

elrendelt pusztulás (6. v.) – az Isten által meghatározott ítélet teljessége

Sabaoth Ura (7. v.) – Seregek Ura; sabaoth egy héber szó,

ami az jelenti: „seregek” vagy minden ember, és gyakran vonatkozik arra a tényre, hogy az Úr a mindenható Teremtő (lásd még T&Sz 95:7).

Tanok és szövetségek 87:1 – Dél-Karolina lázadása

1832-ben az Egyesült Államokban, Dél-Karolina állam megtagadta az Európából származó árukra kiszabott egy bizonyos adó befizetését. Andrew Jackson, az Egyesült Államok elnöke, válaszlépként szövetségi csapatokat vezényelt, hogy véget vessenek a dél-karolinai lázadásnak. Az állam meghátrált és elkerülték a háborút. Azonban Joseph Smith próféta kiállt a próféciája mellett (lásd T&Sz 130:12–13).

Körülbelül 28 évvel azután, hogy Joseph Smith először jövedőlte meg ezt, Dél-Karolina ismét fellázadt az Egyesült Államok ellen. Ezúttal más államok is csatlakoztak hozzájuk az Egyesült Államok déli részéről, aminek a polgárháború lett az eredménye – pontosan úgy, ahogy az meg lett jövedőlve.

Tanok és szövetségek 87:3 – A déli államok, Nagy-Britannia és a világháború

A Tanok és szövetségek 87:3 nem csak az amerikai polgárháborúra utal. A déli államok segítséget kértek Nagy-Britanniától és más nemzetektől az amerikai polgárháborúban. Azután, ahogy ebben a versben meg lett jövedőlve, Nagy-Britannia és a többi nemzet később más nemzetek segítségét kérték az ő ellenségeik ellen – mint a két világháború esetében, amelyek valami módon az egész világra hatással voltak.

A szentírások tanulmányozása

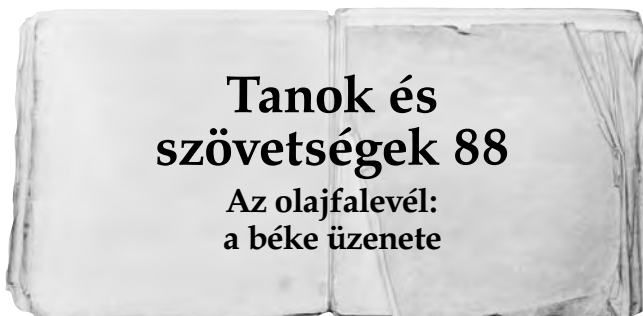
A Tanok és szövetségek 87 tanulmányozása közben végezd el az A és a B tevékenységet!

A Sorolj fel példákat!

Írj példákat a füzetedbe a Tanok és szövetségek 87-ben található próféciák közül legalább kettőről, ami már beteljesült!

B Mondd el és támaszd alá a véleményed!

Mit gondolsz a Tanok és szövetségek 87-nek mi a legfontosabb üzenete a ma emberének? Miért?

Az élet időnként nagyon nehéz lehet, amikor olyan problémákkal és döntésekkel kell szembenéznünk, amik legyőzhetetlennek látszanak. Az ilyen időszakok során Mennyei Atyánk gyakran arra ösztönöz minket, hogy a megpróbáltatásainkra az örökkévalóság távolatából tekintsünk. A Tanok és szövetségek 88-ban található kinyilatkoztatás ilyen távolatokat nyújt. Segít nekünk a szokványos dolgokon túl azokra a dicsőséges valóságokra gondolni, amelyek Mennyei Atyánk nagyszerű boldogságtervének középpontjában állnak. Nagyon sok dolog van ebben a kinyilatkoztatásban, ami arra ösztönöz majd, hogy mélyen elgondolkodj. Tanulmányozását lehetőségként használd arra, hogy az élet nehézségeit örökkévaló környezetbe helyezd! Ez a Tanok és szövetségek 87. részének komoly üzenete után bizonyára jóleső vigasztalásként jött a korai szenteknek. Számodra is ugyanilyen lehet.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 88

ölen (13. v.) – szívében, központjában

szándékkal (20. v.) – abból a célból

fenntart (34. v.) – megment, megőriz, megvéd

megigazul (39. v.) – igaznak vagy ártatlannak nyilvánítják

ragaszkodik (40. v.) – vonzódik, kötődik valamihez

bonyodalmak (79. v.) – nehéz problémák

kötelezővé tegyék a törvényt, lepecsételjék a biznyságot (84. v.) – jelképesen azt jelenti, hogy mindenkinek esélye lesz az evangéliumot hallani, ezért cselekedeteik miatt nem mentegőzhetnek

pusztulás borzalmi (85. v.) – megsemmisülés azok számára, akik Isten útjaival ellentétes életet élnek

förtelmességek (94. v.) – bűnök; olyan gondolatok és tettek, melyek visszataszítják Istent

konkoly (94. v.) – gyomnövény (lásd T&Sz 86)

szándék (109. v.) – vágy, cél

ünnepélyes (117. v.) – komoly

könnyelmű beszédek (121. v.) – értéktelen vagy szent dolgokat nem tisztelő beszéd, fecsegés

kötélék (125. v.) – szövetség, ígéret

Tanok és szövetségek 88:3 – Egy másik Vigasztaló

Joseph Smith próféta azt tanította:

„Két Vigasztalóról van szó. Az egyik a Szentlélek, az, amelyik Pünkösöd napján kiáradt, és amit minden szent megkap a hit, a bűnbánat és a keresztelés után. . . .

„ . . . Miután egy embernek hite van Krisztusban, megbánja bűneit, megkeresztelik bűnei bocsánatára és megkapja a Szentlelket (kézrátétellel),

aki az első Vigasztaló, továbbra is legyen aláztatos Isten előtt, igazlelkűségre éhezve és szomjazva, éljen Isten minden ígéje szerint, és az Úr hamarosan azt mondja majd neki: »Fiam, felmagasztosulsz«. Miután az Úr alaposan próbára teszi őt és úgy találja, hogy az ember határozottan Őt akarja szolgálni bármilyen áron, akkor az ember az elhívását és kiválasztását biztosra veheti, és akkor majd részesül abban a kiváltságban, hogy megkapja a másik Vigasztalót. . . .

Na már most mi ez a másik Vigasztaló? Se nem nagyobb, se nem kisebb személyiség, mint maga az Úr Jézus Krisztus; és ez a dolog lényege; hogy amikor bármely ember hozzájut ehhez az utóbbi Vigasztalóhoz, akkor majd Jézus Krisztus személye kíséri őt vagy jelenik meg neki időről-időre” (Teachings of the Prophet Joseph Smith, 149–151. o.).

Tanok és szövetségek 88:6–13 – Krisztus világossága

Lásd Moróni 7:16, 18–19.

Tanok és szövetségek 88:74–86 – Az egyház eldereinek tisztának kell lenni

Az Úr többször kihangsúlyozta a Tanok és szövetségek 88. részében, hogy akik elmennek az evangéliumot hirdetni, azoknak tisztának kell lenni. Akik az ígértetés elhívására vártak, azoknak fel kellett készülni nemzetek és kultúrák, továbbá az evangélium tantételeinek tanul-

mányozásával (lásd 77–80. v.), de nekik meg kellett mosni a kezüket és a lábukat is (lásd 74. v.) és vigyázniuk kellett, hogy ne keveredjenek bűnbe (lásd 86. v.). Brigham Young elnök azt tanácsolta: „Ha az elderek nem tudnak tiszta kezekkel és tiszta szívvel menni, akkor jobb lesz, ha itt maradnak. Ne gondoljátok azt, hogy amikor megérkeztek a Missouri, a Mississippi, az Ohio folyóhoz vagy az Atlanti-óceánhoz, akkor fogjátok majd megtisztítani magatokat; hanem itt kezdjétek tiszta kezekkel és szívekkel, és legyetek tiszták a fejetek bűbjától a talpatokig; és így éljétek minden órában! Magatokat ehhez tartva menjétek el és ehhez tartva munkálkodjatok, és térjétek vissza olyan tisztán, mint egy darab hófehér papírlap! Így kell eljárni; és ha nem így tesztek, akkor fájni fog a szívetek” (Discourses of Brigham Young, vál. John A. Widtsoe [1941], 323. o.).

Elder L. Aldin Porter a hetvenektől további magyarázatot adott: „Papsági vezetők, ügyeljünk arra, hogy ne engedjünk fiatal misszionáriusokat a misszióterületükre menni megoldatlan vétkekkel! Ez szó szerint olyan, mintha a csatába sisak, kard és pajzs nélkül mennének. Emlékezzünk arra, hogy idő kell ahhoz, hogy kifejlesszék azt az erőt, amivel ellen tudnak állni a kísértés tüzeinek! Idő kell ahhoz, hogy megkapják az édes vigaszt, amit az igaz bűnbánók éreznek a szívéjükben. Adjatok nekik elegendő időt!” (Conference Report, 1992. ápr., 67. o.; vagy Ensign, 1992. máj., 46. o.).

Tanok és szövetségek 88:127 – A Próféták Iskolája

A Tanok és szövetségek 88. részében adott tanácsot követve 1833 elején megszervezték a Próféták Iskoláját. Az iskola célja az volt, hogy felkészítse a papságot viselő férfiakat az evangélium hirdetésére, az egyház ügyének intézésére, és közösségük megsegítésére. Később, miután felépült a Kirtland Templom, ezt az iskolát a templomban tartották. A Próféták Iskolája időnkénti megszakításokkal, de működött a Utah-i Területen a kezdeti pionír napokban. Ezek az első iskolák megalapozták az oktatás hagyományát – a lelkit és a világit egyaránt –, ami akadémiák, egyetemek, valamint vallási szemináriumok és insztitútók megalapításához vezetett. Világosan látszik, hogy az Úr arra vágyik, hogy a népe művelt legyen.

Tanok és szövetségek 88:138–141 – „A lábmosás szertartása”

Keresztre feszítése előtt nem sokkal Jézus megmosta az apostolai lábát, hogy eleget tegyen a zsidók törvénye szerinti szokásnak, és azt szertartásként bevezette (lásd JST, John 13:10). A Tanok és szövetségek 88:138–141 ennek a szertartásnak a visszaállítására utal azon egyházi vezetők számára, akik részt vettek a Proféták Iskolájában. Mialatt a szentek a Kirtland Templomot építették, Joseph Smith próféta azt mondta, hogy a lábmosás szertartását a templomban kell elvégezni (lásd *History of the Church*, 2:307–310. o.). Ezt a szertartást a templomban elnyerendő nagyobb szertartásegység részének szánták, ami erővel ruház fel minket, hogy elvégezhessük azt a munkát, amire elhívtak bennünket ebben az életben – csak úgy, ahogy a szertartás első elvégzése segített felkészíteni a korai egyházi vezetőket a munkájukra.

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 88 tanulmányozása közben végezz el ötöt az alábbi tevékenységekből (A–H)!

A Mit gondolsz?

A Tanok és szövetségek 88:6–13 arra ösztönöz minket, hogy gondolkozzunk el Jézus Krisztusról és fontosságáról minden élőlény számára. Olvasd el ezt a részt és írd le néhány gondolatod az Üdvözítőről és arról, hogy Ő milyen hatással van a mindennapi életedre – olyan dolgokat, amiket észreveszel és azokat is, amiket általában nem! Fogalmazz meg gondolatokat arról is, hogy ez a rész milyen hatással lesz a mindennapi életedre az elkövetkező napokban! Miben lenne más, ha több ember ismerhetné ennek a résznek a tanításait és emlékezne azokra?

B Magyarázd el a tant!

Felhasználva azt, amit a Tanok és szövetségek 88:17–39-ből tanultál, adj olyan teljes magyarázatot, amelyet csak tudsz egy olyan embernek, aki tudni szeretné, hogy Isten miért nem engedi meg, hogy egyszerűen mindenki a celesztiális birodalomba kerüljön!

C Cselekedetek és következmények

1. A Tanok és szövetségek 88:62–69-ben az Úr azokról a módokról beszélt, amelyekkel Hozzá mehetünk. Legalább nyolc dolgot említ, amit meg kell tennünk. A nyolc dolog mindegyikét egy ígért áldás követi, ami akkor jön, ha mi megtesszük azt, amit Ő tanácsolt nekünk. Készíts két oszlopot a füzetedbe és írd följük: „Ha” és „Akkor”! A „Ha” oszlopba sorold fel azokat a dolgokat, amit az Úr tanácsolt nekünk, hogy megtegyünk! Az „Akkor” oszlopba sorold fel minden egyes tett következményét!
2. Válassz ki kettő dolgot azok közül, amit az Úr tanácsolt nekünk, hogy megtegyünk és írd le, hogy mit tehet valaki, hogy engedelmes legyen az Ő tanácsának!

D Misszió felkészülési terv

1. Nézd át a Tanok és szövetségek 88:70–86-ot és sorold fel, hogy mit mondott az Úr az egyházi vezetőknek Joseph Smith idejében, ami felkészítette őket, hogy az evangéliumot tanítsák az egész világnak!
2. Mit gondolsz, mit jelent az, hogy tiszták a kezeink és tiszta szívünk?
3. A 81–86. vers tanításai szerint mik azok az okok, amik miatt az egyház vezetőinek és tagjainak figyelmeztetni kell minden embert? (Lásd még Ezékiel 33:1–9).

E Tervezz egy iskolát!

Tegyük fel, hogy felkérést kapsz egy új iskola indítására fiatal utolsó napi szentek részére, hogy felkészítsd őket az életre, különösképpen arra a munkára, amit az Úr akar, hogy elvégezzenek. Annak alapján, amit a Tanok és szövetségek 88:77–80-ban olvastál, milyen tantárgyakat tanítanál a diákoknak ebben az iskolában?

F Sorold fel az eseményeket!

Sorold fel a Tanok és szövetségek 88:87–116-ban lévő eseményeket, amik meg fognak történni! Minden egyes eseményt három általános időszakkal azonosíts: az Üdvözítő második eljövetele előtt, a második eljövetelekor, és a millennium végén!

G Vonatkoztasd a szentírásokat!

Jóllehet a Tanok és szövetségek 88:119 a templomra vonatkozik, ez az otthonaink mintája is – amiknek szintúgy szent helyeknek kell lenni. Röviden fejtsd ki, hogy szerinted egy család mit tehet annak érdekében, hogy alkalmazni tudjon minden egyes tantételt, amiről az Úr beszélt ebben a versben, ha azt akarják, hogy az otthonuk „Isten háza” legyen, vagy más szavakkal az a hely, ahol az Ő Szent Szellemé tartózkodhat, ami erősítő és védelmező hatalom lehet azok számára, akik ott laknak.

H Szentírás memoriter – Tanok és szövetségek 88:123–124

1. Sorold fel, mit kér tőlünk az Úr a Tanok és szövetségek 88:123–124-ben tanácsait két listába rendezve: „Meg kell tenni” és „Nem szabad megtenni”!
2. Válassz ki két parancsolatot a listáról és magyarázd el, hogy szerinted az Úr miért akarja, hogy megtegyük, illetve ne tegyük meg ezeket a dolgokat! Sorolj fel példákat a saját tapasztalataidból vagy a szentírásokból!

Tanok és szövetségek 89

A Bölcsesség szava

1833-ban Joseph Smith próféta és a családja Newel K. Whitney üzletében laktak Kirtlandben, Ohio államban. A Whitney üzlet egyik emeleti szobájában a próféta létrehozta az első Próféták Iskoláját (ahogy azt az Úr megparancsolta a T&Sz 88-ban). Brigham Young elnök, ámbar akkoriban még nem volt a Próféták Iskolájának tagja, beszélt azokról az oktatási összejövetelekről és arról, hogy hogyan jött a Tanok és szövetségek 89-ben található kinyilatkoztatás: „Amikor a reggeli után összegyűltek ebben a szobában, az első [dolog] az volt, hogy rágyújtottak a pipáikra, és pöfékelés közben a királyság nagyszerű dolgairól beszélgettek, miközben teleköpködtek a szobát. Abban a pillanatban, amikor a pipájukat kivették a szájukból, egy nagy adag dohányt kezdtek rágni. Gyakran, amikor a próféta belépett a szobába, hogy az iskolai oktatást megtartsa, dohányfüst felhőbe burkolózva találta magát. Ez, és feleségének panaszai, akinek a mocskos padlót fel kellett takarítani, arra készítette a prófétát, hogy elgondolkozzon a dolgon, ezért az Úrhoz fordult segítségért az elderek dohányzási szokásaival kapcsolatban” (Journal of Discourses, 12:158. o.). A próféta kérésének eredménye az a kinyilatkoztatás, amit a Bölcsesség szavaként ismerünk.

Figyeld meg, hogy a Tanok és szövetségek 89:3-ban az Úr „igérettel adatott irányelvnek” nevezte ezt a kinyilatkoztatást! E rész olvasása közben különösképpen figyelj oda az Úr ígéreteire! Jóllehet manapság rengeteg orvosi bizonyítékkal rendelkezünk, amelyek alátámasztják a Bölcsesség szavában adott tanácsokat, amikor a kinyilatkoztatás adatott, akkor még nagyon keveset tudtak ezekről a dolgokról. Főleg arra figyelj, hogy milyen lelki áldásokat ígértek! A tudomány meg sem próbálja igazolni azokat a lelki áldásokat, amiket az Úr ígért, de milliók tudnak bizonyosságot tenni arról, hogy azok igazak. Ez a kinyilatkoztatás újabb bizonyítéka Joseph Smith próféta prófétái elhívásának.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 89

alattomos emberek (4. v.) – összeesküvő emberek; emberek, akik közösen megegyeznek, hogy valami rosszat vagy törvénytelen tesznek

erős ital (5., 7. v.) – alkohol tartalmú italok

forró italok (9. v.) – kávé és tea (lásd „A szentírások megértése” részt a T&Sz 89:9-nél)

okosan (11. v.) – módjával, ne vigyük túlzásba

mértékletes (12. v.) – nem gyakori, kis mennyiségben való

köldök (18. v.) – belső szervek jelképe

velő (18. v.) – csontok legbelső része, tápanyagokat tartalmaz (életerőt és állóképességet jelképez)

Tanok és szövetségek 89:2 – „Nem mint parancs, sem kényszer”

Joseph F. Smith elmondta: „A tagadhatatlan ok – amiért a Bölcsesség szava »nem mint parancs, sem kényszer« adatott – az volt, hogy (legalábbis abban az időben) ha parancsolatként adatott volna, akkor minden embert, aki rabja volt ezeknek az ártalmas dolgoknak, kárhozatra ítélt volna; tehát az Úr kegyelmes volt és esélyt adott nekik, hogy erőt vegyenek magukon, mielőtt törvény alá rendelte volna őket. Később . . . Brigham Young elnök bejelentette, hogy a Bölcsesség szava kinyilatkoztatás volt és az Úr parancsolata” (Conference Report, 1913. okt., 14. o.). A Bölcsesség szavának való engedelmesség az egyik előfeltétele a templomi ajánlás elnyerésének is.

Tanok és szövetségek 89:9 – Mit jelent a „forró italok” kifejezés?

Hyrum Smith elnök – Joseph Smith próféta bátyja, az egyház pátriárkája, és segédelnök – ezt tanította: „És továbbá: »Forró italok sem a testnek, sem a gyomornak nem valók«; nagyon sokan tünődnek azon, hogy mit jelenthet ez; vonatkozik-e ez a teára vagy a kávéra vagy nem. Amondó vagyok, ez bizony vonatkozik a teára és a kávéra” („The Word of Wisdom”, Times and Seasons, 1842. jún. 1., 800. o.).

Tanok és szövetségek 89:19 – Rátalálni a bölcses- ségre és a tudás rejtett kincseire

Boyd K. Packer elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumának ügyvezető elnöke, azt tanította:

„A fizikai testünk szellemünk eszköze. A tested és a szellemed az érzelmeidben válnak leginkább eggyé. Amit szellemileg tanulsz, az egy fokig attól függ, hogy hogyan bánsz a testeddel. Ezért olyan fontos a Bölcsesség szava.

A kinyilatkoztatás által megtiltott szokásformáló anyagok – tea, kávé, szeszes italok, dohány – megbolygatják a szellemi kommunikáció kifinomult érzéseit, ahogy azt a többi, függőséget okozó kábítószer is teszi.

Ne vedd semmibe a Bölcsesség szavát, mert elvesztheted »a tudás nagy kincse[i], sőt rejtett kincse[i]t is« [T&Sz 89:19], amit azoknak ígérték, akik betartják azt. És a jó egészség további áldás” (Conference Report, 1994. okt., 78. o.; vagy *Ensign*, 1994. nov., 61. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 89 tanulmányozása közben végezz el hármat az alábbi tevékenységekből (A–D)!

A Magyarázd el az elképzelést!

A Tanok és szövetségek 89:3-ban az Úr azt mondta, hogy a Bölcsesség szava „az összes szentek között a gyengék, sőt a leggyengébbek képességéhez” lett mérve. Magyarázd el, hogy szerinted a Bölcsesség szavának betartása hogyan segíthet egy embernek az élet minden területén – fizikai, mentális, érzelmi, szociális és szellemi – erőssé válni!

B Sorolj fel bizonyítékokat!

1. A Tanok és szövetségek 89:4-ben az Úr elmagyarázta az egyik okát annak, amiért adta a Bölcsesség szavát. Írd le, mit jelent ez a vers!
2. Keress bizonyítékot, ami alátámasztja a Bölcsesség szavának azt a célját! Például figyeld meg az óriásplakátok, magazinok, újságok vagy a televízió hirdetéseit! Jellemez egyet vagy kettőt a füzetedben! Hogy látod, mi ezeknek a fő üzenetük? Mit *nem* mondanak neked? Miképpen töltik be a 4. versben található próféciát?
3. Adj rövid válaszokat a következő kérdésekre:
 - a. Miért van az, hogy néhány ember arra bátorít, hogy olyan dolgokat használj, amiket megtiltott a Bölcsesség szava?
 - b. Miért kell neked betartani a Bölcsesség szavát?

C Készíts listát!

1. A Tanok és szövetségek 89:5–17-ben az Úr megnevezett néhány káros anyagot és néhány jótékony hatású élelmiszert. Készíts két listát a füzetedben – az egyik legyen a „Káros anyagok”, a másik pedig a „Jótékony hatású élel-

miszerek” listája! Minden bejegyzés után röviden jegyezd fel azt, amit az Úr mondott annak használatáról!

2. Az Úr nem sorolt fel mindent a Bölcsesség szavában, hogy mit kell ennünk vagy innunk, vagy éppen mit nem. Elvárja tőlünk, hogy használjuk józan eszünket, a helyi vagy az általános egyházi vezetők tanácsait és a Szellem útmutatását. Boyd K. Packer elnök megjegyezte:

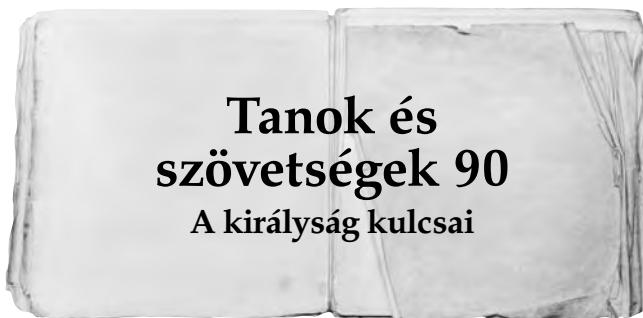
„Az egyháztagok gyakran írnak kérdéseket, hogy ez vagy az a dolog ellentétben áll-e a Bölcsesség szavával. Köztudott, hogy a tea, a kávé, a szeszes italok és a dohány igen. Ennél részletesebben nem lett kinyilvánítva. Inkább együtt tanítjuk a tantételt az ígért áldásokkal. Nagyon sok szokásformáló, függőséget okozó dolog van, amit ihatunk vagy rághatunk vagy beszívhatunk vagy befecskendezhetünk, amelyek kárt tesznek mind a testünkben, mind pedig a szellemünkben, amit nem említ a kinyilatkoztatás.

Minden káros anyag nincs külön felsorolva; például az arzén – ami bizonyosan káros, de nem szokásformáló! Arról az emberről, akinek mindent meg kell parancsolni, az Úr azt mondta: »nem bölcs, hanem rest az a szolgáló« (T&Sz 58:26)” (Conference Report, 1996. ápr., 22. o.; vagy *Ensign*, 1996. máj., 17. o.).

Gondolkozz el Packer elnök kijelentésén és egyházi vezetők további tanácsán a Bölcsesség szavával kapcsolatban, és írd a listádhoz még néhány dolgot, amit meg kell tenni, és amit nem szabad megtenni!

D Szentírás memoriter – Tanok és szövetségek 89:18–21

1. Sorold fel a Tanok és szövetségek 89:18–21-ből azokat az áldásokat, amiket az Úr ígért azoknak, akik betartják a Bölcsesség szavát!
2. Ha egy csoport fiatalnak kellene beszédet tartanod a Bölcsesség szaváról, milyen példákat mondanál ezekre az áldásokra?

Joseph Fielding Smith elnök azt tanította, hogy Isten királyságának kulcsai itt a földön „az elnöklés jogát jelentik; a hatalmat és felhatalmazást jelentik az Úr összes földi ügyének kormányzására és irányítására. Akik azokat viselik, hatalommal bírnak annak kormányzására és ellenőrzésére, hogy mások hogyan szolgálhatnak a papságban” (Conference Report, 1972. ápr., 98. o.; vagy *Ensign*, 1972. júl., 87. o.). Miközben elolvasod a Tanok és

szövetségek 90. részét, figyelj meg, hogy mit mondott az Úr Joseph Smith prófétának ezekről a papsági kulcsokról!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 90

igék (4. v.) – kinyilatkoztatások Istentől a prófétáin keresztül

könnyedén kezeljék (5. v.) – ne tartsák nagyon fontosnak

pogány (10. v.) – azok, akik nem ismerik az evangéliumot vagy az igaz Istent

önhittség (17. v.) – az egyének saját magát mindenek fölé helyezése vagy mindenki másnál jobbnak tartása

restség (18. v.) – lustaság
akadályoztat (27. v.) – lelassít

elbánni (36. v.) – megbeszélni, megvitatni

megfélemlít (36. v.) – büntet, megint

Tanok és szövetségek 90:3 – A királyság kulcsai soha sem vétetnek el Joseph prófétától

A Tanok és szövetségek 90:3-ban az Úr jelezte, hogy Joseph Smith prófétánál lesznek Isten királyságának kulcsai ebben a sáfárságban, még a halála után is. George Q. Cannon elnök, aki tanácsos volt az Első Elnökségben, azt mondta, hogy Brigham Young azt tanította, hogy Joseph Smith próféta „áll ennek a sáfárságnak az élén, hogy Joseph-nél vannak a kulcsok, és jöllehet Joseph már a fátyol túloldalán van, ő [Joseph Smith] áll ennek a sáfárságnak az élén, és hogy ő [Brigham Young] neki alárendelve birtokolja a kulcsokat”. Cannon elnök hozzátette, hogy John Taylor elnök „ugyanazt a tantételt [tanította], és soha nem fogtok más tantételt hallani Isten egyetlen hithű apostolától vagy egyetlen szolgájától sem, aki megértette a szent papság rendjét” (*Gospel Truth*, 1:255. o.).

Tanok és szövetségek 90:6 – Az Első Elnökség tanácsosai „egyenlőknek tekintetnek”

Az Első Elnökség a legmagasabb kvórum az egyházban és az egyház minden dolgában elnököl. Az Első Elnökség tanácsosai mindent megtehetnek, amit az elnök megtehet – mintha maga az elnök tenné azt. Ennek ellenére ők az elnök irányítása alatt szolgálnak, és az ő irányításával és beleegyezésével cselekednek. Ahogy Joseph Smith prófeta tanúságát tette: „A Tizenkettek senki másnak nincsenek alárendelve, csak az Első Elnökségnek, ... és ahol én [az egyház elnöke] nem vagyok, ott nincs Első Elnökség a Tizenkettek felett” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 105–106. o.). Más szavakkal, amikor az egyház elnöke meghal, az Első Elnökség tanácsosai többé nem elnökölnek az egyház felett.

Tanok és szövetségek 90:13 – „A próféták fordítását”

A Tanok és szövetségek 90:13 Joseph Smith prófeta az angol nyelvű Biblia 1611-es változatának sugalmazott fordítására utal (Joseph Smith Fordítás), amin akkor dolgozott.

Tanok és szövetségek 90:28–31 – Vienna Jaques

Az Úr arra ösztönözte Vienna Jaques nőtestvért, hogy menjen Sion földjére és vegye át az örökségét. Azt is mondta, hogy kapjon pénzt is a költözés költségeinek fedezésére. Szüksége volt a pénzre, mert minden vagyonát az egyháznak szentelte röviddel a keresztelése után. Ezután a kinyilatkoztatás után Jaques nőtestvér elment Jackson megyébe, Missouri államba, ahol földet kapott, de az üldöztetések miatt kénytelen volt Missouri északi részére költözni. Igaz és hithű egyháztag volt, aki sokszor nyilvánosságra nem hozott módon szolgált. Hatvan éves korában áthajtotta a saját szekereát a síkságokon egészen a Sós-tó völgyéig. 96 éves korában hunyt el. A gáysz-jelentésében azt írták róla, hogy „igaz volt a szövetségeihez és az evangélium visszaállítását felbecsülhetetlen kincséért tisztelte” („In Memoriam: Vienna Jaques”, *Woman’s Exponent*, 1884. március 1., 152. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 90 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–C)!

A királyság kulcsai

1. A Tanok és szövetségek 90:1–6 szerint milyen kulcsokat kapott Joseph Smith prófeta?
2. Még ki kapta meg ezt a felhatalmazást?
3. Nevezd meg azokat a férfiakat, akik ma rendelkeznek ezekkel a kulcsokkal itt a földön!
4. Foglald össze egy mondatban az 5. versben tanult fontos igazságot!

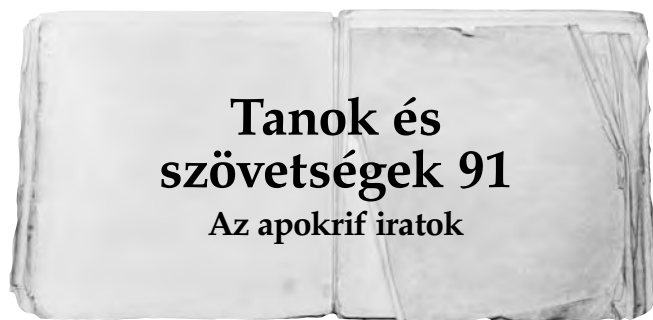
B Saját szavaiddal

1. Írd le, mit jelent neked a Tanok és szövetségek 90:4–5!
2. Írj egy olyan alkalomról, amikor azért, mert *nem* kezelted könynyedén Isten kinyilatkoztatásait, erősnek érezted magad egy olyan időszakban, ami egyébként nehéz lehetett volna! Ha nem jut eszedbe ilyen alkalom, akkor kérj meg egy családtagot, egyházi vezetőt vagy barátot, hogy osszák meg veled egy ilyen élményüket! Foglald össze röviden a füzetedbe!

C Teendők és kötelességek

1. A Tanok és szövetségek 90:13–18 szerint mik az Első Elnökség teendői és kötelességei?
2. Ezek közül a teendők és kötelességek közül melyek vonatkozhatnak a Fialat Nők vagy az ároni papok kvórumának elnökére? Minden egyes teendőt és kötelességet, ami nem vonatkozik rájuk, magyarázd el, hogy miért nem!

A Biblia néhány kiadása tartalmaz egy csoport könyvet, amit apokrifeknek neveznek. A szónak az a jelentése, hogy „rejtett”. Az általános tudat az, hogy ezeket a könyveket azért nevezik apokrif iratoknak, mert nem ismeretes, hogy ezek valódi és hiteles szentírások-e vagy sem. Amikor Joseph Smith próféta a saját Biblia fordításán dolgozott, tudni akarta, hogy lefordítsa-e és belevegye-e az apokrif iratokat. A Tanok és szövetségek 91 az Úr válasza. Hasznos információkat ad ahhoz, ha el akarod olvasni az apokrif iratokat, illetve olyan tanácsot ad, amit más jó könyvekre is vonatkoztatsz, amik téged érdekelnek.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 91

közbeiktatások (2. v.) – toldalékok, amiket nem tartalmaznak az eredeti írások

... kinyilvánítja (4. v.) – ismerteti

Tanok és szövetségek 91 – Az apokrif iratok

Az apokrif iratok héber írások gyűjteménye az ószövetségi időkből. Ezeket a szentírások nem tartalmazták abban az időszakban, amikor még a szentírásokat héber nyelven írták, viszont az Üdvözítő halandó szolgálata idején, amikor a

szentírásokat görög nyelven írták, akkor már igen. Azonban még akkor is nagyon sok kérdés merült fel azzal kapcsolatban, hogy ki írta ezeket, és hogy sugalmazott írások voltak-e. Az apokrif iratokban található könyvek segítenek nekünk megérteni a zsidó népnek az ószövetség vége és az újszövetség eleje közötti időszakot felölölő történelmének néhány részletét.

A szentírások tanulmányozása

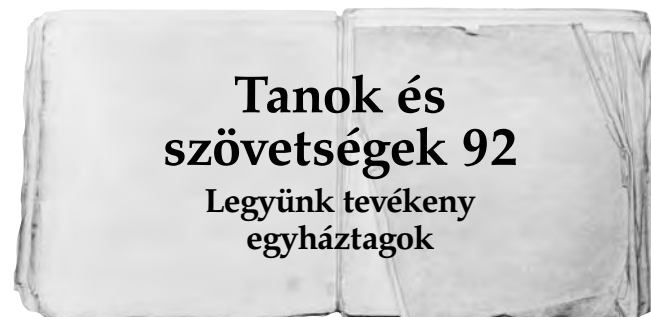
A Tanok és szövetségek 91 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Válaszolj egy barátnak!

Képzeld azt, hogy te és egy barátod a vallásról beszélgettek, és te megmutatod neki a Bibliádat! A barátod azt mondja, hogy valami hiányzik belőle és megkérdezi, hogy a Bibliád miért nem tartalmazza az apokrif iratokat. Felhasználva azt, amit a Tanok és szövetségek 91-ben tanultál, válaszolj a barátod kérdésére!

B Hasonlíts!

1. Mit nyilatkoztatott ki az Úr a Tanok és szövetségek 91-ben arról, hogy hogyan találjuk meg az igazságot az apokrifekben?
2. Ez a tanács hogyan vonatkozhat más, a szentírásokkal nem kapcsolatos könyvekre, mint például a tankönyvekre?

A Tanok és szövetségekben néhány kinyilatkoztatás nagyon személyesnek tűnik, illetve csak az egyház történetének egy bizonyos időszakára célszerűnek. Azt gondolhatjuk, hogy azok a kinyilatkoztatások napjainkban ránk nem vonatkoznak, ám általában tartalmaznak olyan alapelveket, amelyeket különböző módokon alkalmazhatunk sok különböző időszakban. A Tanok és szövetségek 92 – ami egy nagyon rövid és konkrét kinyilatkoztatás – olvasása közben gondolj arra, hogyan lehetne ezt napjainkban hasznosítani!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 92

tevékeny (2. v.) – aktív, elkötelezett

Tanok és szövetségek 92:1 – Egyesült rend

A Tanok és szövetségek 92. részében az „egyesül rend” kifejezés egy olyan embercsoportra vonatkozik, akiket az Úr hívott össze, hogy oldják meg az egyház adósságából származó problémáit (lásd T&S 82:11–19). Ezek az emberek szövetségre léptek, hogy a felajánlás törvénye szerint fognak élni és minden tőlük telhetőt megtesznek, hogy elegendő pénzt szerezzenek ahhoz, hogy az egyházat megszabadítsák az adósságtól. A csoportot „egyesült társaságnak” is hívták a gyűléseiken vezetett jegyzőkönyvekben. Jóllehet nem voltak teljesen sikeresek, az irányelvek azonban, amiket az Úr adott ennek a csoportnak – amik megtalálhatók a Tanok és szövetségek számos részében –, segítenek nekünk megérteni a felajánlás törvényét és az áldásokat, amiket azok kapnak, akik betartják azt. A Tanok és szövetségek 92-ben az Úr megparancsolta, hogy Frederick G. Williamst, akit akkor hívtak el Joseph Smith próféta egyik tanácsosává (lásd T&S 90:6), fogadják be a rendbe.

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 92 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Mondj egy példát!

Az alább felsoroltak néhány lehetőséget nyújtanak egyházi szolgálatra. Minden egyes pontra adj egy példát, hogy az adott elhívással rendelkező személy mit tehet annak érdekében,

hogy „tevékeny egyháztag” legyen, ahogy azt az Úr tanácsolta a Tanok és szövetségek 92:2-ben!

1. A 7 éves Elemis gyerekek tanára
2. Egy házitanító fiatalabb társa
3. A Méhkas osztály elnöke
4. Az egyházközség ifjúsági szolgálatsszervező bizottságának tagja
5. Egy idős házaspár szomszédja

Tanok és szövetségek 93

Világosság és igazság

Joseph Smith próféta nem adott háttérinformációt a Tanok és szövetségek 93-ban található kinyilatkoztatáshoz; arról a napról, mielőtt lejegyezte a kinyilatkoztatást, egyszerűen annyit írt: „A következőt kaptam” (History of the Church, 1:343. o.). A 19. vers azonban elképzelést

ad a céljáról. Ebből a kinyilatkoztatásból többet tanulhatunk arról, hogyan kell imádni, és kit kell imádni.

Megkérdezhetjük magunktól, hogy mit jelent az „imádni” szó. Annyit jelent, hogy becsülni és tisztelni, részt venni hivatalos egyházi rendezvényeken, és oly módon cselekedni, ami segít nekünk egyre inkább olyanná válni, mint Isten. Tudjuk, hogy mi Mennyei Atyánkat és Jézus Krisztust kívánjuk imádni, azonban, ahogy elder James E. Talmage, aki tagja volt a Tizenkét Apostol Kvórumának, azt írta: „az, hogy valaki mennyire képes az imádatra, attól függ, hogy mennyire érti az imádata tárgyát jellemző érdemességet. Az ember imádatának teljesítménye Isten értésének mértéke” (The Articles of Faith, 12. kiadás [1961], 395–396. o.). Tehát a Tanok és szövetségek 93 tanulmányozása közben keresd meg, hogy mit tanít Mennyei Atyánkról és Jézus Krisztusról, és mit tehetsz annak érdekében, hogy egyre inkább hasonlóvá válj Hozzájuk! Mélyen gondolkodj el erről a részről, mert olyan egyszerű igazságokat tartalmaz, amiket a gyermekek is megértenek és olyan hatalmasakat, hogy kihívást jelenthetnek még a legtanultabbaknak és lelkileg képzeteknek is.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 93

elhagyja (1. v.) – megbánja, feladja és soha többé nem követi el

kegyelem (11–13., 20. v.) – Istentől származó erő és hatalom, ami lehetővé teszi számunkra, hogy örök életet és felmagasztosulást nyerjünk

tőlem születek (22. v.) – Krisztus fiaivá és lányáivá váltak a keresztes és a Szelemtől való újjászületés által

szféra (30. v.) – korlátozott mennyiségű tér

megfeddjen (47. v.) – kijavítson, megintsen

Tanok és szövetségek 93:6–18 – János feljegyzése

János feljegyzése, amire a Tanok és szövetségek 93 utal, tulajdonképpen Keresztelő János feljegyzése. Keresztelő János teljes feljegyzése később lesz kinyilatkoztatva, de a jövőben előkerül. Ezt a bizonyítást nem szabad összetéveszteni a Jelenések könyvét író János, az apostol írásaival, amiket az Újszövetségben találhatunk. (Lásd Neal. A. Maxwell, „Not My Will, But Thine” [1988], 44. o.)

Tanok és szövetségek 93:11–17 – „A teljességet nem kezdettől fogva kapta”

Lorenzo Snow elnök azt tanította: „Amikor Jézus gyámoltalan csecsemőként a jászolban feküdt, nem tudta, hogy Ő az Isten Fia, és hogy korábban Ő teremtette a világot. . . . Felnőtt lett, és a fejlődése alatt tárták fel Neki, hogy ki is Ő valójában, és hogy mi célból van a világon. Tudatták vele, hogy milyen dicsőséggel és hatalommal rendelkezett, mielőtt eljött a világra” (Conference Report, 1901. ápr., 3. o.).

Tanok és szövetségek 93:12–13, 19–20 – „Kegyelmet kegyelemre”

A kegyelem annyit jelent, hogy erőt és hatalmat kapni Istentől. A Tanok és szövetségek 93:12 azt tanítja, hogy Jézus Krisztus „kegyelmet kegyelemre” kapott. Amíg felnőtt, Atyjától segítséget és szellemi ajándékokat kapott. A 13. vers azt tanítja, hogy Jézus „fokozatosan kapott kegyelmet kegyelemre, amíg elérte a teljességet”. Azzal a segítséggel, erővel és hatalommal fejlődött, amit az Atyjától kapott – szintről szintre haladt –, amíg el nem nyerte azt a teljességet. Amíg hithűek maradunk és betartjuk a parancsolatokat, mi is „kegyelmet kegyelemre” fogunk kapni (20. v.) és amikor eljön az ideje, megkaphatjuk a teljességét (lásd 19. v.)

Tanok és szövetségek 93:21–23, 25, 29, 38 – „Kezdetben”

Az örökkévalóságnak nincsen se kezdete, sem pedig vége, és mi örökkévaló lények vagyunk. A „kezdetben”, és a „kezdetől fogva” kifejezések a Tanok és szövetségek 93-ban arra az időszakra utalnak, amikor e halandó élettel kapcsolatos dolgok elkezdődtek. Abban a kezdetben Mennyei Atyánk elének tárta az Ő nagyszerű boldogság-tervét, ami lehetővé teszi a számunkra, hogy olyanokká váljunk, mint Ő.

Tanok és szövetségek 93:40–50 – „Gyermekeiteket világosságban és igazságban neveljétek”

A Tanok és szövetségek 93:36–39-ben az Úr megtanította, hogy mi a világosság és az igazság, és hogyan lehet azokat elveszteni, vagy hogyan vehetik el azt tőlünk. Utána a 40. versben azt parancsolta a szülőknek, hogy „gyermeketeiket világosságban és igazságban neveljétek”. Elder Marion G. Romney, aki tagja volt a Tizenkét Apostol Kórumának és később tanácsos volt az Első Elnökségben, arra figyelmeztetett, hogy „ha a szülők nem tanítják a gyermekeiket, az nemcsak rájuk és gyermekeikre lesz kihatással, hanem egész civilizációkra.

Az ehhez hasonló kudarcok vezettek ahhoz a gonoszsághoz, ami az özönvizet okozta; ez vezetett az ősi Izráel bukásához és Mormon könyve népeinek pusztulásához” (Conference Report, 1969. ápr., 108–109. o.).

Harold B. Lee elnök az egyház papsági tisztségviselőihez intézett beszédében az mondta: „A fiataljaink veszélyben vannak. Testvérek, tartsátok szorosan családi kötelekeiteket! Ügyeljétek arra, ahogy mindannyian próbáltuk mondani és én is sokszor megisméltetem már, . . . hogy »az Úr általatok elvégzett legfontosabb munkája, amit ti testvérek valaha is végezni fogtok apaként, az a saját otthonaitok falain

belül lesz!» Férfitestvérek, ne hanyagoljátok el a feleségeiteket! Ne hanyagoljátok el gyermekeiteket! Szakítsatok időt a családi estére! Vonjátok magatok köré a gyermekeiteket! Tanítsátok őket, vezessétek őket és vigyázzatok rájuk! Soha nem volt még ennyire szükség az otthon szilárdságára és összetartására. Ha ezeket megtesszük, akkor ennek az egyháznak ugrásszerűen megnövekszik az ereje és a befolyása az egész világon” (Conference Report, 1973. ápr., 130. o.; vagy *Ensign*, 1973. júl., 98. o.).

Gordon B. Hinckley elnök azt tanácsolta: „Szülők, oltalmazátok családokat! Világosságban és igazságban neveljétek fel gyermekeiteket úgy, ahogy azt az Úr megparancsolta! Árásszátok el őket szeretettel, de ne kényeztessétek el őket! Osszátok meg velük bizonyosságokat! Olvassátok együtt a szentírásokat! Vezessétek és óvjátok őket! Nincs nagyobb áldásotok és felelősségetek azoknál, mint akiket az Úr a ti gondjaitokra bízott. Imádkozzatok együtt! Semmi sem helyettesítheti a családi imát, amikor együtt letérdeltek az Úr előtt” (*Liahona*, 1999. júl., 105. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 93 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–C)!

A Mit tanultál?

A Tanok és szövetségek 93:19-ben az Úr azt mondta, hogy azért adta nekünk „e beszédeket [1–18. v.], hogy megérts[ük] és tudj[uk], *hogyan* imádj[unk] és *kit* imádj[unk]” (dőlt betűs kiemelés), hogy végül megkapjuk az Atya teljességét – ami a felmagasztosulás (lásd T&Sz 132:6, 19–20). Esetleg újra átnézheted az imádatról szóló rövid beszélgetést a Tanok és szövetségek 93 bevezetőjében, ebben a tanulmányi kalauzban.

1. Készíts két oszlopot a füzetedben és írd föléjük: „Hogyan imádni” és „Kit imádni”! Sorold fel a megfelelő oszlopba, hogy mit tanultál a Tanok és szövetségek 93:1–18-ból! Mondd el, mit tanít minden egyes igazság arról, hogyan és kit imádj!
2. Mit fogsz másként tenni a tanultak miatt?

B Milyen fontos?

Néha a legegyszerűbb igazságok a legfontosabbak és leghatalmasabbak. Tanulmányozd a Tanok és szövetségek 93:20, 26–28, 36–39-et, és írd le, hogy mit tanítanak a parancsolatok betartásának fontosságáról!

C „Megparancsoltam neked”

1. Összegezd a tanácsot, amit az Úr adott a Tanok és szövetségek 93:40–50-ben az Első Elnökség három tagjának és a püspöknek Kirtlandben, Ohio államban!
2. Miért volt fontos, hogy az Úr tanácsot adjon azoknak az egyházi vezetőknek a családjakkal kapcsolatban?
3. Sorolj fel három olyan dolgot, amit akkor tervezel megtenni, amikor szülő leszel és amikor családodat az Úr ezekben a versekben adott tanácsával összhangban akarod felnevelni (lásd még a „A szentírások megértése” részt a Tanok és szövetségek 93:40–50 részéhez)!

Tanok és szövetségek 94

Utasítások az Egyházi Építési Bizottság számára

Az egyház jelenleg sok épületet épít az egész világon. Ilyenek például az egyházközségi, illetve cövek gyülekezeti házak, templomok, valamint szeminárium és insztitút épületek. Amikor a Tanok és szövetségek 94-ben álló kinyilatkoztatás adatott, a szentek még nem építettek egyetlen épületet sem. Az Úr megparancsolta egy épületnek a felépítését – a Kirtland Templomét, azonban a tagok akkor még nem láttak neki az építkezésnek. Ebben a kinyilatkoztatásban az Úr megparancsolta az egyháznak, hogy építsenek további két épületet. E kinyilatkoztatás tanulmányozása közben gondolkozz el azon, hogy az Úr parancsolata a két épület és a templom felépítését illetően mit tanít arról, hogy mik a szükséges dolgok Isten munkájának alapjaihoz!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 94

udvar (4–5., 11. v.) – díszterem, gyűlésterem

A szentírások tanulmányozása

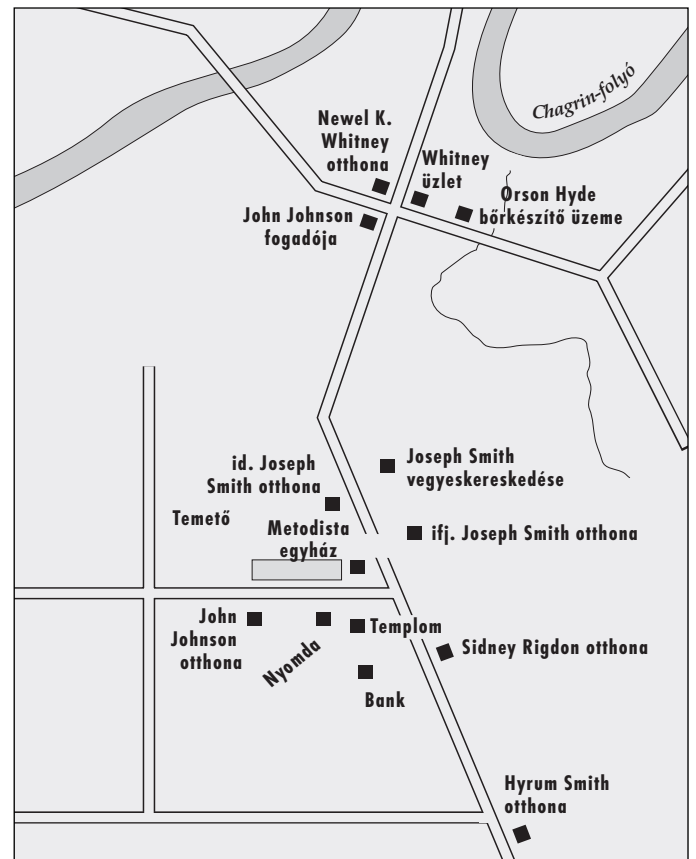
A Tanok és szövetségek 94 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Építkezés és elsőbbség

Sorold fel az első három épületet, amit az Úr parancsolt az egyháznak, hogy ebben a sáfárságban felépítsen (lásd T&Sz 94:1, 3, 10) és magyarázd el mindhárom rendeltetését!

B Vonatkoztasd a tantételt!

Minden egyházi épületet olyan emberek által kijelölt pap-sági vezető szentel fel, akiknek erre felhatalmazásuk van. Olvasd el a Tanok és szövetségek 94:8–9, 12-t, hogy megtanuld, mit vár el az Úr a felszentelt épületekkel kapcsolatban! Magyarázd el, hogyan vonatkozik ez napjainkban a mi egyházi épületeinkre!

Korai jellegzetes épületek Kirtlandben

Tanok és szövetségek 95

Építsétek házat!

Egyes emberek néha miért várnak azzal, hogy ellássák az Úrtól kapott feladatukat? Közel hat hónap telt el azóta, hogy az Úr parancsolatot adott a Kirtland Templom építésével kapcsolatban, de az építkezés még mindig nem kezdődött el. A Tanok és szövetségek 95 segít nekünk megérteni, hogy mit érez az Úr, amikor halogatjuk megtenni azt, amit kér tőlünk. A részünkről előforduló ilyenfajta tétlenségek következményeiről is tanulunk, valamint arról, hogy az Úr hogyan javít ki minket és segít nekünk megbánni a bűnünket.

Remélhetőleg mindannyian olyan leszünk, mint Joseph Smith próféta és azok, akik vele voltak akkor, amikor ezt a kinyilatkoztatást kapta. Brigham Young elnök később azt mondta: „Kinyilatkoztatás nélkül Joseph nem tudta volna jobban, mint bármely más ember, hogy mi volt az Úr akarata, és parancsolat nélkül az egyház számban túl kicsi volt, hitben túl gyenge és anyagilag túl szegény, hogy belevágjon egy ilyen hatalmas vállalkozásba. De mindezen serkentő dolgok segítségével egy maroknyi ember, akik levegőn és egy kis kukoricakásán és tejen éltek, gyakran pedig csak sózták vagy meg sem sózták a kását, amikor nem kaptak tejet; Joseph, a nagy próféta a kőbányában saját kezével fejtette a követ; és az a kevés ember, aki akkoriban az egyházban volt, követte az engedelmességének és szorgalmának példáját, ahol a legnagyobb szükség volt rájuk; munkásokkal a falakon, egyik kezükben karddal, hogy meg tudják védeni magukat a csőcseléktől, amíg a másik kezükkel a köveket rakták és vakoltak; a Kirtland Templom – az Úr második háza, amiről nekünk megjelent feljegyzésünk van a földön – felszentelésre készen állt (Discourses of Brigham Young, 415. o.).

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 95

rendreutasítások (2. v.) – : megajándékozni (8. v.) –
kijavítások : szellemi ajándékot adni,
: megáldani

Tanok és szövetségek 95:4 – „Rendkívüli munkámat” [„szokatlan tettemet”]

A „szokatlan tett” kifejezés Ésaiai 28:21-ből származik, amiben az Úr azt mondta, hogy kijavítja azt a népet, amelyik nem hitte el, hogy szüksége van a bűnbánatra. Napjainkban az evangé-

lium visszaállításának üzenetét sok olyan embernek hirdetik, aki azt hiszi, hogy már rendelkezik az igazsággal. Az emberek ebben a situációban szokatlanul tekinthetik az erőfeszítéseinket. Továbbá az evangélium visszaállítása és a földön az igaz egyház megalapítása szokatlan jelenség azoknak embereknek, akik a kinyilatkoztatások, mennyei küldöttek és más lelki dolgokban való hitet balgaságnak tartják.

Tanok és szövetségek 95:14 – Az Úr három embernek megmutatta a tervet

Az Első Elnökség tagja volt az a három ember, akinek az Úr megmutatta a Kirtland Templom építésének tervét. A templom tervezője, Truman O. Angell így számolt be:

„Frederick G. Williams, Smith elnök egyik tanácsosa, eljött a templomba, miután a következő párbeszéd zajlott le a jelenlétemben:

Rolph ács azt mondta: »Doktor, mit gondolsz a házról?«

[Frederick G. Williams] így felelt: »Pontosan úgy néz ki, mint maga a minta«. Ezután a következőt mesélte: »Joseph azt az utasítást kapta az Úrtól, hogy vegye maga mellé két tanácsosát, Williamst és Rigdont, és járuljanak az Úr elé, és akkor Ő majd megmutatja az építendő ház tervét vagy modelljét. Letérdeltünk és az Urat szólítottuk, és akkor megjelent az épület látótávolságon belül: amit én vettem észre először. Azután együtt néztük. Miután jól megnéztük a külsejét, úgy tűnt, mintha az épület fölének emelkedett volna; és úgy tűnik, hogy ennek a teremnek a felépítése a legapróbb részletekig megegyezik azzal, amit ott láttam” (Marvin E. Smith, „The Builder”, *Improvement Era*, 1942. okt., 630. o.).

© 1996 Garth Oborn

A Kirtland Templom

Tanok és szövetségek 95:16–17 – A Kirtland Templom célja

A Kirtland Templom építésének egyik fő célja az volt, hogy legyen egy hely, ahol az Úr visszaállíthatja a papsági kul-

csokat, amik ahhoz a munkához szükségesek, amit ma végzünk a templomokban (lásd T&Sz 110). Az épület gyülekezeti házként és iskolaként is szolgált.

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 95 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–D)!

A Miért fedd meg minket az Úr?

Gyakran nem szeretjük, hogy ha megfeddnek vagy fegyelmeznek minket. Néha alázasosan elfogadjuk a kijavítást, de gyakran kísértésbe esünk, hogy megsértődjünk vagy akár még mérgesek is legyünk. A Tanok és szövetségek 95:1–2 szerint miért fenýt meg minket az Úr?

B Mi sértő az Úrral szemben?

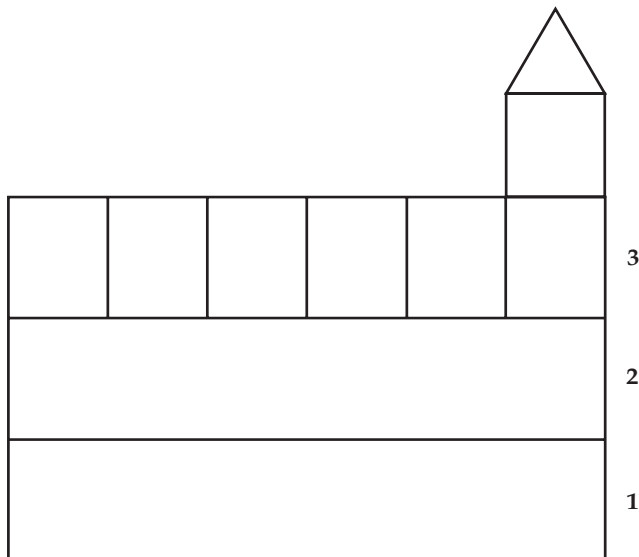
1. Keresd meg a „súlyos bűn” kifejezést a Tanok és szövetségek 95:3, 6, és 10-ben! Sorold fel a három bűnt, amit az egyház tagjai követtek és megharagította az Urat!
2. A 4–8-as és a 11–12-es versek szerint mik a következményei ezeknek a bűnöknek?
3. A 13–14-es versekben mit mondott az Úr arról, hogy a szentek hogyan bánhatják meg a templom építésének elhanyagolását?

C Rajzolj egy képet vagy egy ábrát!

Gondolkodj el azon a tantételen, amit az Úr tanított a Tanok és szövetségek 95:12-ben (lásd még 2 Nefi 7:10–11)! Rajzolj egy képet vagy egy ábrát, ami ezt a tantételt ábrázolja!

D Nevezd el a rajzot!

A füzetedbe készíts az alábbihoz hasonló egyszerű rajzot a Kirtland Templomról! Felhasználva, amit a Tanok és szövetségek 95:13–17-ben olvastál, nevezd meg a templom részeit és írd fel minden egyes szint és szoba rendeltetését!

Tanok és szövetségek 96 Földfelosztás Kirtlandben

A templom építése és az Úr kirtlandi, Ohio állambeli munkájának előmozdítása érdekében az egyház vásárolt 4046 négyzetméter területet egy Peter French nevű embertől (lásd a „Szentírások megértése” részben található ábrát). A vételbe beletartozott egy épület is, ami vendéglőként és szállodaként szolgált (amire a T&Sz 96:9 utal). Az egyházi vezetők nem tudtak megegyezni azon, hogyan osszák fel a földet, hogy mindenki jól járjon, ezért Joseph Smith próféta megkérdezte az Urat. A Tanok és szövetségek 96 olvasása közben figyeld meg, hogy az Úr mit mondott, mi volt fontos a munkájához, miközben tanácsot adott ebben a múlandó dologban!

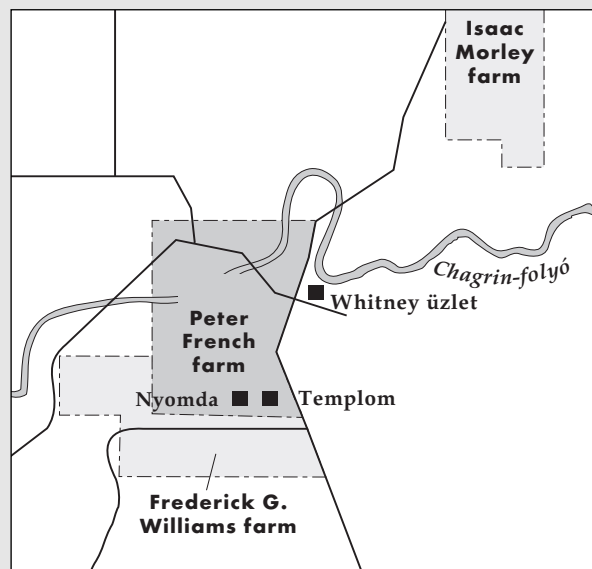
A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 96

rendemnek, a rendnek (4., 8. v.) – az egyesült rendnek (lásd „A szentírások megértése” részt a T&Sz 92:1-nél, 105. o.)

meglágyítsa (5. v.) – alázasra készítse, könnyen taníthatóvá tegye

Tanok és szövetségek 96, fejléc – French farm

Tanok és szövetségek 96:2 – Newel K. Whitney gondozásba veszi a földet

Newel K. Whitney Kirtland-ben, Ohio államban volt püspök. Korábbi kinyilatkoztatásokból tudjuk (lásd T&Sz 42; 51; 72),

hogy az egyházban a püspök volt a felelős a világi dolgokért. Ennélfogva a felelősségére bízta azt a földet, amin a templomot akarták felépíteni. Ez egy fontos emlékeztető számunkra a napjainkban – a szentírások, a próféták tanításai és az egyházi kézikönyvek gyakran tartalmaznak megoldásokat olyan problémákra, amikkel szembe kell néznünk az egyház ügyeinek intézése közben.

Tanok és szövetségek 96:6–9 – John Johnson

John Johnson Hiramban, Ohio államban lakott, amikor először találkozott Joseph Smith prófétával és csatlakozott az egyházhoz. Joseph próféta és családja egy ideig a Johnson családnál lakott. Johnsonék otthonában kapta a Tanok és szövetségek 76-ban álló kinyilatkoztatást. A Tanok és szövetségek 96-ban az Úr Johnson testvért megbízta a feladattal, hogy viselje gondját Peter French szállodájának és ott állítsa fel az egyház nyomdáját. Amikor feloszlatták az egyesült rendet, a szállodát Johnson testvérnek adták és „Johnson Fogadója” néven volt közismert.

Johnson Fogadója

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 96 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Mit és miért?

A Tanok és szövetségek 96:1-ben az Úr azt mondta: „ajánlatos”, hogy Kirtlandben a cöveket megerősítsék.

1. Az Úr tanácsára alapozva, amit a Tanok és szövetségek 96-ban adott, szerinted mi teszi erősebbé a cöveket Kirtlandben?
2. A felsorolt javaslataid mellé jegyezd le, hogy szerinted azok miért erősítenék a cöveket!

B A szentírások értéke

1. A Tanok és szövetségek 96:5 szerint az Úr igéjének milyen hatása lehet az emberekre?
2. Keress két másik fontos hatást, amit a szentírások gyakorolhatnak az emberekre! Írd le a jegyzetfüzetedbe a hatásokat és a szentírásutalásokat! A szentírásutalásokat beírhatod a Tanok és szövetségek 96:5 mellé a szentírásodban!

Tanok és szövetségek 97

Templomok és Sion

Ahogy azt a Tanok és szövetségek tanulmányozása közben megtanultad, az evangélium utolsó napokban történő visszaállításának egyik célja az, hogy megalapítsák Siont egy tiszta népet, mely felkészült arra, hogy találkozzon Istenével és az Ő jelenlétében éljen. A Tanok és szövetségek 97-ben az Úr többet mond Sionról, különösen arról, hogy Sion hogyan fog virágozni, kiterjedni, és hogyan válik dicsőségessé (lásd 18. v.). Alaposan gondolkodj el azon, hogy mit tanított az Úr ebben kinyilatkoztatásban, mert ez napjainkban ránk is vonatkozik, ahogy megpróbáljuk felépíteni és megalapítani Siont!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 97

megmarad énbennem (3. v.) – továbbra is engedelmeskedik nekem	bosszú (22., 26. v.) – ítélet gonosz tettek miatt
ház (10., 12., 15. v.) – templom	csapása (23. v.) – büntetése
szőrnyű (18. v.) – ellenség számára félelmetes, rettentő, ijesztő	felháborodása (24. v.) – nemtetszése, haragja

Tanok és szövetségek 97:3–6 – Az iskola Sionban

Parley P. Pratt egy iskola igazgatója volt Missouriban. Az Elderek Iskolájának nevezték, és körülbelül hatvan tanuló járt oda, akik hetente egyszer találkoztak a szabad ég alatt. Nagyon sok és csodálatos dolgot nyilvánítottak ki és tanítottak ebben az iskolában.

Tanok és szövetségek 97:21 – „Sion – A TISZTASZÍVŰEK”

Spencer W. Kimball elnök ezt mondta: „Siont a tisztaszívűek alkotják – azok, akiket megszenteltek és akiknek a köntösét a Bárány vére fehérre mosta (lásd Alma 13:11). Ezek azok az emberek, akik a jószívűséget palástként viselik és tiszta szívvel szolgálnak másokat” (Conference Report, 1978. szept.–okt., 114. o.; vagy *Ensign*, 1978. nov., 76. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 97 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–D)!

A Írj egy meghatározást!

A Tanok és szövetségek 97:2-ben az Úr azt mondta, hogy kegyelemben részesíti a szelíd lelkűeket. A *szelíd lelkű* kifejezés jelentésének kulcsa az 1. vers végén található. Keress további szentírásokat a szelíd lelkűekre! Azután írd le, hogy mit jelent *szelíd lelkű*nek lenni, és sorolj fel legalább két okot, amiért szeretnéd, hogy téged is szelíd lelkű embernek nevezzenek!

B Az Úr befogadottjai

Képzeld el, hogy az egyik barátod azt mondja neked: „Tudom, hogy az egyház igaz és én a jót akarom tenni. Honnan tudom meg, hogy az életet, amit most élek, az Úr elfogadja-e?” Válaszolj a kérdésre, miközben megmagyarázod a Tanok és szövetségek 97:8–9-et! Írd le a füzetedbe, hogy mit mondanál!

C Írj kérdéseket!

A Tanok és szövetségek 97:10–19-ben az Úr elmagyarázott néhány fontos tantételt a Sionban (Missouri) felépítendő templommal kapcsolatban. Írj legalább négy kérdést a templomokról, amikre válaszolni lehet az ezekben a versekben található tantételekkel! Ezek a tantételek napjainkban is vonatkoznak a templomépítésre.

D Indokok a templomi ajánlásra

Olvasd el a Tanok és szövetségek 97:15–17-öt, és válaszolj az alábbi kérdésekre:

1. Miért nem mehet mindenki be a templomokba és vehet részt a szertartásokban?
2. Miért kell őszintének lennünk a templomba való belépésre vonatkozó érdemességünkkel kapcsolatban?

Tanok és szövetségek 98 Reakció az üldöztetésre

1833. július 20-án egy mormonellenes banda betört az egyház nyomdájába, ami egyben W. W. Phelps otthona volt. Tönkretették a nyomdagépet és elpusztították a majdnem kész Parancsolatok könyve példányainak többségét, kidobták a bútorokat az utcára és feldúlták az épület nagy részét. Ezután elfogták Edward Partridge püspököt és Charles Allen testvérét, és azt követelték, hogy ez a két ember tagadja meg a bizonyosságát Mormon könyvéről, ellenkező esetben kitoloncolják őket a megyéből. Elutasították ennek megtételét, és akkor a csőcselék szurokba és tollakba forgatta őket.

Három nappal később a csőcselék visszajött, és otthonokat és egyháztagok tulajdonában lévő üzleteket pusztítottak el. Néhány egyházi vezető az életét ajánlotta fel a csőcseléknek cserében akkor, ha megígérik, hogy békén hagyják a többi szentet, azonban ezt az ajánlatot visszautasították. Ehelyett arra kényszerítették az egyházi vezetőket, hogy írjanak alá egy egyezményt, miszerint januárra elhagyják a Missouri állambeli Jackson megyét. Oliver Cowderyt Ohioba küldték, hogy Joseph Smith prófétával tudassa az eseményeket. Mielőtt Cowdery testvér megérkezett, a próféta megkapta a Tanok és szövetségek 98-ban található kinyilatkoztatást, és azt elküldte a szenteknek Missouriba.

Képzeld el, mit érezhettek azok az egyháztagok! Talán már neked is voltak ilyen élményeid, melyek segítenek, hogy megértsd őket. Ilyen helyzetekben megkérdezhetjük magunktól: Miért történnek néha rossz dolgok, miközben azt próbáljuk tenni, amit az Úr parancsolt? Mit kellene tennünk ezzel kapcsolatban? Milyen leckéket tanulhatunk ilyenkor? Ha valaki megbánt minket, helyes-e bosszút

állunk? A Tanok és szövetségek 98 olvasása közben emlékezz arra, hogy a benne álló szavak az Úr Jézus Krisztus szavai! Megtanítja nekünk, hogy hogyan kell reagálnunk az üldöztetésre. Próbáld meg ne csak megérteni, hogy mit jelentett ez a kinyilatkoztatás a szenteknek Missouri államban, hanem gondolkodj el azon is, hogyan vonatkozik ez rád napjainkban!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 98

megtorlás (fejléc) – sérelem erőszakos módon történő megbosszulása

igazolt (5. v.) – elfogadott

szabályt (12. v.) – parancsolatot, utasítást

utálatos (20. v.) – gonosz, sértő az Úrra tekintve

számíttatik nektek (24. v.) – úgy veszik

bosszút áll (37., 45. v.) – indokolható büntetést kiszab

Tanok és szövetségek 98:16 – „Kerüljétek hát a háborút és hirdessetek békét”

A második világháborúban kiadott nyilatkozatban, a Tanok és szövetségek 98:16 első felének idézése után az Első Elnökség azt mondta:

„Az egyház nagyon is háborúellenes, és annak is kell lennie. Maga az egyház nem viselhet hadat, hacsak és ameddig az Úr új parancsot nem ad. Nem tekinthet a háborúra úgy, mint nemzetközi viták igazlelkű rendezésének módjára; ezeket – a nemzetek egyetértésével – békés tárgyalások és kiigazítások útján kellene és lehetne is rendezni.

Az egyház tagjai azonban polgárok, vagyis olyan hatalmas kiszolgáltatottjai, melyek felett az egyháznak nincs befolyása. Maga az Úr mondta nekünk, hogy támogassuk »az ország alkotmányos törvényét«: [majd idézték a Tanok és szövetségek 98:4–7-et].

Ez a kinyilatkoztatás szó szerint különösképpen Amerikára vonatkozik, azonban a kijelentett tantételeket az egész világra kell alkalmazni, és ezek kimondottan neked (Joseph Smith) lettek címezve és a te testvéreidnek az egyházamban. Ha tehát az alkotmányos törvény, ezen alapelveknek engedelmességgel, olyan ország fegyveres szolgálatába hívja az egyház férfi tagjait, melynek hűséggel tartoznak, akkor legfontosabb polgári kötelességük követeli meg tőlük azt, hogy eleget tegyenek ennek a felszólításnak” (Conference Report, 1942. ápr., 94. o.).

Tanok és szövetségek 98:23 – „Türelmesen elviselitek”

Edward Partridge püspök egy példa volt az Úr tanácsára, amit a Tanok és szövetségek 98 második felében adott. A Jackson megyében, Missouriban töltött idejéről, amikor a csöcselék szurokba és tollakba forgatta, ezt írta: „A bántalmazást olyan hatalmas megnyugvással és jámborsággal tűrtem, hogy a sokaságot is meglepte, akik ezért csendben hagytak elvonulni. Sokan közülük elkomorlyodtak; úgy vélem, elnyertem az együttérzésüket; engem pedig úgy eltöltött Isten Szelleme és szeretete, hogy nem éreztem gyűlöletet az üldözőim vagy egyáltalán senki iránt” (History of the Church, 1:139. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 98 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–C)!

A Nem könnyű

A Tanok és szövetségek 98-ban az Úr tanácsa a meggyötört szenteknek Missouriban lehet, hogy nem tűnik természetes vagy könnyű válasznak a helyzetre.

1. Gondolj a Missouriban élő szentek helyzetére, akiket üldöztek és kiűztek az otthonaikból! Melyik tanácsot találhatták szerinted nehéznek a Tanok és szövetségek 98:1–3-ban?
2. Írj le egy élményedet, amikor neked kellett, vagy valaki más láttál sok nehézségen keresztülmenni, de képes voltál nem félni, nyugodt lenni, mindig örvendezni, hálát adni mindeért, vagy később meglátni, hogy mindez a javadra fordult!

B Adj tanácsot!

Képzeld el, hogy az egyházban egy új megtért megkérdezi téged, hogy mi az egyház álláspontja a közeledő választásokkal kapcsolatban! A Tanok és szövetségek 98:4–10-et útmutatóként felhasználva milyen gondolatokat magyaráznál el ennek az embernek? Írj le legalább három ilyen gondolatot, melléírva a verseket is, melyek alátámasztják az adott gondolatot!

C Parancsolatok és ígérek

1. Készíts két oszlopot a füzetedben, és írd föléjük: „Parancsolatok” és „Ígérek”! A megfelelő oszlopban sorold fel az összes parancsolatot és ígéretet, amit a Tanok és szövetségek 98:11–18-ban találsz!
2. Ha Missouri államban éltél volna, amikor ez a kinyilatkoztatás adatott, akkor a parancsolatok és ígérek közül melyikek lettek volna a legnagyobb hatással rád? Miért?

Tanok és szövetségek 99

Missziós elhívás

John Murdock számára

John Murdock (1792–1871) és családja akkor csatlakoztak az egyházhoz, amikor az első misszionáriusok átmentek az Ohio állambeli Kirtlanden. 1831. május elsején, amíg Orange községben laktak, felesége, Julia, belehalt ikreik szülésébe. Előző nap, április 30-án, Kirtlandtól 15 mérföldnyire Emma Smith is ikreket szült – de mindkettő meghalt. Murdock testvér,

aki képtelen volt megfelelően ellátni az anya nélkül maradt csecsemőket, beleegyezett, hogy Joseph Smith próféta és Emma Smith örökbe fogadják az ikreket – Juliát és Joseph-et. A Joseph nevű csecsemő később betegségben meghalt, amit azon az éjszakán szerzett, amikor Joseph prófétát szurokba és tollakba forgatták Hiramben, Ohióban.

A Tanok és szövetségek 99 olvasása közben gondolj azokra az áldozatokra, amit az Úr Murdock testvértől kért! Napjainkban milyen áldozathozatalokat várnak el a misszionáriusoktól? Ezek miben hasonlítanak azokra, amiket az Úr Murdock testvértől kért? Miben különböznek?

John Murdock elvégezte a misszióját, és élete során még sok más elhívást fogadott el. Úgy halt meg, hogy hithű maradt az Úrhoz és az egyházhoz.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 99

Tanok és szövetségek 99:4 – „[T]isztítsátok meg lábatokat”

Lásd „A szentírások megértése” részt a Tanok és szövetségek 24:15-nél, 36. o.!

Tanok és szövetségek 99:6 – Gondoskodj gyermekeidről a távozás előtt!

„1832-ben [John Murdock] elküldte három legidősebb gyermekét Partridge püspökhöz Missouriba egy kevés pénzzel a támogatásukra. Joseph [Smith] magánál tartotta Juliát, akinek ikertestvére (Joseph) meghalt a Hiramben történt üldöztetések alatt 1832 márciusában. Murdock testvér eladta a földjét, és a kapott pénz egy részét elküldte Partridge püspöknek Missouriba a gyermekei támogatására, és valamennyit adott Joseph testvérnek is. Így készen állt az evangélium hirdetésére” (Andrew Jenson, *Latter-day Saint Biographical Encyclopedia*, 4 kötet [1901–1936], 2:363. o.).

Ezra Taft Benson elnök elmesélte, amikor édesapja, George T. Benson, feleségével és hét gyermekével, kapott egy missziós elhívást:

„Összegyűltünk az öreg kanapé körül a nappaliban, ahol apa bejelentette a misszióelhívását. Akkor édesanyám azt mondta: »Büszkék vagyunk arra, hogy az édesapátokat érdemesnek találták arra, hogy missziót szolgáljon. Egy kicsit sírunk, mert ez két év elválást jelent.« ...

Így édesapám elment a missziójára. Jóllehet akkoriban még nem teljesen értettem apám elkötelezettségének mélységét, ma már jobban értem, hogy nagy hite miatt fogadta el az elhívást” (Conference Report, 1986. okt., 60. o.; vagy *Ensign*, 1986. nov., 46. o.).

Napjainkban az egyház nem kéri a férfiakat, hogy hagyják el feleségüket és gyermekeiket, és úgy szolgáljanak missziót. Azonban a nagyszülőket buzdíthatjuk és támogathatjuk, amikor elfogadják misszióelhívásukat és hátrahagyják családjaikat, hogy az Urat szolgálják. Ha ezt tesszük, ugyanazokban az áldásokban részesülhetünk, amikben az előző nemzedékekben élt egyháztagok.

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 99 tanulmányozása közben végezd el az A, vagy a B és C tevékenységet!

A Készíts interjút!

Tégy fel kérdéseket egy misszionáriusnak vagy visszatért misszionáriusnak arról, hogy milyen érzés Isten igéjét hirdetni a Szent Szellem erejével, ahogy arról a Tanok és szövetségek 99:2 beszél! Írd le a válaszokat! Ez bepillantást adhat neked a 2. versbe.

B Használj más szentírásokat a tisztázáshoz!

A Tanok és szövetségek 99:3-ban az Úr azt mondta, hogy úgy kell befogadnunk a szolgálót „mint egy kisgyermek”. Olvasd el Móziás 3:19-et és magyarázd el, hogyan tisztázza ez a szentírás, hogy mit is jelent ezt megtenni!

C Alkalmazd napjainkra!

1. Az Úr megkérte John Murdockot, hogy hagyja el családját és szolgáljon missziót. Napjainkban milyen áldozatot hoznak a misszionáriusok, hogy szolgálhassanak?
2. Miért hozott áldozatokat Murdock testvér, és miért hoznak áldozatokat a misszionáriusok napjainkban?

Tanok és szövetségek 100

Misszionáriusi tanácsok Joseph Smith prófétának és Sidney Rigdonnak

Néha nehéz a misszionáriusoknak elhagyni otthonukat, családjukat és barátikat. Joseph Smith próféta és Sidney Rigdon nem különböztek a többi misszionáriustól. Mit mondott az Úr nekik (és nekünk) a Tanok és szövetségek 100-ban?

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 100
ígéretes (3. v.) – termékeny

Tanok és szövetségek 100:3 – „[Í]géretes kapu nyitattik majd”

Joseph Smith és Sidney Rigdon rövid missziójának egyik eredménye az volt, hogy „Joseph látogatása ott jelentősen felélénkítette a munkát” (*Church History in the Fulness of Times*, 117. o.)

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 100 tanulmányozása közben végezd el az A és a B tevékenységet!

A Írj levelet!

Mi biztatót írnál egy barátnak, aki missziót szolgál és azt írta neked, hogy nagyon hiányzik neki az otthona? A Tanok és szövetségek 100:1–8, 12–17 mely tanításait tudnád felhasználni a leveledhez? Minden egyes tanításról, amit felhasználsz, írd egy rövid összefoglalást, hogy hogyan és miért választottad!

B Írd le a különbségeket!

A Tanok és szövetségek 100:9–11-ben az Úr felvázolta a különbségeket Joseph Smith próféta és Sidney Rigdon szerepe és felelőssége között. Írd le a különbségeket a füzetetdbe!

A szenteket 1833 nyaratól kezdve sok üldöztetés érte. Ennek az lett az eredménye, hogy beleegyeztek, hogy 1834 januárjáig elhagyják Jackson megyét. Ennek ellenére

1834 októberében és novemberében újra felerősödött az üldöztetés. Csócselékek gyülekeztek, megostorozták néhány szentet, elpusztították házaikat, bútoraikat, terményüket, állataikat, és több száz utolsó napi szentet üldöztek ki otthonaikból a tél küszöbén. Az egyháztagok többsége átkelt a Missouri-folyón Clay megyébe, és ott ideiglenes menedéket építettek. Joseph Smith próféta az írta: „A helyszín leírhatatlan volt, és megindította volna bármely ember szívét a földön, kivéve a vak elnyomóét, az előítéletekkel teli, tudatlan bigottét” (*History of the Church*, 1:437. o.).

Miért engedte az Úr, hogy a szenteket kiűzzék otthonaikból? Egyáltalán Missouriban az emberek miért léptek fel olyan erőszakosan a szentekkel szemben? Mi lesz Sionnal? Hat nappal azelőtt, hogy megkapta volna a Tanok és szövetségek 101-ben lévő kinyilatkoztatást, Joseph Smith próféta ezt írta: „Nos, van két dolog, melyekben tudatlan vagyok; és az Úr nem mutatja meg nekem, talán a maga bölcs célja miatt – úgy értem, néhány dologban –, és ezek a következők: Miért engedte Isten, hogy ily nagy szenvedés sújtsa Siont, és mi lehet az oka ennek a nagy szenvedésnek; és ezenfelül, milyen eszközzel adja vissza neki örökségét, az öröm örökkévaló énekével árasztva el fejét. E két dolog, testvérek, részben visszatartott, és világosan még nem tárult fel előttem; de vannak olyanok, melyek világosan megmutattak, és a Mindenható nemtetszését váltották ki” (*History of the Church*, 1:454. o.).

A Tanok és szövetségek 101 olvasása közben figyelj meg a kinyilatkoztatást, amit az Úr a prófétának adott azzal a két dologgal kapcsolatban, amiben tudatlannak érezte magát: Isten miért engedi, hogy az egyháztagokat ilyen kemény üldöztetések ériék, és hogyan segít nekik visszafoglalni Siont. Mivel mindannyiunknak szembe kell nézni csalódásokkal és csüggedéssel, amikor az élet nem úgy zajlik, ahogy azt mi szeretnénk vagy reméljük, ez a kinyilatkoztatás mindenki számára tartogat hasznos utasításokat. Továbbá az Úr válasza Joseph próféta kérdéseire többet tanít nekünk munkájáról ezekben az utolsó napokban és második eljövételéről.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 101

civakodtak (6. v.) – vitakoztak, veszekedtek

irigykedés (6. v.) – féltékenység

alábecsülték (8. v.) – nem értékelték nagyra

sátor (23. v.) – az Úr lakhelye

tisztátalan (24. v.) – nem tökéletes, halandó

ellenségeskedés (26. v.) – gyűlölködés, viszálykodás

megváltását (43., 76. v.) – visszaállítását, megmentését

pénzváltók (49. v.) – bankárok, befektetéssel foglalkozó emberek

bosszút állni (58., 83. v.) – igazságos büntetést kiszabni

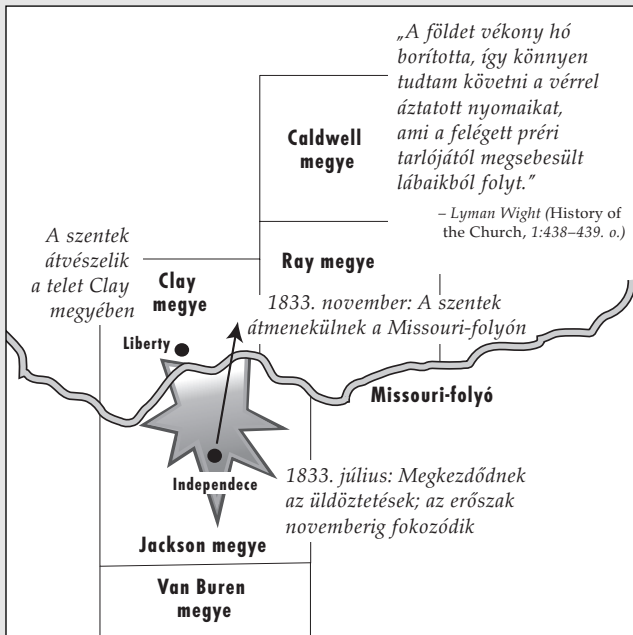
megőriztessék csűrőmben (65. v.) – biztonságba legyen helyezve a tárolókban

konkoly (65–66. v.) – gyomnövény a gabonaföldön

alkotmány (77. v.) – alapvető szabályok és törvények, az Egyesült Államok alkotmánya

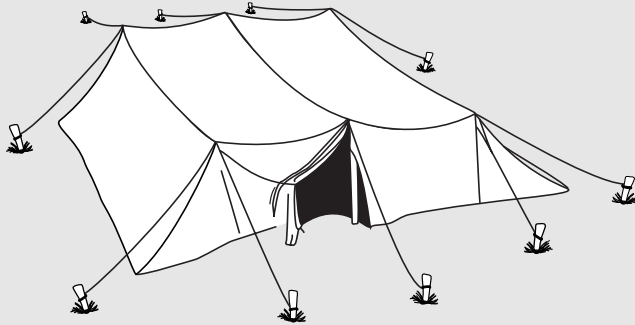
sáfár (90. v.) – olyan személy, aki intéz valamit és felelős azért
tartsanak igényt (99. v.) – tartsák meg tulajdonjogaikat

Tanok és szövetségek 101, fejléc – Hol voltak a szentek 1833 decemberében?

Tanok és szövetségek 101:21–22 – Sion cövekei

Az Úr földi királyságát néha egy sátorhoz hasonlítják, amit cövekei tartanak fenn (például lásd Ésaías 54:2; Moróni 10:31). Az egyház, egy sátorhoz hasonlóan, biztonságot és menedéket nyújt, és cövekei tartják szilárdan a helyén (lásd T&S 45:66–67; 82:14) – vagyis szentek csoportjai, akik azért gyűlnek össze, hogy tanítsák és támogassák egymást. Kiterjed az egész világra és befedi azt.

A Tanok és szövetségek 101-ben az Úr azt mondta, hogy az egyház nem minden tagja fog Jackson megyében, Missouri államban összegyűlni, mert ott nem lesz elegendő hely. Ehelyett az egyháztagok gyülekezzenek Sion cövekeibe. Ezek a cövekek is „szent helyek”, ahol az egyháztagok ugyanazokban az áldásokban részesülnek, mint azok, akik Sion központi helyén élnek (lásd még T&S 115:5–6).

Tanok és szövetségek 101:30 – „Egy fa kora”

Joseph Fielding Smith elnök azt tanította, hogy a millennium alatt „öregkorig nem lesz halál. A gyermekek nem halnak meg, hanem egy fa koráig élnek. Ésaías azt mondta, hogy ez 100 év [lásd Ésaías 65:20–22]” (Doctrines of Salvation, 1:86–87. o.).

Tanok és szövetségek 101:39–40 – A só elveszti az ízét

Elder Carlos E. Asay, aki a Hetvenek Elnökségének volt a tagja, papsági tisztségviselőként azt mondta:

„Egy világhírű kémikus egyszer azt mondta nekem, hogy a só az idővel sem veszti el az ízét. Az íz keveréssel és szennyezéssel vesz el. Ehhez hasonlóan a papsági erő sem foszlik szét az idővel; ez is elegytéssel és szennyezéssel vesz el.

Amikor egy fiatal, vagy egy idősebb férfi gondolatait pornográf irodalommal keveri, vesz az ízéből.

Amikor egy papsági vezető beszédét hazugsággal vagy trágársággal keveri, vesz az ízéből.

Amikor közülünk valaki követi a tömeget és erkölcstelen tetteket követ el, illetve drogokat, dohányt, alkoholt vagy más káros anyagokat használ, vesz az ízéből” (Conference Report, 1980. ápr., 60. o.; vagy *Ensign*, 1980. máj., 42. o.).

Tanok és szövetségek 101:81–90 – Az asszony és az igazságtalan bíró példázata

Miután megkapták a Tanok és szövetségek 101-et, az egyház vezetői a helyi bírókhoz folyamodtak segítségért. Sajnos közülük sokan ahhoz a csöcselékhez tartoztak, akik a szenteket korábban elüldözték az otthonaikból. Ezután Dunklin kormányzóhoz, Missouri állam kormányzójához fordultak, és megkérték, tegyen rendet. Ő azt javasolta, hogy írják le a sérelmeket, amik szerintük megtörténtek. Ezt meg is tették, majd visszatértek a kormányzóhoz. Ezek után szinte semmit nem segített. Öt évvel később a szenteket kiűzték Missouri állam területéről, és ekkor az Egyesült Államok elnökéhez, Martin Van Burenhez fordultak segítségért. Joseph Smith próféta maga képviselte az ügyüket. A próféta ezt írta: „A tartózkodásom alatt részt vettem egy beszélgetésen Martin Van Burennel, az elnökkel, aki nagyon pökhendi módon viselkedett velem és csak vonakodással figyelte az üzenetünket, amelyre ezt válaszolta: »Uram, önöknek van igaza, de semmit nem tudok tenni az érdekében;« továbbá »Ha kiállok önök mellett, elvesztem Missouri állam szavazatait.«” (History of the Church, 4:80).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 101 tanulmányozása közben végezz el négyet az alábbi tevékenységekből (A–G)!

A Fejezd be a mondatokat!

Felhasználva azt, amit a Tanok és szövetségek 101:1–9-ből tanultál, fejezd be a következő kérdéseket:

1. Az Úr azért engedte meg a szentek üldöztetését Missouriban, mert ...

2. A Missouriban elő szentek hibái ellenére az Úrnak az a szándéka, hogy ...
3. Ábrahám prófétához hasonlóan az egyház tagjainak ...
4. Ha egy egyház tagjai nem tudják elviselni a fenytéseket, akkor nem ...
5. Missouriban a szentek bűnösök voltak abban, hogy ...
6. Missouriban a szentek lassúak voltak, hogy hallgassanak Istenre, ezért ő ...
7. Amíg az élet könnyű, néhány egyháztag nem figyel az Úrra, de amikor az élet nehéz, ...
8. A Missouriban elő szentek kudarcai ellenére az Úrnak az a szándéka, hogy ...

B Jézus Krisztus második eljövetele

Tanok és szövetségek 101-ben az Úr megerősítette, hogy Sion ezek ellenére is felépítették, a jó végül legyőzi a gonoszt, Ő pedig vissza fog térni a földre és bevezeti a igazlelkűség millenniumát. Írj öt kérdést Krisztus második eljövételéről és a millenniumról, amikre válaszolni lehet a Tanok és szövetségek 101:23–35-ből! Minden kérdés után írd le a választ, és azt, melyik versben található!

C Magyarázd el a jelképet!

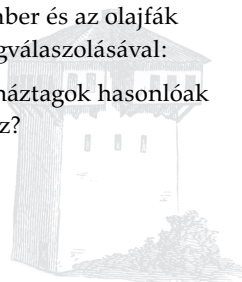
Az Úr a sóhoz hasonlította népét a Tanok és szövetségek 101:39–40-ben. Gondolkozz el azon, hogy hányféleképpen lehet felhasználni a sót, és írd két példát arra, hogy az egyház tagjainak miben kellene hasonlítani a sóhoz (lásd még „A szentírások megértése” részt a T&S 101:39–40-nél)!

D Írj egy mai példázatot!

1. Miután tanulmányoztad a nemesember és az olajfák példázatát a Tanok és szövetségek 101:43–62-ben, írd egy mai példázatot ugyanezzel az üzenettel! A te változatodban használd fel az alábbi elemek modernizált változatát:

Személyek	Helyek	Események
1. nemesember	1. szőlőskert	1. A szolgálknak megmondták, hogy ültessenek 12 fát
2. szolgák	2. olajfák	2. Az öröknek megmondták, hogy figyeljenek a veszélyre
3. örök	3. torony	3. Elültették az olajfákat
4. ellenség	4. kerítés	4. Csodálkoztak azon, hogy miért volt szükségük örökre békeidőben
		5. Lusták és szófogatlanok lettek
		6. Az ellenség elpusztította a szőlőskertet
		7. A nemesember mérges volt a szolgálaira
		8. A szőlőskertet rendbe hozták
		9. Az ellenség falai leromboltak

2. Vonatkoztasd napjainkra a nemesember és az olajfák példázatát a következő kérdések megválaszolásával:
 - a. Hogyan lehetnek a korodbeli egyháztagok hasonlóak a példázatban szereplő szolgálkhoz?
 - b. Kit jelképezhetnek az örök?
 - c. Mit jelképezhet a torony?

E Most mi van?

Az egyháztagok nem voltak engedelmesek, így az Úr nem áldhatta meg őket az ellenségeikkel szemben, ezért üldözéseket kellett elszenvedniük. Mi kellett tenniük? A Tanok és szövetségek 101:63–101 tanácsot ad a szenteknek, akiket kiűztek Sionból és az otthonaikból. Foglald össze az Úr tanácsát egy listában, amit emlékeztetőként ki lehetett volna osztani az egyháztagok között!

F Az Egyesült Államok alkotmánya

Írj három megállapítást az Egyesült Államok alkotmányáról arra támaszkodva, amit az Úr a Tanok és szövetségek 101:77–80-ban mondott!

G Válaszolj az eredeti kérdésekre!

Van egy idézet ennek a tanulmányi kalauznak a Tanok és szövetségek 101-hez tartozó bevezetésében Joseph Smith prófétától, ami segít nekünk megérteni, mit akart megtudni az Úrtól, még mielőtt ezt a kinyilatkoztatást megkapta. Foglald össze az Úr válaszát azzal a két dologgal kapcsolatban, amiben a próféta tudatlannak érezte magát!

Jóllehet Joseph Smith próféta még az egyház megszervezése előtt megkapta az egyház irányításához szükséges papsági kulcsokat Pétertől, Jakabtól és Jánostól (lásd T&S 27:12–13), az Úr egyre többet nyilatkoztatott ki arról, hogy a tagság növekedésével hogyan kell az egyházat megszervezni és irányítani. 1830-ban például az egyház általános vezetősége az egyház első elderéből és második elderéből állt (Joseph Smith-ből és Oliver Cowderyből). 1832-ben megszervezték a főpapság elnökségét (lásd T&S 81), és ez az elnökség lett 1833-ban az egyház Első Elnöksége. Amikor a Tanok és szövetségek 102 adatott, körülbelül 3000 tagja volt az egyháznak – ami megközelítőleg egy cövek lélekszáma napjainkban. Következésképpen az Úr további kinyilatkoztatásokat adott,

hogyan kell kormányozni növekvő egyházát, azáltal, hogy utasította Joseph Smith prófétát, szervezze meg az első főtanácsot.

Az egyház első főtanácsa felett az Első Elnökség elnökölt, és a tanács az egész egyházat érintő ügyekkel foglalkozott. Miközben más cöveket szerveztek meg, az Úr kinyilatkoztatást adott egy „elnöklő főpapi tanácsal” kapcsolatban (lásd T&Sz 107:33) – ami a Tizenkét Apostol Kvóruma volt –, hogy az egész egyházat érintő ügyekkel foglalkozzon, amíg minden cöveknek volt egy „állandó főtanácsa” (lásd T&Sz 107:36), ami az adott cövek ügyeivel foglalkozott.

Napjainkban az egyház minden cövekében egy cövekelnök és két tanácsos elnököl, és feladataikban segít nekik a cövek főtanácsa – a Tanok és szövetségek 102-ben megadott minta alapján. Stephen L. Richards elnök, aki életében szolgált a Tizenkét Apostol Kvórumában és tanácsosként az Első Elnökségben, azt mondta: „Egyházunk kormányzásának a géniuszát a tanácsokon keresztül kormányzás adja” (Conference Report, 1953. okt., 86. o.).

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 102

jegyzőkönyv (fejléc) – feljegyzés arról, ami a gyűlésen történt

üresedés (8. v.) – betöltetlen hely

sorsvetéssel (12. v.) – véletlenszerűen kijelölve

pártatlanul (20. v.) – igazságosan, nem részrehajlóan

fellebbezés (27., 31., 33. v.) – kérelem ismételt elbírálásra

Tanok és szövetségek 102:2, 12–33 – „Fontos nehézségek megoldására”

Az egyházi programok segítése mellett a főtanács segíti a cövekelnökséget az egyház fegyelmi ügyeiben – a Tanok és szövetségek 102-ben felvázolt mintát követve. További utasításokat az *Utasítások egyházi kézikönyve* tartalmaz. Egyházi fegyelmi tanácsot akkor hívnak össze, amikor egy egyháztag komolyan vét az evangélium tantétéleivel szemben, ilyen a paráználkodás, a házasságtörés, a homoszexuális tett, az abortusz, a bűncselekmények, a hitehagyás, vagy a házastárs illetve gyermekek bántalmazása. Néhány fegyelmi tanácsot egyházközségi, illetve gyülekezeti szinten tartanak, amíg a komolyabb ügyekkel a cövek vagy a kerület foglalkozik. Ezeknek a tanácsoknak az a célja, hogy a bűnöst megbánásra készítse Jézus Krisztus engesztelő áldozatán keresztül, ugyanakkor megőrizze az egyház jó hírnevét és tagjainak védelmét.

A szentírások tanulmányozása

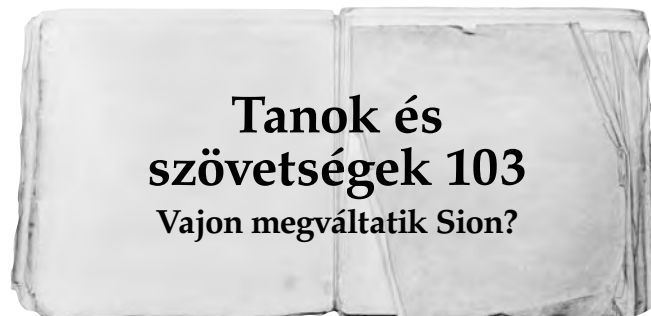
A Tanok és szövetségek 102 tanulmányozása közben végezd el az A és a B tevékenységet!

A Biztonsági rendszer

A Tanok és szövetségek 102:9–11 az egyház elnökére utal Ezenfelül a cövek elnökére is utalhat. E versek alapján mi történik, ha az elnök nem lehet jelen vagy nem vehet részt egy tanácsban?

B Mi történi?

A Tanok és szövetségek 102:13–29-re alapozva foglald össze, mi történik egy cövek fegyelmi tanácsán!

Tanok és szövetségek 103

Vajon megváltatik Sion?

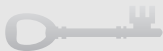
1833-ban a szentek Jackson megyében, Missouri államban sokat szenvedtek az üldöztetésektől. 1834-ben az egyház Missouriban élő tagjai elküldték Parley P. Prattet és Lyman Wightot Kirtlandbe, Ohio államba, hogy útmutatást kérjenek Joseph Smith prófétától a helyzetüket illetően. A Tanok és szövetségek 103 azután adatott, hogy a két férfi megérkezett és beszámolt a prófétának.

Ámbár az Úr a Tanok és szövetségek 101-ben elmagyarázta néhány okát annak, hogy miért lett megengedve a szentek ellenségeinek, hogy kiűzzék őket Sionból, az egyházi vezetőknek és a tagoknak még mindig voltak kérdéseik. Egyesek különösen arra voltak kíváncsiak, hogy betölthetik-e az Úr a Tanok és szövetségek 101:55–60-ban adott ígéretét, miszerint háza erőssége hamarosan elmegy és megváltja Siont. A Tanok és szövetségek 103 második fele válaszként érkezett erre a kérdésre, és az Úr felhatalmazta a prófétát, hogy szervezze meg Sion taborát – egy 207 férfiból és a hozzájuk csatlakozó 11 nőből és 11 gyerekből álló csoportot, akik Joseph Smith próféta irányítása alatt meneteltek, és akik készek voltak harcolni és életüket adni Sion megváltásáért.

A Tanok és szövetségek 103 tanulmányozása során különösen figyelj oda, hogy mit mondott az Úr a kinyilatkoztatás első részében, és akkor világos lesz, hogy Siont nem egy hadsereg ereje fogja megváltani! Sion a bűnök miatt veszett el, ezért csakis igazlelkűség által lehet megváltani. Noha ez a kinyilatkoztatás a korai szenteknek adott tanácsot az ő idejükre és körülményeikre, a benne foglalt tantételek számunkra is jelentőségteljesek. Még előttünk áll a feladat, hogy helyreállítsuk Siont, és fel kell készíteni magunkat, a jelenlegi prófétáink irányítása alatt, hogy betöltsünk mindent, ami Sionnal kapcsolatos.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 103

lábaim alá nem vetem (7. v.) – le nem győzöm, felül nem kerekedek rajta

bosszút áll (25–26. v.) – indokolható büntetést kiszab

kiterjesztett karral (17. v.) – jelképes kifejezés, ami Isten tevékeny részvételére utal – erejét felhasználva (amit a karja jelképez) a népéért

Tanok és szövetségek 103:15–16 – Az Úr támaszt majd egy Mózeshez hasonló férfit, hogy megváltsa Siont

A Tanok és szövetségek azt tanítja, hogy az egyház elnöke az a férfiú, aki Mózeshez hasonló (lásd T&Sz 28:2; 107:91).

Tanok és szövetségek 103:20 – Az Úr előtte jár azoknak és vele lesz azokkal, akik majd megváltják Siont

Fontos, hogy kihangsúlyozzuk, hogy az Úr csak azokkal lesz, akik érdemesek rá (lásd T&Sz 100:13). Következésképpen ez a kinyilatkoztatás azok között töltetik be, akik lelkileg készítettek fel magukat erre a kiváltságra.

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 103 tanulmányozása közben végezz el hármat az alábbi tevékenységekből (A–D)!

A Mi történt? Mi fog történni?

A Tanok és szövetségek 103:1–14-ben az Úr a szentek ellenségeinek bűneiről, valamint a szentek bűneiről is beszélt. A versekben írottakat alapul véve válaszolj a következő kérdésekre:

1. Mit tettek a szentek ellenségei? Miért engedte meg az Úr?
2. Mi fog történni a szentek ellenségeivel?
3. Mit ígért az Úr a szenteknek, ha betartják a parancsolatait?
4. Mire figyelmeztetett az Úr, mi fog történni, ha nem tartják be a parancsolatokat?

B Keresz kapcsolatok!

A szentírásodban a lábjegyzetek a Tanok és szövetségek 103:7-hez keresztutalásként a Tanok és szövetségek 35:24-et adják meg, a Tanok és szövetségek 103:12-höz a Tanok és szövetségek 58:4-et. Olvasd el ezeket a keresztutalásokat és magyarázd el, mi a jelentőségük a Tanok és szövetségek 103-ban lévő versekhez kapcsolódóan!

C Hasonlíts!

A Tanok és szövetségek 103:15–21-ben az Úr az egyház elnökét Mózeshez hasonlította (lásd még T&Sz 28:2; 107:91). Sorolj fel olyan módokat, melyekben az egyház elnöke úgy vezeti Isten népét, „ahogy Mózes”!

D Készíts toborzó plakátot!

Miután a Tanok és szövetségek 103 megadatott, az egyház vezetői toborozni kezdték Sion táborát. Gondolkozd el azon, mit mond a Tanok és szövetségek 103:22–36 és az e tanulmányi kalauz a Tanok és szövetségek 103-hoz tartozó bevezetése Sion táboráról, és képzelj el, hogy a Sion tábora toborzó bizottságának tagja vagy Kirtlandben, Ohio államban! A füzetbe tervezz egy posztert, ami az embereket arra szólítja fel, hogy csatlakozzanak ehhez a különleges hadsereghez!

1832-ben, két évvel azelőtt, hogy az Úr a Tanok és szövetségek 104-ben található kinyilatkoztatást adta, egyházi vezetőket szervezett az „egyesült rendbe” Ohióban és Missouriban (lásd T&Sz 82:11–12). Az egyesült rend nem ugyanaz volt, mint a felajánlás törvénye. Ez egy módja volt a felajánlás törvénye gyakorlati alkalmazásának.

A Kirtlandben, Ohio államban felmerülő gazdasági nehézségek és a Missouriban lévő üldöztetések egyre nehezebbé tették az egyesült rend folytatását eredeti formájában. Miközben az egyházi vezetők fontolóra vették, mit tegyenek, az Úr megadta a Tanok és szövetségek 104-et. Ebben a kinyilatkoztatásban elismételte a felajánlás törvénye néhány fontos tantételét, és újjászervezte az egyesült rendet, hogy eleget tegyenek a kihívásoknak, amikkel az egyháznak szembe kellett néznie abban az időben – beleértve a Missouri és az Ohio állambeli vezetők különválasztását önálló rendekbe, illetve szervezetekbe. Az egyházi vezetők, akik részt vettek az első egyesült rendben, nagyon sokat tanultak a tapasztalataikból és készen álltak, hogy a felajánlás törvényét új módon alkalmazzák.

Jelenleg az egyház nem szervez egyesült rendezet, ahogy azt azokban a kezdeti napokban tette. Napjainkban az egyház a pénzügyi igényeit a tizedből és más felajánlásokból fedezi, beleértve a bőjti felajánlásokat is. Másokat emberbaráti erőfeszítéssel és az egyháztagok által nyújtott készletekkel segítjük. A Tanok és szövetségek 103-ban tanított tantételek a napjainkra vonatkoznak, miközben mi az Úr módján (lásd T&Sz 104:16) fizetjük a tizedünket és a felajánlásainkat.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 104

megmásíthatatlan (2. v.) – megváltoztathatatlan

kapzsóságukban (4., 52. v.) – önzőségükben, mohóságukban

sáfár (13., 56–57., 77., 86. v.) – olyan személy, akit valaminek a felelősségével megbíztak

sáfárság (11–12., 20., 22., 24., 30., 32., 37., 40–41., 44., 54., 63., 68., 72–73., 75. v.) – mindaz, aminek a felügyelete a sáfár dolga (a sáfárság szó más szövegösszefüggésben evangéliumi adományozási korszakot is jelent)

tímárműhely (20. v.) – ahol az állati bőröket kiképzik

kincstár (60–62., 64–69., 71. v.) – olyan hely, ahol pénzt és vagy egyéb értéktárgyakat őriznek

zálogosítatók (85. v.) – letétbe helyezték egy kölcsön biztosítékaként

Tanok és szövetségek 104:13–18, 55–56 – Minden dolog az Uré

Elder Spencer W. Kimball, aki akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt, mesélte a következő történetet, ami szemlélteti, hogyan feledkezünk meg néha arról, hogy mindenünk, amink csak van az Úrtól jön és az övé:

„Egy nap az egyik barátom azt akarta, hogy velem menjek a farmjára. Kinyitotta a nagy, új autó ajtaját, becsúsztott a kormány mögé, és büszkén azt kérdezte: »Hogy tetszik az új autóm?« Luxus körülmények között hajtottunk be a gyönyörű, újonnan parkosított otthon kertjébe, és nem kis büszkeséggel azt mondta: »Ez az új otthonom.« ...

Nagy körbeseprő mozdulattal így hengegett: »A facsoporttól a tóig, a szirtig és a farmházig, és minden, ami közöttük van – mind az enyém! És az a tehéncorda a mezőn – az is az enyém!«

Mindez hosszú évekkel ezelőtt volt. Később láttam őt, amint holtan feküdt fejedelmi otthona fényűző berendezései között. ... Beszéltem a temetésén, majd követtem a gyászmenetet attól a jókora földtől, melyet sajátjának nevezett, a sírjáig – egy kis, hosszúkás területig, mely elegendő volt egy magas ember hosszának és egy súlyos ember szélességének.

Nemrég láttam ugyanezt a birtokot, a gabona aranylott, zöld volt lucerna, fehér a gyapot, és úgy tűnt, nem törődött azzal, aki egyszer magáénak vallotta” (Faith Precedes the Miracle [1972], 281–284. o.).

Tanok és szövetségek 104:78–83 – „Minden adósságotok kifizessétek”

Heber J. Grant elnök azt mondta: „Ha van valami, ami békét és megelégedettséget hoz az emberi szívnek és a családnak, az az, hogy az anyagi helyzetünkhöz mértén élünk, és ha van valami, ami kínzó, és nyomasztó, és elcsüggesztő, az az, ha adósságunk van és olyan tartozásaink, amit nem tudunk visszafizetni” (Segítőegyleti konferenciai beszéd [1932. április 6.], Relief Society Magazine, 1932. máj., 302. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 104 tanulmányozása közben végezz el hármat az alábbi tevékenységekből (A–D)!

A Válassz kulcsszavakat!

A Tanok és szövetségek 104:1–10-ben az Úr kemény figyelemztetést adott mindazoknak, akik megszegik a szövetségeiket. Ezekből a versekből válassz ki öt szót, amelyek szerinted fontosak ahhoz, amit az Úr tanított! Mindegyiket írd le a füzetedbe és magyarázd el, hogy szerinted miért fontosak!

B Az Úr módján, 1. rész

Sok ember nélkülözött ételt, menedéket és orvosi ellátást – sok más dolog mellett. Rengeteg ötlet van arra, hogy lehetne megoldani ezeket a problémákat. A Tanok és szövetségek 104:11–18-ban az Úr azt mondta, hogy Neki van egy módja ezeknek a problémáknak a megoldására.

1. Gondosan olvasd el ezeket a verseket, majd a füzetedbe sorold fel:

- Az igazságokat, amikről az Úr azt mondta, hogy fontosak megérteni a szükségben lévők segítéséhez.
- A különböző hozzáállásokat, amiket ha többen elsajátítanánk, fontos változást hozna a jelenlegi problémákban.
- A tetteket, amelyek megoldanák a problémákat.

2. Sorold fel legalább három módját annak, hogy az egyház hogyan ad lehetőséget megtenni azt, amit az Úr parancsolt ezekben a versekben!

C Egészítsd ki a táblázatot!

Ámbár az Úr újraszervezte az egyesült rendet, nem változtatta meg a felajánlás és a sáfárság örökkévaló tantételeit. A Tanok és szövetségek 104:19–46-ban az Úr néhány férfitestvérnek konkrét utasításokat adott a sáfárságukkal kapcsolatban. A füzetedbe készíts az alábbihoz hasonló táblázatot és egészítsd ki a Tanok és szövetségek 104-ben olvasottakkal!

Tanok és szövetségek 104	Személy	Útmutatások	Ígéret
20–23 v.			
24–26 v.			
27 v.			
28–23 v.			
34–38 v.			
39–42 v.			
43–46 v.			

D Az Úr módján, 2. rész

Amikor az emberek adósságba kerülnek, néha könnyű, gyors, vagy pedig csodás módját keresik a teher visszafizetésének. Ugyanakkor nyomasztó érzés is lehet nekik, amikor rájönnek, hogy a nagy összegű adósságok kifizetése nehéz lehet és hosszú évekig eltarthat. A Tanok és szövetségek 104:78–83-ban az Úr megadta az Ő módját, hogyan kell megszabadulni az adósságtól – nem biztos, hogy a könnyű vagy a gyors módját, de a biztos módját. A füzetedbe magyarázd el, mit tanácsolt az Úr, hogyan kell megszabadulni az adósságtól, és hogyan alkalmazhatjuk napjainkban!

Tanok és szövetségek 105

Sion tábora

A Tanok és szövetségek 103:22–35-ben az Úr utasításokat adott Sion tábora megszervezésére, egy csoportéra, melynek Missouriba kellett menni, hogy segítsen a szenteknek, akiket kiűztek otthonaikból (lásd a T&Sz 103 bevezetőjét ebben a tanulmányi kaluzban, 121. o.). Dunklin kormányzó, Missouri állam kormányzója, megígérte az egyházi vezetőknek, hogy az állami nemzetország segíteni fog a szenteknek visszatérni az otthonaikba, ingatlanaikba és üzleteikbe. Azt is felvetette, hogy a szenteknek szükségük lehet egy nemzetorságra, hogy meg tudják védeni a jogukat, miután visszatértek Jackson megyébe. Sion tábora volt ez a nemzetország.

A szentek ellenségei nyomására a kormányzó meggondolta magát a szentek segítségére szánt nemzetország bevetésével kapcsolatban. Mire ezt a döntést hozta, Sion tábora már javában Missouri felé menetelt. Miután megérkeztek Missouriba, Parley P. Pratt, Sion táborának egyik tagja, majd később ennek a sáfárságnak az egyik első apostola, így emlékezett vissza: „Volt egy megbeszélésünk a kormányzóval, aki azonnal elismerte a követeléseink jogosságát, de egyenesen megmondta nekünk, hogy ebben az esetben nem meri érvényesíteni a törvényeket, mert fél, hogy az egész országot polgárháborúba és vérontásba sodorja. Azt tanácsolta nekünk, hogy a béke kedvéért adjuk fel a jogainkat, és adjuk el a földjeinket, amiről kiűztek minket” (Autobiography of Parley P. Pratt [1985], 94. o.).

Akik Sion táborában voltak, éheztek, szomjaztak, borzasztó időtől, betegségektől szenvedtek, és nem volt menedékük a több mint 1600 kilométeres menetelés alatt. Számukra nehezen lett volna elképzelhető, hogy ennyi erőfeszítés és nehézség után feladják. Joseph Smith próféta azt Úr tanácsát kérte, ami a Tanok és szövetségek 105 kinyilatkoztatásában érkezett meg. Ebben a kinyilatkoztatásban az Úr további információkat adott arról, hogy miért nem lesz Sion megváltva akkor, és minek kell bekövetkeznie, mielőtt Sion megváltathatna. Ebben a részben továbbá az Úr azt mondta Sion tábora tagjainak, hogy elfogadta az áldozatokat és megáldja őket mindazért, amit meg akartak tenni. Egy évvel később, amikor a Tizenkét Apostol Kvórumát és a Hetvenek Első Kvórumát megszervezték, tagjainak nagy részét azok a férfiak tették ki, akik Sion táborában meneteltek, akik hithűségüket bizonyították, és akik meglehetősen sok időt töltöttek a menetelés alatt azzal, hogy tanultak Joseph Smith prófétától és megfigyelték őt.

Jelentkeztél volna egy 1600 kilométeres gyaloglásra? Néha akkor tanulunk a legtöbbet, amikor nehéz feladatok megoldására jelentkezőnk. Az Úrnak különleges emberekre volt szüksége, hogy vezessék az egyházat. Sion tábora lehetőséget adott arra, hogy próbára tegyék a leghihűbbeket, és megvizsgálják, mennyire elkötelezettek a munka előmozdítása mellett. Milyen tapasztalatok készítik fel a jövőbeli vezetőket napjainkban?

A szentírások megértése

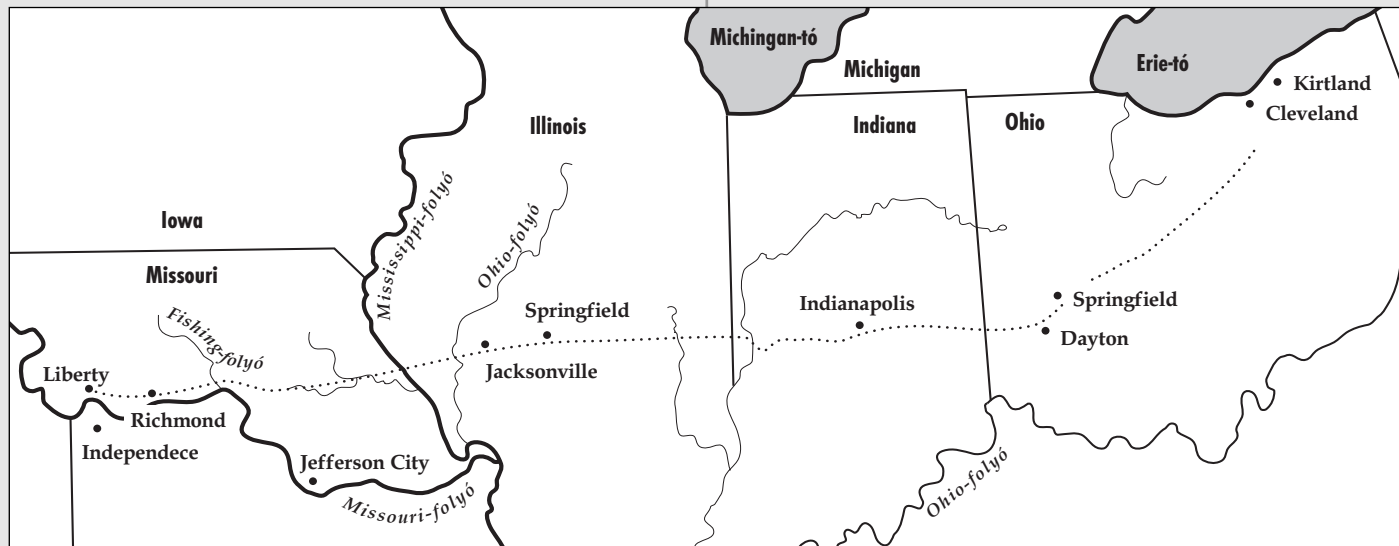

Tanok és szövetségek 105

felruházatnak, felruházás (11–12., 18., 33. v.) – szellemi ajándékokat kapnak

Tanok és szövetségek 105, fejléc – Sion táborának rövid története

Miután az Úr tanácsot adott, hogy sorozzanak be férfiakat Sion táborába (lásd T&Sz 103), az egyházi vezetők nem vesztegették az időt a felkészülésre. Kirtlandben, Ohio államban sokan bátran jelentkeztek a veszélyesnek tűnő hívásra – a veszély abban rejlett, hogy a csöcselék korábban kegyetlen módon bánt a missouribeli szentekkel, és azzal fenyegetőztek,

hogy újra így fognak tenni. Heber C. Kimball, akit később e sáfárság egyik első apostolának hívtak el, sokak akkori érzéseit jellemezte így: „(1834.) május 5-én indultunk, és ez valóban egy komoly reggel volt a számomra. Úgy hagytam hátra a feleségemet, a gyermekeimet, és a barátaimat, hogy nem tudtam, hogy látom-e még őket valaha is ebben az életben, mivel itthon és Missouriban egyaránt engem és a testvéreimet az ellenség megfenyegetett, hogy elpusztítatnak minket és kiirtanak minket erről a földről” (Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball* [1945], 40. o.). Azok, akik Kirtlandban maradtak, beleegyeztek, hogy segítik azoknak a férfiaknak a családjait, akik önként jelentkeztek.

Így kezdte meg menetelését május elején „Izráel serege” (T&Sz 105:26). Útjuk során új tagok csatlakoztak hozzájuk Ohióból, Michinganból és Illinois-ból. Katonai szokások szerint éltek, hajnali 4 órakor keltek és naponta 55 kilométert meneteltek. Katonai kiképzéseket is tartottak, de a legtöbb hadsereggel ellentétben ők időt szakítottak az imádkozásra, éneklésre és az evangélium tanulmányozására is.

Sajnos néhány ember panaszkodott a nehézségek, illetve a vezetőik döntései miatt. Egy alkalommal olyan nagy mértékű volt a nézeteltérés, hogy Joseph Smith próféta figyelmeztette őket, hogy még mielőtt másnap elhagynák a tábort, az Úr jeleket fog mutatni nekik, ezzel jelezve nemtetszését. Másnapra majdnem minden ló megbetegedett vagy lebénult. A próféta akkor azt mondta nekik, hogy ha alázatot gyakorolnak, megbánják bűneiket és a csoport egységessé válik, az állatok azonnal visszanyerik egészségüket. Délre minden állat meggyógyult, kivéve annak az egy embernek a lovát, aki megtartotta keserű érzéseit, és megpróbált másokat is szítani.

Sion táborában a legtöbb embernek megérte a nehézségeket elszenvadni, mivel közelről ismerhette a prófétát. Évekkel később elder Wilford Woodruff, akkor a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjaként, így tanúsította: „Olyan tapasztalatban volt részünk, amit sehol máshol nem szerezhettünk volna meg. Abban a kiváltságba részesültünk, hogy láthattuk a próféta arcát, és abban a kiváltságban részesültünk, hogy több mint ezeröttszáz kilométert utazhattunk vele, és láthattuk Isten Szellemének munkáját vele, és Jézus Krisztus kinyilatkoztatásait a számára, valamint e kinyilatkoztatások teljesülését” (*Journal of Discourses*, 13:158. o.).

Brigham Young így beszélt Sion táborával kapcsolatos élményéről: „Miután visszatértem arról a misszióról Kirtlandbe, egy férfitestvér azt kérdezte tőlem: »Brigham testvér, mit nyertél ezen az utazáson?« Azt feleltem: »pontosan azt, amiért mentünk; de nem cserélném el a tudást, amit ez idő alatt szereztem egész Geauga megyéért [ebben a megyében lakott]; mert nincs az a gazdag birtok vagy bánya, ami felérne a tudás értékével«” (*Journal of Discourses*, 2:10. o.).

Fishing-folyó

Amikor Sion tábora megérkezett Missouriba, az ellenségeik már felkészülten vártak rájuk. Amíg arra készülődtek, hogy tábort vernek a Fishing-folyónál (ahol a T&Sz 105 adatott), missouribeliek egy csoportja belovagolt a táborba. Joseph Smith próféta lejegyezte: „Őt felfegyverzett ember lovagolt be a táborunkba, és azt mondták, hogy »még a reggel előtt pokolra küldenek minket«; és erre minden gonosz démonra megesküdték. Azt mondták, hogy hatvan ember jön Richmondból, Ray megyéből, és még hetven Clay megyéből, hogy csatlakozzanak a Jackson megyei csőcselékhez, akik megesküdték, hogy teljes mértékben kipusztítanak minket” (*History of the Church*, 2:102–103. o.). Ennek ellenére a próféta vigaszt nyújtott Sion tábora tagjainak, és megígérte nekik, hogy az Úr megvédi őket. Kis idő múlva óriási vihar kerekedett. Míg Sion táborából sokan menedéket találtak a közelben lévő baptista templomban, a vihar tönkretette a csőcselék tervét, akik feladták, hogy harcoljanak a „mormon sereggel”.

Néhány ember csalódott volt az Úrnak a Tanok és szövetségek 105-ben található kinyilatkoztatása miatt, hogy ne

harcoljanak, és zúgolódní kezdtek a próféta és az Úr ellen. Ennek eredményeként kolerajárvány söpört végig a táboron. Tizennégy ember halt meg, köztük olyanok is, akik hithűek maradtak. Olykor az igazlelkűek is szenvednek, amikor gonosz emberek kerülnek közéjük. Joseph Smith próféta megígérte, hogy ha a lázadók alázatot gyakorolnak és megbánják bűneiket, a járvány elmúlik. Szavai valóra váltak.

Sion tábora talán nem teljesítette azt, amit néhány tagja várt volna, de ahogy az Úr mondta a Tanok és szövetségek 105:19-ben, arra szolgált, hogy „hitüket próbára tegyem”. Néhányan elbuktak a próbán és elhagyták az egyházat, miközben a hithűeket megerősítette a tapasztalat. Ennek a sáfárságnak az első tizenkét apostola közül kilenc tagja volt Sion táborának, a Hetvenek Elnökségének első hét elnökével és a Hetvenek Első Kvórumának többi hatvanhárom tagjával együtt. Úgy látszik, hogy az Úr ezt az eseményt használta arra, hogy megmutassa, ki hithű és kiben bízhat (lásd még T&Sz 105:35).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 105 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–D)!

A Készíts listát!

1. A Tanok és szövetségek 105:1–6-ban az Úr ismét megmondta, hogy „népem törvényszegése az egész egyházzal és nem egyes emberekről szólva” az, ami visszatartotta őket attól, hogy lássák Sion felépítését abban az időben. Tanulmányozd ezeket a verseket és sorold fel, hogy mit mondott az Úr, mit nem tett meg a népe! Magyarázd el, hogy szerinted mi mit teszünk az egyházban napjainkban, amivel jobban meg tudjuk alapozni Sion ügyét!
2. A 9–12. és a 31. versben az Úr jobban kifejtette, hogy mire van szükségük az egyház tagjainak annak érdekében, hogy Siont előhozzák. Ahelyett, hogy valamit rosszul tettek volna, ez olyasmi volt, amit még nem tettek meg. Magyarázd el, hogy mit kellett tenni az egyháznak!
3. A versekből tanultak alapján magyarázd el, hogy mit teszel, vagy érzéseid szerint mit kellene tenned, hogy elősegítsd Sion ügyének megteremtését!

B Mondj egy példát!

Adj egy példát arra, hogy a Tanok és szövetségek 105:6-ban tanult tantétel mennyire volt hatásos az életedben vagy valaki más életében!

C Mit mondanál nekik?

Képzeld el, hogy lehetőség lenne beszélni a következő három taggal Sion táborából. (Ehhez lehet, hogy át kell ismételned a „Szentírások megértése” részben található rövid történetet.) Először is gondolkodj el azon, hogy mit mondhattak azután, hogy Joseph Smith próféta elmondta nekik, hogy mit mondott az Úr a Tanok és szövetségek 105:17–19-ben! Azután írd le, mit mondanál nekik!

Sion tábora

1. Egy középkorú apa, aki csalódott, mert úgy érzi, hogy vezetői becsapták és feleslegesen menetelt 1600 kilométert.
2. Egy idősebb egyháztag, aki az egész eseményt nagyon nehéznek találta, de aki mindig hajlandó megtenni, amit kérnek tőle, és hálás a szerzett tapasztalatért.
3. Egy fiatal nem házas tag – új megtért –, aki csüggedt egy kicsit a tábor néhány tagjának a menetelés közben tanúsított viselkedése miatt, és aki azon tűnődik, hogy megmaradjon-e ebben az új egyházban.

D Mit kell tenni és mit nem

1. Készíts két listát arról, amit olvastál a Tanok és szövetségek 105:23–40-ben. Az elsőbe sorold fel, hogy mit mondott az Úr a szenteknek „a környező vidéken” (Missouriban) mit kell tenniük! A másik listába sorold fel, hogy mit mondott nekik, mit ne tegyenek!
2. Válassz egy dolgot a listáról és magyarázd el, hogy az miben vonatkozik az egyházra napjainkban!

Tanok és szövetségek 106 „Mint a tolvaj az éjszakában”

1834 elején, miközben Joseph Smith próféta embereket és pénzt toborzott Sion táborára, meglátogatta az egyház néhány gyülekezetét. Ez idő alatt Freedomban, New York államban lakott Oliver Cowdery legidősebb bátyjánál,

Warrennél, aki 1831-ben csatlakozott az egyházhoz. Később a hónap folyamán – amit a próféta különlegesen eseménydús hónapnak nevezett (lásd History of the Church, 2:170. o.) – kapta a Tanok és szövetségek 106-ban lévő, Warren Cowderyhez szóló kinyilatkoztatást.

A Tanok és szövetségek 106 olvasása közben gondolkozz el azokon az elhívásokon, amiket kaptál, és hogy a szavak, amiket az Úr Warrennek mondott az elhívásával kapcsolatban, hogyan vonatkozhatnak rád a te elhívásodban!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 106

környező (2. v.) – szomszédos
övezétek hát fel derekatokat (5. v.) – készüljétek fel
jogar (6. v.) – hatalom botja vagy pálcája (ebben az esetben jelképes)

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 106 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–C)!

A A szolgálatra szólító elhívás

1. A Tanok és szövetségek 106-ban minek a megtételére hívta el az Úr Warren Cowderyt?
2. Az Úr szavaiból ítélve miért volt ez az elhívás fontos?
3. Sorold fel, hogy miket találhatott Cowdery testvér megnyugtatónak és bátorítóknak a kinyilatkoztatásban! Válassz ki két dolgot a listáról és magyarázd el, hogy szerinted ezek miben segítettek neki!

B Vonatkoztasd magadra!

Írj le két dolgot, amiben a Tanok és szövetségek 106 vonatkozhat rád és az elhívásokra, amiket az egyházban kapsz!

C Vedd észre a különbséget!

A Tanok és szövetségek 106:4–5-ben az Úr az emberek két különböző csoportjáról és a második eljövételéről beszél. Melyik ez a két csoport? Mi a különbség közöttük a második eljövételt illetően?

Tanok és szövetségek 107

Kinyilatkoztatás a papságról

Mit tudsz a papságról? Például: Mi az ároni papság hatalma és felhatalmazása a melkisédeki papsághoz hasonlítva? Milyen különböző hivatalok vannak a két papságban, és hogyan vannak megszervezve? Miért van szükség a papságra?

A Tanok és szövetségek 107-ben választ találsz sok kérdésre a papsággal kapcsolatban. Ez a kinyilatkoztatás a Tizenkét Apostol Kvórumának adatott, röviddel azután, hogy 1835-ben elhívták őket. (E sáfárság első apostolainak listája megtalálható „A tizenkét apostol bizonyossága a Tanok és szövetségek könyvének igazságáról” részben a Tanok és szövetségek elején.) Ezek az emberek Joseph Smith prófétához fordultak, hogy több tudást kapjanak azzal az elhívásukkal kapcsolatban, hogy kormányozzák az egyház papságát és az Úr munkáját a földön. Ez a kinyilatkoztatás, bizonyos tekintetben, olyan, mint ennek a sáfárságnak a papsági kézikönyve.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 107

rendje (3., 9–10., 29., 40–41., 71., 73., 76. v.) – isten papsági felhatalmazásának szervezete
kulcsai (15–16., 18., 20., 35., 70., 76. v.) – jogok az elnöklésre és irányításra
közbenjáró (19. v.) – az a személy, aki megpróbál két olyan egyént vagy csoportot kibékíteni, akik nem értenek egyet egymással
érvénye (27. v.) – felhatalmazása
mértékletesség (30. v.) – higgadság, önuralom
utazó főpapi tanács (38. v.) – a Tizenkét Apostol Kvóruma
igehirdetőket (39. v.) – pátriárkák
arkangyal (54. v.) – legmagasabb állapotban lévő angyal
rest (100. v.) – lusta

Tanok és szövetségek 107:1, 6 – a lévita papság

Mózes idejében a melkisédeki papság elvételét az Izráeli-táktól, és csak az alacsonyabb rendű (vagyis az ároni) papság maradt meg közöttük (lásd T&Sz 84:23–26). A papságot csak a Lévi törzséből származó férfiakra ruházták – ezért lévita papságként is ismerté vált. Ahogy azt a Tanok és szövetségek 107:1 mutatja, a lévita papság jogai és felhatalmazása része az ároni papságnak.

Tanok és szövetségek 107:2 – Melkisédek, a nagy főpap

Melkisédekről olvashatsz Alma 13:14–19-ben és a Tanok és szövetségek 84:6–14-ben.

Tanok és szövetségek 107:5 – A papság nagyobb, mint bármely hivatala

Elder Bruce R. McConkie, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának volt a tagja, ezt tanította:

„A papság nagyobb, mint bármely hivatala. Egyetlen hivatal sem ad erőt, méltóságot vagy felhatalmazást a papságnak. Minden hivatal a papságtól nyeri jogait, kiváltságait és erejét. Ezt a tantételt úgy tudnánk ábrázolni, hogy egy kört részekre osztunk. A papság a kör; a kör cikkelyei az elhívások vagy hivatalok a papságban. Mindenkinek, aki a kör egyik cikkelyében szolgál, rendelkeznie kell az egész kör erejével. Senki nem viselhet hivatalt a papságban anélkül, hogy először ne viselné a papságot.

Ezért a papságot *ráruházzák* az arra érdemes egyénekre, akiket ezután hivatalokra *szentelnek fel* a papságban; ezért van az, hogy minden hivatal a papságban és az egyházban a papság *függelékeként* van kijelölve; vagyis ezek a kiegészítései, és kevésbé fontosak, mint maga a papság. . . .

Továbbá a melkisédeki papságban *nincs előrelépés* egyik hivatalból a másikba. Minden elder ugyanannyi papságot visel, mint egy apostol vagy az egyház elnöke, jóllehet ezek az utóbbi hivatalok nagyobb adminisztratív feladatokkal járnak a királyságban” (*Mormon Doctrine*, 595–596. o.).

Tanok és szövetségek 107:15–17, 68–73 – „Áron vérszerinti leszármazottja”

Joseph Fielding Smith elnök azt tanította: „Van néhány ember az egyházban, akiket pátriárkák áldottak meg és nyilvánítottak Lévi leszármazottjainak, de ők nem követelték a püspöki hivatalt, mert az ezt irányító kinyilatkoztatás azt mondja, hogy Áron vérszerinti leszármazottjának kell lenni, nem pedig Lévinek. Nyilvánvalóan rengeteg férfi Lévi leszármazottja, de nem Áron leszármazottja” (*Doctrines of Salvation*, 3:92. o.).

Tanok és szövetségek 107:23–38 – „Felhatalmazás tekintetében egyenlő” kvórumok

A Tanok és szövetségek 107:24-ben az Úr azt tanította, hogy az egyház elnökének halálakor a Tizenkét Apostol Kvóruma „jog és felhatalmazás tekintetében egyenlő” az Első Elnökséggel. Ez azért van, mert ők proféták, látnokok és kinyilatkoztatók, és rendelkeznek Isten királyságának kulcsaival itt a földön. Ahogy azonban a 33-as vers tanítja, a tizenkét apostol az Első Elnökség „irányítása mellett” dolgozik.

A hetvenesek „felhatalmazás tekintetében egyenlő[k] a tizenkét” apostollal (T&Sz 107:26). Figyeld meg, hogy a szentírások nem azt tanítják, hogy *hatalom* tekintetében egyenlő a tizenkét apostollal, mert a hetvenesek nem rendelkeznek Isten királyságának kulcsaival itt a földön. Azonban ők is az egyház általános felhatalmazottai, mint a Tizenkettek és az Első Elnökség. Ezért amikor a Tizenkettek „irányítása mellett” dolgoznak (34. v.), felhatalmazás tekintetében egyenlőek az egyházban (innen ered az „általános felhatalmazott” cím). Ebben a minőségükben segíthetnek „hogy az egyházat . . . felépítsék és annak minden ügyét irányítsák” az egyházban az egész világon (34. v.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 107 tanulmányozása közben végezz el ötöt az alábbi tevékenységekből (A–H)!

A Szerezz további megértést!

1. A Tanok és szövetségek 107:1–4 szerint a magasabb rendű papságot miért hívják melkisédeki papságnak?
2. Olvasd el a Melkisédekkel kapcsolatos szentírásutalásokat „A Szentírások megértése” részben a Tanok és szövetségek 107:2-nél! A füzetedbe írd le, hogy mit tanultál Melkisédekről, ami azt mutatja, hogy megtiszteltetés a róla elnevezett papságot viselni!

B Írj egy kérdéssort!

Mindazt felhasználva, amit a Tanok és szövetségek 107:1–20-ban tanultál, írd egy nyolc kérdésből álló kérdéssort, ami az ároni és a melkisédeki papságról szerzett tudást teszi próbára! Mindegyik kérdés után írd oda a választ és a verset, hogy hol található!

C Készíts táblázatot!

Rendszerezd, amit a papsági hivatalokról és kvórumokról tanulsz a Tanok és szövetségek 107-ben! Rajzolj az alábbihoz hasonló táblázatot a füzetedbe és írd le, hogy mit tanulsz a felsorolt versekből:

az egyház elnöke (lásd T&Sz 107:8–9, 65–67, 82, 91–92)	Első Elnökség (lásd 21–22., 27., 33., 78–79. v.)

a Tizenkét Apostol Kvóruma (lásd 23–24., 27–28., 30–31., 33., 35., 38–39., 58. v.)	hetvenek (lásd 25–28., 30–31., 34., 38., 93–98. v.)
főpapok (lásd 10., 12., 17. v.)	elderek (lásd 10–12., 60., 89–90. v.)
püspökök (lásd 13–17., 68–76., 87–88. v.)	papok (lásd 10., 61., 87–88. v.)
tanárok (lásd 10., 62–63., 68. v.)	diakónusok (lásd 10., 62–63., 85. v.)

D Magyarázd el a fontosságát!

A Tanok és szövetségek 107:27 szerint, hogyan hozzák a döntéseket a egyház kormányzó kvórumaiban? Szerinted a számunkra miért fontos, hogy megértsük ezt a tantételt?

E Ha ott lettél volna

A Tanok és szövetségek 107:41–57-ben az Úr beszélt Ádámról és az ő családjáról. Válaszolj a következő kérdésekre:

1. Mi volt Ádám szerepe pátriárkaként?
2. Ez miben hasonlít a pátriárka szerepére napjainkban?

F Sorolj fel példákat!

A Tanok és szövetségek 107:85 határozza meg a diakónus kvórum elnökének feladatait. A versben megjegyzett négy fontos felelősség mindegyike – élen állás [elnöklés], tanácskozás, oktatás, épülés [kijavítás] – példát ad arra, hogy a diakónus kvórum elnöke mit tehet annak érdekében, hogy feladatát teljesítse.

G Saját élményed

A Tanok és szövetségek 107:91–92 az egyház elnökének szerepét magyarázza el. Írd le egy élményedet, amikor felismerted az ezekben a versekben megtalálható egyik gondolat igazságát!

H „Minden ember” felelőssége

A füzetedbe foglald össze a Tanok és szövetségek 107:99–100-at, kihangsúlyozva, amit az Úr mondott, hogy mi minden ember feladata és a figyelmeztetését!

A Tanok és szövetségek 107:99–100 a papsági vezetőknek azt tanácsolja, hogy tevékenyen tanulják meg kötelességeiket. Lyman Sherman volt a példája annak, hogyan kell eleget tenni ennek a tanácsnak. Ő tagja volt Sion táborának, és az első emberek egyike volt, akit ebben a sáfárságban elhívtak a Hetvenek Elnöksége hét tagja közül az egyiknek, és elhívták – de soha sem szentelték fel (hirtelen halála miatt) – a Tizenkét Apostol Kvóruma egyik tagjának. Sherman testvér vágya az volt, hogy az Urat szolgálja, ezért elment Joseph Smith profétához, hogy megtudja a kötelességeit. A Tanok és szövetségek 108 volt az Úr válasza.

A Tanok és szövetségek 108 olvasása közben gondolkozz el azon, hogy az Úr Sherman testvérnek szóló tanácsa miben vonatkozik mindazokra, akik az Urat akarják szolgálni! Szeretnéd, ha azt mondanák neked is, amit Sherman testvérnek?

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 108

fogadalmaid (3. v.) – szent ígéreteid

intéseddel (7. v.) – tanításoddal

jogot (4., 6. v.) – felhatalmazást, kiváltságot

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 108 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Magyarázz!

Írd le a füzetedbe a következő kifejezéseket és magyarázd el, hogy mit jelentenek, és hogyan tudod alkalmazni azokat az életedben:

1. „Nyugodj meg... lelkiekben” (T&S 108:2; lásd még 1. v.)
2. „Ne állj ellene szavamnak” (2. v.)
3. „Mostantól fogva légy lelkiismeretesebb fogadalmaid betartásában” (3. v.)
4. „Várj türelmesen” (4. v.)
5. „Megemlékeznek rólad” (4. v.)

B Tűzz ki egy célt!

A Tanok és szövetségek 108:7-ben az Úr azt tanácsolta Lyman Shermannek, hogy négy módon erősítsen másokat. Sorold fel ezt a négy módot a füzetedbe! Mindegyikhez írd egy különleges személyes célt, amivel másokat erősíthetsz, fűzd hozzá, hogy mit tervezel tenni és hogyan teszed meg azt!

Tanok és szövetségek 109

A Kirtland Templom felszentelése

Voltál már templom felszentelésén? Mit gondolsz, mit mondanak egy templomi felszentelő imában? A Tanok és szövetségek 109 az az ima, amit Joseph Smith próféta

mondott e sáfárság első templomának – a Kirtland Templomnak – felszentelésén. Ezt az imát a sugalmazás szellemével írta a felszentelés előtt és olvasta fel a felszentelési ünnepségeken. Ez hozta létre a mintát, amit azóta is követnek. Minden templomi felszentelési

imát a felszentelés elvégzésére kijelölt Testvérek írnak meg sugalmazás által és olvasnak fel.

A Tanok és szövetségek 109-ben az ima mintát ad az efféle imák nyelvezetéhez.

A Kirtland Templom jelentős volt az egyház és a világ történelmében. Ott az Úr kinyilatkoztatta Joseph Smith prófétának és Oliver Cowderynek az egész emberiség üdvözüléséhez szükséges papsági kulcsokat – azokat a kulcsokat, amelyek az élők és a holtak számára elérhetővé teszik az üdvözítő szertartásokat.

Csodálatos szellemi megnyilvánulásokkal járt együtt a Kirtland Templom felszentelése. A jelenlévők közül néhányan látták Péter és János apostolokat, és sokan más angyalokat láttak. Joseph Smith próféta feljegyezte, hogy az egyik gyűlés alatt a templomban a felszentelés estéjén „George A. Smith testvér felkelt és prófétálni kezdett, és akkor süvöltő szélhez hasonló hangot lehetett hallani, amely betöltötte az egész templomot, és a gyülekezetet egy emberként felállt, egy láthatatlan erőtől megmozdulva; sokan nyelveken kezdtek beszélni és prófétáltak; mások dicsőséges látomásokat láttak; és én láttam, hogy a templom angyalokkal volt tele, amit el is mondtam a gyülekezetnek. A környékről összefutottak az emberek (mert szokatlan hangokat hallottak belülről, és mert egy tűzszlophoz hasonló erős fényt láttak nyugodni a templomon), és nagyon elcsodálóztak a történeten” (History of the Church 2:428. o.).

A templom felszentelésének részeként a kórus elénekelt az „Isten Szelleme” (Himnuszok) című himnuszt, amit W. W. Phelps írt erre az alkalomra. Ez a himnusz azóta is része a templomi felszenteléseknek.

A Tanok és szövetségek 109 olvasása közben keress fontos tanokat a templommal és az utolsó napokkal kapcsolatban!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 109

rágalmak (30. v.) – gyalázkodások, hazugságok	felháborodásodban (52. v.) – nemtetszéssédben, haragodban
felkenetése (35 v.) – elhívása, felszentelése	gondoskodó (69. v.) – segítő, bátorító
megpecsételhessék (38. v.) – tanúságot tehessenek az igazságról	könyörgésünket (77–78 v.) – kérésünket, imáinkat
elfajult (41. v.) – engedetlen	szerafok (79. v.) – angyalok

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 109 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–D)!

A Áldások áradnak a templomból

A Tanok és szövetségek 109:11-ben a próféta az Úrhoz imádkozott a szenteknek ígért áldásokért. Magyarázd el, hogy a következő versekben milyen áldásokért imádkozott a próféta az egész egyház nevében: Tanok és szövetségek 109:12, 13, 14–15, 21, 22–23, 25–30, 35, 38! Ez csak néhány a templomi imádatokkal összefüggő áldások közül.

B Imádkozni másokért

1. Sorold fel azokat a személyeket és csoportokat, akikért Joseph Smith próféta imádkozott a Tanok és szövetségek 109:47–72-ben!

2. A felsoroltak közül okozott meglepetést valaki, akiért a próféta imádkozott? Magyarázd el!
3. A listáról válassz ki két személyt vagy csoportot, akiért úgy érzed, imádkoznod kell! Magyarázd el, hogy szerinted miért fontos értük imádkozni!

C Mondj egy példát!

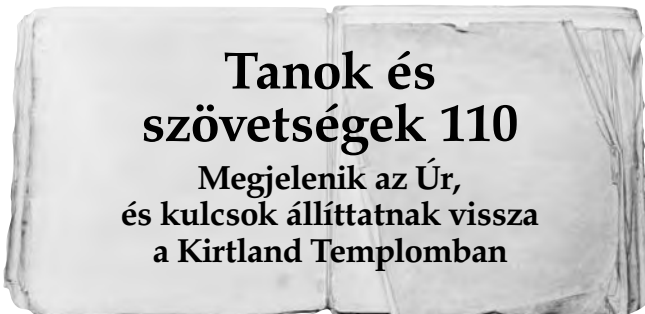
Mondj példát arra, hogy a Tanok és szövetségek 109:54–67-ben található dolgok közül hogyan teljesült valami azóta, amióta Joseph Smith próféta elmondta ezt az imát! A példád azt is mutathatja, hogy a kérései közül az egyik hogyan teljesült csak részben.

D Magyarázd el nekik!

1. Mit mondanál a nem egyháztag barátaidnak, akik megkérdezik, hogy a felszentelés után miért nem mehetnek be a templomba?
2. A Tanok és szövetségek 109 melyik verse segíthet megválaszolni ezt kérdést?

Tanok és szövetségek 110

Megjelenik az Úr, és kulcsok állítatnak vissza a Kirtland Templomban

Felszentelő imájában Joseph Smith próféta azt mondta, hogy a szenteknek fel kellett építeni a Kirtland Templomot, hogy az Úrnak legyen helye hol „kinyilatkoztatni magát népének” (T&Sz 109:5). A Tanok és szövetségek 110 feljegyezi ennek a kérésnek a beteljesedését; az Úr megjelent és azt mondta, hogy elfogadta

a sajátjaként a templomot. Röviddel az Üdvözítő után megjelent három másik mennyei küldött. Fontos papsági kulcsokat állítottak vissza Joseph Smith prófétának és Oliver Cowderynek.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 110

szent asztal (fejléc) – úrvacsoraasztal

függöny (fejléc) – a templomban függönyök voltak, melyeket a mennyezetről lehetett leengedni és a templomot kisebb termekre felosztani az órákhoz és a zártkörű gyűlésekhez

fátyol (1. v.) – olyan dolog, ami eltakar vagy rejtve tart valamit

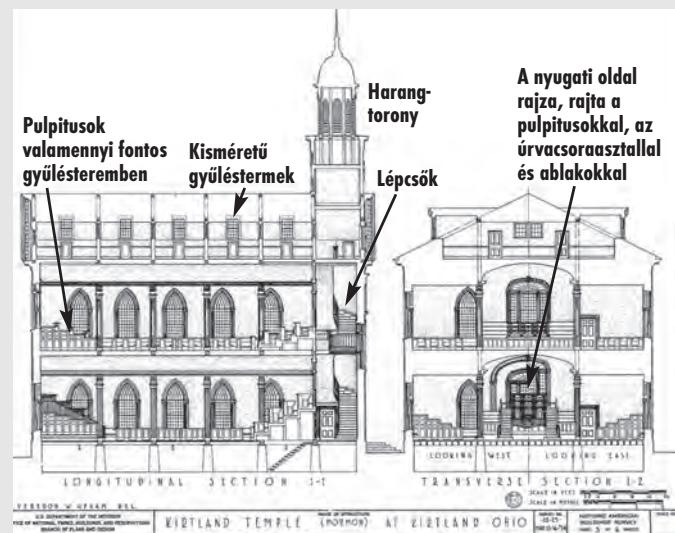
pártfogótok (4. v.) – oltalmazótok; valaki, aki másnak az ügyét képviseli

adományok (9. v.) – szellemi ajándékoknak

sáfárság (12., 16. v.) – olyan időtartam, amikor az evangélium az emberiségnek adatott

Tanok és szövetségek 110:2 – A templom könyöklője (pulpitusa)

A mellékelt rajz a Kirtland Templom belsejét ábrázolja. Figyeld meg, hogy az Úr Joseph Smith prófétának és Oliver Cowderynek a templom nyugati végében lévő pulpitusok felett jelent meg. A rajz megmutatja a pulpitusokat és az egyedi felépítésüket. Ezek voltak az egyház elnöklő tisztségviselőinek helyei. Ott foglaltak helyet a különleges gyűlések alatt és a templom felszentelésén.

Tanok és szövetségek 110:11 – Mózes és Izráel összegyűjtése

Időnként az Úr szétszórta vagy elköltöztette Izráel házának tagjait a Szentföldről és a világ minden tájáról. A tíz törzset, akik leginkább (az északi) Izráel királyságában éltek, az asszíriai rabságba hurcolták Kr.e. 721-ben. Júda és Benjámín törzset, (a déli) Júda királyságából, a többi törzs maradékával együtt, akik ott éltek, a babiloniak ejtettek rabul Léhi idejében, majd később a rómaiak szórtak szét újra Jézus Krisztus feltámadása után. Elder Bruce R. McConkie, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának volt tagja, elmagyarázta, hogy Izráel azért lett szétszórva, „mert elutasították az evangéliumot, meggyalázták a papságot, elhagyták az egyházat és eltávoztak a királyságból. . . . Izráel szétszórására elpártolás miatt került

sor. Az Úr, gonoszságuk és lázadásuk miatti haragjában, szétszórta őket a pogányok közé a föld minden nemzetében” (A New Witness for the Articles of Faith, 515. o.).

Miután az Úr megjelent Joseph Smith prófétának és Oliver Cowderynek a Kirtland Templomban, Mózes, az ószövetségi próféta, is megjelent. Ő visszaállította Izráel összegyűjtésének kulcsait, beleértve az elveszett tíz törzset is, a visszaállított evangélium áldásaként. Spencer W. Kimball elnök azt tanította, hogy „Izráel összegyűjtése magába foglalja az igaz egyházhoz történő csatlakozást és ... az igaz Isten megismerését” (Teachings of Spencer W. Kimball, 439. o.).

Tanok és szövetségek 110:12 – Ki volt Éliás? Milyen kulcsokat hozott?

Az „Éliás” elnevezés tulajdonképpen egy rang, amit az a küldött kap, aki előkészíti az utat. Az nem teljesen világos, hogy ki lehetett Éliás a Tanok és szövetségek 110-ben.

A kulcsok, amiket Éliás hozott, azokkal kapcsolatosak, amiket az Úr ígért Ábrahámnak – amiket teljesen csak a templomi szertartások által lehet megkapni. Ezért ő „letétbe helyezte Ábrahám evangéliumának sáfárságát” (T&Sz 110:12).

Tanok és szövetségek 110:13–15 – Illés eljövetele

Az Ószövetség utolsó versei feljegyzik az Úr ígérését, hogy elküldi Illést, hogy visszaállítsa azt az erőt, ami összeköti a családokat (lásd Malakiás 4:5–6; lásd még 3 Nefi 25; T&Sz 2). Továbbá azt állította, hogy ha ez nem történne meg, akkor annak komoly következményei lennének mindenki számára. Erre az ígéretra emlékezve, a zsidó húsvét ünnepek részeként, sok zsidó az asztaluknál helyet hagy Illés számára, és, az ünnep egyik részeként, jelképesen kinyitják az ajtajukat, hogy hagyják Illést visszatérni és bejönni. Érdekességképpen, 1836. április 3-án, amikor Illés megjelent a Kirtland Templomban, éppen a zsidó húsvét ünnepe volt.

Joseph Smith próféta azt tanította, hogy az Illés által visszaállított kulcsok tették lehetővé a szentek számára, hogy üdvözítők legyenek Sion hegyén: „Hogyan válhatnak üdvözítőkké Sion hegyén? Úgy, hogy felépítik templomaikat, felállítják keresztelő medencéiket, és elmennek, hogy részesüljenek minden szertartásban, keresztelésben, megerősítésben, megmosásban, megkenésben, felszentelésben és összepecsételődésben a fejeiken, minden elődjük számára, akik már halottak, és megváltásuk őket, hogy velük az első feltámadáskor jöjjenek elő és felmagasztosuljanak a dicsőség trónjaira; és ebben van a lánc, amely összeköti az atyák szíveit a gyermekekével, és a gyermekek szíveit az atyákéval, amely betölti Illés küldetését” (History of the Church, 6:148. o.).

Joseph Fielding Smith elnök azt tanította: „Az Illés által adományozott papság által a férjet és feleséget összepecsételhetik, vagyis összehajthatják az örökkévalóságra; a gyermekeket a szülőkhöz pecsételhetik az örökkévalóságra, így lehet örökkévalóvá tenni a családot, melynek tagjait a halál el nem választja. Ez az a nagyszerű tantétel, ami megmenti a világot a teljes pusztulástól” (Doctrines of Salvation, 2:118. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 110 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–D)!

A Készíts táblázatot!

A Tanok és szövetségek 110-ben található négy látogatást rendezd az alábbihoz hasonló táblázatba! Egészítsd ki azzal, amit ebben a részben tanulsz!

versek	Ki jelent meg?	Mit mondott és mit tett?	Miért fontos az, amit mondott és tett?

B Fontos szavak és kifejezések

Magyarázd el az Üdvözítőről látomásáról a Tanok és szövetségek 110:1–10-ben szereplő következő kifejezések mindegyikének jelentőségét:

1. „Értelmünkéről a fátyol lehullott” (1. v.)
2. „Én vagyok a ti pártfogótok az Atyánál” (4. v.)
3. „Emeljétek fel fejeteket és örüljétek” (5. v.)
4. „Itt fogom magamat ... kinyilatkoztatni népemnek” (7. v.)
5. „Nem szennyezi be ezt a szent házat” (8. v.)
6. „Ezrek ... örül[nek] majd” (9. v.)

C A beteljesedés

Magyarázd el, hogy a Tanok és szövetségek 110:9–10-ben található prófécia hogyan teljesedett be a napjainkban! Foglald bele azt is, hogy a beteljesedése hogyan áldotta meg az életedet!

D Ajtókat nyitni mi előtt?

Mózes, Éliás és Illés papsági kulcsokat adott Joseph Smith prófétának és Oliver Cowderynek. A kulcs kifejezés azt a gondolatot jelképezi, amivel bizonyos áldásokat szabadabbá tesznek vagy kinyitnak. A Kirtland Templomban visszaállított kulcsok eredményeként (lásd T&Sz 110) milyen áldások és lehetőségek váltak elérhetővé az egyház és a világ számára?

Tanok és szövetségek 111

Kincs Salembe

William Burgess Kirtlandbe, Ohio államba ment, és azt állította, hogy tudomása van arról, hogy hol található nagymennyiségű pénz Salembe, Massachusetts államban. A Missouriiban történő üldöztetések és a Kirtland Templom építése miatt felmerülő pénzügyi problémák megoldásaként, amivel az egyháznak szembe kellett néznie, Joseph Smith próféta és mások találkoztak Burgess-szel Salembe, hogy megszerezzék ezt a rejtett kincset. Amikor odaértek, úgy tűnt, hogy Burgessnek nem jutott eszébe a kincs helye. (Lásd B. H. Roberts, A Comprehensive History of the Church, 1:411. o.) Emiatt, ahogy az Úr foglalkozott a próféta őszinte, de talán bolond reményeivel, megtaníthat minket arra, hogy ő hogyan foglalkozik velünk.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 111

balgaságaitok (1. v.) – : **megismerkedjtek** (3. v.) –
bolondság : kössetek barátságot, alakít-
: satok jó kapcsolatokat

Tanok és szövetségek 111:2 – Milyen kincsei voltak az Úrnak Salembe az egyház számára?

Az Úr azt mondta Joseph Smith prófétának és azoknak, akik vele mentek Salembe, Massachusetts államba, hogy ott a kincs azok a lelkek lesznek, akiket Krisztushoz tudnak vezetni. 1841-ben, öt évvel később, Erastus Snow (akit később elhívtak apostolnak) kapott egy példányt a Tanok és szövetségek 111-

ben található kinyilatkoztatásról és Salembe küldték misszióra. Hyrum Smith azt mondta neki, hogy eljött az ideje, hogy a kinyilatkoztatás beteljesedjen. Snow testvér több mint egy évet maradt ott, és több mint száz megtértet keresztelt meg.

Tanok és szövetségek 111:9–10 – Hogyan kapcsolódik Salem „város régi lakosai és alapítói” utáni érdeklődés a város „több, mint egy kincs[éhez]”?

Salembe, Massachusetts államban, megtalálható másik kincs Essex megye feljegyzései voltak, ahol bárki érdeklődhetett „szorgalmasan e város régi lakosai és alapítói iránt” (T&S 111:9). A kora egyháztagok ősei közül sokan Salembe laktak – beleértve Joseph Smith próféta első őseit is, akik Amerikába jöttek. Gyerekkorában Joseph Smith egy rövid

ideig Salembe élt, nagybátyjánál, Jesse Smith-nél, abban az időben, amikor Joseph a lábműtétéből lábadozott. Édesanyja, Lucy Mack Smith, feljegyezte, hogy a műtét után „Joseph állapota azonnal javult, és ettől kezdve folyamatosan gyógyult, amíg erős és egészséges nem lett. Amikor már elég erős volt, hogy utazni tudjon, nagybátyjával, Jesse Smith-szel, Salembe mentek az egészsége érdekében, azt remélve, hogy a tengeri szellő segíteni fog neki, és ebben ő nem is csalódott” (*History of Joseph Smith*, 58. o.)

Ezeknek a feljegyzéseknek a fontossága később lett nyilvánvaló, amikor az Úr kinyilatkoztatta a halottakért végzett munka tanait.

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 111 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–C)!

A Szerinted milyen érzései voltak?

Hogyan érezhetett Joseph Smith próféta magával és az Úrral kapcsolatban, amikor figyelembe vette, amit az Úr a Tanok és szövetségek 111-ben mondott?

B Mik a leckék?

Írj néhány fontos leckéről, amit a Tanok és szövetségek 111-ből tanulhatunk, valamint azokról az eseményekről, amik ehhez vezettek és amik ezt követően történtek (lásd még a T&S 111 bevezetőjét ebben a tanulmányi kalauzban és a „A szentírások megértése” részt)!

C Mondj egy példát!

1. Mondj egy példát, hogy szerinted a Tanok és szövetségek 111:11 első felében mit kért az Úr a szolgáitól, hogy megtegyenek!
2. Mit jelenthet ez számodra?

Tanok és szövetségek 112

A tizenkét apostol munkája

A Tanok és szövetségek 107:23, 33, 35-ben az Úr azt mondta, hogy a Tizenkét Apostol Kóruma az Ó különleges tanúi, és ők felügyelik az evangélium hirdetését az egész világon. Heber C. Kimball és Orson Hyde apostolok vezették a misszionáriusok első csoportját, akik az észak-amerikai földrésről indultak. 1837 júliusában érkeztek Angliába, és ott egy prestoni templomban prédikáltak – ugyanazon a napon, amikor az Úr Joseph Smith prófétán keresztül megadta a Tanok és szövetségek 112-ben álló

kinyilatkoztatást Thomas B. Marsh-nak, a Tizenkét Apostol Kvóruma elnökének. Ebben a kinyilatkoztatásban az Úr ismét szólt az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma kulcsairól és felhatalmazásáról, munkájának ebben a sáfárságban történő irányításához.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 112

alamizsnáid (1. v.) – felajánlásaid

lakóhelyedet Sionban tedd ismerté (6. v.) – lakj Sionban

megdorgálja (9. v.) – bűnbánatra szólítja, megfenyíti

rágalmazók (9. v.) – gyalázkodók, hazudozók

... **szereteted irántunk ne legyen részrehajló, ne mellőzz senkit** (11. v.) – ne kedvelj vagy szeress jobban senkit, mint másokat

... **gyaláztak engem** (26. v.) – Istentől és szent dolgokról tiszteletlenül beszéltek

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 112 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–C)!

A Sorold fel a feladataikat!

A Tanok és szövetségek 112-ben olvasottak alapján sorold fel a (1) Tizenkét Apostol Kvóruma és a (2) Tizenkét Apostol Kvóruma elnökének feladatait! Minden egyes feladat mellé írd oda, hogy melyik versben található!

B Ha ..., akkor ...

Amikor az Úr megígér egy áldást, elmagyarázza, hogy nekünk mit kell tennünk annak érdekében, hogy elnyerjük azt az áldást. Ezeket néha könnyű felismerni, mert az Úr kifejezetten azt mondja, hogy „Ha [megteszed mindazt, ami fontos az áldás elnyeréséhez], akkor [elmagyarázza az érkező áldást]”. Más alkalmakkor sokkal figyelmesebben kell megvizsgáljunk a szentírásokat, hogy meglássuk

a „ha-akkor” mintát. Tanulmányozd a Tanok és szövetségek 112:3, 10 és 21–22-t, és saját szavaiddal írd le azokat három olyan állításként, ami elmagyarázza a „Ha te ..., akkor Ő ...” mintát!

C Hogyan vonatkozik?

1. Magyarázd el, hogy a Tanok és szövetségek 112:20-ban tanult tantételek hogyan vonatkoznak a konferenciai beszédekre, az általános felhatalmazottak üzeneteire az egyházi folyóiratokból, az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma nyilatkozataira, és *A fiatalság erősségéért* füzetre.
2. Foglald össze, hogy mit mondott az Úr a Tanok és szövetségek 112:24–26-ban az utolsó napokról!
3. Hogyan vonatkoznak az Úr tanításai a 24–26. versekben arra, amit a 30. versben mondott?

Tanok és szövetségek 113

Kérdések a szentírásokról

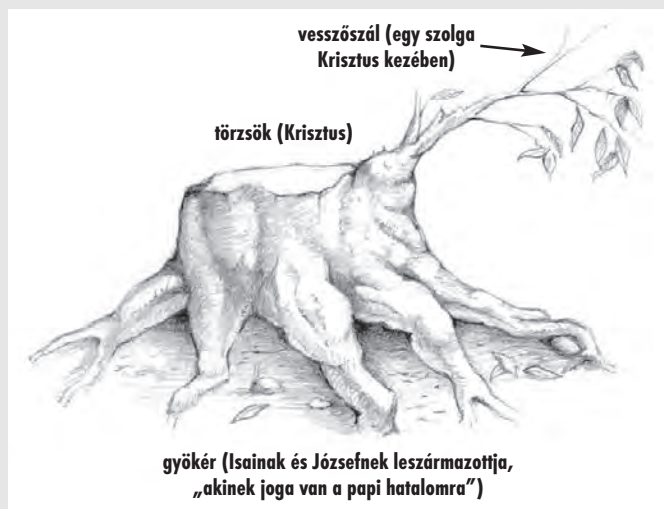
A Tanok és szövetségek 113 az Úr választ tartalmazza, amit Joseph Smith prófétának adott Ésaiás könyve néhány verseire vonatkozó kérdésére. Mindazt, amit tanulsz, beírhatod a Bibliádba, Ésaiás könyvébe, a versek mellé.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 113:1–6 –Törzsök, vesszőszál és gyökér

Az alábbi rajz Ésaiás könyvének azon jelképeit ábrázolja, melyekről Joseph Smith próféta kérdezett.

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 113 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Kérdések és válaszok

1. Sorold fel a Tanok és szövetségek 113-ban található kérdéseket és foglald össze az Úr válaszait!
2. Szerinted miért voltak fontosak az Úr válaszai Joseph Smith prófétának és az egyháznak? (Átnézheted Ésaiás 11-et és 52-t, miközben azon gondolkodol, hogyan tudnád megválaszolni ezt a kérdést.)

B Keress fontos szavakat és kifejezéseket!

A Tanok és szövetségek 113:7–10-ben található kérdések és a válaszok Izrael utolsó napokban történő összegyűjtéséről szólnak. Az alábbiak olyan gondolatok listája, amiket ezek a versek tárgyalnak. A füzetedbe írd le az összes gondolatot a versekben megtalálható szavakkal vagy kifejezésekkel, amik az adott gondolatra utalnak!

1. Engedély Isten munkájának végzéséhez
2. Izrael házának tagjai
3. Gonoszságból eredő korlátozások
4. Előre elrendelt a halandóság előtti létben

Tanok és szövetségek 114

Kinyilatkoztatás David W. Pattennek

Izgalmas pillanat az, amikor egy családtag kinyitja a prófétától kapott missziós elhívását. A Tanok és szövetségek 114-ben elder David W. Patten, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, kapott szolgálatra szólító elhívást. Sajnos elder

Patten soha nem szolgált azon a misszión. 1838. október 25-én, hat hónappal azután, hogy megkapta az elhívását, elesett a Crooked-folyói csatában. Korábban elder Patten „tudatta a prófétával, hogy megkérte az Urat, hadd haljon mártírhálál, amin a próféta, felettébb megindítva, rendkívül elkeseredett, és

amire azt mondta [elder Pattennek], hogy »amikor ilyen nagy hittel rendelkező ember kér valamit az Úrtól, azt általában meg is kapja« (Lycurgus A. Wilson, Life of David W. Patten: The First Apostolic Martyr [1900], 67. o.).

A szentírások megértése

A Tanok és szövetségek 114:2 – „Mások hívassanak a helyükre”

Ennek a kinyilatkoztatásnak az idején az üldöztetések miatt sok egyháztag kritizálta Joseph Smith prófétát és távolodott el az egyháztól. Néhányan közülük egyházi vezetők voltak. A Tanok és szövetségek 114:2-ben az Úr azt mondta, hogy ezeknek az embereknek a helyére újak állnak majd. Az idő megmutatta, hogy a hitehagyottak nem tudják megállítani az Úr munkájának előrehaladását. Az Úr kijelöl másokat azok helyére, akik nem teszik meg azt, amire elhívták őket, hogy segítsenek Isten királysága kibontakozásában. Isten munkája el lesz végezve!

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 114 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Magyarázd el, mit tettek!

A Tanok és szövetségek 114:1-ben az Úr megkérte elder David W. Patten, hogy adja el áruit. Magyarázd el, hogy szerinted mit kellett tenni annak érdekében, hogy eleget tegyen ennek a kérésnek! Mit tesznek a misszionáriusok a missziójuk előtt napjainkban, ami hasonlít arra, amit elder Pattenről kértek, hogy megtegyen?

B Mit mondanál?

Tegyük fel, hogy egy 17 éves papnak vagy a barátja az egyházközségedben. Ő elmondta neked, hogy szerinte nem fogja elfogadni a missziós szolgálatra szólító elhívást. Felhasználva azt, amit a Tanok és szövetségek 114-ben és máshol tanultál, írd le, hogy mit mondanál neki, hogy miért kellene átgondolnia a döntését!

Tanok és szövetségek 115

A templom Far Westben

„A Missouri északi részén élő szentek szorgalmasan vetettek gabonát és építettek faházakat egész nyáron [1838-ban], és a békés életre jők voltak a kilátások. Még mindig remélték, hogy végül sikerül megbékélni Jackson megye polgáraival, hogy visszatérhessenek központi helyükre, de addig is ott akartak boldogulni, ahol voltak. A kinyilatkoztatás szerint Far Westnek templomi várossá kellett válnia (115:7), és a következő tavasszal a Tizenkét Apostol Kvóruma szentelte volna fel a templom helyét, mielőtt elindulnak missziójukra Nagy-Britanniába

(T&Sz 118:4). A Far Westben kapott kinyilatkoztatás meghatározta az egyház hivatalos nevét: »igen: Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza« (T&Sz 115:4), és bevezette a tized rendszerét, ami még mindig folyamatosan biztosítja az egyház pénzügyi stabilitását és megáldja a tagjait (T&Sz 119, 120)” (Daniel H. Ludlow, szerk., Encyclopedia of Mormonism, 5 kötet [1992], 2:926. o.).

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 115

menedék (6. v.) – védelem, biztonság

A Tanok és szövetségek 115:1 – Kik voltak Joseph Smith próféta tanácsosai?

„1837. szeptember 3-án egy konferencián Kirtlandben, Ohio államban, Oliver Cowderyt, id. Joseph Smith-t, Hyrum Smith-t és John Smith-t segédtanácsosként támogattak.

Ennek ellenére amikor a Tanok és szövetségek 115-ben található kinyilatkoztatás adatott, csak id. Joseph Smith és John Smith szolgáltak segédtanácsosként (1838. április 26-án). Hyrum Smith vette át Frederick G. Williams helyét az Első Elnökségben, Oliver Cowdery pedig elvesztette egyháztagságát.” (Doctrine and Covenants Student Manual [Religion 324–325, 1981], 286. o.)

Tanok és szövetségek 115:14 – Miért nem épült fel soha a templom Far Westben, Missouri államban?

„Ebben az időben [1838 áprilisában] körülbelül 150 farmház volt Far Westben, de voltak üzletek, szállók és egy szép iskola is. A város csodával egyenlő módon növekedett a préri pusztaságában. ...

Far West, Missouri állam

A templom szegletköveit 1838. július 4-én rakták le. ... Ezen kívül nem sok mindent tudtak tenni, mert kitört az üldözöttek tomboló vihara, és a szentek ismét száműzetésbe vonultak” (Smith és Sjodahl, Doctrine and Covenants Commentary, 742. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 115 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Magyarázz el minden egyes szót!

Gondolkozz el az egyház teljes nevének minden egyes szaván, ahogy az a Tanok és szövetségek 115:4-ben meg van adva! A füzetedbe írd le, hogy miért fontos minden szó és mit mondanak a világnak az egyházzal!

B Írj levelet!

Tegyük fel, hogy egy barátod nyugtalanságát fejezte ki a jövővel és azzal kapcsolatban, hogy milyen bizonytalanná és félelmetessé kezd válni a világ. A füzetedbe írd egy levelet a barátodnak, elismerve a panaszait, és a Tanok és szövetségek 115:4–6-ban tanult segítségével magyarázd el, hogy mit tehetünk annak érdekében, hogy biztonságot találjunk a ránk váró nehéz időkben!

Dániel, az ószövetségi próféta, azt jövendölte, hogy az utolsó napokban Ádám elnökölni fog egy szent gyűlésen, amin az Üdvözítő megjelenik második eljövételének előkészületeként (lásd Dániel 7:9–14). A Tanok és szövetségek 27 elmagyarázza, hogy kik lesznek jelen azon a gyűlésen. A Tanok és szövetségek 116-ban megtanuljuk, hogy lesz az a gyűlés.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 116

Idők Vénje (1. v.) – Ádám, az első ember

Tanok és szövetségek 116:1 – Mit jelent „Ádám-ondi-Ámán”?

Elder Bruce R. McConkie, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának volt a tagja, így magyarázta: „Ámán volt ez egyik név, amin Ádám Istent ismerete. Ádám-ondi-Ámán egy olyan név, ami a tiszta ádामी nyelvből került át az angolba, és amire még nem kaptuk meg a kinyilatkoztatott, szó szerinti fordítást. Amennyire meg tudjuk ítélni – és ez a szemlélet a korai testvérektől származik, akik Joseph Smith próféta társai voltak, aki először használta ezt a nevet ebben a sáfárságban –, Ádám-ondi-Ámán annyit jelent, hogy Isten helye vagy földje, ahol Ádám lakott” (Mormon Doctrine, 19–20. o.).

Tanok és szövetségek 116:1 – „Ádám eljön, hogy népét meglátogassa”

Elder Joseph Fielding Smith, akkor a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, az tanította: „Ádám gyermekeinek e gyűlése, ahol ezek és tízezrek fognak összegyűlni az ítéletkor, az egyik legnagyobb alkalom lesz, amit ez a nyugtalan föld valaha is látott. Ezen a konferencián, vagy tanácson, mindazok, akik rendelkeztek sáfárságok kulcsaival, jelentést tesznek a sáfárságukról. Ádám is így fog tenni, és azután [átad] minden hatalmat Krisztusnak. Ezek után Ádámot elhívásában megerősítik leszármazottainak hercegeként, majd hivatalosan beiktatják, és mindörökre megkoronázzák ebben az elnöklő elhívásban. Ezt követően fogadják Krisztust a királyok Királyaként, és az urak Uraként. Nem tudjuk, hogy meddig tart majd ez a gyűlés, vagy hány ülés lesz ezen a hatalmas tanácson. Elegendő annyit tudni, hogy ez Isten papságának gyűlése a föld kezdetétől egészen mostanáig, ahol majd jelentéseket tesznek, és mindazok, akik kaptak sáfárságot (tehetséget), nyilatkoznak kulcsaikról és szolgálatukról, és a példázat szerint jelentést tesznek a sáfárságukról. Akkor megítélik őket, mert ez az igazlelkűek gyűlése, mindazoké, akik viselték vagy viselik a felhatalmazás kulcsait Isten királyságában ezen a földön. Ez nem a gonoszok megítélése lesz. Miután minden dolog elő lett készítve és valamennyi kulcs és erő, minden egyes ember sáfárságáról szóló teljes és tökéletes jelentésének megfelelően, rendbe lett állítva, akkor Krisztus átveszi ezeket a jelentéseket és a föld jogos Uralkodójaként be lesz iktatva. Ezen a hatalmas tanácson elfoglalja a helyét ezrek egyesült hangja által, akik papsági jogukból eredendően ott összegyűlnek. Ez megelőzi a gonoszok elpusztításának

nagy napját, és felkészítés lesz az ezeréves uralkodásra” (The Progress of Man, 3. kiadás [1944], 481–482. o.; lásd még Bruce R. McConkie, The Millennial Messiah: The Second Coming of the Son of Man [1982], 578–588. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 116 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Írj beszámolót!

A Tanok és szövetségek 27-ben és 116-ban olvasottakat felhasználva, írd meg egy beszámolót, hogy mit lehet majd látni és hallani az Ádám-ondi-Ámánban megtartott gyűlésen! Használd a lábjegyzeteket és „A szentírások megértése” részt, ha szükséged van segítségre!

Hogyan szeretnéd, hogy az emberek emlékezzenek rád, miután az életed véget ért? Mit jelentene ha a neved „szent emlékezetben” maradna fenn? Ebben a kinyilatkoztatásban néhány testvérnek meg kellett bánni a bűneit, míg egyikük meg lett dicsérve a szolgálatáért. Figyeld meg, hogy mit mondott az Úr ezeknek az egyházi vezetőknek, és gondold ki azon, hogy miben vonatkozhat rád ez a tanács!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 117

adósságok fedezésére (5. v.) – pénzváltók (16. v.) – olyan emberek vagy üzletek, akik vagy amik pénzt kölcsönöznek díj fejében

Tanok és szövetségek 117:1–2 – Az Úr tudta

„Az Úr azt parancsolta a szenteknek, hogy gyűljenek össze és gyorsan építsék fel Far Westet [lásd T&Sz 115:17]. Egy 515 lélekből álló csoport, más néven Kirtland tábor, 1838. július 6-án Kirtlandból Sionba indult. Szeptember 14-én már csak 260-an maradtak, mert a többiek szétszóródtak a »szélrózsa négy irányába«. A tábor október 4-én érkezett meg Ádám-ondi-Ámánba. Sem Marks, sem Whitney, sem Granger nem volt tagja ennek a csoportnak. [Oliver Granger addigra már Far Westben volt, Missouri államban. Ő vitte ezt a kinyilatkoztatást William Marksnak és Newel K. Whitneynek Kirtlandbe, Ohio államba, és azt az utasítást kapta, hogy gyorsan térjen

vissza Sionba.] Joseph Smith Far Westben nem tudhatta, hogy akkor kik indultak el Sionba, és kik nem; de az Úr tudta. Ezért jött ez a kinyilatkoztatás, amelyben Ő . . . felszólítja William Marksot és Newel K. Whitneyt, hogy jöjjenek Sionba, és utasítja a szenteket a kirtlandi ingatlanokkal kapcsolatban” (Smith és Sjodahl, *Doctrine and Covenants Commentary*, 744. o.).

Lyman Wight második kunyhója Ádám-ondi-Ámán völgyében

Tanok és szövetségek 117:8 – „Olaha Sinehah síkságai[n]”

Joseph Fielding Smith elnök az írta: „Olaha Sinehah síkságai, vagy a hely [neve], ahol Ádám lakott, Ádám-ondi-Ámánnak vagy része, vagy pedig a közelében helyezkedik el” (*Church History and Modern Revelation*, 2:97. o.).

Tanok és szövetségek 117:8 – Megkívánni azt, „ami csak egy csepp”

„Mindazok, akik ragaszkodtak a birtokaikhoz Kirtlandben, annak ellenére, hogy az Úr megparancsolta nekik, hogy költözzenek el és csatlakozzanak a szentekhez Sionban, nagyon okatlanok voltak. Egy darab föld milyen értéktelen ahhoz képest, amit az Úr ajánl az Ő népének! Továbbá talán nem tud az Úr az Ő bölcsessége szerint azoknak segíteni, akik követik az akaratát, hogy földet szerezzenek vagy bármi mást, amire szükségük van? (Lásd Márk 10:28–30.)” (*Doctrine and Covenants Student Manual*, 289. o.).

Tanok és szövetségek 117:11 – A nikolaiták társasága

A *nikolaiták* szó a Jelenések 2:6, 15-ben található. A jelentése bizonytalan, de néhányan úgy vélik, hogy a nikolaiták megpróbálták bálványimádó gyakorlatokat behozni a korai keresztény egyházba. Elder Bruce R. McConkie azt írta, hogy a nikolaiták „az egyház tagjai voltak, akik megpróbálták megtartani egyháztagságukat, miközben folyamatosan a világ dolgai szerinti életet éltek. . . . Bármik is voltak az ő szokatlan tetteik és tanaik, a megnevezés most már azokra vonatkozik, akik szeretnék, hogy neveik az egyház feljegyzésiben maradjanak, de nem akarják céltudatos szívvel elkötelezni magukat az evangélium ügyéért” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3:446. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 117 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Mit ajánl az Úr?

Képzeld el, hogy arra kérnek, hogy hagyd el az otthonodat – azokhoz a szentekhez hasonlóan, akiket megkértek, hogy menjenek New Yorkból Ohióba, utána pedig Ohióból Missouriba. Mi segítene megkönnyíteni egy ilyen költözést az alapján, amit az Úr a Tanok és szövetségek 117:1–9-ben mondott?

B Írj bemutatást!

1. Képzeld el, hogy Oliver Granger a fiatalokhoz fog beszélni az egyházközségedben vagy gyülekezetedben, és neked kell bemutatni őt! A Tanok és szövetségek 117:12–16 információinak felhasználásával írd meg rövid bemutatást róla!
2. Olvasd el újra a 12–16. verseket úgy, hogy nevedet behelyettesíted Oliver Granger nevének helyére! Gondolj azokra a fejlődésekre, amiknek be kell következnie az életedben azért, hogy ezek a versek rád vonatkozzanak! A személyes naplódba leírhatod néhány gondolatodat.

1837 és 1838 között, a kirtlandi problémák idején, néhány egyháztag elvesztette a bizonyosságát. Olyan súlyos volt a helyzet, hogy az eredeti Tizenkét Apostol Kvórumának négy tagja (William E. McLellin, Luke Johnson, Lyman Johnson és John Boynton) hitehagyott lett és kizárták őket. Ez több üresedést hagyott a Tizenkét Apostol Kvórumában, amiket be kellett tölteni. El tudod képzelni, milyen nehéz lehetett Joseph Smith prófétának elveszteni néhány legközelebbi társát? Csodálnunk kell azokat, akik az üldöztetések és a nehézségek ellenére hithűek maradtak. A kvórum kiegészítése érdekében újonnan elhívott apostolok közül néhánynak ismerős lesz a neve – közülük kettő később az egyház elnöke lett.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 118
elbuktak (1. v.) – hitehagyottak lettek

Tanok és szövetségek 118:4 – Hová kellett menniük az apostoloknak a következő tavasszal?

A „nagy víz”, amit a Tanok és szövetségek 118:4 említ, az Atlanti-óceán. Az Úr elhívta a tizenkét apostolt, hogy szeljék át az óceánt és vigyék el az evangéliumot Angliába.

Tanok és szövetségek 118:5 – Visszatértek az apostolok Far Westbe?

„Missouriban az emberek nyilvánvalóan tudtak az Úr rendelkezéséről, hogy találkozzanak 1839. április 26-án, közel egy évvel később, és elhatározták, hogy megakadályozzák a Tizenkettek munkáját és megállítják a mormonizmust. A kinyilatkoztatás és a kijelölt nap közti időben »az egész egyházat kiűzték Missouri államból, és az élete forgott kockán annak az embernek, akit az államban találtak, és akiről tudták, hogy utolsó napi szent; és ez különösen vonatkozott a Tizenkettekre. Amikor elérkezett az idő, hogy letegyék a templom szegletkövét, a kinyilatkoztatásban szereplő utasításnak megfelelően, az egyház Illinois államban volt, Missouri államból kitiltva egy kormányzói határozat értelmében. Joseph és Hyrum Smith, valamint Parley P. Pratt Jézus bizonyossága miatt láncrea volt verve Missouri államban. Ahogy az idő közeledett, hogy elvégezzék ezt a munkát, felmerült a kérdés: „Mi tévők legyenek?” Itt van egy kinyilatkoztatás, ami megparancsolja a Tizenketteknek, hogy legyenek április 26-án Far Westben, hogy letegyék a templom szegletkövét; ennek eleget kell tenni. A missouribeli emberek az örökkévalóság minden istenére megesküdték, hogy ha minden más kinyilatkoztatás, ami Joseph Smith által adatott, be is lett töltve, akkor ez nem lesz, mert az a nap és dátum, ami adatott, kijelentik, hogy eredménytelen lesz. Az egyházban az általános érzés az volt, amennyire én tudom, hogy a körülmények miatt lehetetlen volt elvégezni a munkát; és az Úr elfogadja majd a szándékot a cselekedett helyett.» (Wilford Woodruff, *Journal of Discourses*, 13:159 o.).

De az apostolokat nem lehetett eltántorítani a megparancsolt kötelességüktől: »1839. április 25-nek éjjelén az apostolok egy kis csoportja, hithű testvérek, főpapok, elderek és papok kisebb csoportjával együtt, megérkezett Far Westbe. Röviddel éjfél után, április 26-án hajnalán, összegyűltek a templom területén Far Westben, és ott tartottak egy konferenciát.« (Smith, *Church History and Modern Revelation*, 196–197. o.)

Brigham Young elnökölt; John Taylor, az írnok, ezt írta:

»A tanács ezután elment az Úr Háza építési helyére; ahol a következő történt: Elénekeltek egy részletet egy, a tizenkettek küldetéséről szóló himnuszról.

Elder Alpheus Cutler, a ház mesterépítész, újból lerakta az Úr Házának alapját, azáltal, hogy egy nagyméretű követ gurított a dél-keleti sarok közelébe, a kinyilatkoztatásnak megfelelően.

A tizenkettek közül a következők voltak jelen: Brigham Young, Heber C. Kimball, Orson Pratt, John E. Page és John Taylor, akik ezután felszentelték Wilford Woodruffot és George A. Smith-t . . . , hogy betöltsék azoknak a helyét, akik elbuktak.« (*History of the Church*, 3:336–338. o.)

Miután néhány apostol imát mondott, a gyülekezet elénekelte az »Ádám-ondi-Ámánt«, és az apostolok eltávoztak« (*Doctrine and Covenants Student Manual*, 291–292. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 118 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Sorold fel az okokat!

Olvasd el „A szentírások megértése” részt a Tanok és szövetségek 118-cal együtt!

1. Sorold fel okokat, hogy miért volt nehéz találkozni az apostoloknak Far Westben, Missouri államban; sorold fel okokat, hogy miért mentek!
2. Abból, amit a Tanok és szövetségek 118-ban mondott az Úr, mi segíthetett nekik, hogy el merjenek menni?

B Magyarázd el, hogyan!

A Tanok és szövetségek 118-ban keresd meg, hogy az Úr mit mondott, milyen tulajdonságok jellemzik a hatékony misszionáriust! Magyarázd el, hogy ezek a tulajdonságok hogyan tehetik sikeressé a misszionáriusi munkát!

John Taylor 1836-ban keresztelkedett. Rengeteg nehézség után is hithű maradt. Ott volt Joseph Smith prófétával a Carthage börtönben, amikor a próféta mártírhalál halt. Ő lett az egyház harmadik elnöke.

John E. Page 1833-ban keresztelkedett. Számos sikeres missziót szolgált, de később hitehagyott lett, és 1846-ban kiközösítették az egyházból.

Wilford Woodruff 1833-ban keresztelkedett. Segített az evangélium Angliában való terjesztésében, és több mint 1800 embert keresztelelt meg nyolc hónap alatt. Ő lett az egyház negyedik elnöke.

Willard Richards 1836-ban keresztelkedett. Angliában szolgált missziót, amikor elhívták apostolnak. Ott volt Joseph Smith prófétával a Carthage börtönben, amikor a próféta mártírhalál halt. Később Brigham Young elnök tanácsosaként szolgált.

Tanok és szövetségek 119–120

A tizedfizetés törvénye

Joseph Fielding Smith elnök elmagyarázta, hogyan lett bevezetve a tizedfizetés törvénye ebben a sáfárságban: „Az Úr a felajánlás törvényét adta az egyháznak, és felszólította az egyháztagokat . . . , hogy kössenek szövetséget, amit nem lehet megszegni és ami örökké tart, amelyben nekik fel kell ajánlani a tulajdonaikat és sáfárságot kell kapniuk, mert ez a celesztális királyság törvénye. Azok közül, akik beléptek ebbe a komoly szövetségbe, sokan megszegették azt, ami borzalmas büntetést és üldöztetést hozott a saját és testvéreik fejére. E celesztális törvény ennek következtében – szükség szerint – visszavonott egy időre, Sion megváltásának idejéig. Miközben módfelett szenvedtek az adósságok és a kötelezettségek teljesítéséhez szükséges dolgok hiánya miatt, Joseph Smith és Oliver Cowdery 1834. november 29-én ünnepélyes imájukban megígérték az Úrnak, hogy az Úrtól kapott minden dolognak a tized részét odaadják felajánlásként a szegényeknek; azért is imádkoztak, hogy az ő gyermekeik és a gyermekeik gyermekei is tartsák be ezt a törvényt. (D. H.C., 2:174–175. o.) Eddigre azonban szükségessé vált, hogy a törvényt az egész egyháznak megadják, ezért a próféta utasításokért imádkozott” (Church History and Modern Revelation, 2:90–91. o.). A kapott válasz a Tanok és szövetségek 119-ben található.

A Tanok és szövetségek 120 segít megmagyarázni, hogyan kell az egyház tizedeit kezelni. E két kinyilatkoztatás tanulmányozása közben keresd ki, hogy mi a becsületes tized, és milyen áldásokban részesülünk, ha fizetjük a tizedet!

Tithing and Other Offerings	
Tithing	
Fast offering	
General contribution	
Relief Society	
Home Stewardship	
Ward Relief Society	
Other (specify)	
Total	\$

© Church News

A tizedfizetési alapokat arra használják, hogy segítsék elvégezni az Úr munkáját itt a földön.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 119

kérdésre (a rész fejlécében) – alázatos és őszinte imára

Tanok és szövetségek 119:1–3 – „A kezdete népem tizedfizetésének”

Elder Marion G. Romney, akkor a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, elmagyarázta, hogy a tizedfizetés törvénye hogyan készít fel minket a felajánlás törvénye szerinti életre:

„Az egyesült rend alapelvei a felajánlás és a sáfárság, és azután a felesleg beadása a püspök tárházába. Amikor az egyesült rend kísérletének felfüggesztése után négy évvel bevezették a tizedfizetés törvényét, az Úr megkívánta a népétől, hogy »javaik minden feleslegét« adják át . . . a püspök kezébe» (T&Sz 119:1); ezt követően fizetniük kellett »évi jövedelmük egytized részét« (T&Sz 119:4). Ez a még mindig hatályos törvény fogatosítja, legalábbis egy bizonyos mértékig, a sáfárság egyesült rendjének tantételét, mert az egyes személyek kezében hagyja annak a birtoknak a tulajdonjogát és kezelését, amin azok megtermelik a saját és családjuk szükségleteit. Továbbá, [J. Reuben] Clark elnök szavaival élve:

» . . . a felesleg és a többlet helyett, amik az egyesült rend alatt halmozódtak fel és gyűltek össze, ma van böjti felajánlásunk, jóléti adományaink és tizedünk, melyek mindegyikét fel lehet használni a szegények támogatására, valamint az egyház tevékenységeinek és ügyeinek intézésére» (Conference Report, 1966. ápr., 100. o.).

Tanok és szövetségek 119:4 – Mi az „évi jövedelmük egytized rész[e]”?

James E. Faust elnök, az Első Elnökség egyik tanácsosa, így magyarázta: „A tizedfizetés törvénye egyszerű: befizetjük évi gyarapodásunk egy tizedét [lásd T&Sz 119:4]. Az Első Elnökség magyarázata szerint a gyarapodást bevételként kell érteni. Hogy mekkora összeg saját bevételünk tíz százaléka, az csak ránk és Alkotónkra tartozik. Nincsenek jogi szabályok” (Liahona, 1999. jan., 67. o.).

Tanok és szövetségek 119:6 – A becsületes tizedfizetés ígéretei

Elder Dallin H. Oaks, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta:

„Néhányan azt mondják: »Nem engedhetem meg magamnak, hogy tizedet fizessek«. Azok, akik hitüket az Úr ígéretébe helyezik azt mondják: »Nem engedhetem meg magamnak, hogy ne fizessek tizedet«. . . .

A tizedfizetés egy ígérettel egybekötött parancsolat. Malakiás szavai, amiket az Úr is megerősített, megígérik azoknak, akik az Úr tárházába hozzák a tizedüket, hogy az Úr megnyitja az »egek csatornáit« és annyi áldást áraszt rájuk, hogy nem lesz hova begyűjteniük. Az ígért áldások fizikaiak és lelkiek. Az Úr megígérte, hogy »elriaszt[ja] a sáskákat«, továbbá azt is megígéri a tizedfizetőknek, hogy »boldognak mond benneteket minden nép, mert gyönyörű lesz országotok« (3 Nefi 24:10–12; lásd még Malakiás 3:10–12). . . .

A tized fizetése ezen felül a tizedfizetőnek különleges lelki áldásokat hoz. A tizedfizetés annak a bizonyítéka, hogy elfogadjuk az áldozathozatal törvényét. Továbbá felkészít minket a felajánlás törvényére, és a celesztialis királyság többi magasabb rendű törvényére” (Conference Report, 1994. ápr., 44–45. o.; vagy *Ensign*, 1994. máj., 34. o.).

Tanok és szövetségek 120

rendelkezzen felette (1. v.) – költse el, kezelje

Tanok és szövetségek 120:1 – „Egy tanács rendelkezzen felette”

J. Reuben Clark elnök, aki tanácsos volt az Első Elnökségben, elmagyarázta, hogyan kezelik a tizedet:

„Az Első Elnökség irányítása alatt felvázolnak egy költségvetést . . . , amely tartalmazza az összes javasolt kiadást a tizedből. Ez a költségvetés azon hivatalok gondosan megfontolt munkája, melyek a pénzalapok felhasználásáért felelősek.

Ezt a költségvetést azután a Tizedkiadások Tanácsa elé terjesztik [ma a Tizedek Beosztásának Bizottsága néven ismert], ami a kinyilatkoztatásnak megfelelően az Első Elnökségből, a Tizenkettek Tanácsából és az Elnöklő Püspökségből áll. Ez a tanács fontolóra veszi és megbeszéli az így beterjesztett költségvetést, és annak megfelelően engedélyezi vagy elutasítja az egyes tételeket, de végül elfogadja a költségvetést.

... Nem költenek el semmit [a tizedből], kivéve ha azt a bizottság engedélyezte és jóváhagyta” (Conference Report, 1943. okt., 12. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 119 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Miért van a tized?

1. A Tanok és szövetségek 119–120-ban és „A szentírások megértése” részben olvasottak alapján, valamint az alapján, amit a szüleidtől, tanáraidtól és egyházi vezetőidől tanultál, sorold fel, mire használják az egyházi tizedeket!
2. Magyarázd el, kinek a döntése alapján költik a tizedet!
3. Készíts még egy listát a becsületes tizedfizetést kísérő áldásokról!

Tanok és szövetségek 121

„Sokan vannak az elhívottak, de kevesen a választottak”

Éreztél már csüggedést? Imádkoztál már segítségért egy nehéz helyzetben? 1838. október 27-én Lilburn W. Boggs, Missouri állam kormányzója, kiadta a hírhedt kiirtási

parancsot, amelyben azt mondta: „A mormonokat ellenséggé kell kezelni, és ki kell irtani vagy ki kell űzni az államból, ha a közjó érdekében ez szükséges” (History of the Church, 3:175 o.). Négy nappal később Far Westben, Missouri államban, Joseph Smith prófétát és néhány egyházi vezetőt a Missouri állami nemzetőrség kezére játszották. A próféta azt írta, hogy Hinkle ezredes, az egyház tagja és vezető tisztje, akinek a szenteket kellett volna védelmeznie, „azt állította, hogy a nemzetőrség tisztjei beszélni szeretnének velem és néhány másik emberrel abban a reményben, hogy a nehézségeket meg lehet oldani anélkül, hogy alkalom nyílna a kormányzótól kapott kiirtási parancs végrehajtására. A kérésnek azonnal eleget téve . . . elmentünk a nemzetőrség táborába. A legnagyobb meglepetésemre ahelyett, hogy úgy bántak volna velünk, ahogy egyik polgárnak a másikkal kellett volna, bennünket [a prófétát és társait] hadifogolyként kezeltek, és a legnagyobb lenézéssel bántak velünk. . . . Le se tudom írni a jelenetet, amit ott láttam. A több mint ezer torok hangos kiáltásai és üvöltései, amik a levegőbe hasítottak és amiket már mérföldekről lehetett hallani, és az undorító és istenkáromló fenyegetések és átkok özönei, amiket ránk szórtak, elegendőek voltak ahhoz, hogy megrémísszék a legbátrabb szívet is. Este a hideg földre kellett fekvődnünk, erős őrsgel körülvéve, akiket csak Isten ereje tartott vissza, hogy ne fosszanak meg minket az életünktől. . . .

A nemzetőrség betört a városba, és mindenféle ellenállás nélkül kifosztották a házakat, és bántalmazták az ártatlan és védtelen lakosokat, sokakat nyomorba kényszerítve” (History of the Church, 3:188–191. o.).

Liberty börtön

Az elkövetkező néhány hétben Joseph Smith prófétát és társait bántalmazták és sértegették, hosszú menetelésre kényszerítették a hideg időben, és 1838. december 1-jén bebörtönözték őket a Liberty börtönbe, Missouri államban. Ezeket az embereket nem ítélték el semmilyen bűncselekmény miatt; ennek ellenére néhány hónapig börtönben tartották őket, borzalmas körülmények között.

1839. március 20. és március 25. között Joseph próféta lediktált egy hosszú közleményt, amit minden fogoly aláírt (valójában két levél volt, ám bár a próféta a másodikat az első folytatásának nevezte). Joseph Fielding Smith elnök

így írt erről a levélről: »Ez az egyik legnagyobb levél, amit emberi kéz valaha is írt. Valójában ez egy alázatos sugalmazás eredménye volt. Ez egy fohász és egy jóindulás, és egy válasz az Úrtól kinyilatkoztatás által. Csak a Krisztus szeretetének szellemével eltelt nemes lélek írhatott ilyen levelet, senki más. Figyelembe véve [a szenvedéseiket] nem csoda, hogy a próféta fájdalmában segítségért kiáltott. Komoly könyörgésében mégis ott lebeg a tűrés szelleme és az emberek iránti szeretete.« (Church History and Modern Revelation, 2:176. o.)” (Doctrine and Covenants Student Manual [Religion 324 és 325], 295–296. o.).

A Tanok és szövetségek 121–123 azokból a levelekből származik, amiket Joseph Smith próféta diktált a Liberty börtönben. Ezeket először a Tanok és szövetségek 1876-os kiadása tartalmazta.

Tanok és szövetségek 121:3 – Milyen „törvénytelenes elnyomatás”-ról van szó?

Miközben Joseph Smith próféta és más egyházi vezetők börtönben voltak Libertyben, Missouri államban (lásd T&Sz 121 bevezetőjét ebben a tanulmányi kalauzban), „több mint 8000 szent vonult keletre, Missouriból Illinois-ba, hogy a kiirtási parancs elől elmeneküljön [amit Lilburn W. Boggs kormányzó adott ki]. Arra kényszerültek, hogy a tél hidegében induljanak útnak, és bár Brigham Young, a Tizenkettek Kvórumának elnöke vezette őket, és megadott nekik minden szükséges segítséget, mégis sokat szenvedtek” (Örökségünk: Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának rövid története [1996], 51. o.).

Tanok és szövetségek 121:7 – A csapások jótékony hatásai

„A csapásoknak lehetnek jótékony hatásai is az ember életében, ahogy azt elder James E. Faust [akkor még a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja] mondta: »Az élet fájdalmában, gyötrelmében és hősi törekvéseiben egy finomító tűzön megyünk át, és a lényegtelen és jelentéktelen dolgok salakként elolvadhatnak, hitünket fényessé, sértetlenné és erőssé téve. Ily módon az isteni kép visszatükröződhet a lélekből. Ez része annak a tisztító illetéknek, amit néhány embernek meg kell fizetnie, hogy megismerje Istent. Az élet gyötrelmeiben úgy tűnik, hogy jobban figyelünk a Felséges Pásztor halk, isteni sugallataira.« (Conference Report, 1979. ápr., 77. o.; vagy Ensign, 1979. máj., 53. o.)

Néhányan tévesen úgy hiszik, hogy gyötrelmeik Istentől származó büntetések, de nagy különbség van a gyötrelmek forrása és a gyötrelmek felhasználása között: »Sajnos legnagyobb gyötrelmeink közül néhány saját balgaságunk és gyengeségünk következménye, ami saját gondatlanságunk és hibáink miatt következik be« (James E. Faust, Conference Report, 1979. ápr., 78. o.; vagy Ensign, 1979. máj., 54. o.). Más szenvedések a halandó test romlandóságának és törekenységének következményei, amely betegségeknek és hibáknak van kitéve. Más okok a gonoszok cselekedeteiben rejlenek, akik nem jól használják szabad akaratukat. . . .

Joseph Smith bebörtönzéséről és az általa elszenvedett más szörnyű igazságtalanságokról Brigham Young elnök azt mondta, hogy a próféta a maga harmincnégy éve alatt a sikeresen vett kemény megpróbáltatások miatt többet fej-

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 121

felkentjeim (16. v.) – szolgál-atomra kijelöltek

viperák (23. v.) – mérges kígyók

törekednek (35. v.) – vágynak

álnokság (42. v.) – becstelenség

dorgálás (43. v.) – gyengéd, kedves szándékú kijavítás

éles (43. v.) – tiszta, érthető

bensődet (45. v.) – szívedet (a szentírásokban a benső szó gyakran a érzelmek központját jelképezi)

permetezi (45. v.) – gyengéden hullik

jogar (46. v.) – hatalom botja vagy pálcája

lődött a tökéletességben, mint ezer év alatt tette volna azok nélkül (lásd *Journal of Discourses*, 2:7. o.)” (*Doctrine and Covenants Student Manual*, 296. o.).

Tanok és szövetségek 121:34–36 – Elhívott és kiválasztott

Miután idézte a Tanok és szövetségek 121:34 első felét, Harold B. Lee elnök azt mondta: „Ezt azt sugallja, hogy jóllehet szabad akarattal rendelkezünk itt, sokakat még a világ megalakítása előtt előre elrendeltek egy magasabb állapotba, mint amire itt felkészültek. Bár azon nemesek és a nagyok között lehettek volna, akikről az Atya kijelentette, hogy őket teszi meg választott vezetőinek, itt a halandóságban elmulaszthatják ezt az elhívást” (Conference Report, 1973. okt., 7. o.; vagy *Ensign*, 1974. jan., 5. o.).

Tanok és szövetségek 121:38 – Mit jelent „a tüskék ellen rugdalózzon” kifejezés?

Evangéliumi értelemben „a tüskék ellen rugdalózzon” kifejezés Isten parancsolatai vagy lelki benyomásai ellen tanúsított ellenkezést vagy lázadást jelent, amelyek a helyes irányba történő előrehaladásra bátorítanak minket.

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 121 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–D)!

A Vigasztalás szavai a prófétának

1. Saját szavaiddal írd le azokat a kérdéseket, amiket Joseph Smith próféta tett fel az Úrnak a Tanok és szövetségek 121:1–3-ban!
2. Mi történt, ami miatt a próféta ekkora szomorúságot érzett a szentek miatt? (Ha szükséges, segítségért lásd a T&Sz 121-hez tartozó bevezetést ebben a tanulmányi kalauzban és „A szentírások megértése” részt!)
3. Saját szavaiddal írd le, hogy mit mondott az Úr vigasztalásként a prófétának a 7–10. versekben!
4. Mindaz, amit az Úr a 7–10. versekben mondott, hogyan segíthet abban, hogy jobb érzéseid legyenek a megpróbáltatásokkal és nehézségekkel kapcsolatban, amikkel szembe kell nézned?

B Magyarázd el a következményeket!

Olykor úgy tűnik, hogy a gonoszokat nem büntetik meg a hithűek üldözéséért. A Tanok és szövetségek 121:11–25-ben olvasottak alapján magyarázd el, hogy milyen következményekkel kell szembenézni azoknak, akik Isten és az Ő szolgálói ellen harcolnak! Különösen arra figyelj, hogy a következő szavakat vagy kifejezéseket hogyan használhatnád fel a válaszodban: *elvakít*, *„őket magukat érje”*, *elsöpörtetnek*, *megvetik*, *papság*, *malomkő*.

Az Úr szolgálói üldözöknék „jobb lett volna . . . , ha malomkövet akasztva nyakukba a tenger mélységébe süllyesztették volna őket” (T&Sz 121:22).

C Számozd meg az ígéreteket!

A Tanok és szövetségek 121:26–33-ban az Úr áldásokat ígért a hithűeknek. Számozd meg őket a szentírásaidban és írd egyről, ami fontos neked!

D Szentírás-memoriter – Tanok és szövetségek 121:34–36

A Tanok és szövetségek 121:34–46 leírja, hogy mit kell tennie egy papsági tisztségviselőnek, hogy papságát tiszteletben tartsa és hatékonyan használja. Miközben ezeket a verseket tanulmányozod, válaszolj az alábbi kérdésekre:

1. Egyesek miért vannak „kiválasztva”, míg mások nincsenek?
2. Mi a kapcsolat a „papság jogai” és a „mennyei hatalmak [erők]” között?
3. Milyen tantétel irányítja a mennyek hatalmát?
4. Mitől vesztheti el egy papsági tisztségviselő a papság hatalmát?
5. Milyen eljárásokat kell használnia mások befolyásolására egy igazlelkű papsági tisztségviselőnek?
6. Milyen áldásokat ígérnek azoknak, akik igazlelkűen használják a papságot?

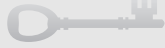
Tanok és szövetségek 122

„Ne félj . . . attól, amit az emberek tehetnek”

Talán már éreztél úgy, ahogy a legtöbb ember néha érez, hogy az élet nem igazságos és hogy többet kell szenvedned, mint másoknak. Amikor a Tanok és szövetségek 121–123 íródott, Joseph Smith próféta és társai négy hónapja a Liberty börtönben raboskodtak anélkül, hogy bármilyen

bűncselekményért elítélték volna őket, vagy egyáltalán tárgyalásuk lett volna. A Tanok és szövetségek 122 tanulmányozása közben figyelj meg, hogy miért engedi szenvedni az Úr még az igazlelkű embert is!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 122

gúnyolnak (1. v.) – kinevetnek, lenéznek
veszedelem (5. v.) – veszély

tajtétkzó hullámok (7. v.) – hatalmas óceáni hullámok

Tanok és szövetségek 122:7 – Hogyan válhat hasznunkra a balsors és a szenvedés?

Harold B. Lee elnök azt mondta: „Ne féljete az élet próbáitól és megpróbáltatásaitól! Néha, amikor a legkeményebb próbákön kell keresztülmenned, közelebb leszel Istenhez, mint az gondolnád, hasonlóan a Mester élményeihez a hegyen ért megkísértésében, a Gecsemáné kertjében, a Kálvária keresztjén, amiről a szentírások azt írják: »és ímé angyalok jövének hozzá és szolgálnak vala néki« (Máté 4:11). Olykor ez történhet veled is a megpróbáltatásaid közepette” (*The Teachings of Harold B. Lee*, szerk. Clyde J. Williams [1996], 192. o.; lásd még „A szentírások megértése” részt a T&Sz 121:7-nél, 138. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 122 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Találj segítséget a megpróbáltatásaid idején!

1. Amikor az emberek felháborodnak azokon a próbákön és megpróbáltatásokön, amivel szembe kell nézniük, gyakran az ég felé fordulnak és azt kérdezik: „Miért én?” Joseph Smith próféta másként állt hozzá. Nézd át a Tanok és szövetségek 121:2–3-at és sorold fel kérdéseket, amiket a „Miért én?” helyett tett fel!

2. Ámbár a próféta nem kérdezte azt, hogy neki és az egyháznak miért kell elszenvedni ilyen nehézségeket, az Úr megadott néhány okot. A Tanok és szövetségek 122:5–9 alapján foglald össze, hogy mit mondott az Úr a prófétának!
3. Írj egy dologról, ami hatással volt rád a Tanok és szövetségek 122-ben, és ami majd segít az élet megpróbáltatásaival és csapásaival szembenézni!

Az utolsó ítélet során minden ember megítéltetik „azokból, a mik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint” (Jelenések 20:12). A Tanok és szövetségek 123 tanulmányozása közben nézd meg, hogy talál-sz-e néhány feljegyzést, amit felhasználhatnak az ítéletkor, és azt, hogy hogyan lehetne felhasználni ezeket a feljegyzéseket az utolsó ítélet előtt!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 123

igazolások (4. v.) – az igazságról eskü alatt tett írott tanúságok

ördögi gazságnak egész láncolatát (5. v.) – gonosz hazugságok gyűjteménye

elvetemült, gyilkos erőszak (5. v.) – gonosz és gyilkos tettek

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 123 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Mit kellene tenned?

1. Ha 1839-ben lettél volna az egyház tagja, mit vártak volna el tőled, hogy megtegyél annak érdekében, hogy teljesítsd az Úr a Tanok és szövetségek 123:1–5-ben adott parancsát?
2. Az 5–15. versekben tanultak alapján sorold fel, hogy mit kellene tenned azzal az ismerettel, amit összegyűjtöttél!
3. Milyen feljegyzéseket vezethetnél, ami megáldhatná az egyház jövődjét?

Az egyház Nauvoo-ban, Illinois államban

„A Missouri államban történő üldöztetések miatt a szentek elköltöztek körülbelül 300 kilométerre észak-nyugatra, túl a Mississippi-folyón, Illinois államba, ahol a körülményeket kedvezőbbnek találták. Idővel a szentek földet vásároltak a még fejletlen Commerce városa közelében. Ez a föld gyakorlatilag mocsaras vadon volt, rajta csupán néhány egyszerű épülettel. A szentek lecsapolták a földet és otthonokat építettek. Joseph Smith családjával egy kicsi fakunyhóba költözött. A város nevét Commerce-ről Nauvoo-ra változtatták, a héber »gyönyörű« szó alapján.”

Joseph Smith próféta Nauvoo-ban jegyezte le a Tanok és szövetségek számos részét (lásd T&S 124–129, 132), beleértve azt a parancsolatot is, miszerint ott építsenek egy templomot (lásd T&S 124:26–27). Nauvoo-ban történt az is, hogy elder John Taylor, akkor a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, leírta tanúságát Joseph Smith próféta és bátyja, Hyrum mártírháláláról (lásd T&S 135).

Mielőtt 1846-ban kiűzték volna otthonaikból őket, a szentek felépítették a Nauvoo Templomot, megszervezték Sion egyházközségeit és cövekeit, megszervezték a Segítőegyletet, és szertartásokat kezdtek végezni a halottakért. Az üldöztetés eredményeként Brigham Young elnök vezetésével elhagyták a területet, és nyugatra mentek.

Tanok és szövetségek 124

Szent épületek és szent elhívások

Nagyon sok részletre kellett odafigyelni az egyház kezdeti időszakában Nauvoo-ban, Illinois államban. A Tanok és szövetségek 124 utasításokat tartalmaz két fontos épülettel és számos személynek szóló elhívással kapcsolatban.

E kinyilatkoztatás tanulmányozása közben keress meg, hogy mit tanított az Úr a templomok és a templomi szertartások fontosságáról! Szeretnéd, ha az Úr ellátna olyan gyakorlati utasításokkal, amik közvetlenül összefüggésben állnak azokkal a kihívásokkal, amikkel szembe kell nézned? Hogyan teszi ezt napjainkban?

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 124

megtorlás napján (8., 10. v.) – Jézus Krisztus második eljövetelekor
becsületes (15. v.) – hithű, őszinte, jószágos
hamisság (20. v.) – becstelenség
régiség (26. v.) – régi értékes tulajdon, örökség

menedék (36. v.) – védelem, biztonság

rendeletek (39. v.) – törvények

nevezetes szálfák (61. o.) – egyházi vezetők

részvények (63. o.) – befektetések; amikor pénzt adnak egy cég értékéből való részesedésért

új fordítását (89. v.) – a Biblia Joseph Smith-féle fordítását

Tanok és szövetségek 124:2 – „Olyan finomra lesz ez megcsiszolva, mint a palotáké”

Az Úr megparancsolta a szenteknek, hogy az egyház cövekeit Nauvoo-ban, Illinois államban tegyék „Sion sarokkövé[vé]” és olyan gyönyörűvé, mint egy palota. Valahányszor az Úr összegyűjtötte az Ó hithű szentjeit, megparancsolta nekik, hogy „Keljete fel! Világítsatok! Tündököljetek! Legyetek zászló a népek számára” (T&S 115:5).

Tanok és szövetségek 124:2–6 – „Készíts egy ünnepélyes nyilatkozatot ... a föld összes ... országához”

„Az Úr ezen útmutatásának beteljesedése nem történt meg egészen 1845-ig. Rengeteg ember segített elkészíteni ezt az okmányt, de úgy látszik, hogy a körülmények gátat vetettek neki, egészen addig, amíg a Tizenkettek később ki nem adták (lásd *History of the Church*, 6:80. o.; 7:320., 558. o.)” (*Doctrine and Covenants Student Manual*, 304. o.).

Tanok és szövetségek 124:6 – Miben kedvezett az Úr Sionnak?

„1841-ben, amikor ez a kinyilatkoztatás adatott, ennek a gyönyörű városnak körülbelül 3000 lakosa volt. Az Illinois-i Törvényhozás kibocsátott egy okiratot, miszerint Nauvoo szabad városi önkormányzatot kapott, ami engedélyezte egy nemzetőrség és egy egyetem felállítását. Küszöbön állt a templom építése. A szétszórt szentek gyülekezni kezdtek, és az illinois-i telepek gyorsan fejlődtek. A nagy-britanniai misszió sikereiben gazdag volt. Ilyen volt az általános helyzet, amikor ez a kinyilatkoztatás adatott. Az egyház egy pillanatra megpihenhetett. Csend honolt a következő vihar előtt” (Smith és Sjodahl, *Doctrine and Covenants Commentary*, 768. o.).

Tanok és szövetségek 124:19, 130 – „David Patten magamhoz vettem”

Elder David W. Patten, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, 1838. október 25-én esett el a Crooked-folyó melletti csatában, Missouri államban. Elder Heber C. Kimball, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának volt tagja, elment meglátgatni a haladokló elder Patten. Elder Kimball azt írta:

„Az evangélium tantételeit, melyeket oly becsben tartott azelőtt, tisztelettel megőrzött élete utolsó órájáig, és ezek voltak azok, amik támaszt és vigaszt nyújtottak neki, amikor meghalt, megfosztván a halált a fullánkjától és borzalmától. Amikor azokról beszélt, akik elvesztették kitarásukat, így kiáltott fel: »Ó, bárcsak az én helyemben lennének! Mert úgy érzem, hogy a hitet megtartottam, futásomat elvégeztem, ezért eltétetett nékem egy korona, melyet megad nékem az Úr, az igaz Bíró«.

Szeretett feleségének, aki jelen volt, és aki vele volt utolsó pillanataiban, azt mondta: »bármit is teszel ezentúl, ó, ne tagadd meg a hited!« (»History of Brigham Young«, *Millennial Star*, 1864. júl. 16., 454–455. o.).

Tanok és szövetségek 124:22–24, 56–83, 119–121 – A Nauvoo-ház

„A próféta majdnem olyan sürgősnek gondolta a Nauvoo-ház szálló felépítését, mint a templom felépítését. Olyan dolognak képzelte el, amivel a szentek szórakoztathatják a »jómódú, jellemes és befolyásos embereket«, és az igazságot taníthatják nekik [*History of the Church*, 5:328. o.; lásd még 5:137 o.]. A vendégház szegletkövét 1841. október 2-án helyezték le, benne számos értékes irattal, köztük a Mormon könyve eredeti kéziratával. A testvéreket állandóan arra buzdították a szószékről, hogy dolgozzanak a vendégházon; ennek ellenére a munka lassan haladt a szűkös anyagi helyzet és a kevés munkás miatt. 1844 márciusában Joseph Smith elhalasztotta a fogadó építését, hogy a templomot megsürgesse” (*Church History in the Fulness of Times*, 243. o.).

Tanok és szövetségek 124:25–36 – Halottakért végzett keresztelés

Egy 1843 júniusában mondott beszédében Joseph Smith próféta így tanított a templomokról és a templomi szertartások fontosságáról, köztük a halottakért végzett keresztelésről:

„A mennyek tanácsának szándéka volt, még mielőtt a világ lett, hogy a papság alapelveit és törvényeit jelentsék ki a világ

minden korszakában összegyűjtött népeknek. Jézus mindent megtett, hogy a népet összegyűjtse, de ők nem akartak összegyűlni, ezért átkokat árasztott rájuk. A szertartásokat, melyeket a világ alapjának lefektetése előtt szerveztek meg a papságban az emberek üdvözüléséért, nem szabad átalakítani vagy megváltoztatni. Mindenkinél ugyanazon alapelvek szerint kell megváltást nyerni.

Ugyanebből a célból gyűjti össze Isten a népét az utolsó napokban, hogy olyan házat építsenek az Úrnak, ahol felkészítik őket a szertartásokra és felruházásokra, megmosásokra és felkenésekre stb. Az Úr házában egyik szertartása a halottakért végzett keresztelés. Isten úgy rendelkezett, még a világ létrehozása előtt, hogy ezt a szertartást az Úr házában erre a célra felállított medencében kell végrehajtani” (*History of the Church*, 5:423–424. o.).

A modern szentírások először a Tanok és szövetségek 124:29–36-ban említik a halottakért végzett keresztelést. Azonban nem ez volt az első alkalom ebben a sáfárságban, hogy erről tanítottak. Egy 1840 októberi keltezésű, a Tizenkét Apostol Kvórumához címzett levelében Joseph Smith próféta ezt írta:

„Feltételezem, hogy a »halottakért végzett keresztelésről« már hallottatok, és elmétekben kérdések merülhettek fel ezzel kapcsolatban. Ebben a levélben nem adhatom meg a témával kapcsolatos összes felvilágosítást, amit szeretnétek; de a Bibliától független ismeret alapján azt mondom, hogy [a szertartást] bizonyosan gyakorolták az ősi egyházak; és Szt. Pál arra törekszik, hogy ugyanezzel bizonyítsa a feltámadás tantételét, és azt mondja: »Különbömit cselekszenek azok, a kik a halottakért keresztelkednek meg, ha halottak teljességgel nem támadnának fel? Miért is keresztelkednek meg a halottakért?« [1 Korinthusbeliek 15:29].

Nyilvánosság előtt először Seymour Brunson testvér temetésén említettem ezt a tantételt [1840. augusztus 15-én]; és azóta általános utasításokat adtam az egyháznak a témával kapcsolatban. A szentek abban a kiváltságban részesülnek, hogy megkereszteledhetnek azokért a rokonaikért, akik már meghaltak, akikről úgy hiszik, hogy elfogadták volna az evangéliumot, ha abban a kiváltságban részesülnek, hogy hallják azt, és akik szellemükben elfogadták az evangéliumot azoknak a közbenjárásával, akiket kijelöltek, hogy a börtönben hirdessék nekik.

Anélkül, hogy bővebben kitérnék a tárgyra, kétségtelenül látni fogjátok következetességét és indokoltságát; és Krisztus evangéliumát valószínűleg nagyobb mértékben tárja elénk, mint azt sokan gondolták volna” (*History of the Church*, 4:231. o.).

„A kinyilatkoztatás elmagyarázza, hogy a halottakért végzett keresztelést csakis az Úr által kijelölt helyen lehet elvégezni. A templomon kívül végrehajtott szertartásokat csak különleges körülmények között fogadták el, és még mielőtt befejezték a Nauvoo Templom építését, az Úr megengedte, hogy a szertartást a Mississippifolyóban végezzék. 1841 októberében a próféta bejelentette, hogy addig nem végeznek több keresztelést a halottakért, amíg a templom medencéje meg nem épül. Novemberben befejezték, és a kereszteleseket 21-én újrakezdtek (lásd T&Sz 124:27–30)” (*Doctrine and Covenants Student Manual*, 307. o.).

Tanok és szövetségek 124:28 – Mit jelent az itt említett „papság teljessége”?

Gordon B. Hinkley elnök azt mondta: „A papsági kulcsokon keresztül, amit az Úr akkor ruházott rá a Tizenkettekre, amikor még közöttük járt, amely kulcsokat azok állították vissza ebben a sáfárságban, akik hajdanában rendelkeztek velük – ezeken keresztül további áldások érkeztek, köztük azok az egyedi és figyelemreméltó szertartások, amiket az Úr házában végeznek el.

Csakis ezekben a szertartásokban valósul meg a »papság teljesség[ének]« gyakorlása (T&Sz 124:28)” (Conference Report, 1985. okt., 73. o; vagy *Ensign*, 1985. nov., 59. o.).

Boyd K. Packer elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumának ügyvezető elnöke, elmagyarázta: „Egyetlen férfi sem nyeri el a papság teljességét, ha nincs egy asszony az oldalán. Mert nincs férfi – mondta a próféta –, aki az Úr templomán kívül elnyerhetné a papság teljességét [T&Sz 131:1–3]. És ő (a nő) ott van mellette azon a szent helyen. Mindenben részesül, amiben a férfi. A férfi és a nő külön-külön vesz részt a felruházás által felölelt szertartásokban. De a férfi felesége nélkül sosem juthat fel a legmagasztosabb szertartásokig – a pecsételő szertartásokig” (*Liahona*, 1998. júl., 82. o.).

Tanok és szövetségek 124:87–91, 97–102 – William Law

William Law-t Joseph Smith próféta második tanácsosává hívták el, és olyan áldásokat és ajándékokat ígértek neki, amit még kevés embernek ígértek. Ennek ellenére nem maradt hithű, és 1844. április 18-án kiközösítették „keresztényhez nem méltó viselkedéséért” (*History of the Church*, 6:341. o.). „Jóllehet William Law Joseph tanácsosa volt, rettenetesen megharagudott és keserű gyűlölettel telt el...; később az is bizonyítást nyert, hogy szövetkezett néhány missouribelivel, hogy elvegyék Joseph Smith életét. ... Ámbár szívében gyilkos volt, viselkedése általában mégis udvarias volt és kedves, és számítani lehetett arra, hogy csalónak bizonyul” (*History of the Church*, 7:57. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 124 tanulmányozása közben végezz el ötöt az alábbi tevékenységekből (A–E)!

A Találj célt a templom számára!

1. A Tanok és szövetségek 124:25–41-ben olvasottak alapján sorold fel az okokat, amiket az Úr adott a templom felépítésére!
2. Válassz ki két okot és mondd el, hogy azok az áldások miért fontosak a számodra! Például mondd el, hogy neked miért fontosak a templomi szertartások!

B Magyarázd el a következményeket!

A Tanok és szövetségek 124-ben az Úr elmondta Joseph prófétának, hogy fontos az Úrnak templomot építeni, de maga az épület nem elég.

1. Karikázd be a *ha* szót, valahányszor előfordul a Tanok és szövetségek 124:42–48-ban! Ezután sorold fel, amit az Úr mondott, hogy mi történik majd minden egyes „ha” után!
2. Foglald össze két „ha-akkor” állításban, hogy mit tanultál ezekben a versekben! Az egyik írja le az engedelmesség áldásait, a másik pedig az engedetlenség következményeit.

C Magyarázd el a tantételt!

1 Nefi 3:7-ben Nefi kifejezte hitét abban, hogy az Úr segít megtenni, bármit is parancsolt neki. A Tanok és szövetségek 124:49–54-ben az Úr egy olyan helyzetet írt le, amelyben a szentek megpróbálták hithűen teljesíteni azt, amit Ő nekik parancsolt, ám nem tudták teljesíteni azt. Hasonlítsd össze ezt a két szentírást, és magyarázd el az engedelmesség ott tanított tantételét!

D Hyrum Smith elhívása

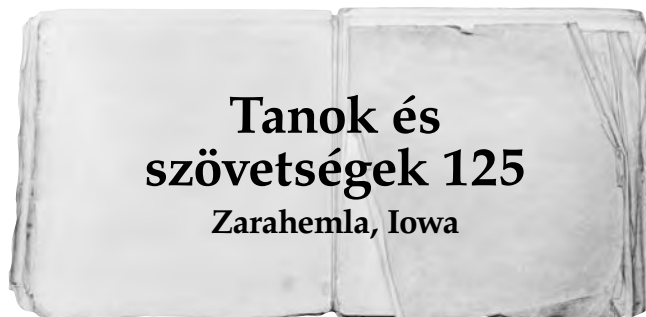
A Tanok és szövetségek 124:91–96 Hyrum Smith elhívásáról tanít.

1. Sorold fel Hyrum Smith kötelességeit és feladatait!
2. Kinek a helyébe lépett?

E Azonosítsd a vezetőket!

Nézd át a Tanok és szövetségek 124:124–144-et és add meg, hogy kik töltötték be az alábbi papsági hivatalokat:

1. pátriárka
2. az egyház elnöke
3. tanácsosok az Első Elnökségben
4. a Tizenkét Apostol Kvórumának elnöke
5. a cövek főtanácsának tagjai
6. a főpapok elnöke
7. elderkvórum elnöksége
8. hetvenek elnöksége
9. püspökség

Hogyan kapta Mormon könyvében szereplő Zarahemla nevét egy város Iowában? Hol található, és miért beszélt az Úr az ott élő szentekhez? „Nem minden szent talált menedéket Illinois államban, akit Missouriból kiűztek. Néhányan Nauvoo-val átellenben, a Mississippi-folyó túlpartján, Iowában telepedtek le. A kinyilatkoztatás

[Tanok és szövetségek 125] válaszként érkezett arra a kérdésre, hogy maradjanak-e Iowában vagy gyülekezzenek az illinois-i oldalon. Dr. Isaac Galland, az az ember, aki eladta a földet, amire később Nauvoo épült, az elsők között volt, akik azt javasolták, hogy a szentek Iowában telepedjenek le. Elder Joseph Fielding Smith azt írta, hogy »Mr. Galland azt javasolta egy beszélgetésében David W. Rogers-szel, hogy a szentek telepedjenek le Iowában, ami akkor még terület volt; mert azt gondolta, hogy az Egyesült Államok fennhatósága alatt valószínűleg nagyobb védelmet kapnak a csöcseléktől, mint az Únió egyik államában kapnának, „ ahol a gyilkosság, a fosztogatás és a rablás a demagóg jellem csodálatraméltó(!) jellemvonásai; és ahol a legnagyobb gazemberek gyakran a legmagasabb hivatalokba jutnak”. Ő levelet is írt Robert Lucas kormányzónak Iowába, aki ismerte a „mormon” embereket Ohióban, elismerően beszélt róluk, és jó polgároknak tartotta őket«. Essentials in Church History, 220. o.)” (Doctrine and Covenants Student Manual, 311. o.).

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 125

területén (1. v.) – az Egyesült Államoknak azon a részén, amely még nem volt állam

Tanok és szövetségek 125:3–4 – Zarahemla és Nashville

A Missouriból menekülő szentek közül néhány a Mississippi-folyó nyugati partján telepedett le Montrose és Nashville nevű falvak körül, Iowa államban. Az egyház vásárolt egy 8000 hektáros területet, és az Úr megparancsolta, hogy ott építsenek egy várost, amit nevezzenek el Zarahemlának. Amikor a szentek 1839-ben megérkeztek, az iowai Lee megye (ahol ez a két falu található) népessége 2839 fő volt. 1846-ra a népesség elérte a 12 860 főt. Amikor a szentek elindultak nyugatra, ezeket a telepeket elhagyták, és ma már nem léteznek.

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 125 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Rajzolj térképet!

A Tanok és szövetségek 125 adatai alapján rajzolj egy térképet a füzetedbe, ami a következőket ábrázolja: Jackson megye,

Missouri; Nauvoo, Illinois; és Montrose, Iowa. Milyen messze vándoroltak a szentek Missouriból a Nauvoo és Montrose területekre?

Tanok és szövetségek 126

Kinyilatkoztatás Brigham Youngnak

Mit éreznél, ha missziót kellene szolgálnod minden nyáron az elkövetkező tíz évben? Az 1832-ben történt keresztelező óta 1841-ig bezárólag Brigham Young missziókat szolgált, köztük egy évet Nagy-Britanniában töltött. A Tanok és szövetségek 126 tanulmányozása közben keress meg azt a tanácsot, amit az Úr Young elnöknek, akkor még a Tizenkét Apostol Kvóruma elnökének adott a jövőbeli missziókról!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 126

fáradásaidon (2. v.) – munkádon, küzdelmeiden

Tanok és szövetségek 126:1 – „Nem kívántatik tőled többé”

Ámbár az Úr nem kívánta meg, hogy Brigham Young elhagyja családját és további missziókat szolgáljon, ő mégis teljesített néhány rövid missziót. Amikor a hitehagyott John C. Bennett hazugságokat terjesztett az egyházzal, Young elnök, akkor még a Tizenkét Apostol Kvórumának elnökeként, elutazott, hogy találkozzon az emberekkel és megcáfolja a hazugságokat. Azért is elutazott, hogy pénzt gyűjtsön a Nauvoo Templom építésére, és előmozdítsa Joseph Smith próféta az Egyesült Államok elnökeként történő jelöltségét.

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 126 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Magyarázd el a kifejezést!

1. Hogyan szólította az Úr Brigham Youngot a Tanok és szövetségek 126:1-ben? Abból következtetve, amit ebből a kinyilatkoztatásból tanultál, szerinted miért érzett az Úr ekképpen felőle?
2. Mit tanít ez neked arról, hogy hithűen kell teljesítened az egyházi elhívásaidat és kötelességeidet?

Tanok és szövetségek 127–128

Utasítások a halottakért végzett keresztelés szertartására vonatkozólag

A Tanok és szövetségek 127 és 128 Joseph Smith próféta nehéz időszakában íródott. Az ellenségei miatt kénytelen volt bujdosni, hogy elkerülje a szüntelen zaklatást. Azonban ez az időszak nagyszerű lelki fejlődéssel is járt. A próféta azt mondta a szenteknek, hogy „az idők teljességének sáfársága napfényre hozza azokat a dolgokat, amiket az összes előző sáfárságban kinyilatkoztattak; és azokat a dolgokat is, amik még nem lettek kinyilatkoztatva” (History of the Church, 4:426. o.).

Ezek a részek Joseph Smith próféta levelei az egyház tagjaihoz Nauvoo-ban, Illinois államban. Akkor írta őket, amikor az ellenségei elől egyik helyről a másikra vándorolt. Bennük további utasításokat adott a halottakért végzett keresztelésre vonatkozólag, amit a próféta először 1840-ben említett (lásd „A szentírások megértése” részt a T&Sz 124:25–36-nél, 142. o.). A Tanok és szövetségek 127–128 olvasása közben keresd meg, hogy mit érzett a próféta azzal kapcsolatban, hogy bujdosásra kényszerítették! Próbáld meg elképzelni, hogy milyen érzés lehetett a szenteknek, hogy nagyobb tudást kaptak a halottakért végzett keresztelés tantéleről!

Joseph Smith prófétán keresztül az Úr kinyilatkoztatta azt a tantélt, hogy megkeresztelkedhetünk azokért, akik már meghaltak.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 128

az első ember (14. v.) – Ádám : fényessé tenni (24. v.) –
ruhasztítók lúgja (24. v.) – : megtisztítani, finomítani
erős, fehéritő hatású mosószer : :

Tanok és szövetségek 128:16–18 – Miért keresztelkedünk meg a halottakért?

Másolása szigorúan tilos

Az, hogy kereszteleseket végzünk azokért, akik már meghaltak, lehetővé teszi, hogy a templom többi szertartását is el lehessen végezni értük. Mindezek a szertartások szükségesek az üdvözüléshez. Joseph Fielding Smith elnök ezt tanította:

„Ha Illés nem jött volna el, akkor az elmúlt korokban végzett munkának kevés eredménye lenne, mert az Úr azt mondta,

International Society Daughters of Utah Pioneers

hogy az egész föld, ilyen állapotban, teljesen elpusztulna az ő eljövetelekor [lásd T&Sz 2:1–3]. Ezért az ő missziója nagyon fontos volt a világ számára. Itt most nem csak a halottakért végzett keresztelésről van szó, hanem a szülők összepecsételéséről, és a gyermekek szülőkhöz pecsételéséről is, »hogy sáfárságok, kulcsok, hatalmak és dicsőségek teljesen, tökéletesen egyesüljenek és összeforranak« a kezdetektől mostanáig [T&Sz 128:18].

Ha ez a pecsételő erő nem lenne a földön, akkor zűrzavar és rendetlenség uralkodna a rend helyett azon a napon, amikor az Úr majd eljön, és természetesen ez nem történhet meg, hiszen Isten királyságában minden dolgot egy tökéletes törvény kormányoz és irányít.

Miért pusztulna el a föld? Egyszerűen azért, mert ha nincsen egy összekötő kapocs az atyák és a fiak között – ami a halottakért végzett munka –, akkor mindegyikünket el fognak utasítani; Isten egész munkája kudarcot fog vallani és elpusztul. Ilyen helyzet persze nem fog előállni” (Doctrines of Salvation, 2:121–122. o.).

Tanok és szövetségek 128:24 – Lévi fiai és áldozatuk az Úrnak

„A hagyomány szerint Lévi fiai, köztük Áron fiai és Mózes fiai, voltak Isten házának gondnokai (lásd 2 Mózes 6:16, 18, 20), és felelősek voltak a szent szertartásokért (lásd 2 Mózes 25–28; 4 Mózes 8:24–26; 10:21). Ma Lévi fiai azok, akiket az Úr hívott el, hogy felépítsék egyházát és »akik hűségük révén elnyerik ezt a két papságot, amelyekről beszéltem és felmagasztalják elhívásukat, azokat megszenteli a Szellem és testük megújul« (T&Sz 84:31–33). Ők azok, akik felelősek az »előkészítő evangélium[ért]« (T&Sz 84:26–27) és a »magasabb papság[ért]« és szertartásaiért (templomi munka), amiben »megnyilvánul az Istenség ereje« (T&Sz 84:19–21). Ha az Úr mai szolgálói hithűen működnek ebben a szent sáfárságban, akkor »Mózes és Áron fiaivá, Ábrahám magvaivá válnak; ők Isten választottjai, ők képezik az egyházat és az országot« (T&Sz 84:34).

Igazlelkű szentekként szolgálva az Urat ezekben a szent szertartásokban az élők és a halottak üdvözítőivé válnak Sion hegyén. Az áldozat, amit szolgálatukkal ajánlanak fel, része

lesz annak az igaz áldozatnak, amit Lévi fiai, köztük Mózes és Áron fiai, mutatnak be az Úrnak Krisztus eljövetele előtt” (Doctrine and Covenants Student Manual, 319. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 127–128 tanulmányozása közben végezz el négyet az alábbi tevékenységekből (A–F)!

A Írj egy újsághírt!

Képzeld el, hogy újságíró vagy 1842-ben és Joseph Smith próféta rejtékelyén voltál, hogy interjút készíts vele! A Tanok és szövetségek 127:1–3-at felhasználva ötletkért írd meg a híradást a próféta érzéseiről, amíg bujkálva élt!

B Sorold fel a feladatokat!

A Tanok és szövetségek 127:5–10-ben és 128:1–5-ben tanultak alapján sorold fel, hogy szerinted mik a feladatai egy templomi jegyzőnek!

C Írj választ!

Tegyük fel, hogy van egy barátod, aki nem tagja az egyháznak, de hallott már a templomokról és a halottakért végzett keresztelezésről. A barátod megkérdezi, hogy mi a halottakért végzett keresztelezés és miért végzik. A Tanok és szövetségek 127-ben és 128-ban tanultakat felhasználva válaszolj ezekre a kérdésekre! A válaszaidban bizonyosodj meg arról, hogy beszélsz a felhatalmazás fontosságáról, a pecsételőről és összeforrasztó kapcsokról, az örökkévaló családokról és Illésről.

D Sorold fel és hasonlítsd össze!

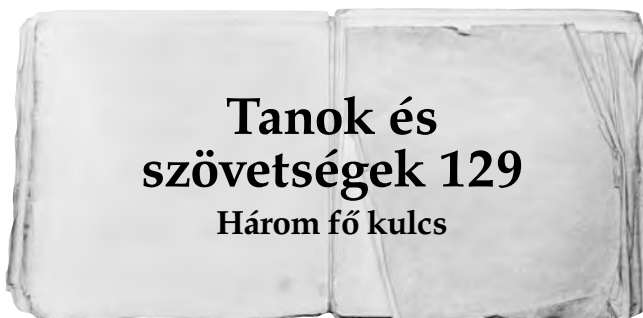
Nézd át a Tanok és szövetségek 128:20–21-et és sorold fel a mennyei hírnököket, akiket Joseph Smith próféta megemlégett! Magyarázd el, hogy szerinted miért volt fontos neki, hogy folyamatosan kapjon kinyilatkoztatást az evangélium visszaállítása során!

E Készíts plakátot!

1. Joseph Smith próféta akkori személyes helyzetét figyelembe véve (lásd T&Sz 127:1–4) mi tesz rád nagy hatást azokból, amiket a Tanok és szövetségek 128:22-ben írt?
2. Készíts egy plakátot, ami Joseph Smith próféta tettekésztését és az evangélium iránti lelkesedését ábrázolja!

F Hasonlítsd össze a verseket!

A Tanok és szövetségek 13:1-ben egy áldozatról olvashatsz, amit „Lévi fiai” mutatnak majd be az utolsó napokban (lásd „A szentírások megértése” részt a T&Sz 13:1-nél, 26. o.). Az ott tanultakat hasonlítsd össze a Tanok és szövetségek 128:24-gyel! Joseph Smith próféta szerint mi lesz az egyik módja annak, ahogy ezt a megjövendőlt áldozat valóra válik?

Elgondolkoztál már valaha az angyalokkal kapcsolatban? Kik ők? Honnan tudhatjuk, hogy Istentől jönnek? A Tanok és szövetségek 129-ben Joseph Smith próféta megválaszolta ezeket a kérdéseket és adott „három fő kulcsot” (9. v.) vagy módot arra, hogyan lehet felismerni a mennyei küldötteket.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 129

tökéletességre jutott megigazult szellemek (3. v.) – olyan emberek, akik Jézus Krisztus engesztelő áldozata által bűnbocsánatot nyertek és megtisztultak renddel (7. v.) – szabállyal

Tanok és szövetségek 129:1 – Mi a különbség egy angyal és egy szellem között?

Isten bármely küldöttjére mondhatjuk, hogy angyal, de a Tanok és szövetségek 129-ben az *angyal* kifejezés kizárólag olyan feltámadt személyekre vonatkozik, „akiknek húsból és csontból való testük van” (1. v.). „A szellemek Isten gyermekei, akik még nem léptek be [születtek meg] a halandóságba, akik ezért testtelenek [test nélküliek]; vagy még azok is szellemek, akiknek haláluk idején a szelleme elvált a testétől” (*Doctrine and Covenants Student Manual*, 320. o.).

A Tizenkét Apostol Kvórumának Nauvoo-ban adott korábbi utasításaiban Joseph Smith próféta „elmagyarázta a különbséget az angyal és a szolgáló szellem között; az egyik [egy angyal] egy feltámadt vagy átváltozott test, ami szellemével testtel rendelkező szellemeknek szolgál – a másik [szolgáló szellem] egy test nélküli szellem, aki a test nélküli szellemeket látogatja és szolgálja. Jézus Krisztus szolgáló szellem lett (amíg teste a sziklásban feküdt) a börtönben lévő szellemeknek, hogy betöltse küldetésének egy fontos részét, ami nélkül nem tökéletesíthette volna a munkáját, vagy léphetett volna be nyugalomba. A feltámadása után angyalként [feltámadt lényként] jelent meg a tanítványainak” (*History of the Church*, 4:425. o.; lásd még 1 Péter 3:18–20).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 129 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Hogyan tudhatod?

Saját szavaiddal megfogalmazva sorold fel a „három fő kulcsot”, ami Joseph Smith próféta által nyilatkoztatott ki a Tanok és szövetségek 129-ben! Arról is beszélj, hogy hogyan tudhatod meg, hogy az adott angyal vagy szellem Istentől jön, vagy pedig az ördögtől!

Milyen kérdéseket kérdeznél Joseph Smith prófétától, ha lenne rá lehetőséged? A Tanok és szövetségek 130 olyan tanok gyűjteménye, amelyet a próféta adott. A tanítások olvasása közben eltűnődhetsz azon, hogy még mit lehet a témával kapcsolatban mondani.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 130

szektás nézet (3. v.) – más : visszavonhatatlan törvény
egyházak meggyőződése : (20. v.) – megváltozhatatlan

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 130 tanulmányozása közben végezz el három az alábbi tevékenységekből (A–D)!

A Írj egy kérdéssort!

A Tanok és szövetségek 130 különféle utasításokat és kérdésekre adott válaszokat tartalmaz. Írj nyolc vizsgakérdést azzal kapcsolatban, amit szerinted fontos tudni, egyet-egyét az alábbi verscsoportokra: 1–3, 4–7, 8–9, 10–11, 12–17, 18–19, 20–21, 22–33! Minden kérdéshez írd oda a választ is!

B Szentírás-memoriter – Tanok és szövetségek 130:18–19

Húzz egy vonalat lefelé a füzeted közepén! A bal oldalára rajzolj egy személyt, akit azok a dolgok vesznek körül, amit értékesnek és fontosnak tart ebben az életben! A jobb oldalára írd vagy rajzold le azokat a dolgokat, amelyeket képes lesz a halálakor magával vinni! A Tanok és szövetségek 130:18–19-et felhasználva írd fel a feliratot vagy egy jelmondatot a képed alá, ami kifejezi, hogy mit kellene megszerezni ebben az életben, aminek a következő életben is megmarad az értéke!

C Szentírás-memoriter – Tanok és szövetségek 130:20–21

A Tanok és szövetségek 130:20–21-ben Joseph Smith próféta elmagyarázta, hogy szoros kapcsolat van az Isten törvényeinek való engedelmesség és a kapott áldások között. Egyes parancsolatoknak igen sajátos ígéretei vannak, ilyenek például a Bölcsesség szavának betartásával kapcsolatos ígérek (lásd T&Sz 89). Más parancsolatoknak általánosabb ígéretei vannak (például lásd Józsué 1:8). Sorolj fel három másik parancsolatot és a velük ígért áldásokat! Jelöld meg, hogy az ígérek sajátosak vagy inkább általánosak! Ha segítségre van szükséged, beszélj meg ezt a szüleiddel vagy egy egyházi vezetővel!

D Szentírás-memoriter – Tanok és szövetségek 130:22–23

A Tanok és szövetségek 130:22–23-ban tanított igazságok természetesen és logikusnak tűnhetnek a régi egyháztagoknak. Ennek ellenére ez a tan nagyon különbözik a többi keresztény egyház meggyőződésétől. Sorolj fel és magyarázz el három

szempontot – olyanokat, mint a gondolataid, viselkedésed és az imáid –, amiben életed más, mert te tudod, hogy valójában milyen az Istenség!

Tanok és szövetségek 131–132

„A házasság új és örökre szóló szövetsége”

A családok örökre együtt lehetnek. Ez az egyszerű igazság a visszaállítás egyik legnagyobb kinyilatkoztatása. Tisztában vagy vele, hogy mit várnak el azoktól, akik celesztiális házasságra és örökkévaló családra vágyanak? Ismered az ígéreteket, amiket azoknak adnak, akik a celesztiális házasság

eléréséért dolgoznak? Lehet bármilyen áldás csodálatosabb annál, mint az ígéret, hogy szeretteid mindörökre veled lehetnek celesztiális dicsőségben?

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 131

nem lehet gyarapodása (4. v.) – nem lesz képes fejlődni, vagy gyermekeket nemzeni az örökkévalóságban

Tanok és szövetségek 131:1 – Mi a három fokozat a celesztiális dicsőségben?

„Az Úr nem nyilatkoztatta ki az egyháznak, hogy kik fognak a celesztiális dicsőség három fokozatából kettőben élni; ezért a témával kapcsolatos mindennemű eszmecsere feltételezés és spekuláció. Ezzel szemben nagyon sok minden lett kinyilatkoztatva a celesztiális dicsőség legmagasabb fokozatáról, vagyis a felmagasztosulásról, mert az az a hely, ahol az Atya szeretné, hogy összes gyermeke éljen, ha betartják a parancsolatait. A Tanok és szövetségek 76:50–70-ben az Úr felvázolta a követelményeket és kívánalmakat, ami által el lehet nyerni a celesztiális dicsőség legmagasabb fokozatát” (*Doctrine and Covenants Student Manual*, 325. o.).

Tanok és szövetségek 131:1–4 – „A házasság új és örökkévaló szövetsége”

Harold B. Lee elnök papsági vezetőknek azt mondta: „Emlékezzetek, testvérek, csak azok, akik a templomban belépnek a házasság új és örökkévaló szövetségébe a földi életre és az örökkévalóságra, csakis ők részesülnek felmagasztosulásban a celesztiális dicsőségben. Ezt mondja nekünk az Úr” (*Conference Report*, 1973. október, 120. o.; vagy *Ensign*, 1974. jan., 100. o.).

Elder Russel M. Nelson, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, elmagyarázta, hogy „az Úr házában a legnagyobb szertartásokban a férj és a feleség együtt, és egyformán részesül – máskülönben egyáltalán nem lehet!

Visszatekintve látom, hogy életem legfontosabb napja az a nap volt, amikor kedvesem, Dantzel, és én összeházasodtunk a templomban. Nélküle nem részesülhettem volna a papság legnagyobb és legmaradandóbb áldásaiban. Nélküle nem lehetnék édesapja csodálatos gyermekeinknek, vagy nagyapja drága unokáinknak” (*Liahona*, 1999. júl., 47. o.).

Tanok és szövetségek 131:5 – „A jövődőlés biztos szava”

A „jövendölés biztos szava” arra utal, hogy valakinek az elhívása és kiválasztása biztosítva van. A papság áldásairól elder Bruce R. McConkie, aki a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, azt mondta:

„Megvan ahhoz az erőnk, hogy az elhívásunkat és kiválasztásunkat biztosítsuk, hogy amíg még itt vagyunk a halandóságban, legyőzzük a világot és igazak és hűek maradunk minden dologhoz, amiért majd az örök életre pecsételnek minket és rendelkezni fogunk az örök élet feltétlen ígéretével annak jelenlétében, akié vagyunk.

A kinyilatkoztatásunk azt mondja: »A jövődőlés biztos szava azt jelenti, hogy valaki a kinyilatkoztatás és a jövődőlés szelleme által tudja, hogy a szent papság hatalma őt az örök életre megpecsételte« (T&S 131:5).

Joseph Smith próféta szolgálatának utolsó éveiben különösen buzgón könyörgött a szenteknek, hogy igazságban törekedjenek tovább addig, amíg elhívásukat és kiválasztásukat bebiztosítják, amíg nem hallják, hogy a mennyei hang kihirdeti: »Fiam, felmagasztosulsz!« (Teachings of the Prophet Joseph Smith, 150. o.)

Ő maga vált ebben a sáfárságban minden ilyen teljesítmény mintájává, amikor a mennyei hang azt mondta neki: »Mert én vagyok az Úr, a te Istened, és én veled leszek a világ végezetéig és az egész örökkévalóságon át, mert íme, valóban megpecsételtem rajtad üdvösségedet, és trónust készítek számodra Atyám országában, atyád, Ábrahám mellett« (T&Sz 132:49) (Conference Report, 1977. okt., 51–52. o.; vagy Ensign, 1977. nov., 34. o.; a dőlt betűs kiemelés az eredetiben is szerepel).

Tanok és szövetségek 131:6 – Milyen tudásra van szükség az üdvözüléshez?

Joseph Fielding Smith elnök elmagyarázta:

„A próféta valóban azt mondta, hogy az ember nem üdvözülhet tudatlanságban, de minek a tudatlanságában? Azt mondta, hogy az ember nem üdvözülhet Jézus Krisztus evangéliuma üdvözítő tantételeinek ismerete nélkül [lásd Teachings of the Prophet Joseph Smith, 297., 324., 331–332. o.]. Azok közül a hatalmas és nagy emberek közül, akik a ma emberének gondolatait alakítják és irányítják, nem sok talál majd üdvözülést [felmagasztosulást] Isten országában. Miért? Mert nem találták meg az utat; nem az igazság világosságában járnak. Lehet, hogy van tudásuk, de nincs intelligenciájuk.

Az intelligencia az igazság világossága, és azt a tájékoztatást kaptuk, hogy az, aki rendelkezik intelligenciával vagy az igazság világosságával, elfordul attól a gonosztól [T&Sz 93:36–37]. Az intelligenciával rendelkező ember Istent imádja és megbánja bűneit; Isten akaratát keresi és azt követi” (Doctrines of Salvation, 1:290. o.).

Tanok és szövetségek 131:7–8 – „Minden szellem anyag”

Joseph Smith próféta elmagyarázta: „Ha a dolgokat az alapokig követjük nyomon, és filozófiai szemmel nézzük, nagyon lényeges különbséget találunk a test és a szellem között; a test nem más, mint szervezetbe tömörült anyag, a szellemről pedig sokan azt gondolják, hogy anyagtalan, tartalom nélküli. Ez utóbbi állítástól határoljuk el magunkat, és jelentsük ki, hogy a szellem tartalom; hogy anyaga van, de sokkal tisztább, tágabb és finomabb anyaga van, mint a testnek; hogy már a test előtt létezett, a testben is tud létezni; hogy azután is létezik, miután majd elválik a testtől, amikor a test szétporlad a földben; és a feltámadás idején majd újra egyesül vele” (Teachings of the Prophet Joseph Smith, 207. o.).

Tanok és szövetségek 132

érvénye (7. v.) – ereje, hatása

gyarapodás (19. v.) – gyermekek vagy leszármazottak

szoros (22. v.) – keskeny, szűkre szabott

Sátán kínzásai (26. v.) – a Sátán által használt összes módszer, amivel szembeáll velünk igaz törekvéseinkben

elenged, elengedtetnek (46. v.) – megbocsát

Tanok és szövetségek 132:1 – Kik az ágyasok?

Elder Bruce R. McConkie a következőképpen határozta meg az *ágyas* kifejezést: „Valaha *másodlagos feleségként* kezelték őket, vagyis olyan feleségekként, akik nem olyan helyet foglaltak el az akkor domináló kasztrendszerben, mint azok a feleségek, akiket nem hívtak ágyasnak. Ágyasok nem hozhatók kapcsolatba többnejűséggel ebben a sáfárságban, mert az a kasztrendszer, ami miatt néhány feleséget így jelöltek, nem létezett” (Mormon Doctrine, 154–155. o.).

Tanok és szövetségek 132:7 – „Az Ígéret Szent Szelleme ... pecsételt meg”

Elder James E. Faust, akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, azt mondta:

„Szeretnék néhány szót szólni az Ígéret Szent Szelleméről, ami a Szentlélek megpecsételő és jóváhagyó ereje. Amikor az Ígéret Szent Szelleme megpecsétel egy szövetséget vagy szertartást, az egy szerződés, ami által megkapjuk a vele járó áldásokat, feltéve, hogy azok, akik az áldásra törekednek, igazak és hithűek (lásd T&Sz 76:50–54).

Például amikor a földi életre és az örökkévalóságra szóló házassági szövetséget, az evangélium legnagyobb szertartását, az Ígéret Szent Szelleme megpecsételi, az szó szerint megnyitja a mennyek csatornáit, hogy a nagyszerű áldások arra a házaspárra áradjanak, akik keresik ezeket az áldásokat. Az ilyen házasságok gazdagok, teljesek és szentek lesznek. Jóllehet a házasságban mindkét fél megőrizheti különálló egyéniségét, mégis a szövetségükben olyanok lehetnek, mint két inda, melyek elválaszthatatlanul egymásba fonódnak. Mindegyik maga előtt először a társára gondol.

Az egyik legnagyobb áldás, ami az Ígéret Szent Szelleme által érhető el az, hogy minden szövetségünket, ígéretünket, eskünket és tettünket, amit az evangélium szertartásain és áldásain keresztül kapunk, nem csak megerősíti rajtunk, hanem az Ígéret Szent Szelleme meg is pecsételheti azokat. Azonban a megpecsételést a becstelenség fel tudja törni. Fontos, hogy arra is emlékezzünk, hogy ha egy ember megtevéstésből részesül a megpecsételő áldásban, »akkor az áldás nem lesz megpecsételve, a szertartást végző személy becsületességének és felhatalmazásának ellenére sem« [Joseph Fielding Smith, Doctrines of Salvation, 2:98–99. o.].

Amikor az Ígéret Szent Szelleme megpecsétel egy szövetséget vagy egy szertartást, az azt jelenti, hogy a szerződés kötelez a földön és a mennyben egyaránt” (Conference Report, 1989. ápr., 41–42. o.; vagy Ensign, 1989. máj., 33. o.).

Tanok és szövetségek 132:15–16 – Miért kell törekednünk az örökkévaló házasságra?

Elder Parley P. Pratt, aki az egyik első tagja volt a Tizenkét Apostol Kvórumának ebben a sáfárságban, elmagyarázta, hogy az örökkévaló házasság tantételeinek megértése hogyan változtatta meg az életét:

„Addig azt tanultam, hogy a rokoni szeretetet és a szimpátiát kizárólag a halandó állapot részének tekintsem,

olyasvalaminek, amitől a szívet teljes mértékben el kell majd választani annak érdekében, hogy mennyei állapotának megfeleljen.

Joseph Smith tanította meg nekem, hogy hogyan becüljem meg az édesapa és az édesanya, a férj és a feleség; a testvérek, a fiak és a lányok gyengéd kapcsolatát.

Tőle tanultam meg, hogy szeretett feleségemet hozzám erősíthetik az időre és az örökkévalóságra; és hogy a minket összekötő a nemes szeretet és rokonszenv a mennyei örökkévaló szeretet kútjából eredt. Tőle tanultam meg, hogy ápolhatjuk ezeket a vonzalmakat és növekedhetünk azokban az örökkévalóságig, míg vég nélküli egységünk eredménye a mennyek csillagainak száma szerinti utódok lesznek. . . .

Én szerettem azelőtt, de nem tudtam miért. Most azonban szeretek – tisztán – magasztos, emelkedett érzés hevességével, amely lelkem felemeli e hitvány föld halandó dolgai fölé és kiterjeszti, mint egy óceánt” (*Autobiography of Parley P. Pratt* [1985], 259–260. o.).

Az örökkévaló házasság világi alternatíváiról szóló beszédében elder Gordon B. Hinckley, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta:

„Végül hadd mondjak el egy történetet. Ez egy képzelt

történet, de tantételeiben igaz. El tudtok képzelni két fiataalt, telihold idején, amikor virágoznak a rózsák és szentséges szerelem érlelődik bennük? Akkor Johnny azt mondja Marynek: »Mary, szeretlek. Szeretném, ha te lennél a feleségem és a gyermekeim anyja. De nem szeretnék mindörökre. Csak egy időre, aztán pedig viszlát.« És akkor ott a hold fényénél a lány könnyes szemmel ránéz, és azt mondja: »Johnny, csodálatos vagy. Nincs senki hozzád hasonló ezen a világon. Szeretlek, és szeretném, ha te lennél a férjem és a gyermekeim apja, de csak egy időre, aztán pedig, búcsúzzunk el!«

Elég nevetségesnek hangzik, nemde? Ennek ellenére valójában nem ezt mondja egy fiú egy lánynak, és egy lány egy fiúnak, a lánykérés alkalmával, amikor megvan a lehetőség az örökkévaló együttlétre az »új és örökkévaló szövetség« által, mégis inkább azt választják, hogy azt félreteszik, és helyettesítik valami olyannal, ami csak a halálig szól?” (*Conference Report*, 1974. ápr., 33. o.; vagy *Ensign* 1974. máj., 24. o.).

Tanok és szövetségek 132:26–39 – A templomi házasság a felmagasztosulás garanciája?

A Tanok és szövetségek 132:26-t magyarázva Joseph Fielding Smith elnök azt tanította:

„Az Úr soha senkinek nem ígérte meg, hogy a bűnbánat szelleme nélkül fel fog magasztosulni. Jóllehet a bűnbánatot nem említi ez a rész, mégis oda kell értenünk. Furcsának találok, hogy mindenki ismeri a 26. verset, de úgy tűnik, hogy soha nem olvasták vagy Máté 12:31–32-t vagy nem hallottak róla, ahol az Úr tartalmilag ugyanazt mondja, amit a 132. rész 26. versében. . . .

Az Úr a saját szájával azt mondta: »De aki nem tart ki mindvégig, az az Atya igazságossága folytán kivágitik és tüzre vették, és onnan már vissza nem térhet. Ez az, amit ő az emberek fiainak mondott. Ő pedig adott szavát betartja, nem hazudik, hanem minden szavát betartja. És mivel semmi tisztátalan dolog nem juthat be az ő birodalmába, azért senki más nem juthat be az ő nyugalmába, csak az, aki véreben ruháját tisztára mossa, vagyis aki hisz, minden bűnét megbánja, és mindvégig hűségesen kitart« [3 Nefi 27:17–19].

Tehát azt a következtetést kell levonnunk, hogy akikről a 26. vers szól, azok azok az emberek, akik bűnt elkövetvén azt teljesen megbánták, és hajlandóak megfizetni az árat a bűneikért, máskülönben nem jönnek a felmagasztosulás áldásai. A bűnbánat feltétlenül szükséges a megbocsátáshoz, és annak az embernek, aki bűnt követ el, meg kell tisztulnia” (*Doctrines of Salvation*, 2:95–96. o.).

A Tanok és szövetségek 132:27-ben az Úr azt mondta, hogy a Szentlélek elleni istenkáromlás nem bocsáttatik meg.

Tanok és szövetségek 132:27 – „Szentlélek elleni istenkáromlás”

Azok, akik istenkáromlást követnek el a Szentlélek ellen, miként bűnösök gyilkosság, illetve istenkáromlás vétkében? Joseph Fielding Smith elnök elmagyarázta, hogy „mindazok, akik részesek ebben a leghatalmasabb bűnben, eladják magukat Lucifernek, ahogy azt Káin is tette. Örökkévaló gyűlölettel tanulják meg utálni az igazságot, és megtanulják szeretni a gonoszságot. Elérnek egy szintet, ahol már nem hajlandóak és nem is képesek megbánni a bűneiket. A gyilkosság szelleme tölti el a szívüket és ha hatalmukban lenne, újra megfeszítenék az Urunkat, amit gyakorlatilag meg is tesznek, amikor munkája ellen harcolnak és azt keresik, hogyan pusztíthatnák el azt és a prófétáit.

Mielőtt egy ember ilyen mély lelki keserűségbe süllyedhetne, azelőtt ismernie és értenie kell az igazságot, kétely nélküli tiszta látomással. A szívbeli változás nem egyszerre következik be, ezt valamely vétek okozza, ami folyamatosan, bűnbánat nélkül befürkészi magát a lélekbe addig, amíg a Szentlélek visszahúzódik és az embert szellemi sötétségben hagyja. Bűn bűnt szül; a sötétség addig növekszik, amíg az igazság szeretete gyűlöletté nem válik, és Isten szeretetén erőt nem vesz az a gonosz vágy, hogy el kell pusztítani mindent, ami igazságos és igaz. Ezáltal Krisztus nyilvános gyalázásra kerül, és az istenkáromlás felmagasztosul” (*Doctrines of Salvation*, 1:49. o.).

Tanok és szövetségek 132:58–66 – Többnejűség

Ahogy az a Tanok és szövetségek 132 verseinek összefoglalója mutatja, az 58–66. versek a „törvények a többnejűséget illetően” témájával foglalkoznak. Joseph Smith prófétán keresztül az Úr megparancsolta a többnejűség gyakorlását az egyház korai időszakában; 1890-ben Wilford Woodruff elnökön keresztül véget vetett ennek a gyakorlatnak (lásd Hivatalos nyilatkozat – 1). Elder Bruce R. McConkie azt mondta:

„A többnejűség nem nélkülözhetetlen az üdvözüléshez vagy a felmagasztosuláshoz. Nefitől és népétől megtagadtattam a hatalom, hogy több mint egy feleségük legyen, mégis minden

áldását megszerezték az örökkévalóságra, amit az Úr valaha is felajánlott az embereknek. Napjainkban az Úr kinyilatkoztatásban foglalta össze a felmagasztosulás tanát, és azt egy férfi és egy nő házasságától tette függővé. (T&Sz 132:1–28.) Ezek után adta hozzá a többnejűség tantételeit azzal a félreérthetetlen kikötéssel, hogy az ilyen házasságok csak akkor lesznek érvényesek, ha azt az egyház elnöke engedélyezi. (T&Sz 132:7, 29–66.)

„Mindazok, akik napjainkban a többnejűséget színelik vagy elfogadják, amikor az, aki a kulcsokkal rendelkezik, visszavonta a hatalmat, amivel ezt gyakorolták, azok durva gonoszságot követnek el” (Mormon Doctrine, 578–579. o.; eredeti dőltbetűs kiemelés).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 131–132 tanulmányozása közben végezz el négyet az alábbi tevékenységekből (A–F)!

A Szentírás-memoriter – Tanok és szövetségek 131:1–4

1. A Tanok és szövetségek 131:1–4-ben olvasottak alapján készíts egy ábrát arról, amit az Úr mondott a celesztialis dicsőségről! Az ábra részeként sorold fel azokat a követelményeket, amik a versekben szerepelnek, és tüntesd fel, hogy ezek hogyan vonatkoznak a celesztialis dicsőség fokaira!
2. Mit gondolsz, a celesztialis dicsőségnek miért csak az egyik részét említi, a többit pedig nem? Mit mond ez neked a celesztialis házasság fontosságáról? (Lásd „A szentírások megértése” részt a T&Sz 131:1-nél és a 131:1–4-nél.)

B Írj egy kérdéssort!

A Tanok és szövetségek 131:5–8 olyan információk gyűjteménye, amelyeket Joseph Smith próféta kapott különböző témákról. Nézd át ezeket a verseket, és írd meg egy kérdéssort az 5. vershez, a 6. vershez, és a 7–8. versekhez! Győződj meg arról, hogy a kérdésekre adott válaszokat is belefoglaltad! (Ha szükséges, segítségért lásd „A szentírások megértése” részben található információkat!)

C Ígéret és figyelmeztetések

Amikor Joseph Smith próféta megkapta a házassági szövetség örökkévaló természetéről szóló kinyilatkoztatást, az Úr ezzel együtt ígéreteket és egy figyelmeztetést is kinyilatkoztatott (lásd T&Sz 132:1–6). A füzetedbe sorold fel néhányat az Úr által adott ígéretekből és figyelmeztetésekből!

D Írj egy meghatározást!

1. A Tanok és szövetségek 132:7–14-ben olvasottak alapján határozd meg az „ígéret Szent Szelleme” kifejezést és magyarázd el, hogy mi köze van a házassághoz és minden szertartáshoz az egyházban! (Ha szükséges segítségért lásd „A szentírások megértése” részben található információkat!)

2. Írd le, hogy szerinted egy házaspárnak mit kell tennie, hogy házasságukat „az Ígéret Szent Szelleme” pecsételje meg!

E Mi az örökkévaló házasság?

Néhány egyháztag tévesen azt gondolja, hogy a templomi házasság szavatolja az örökkévaló házasságot és az örök életet, és nem számít, hogy ezen kívül még mi történik.

1. Azon kívül, hogy a házasságot a templomban kell elvégezni, milyen más követelményi vannak annak, hogy a templomi házasság örökkévalóvá, celesztialissá váljon? (Ha szükséges, segítségért lásd a T&Sz 132:7, 26-ot; ezen kívül a „A szentírások megértése” részt a T&Sz 132:7-nél!)
2. A Tanok és szövetségek 132:26–44-ben olvasottak alapján milyen körülmények tehetik semmissé az örökkévaló házasság ígéreteit? (Ha szükséges, segítségért lásd „A szentírások megértése” részt a T&Sz 132:26–39-nél!)

F Miért törekedjünk az örökkévaló házasságra?

Nézd át a Tanok és szövetségek 131:1–4-et és 132:6–7, 15–20, 46–49-et; továbbá olvasd el „A szentírások megértése” részt a Tanok és szövetségek 132:15–16-nél!

1. A tanultak alapján miért jelentős az Úr ígérete, hogy a házasság és a család örökké tarthatnak? Miért fontos számodra és a jövőbeli gyermekeid számára ez az ígéret?
2. Miért éri meg törekedni az örökkévaló házasságra? (A *törekvés* magába foglalja a tervezést, a munkát, az áldozathozatalt és az imát.)
3. Mit tehetsz *most*, hogy felkészítsd magad az örökkévaló házasságra?

Tanok és szövetségek 133

Az út előkészítése az Üdvözítő második eljövetelehez

A Tanok és szövetségek 133-ban található kinyilatkoztatás sokkal korábban érkezett, mint számos rész, amit elé helyeztek a Tanok és szövetségekben.

1831. november 1-jén egyházi konferenciát tartottak, hogy kiadják-e a kinyilatkoztatásokat, amiket Joseph Smith próféta kapott.

Ezen a konferencián az Úr engedélyezte azt a döntést, hogy kiadják a „Parancsolatok könyvét”, és kinyilatkoztatta az „előszót” ehhez a könyvhöz – ami ma a Tanok és szövetségek 1. Miután a konferencia véget ért, mindazok, akik összegyűltek, éltek a lehetőséggel és kérdéseket tettek fel Joseph Smith prófétának az utolsó napok nagyszerű munkájával kapcsolatban. A próféta a nevükben megkérdezte az Urat, és kinyilatkoztatást kapott, ami a 133. részben található. A Tanok és szövetségek első kiadásában ezt a kinyilatkoztatást függeléknek nevezték. Elder John A. Widtsoe, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának volt a tagja, azt írta, hogy megfelelő cím volt, mert „kiegészíti a bevezetőt [vagy előszót – T&Sz 1]. A két rész együtt alkotja a könyv tartalmát tömörített formában. ...

„A függelék olyan rész, amit, ha az író úgy gondolja, a könyvhöz adnak, hogy azt kiegészítse, kihangsúlyozza, erősebbé tegye, vagy annak tartalmát részletesebben elmagyarázza” (The Message of the Doctrine and Covenants, szerk. G. Homer Durham [1969], 17. o.).

Más szavakkal, a Tanok és szövetségek 1 és 133 olvasásával sokat tanulhatunk a visszaállítás céljáról. Mindegyik különösen arra összpontosít, hogy minek kell bekövetkezni Jézus Krisztus második eljövetele előtt.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 133

kinyújtja szent karját (3. v.) – megmutja hatalmát
az Úr edényeit hordozzátok (5. v.) – az Úr munkájának elvégzésére vagytok kijelölve (az ószövetségi időkben a papságot viselők viselték gondját a szent sáornak, és ők hordozták az Úr házának edényeit, vagyis szent dolgait)

akik az északi részeken vannak (26. v.) – Izrael házának elveszett törzseiből valók

csépel (59. v.) – különválaszt (arra az eljárásra utal, melynek folyamán a gabonát különválasztják a szarától és a kalászatól, és amely azt jelképezi, hogy az Úr szolgálai hogyan gyűjtik majd be és helyezik a föld „búzáját” biztonságba, miközben a megmaradt „pelyvát” elégetik)

Tanok és szövetségek 133:5–14 – Babilon

A régi időkben Babilon volt Babilónia fővárosa. Könnyen lehet, hogy a világ egyik legnagyobb városa volt. Babilon különböző uralkodói világi sikereik látványos helyévé építettek, a hatalmas gonoszság és bálványimádás korában. Amikor Izrael gyermekei világiassá, gonosszá és bálványimádóvá váltak, az Úr hagyta, hogy a babilóniaiak rabszolgaságba hajtsanak sok izráelitát. Ez jelképes leckeként szolgál Izrael családjának minden tagja számára: Ha megpróbálunk olyaná válni, mint a világ, akkor annak rabszolgájává válunk. Mindezen okok miatt Babilon a világiasságnak, valamint a gonoszságnak és annak következményeinek a jelképévé vált. Sion városának ellentettje, amely az Úr békés és igazlelkű közösségét jelképezi.

Tanok és szövetségek 133:26–35 – Efraim gyermekeinek adatott nagyobb áldás

A régi időkben az elsőszülöttségi jogot élvező fiú atya örökségéből kétszer annyit kapott. A többet a rászoruló család többi részének támogatására kellett használni. Az Úr ezt lelki áldásokra is alkalmazta. Efraim volt József elsőszülöttségi joggal rendelkező fia (aki Jákob, vagyis Izrael, elsőszülött fia volt) és az Úr az ő utódait tette Izrael házának elsőszülöttségi jogával rendelkező családjává (lásd 1 Mózes 48:13–20; 5 Mózes 33:13–17; 1 Krónika 5:1–2).

Ezekben az utolsó napokban először Efraim utódait kell összegyűjteni. Az Úr rájuk bízta a visszaállított evangélium „nagyobb áldás[ait]” (ilyenek a visszaállított igazságok, a papsági felhatalmazás és kulcsok, a további szentírások és a templomok), hogy ezek legyenek az eszközök, amikkel megmentik Izrael házának maradékát – vagyis Isten egész családját. Ezek az áldások és felelőségek kapcsolatban állnak azzal a szövetséggel, amit Isten kötött Ábrahámmal, és visszatükröződnek a Tanok és szövetségek 133:26–35-ben említettekben.

Ez a „nagyobb áldás” nem azt jelenti, hogy Efraim gyermekei jobbak, mint bármely más csoport – mindazok, akik megkapják és megtartják az evangéliumi szövetségeket, megöröklük

a celesztialis dicsőséget. Az Üdvözítőhöz hasonlóan arra kell használniuk a tudásukat és kiváltságaikat, hogy Isten minden gyermekeinek segítsenek elérni azt a dicsőséget, amire ők maguk vágyanak.

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 133 tanulmányozása közben végezz el hármat az alábbi tevékenységekből (A–F)!

A Mit tegyünk?

A Tanok és szövetségek 133:1–3-ban az Úr azt mondta az egyház tagjainak, hogy figyeljenek és Ő elmondja nekik, hogy mit kell tenniük, hogy felkészüljenek az Ő eljövételére. Ezután a 4–14. versekben elmondta nekik, hogy hogyan kell ezt megtenniük.

1. Sorolj fel legalább öt parancsolatot, amit az Úr adott a 4–14. versekben!
2. Melyik parancsot ismételte meg az Úr háromszor ezekben a versekben? (Ezeket megjelölheted a szentírásaidban.)
3. Elder Stephen L. Richards, akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, azt mondta: „Ahhoz, hogy valaki Sionból való legyen – a tisztaszívűek közé tartozzon – el kell választania magát a világtól. Ez nem feltétlenül jelenti azt, hogy meg kell változtatnunk lakhelyünket; ez azt jelenti, hogy a szívünket kell megváltoztatni. A világtól úgy tudjuk elválasztani magunkat, hogy felhagyunk a világ filozófiájával, és úgy tudunk Sionba jönni, hogy Sion filozófiáját tesszük magunkévá” („Building Zion Today”, *Improvement Era*, 1935. ápr., 231. o.).

Mit tehetsz most, hogy betartsd az Úr azon parancsolatát, hogy elhagyd Babilont? Ha a Szellem suttogására figyelsz, tudni fogod, hogy mit kíván tőled az Úr, hogy megtegyél.

4. Az Úr tudja, hogy egyeseknek milyen nehéz lehet elhagyni Babilont. A Tanok és szövetségek 133:5, 14–15-ben milyen fontos tanácsot ad, hogy segítsen nekünk sikeresen eljutni Sionba? (1 Mózes 19:17–26 beszél Lótról és családjáról, ahogy elmenekülnek egy gonosz városból, valamint a visszapillantás következményiről. Használhatod keresztutalásként a T&S 133:5-höz.)

B Az Úr megjelenései a második eljövétel alatt

az eseményekhez, amikre a T&S 133 utal.)

Jézus Krisztusnak számos megjelenése lesz, ami majd ahhoz az időhöz vezet, amikor „minden test látni fogja” Őt (Ésaiás 40:5). A Tanok és szövetségek 133:2–3, 17–25-ben tanultak alapján sorold fel azokat a módokat és helyeket, ahol a második eljövétel részeként hallani és látni fogják Őt! (Lásd T&S 45:48–53; 77:11; 84:2, melyek további bepillantást nyújtanak azokhoz

C Segíts nekik megérteni!

A Tanok és szövetségek 133-ban tanultak alapján írd le, hogy mit jelent Efraim törzséhez tartozni (ha szükséges, segítségért lásd „A szentírások megértése” részt a T&S 133:26–35-nél).

D Jézus Krisztus második eljövetele

1. Sorolj fel néhány igazságot, ami Jézus Krisztus második eljövételével kapcsolatos, és ami a Tanok és szövetségek 133:44–56-ban található!
2. Írj két ilyen igazságról és magyarázd el, hogy miért érdekesek ezek a számokra!

E Hasonlíts!

Jézus Krisztus második eljövetele csodálatos lesz az igazlelkűek számára, de félelmetes lesz a gonoszok számára. Nagyon fontos, hogy figyelmesen olvassuk a szentírásokat Jézus Krisztus második eljövételéről, hogy ne vonatkoztassuk a gonoszról mondott dolgokat az igazlelkűekre (és fordítva). A füzetedbe készíts két listát arról, amiket a Tanok és szövetségek 133:52–74 ír! Az első listába sorold fel, hogy ezek a versek mit mondanak, mi fog történni az igazlelkűekkel az Üdvözítő második eljövetelekor! A másikba írd le, hogy mit mondanak, mi fog történni a gonoszokkal!

F Tanács misszionáriusoknak

A Tanok és szövetségek 133-ban található kinyilatkoztatás akkor adatott, amikor Joseph Smith próféta nagyobb tudást kért az Úrtól az evangélium hirdetésével és Izrael összegyűjtésével kapcsolatban. A füzetedbe írd le két tanítást ebből a részből, amik szerinted fontosak lehetnek, hogy egy misszionárius tudjon, és magyarázd el, hogy miért kellene egy misszionáriusnak ezeket tudni!

Nagyon sok különböző álláspont létezik az egész világon arról, hogyan milyen a jó polgár. Mit mondott az Úr ezzel a témával kapcsolatban? Létezik kinyilatkoztatott igazság, ami útmutatást

tud adni, amikor döntéseket hozunk? A Tanok és szövetségek 134 olvasása közben gondolkozz el azon, hogy mi lenne más, ha minden nemzet követné az ebben a kinyilatkoztatásban tanított tanokat! Gondolkozz el az ezekkel a tantételekkel kapcsolatos saját felelősségeden is!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 134

köztársaság (3. v.) – olyan kormány, ami a hatalmát a néptől kapta, akik képviselőket választanak, hogy elkészítsék és végrehajtsák a törvényeket

államfő (3. v.) – király, fejedelem, uralkodó

elnyomni (4. v.) – korlátozni, megszorítani

elidegeníthetetlen (5. v.) – tagadhatatlan, senkinek és semminek nem áll hatalmában megváltoztatni

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 134 tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Vonatkoztasd a szentírásokat!

1. A Tanok és szövetségek 134 hitelveket és tantételeket tartalmaz, amiket sok különböző helyzetre lehet vonatkoztatni. Gondolkozz el az alábbi képzelte eseményeken, és magyarázd el egy hiteltvet vagy tantételt a Tanok és szövetségek 134-ből, ami rájuk vonatkozatható:
 - a. Egy nő pénzt lopott a munkáltatójától. Rosszul érezte magát a tette miatt, és ezért bevallotta a püspökének. Milyen visszaállításnak kell megtörténnie, ami segít neki a bűnbánatban?
 - b. Egy embert kizártak az egyházból. Nagyon feldühödött, és azt mondta néhány újságírónak, hogy az egyháznak nem volt joga megtagadni tőle a tagságot.
 - c. Egy csoport fiatal úgy gondolta, hogy vicces lenne ablakokat betörni. Éppen hazafelé tartottál a barátoddal, amikor megláttátok őket. A barátod azt mondta, hogy ne végy tudomást róluk, mert semmi közöd az egészhez. Mit kellene tenned?
2. Írj még két helyzetet magadtól, a Tanok és szövetségek 134 bármely versére alapozva!

1843-ban és 1844-ben a próféta tanította és felkészítette a Tizenkét Apostol Kvórumát az egyház vezetésére. Úgy érezte, hogy kevés ideje marad. Időközben néhányan, akik elhagyták az egyházat, nem hagyták békén az egyházat. 1844 júniusának elején néhány korábbi egyháztag és a munka ellenségei kinyomtatottak egy újságot, a Nauvoo Expositor-t, ami hazugságokat terjesztett a prófétáról és más egyházi vezetőkről. Ez csak olaj volt a tűzre, ami már rég égett a mormonellenes emberek között azon a területen, akik azt keresték, hogy hogyan lehetne a szenteket elűldözni Illinois nyugati részéről.

A Nauvoo Expositorra válaszként Joseph Smith próféta – Nauvoo polgármestereként – és a Nauvoo városi tanács elrendelte, hogy a Nauvoo Expositor nyomdáját el kell pusztítani, és az újság minden példányát el kell égetni. A tulajdonosok ügyükkel egy bíróhoz fordultak Nauvoo-ban, és kaptak egy határozatot a prófétát és a városi tanácsot illetően. Mindenben ártatlannak nyilvánították őket. A próféta ellenségei nem voltak megelégedve a döntéssel, mert a bíró tagja volt az egyháznak. Ezért a próféta és a többiek elmentek egy másik bíróhoz, aki nem volt tagja az egyháznak. Ismét felmentették őket.

Ezúttal egy újság a közeli Warsaw-ban, Illinois államban a mormonokat a „pokol ördögeinek” nevezte, és azt javasolta, hogy az egyetlen módja a probléma végleges megoldásának a „puskapor és a töltény” (lásd Church History in the Fulness of Times, 275. o.). Ebben a felfokozott hangulatú és veszélyes időben Joseph Smith próféta Thomas Ford kormányzóhoz, Illinois állam kormányzójához fordult segítségért és megértésért. Eközben a próféta ellenségei is a kormányzóhoz fordultak, hogy segítse őket a mormonok ellen. A kormányzó úgy tűnt, hogy azok mellé áll, akik a próféta ellen voltak. Végül is a próféta arra jutott, hogy igazából csak őt és a testvérét, Hyrumot akarják. Gyorsan összeállított egy tervet, hogy elhagyja a várost és felderíti a terepet a szentek nyugatra vonulásához – ahhoz a vándorláshoz, amit kinyilatkoztatásból már tudott, hogy idővel be kell következnie. Azt hitte, hogy ha elmegy, akkor az üldöztetések lecsendesednek. Néhány egyháztag nem értett egyet a próféta tervével, azt mondván, hogy elhagyja őket, hogy egyedül nézzenek szembe az üldöztetésekkel. Erre a próféta azt felelte: „Ha az életem nem ér semmit a barátaimnak, nekem sem ér semmit” (History of the Church, 6:549. o.), és visszatért Nauvooba.

Tanok és szövetségek 135

Az igazság mártírjai

Az üldöztetések Joseph Smith próféta „második természet[évé]” váltak (T&S 127:2). Az 1820-ban történt első látomás óta harcolt az ellenség a visszaállítás nagyszerű prófétája ellen. Jóllehet a próféta Nauvoo-ban töltött öt éve a nagyszerű kinyilatkoztatások és az egyház növekedésének évei voltak, nemkülönben az állandó üldöztetéseké.

Joseph Smith prófétát, Hyrum Smith-t és a Nauvoo városi tanács tagjait később Carthage-ba vitték önkéntes fogolyként, lázadás vádjával. Június 25-én „előzetes meghallgatást tartottak Robert F. Smith békebíró előtt, aki a Carthage Greys parancsnoka is volt, és tevékeny tagja a mormonellenes pártnak. A Nauvoo városi tanács minden tagját elengedték ötszáz dollár óvadék ellenében, és elrendelték, hogy jelenjenek meg a vidéki területek tárgyalásainak megtartására kiszálló bíróság soron következő tárgyalásán. A vádlottak többsége ezután Nauvoo-ba indult, de Joseph és Hyrum maradt még, hogy beszéljen Ford kormányzóval. Azon az estén megjelent egy rendőrségi tisztviselő egy letartóztatási paranccsal, amit Smith bíró írt alá, hogy Joseph-et és Hyrumot tartsák börtönben addig, amíg hazaurulásért el nem tudják ítélni őket. Joseph és az ügyvédek tiltakoztak, hogy a letartóztatási parancs törvényellenes, mert a meghallgatáson nem is említették ezt a vádat. Kifogásaikat a kormányzó elé vitték, ő azonban azt mondta, hogy nem tud közbeavatkozni egy polgári tisztviselő dolgaiba, miközben a munkáját végzi” (Church History in the Fulness of Times, 278 o.). Azt azonban megígérte, hogy amikor Nauvoo-ba megy, magával viszi a prófétát és Hyrumot.

1844. június 27-én, csütörtökön, a próféta elküldte Dan Jonest – aki, elder John Taylорral és Willard Richards-zel együtt töltötte az éjszakát a Carthage börtönben –, hogy szóljon Ford kormányzónak arról a tervről, amit véletlenül meghallott, miszerint megtámadják a börtönt és megölik a Smith testvéreket. Ford kormányzó biztosította Dan Jonest, hogy a próféta nincs veszélyben. Jones testvérnek nem engedték, hogy visszatérjen a börtönbe, ezért inkább Nauvoo-ba ment. Ford kormányzó is elment Nauvoo-ba – de nem vitte magával a prófétát.

Azon a délutánon a nehézség súlyos szelleme szállta meg prófétát. Megkérte John Taylort, hogy énekelje el az „Egy vándor, árva és szegény” című éneket (lásd Himnuszok).

Hyrum Smith megkérte elder Taylort, hogy újra énekelje el, és annak ellenére, hogy a szomorúság érzése miatt úgy érezte, hogy nem lesz rá képes, mégis elénekelte.

Megengedték nekik, hogy a börtön emeleti szobájában maradjanak, de a börtönőr bejött, és azt ajánlotta, hogy költözzenek a cellába. Úgy vélte, hogy ott nagyobb biztonságban lesznek. Joseph Smith próféta megkérdezte Willard Richards-tól, hogy csatlakozna-e hozzájuk, ha át kellene menniük a cellába. Elder Richards azt mondta a prófétának, hogy ha a próféta életére törnének, inkább meghal helyette. A próféta azt mondta: „Nem teheted.” „De megteszem” – felelte elder Richards. (Lásd Roberts, Comprehensive History of the Church, 2:283. o.)

Elder John Taylor azt írta: „A börtön egyik elülső ablakánál ültem, amikor megláttam egy sereg embert, kifestett arccal, a börtön sarkánál befordulni, a lépcsők irányába. A többi testvér is ugyanezt látta, mert ahogy az ajtóhoz mentem, ott találtam Hyrum Smith testvért és Dr. Richards-ot az ajtónak támaszkodva. Mindketten vállukkal nyomták az ajtót, hogy ne lehessen kinyitni, mert a zár és a kilincs alig működött” (Gospel Kingdom, 359. o.). Joseph Fielding Smith elnök ezt írta: „Kevéssel öt óra után zörejek hallatszottak a külső ajtó elöl, egy kiáltás, hogy az örök adják meg magukat, lövések, majd ezt követően a tébolyultak rohama, és a nemzetőrség gyűlölettől megreszégült szervezetlen csőcseléke megtámadta a börtönt” (Church History and Modern Revelation, 2:401. o.). Egy golyó hatolt át az ajtón, és belefúródott Hyrum Smith arcába. Egy kívülről jövő másik lövedék is eltalálta a hátán és miközben a padlóra esett azt mondta: „Halott vagyok”. A próféta mellé rogyott. „Ó, szegény, kedves Hyrum testvérem!” Előhúzott egy hatlövetű pisztolyt és megpróbálta megvédeni magát. John Taylor az ablakon át próbált meg menekülni, de meglőtték. Megsebesült, de nem halt meg, mert az egyik lövedék a mellényzsebében lévő órát találta el, örökre beleütve a mártíromság időpontját – 1844. június 27., csütörtök délután 5 óra 16 perc és 26 másodperc.

Carthage börtön

Joseph Smith próféta szintén az ablak felé tartott. Közben hátulról eltalálta két lövedék, egy pedig kintről mellbe találta. Egy pillanatra megállt az ablakpárkányánál, majd kiesett az udvarra (lásd T&Sz 135:1).

Hirtelen egy kiáltás hallatszott kintről: „Jönnek a mormonok!”. Nem jöttek, de még a gondolata is úgy megriaszította a csőcseléket, hogy azok gyorsan visszavonultak. Amikor Ford kormányzó meghallotta, hogy mi történt, lépéseket tett, hogy Carthage városát megvédjék. Ezzel szemben a szentek nem terveztek bosszúállást. A prófétájuk halott volt, és a gyász lesújtotta őket. Willard Richards, hogy megbizonyosodjon arról, hogy nem állnak bosszút, amikor egy közgyűlésen beszédet mondott Nauvoo-ban, arra kérte az embereket, hogy alkalmazzanak megtorlást. A mártírhálált halt próféták testét másnap, 1844. június 28-án visszavitték Nauvoo-ba. Az ott élő emberek közül ezrek mentek el a Mansion házba, hogy megtekintsék a testeket és megsirassák őket.

John Taylor apostol úgy érezte, hogy fontos hivatalos feljegyzést készíteni arról, hogy mi történt, tanúságként a világ számára – általa, mint szemtanú által. A Tanok és szövetségek 135 olvasása közben gondolkozz el azon, hogy Joseph Smith próféta szolgálata milyen hatással volt az életedre és sok-sok millió más ember életére az egész világon!

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 135

mártírhálát (fejléc, 1. v.) – az igazság tanúsításáért eszenvedett halálát

gondviselés (2. v.) – isteni segítség, Isten gondoskodása

Tanok és szövetségek 135:5 – „Végrendeletük érvényes”

Lucy Mack Smith, a próféta és Hyrum Smith édesanyja, a következőket írta a két fia haláláról: „Miatán a holttesteket megmosták és felöltöztették a temetési ruhájukba, megengedték nekünk, hogy megnézzük őket. Már jó ideje minden idegszálamat felkészítettem, minden erőmet összeszedtem, és Istent kértem, hogy erősítsen meg engem,

de amikor beléptem a szobába és megláttam a meggyilkolt fiaimat ott feküdni a szemeim előtt, és amikor hallottam a családom zokogását és sóhajtozását, valamint az »Apám! Férfjem! Testvéreim!« felkiáltásokat a feleségeik, gyermekeik, testvéreik ajkáról, az túl sok volt nekem; visszahátráltam, és lelkem gyötrelméből az Úrhoz kiáltottam: »Én Istenem, én Istenem, miért hagyta el ezt a családot?« Egy hang felelt: »Magamhoz vettem őket, hogy megpihenjenek«. ... Eszembe jutott minden szomorúság és fájdalom, amin keresztül mentünk, együtt, amikben olyan tisztalelkűséget és rokonszenvet mutattak, amivel csordultig volt jámbor szívük. Ahogy a békés és mosolygós arcukra néztem, úgy tűnt, mintha hallanám őket azt

mondani, hogy »Anyám, ne sírj értünk, a világot legyőztük szeretettel; elvittük nekik az evangéliumot, hogy üdvözülhessen a lelkük; legyilkoltak minket a tanúságunkért, és ezzel hatalmuk fölé helyeztek minket, az ő felemelkedésük csak egy pillanatig tart, a miénk örökkévaló győzelem.« (History of Joseph Smith, 324–325. o.)

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 135 tanulmányozása közben végezd el az alábbi tevékenységeket (A–D)!

A Készíts hírbeszámolót!

Képzeld azt, hogy egy televíziós híradó riporter vagy, aki a Carthage börtön előtt áll egy nappal a Joseph Smith próféta és Hyrum Smith halála utáni napon! Negyvenöt másodperced van, hogy tudósíts a helyszínről. Segítségként, hogy leírhasd, mit kellene mondanod ez alatt a rövid idő alatt, használd a Tanok és szövetségek 135-öt és a Tanok és szövetségek 135 bevezetőjét ebben a tanulmányi kalauzban!

B Írd a listához!

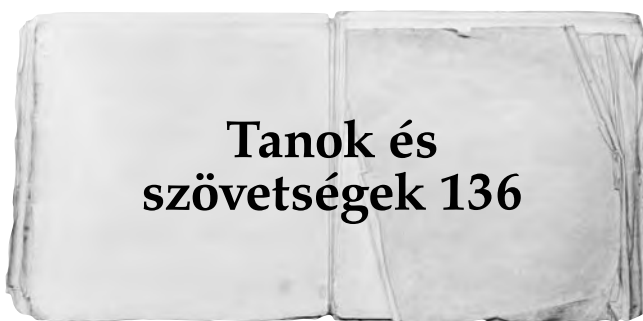
1. A Tanok és szövetségek 135:3 első mondatában elder John Taylor egy merész állítást tesz Joseph Smith próféta szolgálatáról. Magyarázd el, hogy ez miért igaz!
2. Sorold fel, hogy Joseph Smith próféta mit adott az emberiségnek, ahogy az a 3. versben megtalálható!

C Mit gondolsz?

Miközben Carthage-ba indultak, Hyrum Smith Moróni próféta szavait olvasta Éther 12:36–38-ban. Utalj erre a szentíráásra és a Tanok és szövetségek 135:4–5-re, és írd le, hogyan vonatkozott ez Joseph Smith próféta és bátyja, Hyrum helyzetére!

D Milyen hatással volt ő élete rád?

Figyelembe véve mindazt, amit Joseph Smith prófétáról tanultál, írd le, hogy milyen hatással volt rád az ő élete!

Tanok és szövetségek 136

A Tanok és szövetségek 136 anyagai „Az egyház nyugatra költözik” részben található (163. o.).

Tanok és szövetségek 137

Látomás a celesztális királyságról

1832-ben Joseph Smith prófétának sorozatosan voltak olyan látomásai, amiben Isten sokat nyilatkoztatott ki neki azokról a királyságokról, amelybe a halandó élet és az ítélet után rendelik (lásd T&Sz 76). Ezekből a látomásból megtudta, hogy azoknak, akik a celesztális dicsőséget elnyerik, olyan dolgokat kell megtenniük, mint például bizonyosságot szerezni Jézus Krisztusról, bátornak kell lenniük ebben a bizonyágukban, meg kell keresztelkedniük, és meg kell kapniuk a Szentlélek ajándékát. De mi van azokkal, akiknek soha nem volt lehetőségük bizonyosságot szerezni Jézus Krisztusról, mert nem is tanították őket Róla? Mi a helyzet azokkal, akiknek soha nem volt lehetőségük megkeresztelkedni vagy más szertartásokban részesülni Isten felhatalmazott szolgálóinak keze által? A kinyilatkoztatás, amit Joseph Smith próféta 1836 januárjában kapott, segít megválaszolni ezeket a kérdéseket.

A Tanok és szövetségek 137 olvasása közben észre fogod venni, hogy a próféta látott valamit, amin eltűnődött. Az Úr válaszolt erre a kérdésére, és tisztázott egy fontos tant minden gyermekének üdvözülése kapcsán. Amit a próféta ebben a kinyilatkoztatásban tanult, akkor is segített neki, amikor fontos papsági kulcsokat kapott három hónappal később a Kirtland Templomban (lásd T&Sz 110:11–16).

A Tanok és szövetségek 137-ben található kinyilatkoztatást az 1976-os áprilisi konferencián terjesztették támogató szavazatra az egyház elé, hogy belevegyék az egyház hivatalos szentírásaiba. Először az Igazgyöngy részeként adták ki, majd később – az 1981-es kiadással kezdődően – a Tanok és szövetségek 137. részeként nyomtatták ki. (Lásd Conference Report, 1976. ápr., 29. o.; vagy Ensign, 1976. máj., 19. o.; lásd még „Three Additions to Be in Doctrine and Covenants”, Ensign, 1979. aug., 75. o.)

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 137

felelős kor (10. v.) – nyolc éves kor

Tanok és szövetségek 137:1 – „Hogy testi szememmel láttam-e vagy sem, azt nem tudom”

Joseph Smith próféta azt tanította, hogy „minden dolog, amit Isten az Ő végtelen bölcsességével jónak és helyénvalónak látott, hogy kinyilatkoztassa nekünk, amíg mi a halandó-

ságban élünk, a halandó testünkkel kapcsolatban, azt elméletben nyilatkoztatta ki, . . . és a szellemünkhöz pontosan úgy nyilatkoztatta ki, mintha egyáltalán nem lenne testünk” (Teachings of the Prophet Joseph Smith, 355. o.). Az efféle látomásos olyan szellemi átváltozást kívánnak meg, ami a földi dolgokkal való kapcsolatot távolinak tünteti fel. Pál apostol egy hasonló élményéről számol be a 2 Korinthus-beli 12:2–4-ben, és más próféták is feljegyezték a látomásos átváltoztató hatását (lásd Mózes 1:10–11).

Tanok és szövetségek 137:5 – „Az én atyámat, anyámat és testvéremet, Alvint”

Érdekes lehetett Joseph Smith próféta számára, hogy láthatta az édesapját, édesanyját és bátyját, Alvint, a celesztális királyságban. Édesapja, id. Joseph, ott volt ugyanabban az emeleti szobában a Kirtland Templomban, amikor a próféta ezt a látomást látta; édesanyja szintén életben volt még. Ez nyilvánvalóan azt jelentette, hogy a próféta valami olyasmit lát, ami a jövőben fog megtörténni.

A Tanok és szövetségek 137:6 feljegyzi, hogy a próféta elcsoválkozott azon, hogy Alvin hogyan nyerhette el a celesztális dicsőséget, mivel ő az egyház visszaállítása előtt halt meg. Alvin Smith 1823 novemberében halt meg, röviddel azután, hogy Moróni angyal meglátogatta a prófétát és sokkal azelőtt, hogy az üdvözítő szertartások elvégzésének ereje visszaállított. Egy alkalommal a próféta azt mondta, hogy Alvin „volt a legidősebb és legnemesebb atyám családjában. Ő volt az egyik legnemesebb az emberek fiai közül. . . . Nem volt benne csalárdság [hamisság]. Gyermekkora óta hiba nélküli életet élt. Ő volt az egyik legjózanabb ember, és amikor meghalt, az Úr angyala meglátogatta őt az utolsó perceiben” (History of the Church, 5:126–127. o.). A lelkipásztor, aki Alvin Smith temetésén beszélt, azt mondta, hogy a pokolra került, mert soha nem keresztelkedett meg, és nem csatlakozott egy egyházhoz sem (lásd „Another Testimony: Statement of William Smith, Concerning Joseph, the Prophet”, Deseret Evening News, 1894. jan. 20., 11. o.).

Tanok és szövetségek 137:9 – „Szíve vágyakozása szerint”

Elder Neal A. Maxwell, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, emlékeztette az egyház tagjait arra az igazságra, ami számadási kötelezettséget és vigaszt is nyújt:

„A vágy . . . közvetlenül kapcsolódik az erkölcsi akaratunkhoz és az egyéniségünkhöz. Akár megszületésükkor, akár megnyilvánulásukkor, vágyaink mély hatást gyakorolnak az erkölcsi akaratunk használatára. A vágyak valódi befolyásoló tényezőkké válnak még akkor is, . . . amikor igazából nem akarjuk a vágyaink következményeit.

A vágy valódi sóvárgást vagy epekedést jelent. Ezért az igazlelkű vágyak többet jelentenek, mint passzív előnybe részesítést vagy gyorsan elmúló érzéseket. Természetesen génjeink, körülményeink és környezetünk nagyon sokat számítanak, és ezek jelentős mértékben formálnak minket. Mégis marad egy belső zóna, amiben függetlenek vagyunk, hacsak nem mondunk le róla. Ebben a zónában található az egyéniségünk lényege és a személyes számadási kötelezettségünk.

Ezért ha valamire mi kitartóan vágyakozunk, akkor idővel olyaná válunk, mint az áhított dolog, és azt kapjuk az örökkévalóságban” (Conference Report, 1996. okt., 26. o.; vagy *Ensign*, 1996. nov., 21. o.; lásd még Alma 41:3–6).

Tanok és szövetségek 137:10 – A kisgyermekek üdvözülnek a celesztialis dicsőségben

Egyesek azon tündödnék, hogy a kisgyermek számára, akik még felelősségre vonható koruk előtt – nyolc éves kor – halnak meg, szükségesek-e a templomi szertartások. Az Úr világosan megmondta, hogy nekik nincs szükségük keresztelésre

(lásd Moróni 8:10–13). Az egyetlen templomi szertartás, amire szükség lesz, hogy a templomba elvégezzék értük, az a szülőkhöz való pecsételés, ha nem a szövetségben születtek.

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 137 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–C)!

A Szentírás-memoriter – Tanok és szövetségek 137:7–10

1. Sorold fel azokat az embercsoportokat, amikről a Tanok és szövetségek 137:7–10 azt tanítja, hogy a celesztialis királyságot örökölhetik!
2. Mit kell *nekünk* tenni, hogy azok az emberek, akikről a 7–9. versek szólnak, felkészültek legyenek a celesztialis királyságra?
3. Mit tanítanak ezek a versek Istenről?
4. Mit tanítanak ezek a versek a felelőségünkről?

B Jó hír vagy rossz hír?

1. A Tanok és szövetségek 137:9 szerint milyen két dolgot fontol meg az Úr, amikor megítél majd minket?
2. Gondolkodj el az Úr által említett második dolgon! Mondj egy példát arra a helyzetre, amikor az ítélet igazságának ismerete valakinek jó hír lehet! Arra a helyzetre is mondj példát, amikor rossz hír lehet!

C Mit mondanál?

Képzeld el, hogy ismertél egy olyan családot, akik hét éves fiuk véletlen balesetben bekövetkezett halálát gyászolták! Az apa azon tündökdik, hogy valakinek meg kell-e keresztelkednie a templomban a fiáért. A Tanok és szövetségek 137:10-ben tanultak alapján írd le, hogy mit mondanál az apának, ami segítene neki megérteni, hogy a kisgyermeknek nincs szükségük a halottakért végzett keresztelésre (lásd még Moróni 8-at és „A szentírások megértése” részt a T&Sz 137:10-nél).

Az egyház nyugatra vándorol

A Nauvoo-ból tél közepén történt kivándorlást és az Iowán keresztüli kimerítő átkelést követően a szentek új fejezetet kezdtek az egyház történelmében. Kivonulásuk a még távolabbi nyugatra új életkörülményeket hozott, és időt adott a szenteknek, hogy megerősítsék magukat az új otthonukban, a Sóstó-völgyben. „Itt álltak ők, közel másfélezer kilométerre a legközelebbi településtől kelet felé, és majd 1300 kilométerre a Csendes-óceán partjaitól. Szokatlan volt az éghajlat. Még soha nem termeltek itt növényeket. Nem emeltek semmilyen épületet még.

Száműzöttek voltak, kiűzve Mississippimentől szép városukból a Nyugat e sivatagos vidékére. De elteltek egy látomással, amelyet a szentírásokból és a kinyilatkoztatás szavaiból merítettek: »És zászlót emel a pogányok előtt, és összegyűjti Izráel elszéledt fiait, és Júdának szétszórt leányait egybegyűjti a földnek négy szárnyairól« (Ésaiás 11:12) („Hit minden lépésben” [videofilm, az 56933 135 sz. videokazettáról], az Első Elnökség kísérelő szövegével, Conference Report, 1997. ápr., 86. o.; vagy *Ensign*, 1997. máj., 64. o.).

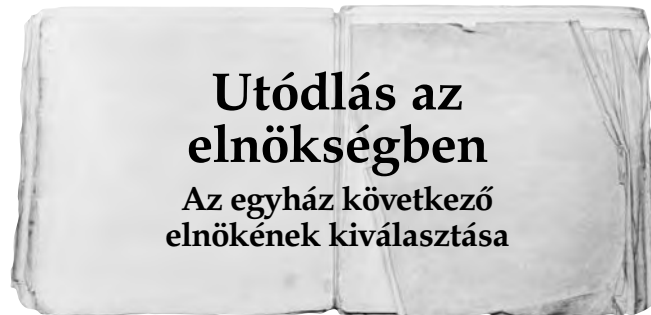
Az elkövetkező ötven éven át ez a „zászló a nemzeteknek”, Brigham Young, John Taylor és Wilford Woodruff próféták vezetésével, békét és növekedést foglal magába, valamint nagy szembenállást és megpróbáltatásokat is. A misszionáriusi munka kiterjedt Mexikóra, Amerika nyugati részére, Polinéziára és Európára. Négy templom – St. George, Logan, Manti és Salt Lake – épült fel és lett felszentelve, amik helyet adtak az élőkért és a halottakért végzendő örökkévaló szertartásoknak. Megszervezték az Elemit. A földrészt átszelő vasút gazdasági fejlődést hozott a szenteknek Utah-ban. Eközben az egyház és néhány tagjának üldöztetése újra kezdődött. Sok misszionáriust támadtak meg és néhányat meg is öltek ebben az időszakban (lásd *Örökségünk*, 98. o.). A szentek láthatták azoknak a törvényeknek a meghozatalát is, ami nem csak számos jogtól fosztotta meg azokat, akik többnejűséget gyakoroltak, hanem ezenfelül szigorította az egyházi ingatlanok tulajdonjogát, beleértve a templomokét is. 1890-ben az Úr kinyilatkoztatta Wilford Woodruff elnöknek, hogy eljött az ideje annak, hogy véget vessenek a többnejűség gyakorlásának.

Megjegyzés: A Tanok és szövetségek és az egyház története tanulók kalauzában az utolsó hét héten egyháztörténelmi eseményekre összpontosítunk 1845-től napjainkig, valamint a próféták tanításaira Brigham Youngtól Gordon B. Hinckleyig. Az olvasásra kijelölt részek (a Tanok és szövetségek 136; 138; és Hivatalos nyilatkozat – 1, 2 mellett) az egyház történelméből származnak az Örökségünk: Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának rövid története című könyvből, valamint minden egyes próféta válogatott állításából. Ezeket az olvasmányokat megtalálod a tanulmányi kalauzodban, az egyes bevezetések után. „A szentírások megértése” részt felváltotta az „Az olvasottak megértése” rész. Tartalmaz szómagyarázatokat és más fontos magyarázatokat az Örökségünk olvasmányaihoz.

Ezenfelül „Az olvasottak tanulmányozása” felváltja a „A szentírások tanulmányozása” részt, ami a feladatokhoz szükséges tevékenységeket adja.

Utódlás az elnökségben

Az egyház következő elnökének kiválasztása

Amikor Joseph Smith próféta mártírhalt, sok egyháztag az egyház sorsán tűnődött. Ki követi a prófétát az egyház vezetésében? Spencer W. Kimball elnök azt mondta: „Amikor az első utódlás megtörtént, a visszaállított egyház még csak gyerekcipőben járt, csupán 14 éves volt. Nem voltak próféták, se »nyilvánvaló látomások« hosszú évszázadokon keresztül. Nem csoda hát, hogy az emberek tele voltak kérdésekkel, amikor Carthage-ben egy lövedék véget vetett annak az életének, akiben ezek a felbecsülhetetlen áldások – az egyház, kinyilatkoztatás, próféták – egy szálként összefutottak. Miután az apostolok visszatértek a missziójukból, eltemették halott prófétájukat és elgondolkodtak a jövőn, minden kételyük eloszlott, amikor a rangidős apostol, aki már rendelkezett minden kulccsal, Mózeshez hasonlóan kiállt és mutatta az utat” (Conference Report, 1970. ápr., 119. o.).

Utódlás az elnökségben

1. „Amikor Joseph prófétát és Hyrum Smith-t megölték a Carthage börtönben, a Tizenkettek Kvórumának sok tagja és más egyházi vezetők is éppen missziót szolgáltak, és nem voltak Nauvoo-ban. Több nap is eltelt, mire ezek az emberek tudomást szereztek a halálesetéről. Amikor Brigham Young meghallotta a hírt, tudta, hogy a papsági vezetés kulcsai még mindig az egyházban vannak, mert ezeket a kulcsokat átadták a Tizenkettek Kvórumának. De nem minden egyháztag számára volt világos, hogy ki fogja Joseph Smith-t felváltani az Úr prófétájaként, látnokaként és kinyilatkoztatójaként.
2. Sidney Rigdon, első tanácsos az Első Elnökségben, a Pennsylvania állambeli Pittsburgh-ból érkezett 1844. augusztus 3-án. Egy évvel a történet előtt olyan irányban kezdett elhaladni, mely ellentétes volt a próféta, Joseph Smith tanácsával, és elidegenült az egyháztól. Visszautasította, hogy találkozzon a Tizenkettek akkorra már Nauvoo-ban tartózkodó három tagjával, ehelyett a szentek egy népes csoportjához szolt, amely a vasárnapi istentiszteletre gyűlt össze. Egy olyan, neki megadott látomásról beszélt, amelyből megtudta, hogy senki nem léphet Joseph Smith helyébe. Azt mondta, hogy egy gyámot kell kinevezni az egyházban, és hogy ez a gyám Sidney Rigdon legyen. Kevés szent támogatta.

3. Brigham Young, a Tizenkét Apostol Kvórumának elnöke nem tért vissza Nauvoo-ba egészen 1844. augusztus 6-ig. Kijelentette, hogy csak azt akarja tudni, »mit mond Isten« arról, hogy ki vezesse az egyházat [*History of the Church*, 7:230. o.]. A Tizenkettek egy gyűlést hívtak össze 1844. augusztus 8-ra, csütörtökre. Sidney Rigdon több mint egy óráig beszélt a reggeli ülésen. Nem sok hívet nyert meg az álláspontjának, ha egyáltalán megnyert valakit is.

4. Brigham Young ezután röviden beszélt, megnyugtatta a szentek szívét. Amíg Brigham beszélt, George Q. Cannon visszaemlékezése szerint »magának Joseph-nek a hangja volt az«, és »az emberek szemében úgy tűnt, mintha magának Joseph-nek az alakját látnák, amint előttük áll«. William C.

Staines tanúskodott arról, hogy olyan volt, mintha Brigham Young Joseph próféta hangján szólt volna. »Azt hittem, ő az – mondta Staines –, és ezzel több százan egyetértettek, akik hallották őt.« Wilford Woodruff is visszaemlékezett erre a csodálatos pillanatra. és ezt írta: »Ha nem láttam volna saját szememmel, senki nem tudott volna meggyőzni arról, hogy nem Joseph Smith beszél, és bárki tanúsíthatja ezt, aki csak ismeri ezt a két embert.« [Idézetek a *History of the Church*-ből, 7:236. o.] Ez a sok ember által látott csodálatos jelenés meggyőzte a szenteket arról, hogy az Úr Brigham Youngot választotta ki Joseph Smith utódként arra, hogy az egyház vezetője legyen.

5. A délutáni ülésen ismét beszélt Brigham Young, tanúsítván, hogy Joseph próféta felszentelte az apostolokat, hogy Isten királyságának kulcsával az egész világon rendelkezzenek. Megjövendölte, hogy azok, akik nem követik a Tizenkettőt, nem fognak boldogulni, és hogy az apostolok sikeresek lesznek Isten királyságának felépítésében.

6. A beszéde után Young elnök Signey Rigdont kérte fel, hogy beszéljen, de ő úgy döntött, hogy nem teszi meg ezt. William W. Phelps és Parley P. Pratt hozzászólását követően ismét Brigham Young beszélt. A Nauvoo Templom befejezéséről beszélt, a felruházás elnyeréséről, mielőtt elmennének a puszta területre, valamint a szentírások fontosságáról. Beszélt Joseph Smith iránti szeretetéről, valamint a próféta családjára iránti érzéseiről. A szentek azt követően egyöntetűen a Tizenkét Apostol mellett szavaztak, hogy ők legyenek az egyház vezetői.

7. Bár még néhányan jogot formáltak az egyház elnökségére, a legtöbb utolsó napi szent számára lezárult az utódlási krízis. Brigham Young, a rangidős apostol, a Tizenkettek Kvórumának elnöke volt az a férfi, akit Isten népe vezetésére kiválasztott, és az emberek összefogtak a támogatására” (*Örökségünk*, 66–67. o.).

Az olvasottak megértése

Utódlás az elnökségben

látnok (1. bek.) – olyasvalaki, aki tudhat a múlt, a jelen és a jövő dolgairól (lásd Móziás 8:13–17)

elidegenült (2. bek.) – különvált, eltávolodott

felruházás (6. bek.) – a templomban kötött szertartások és szövetségek

Az olvasottak tanulmányozása

Az „Utódlás az elnökségben” rész tanulmányozása közben végezd el az A tevékenységet!

A Akkor és ma

1. Nézd át a beszámolót arról, amikor Brigham Youngot megválasztják, hogy vezesse az egyházat! A füzetedbe írd egy rövid naplórészletet, mintha ott lettél volna, az első sorban ülve!
2. Magyarázd el, hogy mit jelent számodra az a tudat, hogy ez valóban Jézus Krisztus egyháza, és Ő választja ki a prófétát, hogy vezesse az egyházat!

Vándorlás nyugatra (1845–1847)

Mit tanulhatunk a korai pioniroktól?

© 1990 Glen S. Hopkinsen

A szenteket Nauvoo elhagyására kényszerítették

Gordon B. Hinckley elnök azt tanította: „Jó a múltra tekinteni, hogy megbecsüljük a jelent és távlatokat nyújtson a jövőre. Jó azoknak az erényeire tekinteni, akik előttünk jártak, hogy erőt nyerjünk mindarra, ami ránk vár. Jó azoknak a tetteire gondolni, akik keményen dolgoztak és keveset szereztek ezen a világon, de akiknek az álmaiból és korai terveiből, amit olyan jól ápoltak, nagyszerű aratások születtek, amiknek mi vagyunk a hasznélvezői” („The Faith of the Pioneers”, Ensign, 1984. júl., 3. o.).

A szentek költözésének története Illinois államból a Nagy-Sóstó völgyébe az egyik leglenyűgözőbb történet az összes vallás történelmében. Brigham Young elnök több mint 15 000 szentet vezetett Nauvoo-ból a Sóstó-völgybe, ami egyben a legnagyobb népvándorlás is volt az Egyesült Államok történelmében. Ez az üldöztetések, nehézségek és szenvedések története. De ez a sugalmazások, a csodák, a szabadulás, és az Isten, a haza, és a mások iránti szeretet története is. Miközben azt tanulmányozod, hogy mi történt 1845–1847-ben, kérdezd meg magadtól, hogy mit tettél volna ezekben a helyzetekben!

Készülődés Nauvoo elhagyására

1. „Az egyház vezetői legalább 1834 óta beszéltek már a szentek nyugatra költöztetéséről, a Sziklás-hegységbe, ahol békében élhetnek. Az évek múlásával a vezetők megvitatták a számba vehető helyeket a felfedezőkkal, és áttanulmányozták a térképet, hogy megfelelő helyet találjanak a letelepedéshez. 1845 végére az egyházi vezetők birtokában voltak a legkorszerűbb információknak, amit csak meg tudtak szerezni a nyugatról.

2. A nauvoo-i üldöztetések erősödésével nyilvánvalóvá vált, hogy a szenteknek el kell menniük. 1845 novemberére Nauvoo-ban már nagy volt a nyüzsgés a készülődés miatt. Százak, ötvenek és tizek kapitányai kaptak elhívást a szentek vezetésére kivonulásuk során. Minden 100-as csoport alapított egy vagy több kocsiműhelyt. Kerékkészítők, ácsok és kabin-készítők dolgoztak még késő éjszaka is a faanyag előkészítésén és a kocsik megépítésén. Egyes egyháztagokat keletre küldtek, hogy vásároljanak vasat, és a kovácsok olyan anyagokat készítettek, melyek az útra keltek, ezen kívül farmfelszereléseket, melyek az új Sionban való letelepedéshez voltak szükségesek. A családok élelmiszert és háztartási kellékeket gyűjtöttek, és tárolóedényeiket szárított gyümölcscsel, rizzsel, liszttel és orvosságokkal töltötték meg. A közösség jóllétéért fáradozva a szentek több munkát végeztek, mint ami ilyen rövid időn belül egyáltalán lehetségesnek tűnt” (Örökségünk, 69. o.).

Az olvasottak megértése

Készülődés Nauvoo elhagyására

Sziklás-hegység (1. bek.) – heglánc Észak-Amerika nyugati részén

A téli vándorút megpróbáltatásai

3. „Nauvoo kiürítését eredetileg 1846 áprilisára tervezték, de az állami polgárőrség arra irányuló fenyegetései miatt, hogy a szentek nyugatra indulását megakadályozzák, a tizenkét apostol 1846. február 2-án sietve tanácskozást tartott a vezető polgárokkal. Egyetértettek abban, hogy sürgősen el kell indulniuk nyugat felé, így a kivonulás már február 4-én elkezdődött. Brigham Young vezetésével a szentek első csoportja buzgón nekivágott az utazásnak. Buzgóságuk azonban nagy megpróbáltatással szembesült, mert sok kilométert kellett még megtenni ahhoz, hogy egy állandó táborhely menedéket nyújthasson nekik a késő téli időjárás és a különösen esős tavasz elől.

4. Annak érdekében, hogy üldözőik elől biztonságra leljenek, szentek százainak kellett először átszelni a széles Mississippi folyót, hogy Iowa területére jussanak. Utazásuk borzalmi már korábban elkezdődtek. Amikor egy ökör lyukat rúgott egy csónakba, mely számos szentet szállított, a csónak elsüllyedt. Egy megfigyelő látta, amint a szerencsétlen utasok tollal tömött matracokba, falécekbe, »limlomokba és minden másba próbáltak kapaszkodni, amit csak elértek, míg a hideg irgalmatlan könyörületében bízva hanykolódtak. . . . Néhanyan felmászta a kocsi tetejére, mely nem süllyedt el teljesen, és így valamelyest kényelemben voltak, míg a tehének és az ökrök a fedélzetről láthatóan a part felé úsztak, ahonnan elindultak» [Juanita Brooks, szerk., *On the Mormon Frontier: The Diary of Hosea Stout*, 2. kötet (1964) 1:114. o.; lásd még 1:117. o.]. Végül is mindenkit kihúztak a csónakokba, és a másik partra vitték őket.

© 1996 Glen S. Hopkinson

5. Két héttel az első átkelés után egy időre befagyott a folyó. Bár a jég csúszós volt, elbírta a kocsikat és a fogatokat, és ez megkönnyítette az átkelést. A hideg tél azonban sok szenvedést okozott, amint a szentek átvágták magukat a havon. A folyó másik oldalán fekvő Sugar Creek (Cukor-patak) táborban az állandóan fújó szél majdnem nyolc hüvelyknyi (20 cm) havat hordott össze. Ezt követően egy olvadás tette sárosá a földet. Az elemek összefogtak körülöttük, felettük és alattuk, hogy keserves körülményeket teremtsenek a sátrakban, kocsikban és sietve felállított szálláshelyeken összezsúfolt 2000 szentnek, míg azok továbbindulásra szólító parancsra vártak.

6. Az út legnehezebb része az Iowán átvezető első szakasz volt. Hosea Stout feljegyezte, hogy »az éjszakára ágyneműből emeltem ideiglenes sátrat. Feleségem akkoriban alig tudott felülni, kisfiam pedig beteg volt, nagyon magas lázzal, és alig volt tudomása arról, hogy mi történik» [Juanita Brooks, *On the Mormon Frontier*, 1:117. o.]. A szentek közül többen szintén sokat szenvedtek” (Örökségünk, 69–70. o.).

Az olvasottak megértése

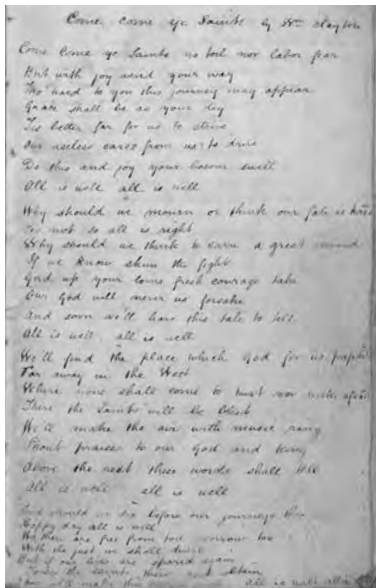
A téli vándorút megpróbáltatásai

polgár őrség (3. bek.) –
katonák

átvágták (5. bek.) –
lassan haladtak, nagy
erőfeszítésekkel

Minden jó

7. „A szentek hite bátorsága és eltökéltsége segítette őket túljutni a hidegen, az éhségen és szeretteik elvesztésének fájdalmán. William Clayton elhívást kapott, hogy az egyik első csoporttal hagyja el Nauvoo-t. Feleségét, Dianthát, úgy hagyta ott szüleivel, hogy csak egy hónap hiányzott első gyermekük megszületéséhez. A saras utakon való küszködés és a hidegben való sátorozás erősen kikészítette az idegeit, míg Diantha jóllétén aggódott. Két hónappal később még mindig nem tudta, hogy felesége rebden megszült-e, de végül is elérkezett hozzá az örömteli hír, hogy egy »szép, nagy fia« született. Amint meghallotta a hírt, William leült, és egy olyan egyházi éneket írt, amely nemcsak számára jelentett valami különlegeset, de egyháztagok nemzedékei számára vált az inspiráció és a hálaadás himnuszává. Az ének a »Fel, szentek, fel« volt, melynek híres sorai kifejezésre juttatták hitét, és a többi száz és száz szent hitét, akik az ellenséges viszonyok közepette azt énekelték: »Minden jó! Minden jó!« [Lásd James B. Allen, *Trials of Discipleship: The Story of William Clayton, a Mormon* (1987), 202. o.] Ők is, mint azok az egyháztagok, akik őket követték rátaáltak arra az örömrre és békére, amely az áldozathozatal és az engedelmesség jutalma Isten királyságában” (Örökségünk, 71. o.).

William Clayton írta a
„Fel, szentek, fel” című
hymnus szövegét

Winter Quarters (Téli szálláshely)

8. „131 napig tartott, míg a szentek Nauvoo-ból ötszáz kilométerre, Iowa állam nyugati részének településeihez utaztak, ahol aztán 1846–47 telét eltölthették, és felkészülhettek utazásukra a Sziklás-hegységben. Ez a tapasztalat sok mindenre megtanította őket az utazással kapcsolatban, amely később segítségükre volt abban, hogy gyorsabban szeljék át az amerikai alföld 1600 kilométerét, melyet körülbelül 111 nap alatt tettek meg a következő év során.

9. A szentek számos települése terült el a Missouri folyó két partján. A legnagyobb település, Winter Quarters [Téli szálláshely] a nyugati oldalon feküdt, Nebraska államban. Hamarosan körülbelül 3500 egyháztagnak adott otthont, akik faházakban és fűzfavesszőből és sárból tapasztott menedékekben laktak. Ezen kívül 2500 szent lakott még egy Kaneshville-nek nevezett helyen és környékén és a Missouri folyó Iowa felőli oldalán. Ezek a településeken majdnem olyan kihívásokkal teli volt az élet, mint az úton. Nyáron a maláriás láztól szenvedtek. A tél eljövetelével, amikor már nem volt friss ételük, kolerajárvány, skorbut, fogfájás, éjszakai vakság és erős hasmenés sújtotta őket. Emberek százai haltak meg.

10. Az élet mégis ment tovább. A nők takarítással, vasalással, mosással, paplanvarrással, levélírással, szűkös ételkészleteik elkészítésével és a családjukkal való törődéssel töltötték az idejüket, amint azt Mary Richards elmesélte, akinek férje, Samuel, Skóciában volt misszóban. Derűsen feljegyezte a szentek jöves-menését a téli szálláshelyen (Winter Quarters), beleértve olyan tevékenységeket, mint a teológiai beszélgetések, táncok, egyházi összejövetelek, partik és a határterület ünnepei.

Winter Quarters (Téli szálláshely), Nebraska

11. A férfiak együtt dolgoztak, és gyakran összejöttek, hogy megbeszéljék az utazási terveket és a szentek letelepedésének jövőbeli helyét. Rendszeresen együtt dolgoztak a csordák összetételénél, mely a tábor körülvevő füves síkon legelt. Dolgoztak a földeken, védték a település határait, egy őrlőmalmot építettek és működtettek, kocsikat készítettek elő az utazásra, gyakran szenvedve a kimerültségtől és a betegségektől. Munkájuknak egy része a szeretet önzetlen fáradozása volt, amely során előkészítették a földeket és elvetették a magokat, hogy az őket követő szenteké legyen majd az aratás.

12. [Brigham] Young fia, John a téli szálláshelyet [Winter Quarters] »a mormonizmus Forge-völgyének« nevezte. Nem messze lakott az ottani temetőtől és tanúja volt »kis siralmas temetési meneteknek, amelyek oly gyakran elhaladtak ajtónk előtt«. Visszaemlékezett arra, »milyen szegényesnek és egyformának« tűnt családjának kukoricakenyérből, sózott szalonnából, és kevéske tejből álló étrendje. Azt mondta, olyan emélyítővé vált a kukoricakása és a szalonna, hogy az

Az olvasottak megértése

Minden jó

kikészítette az idegeit (7. bek.) – aggasztotta és zavarta

evés a gyógyszersedéshez vált hasonlóvá, és nehézséget okozott a nyelés. [Lásd Russell R. Rich, *Ensign to the Nations* (1972), 92. o.] Csak a szentek hite és eltökéltsége tette őket túl ezen a próbatevő időszakon” (*Örökségünk*, 71–72. o.).

Az olvasottak megértése

Winter Quarters (Téli szálláshely)

menedékek (9. bek.) – dombok oldalába vájt lyukakból készült otthonok, amiket ágakkal és száraz földdel fedtek be

járvány (9. bek.) – egy betegség gyors elterjedése

skorbut (9. bek.) – a C-vitamin hiánya okozta, vérzéssel járó súlyos betegség

teológiai (10. bek.) – vallásos
„a mormonizmus Forge-völgye” (12. bek.) – egy hely, ahol nagyon sok mormon szenvedett és meghalt, hasonlóan az Egyesült Államok katonáihoz Forge-völgyben a szabadságharc idején
émelyítő (12. bek.) – visszataszító, undorító

A mormon hadtest

13. „Míg a szentek Iowa államban voltak az Egyesült Államok hadseregének tagtaborzói arra kérték az egyház vezetőit, hogy biztosítsanak egy hadtest embert az 1846 májusában elkezdődött mexikói háborúhoz. A férfiaknak, akik aztán a mormon hadtest nevet kapták, az állam déli részén át Kaliforniába kellett menetelniük, és úgy tudták, hogy fizetséget, ruházatot és élelmiszeradagokat kapnak majd. Brigham Young részvételre buzdította a férfiakat, mert ez módot adott a pénzszerezésre, hogy Nauvoo szegényeit összegyűjtsék és az egyes katonák családjait megsegítsék. Úgy vélték, a kormányzattal való együttműködés ebben a törekvésben az egyháztagok hűségét is kifejezné hazájuk iránt, és megindokolható alapot adna nekik arra, hogy ideiglenesen tábor üssenek a közföldeken és az indián területeken. Végül is 541 férfi fogadta meg a vezetők tanácsát és csatlakozott hadtesthez. 33 nő és 42 gyermek kísérte őket.

14. A háborúba indulás megpróbáltatásához járult még annak szomorúsága is a hadtest tagjai számára, hogy feleségeiket és gyermekeiket ilyen nehéz időkben kellett egyedül hagyniuk. William Hyde így emlékezett vissza:

15. »A gondolat, hogy ebben a kritikus időszakban otthagyjam a családomat, leírhatatlan volt. Messze vannak szülőföldjüktől a magányos prérin, ahol nincs más lakhelyük, csak egy szekér, ahol felemészti őket a perzselő nap, azzal a kilátással, hogy december hideg szelei még mindig ugyanazon a sötét, kietlen helyen találják majd őket.

16. Családom feleségemből és két kisgyermekből állt, akik egy idős apa, egy anya és egy fiútestvér társaságában maradtak. A hadtest nagy része otthagya a családját. . . . Isten tudta csak, mikor találkozunk majd velük újra. Mégsem éreztük azt, hogy zúgolódnunk kellene« [*Readings in LDS Church History: From Original Manuscripts*, szerk. William E. Berrett és Alma P. Burton, 3 köt. (1965), 2:221. o.].

17. A hadtest 3270 kilométert menetelt dél-nyugat felé, Kaliforniába, szenvedve az étel és a víz hiányától, a pihenés elégtelenségétől és a hiányos orvosi ellátástól, azon kívül a menetelés gyors üteme miatt. Megszálló seregeként szolgáltak San Diegóban, San Luis Rey-ben, és Los Angelesben. Besorolásuk után egy évvel elbocsátották őket, és megengedték, hogy családjaikhoz visszatérjenek. Erőfeszítéseik és hűségük az Egyesült Államok kormánya iránt elnyerte vezetőik tiszteletét.

18. Elbocsátásuk után a hadtestből sokan Kaliforniában maradtak, hogy egy éven keresztül ott dolgozzanak. Néhányan közülük észak felé vették útjukat az American-folyóhoz, és éppen John Sutter fűrészmalmban dolgoztak, ahol 1848-ban aranyat fedeztek fel, mely kiváltotta a híres kaliforniai aranylázat. De az utolsó napi szent testvérek nem maradtak Kaliforniában, hogy kihasználják ezt a lehetőséget a meggazdagodásra. Szívük testvéreikkel maradt, akik nyugat felé küszködtek az amerikai síkságon (American plains) át a Sziklás-hegységbe. Egyikük, James S. Brown ezt a magyarázatot adta:

19. »Soha nem láttam viszont azt a gazdag földdarabot [John Sutter fűrészmalma Kaliforniában]; de nem is bánom, mert mindig is volt előttem egy magasabb dolog az aranyból. . . . Néhányan talán úgy gondolják, hogy vakon tekintettünk saját érdekeinkre, de negyven év után megbánás nélkül gondolunk vissza, bár láttuk a kincset a földben, és sok minden maradásra csábított. Az emberek azt mondták: »Itt arany van a kőzetben, arany van a dombokon, arany van a patakokban, arany van mindenütt, . . . és hamarosan önálló vagyont kereshetsz.« Mindezt valóra válthattuk volna. Mégis, hívott a kötelességünk, hűségünk forgott kockán, szövetséget kötöttünk egymással, egy tantétel rejlett ebben, mert nekünk Isten és az Ő országa állt az első helyen. Barátaink és rokonaink voltak a pusztában, igen, egy műveletlen, elhagyott földön. Ki tudta, milyen állapotban? Mi nem tudtuk. A kötelesség megelőzte tehát az élvezetet, a vagyont, ezzel a késztetéssel vágtunk tehát neki az utunknak« [James S. Brown, *Giant of the Lord: Life of a Pioneer* (1960), 120. o.]. Ezek a testvérek tisztában voltak azzal, hogy Isten királysága sokkal többet ér ennek a világnak bármely anyagi dolgánál, és ennek megfelelően választották meg az útirányt” (*Örökségünk*, 72–74. o.).

Az olvasottak megértése

A mormon hadtest

hadtest (alcím) – katonák nagyobb csoportja, serege

- **megszálló csapatok** (17. bek.)
- – meghódított területeket
- védő katonák

A brooklyni szentek

20. „Míg a legtöbb szent a Sziklás-hegységbe szárazföldön utazva érkezett meg Nauvoo-ból, a szentek egy csoportja tengeri úton utazott az Egyesült Államok keleti részéről. 1846. február 4-én 70 férfi, 68 nő és 100 gyermek szállt be a Brooklyn nevű hajóba és vitorlázott el New York kikötőjéből 27 350 kilométert utazva Kalifornia partjaihoz. Az utazás alatt két gyermek született, akiket Atlanticnek és Pacificnek neveztek el, és 12 ember halt meg.

21. A hat hónapos utazás nagyon nehéz volt. Az utasok össze voltak zsúfolva a trópusi hőségben, és csak rossz minőségű étellel és vízzel rendelkeztek. Miután megkerülték a Horn-fokot, egy ötnapos pihenőre megálltak Juan Fernandez szigetén. Caroline Augusta Perkins visszaemlékezett, hogy »a szárazföld látványa, és hogy ismét ráléphettünk, olyan nagy megkönnyebbülést jelentett a hajós élet után, hogy hálásan tettük ezt meg, és igen élveztük«. A friss vízben megfürödték és kimosták ruháikat, gyümölcsöt és burgonyát gyűjtöttek, halat és angolnát fogtak, és bejárták a szigetet, felfedezve egy »Robinson Crusoe barlangot« [Caroline Augusta Perkins, idézve: „The Ship Brooklyn Saints”, *Our Pioneer Heritage* (1960), 506. o.].

22. 1846. július 31-én, az erős viharokkal, fogyó étellel és hosszú napokon át tartó vitorlázással jellemezhető utazást követően megérkeztek San Franciscóba. Néhányan ott maradtak, és megalapítottak egy New Hope-nak [Új Remény] nevezett települést, míg mások a hegyeken át keletre utaztak, hogy csatlakozzanak a szentekhez a Nagy medencében” (*Örökségünk*, 74–75. o.).

Az olvasottak megértése

A brooklyni szentek

trópusi (21. bek.) – a föld egyenlítőjéhez közeli földekre jellemző

- **Nagy medence** (22. bek.) – földrajzi terület, ami magába foglalja Utah és Nevada állam nagy részét

A gyülekezés folytatódik

23. „Amerika több részéről, és számos más nemzetből sokféle módon utazva, lóháton vagy gyalog a hithú megtértek

elhagyták otthonaikat és szülőhelyeiket, hogy a szentekhez csatlakozzanak és nekivágnak a hosszú útnak a Sziklás-hegységbe.

24. 1847 januárjában Brigham Young elnök kiadta »az Úr« ihletett szavát és akaratát »Izráel táborára . . . vonatkozólag« (T&Sz 136:1), mely a pionírok nyugat felé haladásának irányító alkotmánya lett. Csoportokat szerveztek és bíztak meg azzal, hogy törődjenek az özvegyekkel és árvákkal. A másokkal fenntartott kapcsolatoknak mentesnek kellett lenni a gonoszságtól, a sóvárgástól és a viszálykodástól. Az embereknek azt mondták, hogy legyenek boldogok, és hálájukat mutassák ki zenével, imával és táncsal. Young elnökön keresztül az Úr ezt tanácsolta a szenteknek: »Menjete, tegyétek, amit mondtam nektek, ellenségeitektől ne féljete« (T&Sz 136:17).

25. Amikor az első pionír csoport készen állt, hogy elhagyja Winter Quarterst [Téli szálláshelyet], Parley P. Pratt visszatért Angliában szolgált missziójából, és arról számolt be, hogy John Taylor hamarosan követi őt egy ajándékkal az angliai szentektől. Másnap Taylor testvér megérkezett a tizeddel, amit ezek az egyháztagok küldtek az utazók megsegítésére, szeretetük és hitük megnyilvánulásaként. Tudományos szerkezeteket is hozott magával, melyek felbecsülhetetlenül értékesnek bizonyultak a pionírok útjának térképre vezetésénél, és segítettek abban, hogy többet megtudjanak a környékükről. 1847. április 15-én Brigham Young vezetésével kiköltözött az első csoport. A következő két évtized után körülbelül 62 000 szent követte őket, szekereken és kézikocsikkal, keresztül a prérin, hogy Sionba gyülekezzenek.

26. Csodálatos látnivalók éppen úgy várták ezeket az utazókat, mint nehézségek az út során. Joseph Moenor úgy emlékezett vissza, hogy »nehéz volt« a Nagy-sóstó völgyébe [Salt Lake Valley] eljutni. De olyan dolgokat látott, amiket eddig még soha: hatalmas bivalycsordákat és magas cédrusfákat a dombokon. [Lásd Utah Semi-Centennial Commission, *The Book of the Pioneers* (1897), 2 kötet, 2:54. o.; LDS Church Archives.] Mások nagy kiterjedésű napraforgómezők látványára emlékeznek vissza.

27. A szentek hitüket serkentő élményekben is részesültek, mely megkönnyítette testük fizikai terheit. A hosszú napon át tartó utazás és egy nyílt tűzön főtt étel után a férfiak és a nők összegyűltek, hogy megbeszéljék a nap eseményeit. Beszélgettek evangéliumi tantételekről, együtt énekeltek, táncoltak és imádkoztak.

28. A halál gyakran látogatta meg a szenteket, amint lassan nyugat felé haladtak. 1850. június 23-án a Crandall család tizenöt tagot számlált. A hét végére heten haltak meg a rettegett kolerajárványban. A következő néhány nap során többi öt családtag halt meg. Majd június 30-án szülés közben meghalt Crandall nőtestvér, újszülött gyermekével együtt.

29. Habár a szentek sokat szenvedtek a Nagy-sóstó völgyébe vezető útukon, az egység, az együttműködés és az optimizmus szelleme uralkodott közöttük. Összefűzte őket hitük és elkötelezettségük az Úr iránt, és örömmel letek megpróbáltatásaik közepette is” (*Örökségünk*, 75–76. o.).

Az olvasottak megértése

A gyűllekezés folytatódik

alkotmány (24. bek.) –
írott törvény

· sóvárgástól (24. bek.) –
· önzőségtől, mohóságtól

Ez az a hely!

30. „1847. július 21-én Orson Pratt és Erastus Snow az első pionír csoportból megelőzte a kivándorlókat a Nagy-sóstó völgyében. A fű olyan magas volt, hogy úgy kellett átgázolni rajta, láttak ígéretes földet a gazdálkodásra, és sok patakot, mely a völgyön át csörgedezett. Három nappal később Brigham Young elnököt, aki beteg volt a hegyi láztól (egy tifusféle betegségtől), kocsijában a szurdok bejáratához vitték, mely a völgyre nyílt. Amint Young elnök az életáruló látványra pillantott, prófétai befejezését adta az utazásnak: »Elég! Ez az a hely!«

© 1997 Glen S. Hopkinson

„Ez az a hely!”

31. Amint az őket követő szentek előbukkantak a hegyek közül, ők is megpillanthaták az ígéret földjét. Ez a völgy, sós tavával a nyugati nap sugarában csillogva, a látomás és a prófécia célja volt, amelyről ők is álmodtak, és még ezek

és ezek utánuk. Ez volt az menedékük földje, a hely, ahol hatalmas néppé váltak a Sziklás-hegység közepén.

32. Évekkel később egy angliai megtért, Jean Rio Griffiths Baker, így jegyezte fel érzéseit, amint először meglátta Salt Lake Cityt: »A város . . . négyzetekre osztott területeken fekszik, melyeket itt tömböknek hívnak; mindegyik négy hektár területet foglal magában, nyolc telekre osztva, minden telken egy-egy házzal. Csak álltam és néztem. Aligha tudnám elemezni érzéseimet, de azt hiszem, az öröm és a hála volt az uralkodó, azért a védelemért, amelyben én, és az enyéim részesültünk hosszú, veszedelmes utazásunk során« [„Jean Rio Griffiths Baker Diary”, 1851. szept. 29., LDS Church Archives]” (Örökségünk, 76–77. o.).

Az olvasottak megértése

Ez az a hely!

elemezni (32. bek.) – gondosan megvizsgálni

Egy mai ember tudná-e követni a mormon pionírok nyomát?

A mormon nyomvonal nagy része ma is követhető, és vannak olyan útikalauzok, melyek térképeket tartalmaznak, hogy segítsenek az érdeklődő utazóknak. A nyomvonal egyes részein lévő területek az egyház tulajdonában állnak, és látogatóközpontok épültek, hogy segítsenek az utazóknak az eligazodásban. Azonban a nyomvonal nagy része az állami kormány és a helyi önkormányzatok kezében, vagy magántulajdonban van, akik közül néhányan megengedik, hogy a látogatók bemenjenek a birtokukra. Akik követik a nyomvonalakat, azoknak be kell tartani a helyi önkormányzatok törvényeit, és tiszteletben kell tartani a tulajdonosok jogait.

Az olvasottak tanulmányozása

A „Vándorlás nyugatra (1845–1847)” rész tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–C)!

A Írd bele magad egy történetbe!

Az olvasott információkat és történeteket felhasználva írd le a te történeted egy rövid történetet, mintha te is a pionírok között lennél, akik Nauvoo-ból a Sóstó völgyébe vándoroltak! A történeted tartalmazhatja a Nauvoo-ból való indulást, az átkelést Iowa államon, a Téli szálláshelyi életet, az átkelést a nagy pusztaságon, és a megérkezést a Nagy-sóstó völgyébe. Írd le olyan élményekről, amiben neked és a családodnak része volt, emberekről, akikkel találkozta, és azokról a helyekről, amiket útközben láttál!

B Most könnyebb vagy akkor?

1. Sorold fel a „Vándorlás nyugatra (1845–1847)” részben említett dátumokat időrendi sorrendben! Minden dátum után sorold fel, mi történt akkor!
2. Szerinted könnyebb ma az evangélium szerint élni, mint az 1840-es években? Írd egy rövid bekezdést arról, hogy miért vagy miért nem!

C Hasonlítsd össze az utakat!

1. A füzetedbe rajzolj egy egyszerű térképet Észak- és Dél-Amerikáról! Az olvasmányban talált információkat felhasználva rajzold fel a térképedre a körülbelüli útvonalát a szentek fő csoportjának, a mormon hadtestnek, és a Brooklyn nevű hajón szenteknek!
2. A szentek három csoportja közül melyikkel utaztál volna szívesen, ha akkoriban éltél volna? Magyarázd el, miért!

Tanok és szövetségek 136

„Az egész nép ...
tömörül[jön] csoportokba”

1847. január 11-én, közel egy évvel Nauvoo elhagyása után, Brigham Young elnök ezt írta: „Elmondtam a testvéreknek, hogy múlt éjjel Joseph-fel, a prófétával álmodtam, és beszéltem is vele. ... Szabadon beszélgettünk a legjobb módjáról annak, hogyan kell megszervezni a csoportokat a kivonuláshoz stb” (Manuscript History of Brigham Young, 1846–1847, szerk. Elden J. Watson [1971], 501–502 o.). Három nappal később Young elnök összegyűlt a Tizenkét Apostol Kvórumának hét tagjával elder Heber C. Kimball otthonában Winter Quarters-ben, Nebraska államban., Megbeszéltek a pusztába való vándorlás előkészületeit. Azon az estén Brigham Young elnök kinyilatkoztatás által megkapta „az Úr szavá[t] és akarata[t]”, amit kihirdettek a szenteknek.

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 136

rendelkezés (2. v.) – törvény	szerencsétlenség (35. v.) –
balgaság (19. v.) – bolondság	tragédia, csapás
fenyítés (31. v.) – megfeddés,	vajúdó (35. v.) – éppen
helyreigazítás	szülni készülő

Tanok és szövetségek 136:34–36 – „Az a nép, akik elűztek”

Az egyesült államokbeli polgárháborút az északi és a déli államok harcolták egymás ellen 1861 és 1865 között. A háborút elsősorban az államok jogai és a rabszolgatartás miatt vívták (lásd T&Sz 87:1–7, 130:12–13). Az Egyesült Államok több polgára halt meg abban a háborúban, mint az összes azt megelőző háborúban. Miután már közel egy éve dúlt a háború, Brigham Young elnök azt mondta a szenteknek, hogy kedvezőbb helyzetben vannak nyugaton: „Ha nem üldöztek volna minket, most a háború és a vérontás kellős közepén lennénk, ami most a nemzetet nyomorgatja, ehelyett most itt vagyunk kényelmesen a békés lakhelyeinken, a távoli helyek és völgyek csendjében. ... Ráébredek Isten áldásaira a jelenlegi biztonságunkban. Nagyon áldottak vagyunk, pártfogoltak és nagyban kiemelték, míg ellenségeink, akik el akartak pusztítani minket, éppen megaláztatnak” (Journal of Discourses, 10:38–39. o.).

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 136 tanulmányozása közben végezd el az A, valamint a B vagy C tevékenységet!

A Készíts listát a családi szabályokról!

Képzeld el, hogy a családod a pionírokkal utazott! A Tanok és szövetségek 136:1–32-ban található utasításokból sorold fel tíz családi szabályt, amit a saját családodnak ajánlanál az útra! Mindegyik szabály után írd oda a verset, amiben az megtalálható!

B Készíts táblázatot!

Olvasd el a Tanok és szövetségek 136:3, 12–15-öt, és készíts egy táblázatot, hogy a szenteknek hogyan kellett megszervezni magukat a nyugatra történő vándorláshoz!

C „Az a nép, akik elűztek”

Keress és sorold fel legalább öt tanítást a Tanok és szövetségek 136:33–42-ből, ami elmagyarázza, hogy miért ölték meg Joseph Smith prófétát, és mi történt az Amerikai Egyesült Államokkal a halála és a szentek üldöztetése miatt!

Brigham Young elnök

Menedékhely építése Isten királysága számára

Amikor a pionírok megérkeztek a Sóstó-völgybe, az jórészt lakatlan volt, mindentől távoli és elszigetelt. A keleten hátrahagyott jól öntözött farmokhoz képest ez gyakorlatilag egy sivatag volt. Az ott történő letelepedés hitet és erőfeszítéseket kívánt, de a szentek hitték, hogy Isten segítségével ez sikerülhet. 1847 végére több mint 2000 szent érkezett a Sóstó-völgybe, és közel 12 000 varakozott Winter Quarters-ben, Nebraska államban, és más településeken Iowa államban, hogy csatlakozzanak hozzájuk. Brigham Young elnök sugalmazott vezetése alatt az utolsó napi szentek folytatták a gyülekezést a Sziklás-hegységben, meghódították a sivatagot, biztonságos településeket alapítottak, és Jézus Krisztus evangéliumát bátran elvitték a föld sok nemzetének.

ÉLETÚTJA (1801–1877)

- 1801** Június 1-én született John és Abigail Howe Young gyermekeként Whitingham-ben, Vermont államban.
- 1824** November 8-án, 23 évesen feleségül vette Miriam Works-öt, aki 1832-ban halt meg.
- 1832** Április 14-én, 30 évesen megkeresztelkedett saját malmának tavában Mendon közelében, New York államban.
- 1832–33** 31–32 éves korában missziót szolgált Kanadában, és egy kisebb csoport megtérítet Kirtlandbe, Ohio államba vezetett.
- 1834** Február 18-án, 32 évesen feleségül vette Mary Ann Angellt; aki 1882-ban halt meg.
- 1835** Február 14-én, 33 évesen a Mormon könyve három tanúja – Oliver Cowdery, David Whitmer, és Martin Harris – felszentelte a Tizenkét Apostol Kvórumának egyik első tagjává.
- 1839–41** 38–40 éves korában missziót szolgált Nagy-Britanniában.
- 1840** Április 14-én, 38 évesen támogatták a Tizenkét Apostol Kvórumának elnökeként.
- 1844** 43 évesen az egyház vezetője lett a Tizenkét Apostol Kvóruma elnökeként, Joseph Smith próféta június 27-i halálát követően.
- 1846–47** 44–46 évesen vezette a kivonulást nyugatra a Sóstó völgyébe, majd ezután visszatért Winter Quarters-be, Nebraska államba.

- 1850–58** 49–57 évesen Utah első kormányzójaként szolgált.
- 1853** 51 évesen lefektette a Salt Lake Templom szegletkővét.
- 1877** Augusztus 29-én, 76 éves korában meghalt Salt Lake City-ben, miután több mint harminc évig elnökölt az egyház felett.

ELNÖKSÉGE (1844–1877)

- 1846–47** Kivezette a szenteket Nauvoo-ból, Illinois államból.
- 1849** Megszervezték a Vasárnapi Iskolát.
- 1850** Misszionáriusokat küldött Skandináviába, Franciaországba, Svájcba és a Hawaii-szigetekre.
- 1851** Az egyháztagok több mint 350 teleülést alapítottak az Egyesült Államok nyugati részén, továbbá Kanada és Mexikó egyes részein. Mormon könyvét először fordították le dán nyelvre.
- 1853** Megkezdődött a Salt Lake Templom építése.
- 1867** A Salt Lake Tabernákulum építése befejeződött; ott tartották az egyház általános konferenciáit.
- 1869** Megkezdődött a Fiala Nők szervezetének működése.
- 1875** Megkezdődött a Fiala Férfiak szervezetének működése.
- 1877** Felszentelték a St. George Templomot.

A szentek megszilárdítása Utah-ban

1. „Miután a szentek első csoportját a fennsíkon át sikeresen Utah-ba vezette, Brigham Young elnök figyelme most arra irányult, hogy Isten királyságát megalapítsák a sivatagban. Előrelátása és vezetése nyomán az egykor üres sivatagból egy gyarapodó civilizált vidék lett, mennyország a szentek számára. Szókimondó irányítása segítette a szenteknek új otthonuk lehetőségeinek meglátásában, és tovább vezette őket törekvéseikben Isten országának felépítésére.

2. Két nappal az első csoport megérkezése után Brigham Young és a Tizenkettek számos tagja megmászott egy kerek sziklát a hegyoldalon, melyet Young elnök látott már azelőtt egy látomásban, még mielőtt Nauvoo-t elhagyták volna. Letekintettek a völgy hatalmas területére és megjövendölték, hogy a föld minden nemzetsége szíves fogadtatásra lel majd ezen a helyen, és hogy a szentek itt gyarapodni fognak, és békére találnak. Ensign Peak-nek [Zászló-csúcs] nevezték el a dombot, a szentírás után Ésaías könyvében, mely ezt ígerte: »És zászlót emel a pogányok előtt és összegyűjti Izrael elszéledt fiait« (Ésaías 11:12). [Lásd *Journal of Discourses*, 13:85–86. o.]

3. Young elnök első cselekedete a nyilvánosság előtt az volt, hogy 1847. július 28-án kiválasztott egy központi telket egy templom számára, és kiadta az embereknek, hogy tervezzék meg a vázlatokat és a kivitelezést. Botját a kiválasztott pontra illesztve így szólt: »Itt építeni fogunk egy templomot Istenünknek!« Ez a kijelentés bizonyára vizsgálatot nyújtott a szenteknek, akik nem is olyan régen arra kényszerültek, hogy abbahagyják a templomi szertartásokat, amikor Nauvoo-t elhagyták.

4. Augusztusban az egyház vezetői és az első pionírcsoport legtöbb tagja visszatért Winter Quarters-be [Téli szálláshely], hogy családjukat előkészítsék arra, hogy a völgybe jöjjenek a következő évben. Megérkezésük után nem sokkal Brigham Young és a Tizenkettek Kvóruma úgy érezte, hogy eljött az ideje az Első Elnökség újrászervezésének. A Tizenkettek Kvórumának elnökét Brigham Youngot erősítették meg az egyház elnökeként. Heber C. Kimballt és Willard Richardst választotta tanácsosainak, és a szentek egyhangúan támogatták vezetőiket” (Örökségünk, 81–82. o.).

Heber C. Kimball

Brigham Young

Willard Richards

A völgyben töltött első év

5. „A szenteknek még két csoportja érkezett meg a Nagy-sóstó völgyébe 1847 nyarának vége előtt, és közel 2000 egyháztagból megalapították a Salt Lake Cöveket. Későn érő terményeket vetettek el, de az aratás gyér volt, és tavaszra sokan szenvedtek az élelmiszerhiánytól. John R. Young, aki még kisfiú volt abban az időben, ezt írta:

6. »Mire a fű elkezdett nőni, az éhség igen súlyosság vált. Hónapokig nem volt kenyérünk. Marhahús, tej, libatop, liliomgyökér és bogáncsok alkották az étrendünket. Pásztorfiú voltam, és míg a szabadban a nyáját őriztem, annyi bogáncsszarat ettem, míg hasam tele nem lett, mint egy tehéné. Végül olyan hasítóvá vált az éhség, hogy apánk levette az ágról az öreg madárceipegette ökörbőrt, melyből egy pompás leves került ki« [John R. Young, *Memoirs of John R. Young* (1920), 64. o.]. A telepesek összetartottak, és szabadon megosztották egymással, amijük volt. Így éltek túl ezt a nehéz időszakot.

7. 1848 júniusáig a telepesek két vagy három hektár földet bevetettek, és a völgy kezdett zöldnek és termékenynek tűnni. De a szentek aggodalmára fekete sáskák hatalmas seregei lepték el a veteményt. A telepesek minden tőlük telhetőt megtettek. Árkokat ástak, hogy vízzel elmosásuk a sáskákat. Botokkal és seprűvel csapkodták a rovarokat és megpróbálták őket elérgetni, de próbálkozásaiuk eredménytelenek maradtak. A sáskák egyre csak jöttek, és számuk végtelennek tűnt. John Smith pátriárka a Salt Lake Cövek elnöke egynapos böjtöt és imát rendelt el. Hamarosan sirályok tűntek fel az égen, nagy csapatokban, és leereszkedtek a sáskákra. Susan Noble Grant ezt mesélte az élményről: »Meglépetésünkre a sirályok szinte ragadozónak tűntek, amint felfalták a tülekedő, ugráló sáskákat« [Carter E. Grant, *The Kingdom of God Restored* (1955), 446. o.]. A szentek mindezt örömmel és csodálkozva nézték. Megmentették az életüket.

8. A szentek a nehéz körülmények ellenére teljes energiával, hittel dolgoztak, és hamarosan boldogultak. Egy Kaliforniába tartó utazó Salt Lake City-n áthaladva 1849 szeptemberében ezekkel a szavakkal fejezte ki elismerését irántuk: »Soha nem voltam náluk rendesebb, őszintébb, iparkodóbb és civilizáltabb emberek között, és leírhatatlan, hogy mit végeztek el itt a pusztában, ilyen rövid idő alatt. Ebben a városban, melynek körülbelül négy- vagy ötezer lakosa van, nem talákoztam egyetlen lusta polgárral sem, vagy bármilyen olyan személlyel, aki csavargónak látszott volna. Szép kilátásaik vannak a termést illetően, és mindebben olyan szellem és energia mutatkozik meg, mellyel semmilyen más város nem ér fel, amelyben valaha is jártam« [B. H. Roberts, *Life of John Taylor* (1963), 202. o.]” (Örökségünk, 82–83. o.).

Az olvasottak megértése

A völgyben töltött első év

aggodalmára (7. bek.) –
bánatára

ragadozó (7. bek.) –
nagyon éhes

Felfedezések

9. „1848 késő nyarán Brigham Young elnök ismét megtette az utat Winter Quarters-ből [Téli szálláshely] a Nagy-sóstó völgyébe. Amikor megérkezett, felismerte, hogy a szenteknek meg kell tudniuk, milyen készletek állnak rendelkezésükre az új környezetben. Sokat kaptak a területen élő indiánoktól, de Young elnök egyháztagokat is elküldött, hogy felfedező útkon megismerjék a növények gyógyító hatásait és a rendelkezésre álló természeti forrásokat.

10. Más felfedező csoportokat is kiküldött, hogy településhelyeket keressenek. Utazásaik során ezek az egyháztagok nem csak ásványkészletekre, bőséges faanyagokra, vízforrásokra és füves területekre lettek, de találtak letelepedésre alkalmas területeket is. Hogy elejét vegyék a földdel való spekulációnak, a próféta figyelmeztette a szenteket, hogy ne darabolják fel kijelölt földjüket azért, hogy másoknak eladhassák. A föld sáfárságukká lett, mellyel okosan és szorgalmasan kellett bánniuk, nem pénzügyi nyereszkes céljából kapták.

11. 1849 őszen Young elnök irányításával megalapították az Állandó Kivándorlási Alapot. Célja a szegények megsegítése volt, akik nem engedhették meg maguknak az utazást, hogy az egyház többi tagjához csatlakozzanak. Nagy áldozatok árán sok szent adakozott az alap javára, melynek eredményeként egyháztagok ezrei utazhattak el a Nagy-sóstó völgyébe. A megsegítettekől elvárták, hogy a kapott segély összegét amint tudják, visszafizessék. Ezeket a pénzösszegeket aztán mások megsegítésére használták fel. Az együttes erőfeszítés által a szentek megáldották a szűkölködők életét” (Örökségünk, 83–84. o.).

A BYU Szépművészeti Múzeuma jóvoltából. Minden jog fenntartva.

Az olvasottak megértése

Felfedezések

földdel való spekuláció (10. bek.) – földeket felvásárolnak, majd rengeteg pénzért eladnak

Kézikocsis pionírok

12. „Az 1850-es években az egyház vezetői úgy döntöttek: kézikocsis csoportokat szerveznek, hogy mérsékeljék a kiadásokat, és ezáltal minél több kivándorlónak nyújthassanak anyagi segítséget. A szentek, akik így utaztak, csak 45 kilogramm lisztet és behatárolt mennyiségű készleteket és személyes holmit helyezhettek el a kocsiban, melyet azután áthúztak a fennsíkon. 1856 és 1860 között tíz kézikocsis csoport utazott el Utah-ba. A tíz csoportból nyolc szerencsésen megérkezett a Nagy-sóstó völgyébe, de kettőt közülük, a Martin és a Willie kézikocsis csoportokat utolérte a korán beköszöntő tél, és sok szent meghalt közülük.

13. Nellie Pucell, egy pionír az egyik ilyen szerencsétlen sorsú csoportban, a fennsíkon töltötte be a tizedik születésnapját. Mindkét szülője meghalt az út során. Amint a csoport a hegyek felé közeledett, szörnyű hideg volt az idő, az élelmiszerkészletek kifogytak, és a szentek az éhezés miatt túlgyengék voltak ahhoz, hogy továbbhaladjanak. Nellie és nővére összerogytak. Amikor már majdnem feladták a reményt, a csoport vezetője értük jött egy kocsival. Nellie-t a kocsiba helyezte, Maggie-nek pedig azt mondta, hogy jöjjön a kocsi mellé és arra támaszkodva tartsa magát. Maggie szerencsés volt, mert a ráerőltetett mozgás megóvta attól, hogy teste megfagyjon.

14. Amikor elérték Salt Lake City-t, és Nellie cipőit és zoknijait, melyeket a fennsíkon át viselt, levették, és a fagyás következtében a bőr is lejött velük. Ennek a bátor lánynak fájdalmas műtéttel leamputálták a lábszárait, élete végéig a térdein járt. Később férjhez ment, hat gyermeket szült, és háztartását ellátva kitűnő utódokat nevelt. [Lásd „Story of Nellie Pucell Unthank”, *Heart Thorbs of the West*, szerk. Kate B. Carter, 12 köt. (1939–1951), 9:418–420. o.] Helyzete dacára megmutatkozó elszántsága, és azoknak a kedvessége, akik törődtek vele, jól példázza ezeknek az első egyháztagoknak a hitét, és készségüket az áldozathozatalra. Példájuk a hit öröksége minden olyan szent számára, aki követi őket.

15. Egy férfi, aki a Martin kézikocsis csoporttal szelte át a fennsíkot, sok évig élt Utah-ban. Egy napon olyan emberek között volt, akik elkezdtek élesen kritizálni az egyházi vezetőket, amiért valaha is hagyták, hogy a szentek átszeljék a fennsíkot oly kevés készlettel vagy védelemmel, amelyet egy kézikocsi csoport nyújtott. Az öregember hallgatott, míg nem állhatta meg tovább; akkor felemelkedett és erős érzelmekkel áthatva így szólt:

16. »Benne voltam abban a csoportban, és a feleségem is ott volt. . . Többet szenvedtünk annál, amit valaha is el tudnak képzelni, és sokan belehaltak a viszontagságokba és az éhezésbe, de hallották-e, hogy e csoport egy túlélője valamikor is kiejtett volna egy kritizáló szót? . . . *Azzal a biztos tudással kerültünk ki ebből, hogy Isten él, mert megismertük Őt a nyomorúságok közepette is.*

17. Húztam a kézikocsim, amikor olyan gyenge és fáradt voltam a betegségtől és az éhezéstől, hogy alig tudtam az egyik lábam a másik elé helyezni. Előrenéztem és meglátva egy homokfoltot vagy domboldalt, azt mondtam: addig tudok csak elmenni és ott fel kell adnom, mert nem tudom áthúzni rajta a terhemet. . . Továbbmentem, a homokig és amikor odaértem, a kocsi kezdett eltolni engem. Sokszor visszaneéztem, hogy lássam ki tolja a kocsimat, de senkit sem láttak szemeim. Akkor tudtam, hogy Isten angyalai ott vannak.

18. Sajnáltam-e, hogy úgy döntöttem: kézikocsival jövök? Nem. Akkor sem, és azóta életem egyetlen percében sem. *Az árat, amit azért fizettünk, hogy Isten megismerhessük, kiváltság volt megfizetni, és én hálás vagyok, hogy részem volt abban, hogy a Martin kézikocsis csoporttal jöhettem» [William Palmer, idézte David O. McKay, „Pioneer Women”, *Relief Society Magazine*, 1948. jan., 8. o.]*

19. Egyházi énekeskönyvünkben van egy ének az első egyháztagokról, akik bátran elfogadták az evangéliumot, és hosszú utat tettek meg, hogy a civilizáció peremén éljenek:

20. »Ők, a nemzet építői,
Utat vágva, merre menni kell;
Kövek, melyekre generációk léphetnek
Lettek mindennapos tetteik.
Új, biztos alapot emelve,
Nyomulnak a vad határvidéken,
Előre törve, mindig előre,
Az áldott, tisztelt pionírok!«

21. Példájuk megtanít minket arra, hogyan éljünk több hittel és bátorsággal saját országainkban:

22. »Mindig a szolgálat volt a jelszavuk;
A szeretet lett a vezérszavuk;
A bátorság soha ki nem alvó jelzőfényük,
Lobogott közel és távol.
Minden nap könnyítettek valakinek a terhén,
Minden nap felvidították valakinek a szívét,
Minden nap keresték a biztatás lehetőségét,
Az áldott, tisztelt pionírok!« [„They, the Builders of the Nation”, *Hymns*, 36. sz.]” (Örökségünk, 77–78., 80. o.).

Az olvasottak megértése

Kézikocsis pionírok

vezérszavak (22. bek.) – útmutató fény

Misszionáriusok válaszolnak az elhívásra

23. „Míg a levegőt a munka és a családi élet zaja töltötte be, Brigham Young elnök figyelme az egyház gondjaira irányult. Az 1849. október 6-án megtartott általános konferencia a Tizenkettek számos tagjának, újonnan elhívott misszionáriusokkal egyetemben megbízásokat adott, hogy szolgáljanak külföldi missziókban. Ők annak ellenére is elfogadták az elhívást, hogy ez családjaik, új otthonuk és sok befejezetlen dolog elhagyását jelentette. Erastus Snow számos elderrel együtt megkezdte a missziós munkát Skandináviában, míg Lorenzo Snow és Joseph Toronto Olaszországba utazott. Addison és Louisa Barnes Pratt visszatért Addison korábbi munkaterületére a Society-szigetekre. John Taylor Franciaországba és Németországba kapott elhívást. Amint a misszionáriusok kelet felé utaztak, elhaladtak a szentek mellett, akik az új Sionba igyekeztek a Sziklás-hegységben.

24. Szolgálatuk területén a misszionáriusok csodák tanúi voltak, és sok embert kereszteltek meg az egyházba. Amikor Lorenzo Snow, aki később az egyház elnöke lett, Olaszor-

szágban az ígét hirdette, látott egy három éves kisfiút, aki haldoklott. Felismerte a lehetőséget, hogy a gyermek meggyógyítása megnyithatja az utat az emberek szívéhez a területen. Azon az éjszakán hosszan, őszintén imádkozott Isten irányításáért, és a következő napon társával együtt börtöltek és imádkoztak a fiúért. Délután megáldották őt, és egy csendes imában segítséget kértek a munkájukhoz. A fiú egész éjjel békésen aludt és csodálatos módon meggyógyult. A gyógyítás híre elterjedt a Piedmont völgyeiben, Olaszországban. Ajtók nyíltak a misszionáriusok előtt, és sor került az első keresztelőkre is a területen. [Lásd Francis M. Gibbons, *Lorenzo Snow: Spiritual Giant Prophet of God* (1982), 64. o.]

25. 1852 augusztusában egy Salt Lake City-ben tartott különleges konferencián 106 elder kapott elhívást, hogy misszióba menjen szerte a világon. Ezek a misszionáriusok, azokkal egyetemben, akiket később hívtak el, Dél-Amerikában, Kínában, Indiában, Spanyolországban, Ausztráliában, Hawaiiin, és Óceániában hirdették az evangéliumot. Ezeknek a területeknek a legtöbb részén csak kevés kezdeti sikerük volt a misszionáriusoknak. De olyan magokat vetettek el, melyek eredményeként a későbbi misszionáriusi erőfeszítések során sok ember jött az egyházba.

26. Elder Edward Stevenson a Gibraltár misszióba kapott elhívást, Spanyolországba. Ez az elhívás visszatérést jelentett a szülőföldjére, ahol földijeinek bátran hirdette a visszaállított evangéliumot. Az ígéhirdetésért elfogták, és egy ideig börtönben is tartották, míg a hatóságok rá nem jöttek, hogy az öröket tanítja, egyet már majdnem meg is térítve közülük. Kiszabadulása után két embert megkeresztelt az egyházba, és 1854 januárjára megalakítottak egy tíz tagú gyülekezetet. Júliusban annak ellenére, hogy hat egyháztag elment, hogy Ázsiában a Brit hadseregben szolgáljon, a gyülekezetnek tizennyolc tagja volt, közöttük egy hetvenes, egy elder, egy pap és egy tanító, mely biztosította a gyülekezetnek a további növekedéséhez szükséges vezetőséget. [Lásd „The Church in Spain and Gibraltar”, *Friend*, 1975. máj., 33. o.]

27. A helyi kormányzat Francia Polinéziából 1852-ben kiűzte a misszionáriusokat. De a megtért szentek életben tartották az egyházat 1892-es, újabb térítési próbálkozásokig. Elder Tihoni és Maihea különösen bátrak voltak. Inkább elviselték a bebörtönzést és az egyéb megpróbáltatásokat, mintsem feladják a hitüket. Mindketten azon igyekeztek, hogy a szentek aktívak maradjanak és hűek az evangéliumhoz. [Lásd R. Lanier Britsch, *Unto the Islands of the Sea: A History of the Latter-day Saints in the Pacific* (1986), 21–22. o.]

28. Azok számára, akik az Egyesült Államokon kívül csatlakoztak az egyházhoz, a Sionba gyülekezés időszaka volt ez, mely egy hajóutat jelentett Amerikába. Elizabeth és Charles Wood az 1860-as évben hajóztak el Dél-Afrikából, ahol sok éven át dolgoztak, hogy az utazáshoz szükséges pénzt megkeressék. Elizabeth egy gazdag ember házvezetőnője volt, férje pedig téglákat készített, míg a szükséges pénzüsszeget megszerezték. Elizabethet ágyon vitték fel a hajóra, 24 órával azután, hogy megszülte fiát, és a kapitány ágyát kapta meg, hogy nagyobb kényelemben lehessen. Nagyon beteg volt az utazás alatt, kétszer majdnem meghalt, de megérte, hogy letelepedjen a Utah állambeli Fillmore-ban.

29. A misszionáriusokat nagyon megkedvelték a szentek azokban az országokban, ahol szolgáltak. Joseph F. Smith missziójának vége felé Hawaii, 1857-ben nagyon beteg lett, magas lázzal, mely három hónapig megakadályozta, hogy dolgozni tudjon. Abban az áldásban részesült, hogy Ma Mahuhii, egy hithű hawaii szent viselte a gondját. Úgy táplálta Josephet, mint a saját fiát, a szeretetnek egy erős köteléke alakult ki kettejük között. Évekkel később, amikor már az egyház elnöke volt, Joseph F. Smith meglátogatta Honolulu, ahol rögtön megérkezése után meglátogatott egy vak öregasszonyt, egy pár szépen kiválasztott banánt hozva kezében felajánlásként. Hallotta hívását: »Iosepa, Iosepa« (Joseph, Joseph). Rögtön odarohant hozzá, megölelte és megcsókolta őt, és fejét simogatva így szólt: »Mama, Mama, kedves öreg Mamám«. [Lásd Charles W. Nibley, „Reminiscences of President Joseph F. Smith”, *Improvement Era*, 1919. jan., 193–194. o.]” (Örökségünk, 84–86. o.).

Az olvasottak megértése

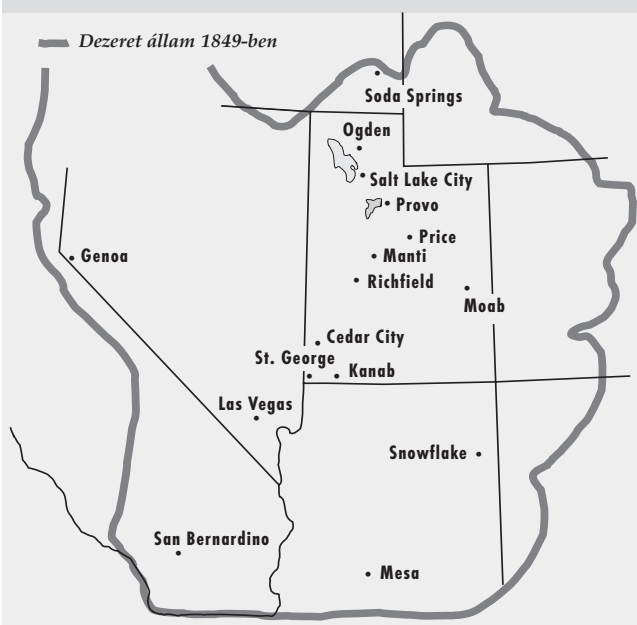
Misszionáriusok válaszolnak az elhívásra

térítés (27. bek.) – erőfeszítések mások Krisztushoz, az evangéliumhoz és az egyházhoz történő térítésére

Elhívások a telepítésre

30. „Utah-ban, Idaho déli részén és később Arizonában, Wyomingban, Nevadában és Kaliforniában sok közösséget olyan egyének és családjaik alapítottak, akiket az általános konferenciák alkalmával hívtak el. Brigham Young irányította ezeknek a közösségeknek a megalapítását, ahol új telepések ezrei lakhattak és gazdálkodhattak.

Néhány a 350 településből, amit Brigham Young elnöksége alatt alapítottak meg

31. Élete folyamán az egész Nagy-sóstó völgyét és sok határos területet telepítették be. 1877-re, amikor Brigham Young meghalt, több mint 350 települést alapítottak meg, 1900-ra pedig már majdnem 500 létezett. Az egyik első egyházi felhatalmazott, Brigham Henry Roberts, feljegyezte, hogy a mormon telepítés sikere »az emberek vezetőik iránti hűségéből« eredt, »és az önzetlen, odaadó, személyes áldozathozatalukból«, amint eleget tettek Young elnök által kapott elhívásuknak [idézte Russel R. Rich, *Ensign to the Nations* (1972), 349. o.]. A telepések feláldozták fizikai kényelmüket, barátaik társaságát, és néha még az életüket is, hogy kövessék az Úr profétáját.

32. Az általános konferencia ülésein Young elnök felolvasta azoknak a testvéreknek és családjaiknak neveit, akik elhívást kaptak, hogy kinti területekre költözzenek. Ezek a telepések úgy tekintettek erre, mint egy misszióelhívásra, és tudták, hogy addig maradnak majd a kijelölt területen, amíg fel nem mentik őket. Saját költségükön, saját készleteikkel utaztak új területekre. Sikerük azon múltott, milyen jól használták fel a rendelkezésre álló erőforrásokat. Mezőket mértek fel és tisztítottak meg, örlőmalmokat építettek, öntözőcsatornákat ástak, hogy vizet vezessenek a földekre, legelőket kerítettek be az állataiknak és utakat építettek. Bevettették a földeket és a kerteket, egyházi épületeket és iskolákat építettek, és próbáltak barátságos viszonyban maradni az indiánokkal. Segítettek egymásnak a betegségben éppen úgy, mint a születeknél, az elhalálozásoknál és az esküvőknél.

33. 1862-ban Charles Lowell Walker elhívást kapott, hogy Utah déli részén telepedjen le. Részt vett egy azok számára tartott gyűlésen, akiket elhívtak, és ezt jegyezte fel: »Egy olyan tantételt tanultam itt, amelyet egy darabig nem fogok elfelejteni. Megnyilvánult előttem, hogy az engedelmesség nagy-szerű tantétel a mennyben és a földön. Itt dolgoztam legalább hét éven át, hőségben és hidegben, éhezve, kedvezőtlen körülmények közepette, és végre van egy otthonom, egy parcella, melynek gyümölcsfái éppen hogy csak elkezdtek gyümölcsöt hozni és csinosodni. De itt kell hagynom, el kell mennem és meg kell tennem Mennyei Atyám akarátát, aki mindent hatályon kívül helyez azok javára, akik szeretik és félik Őt. Istenhez imádkozom erőért, hogy oly módon tehessek eleget az elvárásoknak, amely elfogadható lesz az Ő szemében« [Diary of Charles Lowell Walker, szerk. A. Karl Larson és Katharine Miles Larson, 2 köt. (1980), 1:239. o.].

34. Charles C. Rich, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja szintén kapott egy telepítésre szóló elhívást. Brigham Young elhívta őt és néhány másik férfitestvért, hogy vegyék családjaikat és telepedjenek le a Medve-tó völgyében [Bear Lake

Valley], körülbelül 250 kilométerre északra Salt Lake City-től. A völgy nagyon magasan feküdt és nagyon hideg volt, télen mély hó takarta. Rich testvér nemrég tért vissza egy európai misszióról, és nem várta izgatottan, hogy családjával elköltözzön és nehéz körülmények között ismét nekivágjon. De elfogadta az elhívást, és 1864 júniusában megérkezett a Bear Lake völgyébe. A következő tél különösen zord volt, és tavaszra a többi testvérek közül néhányan úgy döntöttek, hogy elmennek. Rich testvér tudatában volt annak, hogy nem lesz könnyű az élet ilyen hideg éghajlat alatt, de azt mondta:

35. »Sok nehézség merült fel. Ezt elismerem ... és ezekben mindannyiunknak része volt. Ha el akartok menni valahova máshova, ez jogotokban áll, és én nem akarok titeket ettől megfosztani. ... De nekem itt kell maradnom, akkor is, ha egyedül maradok. Young elnök hívott el engem ide, és én itt is fogok maradni, amíg fel nem ment, és meg nem engedi, hogy elmenjek.« Rich testvér családjával ott maradt, és egy virágzó közösségnek lett a vezetője az elkövetkező évtizedek során. [Lásd Leonard J. Arrinton, *Charles C. Rich* (1974), 264. o.] Más ezekhez hasonlóan készségesen engedelmeskedett vezetőinek, hogy segítsen az új királyságának felépítésében” (Örökségünk, 86., 88–89. o.).

Az olvasottak megértése

Elhívások a telepítésre

telepítés (alcím) – új városok : fizikai kényelem (31. bek.) –
megalapítása : örömet és boldogságot
: fokozó tulajdonok

Kapcsolatok az indiánokkal

36. »Ahogy a telepesek egyre távolabb költöztek a határvidéken, gyakran volt dolguk az indiánokkal. Néhány nyugati telepessel ellentétben Brigham Young elnök arra tanította a szenteket, hogy etessék bennszülött testvéreiket, és próbálják meg őket behozni az egyházba. Térítési erőfeszítéseket tettek a Lemhi erődnél, Idaho területének Salmon-folyó régiójában, és az Elk Mountain településen, Colorado felső részén, Utah területén. Young elnök Segítőegyleteket is alapított, melynek tagjai ruhákat varrtak indián testvéreiknek, és pénzt gyűjtöttek, hogy segítsenek az élelmezésükben.

37. Amikor Elizabeth Kane, aki Thomas L. Kane, a szentek egy nagyszerű nem-egyháztag barátjának a felesége volt, átutazott Utah államon, egy megfáradt mormon asszony otthonában szállt meg. Elizabeth nem tartotta nagyon sokra az asszonyt, míg meg nem látta, hogyan bánik az indiánokkal. Amikor az asszony vacsorázni hívta vendégeit, szölt egy pár szót a várakozó indiánokhoz is. Elizabeth megkérdezte, hogy mit mondott az asszony az indiánoknak, és egy fiú a családból, így válaszolt: »Ezek az idegenek az elsők, és csak annyit főztem, amennyi nekik elég; de a ti ételetek is fő a tűzön, hívni foglak benneteket, amint készen van«. Elizabeth hitetlenkedve megkérdezve, hogy tényleg megeteti-e az indiánokat. A fiú ezt mondta: »Anyá kiszolgálja őket, éppen úgy, mint önt, és

helyet ad nekik az asztalnál«. Fel is szolgált nekik, kiszolgálva őket, amíg ettek. [Lásd Elizabeth Wood Kane, *Twelve Mormon Homes Visited in Succession on a Journey through Utah to Arizona* (1974), 65–66. o.]” (Örökségünk, 89–90. o.).

A papság és a segédszervezetek funkcióinak megszervezése

38. »Idősebb éveiben Young elnök világossá tett és megállapított néhány fontos papsági feladatkört. A Tizenketteknek azt az útmutatást adta, hogy tartsanak konferenciát minden cövekben. Ennek eredményeképpen hét új cövet és 140 új egyházközséget hoztak létre Utah területén. Világosan meghatározták a cövekelnökök, a főtanácsosok, a püspökségek és a kvórumelnökségek feladatait, és emberek százait hívták el ezeknek a pozícióknak a betöltésére. Azt tanácsolta az egyháztagoknak, hogy rendezzék életüket és fizessék a tizedüket, böjti felajánlásait és más adományait.

39. 1867-ben a próféta George Q. Cannont jelölte ki a Vasárnapi Iskola általános főfelügyelőjének, és a Vasárnapi Iskola pár éven belül állandó részévé vált az egyház szervezetének. 1869-ben Young elnök elkezdett hivatalos utasításokat adni leányainak a szerény életvitelt illetően. 1870-ben Takarékosági Egyesület (a *takarékosság* a túlzások visszafogását jelenti) megalakításával ezt a tanácsot minden fiatal nőre kiterjesztette. Ez volt a kezdete a Fiala Nők szervezetének. 1877 júliusában a Utah állambeli Ogdenbe utazott, hogy megszervezze az első cövek Segítőegyletet” (Örökségünk, 90. o.).

Az olvasottak megértése

A papság és a segédszervezetek funkcióinak megszervezése segédszervezet (alcím) – a papság alatt álló szervezet, mint például a Vasárnapi Iskola és a Segítőegylet

Milyen hatással volt a kaliforniai aranyláz a szentekre a Sóstó völgyben?

1848-ban, amikor Kaliforniában aranyra leltek, az áldás volt a hithűnek, de kísértés a gyenge hitűeknek. Aranyásók özönlöttek át a fennsíkon keletről és haladtak át a Sóstó völgyén. Néhány egyháztag, akiknek nem tetszettek a

nehéz körülmények a völgyben, felpakolták a kocsijaikat és felkészültek az indulásra. Brigham Young elnök azt tanácsolta: „Isten rendelte el ezt a helyet az Ő szentjeinek gyülekezésére, és itt jobban fogtok boldogulni, mint az aranybányáknál. . . . Nincs még egy ilyen ország, amely ilyen gazdag lenne aranyban, ezüstben és a föld ásvány kincseiben; azonban hagyjátok azokat békén; hagyjátok, hogy mások keressék azokat, mi pedig megműveljük a földet” (Brown, *Giant of the Lord*, 132–133. o.). Néhányan elmentek Kaliforniába, de a többség hű maradt és bőséges aratásban volt része abban az évben.

Az 1849-es híres aranyláz közvetlenül megáldotta a szenteket, akik a Sóstó völgyében éltek. A Kaliforniába szállító kereskedők Salt Lake City-be érve megtudták, hogy a hajóval szállított étel, ruházat és szerszámok már elérték a piacokat, ezért áruikat nagy árengedménnyel eladták a szenteknek. Ezenfelül az aranyásók felvettek szenteket, hogy javítsák meg a kocsijaikat. Továbbá üres kocsikat küldtek Salt Lake-ből, hogy gyűjtsék össze az úton elhagyott dolgokat, amiket az utazók azért szórta le a kocsikról, hogy könnyítsenek a terheken, hogy hamarabb az aranymezőkre érjenek.

Az olvasottak tanulmányozása

A „Brigham Young elnök” rész tanulmányozása közben végezz el hármat az alábbi tevékenységekből (A–D)!

A Új haza

- Képzeld el, hogy egy csoport embert vezetsz, hogy új hazát alapítsatok! Sorold fel a füzetedbe a „Sorrendem” címszó alá a következő eseményeket abban a sorrendben, ahogy te azt elvégeznéd:
 - Felosztani a földet az emberek között.
 - Imádkozni és böjtölni különleges problémák legyőzésére.
 - Elültetni a terményeket.
 - Keményen dolgozni a fejlődés érdekében.
 - Kijelölni egy helyet egy templom számára.
 - Megszervezni az egyházat.
 - Sugalmazott tervet készíteni a jövőre.
- Nézd át az 1–11-ig bekezdéseket, majd a „Pionírok sorrendje” címszó alatt sorold fel ugyanazokat az eseményeket, de abban a sorrendben, ahogy azokat Brigham Young elnök és a szentek megtették a Sóstó völgyében eltöltött első néhány hónap alatt!
- Miben gyakorolt rád nagy hatást a sorrend, amiben megtették azokat?
- Hogyan tudod alkalmazni ezt a példát az életedben felállított fontossági sorrendre?

B Keress történeteket, melyek kapcsolódnak a himnuszhoz!

- Figyelmesen olvasd el az „Ők, a nemzet építői” című himnusz szövegét a 20. és a 22. bekezdésben!
- Írd le a füzetedbe a következő szavakat és kifejezéseket! Ezután keress egy történetet a „Brigham Young elnök” című olvasmányból, ami példázza az adott szót vagy kifejezést, és írd le a történetet egy mondatban összefoglalva a listádon szereplő bejegyzés mellé!
 - utat vágni
 - nyomulni a vad határvidéken
 - előre törni
 - szolgálat
 - szeretet
 - bátorság
 - áldott

C Rajzolj térképet!

- A füzetedbe rajzolj vagy másolj bele egy világtérképet! A térképeden jelöld meg az összes olyan országot, ahová Brigham Young elnök misszionáriusokat küldött (lásd a 23–29. bekezdést)!
- Válaszolj a következő kérdésekre:
 - Ezek közül az országok közül hol szeretnél leginkább missziót szolgálni? Miért?
 - Mit gondolsz, miben változott meg azok gyermekeinek az élete, akiket távoli missziókra hívtak el szolgálni?
 - Mi volt a legnehezebb feladat, amire az Úr hívott el, hogy megtegyél? Ez az élmény hogyan járult hozzá a fejlődésedhez?

D Írj egy történetet!

Brigham Young elnök sok egyháztagot hívott el, hogy létesítsenek telepeket a mai Utah és az azt környező államok területén. Olvasd el a 30–35. bekezdést, és tedd meg a következőket:

- Sorold fel mind egyes személy nevét, akit elhívtak, hogy alapítson egy új közösséget! A név mellé írd oda azt az emberi jellemvonást, ami szerinted leginkább mutatja, hogy az adott személy képes lesz elviselni egy megpróbáló feladatot!
- Nézd meg a családot a fakunyhó előtt a 169. oldalon található képen! Képzeld el, hogy te annak a családnak vagy egy tagja, és egy rövid történetben írd le, hogy mit éreztél, amikor Brigham Young elnök elhívott benneteket, hogy létesítsetek egy települést azon a területen!

Mit hagyott örökségül Brigham Young elnök

Egy utolsó napi Mózes

*Brigham Young elnökről
szólva George Q. Cannon
elnök, aki tanácsos volt
az Első Elnökségben,
kijelentette: „Menjetek és
olvassátok el Young elnök
beszédeit, és ha most nem
hiszitek, hogy ő próféta
volt, úgy gondolom, hogy
miután elolvastátok azokat,
biztosak lesztek benne,
hogy ő az volt, mert
népéhez prófétaként beszélt
a jövőt illetően, és szavai
tele voltak isteni bölcsességgel,
és életében szüntelenül*

folyó pataként ontotta azokat” (Gospel Truth, 1:328. o.).

Brigham Young elnök halála és öröksége

1. „Vezetőként Brigham Young elnök gyakorlatias volt és energikus. Elutazott az egyház településeire, hogy utasítsa és biztassa a szenteket. Irányítás és példamutatás által megtanította az egyháztagoknak, hogy elhívásaiknak tegyenek eleget az egyházban.

2. Élete értékelésénél Young elnök a következőket írta egy New York-i újság kiadójának adott válaszként:

3. »Életem utolsó 26 évének summája röviden összefoglalva a következő: Ennek a területnek a benépesítése körülbelül százezer utolsó napi szenttel, több mint 200 város alapítása, népünk betelepítése a városokba és falvakba, . . . iskolák, gyárak, malmok és más intézmények létrehozása, melyek közösségeink tökéletesítését és boldogulását segítik elő.

4. Egész életemet a Mindenható szolgálatának szenteltem« [idézte Hinckley, *A visszaállított igazság*, 128. o.].

5. 1876 szeptemberében Young elnök erőteljes tanúságot tett az Üdvözítőről: »Bizonyoságot teszek, hogy Jézus a Krisztus, a világ Üdvözítője és Megváltója; engedelmeskedem szavainak, és felismertem ígértét. Az ismeretet, mellyel róla rendelkezem, ennek a világ-nak a bölcsessége se nem adhatja meg, se nem veheti el« [Journal of Discourses, 18:233. o.].

6. 1877 augusztusában Young elnök nagyon beteg lett, és az orvosok ápolása ellenére egy héten belül meghalt. 76 éves volt, és már 33 éve vezette az egyházat. Ma úgy emlékezünk rá, mint a tetterős prófétára, aki a mai napi Izráelt elvezette az ígért földjére. Beszédei szóltak a hétköznapi minden oldaláról, nyilvánvalóvá téve, hogy a vallás része a mindennapos élményeknek. Szemlélete a határvidékről és érzékeny útmutatása arra készítette népét, hogy látszólag lehetetlen feladatokat hajtsanak végre, amint a mennyek áldásával királyságot teremtettek a sivatagban” (Örökségünk, 90–91. o.).

Brigham Young tanításai és bizonyága

7. Máté 5:48-ra utalva Young elnök azt mondta: „Megváltoztathatjuk a kifejezőmódját a mondatnak, és mondhatjuk azt: »Legyetek azért ti olyan tökéletesek, amilyenek csak tudtok«, mert mi csak ennyit tehetünk, ámbár meg van írva, hogy legyetek azért ti tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes. . . . Amikor tudásunkhoz mérten a lehető legjobban cselekszünk, . . . olyan igazultak vagyunk, mint az angyalok, akik Isten trónja előtt vannak” (Discourses of Brigham Young, 89. o.).

8. Majdnem három évvel azután, hogy Joseph Smith próféta meghalt, Brigham Young látta őt egy álomban vagy egy látomásban. Young elnök megkérdezte a prófétát, hogy üzen-e valamit az egyház tagjai számára. „Joseph közelebb lépett hozzám, és nagyon komoly tekintettel, de kedvesen azt mondta: »Mondd meg a népnek, hogy legyenek alázatosak és hithűek, és bizonyosodj meg arról, hogy megtartják az Úr szellemét és az majd a helyes úton vezeti őket. Vigyázzanak, hogy ne forduljanak el a kicsi, halk hang elől; az megtanítja nekik, hogy mi kell tenniük és hová kell menniük. . . . Meg tudják majd különböztetni az Úr Szellemét a többi szellemtől; békét és örömet sugall majd a lelküknek; a rosszindulatot, a gyűlöletet, a viszályt és minden gonosz dolgot kivesz a szívükből; és minden vágyuk az lesz majd, hogy jót tegyenek, igazlelkűséget teremtsenek és felépítsék Isten királyságát» (Manuscript History of Brigham Young, 1846–1847, összeáll. Elden J. Watson [1971], 529. o.).

9. „Leginkább attól félttem ezt a népet, hogy meggazdagodnak ezen a földön, elfelejtik Istent és népét, kőverre híznak, magukat kirekesztik az egyházból, és a pokolra jutnak. Ez

a nép elvisel majd lincselést, rablást, nyomort, mindenféle üldöztetést, és igazak maradnak. De a legnagyobb félelmem az, hogy nem tudják elviselni a gazdagságot” (idézte Kimball, *Miracle of Forgiveness*, 48. o.).

10. „Nem számít, hogy neked vagy nekem van-e kedvünk imádkozni. Amikor eljön az ideje az imádkozásnak, imádkozz! Ha nincs kedvünk hozzá, imádkozzunk addig, amíg lesz! ... Meglátjátok majd, hogy azok, akik arra várnak, hogy a Szellem rávegye őket, hogy imádkozzanak, nem sokat fognak imádkozni ezen a földön” (*Discourses of Brigham Young*, 44. o.).

11. „Úgy olvassátok a szentírásokat, testvéreim, mintha ezer, kétezer, vagy ötezer évvel ezelőtt ti írtátok volna? Úgy olvassátok a szentírásokat, mintha azok helyében lennétek, akik azokat írták? Ha úgy érzitek, hogy nem, akkor a ti kiváltságotok az, hogy úgy tegyetek; hogy olyan jártasak legyetek Isten írott igéjének szellemében és jelentésében, mint amilyen jártasak vagytok a mindennapi életetekben és munkátokban” (*Discourses of Brigham Young*, 128. o.).

12. „még inkább félek attól, hogy ez a nép annyira bízik a vezetőiben, hogy nem kérdezik meg maguknak Istentől, hogy Ő vezeti-e őket. Félek attól, hogy vak önbizalomba vonulnak, örökkévaló sorsukat vezetőik kezébe helyezve, vakmerő magabiztossággal, ami önmagában meghiúsítaná Isten üdvözülésükre vonatkozó tervét, és meggyengítené a befolyást, amivel vezetőikre lehetnének, ha tudatában lennének, Jézus kinyilatkoztatásai által, hogy a helyes úton vezetik őket” (*Discourses of Brigham Young*, 135. o.).

13. „Miért hagyják ott az emberek a hitüket? Tudjátok, mi »Sion jó öreg hajóján« vagyunk, az óceán közepén. Jön egy vihar, és a tengerészek azt mondják: nehezen bírja a hajó! – Én nem maradok itt – mondja az egyik –, nem hiszem, hogy ez »Sion hajója«! – De az óceán közepén vagyunk! – Nem érdekel, nem maradok itt! Leveszi kabátját és leugrik a fedélzetről. Meg fog fulladni? Igen. Így van ez azokkal is, akik elhagyják ezt az egyházat. Ez »Sion jó öreg hajója«, maradjunk hát rajta!” (*Discourses of Brigham Young*, 85. o.).

14. „Úgy érzem, hozsannát szeretnék kiáltani minden alkalommal, amikor arra gondolok, hogy valaha is ismertem Joseph Smith prófétát, akit az Úr támasztott és szentelt fel, és akinek kulcsokat és hatalmat adott, hogy felépítse és támogassa Isten királyságát a földön. ...

15. Ki mondhat bármit is igazságosan Joseph Smith ellen? Olyan jól ismertem, mint bármely más embert. Nem hiszem, hogy az édesapja vagy az édesanyja jobban ismerte őt, mint én. Nem hiszem, hogy él olyan ember a földön, aki jobban ismerte, mint én; és én bátran kijelentem, hogy Jézus Krisztust kivéve nem élt vagy él jobb ember nála ezen a földön. Én vagyok az ő tanúja” (*Discourses of Brigham Young* 458–459. o.).

16. „Az elnökök, az apostolok és az elderek végezzék el azt a munkát, amit az Úr adott nekik, hogy elvégezzenek, és tartsák be a tanácsot, ami adatott nekik, és a királyság tovább gördül előre, megnő az ereje, a fontossága, a nagysága és a hatalma, a bölcsessége, az intelligenciája és a dicsősége, és senkinek nem kell aggódnia, mert ezt a királyságot az Úristen alapította, melyet páratlan bölcsessége és hatalma tart fenn, a kezdetektől a napjainkig” (*Discourses of Brigham Young*, 149. o.).

Az olvasottak megértése

Brigham Young tanításai és bizonyossága

- igazultak vagyunk** (7. bek.) – olyan igazak, mint
rosszindulat (8. bek.) – vágy, hogy másokat szenvedni lássunk
viszály (8. v.) – nézeteltérés, vitatkozás
- vak önbizalom** (12. bek.) – meggondolatlan hit, hogy minden jól van
vakmerő magabiztosság (12. bek.) – a vezetőkbe kizárólag a pozíciójuk miatt vetett bizalom

Az olvasottak tanulmányozása

A „Mit hagyott örökségül Brigham Young elnök?” rész tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–C)!

A Kérdések Brigham Youngról

Az 1–6. bekezdésben, valamint a „Brigham Young élete és elnöksége” táblázatban (165. o.) található információk felhasználásával válaszolj a következő kérdésekre:

1. Hány éves volt Brigham Young és mióta volt az egyház tagja, amikor apostollá szentelték?
2. Mit tett azalatt, amíg Joseph Smith próféta a Liberty börtönben volt? (Lásd T&S 121, fejléc.)
3. Sorolj fel öt olyan áldást, amiben te vagy a családod részesült,

ami Brigham Young elnökségének köszönhetően kezdődött az egyházban!

B Saját szavaiddal

1. Válassz ki hármat a 7., 9., 13–16. bekezdés közül, és írd le őket a saját szavaiddal!
2. Minden általad írt bekezdés után adj egy példát egy kérdésre, vagy egy problémára, amivel egy ember találkozhat, és amire válaszolni lehet azzal a tanítással! Például a 10. bekezdésben található tanítás segíthet annak az embernek, aki nem érzi, hogy imádkoznia kell.

C Hasonlítsd össze az állításokat!

1. Olvasd el a következő szentírásrészleteket, utána pedig sorold fel az utalásokat egy oszlopba a füzetedbe: Dániel 2:44–45; Máté 5:48; 2 Nefi 32:8–9; Alma 24:30; Tanok és szövetségek 11:12–14!
2. Nézd át a 7–8., 10., 13. és a 16. bekezdést! A füzetedben írd a bekezdés számát ahhoz a szentírásrészlethez, amihez a legjobban illik!

John Taylor elnök

A szabadság bajnoka

A Brigham Young elnök halálát közvetlenül követő évtizedekben a szenteknek nagyon sok nehézséggel kellett szembenézni. Az Egyesült Államok kormánya, számos politikai és egyházi reformcsoport bátorításával és támogatásával, törvényeket hozott a többnejűség gyakorlása ellen. Ezeket a törvényeket 1875-től kezdték érvényre juttatni azzal, hogy a reformcsoportok durva sajtókampányt indítottak az egyház ellen. A kormányhatóságok erős üldöztetése ellenére az egyház, John Taylor elnök tehetséges vezetésével, folyamatosan nőtt és terjeszkedett.

ÉLETÚTJA (1808–1887)

1808	November elsején született James és Agnes Taylor gyermekeként Milnthorpe-ban, Angliában.
1833	Január 28-án, 24 évesen feleségül vette Leonora Cannont; aki 1868-ban halt meg.
1836	Május 9-én, 27 évesen megkeresztelkedett Leonorával együtt a Fekete-pataokban, Georgetownban, Kanada Ontario tartományában.
1838	December 19-én, 30 éves korában apostollá szentelte Brigham Young és Heber C. Kimball.
1839–41	31–32 évesen Angliában szolgált missziót.
1844	35 éves korában súlyosan megsebesült a Carthage börtönben, amikor Joseph Smith prófétát és Hyrum Smith-t június 27-én megölték.
1846–47	37–38 évesen másodszor szolgált missziót Angliában.
1849–52	40–43 éves korában Franciaországban és Németországban szolgált missziót, és kiadta a Mormon könyvét franciául és németül.
1854–57	45–48 éves korában elnökölt a Keleti Államok Misszióban.
1877	68 évesen az egyház vezetője lett a Tizenkét Apostol Kvóruma elnökeként, Brigham Young elnök augusztus 29-ei halálát követően.
1880	71 évesen, október 10-én az egyház elnökeként támogatják, elder George Q. Cannonnel és Joseph F. Smith tanácsosokkal együtt.
1887	Július 25-én, 78 éves korában meghalt Kaysville-ben, Utah államban, miután közel hét évig volt az egyház elnöke.

ELNÖKSÉGE (1877–1887)

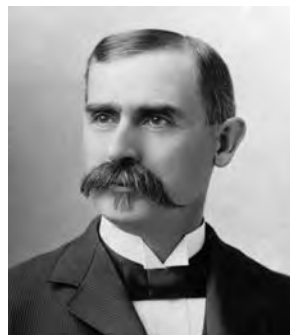
1878	Megszervezték az Elemit.
1880	Az Igazgyöngyöt elfogadták szentírásként.
1884	Felszentelte a templomot Loganben, Utah államban.
1886–87	Még több egyháztagot küldtek lakni Mexikóba és Kanadába.

John Taylor elnökről

1. „Brigham Young elnök halála után három évig a Tizenkét Apostol Kvóruma, mely felett John Taylor elnökölt, vezette az utolsó napi szenteket. 1880. október 10-én támogatták John Taylort, hogy az egyház elnöke legyen. Taylor elnök tehetséges író és újságíró volt, aki megjelentetett egy könyvet az engesztelő áldozatról, és ő szerkesztette az egyház legfontosabb folyóiratait, többek között a *Times and Seasons*-t és a *Mormon*-t. Számos alkalommal tanúbizonyságát adta bátorságának és mély eltökéltségének a visszaállított evangélium mellett. Önkéntesen csatlakozott testvéreihez a Carthage börtönben, ahol négy lövést is kapott. Személyes jelmondata: »Isten királysága vagy semmi«, kifejezte hűségét Isten és az egyház iránt” (*Örökségünk*, 93. o.).

Misszionáriusi munka

2. „Taylor elnök eltökélte magát, hogy minden tőle telhetőt megtesz azért, hogy az egész világon hirdessék az evangéliumot. Az 1879-es októberi általános konferencián elhívta Moses Thatchert, az egyház legújabb apostolát, hogy kezdjen el téríteni Mexikóvárosban, Mexikóban. Elder Thatcher és két másik misszionárius 1879. november 13-án Mexikóvárosban megszervezte az egyház első gyülekezetét, Dr. Plotino C. Rhodacanyval a gyülekezet elnökeként. Dr. Rhodacany úgy tért meg, hogy elolvasott egy spanyol nyelvű füzetet a Mormon könyvéről, és írt Taylor elnöknek, hogy további információkat kaphasson az egyházzól.

3. A magot alkotó tizenkét egyháztaggal és három misszionáriussal a visszaállított evangélium lassan terjedni kezdett a mexikói emberek között. 1881. április 6-án elder Thatcher, Feramorz Young és Pais testvér felmáztak a 4725 méter magas Popocatepetl hegy tetejére és egy rövid felszentelő ünnepséget tartottak. Az Úr előtt letérdelve elder Thatcher felszentelte Mexikó földjét és népét, hogy meghallják igaz pásztoruk, az Úr hangját.

4. Elder Thatcher visszatért Salt Lake City-be, és azt javasolta, hogy további misszionáriusokat is hívjanak el mexikói szolgálatra. Hamarosan számos fiatal férfi dolgozott már Mexikóvárosban, közöttük Anthony W. Ivins, az Első Elnökség egy jövőbeli tagja. Az egyház erőfeszítéseinek részeként a mexikói misszióban 1886-ban kiadták a Mormon könyvét spanyol

nyelven. Meliton Trejo, története, aki segítette a Mormon könyve és más egyházi irodalom spanyolra fordításában, bemutatja, hogyan irányítja munkáját az Úr.

5. Meliton Trejo Spanyolországban született és úgy nőtt fel, hogy nem állapodott meg egyik vallás mellett sem. A Fülöp-szigeteken szolgált a katonaságban, amikor egy megjegyzést halott a Sziklás-hegységben élő mormonokról, erős vágyat érzett arra, hogy meglátogassa őket. Később nagyon beteg lett, és egy álomban azt az utasítást kapta, hogy látogasson el Utah államba. Amikor meggyógyult, elutazott Salt Lake City-be. Találkozott Brigham Younggal és tanulmányozta az evangéliumot. Meggyőződött arról, hogy rátalált az igazságra, és az egyház tagjává lett. Szolgált egy missziót Mexikóban, és azután már szellemileg és intellektuálisan is készen állt arra, hogy fontos szerepet játsszon abban a törekvésben, hogy a spanyolul beszélő emberek saját nyelvükön olvashassák Mormon könyvét.

6. Taylor elnök arra is hívott el misszionáriusokat, hogy az evangéliumot az Amerika nyugati részén élő indiánoknak is elvigyék. Amos Wright munkája különösen gyümölcsöző volt a Shoshone törzsből, akik a Wyoming állambeli Wind River [Szél-folyó] rezervátumban éltek. Alig néhány hónapos szolgálat után Wright több mint 300 indiánt keresztelt meg, közöttük Washakie Főnököt is. Utolsó napi szent misszionáriusok az Arizonában és Új Mexikóban élő navaho, pueblo és zuni indiánokhoz is elvitték az evangéliumot. Wilford Woodruff egy évig térített többek között a hopi, az apacs és a zuni indiánoknál. Ammon M. Tenney több mint száz zuni indián megkeresztelésénél segédkezett.

7. A misszionáriusok Angliában és Európában is folytatták az evangélium tanítását. 1883-ban a Németországban született Thomas Biesinger, aki a Utah állambeli Lehiben lakott, elhívást kapott az európai misszióban való szolgálatra. Paul Hammerrel együtt Csehszlovákiába, Prágába küldték őket, amely abban az időben az Osztrák-Magyar Monarchiához tartozott. A törvény értelmében nem téríthettek a misszionáriusok, ezért alkalmi beszélgetéseket kezdeményeztek az emberekkel, akikkel találkoztak. Ezeknek a beszélgetéseknek a témája gyakran terelődött a vallásra. Még csak egy hónapja tették ily módon a dolguk, amikor elder Biesingert elfogták és két hónapra bebörtönözték. Amikor kiszabadult, abban az áldásban részesült, hogy megkeresztelhetette Antonín Justot, akinek vádjá alapján korábban elfogták. Just testvér lett az első Csehszlovákiában élő utolsó napi szent. [Lásd Kahlile Mehr,

„Enduring Believers: Czechoslovakia and the LDS Church, 1884–1990”, *Journal of Mormon History* (1992 ősz), 112–113. o.]

8. Az evangéliumot Polinéziában is hirdették. Két hawaiiit, elder Kimo Peliót és Samuela Manoát 1862-ben Szamoába küldték. Körülbelül 50 embert kereszteltek meg, és elder Manoa az elkövetkező 25 éven át továbbra is Szamoán maradt megtérteivel. 1887-ben Joseph H. Dean, a Utah állambeli Salt Lake City-ből, elhívást kapott, hogy Szamoán misszióban szolgált. Elder Manoa és hithű felesége kitérték otthonukat elder Dean és felesége, Florence előtt, akik az első Szamoán túlról érkező utolsó napi szentek voltak az elmúlt több mint 20 év során. Elder Dean hamarosan 14 embert megkeresztelt az egyházba, és körülbelül egy hónappal később elmondta első beszédét a szamoai nyelven. [Lásd R. Lanier Britsch, *Unto the Islands of the Sea: A History of the Latter-day Saints in the Pacific* (1986), 352–354. o.] Így kezdődött el a misszionáriusi munka a szigeten.

9. 1866-tól kezdve a hawaii hatóságok a lepra elterjedésének megakadályozása érdekében a járványban szenvedőket a Molokai-szigeten található Kalaupapa-félszigetre vitték. 1873-ban Johathan és Kitty Napelát, akik utolsó napi szentek voltak, szintén oda száműzték. Csak Kitty volt leprás, de Jonathan, akit hozzá pecsételtek a Salt Lake Endóment Házban, nem akarta őt magára hagyni. Johanthan elkapta a járványt, és amikor kilenc évvel később egy jó barátja meglátogatta, alig lehetett ráismerni. Egy ideig ő vezette a szenteket a félszigeten, akik 1900-ra már több mint kétszázan voltak. Az egyházi vezetők nem feledkeztek meg a hithű egyháztagokról, akik ebben a legyengítő járványban szenvedtek, és gyakran meglátogatták a gyülekezetet, hogy szellemileg támogassák őket. [Lásd Lee G. Cantwell, „The Separating Sickness”, *This People* (1995 nyár), 58. o.] (Örökségünk, 93–96. o.).

Az olvasottak megértése

Misszionáriusi munka

téríteni (2. bek.) – misszionárius munkát végezni

lepra (9. bek.) – súlyos bőrbetegség

A jubileumi konferencia

10. „1880. április 6-án az egyháztagok ötvenedik évfordulóját ünnepelték az egyház megalapításának. Ezt az évet Jubileumi

évek neveztek el, ahogyan azt az ősi Izráeliták tették minden ötvenedik évvel. Taylor elnök elengedte sok szükséglet látó egyháztag egyház iránti tartozását. Ezen kívül az egyház 300 tehenet és 2000 bárányt osztott szét »azt megérdemlő szegényei« között. [Lásd Roberts, *Comprehensive History of the Church*, 5:592. o.] Az egyház Segítőegyletének nőtestvérei közel 35000 véka búzát adományoztak a rászorulóknak. Taylor elnök emellett arra biztatta az egyháztagokat, hogy szintén engedjék el az egyének adósságait, különös tekintettel a nehéz körülmények között élőkre. »A jubileum ideje ez!« – hangsúlyozta [Lásd Roberts, *Comprehensive History of the Church*, 5:593. o.]. A megbocsátás és az öröm szelleme erősen érzékelhető volt az utolsó napi szentek között.

11. 1880 áprilisának utolsó napján nagyon megindító volt a jubileumi általános konferencia. A tizenkét apostol közül tizenegyen tették bizonyosságukat a záróülésen.

Orson Pratt, a Tizenkét Apostol Kvórumának egyik eredeti tagja arról az időről beszélt, amikor az egész egyház id. Peter Whitmer otthonában találkozott a New York állambeli Faywett-ben. Felidézte az utolsó napi szentek próbatételeit, gyülekezéseit, üldöztetéseit és szenvedéseit, és hálás volt azért, hogy még mindig »ehhez a néphez tartozik«. Majd bizonyosságát tette »arról a hatalmas munkáról, amelyet az Úr, a mi Istenünk az elmúlt ötven év alatt elvégzett« [Robert, *Comprehensive History of the Church* 5:590–591. o.]. Elder Prattnek már csak néhány hónap volt hátra az életéből, és örült annak, hogy hithű utolsó napi szentként végig kitartott.

Orson Pratt

12. Két évvel a jubileumi ünnepség előtt John Taylor elnök jóváhagyta egy olyan szervezet létrehozását, mely vallásos útmutatást biztosít a gyermekeknek. Az első Elemi a Utah állambeli Farmintonban kezdődött, körülbelül 25 kilométerre északra Salt Lake City-től, és az 1880-as évek közepére már majdnem minden utolsó napi szent településen megszervezték egy Elemit. Az Elemi azóta annyira megnövekedett, hogy ma már gyermekek millióit foglalja magában, akik minden héten élvezik az evangéliumi útmutatásnak, a zenének és egymás társaságának áldásait” (*Örökségünk*, 96–97. o.).

Az üldöztetés folytatódik

13. „Mialatt az 1830-as évek első felében a Biblia fordításán dolgozott, Joseph Smith prófétát elkezdte nyugtalanítani az a tény, hogy Ábrahámnak, Jákobnak, Dávidnak és más ószövetségi vezetőknek egynél több feleségük volt. A próféta felvilágosításért imádkozott, és megtudta, hogy bizonyos időkben, bizonyos célokból, Isten által adott törvényeket

követve a többnejűség megengedett és Isten által elrendelt dolog volt. Joseph Smith azt is megtudta, hogy isteni jóváhagyással néhány utolsó napi szentet a papsági felhatalmazás által majd kiválasztanak arra, hogy egynél több nőt vegyen el feleségül. Számos utolsó napi szent gyakorolta Nauvoo-ban a többnejűséget, de a tantétel és a gyakorlat nyilvános bejelentése csak 1852 augusztusában történt meg, az általános konferencián Salt Lake City-ben. Ezen a konferencián elder Orson Pratt Brigham Young elnök utasítására bejelentette: a gyakorlat, hogy egy férfinak több felesége van, része annak, hogy az Úr mindent újjáteremt (lásd Ap. csel. 3:19–21).

14. Amerikának sok vallási és politikai vezetője nagyon mérges lett, amikor megtudta, hogy a Utah-ban élő utolsó napi szentek egy olyan házassági rendszert támogatnak, melyet ők erkölcsstelennek és pogánynak tartottak. Hatalmas politikai kampány indult az egyház és tagjai ellen. Az Egyesült Államok kongresszusa olyan törvényeket hozott, melyek határt szabtak az utolsó napi szentek szabadságának, és gazdasági veszteségeket jelentettek az egyháznak. Ezek a törvények végül is arra indították a hivatalnokokat, hogy fogják el, és börtönözzék be azokat a férfiakat, akiknek egynél több feleségük van, hogy tagadják meg tőlük a szavazás jogát, a magánélet jogát az otthonaikban és minden egyéb polgári szabadságot. Hithű utolsó napi szent férfiak százai és néhány nő is börtönbe került Utah, Idaho, Arizona, Nebraska, Michigan és Dél-Dakota államokban.

15. Az üldöztetés azokkal szemben is felerősödött, akik elfogadták az evangélium hirdetésére szólító elhívást, különösen az Egyesült Államok déli részén. 1878 júliusában például elder Joseph Standing erőszakos halált szenvedett, míg Georgia állambeli Rome-ban szolgált. Társa, a későbbi apostol, Rudger Clawson, éppen hogy megmenekült a haláltól. Elder Standing meggyilkolása nagy hatással volt a szentekre Salt Lake City-ben, és több ezer ember vett részt a temetésén a Salt Lake Tabernákulumban.

16. Elder John Gibbs, William Berry, William Jones, és Henry Thompson Tennessee állam legnagyobb részét beutazta, hogy megpróbálja megváltoztatni a közvélemény felfogását az egyházzal. Egy sabbat reggelen 1884 augusztusában megpihentek James Condor otthonában, nem messze a Cane-pataktól, Tennessee államban. Amint elder Gibbs a szentírásokat tanulmányozta, egy szövegrészt keresve a beszédéhez, egy összeverődött csapat rohant át az erdőn, és lövöldözni kezdtek. Elder Gibbst és Berryt megölték. Elder Gibbs, egy iskolai tanító, halálával a feleségét és három gyermekét hagyta maga

után. Gibbs nőtestvér 43 évig maradt özvegy, és szülésznő lett belőle, hogy gyermekeit elartsa. Hitéhez hűen halt meg az evangéliumban, a férjével való örömteli találkozás elé nézve. Brigham Henry Roberts, az ügyvezető misszióelnök a gyilkosságok ideje alatt, életét kockáztatva álruhába bújt, hogy kiássa Gibbs és Berry tetemét. A holttesteket visszajuttatta Utah-ba, ahol sok egyházközség tartott megemlékezési szertartást a két elder tiszteletére.

17. Misszionáriusokat más területeken is addig ütlegettek, míg nem vér folyt le a hátukon. Sokan közülük halálukig hordozták ezeknek az ütlegetéseknek a sebeit. Nem volt könnyű ebben az időben az egyház tagja lenni.

18. Hogy az elfogást elkerüljék, sok egyházi vezető rejtőzött el az állami hivatalnokok elől, akik a több feleséggel rendelkező férfiak után kutattak. A családok féltek ezeknek a hivatalnokoknak a késő éjjeli betolakodásaitól. George Q. Cannon elnököt, Lorenzo Snow-t, Rudger Clawson, Brigham Henry Roberts-et, George Reynolds-ot és sok más embert börtönbe küldtek, ahol könyvek írásával, tanítással töltötték az idejüket, és leveleket fogalmaztak a családjaiknak. John Taylor elnököt arra kényszerítették, hogy száműzetésben éljen a Utah állambeli Kaysville-ben, körülbelül 30 kilométerrel északra Salt Lake City-től. Itt is halt meg, 1887. július 25-én. A hit és a bátorság embere volt, aki Jézus Krisztusról való bizonyosságának és Isten földi királyságának megalapításának szentelte életét” (*Örökségünk*, 97–99. o.).

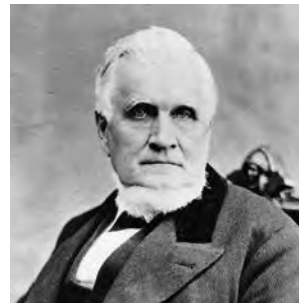
Az olvasottak megértése

Az üldöztetés folytatódik

betolakodás (18. bek.) – törvénytelen behatolás

John Taylor tanításai és bizonyága

19. „Vannak imák a családokban? ... És ha vannak, akkor gépiesen végzitek, vagy pedig szerényen fejet hajtotok és

őszinte vággyal kéritek Isten áldását magatokra és családotokra? Így kellene tennünk, és áhítatos szellemet és Istenbe vetett bizalmat kellene kifejlesztenünk, Neki szentelve magunkat, az Ő áldásait keresve” (*Journal of Discourses*, 21:118. o.).

20. „Ha nem magasztosítjátok fel az elhívásaitokat, Isten felelőssé tesz benneteket azokért, akiket megválthattatok volna, ha eleget tettetek volna a kötelességeiteknek” (*Journal of Discourses*, 20:23. o.).

21. „Vannak olyan dolgok a jövőben, és nem is a nagyon távoliban, melyek megkívánják majd teljes hitünket, minden energiánkat, minden bizodalunkat, minden bizalmunkat Istenben, hogy ellen tudjunk állni azoknak a hatásoknak, melyek ellenünk jönnek. ... Nem bízhatunk az intelligenci-

ánkban; nem bízhatunk a jómódunkban; ... egyedül az élő Istenben bízhatunk, hogy vezessen minket, hogy irányítson minket, hogy tanítson minket, és hogy utasítson minket” (idéve Joseph Fielding Smith, *Essentials in Church History*, 23. kiadás [1969], 479. o.).

22. „Semmi nem segíti jobban, hogy Isten szentjeinek jobban menjen a dolguk, mint az, amikor vallásuk szerint élnek, betartják Isten parancsolatait, és amikor ezt nem teszik meg, akkor a dolgok nehezen, össze-vissza és nem a helyes irányba mennek; de amikor a vallásuk szerint élnek és betartják a parancsolatokat, akkor »folyóként hömpölyög a békéjük, és igazlelkűségük, mint a tenger hullámai«” (*Journal of Discourses*, 26:71 o.).

23. „Ha valaki békét akar teremteni a családjában vagy a barátai között, az először a saját szívében növelje azt; mert valódi békességet csakis a menny törvényei és szabályai szerint lehet teremteni, és azok betartásával” (*The Gospel Kingdom: Selections from the Writings and Discourses of John Taylor*, vál. G. Homer Durham [1943], 319. o.).

24. „Egy ember nem beszélhet helyesen, kivéve, ha a Mindenható sugalmazására teszi; ezek után az emberek nem hallhatnak helyesen, és nem érthetnek helyesen, kivéve, ha rendelkeznek ugyanennek a Szellemnek egy részével” (*Gospel Kingdom*, 337–338. o.).

25. Egy 1885 áprilisában íródott levélben, amit felolvastak az általános konferencián, az Első Elnökség ezt mondta: „Ünnepélyesen tanúsítjuk az utolsó napi szenteknek és a világnak, ahogyan azt már a múltban oly gyakran megtettük, hogy Isten megalapította az Ő Sionját, hogy munkája előre halad, és mindazok, akik ellene harcolnak, el fognak pusztulni” (James R. Clark, összeáll., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 köt., [1965–1975], 3:12. o.).

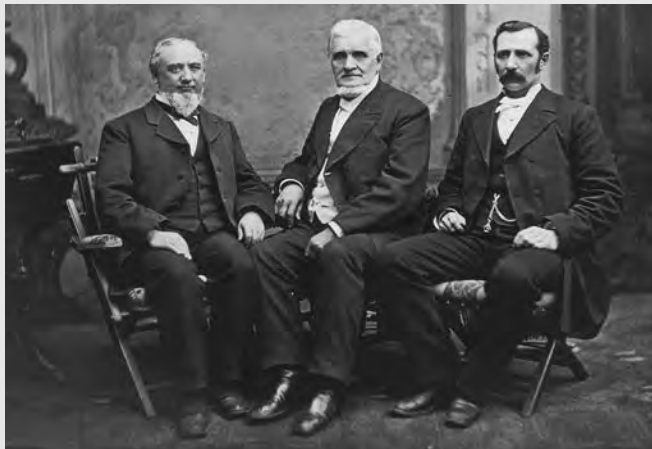

26. „Buzgó vágyat érzek arra, hogy megosszam ezt a bizonyágot. Az Úr szava tűzként lángol a csontjaiban, és arra vágyok, hogy alkalmam legyen hirdetni azokat az áldásokat, amiket kerestek, hogy velünk együtt örvezzetek azokban a dicsőséges dolgokban, amiket Isten nyilatkoztatott ki ezekben az utolsó napokban a világ üdvözítésére” (B. H. Roberts, *The Life of John Taylor* (1963), 78. o.).

Az olvasottak megértése

Változás az Első Elnökség újjászervezésében

Amikor Brigham Young elnök meghalt, a Tizenkét Apostol Kvóruma vezette az egyházat a kvórumelnökük, John Taylor, vezetésével. Az Első Elnökséget az 1880. októberi általános konferencián szervezték újjá és támogatták.

Amikor Taylor elnök meghalt, a Tizenkét Apostol Kvóruma vezette ismét az egyházat, Wilford Woodruff-fal a kvórum elnökeként. Két évvel később, az 1889-es általános konferencián újjászervezték az Első Elnökséget, és Wilford Woodruffot támogatták az egyház elnökeként.

Majdnem hat évvel azelőtt, hogy Woodruff elnök meghalt, zártkörű gyűlésen találkozott Lorenzo Snow elnökkel, a Tizenkét Apostol Kvórumának elnökével. „Érzésekkel és energiával telve” Woodruff elnök azt mondta Snow elnöknek: „Van egy fontos kérésem tőled, amit szeretném, ha megtennél. Néhány hónappal ezelőtt, amikor St. George-ban voltam látogatóban, majdnem meghaltam. Nem a saját kezemben van életem, és nem tudom, hogy milyen hamar hívnak el engem, és amikor elmegyek, azt akarom, Snow testvér, ne várakozz, hanem szervezd meg az Első Elnökséget!” Woodruff elnök azt akarta, hogy ezt vegye kinyilatkoztatásnak („Memorandum in the Handwriting of President Lorenzo Snow”, *Elders' Journal*, 1906. dec. 1., 110–111. o.).

Woodruff elnök 1898. szeptember 2-án bekövetkezett halála után, miközben Snow elnök a templom egyik folyosóján sétált, megjelent neki az Üdvözítő. Azt mondta neki, hogy ő kövesse Woodruff elnököt. Arra utasította, hogy „menjen és azonnal szervezze újjá az egyház Első Elnökségét, és ne várjon, mint ahogy azt a korábbi elnökök halála után tették” (LeRoi C. Snow, „Remarkable Manifestation to Lorenzo Snow”, *Church News*, 1938. ápr. 2., 8. o.). Woodruff elnök temetése után egy nappal összegyűltek az apostolok, és Lorenzo Snow-t támogatták az egyház elnökeként. Mind a mai napig az egyház új elnökeit röviddel az előző elnök halála után támogatják.

Az olvasottak tanulmányozása

A „John Taylor elnök” rész tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B, valamint a C vagy a D tevékenységet!

A Írj híradást!

1860 és 1900 között az Egyesült Államokban a politikai és vallási csoportok üldözték a szenteket és megpróbálták elpusztítani az egyházat. A megpróbáltatások ellenére a misszionáriusi és a templomi munka tovább haladt.

A „John Taylor elnök” részben olvasottak alapján írd meg egy újságcikket, ami leírja az egyház növekedését az elnöksége alatt! A cikkedben válaszolj a következő kérdésekre:

1. A világ mely országaiban értek el új sikereket a misszionáriusok?
2. Milyen munkát végeztek ez idő alatt a templomokon?
3. Mit jósolsz, hány tagja lesz az egyháznak negyven év múlva?
4. Szerinted miért próbálják az emberek megállítani az Úr munkáját a fejlődésben?

B Okok az örvendezésre

A 10–11. bekezdésekben tanultak alapján végezd el a következő feladatot:

1. Magyarázd el, hogy John Taylor elnök miért hívta 1880-at a „Jubileum évének”!
2. Sorold fel, hogy miben változott az egyház 1830 és 1880 között!
3. Sorold fel, hogyan mutatták ki az egyház és a tagok a boldogságukat!
4. Sorolj fel legalább két másik módot, amiben az egyház növekedett az életed alatt, és magyarázd el, hogy miért érzed úgy, hogy örvendeznél az evangéliumban!

C John Taylor élete és elnöksége

1. Tanulmányozd a Tanok és szövetségek 118:1, 6; 124:127–129-et; a 135 rész fejlécét, 1–2. versét; valamint a 138:53–56-ot! Sorold fel, mit tanulsz Taylor elnökről ezekből a részekből!
2. A „Taylor elnök élete és elnöksége” táblázatban (173–174. o.), és az 1., 12., és 18. bekezdésben található információk felhasználásával válaszolj a következő kérdésekre:
 - a. Hány éves volt John Taylor, amikor megkeresztelkedett? Amikor megsebesült a Carthage börtönben? Amikor Brigham Young elnök meghalt? Amikor meghalt?
 - b. Mi volt a pozíciója az egyházban, amikor megszervezték az Elemít?
 - c. Milyen két fontos esemény történt az 1880. októberi általános konferencián?

D Kövessétek az ő példáját!

A 19–26. bekezdéshez írd le egyenként, hogy mit tehetnek az egyház tagjai napjainkban, hogy alkalmazzák John Taylor elnök tanításait és tanácsait!

Wilford Woodruff elnök

A Nyilatkozat

Amikor Wilford Woodruff elnök bejelentette a többnejűség végét, a kormány üldözeteinek nagy része véget ért. Utah állammá vált, teljes jogú képvisellel az Egyesült Államok kormányában, és a Salt Lake Templomot végre befejezték és felszentelték. Ennek ellenére a negatív sajtókampány folytatódott a helyi és a nemzeti újságokban, hogy bizalmatlanságot keltsenek az egyház és annak tagjai iránt.

ÉLETÚTJA (1807–1898)

1807	Március elsején megszületett Aphek és Beulah Thompson Woodruff gyermekeként Avonban (ma Farmington), Connecticut államban.
1833	26 éves korában, december 31-én megkeresztelkedett egy patakban Richland közelében, New York államban.
1834–36	27–29 évesen missziót szolgált az Egyesült Államok déli részében.
1837	30 évesen, április 13-án feleségül vette Phoebe Cartert; aki 1885-ban halt meg.
1837–38	30–31 évesen missziót szolgált az Egyesült Államok keleti részén és a Fox-szigeteken.
1839	32 éves korában, április 26-án apostollá szentelte Brigham Young.
1839–41	32–34 éves korában missziót szolgált Nagy-Britanniában.
1843	36 évesen missziót szolgált az Egyesült Államok keleti részén.
1844–46	36–39 évesen az Európai Misszió elnökeként szolgált.
1847	Július 24-én, 40 éves korában Brigham Younggal belépett a Nagy-sóstó völgyébe.
1887	80 évesen az egyház vezetője lett a Tizenkét Apostol Kóruma elnökeként, John Taylor elnök július 25-i halálát követően.
1889	Április 7-én, 82 éves korában az egyház elnökeként támogatták; megtartotta elder George Q. Cannont és Joseph F. Smith-t tanácsosoknak az Első Elnökségben.
1898	Szeptember 2-án, 91 éves korában meghalt San Franciscóban, Kalifornia államban, miután kilenc évig volt az egyház elnöke.

ELNÖKSÉGE (1887–1898)

1888	Május 17-én felszentelte a templomot Manti-ban, Utah államban.
1890	A Hivatalos nyilatkozat – 1 megadott az egyháznak; megkezdődtek a hétköznapi vallási oktatási órák.
1893	Felszentelte a Salt Lake Templomot.
1894	Hangsúlyozta a genealógiát (családtörténeti munkát) és a halottakért végzett templomi munkát.
1896	Minden hónap első vasárnapja lett megválasztva böjti napként az egyházban.

Wilford Woodruff elnök

1. „Wilford Woodruff egyike volt az egyház legsikeresebb misszionáriusainak. Ismerték még őt jóvendőmondó meglátásairól és hűségéről az egyház iránt. Aprólékosan vezetett naplót írt, melyek sok információval szolgálnak az egyház korai történetéről. Amikor John Taylor meghalt, ő szolgált a Tizenkét Apostol Kórumának elnökeként, és majdnem két év múlva támogatták, mint az egyház elnökét.

2. Irányítása idején tovább fokozódott a politikai kampány az utolsó napi szentek ellen, az egyház mégis előre haladt. Három utah-i kisvárosban működött templom: St. George-ban, Loganben és Mantiban; a Salt Lake Templom pedig befejezéséhez közeledett. Az Úrnak ezen házai szentek ezrei számára tették lehetővé, hogy részesüljenek felruházásukban, és elvégezzék a szertartásokat elhunyt rokonaiért. Woodruff elnök egész életében érdeklődött a templomi és a családtörténeti munka iránt. Számos alkalommal buzdította a szenteket, hogy végezzék el a szertartásokat az őseikért a templomban.

3. A következő eset kihangsúlyozza a szentek halottakért végzett munkájának a fontosságát. 1884 májusában Henry Ballard püspök, a Logan Második Egyházközség püspöke templomi ajánlásokat írt alá az otthonában. Henry kilenc éves lánya, aki otthona közelében barátaival beszélgetett a járdán, két idősebb embert látott közeledni. Odahívták, átnyújtottak neki egy újságot, és azt mondták, hogy vigye el az apjának.

4. A lány megtette, amire kérték. Ballard püspök látta, hogy az újság, az Angliában kiadott *Newbury Weekly News*, több mint hatvan ember – az ő, és az apja ismerősei – neveit tartalmazza genealógiai információkkal együtt. Ezt az újságot, melynek dátuma 1884. május 15-e volt, alig három nappal azután adták át neki, hogy azt kinyomtatták. Hosszú idővel a légi közlekedés előtt, amikor jónéhány hétbe telt, hogy a posta Angliából Nyugat-Amerikába érkezen, ez egy csoda volt.

5. Másnap Ballard püspök elvitte az újságot a templomba, és Marriner W. Merrillnek, a templom elnökének elmesélte, hogyan jutott el az hozzá. Merrill elnök kijelentette: »Ballard testvér, valaki a másik oldalon izgatottan várja, hogy elvégezzék érte a munkát, és tudta, hogy te megteszed, ha ez az újság

a kezébe kerül.« [Lásd *Melvin J. Ballard: Crusader for Righteousness* (1966), 16–17. o.] Ezt az újságot az egyház történelmi könyvtárában őrzik Salt Lake City-ben, Utah államban.

6. Az üldöztetés ellenére az egyház vezetői még mindig támogatták Nyugat-Amerika lakatlan részeink betelepítését. 1885-től kezdve sok utolsó napi szent családja telepedett le a Mexikóbeli Sonorában és Chihuahuában, létrehozva olyan kisvárosokat, mint Colonia Juárez és Colonia Díaz. Észak-Mexikó más területeire is sok kivándorló egyháztag érkezett.

7. Az egyháztagok északra, Kanada felé is tekintettek, helyet keresve a telepesítésre. Charles O. Card, aki a Cache Valley Cövek elnökéként szolgált, Alberta déli részén 1886-ban, megalapított egy utolsó napi szent közösséget. 1888 telére már több mint 100 utolsó napi szent élt Nyugat-Kanadában, az 1890-es években pedig még többen érkeztek, munkaerőt szolgáltatva egy öntözőrendszer és egy vasútvonal építéséhez. Sok egyházi vezető nőtt fel Albertában” (*Örökségünk*, 99–100. o.).

Az olvasottak megértése

Wilford Woodruff elnökről

aprólékos (1. bek.) – nagyon pontos : felruházás (2. bek.) – a tempóban kötött szertartások és szövetségek

A Nyilatkozat

8. „Az 1880-as évek közeledtével az Egyesült Államok kormánya további törvényeket hozott, melyek a többnejűséget gyakorló egyéneket megfosztották választójoguktól, és attól, hogy esküdtszéki tagok lehessenek, és szigorúan behatárolták, hogy mennyi ingatlan állhat az egyház tulajdonában. Az utolsó napi szentek családjai megszenvedték, hogy egyre több apának kellett elrejtőznie. Woodruff elnök irányításért esedezett az Úrhoz. 1890. szeptember 23-ának estéjén a próféta sugalmazásra cselekedve megírta a Nyilatkozatot, egy olyan dokumentumot, amely az egyháztagok számára végett vetett a többnejűségnek. Az Úr látomásban megmutatta Woodruff elnöknek, hogy amennyiben nem hagynak fel a többnejűség gyakorlatával, az Egyesült Államok kormánya elkobozza majd a templomokat, mely a végét jelenti az élőkért és a holtakért végzett munkának.

9. 1890. szeptember 24-én az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma megerősítette a Nyilatkozatot. A szentek az 1890. októberi általános konferencián hagyták jóvá. Ma ez a dokumentum részét képezi a Tanok és szövetségeknek, mint Hivatalos nyilatkozat – 1.

10. Az egyház e lépése után a szövetségi hivatalnokok felmentették a többnejűségi törvények megsértésének vádjával elítélt utolsó napi szent férfiakat, és az üldöztetés nagy része abba maradt. De mint azt Woodruff elnök elmagyarázta: »Hagynom kellett volna, hogy minden templomot kiragadjanak a kezünkből, nekem magamnak börtönbe kellett volna mennem, s hagynom kellett volna, hogy minden más ember is oda jusson, ha az egek Istene nem parancsolta volna meg, hogy tegyem azt, amit megtettem; és amikor eljött az óra, hogy az Úr parancsát teljesítsem, minden világos volt előttem. Az Úr előtt álltam, és leírtam azt, amit írnom parancsolt« („Részletek Wilford Woodruff elnök három beszédéből, melyek a Hivatalos nyilatkozatra vonatkoznak”; a Hivatalos nyilatkozat – 1 után található). Isten, nem pedig az Egyesült Államok kormánya okozta, hogy hivatalosan véget vetettek a többnejűségnek” (*Örökségünk*, 100–101. o.).

Az olvasottak megértése

A Nyilatkozat

megfosztották (8. bek.) – elvették : Nyilatkozat (8. bek.) – többnejűséggel kapcsolatos hivatalos álláspont

A Genealógiai Egyesület

11. „Jóval azelőtt, hogy az utolsó napi szentek egy genealógiai egyesületet alapítottak volna, az egyháztagok már gyűjtötték a feljegyzéseket, melyek halott ősök életét dokumentálták.

Wilford Woodruff, Orson Pratt és Heber J. Grant azok közé tartozik, akik ősök ezreinek nevét megszerezve elvégezték értük a templomi szertartásokat. 1894-ben az Első Elnökség azt az utasítást adta, hogy szervezzenek meg egy genealógiai egyesületet, melynek elder Franklin D. Richards lett az első vezetője. Megalapítottak egy könyvtárat, és az egyesület tagjai elmentek szerte a világba, hogy olyan emberek nevei után kutassanak, akikért el lehet végezni a templomi szertartásokat. Ez az egyesület vezetett az egyház Családtörténelmi Részlegének létrehozásához.

12. Az 1894-es áprilisi általános konferencia során Woodruff elnök bejelentette, hogy kinyilatkoztatást kapott a genealógiai munkát illetően. Kijelentette: Isten azt akarja, hogy az utolsó napi szentek »kövessék nyomon leszármazási rendjüket, amilyen messze csak tudják, és legyenek hozzápecsételve az apjukhoz és az anyjukhoz. A gyermekek legyenek szüleikhez pecsételve, és ez a lánc érjen addig, ameddig csak el lehet jutni. . . . Ez az Úr akarata népével kapcsolatban – mondta –, és úgy gondolom: ha elgondolkoztatok rajta, felismeritek, hogy igaz« [Clark, szerk., *Messages of the First Presidency*, 3:256–257. o.]. Az utolsó napi szenteket ma is arra biztatják, hogy kutassák fel elhunyt őseik feljegyzéseit, és végezzék el nevükben a templomi szertartásokat.

13. 1885 és 1900 között sok egyháztag szolgált genealógiai misszióban. Salt Lake City-be hívták őket, hogy egy általános felhatalmazottól kapjanak áldást a missziójukra. Egy misszionáriusi kártyával és egy megbízólevéllel is ellátták őket. Rokonokat látogattak, neveket jegyeztek fel a sírkövekről, és tanulmányozták a parókiák feljegyzéseit, és a családi Bibliákat, értékes információval térve meg otthonukba, mely lehetővé tette a templomi munka elvégzését. Sok misszionárius számolt be olyan szellemi élményről, mely szilárd biztosítékot adott nekik arról, hogy az Úr velük volt és gyakran irányította őket a szükséges forráshoz, vagy rokonhoz. [Lásd James B. Allen, Jessie L. Embry, Kahlile B. Mehr, *Hearts Turned to the Fathers: A History of the Genealogical Society of Utah, 1894–1994*, (1995) 39–41. o.]” (Örökségünk, 101–102. o.).

Az olvasottak megértése

A Genealógiai Egyesület

parókia (13. bek.) – egy egyháznak egy adott gyülekezetén belüli területe

A Salt Lake Templom felszentelése

14. „Wilford Woodruff elnök életének nagy részét templomi munkára fordította. Ő volt a St. George Templom első elnöke és ő szentelte fel a Manti Templomot. Most, 40 évvel azután, hogy a Salt Lake Templom szegletkövét lefektették, Woodruff elnök nagy várakozással tekintett elébe e mérföldkövet jelentő templom felszentelésének. A felszentelő ünnepeket 1893. április 6. és május 18. között tartották, körülbelül 75 000 ember vett részt rajtuk. [Lásd Roberts, *Comprehensive History of the Church*, 6:236. o.]

15. Április 6-án, a bevezető felszentelési ünnepség után Woodruff elnök ezt írta naplójába: »Isten Szelleme és hatalma nyugodott rajtunk. A prófétálás és a kinyilatkoztatás szelleme volt rajtunk; az emberek elérzékenyültek és sok minden feltárult előttük« [„Wilford Woodruff Journals” (1833–1898)], 1893. ápr. 6.; LDS Church Archives]. Néhány utolsó napi szent angyalokat látott, míg mások az egyház régi elnökeit látták, és az egyház más vezetőit [lásd Richard Nietzel Holzapfel, *Every Stone a Sermon* (1992), 71., 75., 80. o.]

16. Amikor Woodruff elnök a kilencvenedik születésnapját ünnepelte, Vasárnapi Iskolába járó gyermekek ezrei töltötték meg tiszteletére a Templom téri Tabernákulumot. Mélyen elérzékenyült, és érzelmekkel telve elmesélte fiatal közönségének, hogy tíz éves korában részt vett egy protestáns Vasárnapi Iskolán, ahol olvasott az apostolokról és a prófétákról. Amikor hazament, azért imádkozott, hogy elég sokáig élhessen ahhoz, hogy újra apostolokat és prófétákat láthasson a földön. Most olyan emberek jelenlétében állt, akik apostolok is voltak és próféták is; imája sokszorosán válaszra talált. [Lásd Matthias F. Cowley, *Wilford Woodruff* (1909), 602. o.]

17. Egy évvel később, 1898. szeptember 2-án Woodruff elnök meghalt, mialatt San Franciscóban volt látogatóban” (Örökségünk, 102–103. o.).

Wilford Woodruff tanításai és biznysága

18. „Azt akarjuk, hogy ettől a naptól kezdve az utolsó napi szentek kövessék nyomon leszármazási rendjüket, amilyen messze csak tudják és legyenek hozzápecsételve az apjukhoz és az anyjukhoz. A gyermekek legyenek a szüleikhez pecsételve, és ez a lánc olyan messze érjen, amilyen messze csak lehetséges” (*The Discourses of Wilford Woodruff*, szerk. G. Homer Durham [1990], 157. o.).

19. „Úgy érzem, hogy figyelmeztetnem kell titeket és azt kell tanácsolnom nektek, fiatal barátaim, hogy figyeljete Isten hangjára, és tartsátok be azt már fiatalon, ahogy Sámuel is tette, hogy nagyok, jók és hasznosak lehettek, és az Úr, a szüleitek és minden jó ember szerettei. Fogadjatok szót a szüleiteknek és tiszteljétek őket, mert ezáltal elnyeritek azokat a nagyszerű áldásokat, amelyeket Isten nektek ígért! . . .

20. Most, az ifjúság virágzásában és gyönyörűségében, valamint napjaitok hajnalán fektetitek le annak az alapját, hogy kilépjetek az élet színpadára és jelentős szerepet játszatok a legfontosabb sáfárságban és nemzedékben, amelyben ember valaha is élt. Én pontosan és biztosan azt tudom mondani nektek, hogy a jövőbeli életetek eredménye, a hatás, amivel másokra lesztek, és végül az örökkévaló sorsotok az időre és az örökkévalóságra nagy mértékben függ majd attól az alaptól, amit ifjúságotok napjaiban raktok le” (*Discourses of Wilford Woodruff*, 265–266. o.).

21. „Két hatalom van a földön és a föld lakói között – Isten hatalma és az ördög hatalma. Történelmünkben volt néhány nagyon különös élmény. Amikor Istennek volt egy választott népe a földön, nem számít, melyik korban, Lucifer, a hajnal fia, és a milliónyi elbukott szellem, akiket kiűztek a mennyből, hadat indítottak Isten ellen, Krisztus ellen, Isten munkája ellen, és Isten népe ellen. És napjainkban, a mi nemzedékünkben sem vonakodnak ezt tenni. Valahányszor az Úr belekezd valamely munkába, ezek az erők azon munkálkodnak, hogy megghiúsítsák azt” („Remarks Made at the General Conference on the Afternoon of Monday, October 5, 1896, in the Tabernacle, Salt Lake City”, *Deseret Evening News*, 1896. okt. 17., 9. o.).

22. „Mi az egyik legfontosabb nemzedékben élünk, amiben az ember valaha is élt a földön, és ezért nekünk le kell írni ezeket a fontos eseményeket, melyek a szemünk előtt játszódnak, melyek proféciákat és Isten kinyilatkoztatásait váltják valóra” (*Wilford Woodruff's Journal, 1833–1898 Typescript*, szerk. Scott G. Kenney, 9 köt. [1983–1985], 4:444. o.).

23. „Bízz Istenben és támaszkodj az ígéreteire, élj méltón a világossághoz és tudáshoz, amivel rendelkezél; és minden rendben lesz veled életedben és haláloedben is” (*Discourses of Wilford Woodruff*, 260. o.).

24. „Mindig az Üdvözítő életét tartottam szem előtt – aki a legmélyebbre szállt le, hogy mindenek fölé emelkedhessen – példaként a követői számára. . . . Ebben van valami szomorú; de szükségszerűnek tűnt az Üdvözítő számára, hogy a legmélyebbre szálljon, hogy mindenek fölé emelkedhessen” (*Discourses of Wilford Woodruff*, 4. o.).

25. „Időnként bizonyos ajándékokkal, kegyelemmel áldanak meg; bizonyos kinyilatkoztatásokkal és szolgálatokkal; de ezek közül soha egyikre sem támaszkodhatam úgy, mint a Szentlélek kicsi, halk szavára” (*Discourses of Wilford Woodruff*, 45. o.).

Az olvasottak megértése

Wilford Woodruff tanításai és bizonyossága
kegyelmek (25. bek.) – Isten áldásai, kiváltságok

Más jelentős események Wilford Woodruff életéből

1838-ban az Úr elhívta Wilford Woodruffot a Tizenkét Apostol Kvóruma egy tagjának, ezen kívül elhívta még őt és a Tizenkettek kvórumának néhány tagját, hogy menjenek misszióba Nagy-Britanniába (lásd T&Sz 118 fejléc, 3–4., 6. v.). Elder Woodruff átkelt a „nagy vizeken” Nagy-Britanniába, és ezreknek segített az egyházhoz jönni. 1840-ben, öt hónap leforgása alatt, több mint 1800 ember keresztelkedett meg Herefordshire-ben, Angliában, elder Woodruff és társai munkájának köszönhetően. Ebbe beletartozik egy majdnem 600 emberből álló csoport is, akik összejöttek és együtt imádkoztak, hogy megtalálják az igazságot. Elder Woodruff azt írta: „A herefordshire-i misszió egész története az Isten Szellemének kicsi, halk hangjára és a Szentlélek kinyilatkoztatásaira történő odafigyelés fontosságát mutatja. Az emberek világosságért és igazságért fohászokdtek, és az Úr elküldött engem hozzájuk” (Matthias F. Cowley, *Wilford Woodruff, Fourth President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints: History of His Life and Labors As Recorded in His Daily Journals* [1964], 120. o.).

1856-ban elder Woodruffot elhívták az egyházi történetírónak, és az egyház tulajdonában van személyes naplójának közel 7 000 oldala, melyek Joseph Smith életének sok tanítását és eseményét tartalmazzák. Úgy érezte, hogy az egyház történetének megírása volt az ő egyik elhívása: „Az ördög a születésem pillanatától kezdve megpróbálta elvenni az életemet, sokkal inkább, mint a többi emberét. Úgy látszik, hogy az ellenség megjelölt áldozata vagyok. Egyetlen okát látom ennek: az ördög tudta, hogy ha csatlakozom Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházához, akkor megírom annak az egyháznak a történetét és feljegyzem a proféták, az apostolok és az elderek munkáit és tanításait” (Cowley, *Wilford Woodruff*, 477. o.).

Amíg elder Woodruff a St. George Templom elnöke volt, meglátogatták azoknak a férfiaknak a szellemei, akik segítettek létrehozni az Egyesült Államok kormányát. Azt kérték, hogy

végezzék el értük a templomi munkát. Elder Woodruff segített elvégezni a templomi munkát ezekért az emberkért és más történelmi személyekért, köztük Kolumbusz Kristófért és más fontos egyházi vezetőkért, akik még az evangélium visszaállítása előtt haltak meg. (Lásd *Journal of Discourses*, 19:229. o.)

Az életére visszatekintve Wilford Woodruff elnök azt írta: „Az életem tele van olyan eseményekkel, melyek biztosan mutatják Isten közbeavatkozását, aki szilárdan hiszem, hogy minden lépésemet irányította. 27 különböző alkalommal életveszélyes helyzetből menekített meg” (Cowley, *Wilford Woodruff*, vi. o.).

Az olvasottak tanulmányozása

A „Wilford Woodruff elnök” rész tanulmányozása során végezz el kettőt a következő tevékenységek közül (A–C)!

A Magyarázd el egy barátnak!

Az egyház több mint száz évvel ezelőtt abbahagyta a többnejűség gyakorlását. Mégis néhány ember még mindig félreérti ezt a tantételt, és napjainkban is kérdéseket tesz fel. Tanulmányozd a 8–10. bekezdést és írd le, hogy mit mondanál egy barátnak, aki arra kér, hogy magyarázd el neki a többnejűséget! A válaszod tartalmazzon részleteket az egyház történelméből, és tartalmazza az érzéseidet a modernkori prófétákkal kapcsolatban!

B Tanulmányozd Woodruff elnök életét!

1. Tanulmányozd a Tanok és szövetségek 118:1, 6; 124:127–129; 136:13; 138:53-at; valamint a Hivatalos nyilatkozat – 1-et! Sorold fel, hogy mit tanulsz Wilford Woodruffról ezekből a szentírásokból!
2. Tanulmányozd az 1–7., 11–17. bekezdést, valamint az életéről és elnökségéről szóló táblázatban található információkat (178. o.)! Sorold fel azokat a dolgokat, amiért szerinted emlékeznünk kell rá, és röviden magyarázd el, hogy szerinted miért kell ezekre emlékeznünk!

C Woodruff elnök tanításai

Wilford Woodruff elnök azt tanította: „Ha eleget tesztek a kötelességeteknek, és én is eleget teszek az enyémmek, akkor oltalmazva leszünk, és békében és biztonságban átvészeli a szerencsétlenségeket” („A Remarkable Statement”, *Improve-ment Era*, 1914. okt., 1165. o.). Tanulmányozd a 18–25. bekezdést, és tedd meg a következőket:

1. Sorold fel, hogy mit mondott Woodruff elnök, mit kell az egyháztagoknak megtenni!
2. Válassz három kötelességet a listáról, és röviden írd le, hogy hogyan tudod jobban végezni azokat!

Hivatalos nyilatkozat – 1 és „Kivonat három beszédből ...”

Az Úr véget vet a többnejűség gyakorlásának

Az egyház a többnejűség gyakorlását azután kezdte meg, miután az Úr azt kinyilatkoztatta Joseph Smith prófétának (lásd T&Sz 132:1–6). Az erős üldöztetések miatt, és a törvények miatt, amiket az Egyesült Államok kormánya bevezetett a többnejűség ellen, Wilford Woodruff elnök megkérdezte az Urat, hogy mit tegyen az egyház. Később ezt mondta:

„Az Úr látomásban és kinyilatkoztatásban megmutatta nekem, hogy pontosan mi történne, ha nem hagynánk fel a többnejűséggel. ...

Hagynom kellett volna, hogy minden templomot kiragadjanak a kezünkéből, nekem magamnak börtönbe kellett volna mennem,

s hagynom kellett volna, hogy minden más ember is oda jusson, ha az egek Istene nem parancsolta volna meg, hogy tegyem azt, amit megtettem. ... Az Úr előtt álltam és leírtam azt, amit írnom parancsolt” („Részletek Wilford Woodruff elnök három beszédeből, melyek a Hivatalos nyilatkozatra vonatkoznak” [A Hivatalos nyilatkozat – 1 után található], 6–7. bekezdés). A kapott kinyilatkoztatást az egyház tagjainak bemutatták és azok azt támogatták. „Nyilatkozatnak” hívták, ma pedig „Hivatalos nyilatkozat – 1” a címe. A Tanok és szövetségek 138 után következik.

A szentírások megértése

Hivatalos nyilatkozat – 1

ünnepélyes (2. v.) – komoly, fontos	alávet (4. bek.) – engedelmesség
Endowment House (3. bek.) – egy épület a Templom téren, amit templomi szertartásokra használtak, mielőtt a Salt Lake Templom elkészült volna	

„Lorenzo Snow elnök a következő javaslatot tette:”

„Részletek ... három beszédéből ...”

tévútra (1. bek.) – rossz : fontoljákat meg (8. bek.) –
irányba : gondolkozzatok el,
: töprengjetelek

Hivatalos nyilatkozat – 1 – A Nyilatkozat után kötöttek többnejű házasságokat?

Néhány egyháztag folytatta a többnejűséget az Egyesült Államok határain kívül. Úgy gondolták, hogy lehet új többnejű házasságokat kötni, ha azokat az Egyesült Államok határain kívül végzik. 1900. január 8-án Lorenzo Snow elnök kijelentette, „hogy a Nyilatkozat minden helyre vonatkozik, és hogy »az egyház teljesen felhagyott a többnejűség gyakorlásával, vagy a többnejűség szentesítésével ebben [Utah] az államban és minden más államban, továbbá egyetlen tagnak vagy tisztségviselőnek sincs felhatalmazása, hogy többnejű házasságokat végezzen vagy ilyen kapcsolatba belépjen«” („Slanders Are Refuted Brigham Young First Presidency”, *Millennial Star*, 1911. máj. 4., 275. o.).

Néhányan megtagadták, hogy kövessék az Úr parancsolatát. 1904 áprilisában Joseph F. Smith elnök az általános konferencián hivatalos bejelentést tett: „Én ezennel bejelentem, hogy minden többnejű házasság be van tiltva, és ha bármely egyházi tisztségviselő vagy egyháztag magára vállalja ilyen házasságok elvégzését vagy belép ilyen házasságba, azt úgy ítéljük meg, hogy vétkezett az egyház ellen, és ezért felelnie kell, a szabályoknak és előírásoknak megfelelően, majd kizárásra kerül” (Conference Report, 1904. ápr., 75. o.). Azóta az egyház minden elnöke megismételte ezeket a többnejű házasságok ellen szóló utasításokat.

A szentírások tanulmányozása

A Hivatalos nyilatkozat – 1 tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Taníts egy leckét!

Képzeld el, hogy a Hivatalos nyilatkozat – 1-ről és a szentírásokban utána található beszédekből való részletekről kell tanítanod! Írd le, hogy mit tanítanál Wilford Woodruff elnök bejelentéséről és válaszolj a következő kérdésekre is:

1. Mit nyilatkoztattott ki az Úr Woodruff elnöknek a többnejű házasságokkal kapcsolatban?
2. Hogyan segíthet a szenteknek e kinyilatkoztatás elfogadásában Lorenzo Snow elnök üzenete, aki akkor tanácsos volt az Első Elnökségben?
3. Miért fontos, hogy az egyháztagok kövessék az élő prófétát?
4. Mít érzel Woodruff elnök ígéretével kapcsolatban, amit a „Részletek [Wilford Woodruff elnök] három beszédéből” rész első bekezdésében adott?

B Adj magyarázatot!

Tanulmányozd a Tanok és szövetségek 124:49–50-et és röviden magyarázd el, hogyan lehet ezt a szentírást a többnejű házasságokra vonatkoztatni Wilford Woodruff elnök idejében!

A terjeszkedés korszaka

1898 és 1951 között négy próféta elnökölt az egyre bővülő egyház felett – Lorenzo Snow, Joseph F. Smith, Heber J. Grant és George Albert Smith. „Ezek az elnökök tanúi voltak a változásnak, melyben a lovaskocsival történő közlekedést felváltotta a légi közlekedés. Két világháború és egy világméretű válság kihívásával néztek szembe a szentek. Ezalatt az idő alatt kilenc templom épült. 1901-ben körülbelül 300 000 egyháztag volt, 50 cövekben” (*Örökségünk*, 105. o.). 1951-re pedig már több mint 1 111 000 egyháztag gyűlt össze 180 cövekben az egész világon.

Lorenzo Snow elnök

Kinyilatkoztatás a tizedfizetéséről

Wilford Woodruff elnök 1898-ban halt meg, és a prófétai köntös Lorenzo Snow elnök tapasztalt vállaira került, aki akkor nyolcoanöt éves volt. Eddig még nem vette át az elnökséget egy ilyen idős elnök az egyházban. Az utolsó napi szentek nagy reményekkel és optimizmussal várták az új évszázadot. A misszionáriusi és a templomi munka tovább fejlődött, és az egyház súlyos pénzügyi adósságait megtárgyalták és rendezték.

ÉLETÚTJA (1814–1901)

- 1814** Április 3-án született Oliver és Rosetta Leonora Pettibone Snow gyermekeként Mantuában, Ohio államban.
- 1836** Június 19-én, 22 éves korában megkeresztelkedett a Chagrin-folyóban, amely Kirtlanden folyik keresztül, Ohio államban.
- 1837** 23 évesen Ohióban szolgált missziót.
- 1838–39** 24–25 évesen Missouriban, Illinois-ban, Kentuckyban és Ohióban szolgált missziót.
- 1840–43** 26–29 éves korában Nagy-Britanniában szolgált missziót.
- 1845** Január 17-én, 31 éves korában feleségül vette Charlotte Merrill Squirest, Mary Adelaine Goddardot, Sarah Ann Prichardot és Harriet Amelia Squirest.
- 1849** Február 12-én, 34 éves korában apostollá szentelte Heber C. Kimball.
- 1849–52** 35–38 évesen missziót szolgált Olaszországban, Angliában, Svájcban és Máltán.

- 1864** 50 évesen egy rövid missziót szolgált a Szendvics (Hawaii) szigeteken.
- 1873–77** 59–63 évesen Brigham Young tanácsosaként szolgált.
- 1885** 71 évesen missziót szolgált az indiánok között az Egyesült Államok észak-nyugati részén.
- 1898** Szeptember 13-án, 84 éves korában az egyház elnökeként támogatták, Wilford Woodruff elnök szeptember 2-án bekövetkezett halálát követően; megtartotta elder George Q. Cannont és Joseph F. Smith-t tanácsosokként.
- 1901** Október 10-én, 87 éves korában meghalt Salt Lake City-ben, miután három évig volt az egyház elnöke.

ELNÖKE (1898–1901)

- 1898** Jézus Krisztus megjelent neki a Salt Lake Templomban, és elmondta, hogy ne várjanak az Első Elnökség újjászervezésével; elhívták az első teljes idejű sister misszionáriusokat.
- 1899** Kinyilatkoztatást kapott, hogy tanítsa a tizedfizetés törvényének fontosságát.
- 1901** Új missziókat nyitottak Mexikóban, Japánban, Új-Zélandon és Németországban.

Lorenzo Snow elnök és a tized

- „Woodruff elnök halála után Lorenzo Snow, a Tizenkettek kvórumának elnöke lett az egyház elnöke. Bölcs, szerető vezető volt, akit alaposan felkészítettek a feladatra. Ismert minden addigi utolsó napi prófétát és tanult tőlük. 1900 novemberében elmondta a Tabernákulumban összegyűlt szenteknek, hogy gyakran látogatta meg Joseph Smith prófétát és családját, evett az asztalánál, és személyes beszélgetéseket folytatott vele. Tudta, hogy Joseph Isten prófétája, mert ez Úr ezt az igazságot, »a lehető legvilágosabban, teljes egészében« megmutatta neki [„The Redemption of Zion”, *Millennial Star*, 1900. nov. 29., 754. o.]
- Snow elnök irányításának idején komoly pénzügyi nehézségekkel nézett szembe az egyház, melyeket a központi kormányzat korábbi, többnejűséggel szembeni törvényei okoztak. Snow elnök elmélkedett és irányításért imádkozott arról, hogyan szabadulhatna meg az egyház a terhelő adósságtól. Az 1899. áprilisi általános konferencia után késztetést érzett a Utah állambeli St. George meglátogatására. Miközben egy ottani gyűlésen beszélt, megállt egy pillanatra, és amikor újra beszélni kezdett, kijelentette, hogy kinyilatkoztatást kapott. Az egyház tagjai elhanyagolták a tizedfizetés törvényét, és az Úr azt mondta neki, hogy ha az egyháztagok hűségesebben befizetik a teljes tizedet, áldásokkal lesznek elárasztva.

3. A próféta Utah egész területén hirdette a tizedfizetés fontosságát a gyülekezeteknek. A szentek követték a tanácsát, és abban az évben kétszer annyi tizedet fizettek, mint az

előző évben. 1907-re elegendő pénzalappal rendelkezett az egyház ahhoz, hogy minden hitelezőjét kifizesse és megszüntesse az adósságát.

4. 1898-ban a Fialat Hölgyek Fejlődési Társaságának egy általános testületi fogadásán, George Q. Cannon elnök bejelentette, hogy az Első Elnökség úgy döntött: elhív »néhány okos, körültekintő nőt misszióba« [„Biographical Sketches: Jennie Brimhall and Inez Knight”, *Young Woman's Journal*, 1898. jún., 245. o.]. Ezelőtt is akadt már néhány nőtestvér, aki elkísérte férjét a misszióba, de ez volt az első alkalom, hogy az egyház hivatalosan elhívott és elválasztott nőtestvéreket [sistereket], hogy misszionáriusként az Úr Jézus Krisztus követői legyenek. Bár a nőtestvéreknek nem kötelességük missziót szolgálni, az elmúlt évtizedek folyamán ezek éltek ezzel a kiváltsággal, és szolgálták hűségesen az Urat, mint teljes idejű misszionáriusok.

5. Lorenzo Snow elnök vezette az egyházat a huszadik századba. Az új század hajnalán 43 cövek, 20 misszió és 967 egyházközség és gyülekezet volt az egyházban. 283 765 egyháztag volt, akinek nagy többsége a Sziklás-hegység területén élt az Egyesült Államokban. Négy templom működött, és a *Juvenile Instructor* [Ifjúsági Tanácsadó], *Improvement Era* [Fejlődő Kor], és a *Young Women's Journal* [Fialat Nők Lapja] közölt cikkeket az egyházzal az egyház tagjainak. Az a szóbeszéd járta, hogy megnyitnak legalább egy új missziót és az utolsó napi szentek még elképzelni is alig tudták, hogy mit hoz majd a következő évszázad. Mégis biztosak voltak abban, hogy az egyház rendeltetéséről szóló próféciák be fognak teljessédni” (Örökségünk, 103–104. o.).

Az olvasottak megértése

Lorenzo Snow elnök és a tized

Fialat Hölgyek Fejlődési Társasága (4. bek.) – ez egyház első Fialat Nők szervezetének neve

Lorenzo Snow tanításai és bizonyága

6. Lorenzo Snow elnök írt egy „eseményről, amely röviddel azelőtt történt [hogy 1840-ben Angliába ment misszióra] – ami úgy az emlékezetembe vésődött, hogy soha nem fog abból kitörlni, annyira rendkívüli volt ez a megnyilvánulás. Akkor elder H. G. Sherwood otthonában voltam; éppen megpróbálta elmagyarázni az Üdvözítőnk példázatát az emberről, aki szolgákat vett fel és a nap különböző óráiban kiküldte őket a szőlőskertjébe dolgozni.

7. Miközben gondosan figyeltem a magyarázatát, az Úr Szellem hatalmas erővel megpihent rajtam – megnyíltak értelmem szemei, és olyan tisztán láttam, mint a déli nap, csodálattal és lenyűgözve, Isten és az ember ösvényét. A következő verset írtam, amely kifejezi a kinyilatkoztatást, amiben részesültem. . . .

8. Ami most az ember, az volt egyszer Isten:
Ami most az Isten, az lehet az ember.

9. Úgy éreztem, ez egy szent beszélgetés volt” (Eliza R. Snow, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* [1884], 46. o.).

10. „Nőtestvérek, feltételezem, már olvastátok a verset, amit testvérem, Eliza R. Snow Smith írt, évekkal ezelőtt, és amit most meglehetősen gyakran énekelünk a gyűléseiken [„Ó, Atyám”, *Himnuszok*]. Azt mondja nekünk, hogy nem csak Atyánk van »a dicsőséges mennyben«, hanem van Anyánk is; és ti, nőtestvérek, olyan nagyszerűvé váltok majd, mint az Anyátok, ha hithűek vagytok” (LeRoi C. Snow, „Devotion to a Divine Inspiration”, *Improvement Era*, 1919. jún., 658. o.).

11. Mielőtt Wilford Woodruff megkapta a kinyilatkoztatást, ami véget vetett a többnejű házasságoknak (lásd Hivatalos nyilatkozat – 1), sok egyháztag úgy döntött, hogy nem fizet tizedet, mert az új törvények elvették az egyház pénzét és ingatlanait. Az adott viszonyok miatt az egyház súlyosan eladósodott. 1899. május 8-án, röviddel azután, hogy az egyház elnöke lett, Lorenzo Snow elnök beszédet mondott egy cövekkonferencián St. George-ban, Utah államban. Beszéde közben egy pillanatra elhallgatott, amint kinyilatkoztatást kapott az Úrtól. Azután azt mondta, hogy most már látja, úgy, ahogy azelőtt soha, hogyan hagyták figyelmen kívül a tizedfizetés törvényét. Azt mondta: „Az Úr ígéje nem új a számotokra; egyszerűen így szól: Eljött az idő minden utolsó napi szent számára, aki számít arra, hogy felkészül a jövőre, és aki szilárd alapon akar állni, hogy megtegye az Úr akaratát, és fizessen teljes tizedet. Ez az Úr ígéje számotokra, és ez lesz az Úr ígéje minden településen Sion földjén” („Discourse by President Lorenzo Snow”, *Millennial Star*, 1899. aug. 24., 533. o.).

12. Körülbelül két héttel azután, hogy Lorenzo Snow megkezdte az imádkozást, elment egy ligetbe nagyobb bizonyosságért imádkozni. Azt írta: „Alig nyitottam ki a számat, hogy elmondjam az imámat, amikor egy hangot hallottam a fejem fölül, olyat, mint a selyemkötösök suhogása, és abban a pillanatban Isten Szelleme leszállt rám, teljesen körbevett az egész lényemet, betöltve engem a fejem búbjától a talpamig, és ó, micsoda örömet éreztem! ... Akkor tökéletes tudást szereztem arról, hogy Isten él, hogy Jézus Krisztus az Isten fia, továbbá a szent papság és az evangélium visszaállításáról” (Snow, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 8. o.).

13. Snow elnök unokája, Allie Young Pond, mesélte a következő történetet:

14. „Egy este, amikor Snow nagypapát meglátogattam a Salt Lake Templomban lévő szobájában, addig maradtam, amíg az ajtó őrei elmentek, és az éjjeliőrök még nem érkeztek meg, ezért nagypapa azt mondta, hogy kikísér az főbejárathoz és ott kienged. Kivettem a kulcsosomóját a szekrényéből. Miután elhagytuk a szobáját és miközben a celesztialis szobához vezető széles folyosón haladtunk, néhány lépéssel nagypapa előtt mentem, amikor hirtelen megállított és azt mondta: »Várj egy pillanatot, Allie, el akarok mondani neked valamit! Pontosan itt álltam, amikor az Úr Jézus Krisztus megjelent nekem Woodruff elnök halála idején. Arra utasított, hogy menjek és azonnal szervezzem újjá az egyház Első Elnökségét és ne várjak, mint ahogy azt a korábbi elnökök halála után tették, és hogy én kövessem Woodruff elnököt.«

15. Azután nagypapa közelebb lépett, kinyújtotta a bal kezét és azt mondta: »Pontosan itt állt, körülbelül egy méterrel a padló felett. Úgy látszott, mintha arany talapzaton állt volna.«

16. Nagypapa elmesélte, hogy milyen fenséges személy az Üdvözítő, majd leírta a kezét, a lábait, az arcát és a gyönyörű fehér köntösét, melyek olyan dicsőséges fehérben és világosságban ragyogtak, hogy alig tudott rátekinteni.

17. Azután még egy lépéssel közelebb jött, jobb kezét a fejemre tette és azt mondta: »Most, kis unokám, azt akarom, hogy úgy emlékezz erre, hogy ez a te nagypapád bizonyossága, hogy ő a saját szájával mondta el neked, hogy ő valójában látta az Üdvözítőt, itt a templomban, és szemtől-szembe beszélt vele!« (LeRoi C. Snow, „An Experience of My Father’s”, *Improvement Era*, 1933. szept., 677. o.).

A Salt Lake Templom folyosója

Másolása szigorúan tilos!

Az olvasottak tanulmányozása

A „Lorenzo Snow elnök” rész tanulmányozása közben végezd el az A vagy a B tevékenységet!

A Felkészülés a misszionáriusi szolgálatra

1. Olvasd el a Tanok és szövetségek 4:1–7-et, és sorold fel itt említett jellemvonást, ami szerinted fontos ahhoz, hogy egy misszionárius sikeres legyen!
2. Válassz ki öt történetet, eseményt vagy tanítást Lorenzo Snow elnök életéből, ami szerinted megmutatja, hogy ő rendelkezett ezekkel a jellemvonásokkal!
3. Válaszd ki az egyik ilyen jellemvonást, amit még inkább ki szeretnél fejleszteni az életedben, és magyarázd el, hogy ez miért fontos neked, és mit tehetsz azért, hogy felkészültebb legyél azon a területen!

B Adj rövid magyarázatot!

Elder Dallin H. Oaks, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta: „Néhányan azt mondják: »Nem engedhetem meg magamnak, hogy tizedet fizessek«. Azok, akik hitüket az Úr ígéretébe helyezik, azt mondják: »Nem engedhetem meg magamnak, hogy ne fizessek tizedet!«” (Conference Report, 1994. ápr., 44. o.; vagy *Ensign*, 1994. máj., 34. o.).

1. Tanulmányozd Malakiás 3:8–12-t és sorold fel az azoknak ígért áldásokat, akik becsületes tizedet fizetnek!
2. A „Lorenzo Snow elnök tanításai és bizonyossága” (6–17. bekezdés) részben olvasottakból írd le azokat az áldásokat, amiben az egyház a hithű szentek miatt részesült, akik a tizedfizetés törvénye szerint élnek!
3. Milyen áldásokban részesültél már, és fogsz részesülni a jövőben azért, mert becsületes tizedet fizettél?

„Joseph F. Smith elnök 52 évig szolgált az egyház általános felhatalmazottjaként – szolgált a Tizenkettek Kvórumának tagjaként, tanácsosként az egyház négy elnöke mellett, s tizenhét évig volt az egyház elnöke. Ékesszólóan, szeretettel és meggyőződéssel tanította Jézus Krisztus visszaállított evangéliumát s felhívta a népet, hogy »éljenek összehangban Mennyei Atyánk elgondolásaival«. Szolgálatát Jézus Krisztusról való hatalmas bizonyossága fémjelezte: »Elnyertem szívemben a Szellem bizonyosságát, és kijelentem Isten, az angyalok és az emberek előtt, ... hogy tudom, él az én Megváltóm!« (Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph F. Smith [1999], *Bevezetés*, 1. bek., V. o.).

ÉLETÚTJA (1838–1918)

- 1838** November 13-án született Hyrum (Joseph Smith próféta bátyja) és Mary Fielding Smith gyermekeként Far Westben, Missouri államban.
- 1844** 5 éves korában édesapja mártírhalált halt a Carthage börtönben, Illinois államban.
- 1848** 9 évesen ökrösszekeret vezetett Winter Quarters-ből, Iowa államból, a Sóstó-völgybe (körülbelül 1000 mérföldet, vagy 1600 kilométert tett meg).
- 1852** Május elsején, 13 évesen megkeresztelkedett a City-patakban, Salt Lake City-ben; édesanyja szeptember 21-én meghalt.
- 1854–57** 15–19 évesen Hawaiiin szolgált missziót.
- 1860–63** 21–24 évesen Angliában szolgált missziót.
- 1866** Május 5-én, 27 éves korában feleségül vette Julina Lambson-t. Július elsején Brigham Young elnök apostollá szentelte és elválasztotta tanácsosnak az Első Elnökségben. Tanácsosként szolgált Brigham Young, John Taylor (1880), Wilford Woodruff (1889) és Lorenzo Snow (1898) elnököknek.
- 1874–75** 35–36 évesen az Európai Misszió elnökeként szolgált.
- 1877** 38 évesen ismét az Európai Misszió elnökeként szolgált.
- 1901** 62 éves korában támogatták az egyház elnökeként.
- 1918** November 19-én, 80 éves korában meghalt Salt Lake City-ben.

ELNÖKSÉGE (1901–1918)

- 1902** Az egyház kiadta az első gyermekeknek szóló folyóiratát (*The Children's Friend*).
- 1907** Az egyház adósságmentessé vált.
- 1911** Az egyház a Fialat Férfiak szervezetének részeként használni kezdte az amerikai cserkészprogramot.
- 1912** Elkezdődött a szeminárium.
- 1914** Kiadták az első, nőknek szóló egyházi folyóiratot.
- 1915** Elkezdődött a családi est.
- 1918** Megkapta a holtak megváltásáról szóló látomást (T&Sz 138).

Joseph F. Smith elnök élete

- „Joseph F. Smith 1838-ban született a missouri üldöztetés tetőzésének idején, egy kis kunyhóban, nem messze a templom helyétől Far Westben. Amikor Joseph megszületett, édesapja, Hyrum Smith, a Missouri állambeli Richmond börtönében ült, és édesanyja, Mary Fielding Smith, egyedül maradt gondozásában.
- A fiatal Joseph családjával Missouriból az Illinois állambeli Nauvoo-ba költözött, ahol egy olyan esemény történt, melyre élete egész hátralévő részében emlékezett: apja és nagybátyja meggyilkolása Carthage börtönben. Joseph soha nem felejtette el azt, amikor utoljára látta apját: lóháton indulva Carthage felé, fiát felemelve megcsókolta, majd letette a földre. Annak borzalmát sem felejtette el, amikor éjszaka meghallotta egy

szomszéd kopogtatását az ablakon, aki anyjának jött megmondani, hogy Hyrumot megölték. Édesapja és nagybátyja látványa, amint koporsójukban feküdtek a Mansion Házban, Nauvoo-ban, sohasem homályosult el az emlékezetében.

3. Az ifjú Joseph majdnem egy éjszaka alatt lett férfivá. Amikor Mary Fielding Smith és családja csatlakoztak a nauvoo-i kivonuláshoz, a 9 éves Joseph volt az egyik szekér fogatának vezetője. Joseph 13 éves volt, mikor meghalt az édesanyja, árván hagyta őt, 16 éves korára pedig missziót szolgált a Szendvics-szigeteken (később Hawaii szigeteknek neveztek). Három hónappal Honoluluba érkezése után már folyékonyan beszélt a bennszülöttek nyelvét, elder Parley P. Pratt és Orson Hyde, a Tizenkettek Kvórumából – akik elválasztották – ruházták rá ezt a szellemi adományt. Amikor 21 éves volt, egy másik misszióba ment, ez alkalommal 3 évre a Brit szigetekre.

4. Joseph még csak 28 éves volt, amikor Brigham Young elnök készíttetés érzett arra, hogy apostollá szentelje őt. Az elkövetkezendő években négy egyházi elnök tanácsosaként szolgált. Amikor Lorenzo Snow 1901 októberében meghalt, Joseph F. Smith lett az egyház hatodik elnöke. Széles körben ismerték azt a képességét, hogy feltárja és megvédje az evangélium igazságait. Beszédeit és írásait egy kötetbe szerkesztették *Az evangélium tanai* címmel, mely egyike lett az egyház fontos tanokat tartalmazó írásainak.

5. A huszadik század első évtizedeiben sok fontos tekintetben fejlődött az egyház. A tizedfizetés folyamatos hangsúlyozása és a szentek hithű reagálása következtében az egyház képes volt minden adósságát kifizetni. A jólét időszaka következett, mely lehetővé tette az egyház számára, hogy templomokat, kápolnákat és látogatóközpontokat építsen, és megvásárolja az egyház történelmi helyszíneit. Az egyház felépítette Salt Lake City-ben az Adminisztrációs Épület is, mely még mindig az egyház központjaként szolgál.

6. Smith elnök felismerte, hogy az egész világon szükség van templomokra. Az 1906-os berni konferencián, Svájcban kezét kinyújtva kijelentette: »Eljön majd az idő, amikor templomok borítják majd ezt a földet, ahová elmehettek és megváltjátok halottaitokat« [idézve Serge F. Ballif, Conference Report, 1920. okt., 90. o.]. Az első európai utolsó napi templomot, a Svájci Templomot majdnem fél évszázaddal később szentelték fel annak a városnak a peremterületén, ahol Smith elnök ezt a próféciát elmondta. Smith elnök szentelt földet templom építésére az Alberta tartománybeli Cardstonban, Kanadában, 1913-ban; és egy másik templom számára Hawaii-n, 1915-ben.

7. A korai 1900-as évektől kezdve az egyház vezetői arra biztatják a szenteket, hogy maradjanak inkább saját országukban, ne jöjjenek Utah-ba. 1911-ban Joseph F. Smith és tanácsosai az Első Elnökségben ezt a kijelentést adták közre: »Kívánatos, hogy népünk a saját szülőföldjükön maradván állandóan működő gyülekezeteket alkossanak, hogy segítsék a térítési munkát« [Clark,

szerk., *Messages of the First Presidency*, 4:222. o.].

8. Hat héttel halála előtt Smith elnök egy fontos kinyilatkoztatást kapott a halottak megváltásáról. Látomásban látta az Üdvözítő szolgálatát a szellemvilágban, és megtudta, hogy a hithű szenteknek lehetőségük van arra, hogy folytassák az evangélium tanítását a szellemvilágban. Ezt a kinyilatkoztatást 1976-ban az Igazgyöngyhöz csatolták, 1979-ben pedig áthelyezték a Tanok és szövetségekbe, annak 138. részeként” (*Örökségünk*, 105–107. o.).

Az olvasottak megértése

Joseph F. Smith elnök élete

folyékonyan (3. bek.) – : megváltását (8. v.) –
nagyon jól, könnyedén : üdvözülését

Joseph F. Smith tanításai és bizonyága

9. „Amíg [Joseph F. Smith elnök] az egyház elnöke volt, arra törekedett, hogy tisztázza az Atya és a Fiú személyazonosságát és szerepeit, különösen azért, mivel néhány szentírásrész Jézus Krisztust Atyának nevezi. Azon fáradozva, hogy segítsenek a szenteknek az Atyára és a Fiúra vonatkozó bizonyos

szentírásokat jobban megérteni, az Első Elnökség és a Tizen-

kettek Kvóruma 1916. június 30-án »Az Atya és a Fiú« címmel megjelentett egy hitelvi fejtegetést. Ez a nyilatkozat megerősítette az Atyaisén és az Ő Fia, Jézus Krisztus közötti egységet, és tisztázta mindegyikük határozott szerepét az üdvözülés tervében. Arra is magyarázatot adott, hogy az Atya fogalom a szentírásokban

hogyan vonatkozik mind a Mennyei Atyára, mind pedig Jézus Krisztusra” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph F. Smith*, 353. o.). Ez a hitelvi magyarázat három módját magyarázza annak, hogyan használatos az Atya szó Jézus Krisztusra: Ő a menny és a föld Atyja, Ő azoknak az Atyja, akik az Ő evangéliuma szerint élnek, és Ő az Atya a felhatalmazás isteni átadása által.

10. „Az »Atya« egyik jelentése a szentírásokban Teremtő. . .

11. „ . . . Jézus Krisztus, akit Jehovaként is ismerünk, az Atya, Elohim végrehajtója volt a teremtés munkájában. . . Teremtő lévén Jézus Krisztust következetesen a menny és a föld Atyjának nevezik . . . ; és mivel teremtményei örök tulajdonsággal rendelkeznek, Őt nagyon helyesen a menny és a föld Örökkévaló Atyjának nevezik. . .

12. Egy [másik] értelem, amelyben Jézus Krisztust »Atyának« tekintik, utal arra a kapcsolatra, ami közte és azok között van, akik elfogadják az Ő evangéliumát és ezáltal az örök élet örököséivé válnak. . .

13. „ . . . Az evangéliumnak való engedelmisség által az emberek Isten fiaivá válhatnak, mind Jézus Krisztus fiaivá, mind pedig általa az Ő fiaivá [T&Sz 11:28–30; 34:1–3; 35:1–2; 39:1–4; 45:7–8]. . .

14. A víztől és Szellemtől való újjászületés által az emberek Jézus Krisztus gyermekeivé válhatnak. . .

15. Az emberi családdal való minden kapcsolatában Jézus, a Fiú, Elohimot, az Ő Atyját képviselte és még mindig képviseli az erő és a hatalom tekintetében. Krisztussal kapcsolatban ez igaz az Ő létezés előtti, időn kívüli illetve megtestesületlen állapotában, amelyben Jehovaként volt ismert; igaz ez akkor is, amikor húsból való testet öltött; igaz ez, amikor testétől megfosztott lélekként a halál birodalmában volt; és igaz azóta is az Ő feltámadott állapotában [lásd János 5:43; 10:25, 30; 14:28; 17:11, 22; 3 Nefi 20:35; 28:10; T&Sz 50:43]. Így az Atya a Fiúnak adta a nevét; és Jézus Krisztus az Atya nevében kereszttül szolgált és szolgált; és így az erő felhatalmazás az istenség az Ő szavai és cselekedetei egyben az Atyjáié is” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph F. Smith* [1999], 357–359. o.).

16. 1909-ben Joseph F. Smith elnök és a tanácsosai az Első Elnökségben kiadtak egy nyilatkozatot, hogy megválaszolja olyan kérdésekre, „melyek időről időre felmerülnek Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának . . . az ember eredetével kapcsolatos állásfoglalásait illetően. . .

17. Tegyük fel a kérdést: Teremtéskor az ember eredetileg milyen szellemi és testi formával rendelkezett? Általánosságban a választ megadják [ezek] a szavak. »Isten az Ő saját

képmására teremtette az embert.« . . . Ezért ha ki tudjuk deríteni, milyen alakja van a »szellemek Atyjának«, »a szellemek és minden test Istenének«, akkor képesek leszünk felfedezni az eredeti ember alakját.

18. Jézus Krisztus az Isten fia, az Ő Atyja személyének »képmása« (Zsidók 1:3). Emberi lényként, tökéletes emberként járt a földön, és egy neki feltett kérdésre válaszolva ezt mondta: »A ki engem látott, látta az Atyát« (János 14:9). Ez önmagában teljesen meg kell, hogy oldja minden gondolkodó, áhítatos elme problémáját. Nem lehet ellenállni a következtetésnek, miszerint ha Isten Fia az Ő Atyja személyének képmása (vagyis hasonmása), akkor az Ő Atyja emberi alakkal rendelkezik; mert ilyen alakú volt az Isten fia, nem csak halandó élete során, hanem halandó születése előtt és feltámadása után is. . . . Aztán ha Isten a saját képére és hasonlatosságára teremtette az embert – az első embert –, akkor azt Krisztushoz és Krisztus idejében élő emberekhez hasonlóvá kellett alkotnia egészen a mai napig. . . .

19. Ádám, nagyszerű elődünk, »az első ember«, Krisztushoz hasonlóan egy földi lét előtt létező szellem volt, és Krisztushoz hasonlóan magára vett egy megfelelő testet, egy férfi testét, és így »élő lélekké« vált. A földi lét előtti létezésről szóló tantétel – amely oly világosan került kinyilatkoztatásra, különösen az utolsó napokban – csodálatos fényárral világítja meg az ember eredetének máskülönben rejtélyes problémáját. Megmutatja, hogy az ember szellemként mennyei szülőktől fogantatott és született, és az Atya örökkévaló házaiban vált éretté még azelőtt, hogy világi testben eljött volna a földre, hogy tapasztalatot szerezzen a halandóságban. Ez a tantétel azt tanítja, hogy minden ember szellemben létezett, mielőtt még bárki is testet öltött volna, és mindazok, akik Ádám óta lakták a földet, hasonlóképpen öltöttek testet és váltak lelkekké.

20. Némelyek úgy tartják, nem Ádám volt az első ember ezen a földön, és hogy az eredeti emberi lény az állati teremtés alacsonyabb rendjeiből fejlődött ki. Ezek azonban emberi elméletek. Az Úr igéje kijelenti, hogy Ádám volt »minden ember közül az első« (Mózes 1:34), és ezért kötelességünk

őt fajunk első szülőjének tekinteni. (idézve: *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph F. Smith [1999], 330–335. o.*) . . .

21. Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza hitét ősi és mai isteni kinyilatkoztatásra alapozva kijelenti, hogy az ember az Istenség közvetlen és egyenes ági leszármazottja. Isten maga egy felmagasztosult ember, tökéletes, trónra emelt és mindenek fölött való. . . . Ő teremtette az ebihalat és a majmot, az oroszlánt és az elefántot; de nem a saját képmására teremtette azokat, és nem is ruházta fel őket isteni gondolkozással és intelligenciával" („The Origin of Man”, *Improvement Era*, 1909. nov., 75., 77–78., 80–81. o.).

22. „Joseph Smith [próféta] azt a tantételt tanította, hogy az a kisgyermek, amelyik meghalt, gyermekként fog előjönni a feltámadáskor; és egy élettelen gyermek édesanyjára mutatva ezt mondta neki: »Feltámadása után részed lesz e gyermek felnevelésével járó örömben, gyönyörűségben és meglepettségben, míg el nem éri szellemének teljes termetét«. A halálból való feltámadás után van helyreállítás, növekedés és fejlődés. Szeretem ezt az igazságot. Óriási boldogságot, örömet és hálát jelent a lelkemnek. Köszönet Istennek azért, hogy ezeket az elveket kinyilatkoztatta nekünk!” („Status of Children in the Resurrection”, *Improvement Era*, 1918. máj., 571. o.).

23. 1915-ben Joseph F. Smith elnök és a tanácsosai az Első Elnökségben kiadtak egy levelet „a cövekek elnökeinek, a püspököknek és a szülőknak Sionban”.

24. „E cél érdekében szerte az egyházban tanácsoljuk és sürgetjük a »családi est« bevezetését, mely alkalmakkor az apák és az anyák maguk köré gyűjthetik fiaikat és leányaikat, és taníthatják nekik az Úr igéjét. . . .

25. Megígérjük, hogy ha a szentek megfogadják ezt a tanácsot, akkor az nagyszerű áldásokat fog eredményezni. Fokozódik majd az otthoni szeretet és a szülők iránti engedelmesség. Kialakul a hit Izrael ifjúságának szívében és erőt nyernek majd ahhoz, hogy megküzdjenek az őket körülvevő gonosz hatásokkal és kísértésekkel” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph F. Smith [1999], 348. o.*).

26. „Valami mindig hiányzik abból az emberből, aki az ifjúságát gonoszságban és bűnben tölti el, és később visszatér az igazlelkűségre. Természetesen az Úr becsüli a bűnbánatát, és sokkal jobb, ha egy ember késlekedve fordul el a gonosztól, mintha továbbra is bünt követ el életet minden napján, de a tény az, hogy életének legszebb időszakát és ereje legjavát elpazarolta és már csak gyenge, megtört áldozatot tud felajánlani az Úrnak. Az életben később tartott bűnbánat során a fiatalság döreségei és bűnei sajnálkozást és szívfájdalmat okoznak, ezzel szemben vigasztalással és gazdag jutalommal jár az Úr szolgálata a felnőttkor kezdeti, életerős napjaiban” („A Lesson for the Boys”, *Improvement Era*, 1906. feb., 338. o.).

27. Joseph F. Smith elnök feljegyezte egy álmát, ami még fiatal férfi korában történt vele a missziójában:

28. „Egyszer azt álmodtam, hogy úton vagyok, s úgy éreztem, sietnem kellene. . . . Végül elérkeztem egy csodálatos palotához. . . . Ahogy közeledtem felé, olyan gyorsan, ahogyan csak tudtam, megláttam egy feliratot: »fürdő«. Arra vettem gyorsan az irányt, bementem a fürdőbe és tisztára mostam magam.

Kibontottam ezt a kis csomagot, ami nálam volt, s benne találtam egy pár tiszta gármentet. . . . Felöltöttem magamra. Aztán odasiettem egy nagy nyílásnak vagy ajtónak látszó dologhoz. Kopogtattam, kinyílt az ajtó és az az ember, aki ott állt, Joseph Smith próféta volt. Egy kicsit rosszállóan nézett rám, és az első hozzám intézett szavai ezek voltak: »Joseph, elkéstél«. Én mégis magabiztosan ezt mondtam:

29. »Igen, de tiszta vagyok – tiszta vagyok!«

30. Kezet fogott velem és behúzott, majd pedig becsukta az ajtót” (Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph F. Smith [1999], 95–96. o.).

31. Egy napon, amikor Joseph F. Smith hazatérőben volt a missziójáról, „épp amikor a kis szekérsor egy rövid táv megtétele után felütötte táborát, több »mormonellenes« bandita káromkodások és szitkozódások közepette lóháton bevágta a táborba, s fenyegetőztek, hogy mit is tennének a »mormonokkal«. Joseph F. Smith-re esett a sors választása, hogy először találkozzon ezekkel a banditákkal. . . . Joseph F. Smith nem messze a tábortól tűzifát gyűjtögetett, amikor ezek az emberek belovagoltak. Amikor meglátta őket, azt mondta, hogy első gondolata az volt, hogy a többi testvérhez hasonlóan menedéket keres magának a fák között és elmenekül. Aztán az jutott eszébe: »Miért fussak el ezek elől az alakok elől?« Azzal kezében a fával bátran odament a tábortűzhöz. Mielőtt letehetne volna a fát, az egyik útonálló, aki még mindig pisztolyt szorongatott, amit a fiatal elderre szegezett, kiabált és úgy átkozódott, ahogy csak a részeg gazemberek tudnak, azt állítva, hogy az ő kötelessége minden »mormon« elpusztítása, akivel találkozik, és hangos szóval, mérgesen megkérdezte: »Mormon vagy?«

32. Habozás nélkül a bandita szemébe nézve Joseph F. Smith bátran így felelt: »Igen uram, mélyen; hűségesen, a legeslegbenszömig az vagyok.«

33. A válasz bátran jött, mindenféle félelem nélkül, ami teljesen lefegyverezte az agresszív férfit, aki zavarodottságában kézen fogta a misszionáriust:

34. »Nos, te vagy a . . . legkellemesebb ember, akivel valaha is találkoztam! Kezet rá, fiatal barátom, örülök, hogy egy olyan emberrel találkoztam, aki kiáll a meggyőződése mellett.«

35. Joseph F. évekkel később azt mondta, hogy teljesen biztos volt abban, hogy ez az ember lelövi, de nem tehetett másként, még akkor sem, ha halála lett volna az eredménye. Ez az ember, aki szemmel láthatóan a banda vezetője volt, ellovagolt, a többiek követték őt, és a mormon társaságot többé nem zaklatták” (Joseph Fielding Smith, összeáll., *Life of Joseph F. Smith*, 2. kiadás [1969], 188–189. o.; vagy: *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph F. Smith [1999], 104–105. o.)*.

36. „Hiszünk az igazlelkűségben. Hiszünk minden igazságban, függetlenül attól, milyen témához tartozik. A világon egyetlen szekta vagy vallásos felekezet sem rendelkezik az igazság egyik tantételével sem, amelyet ne fogadnánk el, vagy amelyet elutasítanánk. Hajlandóak vagyunk elfogadni minden igazságot, bármilyen forrásból; mert az igazság megáll, az igazság megmarad. Az egész világon nincs emberi hit, emberi vallás, vallásos szervezet, amilyen valaha is az igazság fölé kerekedhetne. Az igazságnak kell jelentenie a vallás alapját, különben hiábavaló és elveszti célját. Azt mondom, az igazság jelenti az alapot, az alapzatot és a tetőt, és teljesen áthatja az Úr e nagyszerű munkáját, amely Joseph Smith-nek, a prófétának közbenjárásával került megalapításra. Isten vele van, ez az Ő munkája, nem az emberé; és győzni fog, mindegy, hogy mi jelenti az ellenséget” (Conference Report, 1909. ápr., 7. o.).

37. „Tudom, hogy él az én Megváltóm. Lényemnek minden rostjában érzem. Annyira megnyugtató ez számomra, mint saját létezésem. Nem lehetek biztosabb saját létezésemben, mint abban, hogy él az én Megváltóm, és hogy él az én Istenem, az Üdvözítőm Atyja. Érzem a lelkemben; és teljes lényemmel ennek élek” (*Gospel Doctrine*, 69. o.).

Az olvasottak megértése

Joseph F. Smith tanításai és bizonyossága

fejtegetés (9. bek.) – magyarázat

felruház (21. bek.) – megáld, adományoz

dőreség (26. v.) – hiba, bolondság

gárment (28. bek.) – ruhák

lényemnek minden

rostjában (37. bek.) – egész lelkemben

Az olvasottak tanulmányozása

A „Joseph F. Smith elnök” rész tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–D)!

A Nézd át Smith elnök életét!

Tanulmányozd Joseph F. Smith életét és elnökségét, és sorold fel, hogy hány éves volt, amikor a következő események megtörténtek:

1. Édesapja, Hyrum Smith, a Liberty börtönben volt (lásd még a T&Sz 121 fejlécét).
2. Édesapját és nagybátyját, Joseph Smith prófétát, megölték (lásd még T&Sz 135:1).
3. Szekeret vezetett a Sóstó völgyébe.
4. Heber C. Kimball megkeresztelte.
5. Édesanyja meghalt.
6. Elment első missziójába.
7. Apostollá szentelték.

8. Elvette első feleségét.
9. A Hivatalos nyilatkozat 1-et elfogadta az egyház.
10. Megkapta Tanok és szövetségek 138-ban feljegyzett látomást.
11. Meghalt.

B Sorolj fel példákat!

Joseph F. Smith elnök azt írta: „Ahhoz, hogy utolsó napi szent légy, fel kell áldozni a világi célokat és élvezeteket; szükség van hűségre, erős jellemre, az igazság szeretetére, az alapelvek sértetlenségére és buzgó vágyra, hogy lásd az igazság győzedelmes előretörését” (Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph F. Smith [1999], V. o.). Sorolj fel három példát az életéből, ami azt mutatja, hogy ő igazi utolsó napi szent volt!

C Készíts listát!

A Joseph F. Smith élete és elnöksége táblázatból (186. o.) sorold fel, hogy mikor szervezték meg az első szemináriumot, mikor vette át az egyház a cserkészetet, és mikor vezették be a családi estéket! Írd le, hogy ezek hogyan tudnak segíteni a családoknak és az egyéneknek ellenállni vagy elkerülni a kísértéseket a mai világban!

Az egyház első tanóra jellegű szeminárium óráit a Granite szemináriumban tartották Salt Lake Cityben.

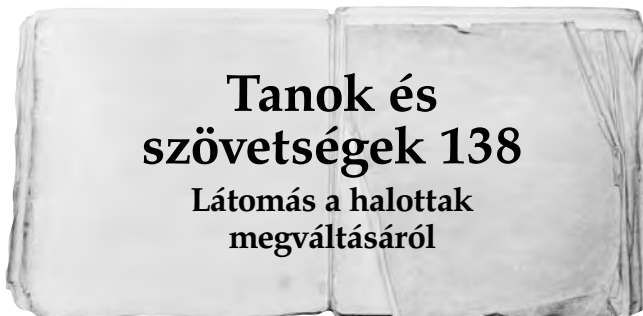
D Fontold meg a tanításait!

Nézd át Joseph F. Smith elnök tanításait a 9–37. bekezdésben, és válaszolj a következő kérdésekre:

1. Ki beszélt Emma Smith-nek a Tanok és szövetségek 25:1-ben – Mennyei Atyánk vagy Jézus Krisztus?
2. Milyen Isten adta különbségek vannak az ember és az állatvilág élőlényei között?
3. A kisgyermek, akik meghalnak, gyermekként vagy felnőttként fognak feltámadni?
4. Milyen áldásokat ígértek a családi esték megtartásáért?
5. Az ifjúság éveit miért fontosak az életben, és hogyan lehet azokat elpazarolni?

Tanok és szövetségek 138

Látomás a halottak megváltásáról

„Egy felséges kinyilatkoztatás adatott Joseph F. Smith elnöknek az igazlelkűek munkájáról a szellemek világában. 1918. október 3-án, miközben Smith elnök Jézus Krisztus engesztelő áldozatáról gondolkodott, kinyitotta a Bibliáját és 1 Péter 3:18–20-ban és 4:6-ban arról olvasott, amikor az Üdvözítő a börtönben lévő szellemekhez beszélt. Miközben ezekről a részokről elmélkedett, az Úr Szelleme megpihent rajta, és egy látomásban látta a »holtak seregeit«, akik összegyűltek a szellemvilágban. Látta az Üdvözítőt, ahogy megjelent közöttük, és az igazlelkűeknek hirdette az evangéliumot. Feltárult előtte, hogy az Úr megbízott másokat,

hogy folytassák az igehirdetést, és hogy a jelenlegi sáfárság hithű elderei szintén prédikálni fognak a halottaknak, miután elhagyják a halandóságot. Ekképpen minden halott megváltást nyerhet.

Ezt, a halottak megváltásának látomását Smith elnök benyújtotta az Első Elnökségnek, akik egyhangúlag elfogadták kinyilatkoztatásnak.

1976-ban ezt a kinyilatkoztatást hivatalosan is hozzátették az egyház alapl műveihez, és nem sokkal később a Tanok és szövetségek 138. részévé nyilvánították” (Church History in the Fulness of Times, 493. o.).

A szentírások megértése

Tanok és szövetségek 138

megváltását (2. v.) –
üdvözülését

haló poraik (17. v.) –
fizikailag halott testük

beszennyezték magukat
(20. v.) – bűnös életet
választottak

igyekezett (25. v.) –
megpróbálta

• **megbízta** (30. v.) –
felhatalmazta

• **helyettesítő keresztelezésről**
(33. v.) – olyan keresztele-
sekről, melyeket az élők
végeznek a halottak helyében

• **előrevetítvén** (48. o.) –
valaminek az előfutaraként

A szentírások tanulmányozása

A Tanok és szövetségek 138 tanulmányozása közben végezz el kettőt az alábbi tevékenységekből (A–C)!

A Írj levelet!

Képzeld azt, hogy 1918 októbere van, és egy barátodnak írsz levelet, elmagyarázva azokat az eseményeket, amik Joseph F. Smith elnök látomásában szerepelnek! Tartalmazzon egy olyan bekezdést is, amiben leírod, hogy mit tett Smith elnök a látomás előtt és alatt, tartalmazza továbbá a látomás rövid összefoglalását, és hogy mit tanít a Tanok és szövetségek 138:1–6, 11, 28–29 arról, hogyan kell felkészülni az Istentől való kinyilatkoztatás elnyerésére, és hogyan kell elnyerni azt!

B Mit tanult Smith elnök?

A Tanok és szövetségek 138-ban tanultak alapján válaszolj a következő kérdésekre:

1. Mit tanít 1 Péter 3:18–20 és 4:6 (lásd T&Sz 138:7–10) arról, hová ment Jézus Krisztus a halála és a feltámadása között?
2. Milyen további bepillantást ad a Tanok és szövetségek 138:11–22 azokról, akiket az Üdvözítő meglátogatott és azokról, akiket nem?
3. Milyen kérdései voltak Smith elnöknek Jézus a szellemvilágban tett látogatásáról? Milyen válaszokat kapott? (Lásd 25–37. v.)
4. Mit tanult Smith elnök a templomok fontosságáról? (Lásd 50–60. v.)

C Az igazaknak a rengeteg gyülekezetében

1. A Tanok és szövetségek 138:38–52-ből sorold fel azoknak a halottaknak a neveit, akiket Smith elnök a szellemvilágban látott! Magyarázd el, hogy mi történt velük!

2. Az 53–56. versekből sorold fel azokat az embereket az egyház történelméből, akiket Smith elnök látott a szellemvilágban, és írd le, hogy Smith elnök mit figyelt meg velük kapcsolatban!
3. Sorold fel további öt ember nevét, akik szerinted ott lehettek „az igazaknak a rengeteg gyülekezetében” (lásd 39., 49. v.)!
4. Sorold fel olyan szavakat és kifejezéseket, melyek jellemzik a 38–56. versekben említett embereket, és sorold fel, hogy milyen módokon lehetsz hozzájuk még inkább hasonló!

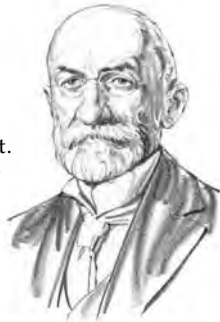
Heber J. Grant elnök Az Úr eltökélt szolgája

James E. Faust elnök, az Első Elnökség egyik tanácsosa ezt mondta: „Heber J. Grant volt az egyház első elnöke, akivel abban a kitüntetésben volt részem, hogy találkozunk. Ő igazán nagy ember volt. Azért csodáltuk őt, mert erejének egyik összetevője az önuralom iránti hatalmas elhatározása volt.” Faust elnök tovább magyarázta, hogy kisfiúként Heber J. Grant nem tudta eldobni a baseball labdát, olvashatatlan volt a kézírása, és hamisan énekelt. „Egész életén át tartó gyakorlással fejlődött valamelyest az éneklésben, de talán nem annyit, mint a baseballban vagy az írásban, amelyeket tökélyre vitt. Grant elnöknek volt egy kedvenc idézete Ralph Waldo Emersontól, amit követett életében: »Ha kitartunk valami mellett, megtétele könnyebbé válik számunkra; nem azért, mert magának a dolognak a természete megváltozik, hanem mert a cselekvésre való erőnk növekszik.«” (Liahona, 2000. július). Grant elnök azon elhatározása, hogy fejlődni fog, egész életében megáldotta őt.

Elder John Longden, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának egyik segédje volt, megosztott egy történetet, amelyet elder Clifford E. Young mesélt neki, aki szintén a Tizenkét Apostol Kvórumának segédje volt: „Három vagy négy héttel azelőtt, hogy [Grant elnök] elhunyt, Young testvér elment meglátogatni őt. Grant elnök a következő szavakkal imádkozott: »Ó, Istenem, áldj meg engem, hogy ne veszítsem el a bizonyosságomat, és [ha lehet], mindvégig hithű maradjak!«” (Conference Report, 1958. okt., 70. o.)

ÉLETÚTJA (1856–1945)

- 1856** November 22-én született Salt Lake Cityben, Jedediah Morgan Grant és Rachel Ridgeway Ivans Grant fiaként. Édesapja, aki Brigham Young elnök tanácsosa volt, kilenc nappal születése után meghalt.
- 1872** 16 évesen fejezte be a középiskolát, aztán elkezdte banki és üzleti pályafutását.
- 1877** 20 évesen, november 1-jén elvette Lucy Stringhamet, aki 1893-ban meghalt.
- 1880** 23 évesen elhívták cövekelnöknek.
- 1882** 25 évesen George Q. Cannon, az Első Elnökség egyik tanácsosa apostollá szentelte.
- 1883–1884** 26–27 évesen az amerikai indiánoknál szolgált missziót.
- 1901–1906** 43–48 évesen Japán első missziójának elnökeként szolgált, majd a brit és európai missziók elnökeként.
- 1916** 60 évesen lett a Tizenkét Apostol Kvórumának az elnöke.
- 1918** 62 évesen, Joseph F. Smith elnök halála után támogatták az egyház elnökeként.
- 1945** 88 évesen halt meg május 14-én Salt Lake Cityben.

ELNÖKSÉGE (1918–1945)

- 1919, 1923, 1927** Templomot szentelt fel Hawaii, Albertában és Arizonában.
- 1921** Megszervezte az első egyházi programokat a fiatal felnőttek számára.
- 1924** Az általános konferencia első rádióközvetítése.
- 1925** Megszerveződött Dél-Amerikában az első misszió.
- 1926** Elindult a vallási insztitút program.
- 1930** Az egyház 100. évfordulóját ünnepelte (körülbelül 670 000 egyháztag volt).
- 1936** Megszervezte az egyházi jóléti programot.
- 1941–44** Olyan programokat indított el, amelyek segítettek azoknak az egyháztagoknak, akik a második világháborúban teljesítettek katonai szolgálatot.

Heber J. Grant elnök élete

1. „Kevésel 1918 novemberében bekövetkezett halála előtt Joseph F. Smith elnök kézen fogta Heber J. Grantet, aki akkor a Tizenkették elnöke volt, és ezt mondta: »Az Úr áldjon meg téged, fiam, az Úr áldjon meg téged; nagy feladat vár rád. Mindig emlékezz rá, hogy ez az Úr munkája, nem emberé. Az Úr hatalmasabb minden embernél. Tudja, mit akar, ki vezesse az egyházat, és soha nem követ el egyetlen hibát sem« [„Editorial”, *Improvement Era* 1936. nov., 692. o.]. Heber J. Grant lett az egyház hetedik elnöke 62 éves korában, amikor már 1882 óta apostolként szolgált.

2. Heber már fiatalemberként és egész életében is különleges elszántságot tanúsított az iránt, hogy elérje céljait. Egyetlen gyermekként, akit özvegy édesanyja nevelt, valamennyire

elkülönülve élt más, korabeli fiúk tevékenységeitől. Amikor megpróbált bekerülni egy baseball csapatba, kigúnyolták esetlensége és tehetségtelensége miatt, és nem vették be a csapatba. Ahelyett, hogy elkeseredett volna, sok órát töltött a labdadobás kitaró gyakorlásával, míg végül egy másik csapat tagja nem lett, amely számos helyi bajnokságot nyert.

3. Gyermekkorában könyvelő akart lenni, amikor megtudta, hogy az sokkal többet fizetnie jelenlegi cipőpuccoló állásánál. Azonban azokban az időkben a könyvelés megkövetelte a szép kézírás képességét, és az ő írása annyira csúnya volt, hogy két barátja azt mondta: macskakaparáshoz hasonlít. Ő azonban most sem keseredett el, hanem sok órát töltött a szépírás gyakorlásával. Híressé vált arról a képességéről, hogy csodálatosan tud írni, később egy egyetemen is tanított szépírást, és gyakran megkérték fontos dokumentumok írására. Nagyszerű példa lett sok ember előtt, akik látták elszántságát, hogy a legjobbat nyújtsa az Úr és embertársai szolgálatában.

4. Grant elnök egy bölcs, sikeres üzletember volt, akinek képességei hozzásegítették őt, hogy átvezesse az egyházat egy világméretű pénzügyi válságon, és az abból származó személyes problémákon. Szilárdan hitt az önfenntartásban, és abban, hogy az Úrra és saját kemény munkájára támaszkodjon, ne a kormányzatra. Sok rászoruló embert áldott meg a pénzzel, amit keresett.

5. Az 1930-as években a szentek, mint sok más ember a világon, munkanélküliséggel és szegénységgel küszködtek a nagy világválság idején. 1936-ban, az Úrtól kapott egyik kinyilatkoztatást követően, Grant elnök megalapította az egyház jóléti programját, hogy megsegítse a rászorulókat és segítsen minden egyháztagnak abban, hogy önfenntartó legyen. Az Első Elnökség ezt mondta erről a programról: »Elsődleges célunk egy olyan rendszer lehetőségeink szerinti felállítására volt, amely véget vet a semmittevés átkának, megszabadít a munkanélküli segély gonosz velejáróitól, és újra megteremti népünk között a függetlenséget, a szorgalmat, a takarékoságot és az önbecsülést. Az egyháznak az a célja, hogy segítsen az embereknek saját maguk megsegítésében. A munkát vissza kell helyezni trónjára, egyháztagságunk és életünk uralkodó tantételeként« [Első Elnökség, Conference Report, 1936. okt., 3. o.].

6. [Elder Albert E. Bowen, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának volt az egyik tagja,] azt hangsúlyozta, hogy »a jóléti program igazi hosszú távú célja a jellem építése az egyház tagjaiban – azokban, akik adnak, és azokban, akik kapnak –, megmentve a legjobbat abból, ami mélyen bennük van, virágzásra és termékenységre ösztönözve a szellem rejtett gazdagságát« [The Church Welfare Plan (Gospel Doctrine course of study, 1946, 44. o.).]

7. 1936-ban megalapításra került egy Általános Jóléti Bizottság, hogy irányítsa a jóléti munkát az egyházban. Harold B. Lee, a Pionír Cövek elnöke lett a bizottság ügyvezető igazgatója. Később Deseret Industry üzleteket is kifejlesztettek a munkanélküliek és a fogyatékosok megsegítésére, továbbá gazdaságokat és termelési terveket hoztak létre, hogy segítsenek a rászorulóknak. A jóléti program ma is emberek ezreinek hoz áldásokat, mind a szükségben szenvedő egyháztagoknak, mind más, nyomorúságos körülmények között élő embereknek szerte a világon. [További információkat lásd Glen L. Rudd, *Pure Religion: The Story of Church Welfare Since 1930* (1995).]

8. Mialatt egyre nagyobb sebességgel haladt előre a misszionáriusi munka, Grant elnök egy igen különleges megtérésének lett az eszköze. Vincenzo di Francesca, egy olasz lelképásztor, New York város utcáin egyháza felé sétálva egy hamuval teli hordóban meglátott egy borító nélküli könyvet. Felvette, belelapozott, és akkor először meglátta Nefi, Móziás, Alma és Moróni nevét. Készítetést érzett arra, hogy elolvassa a könyvet – bár annak sem címét, sem pedig eredetét nem ismerte – és hogy imádkozzon annak igaz voltáról. Amint ezt megtette, azt mondta: »az öröm érzése, és az az érzés, hogy valami értékes és különleges dolgot találtam, vigasztalást nyújtott a lelkemnek, és olyan örömmel töltött el, melyet nem lehet emberi szóval leírni«. Egyháza tagjainak elkezdte tanítani a könyv tantételeit. Egyházi vezetői megfenyítették ezért, és azt az utasítást adták neki, hogy égesse el a könyvet. Ő ezt megtagadta.

9. Később visszatért Olaszországba, ahol 1930-ban megtudta, hogy a könyvet Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza adta ki. Írt egy levelet az egyháznak Utah-ban, melyet Grant elnöknek továbbítottak. Grant elnök elküldte neki a Mormon könyve egyik olasz nyelvű példányát, nevét pedig átadta az európai misszió elnökének. A háború nehézségei sok évig lehetetlenné tették Vincenzo megkeresztelését, de végül is 1951. január 18-án tagjává válhatott az egyháznak, elsőként Szicília szigetén. Öt évvel később a svájci Szent Templomban részesült a felruházában. [Lásd Vincenzo di Francesca, „I Will Not Burn the Book!” *Ensign*, 1988. jan. 18. o.]

10. 1922. május 6-án Grant elnök felavatta az egyház első rádióállomását. Két évvel később, az állomás elkezdte közvetíteni az általános konferencia üléseit; ezzel sokkal több egyháztagnak lehetővé tették hogy hallhassák az általános felhatalmazottak üzeneteit. Nem sokkal ezután, 1929 júliusában, a Tabernákulum

Kórus leadta az első Zene és a megszólaltatott Ige adását, mely hetenkénti közvetítés volt, inspiráló zenével és prózai üzenetekkel. Ezt a programot mind a mai napig hetente közvetítik.

11. Grant elnök 1945. május 14-én halt meg. Az egyház elnökeként 27 évig tartó szolgálatát csak Brigham Young szolgálatának évei haladják meg” (*Örökségünk*, 107–110).

Az olvasottak megértése

Heber J. Grant elnök élete

a nagy világválság (5. bek.) – szörnyű szegénység időszaka a világon

önfenntartó (5. bek.) – képes ellátni magát

semmittevés (5. bek.) – lustaság

munkanélküli segítség (5. bek.) – a kormánytól jövő ingyen pénz és szolgáltatások

véget vet (5. bek.) – megszűnteti, befejezi

nyomorúságos (7. bek.) – szegényes

Heber J. Grant tanításai és bizonyága

12. 1925-ben Heber J. Grant és tanácsosai az Első Elnökségben a következő kijelentést tették a szerencsejátékokkal kapcsolatosan: „Az egyház korábban is és most is meginghatatlanul ellene volt a szerencsejáték bármely formájának. Ellenez bármely olyan szerencsejátékot, foglalkozást vagy úgynevezett üzletágot, amely pénzt vesz el attól az embertől, aki azzal rendelkezik, anélkül, hogy annak az értéknek megfelelő jutásban részesítené az illetőt. Ellenez minden olyan gyakorlatot, ami a vakmerő spekuláció szellemét ösztönzi, és különösen azt, amely lealacsonyítja vagy gyengíti azt a magas erkölcsi normát, amit az egyház tagjai és általában véve a

közösségünk mindig meg is tartott”
(idézve: „Gambling”, *Improvement Era*,
1926. szept., 1100. o.).

13. A második világháború alatt sok különböző nemzet egyháztagjainak kellett a háborúba menni, és volt, hogy egymás ellen kellett harcolniuk. Az 1942-es áprilisi általános konferencián felolvasott nyilatkozatban Heber J. Grant elnök és tanácsosai az Első Elnökségben ezt mondták:

14. „Krisztus evangéliuma a szeretet és béke, a türelem és hosszútűrés, a békétűrés és megbocsátás, a kedvesség és jó cselekedetek, a jószívűség és testvéri szeretet evangéliuma. ...

15. A gyűlöletnek nincs helye az igazlelkűek szívében. ...

16. „... A gyűlölet Sától származik; a szeretet Isten sarjadéka. Ki kell űzni szívünkől a gyűlöletet mindannyiunknak, és nem engedhetjük, hogy újból beférközzön. ...

17. Száz éve már az egyházat a következő alapelvek vezetik:
[Idéznek a Tanok és szövetségek 134:1–6, 8-ból.]

18. Ezeknek az alapelveknek engedelmeskedve az egyház tagjai mindig kötelességüknek érezték azt, hogy megvédjék országukat, amikor fegyverbe szólították őket. ...

19. „... A jelenlegi háborúban az egyház igazlelkű tagjai haláltak már meg mindkét táborban; néhányan nagyszerű hősiességgel saját hazájukért. Mindebben népünk valóban hűségesen szolgálta azt az országot, amelynek állampolgárai illetve alanyai voltak, a már előbb említett alapelvek szerint élve. ...

20. „... Amikor ... az alkotmányos törvény, ezen alapelveknek engedelmeskedve ... [melyeket a Tanok és szövetségek 98:4–7 tanít], olyan ország fegyveres szolgálatába hívja az egyház férfitagjait, melynek hűséggel tartoznak, akkor legfontosabb polgári kötelességük követeli meg tőlük azt, hogy eleget tegyenek ennek a felszólításnak. Ha hallgatnak erre a hívásra, és engedelmeskednek azoknak, akiktől a parancsokat kapják, és életét ontják azoknak, akik ellenük harcolnak, nem számítanak majd gyilkosoknak. ...

21. Az egész világ egy olyan háború közepén áll, amely minden idők legrosszabbjának tűnik. Ez az egyház egy világ-egyház. Elszánt tagjai mindkét táborban ott vannak. Ők a háborúzó uralmak ártatlan háborús eszközei. Mindkét oldalon úgy vélik, hogy az otthonért, az országért és a szabadságért harcolnak. Testvéreink mindkét oldalon ugyanahhoz az Istenhez imádkoznak győzelemért ugyanannak a nevében. Nem lehet mindkét oldalon teljesen igaza; talán egyik sem hibátlan. Isten majd saját idejében és saját szuverén módján hozza el az igazságot és a konfliktus jogosságát. ...

22. Azokhoz a fiatal férfiakhoz szólunk, akik katonai szolgálatba lépnek: tekintet nélkül arra, hogy kit vagy hol szolgáltok, éljetez tisztán, tartsátok be az Úr parancsolatait, szüntelenül imádkozzatok Hozzá, hogy megtartsen benneteket az igazságban és az igazlelkűségben, imáitok szerint éljetez, és azután bármi történjék is veletek, az Úr veletek lesz, és semmi olyan nem fog történni veletek, ami ne Isten tiszteletére és dicsősé-

gére lenne, valamint ami ne a ti üdvözlésekre és felmagasztosulásotokra válna” (Conference Report, 1942. ápr., 90–91 és 93–96. o.).

23. Bizonyosságomat teszem nektek, hogy Isten él, Jézus a Krisztus és hogy Joseph Smith Isten prófétája volt és ma is az. ... És hogy honnan tudom? Olyan biztos vagyok benne, mint ahogy itt állok ma este előttetek. Tudom, milyen a forróság, tudom, milyen a hideg; ismerem az örömet; és azt mondom nektek, hogy a szomorúság órájában, a megpróbáltatás órájában, és a halál órájában Isten hallotta és válaszolt imáimra, és tudom, hogy ő él. Bizonyosságomat teszem nektek” („Farewell Address of Apostle Heber J. Grant”, *Improvement Era*, 1901. júl., 691. o.).

Az olvasottak megértése

Heber J. Grant tanításai és bizonyossága

békétűrés (14. bek.) –
türelem

uralmak (21. bek.) – országok

szuverén (21. bek.) –
legfelsőbb, mindenek
fölötti

Az olvasottak tanulmányozása

A „Heber J. Grant elnök” rész tanulmányozása közben végezd el az A és a B tevékenységet!

A Tűzz ki két célt!

1. Tanulmányozd az 1–11. bekezdéseket, és sorolj fel öt olyan dolgot, amit Heber J. Grant elnök tett, és amit te fontosnak tartasz!
2. Írj egy rövid bekezdést arról, hogy szerinted hogyan tudta elvégezni ezeket a feladatokat, és mindehhez hogyan győzte le a nehéz megpróbáltatásokat!
3. Írj le két célt, amit szeretnél elérni, azután mondd el, szerinted milyen nehézségek érhetnek, miközben megvalósítod azokat! Magyarázd el, miként tervezed, hogy céljaid elérj, és hogy szerinted mennyi időbe fog telni, amíg megvalósítod azokat!

B Útmutató fontos döntések meghozatalához

Olvasd el a következő helyzeteket, azután pedig mondd meg, Heber J. Grant elnök melyik tanítása vagy bizonyossága

vonatkozik az egyes helyzetekre! Röviden magyarázd is meg, szerinted az egyes helyzetben szereplő személynek mit kellene tennie és miért!

1. Olívia legjobb barátját nemrég autóbaleset érte és meghalt. Dühös, és azon gondolkodik, vajon tényleg van-e Isten.
2. János azon gondolkodik, vesz egy lottószelvényt az háromszázmillió forintos főnyereményért! Volna is hová tennie a pénzt.
3. István katona a hadseregben a háború idején. Azon aggódik, hogy lehet, hogy meg kell ölnie ellenséges katonákat.
4. Mária nehezen talál munkát. Úgy határoz, hogy könnyebb volna minden hónapban munkanélküli segélyt kérnie a kormánytól, és akkor nem kellene dolgoznia.

George Albert Smith elnök Egy nemes szolgálja

Thomas S. Monson elnök, az Első Elnökség tanácsosa a következő történetet osztotta meg George Albert Smith-ről: „A Salt Lake Cityben élő Junius Burt, aki évek óta a közterület-fenntartó vállalatnál dolgozott elmesélt egy megható és inspiráló történetet. Arról számolt be, hogy egy hideg, téli reggelen a közterületet takarító brigád, amelynek ő is a tagja volt, óriási jégtömböket takarított el a csatornákból. Az állandó brigád mellett ideiglenes munkások is segédkeztek, akiknek borzasztóan szükségük volt a munkára. Az egyik ilyen ember csupán egy vékony pulóvert viselt, és vacogott a hidegben. Egy magas, vékony, jól ápolt szakállas ember megállt a brigád előtt és azt mondta a munkásnak: »Egy ilyen reggelen több ruhára van szükséged, mint ez a pulóver. Hol van a kabátod?« A munkás azt válaszolta, hogy nincs kabátja. A férfi ezután levette a saját kabátját, átnyújtotta a munkásnak, majd így szólt: »Ez a kabát a tied. Ez egy vastag gyapjú kabát, és nem fogsz benne fázni. Én az utca túloldalán dolgozom«. Az volt a South Temple utca. Az irgalmas samaritánus, aki az Egyházi Adminisztrációs Épületbe sétált kabát nélkül, hogy elvégezze napi feladatát George Albert Smith volt, Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza elnöke. Önzetlen, nagylelkű cselekedete megmutatta érző szívét. Ő biztos, hogy öccse őrzője volt” (Conference Report, 1990. márc.-ápr., 62. o.; vagy Ensign, 1990. máj., 47. o.).

ÉLETÚTJA (1870–1951)

1870	Április 4-án született Salt Lake Cityben John Henry Smith and Sarah Farr Smith gyermekeként.
1891	21 évesen missziót szolgált Utah déli részén.
1892	22 évesen elvette Lucy Emily Woodruffot, aki 1937-ben meghalt.
1892–1894	22–24 évesen missziót szolgált az Egyesült Államok délkeleti részén; felesége, Lucy is részt vett a munkában.
1903	33 évesen Joseph F. Smith elnök apostollá szentelte.
1919–1921	49–51 évesen az európai misszió elnökeként szolgált.
1921	51 évesen az egyház Fialat Férfiak programjának lett a vezetője.
1943	73 évesen lett a Tizenkét Apostol Kvórumának az elnöke.
1945	75 évesen, Heber J. Grant elnök halála után támogatták az egyház elnökeként.
1951	81 évesen halt meg születésnapján, május 4-én Salt Lake Cityben.

ELNÖKSÉGE (1945–1951)

1945	Misszionáriusokat indított el a világ számos részébe, ahová a második világháború miatt aze-lőtt nem tudtak elmenni; felszentelte Idahóban az Idaho Falls Templomot.
1946	Étel és egyéb készleteket indított el az európai szentekhez, akik szenvedtek a második világháború után.
1950	Elindította a kora reggeli szemináriumokat.

George Albert Smith elnök élete

1. „George Albert Smith követte Heber J. Grantet az egyház elnökeként. Smith elnök, kinek élete az evangélium szerinti életben rejlő boldogságot példázta, így tanúskodott: »Minden említésre érdemes boldogság és öröm Isten parancsolatai betartásának, és javaslatai, tanácsai figyelembevételének az eredménye« [Conference Report, 1948. ápr., 162. o.].
2. Isten parancsolatainak és az egyházi vezetők tanácsának követése nemzedékeken keresztül az igazlelkűség mintája volt Smith elnök családjában. Apai nagyapja, George A. Smith után nevezték el, aki Joseph próféta unokatestvére és Brigham Young elnök tanácsosa volt. George Albert édesapja, John Henry Smith, Joseph F. Smith elnöksége alatt szolgált az Első Elnökségben. 33 éves korában George Albert Smith elhívást kapott a Tizenkettek Kvórumába. 1903 és 1910 között John Henry és George Albert együtt szolgáltak a Tizenkettek Kvórumában. Ez volt az egyetlen olyan eset ebben a sáfárságban, hogy apa és fia együtt szolgáljanak ebben a kvórumban.

3. George Albert Smith a Tizenkettek Kvórumában eltöltött 42 éve telve volt nemes szolgálattal, gyenge egészségi állapotának ellenére is. Szemeit károsította a nap, míg vasúti terepfelmérést végzett Utah déli részén, és a műtét sem segített majdnem teljes mértékű vakságán. A növekvő nyomások, és az, hogy legtöbb idejét a szolgáltatnak szentelte, legyengítette törékeny testét, mígnem 1909-ben összeesett a kimerültségtől. Az orvos teljes pihenést rendelt el, mely aláasta az önbizalmát, az értéktelenség érzését keltette benne, és tovább fokozta belső feszültségét.

4. Ebben a nehéz időszakban George egy álomban egy csodálatos erdőt látott egy nagy tó mellett. Miután már bizonyos távolságra besétált az erdőbe, észrevette, hogy szeretett nagyapja, George A. Smith közeledik felé. George előresietett, de közelébe érve megállt, nagyapja pedig ezt mondta: »Szeretném tudni, mit tettél a nevemmel«. George elméjén képzeletben végigfutott az élete, és alázatosan így felelt: »Soha semmit nem tettem a neveddel, amit szégyellned kellene«. Ez az álom megújította George szellemét és fizikai életerejét, és hamarosan ismét munkához láthatott. Később gyakran utalt erre az élményre élete fő fordulópontjaként [George Albert Smith, *Sharing the Gospel with Others*, vál. Preston Nibley (1948), 110–112. o.].

5. George Albert Smith elnök vezetése idején, mely 1945-től 1951-ig tartott, az egyháztagok száma elérte az egymilliót; felszentelték a templomot az Idaho állambeli Idaho Falls-ban, és a II. világháború után újra elkezdtek a misszionáriusi munkát.

George Albert Smith elnök, Harry S. Truman, amerikai elnök és Herbert Maw, Utah állam kormányzója.

6. Erőfeszítéseket tettek az európai szentek megsegítésére is, akik a háború következtében kerültek nyomorba. Az Egyesült Államokban élő egyháztagokat ruha és más árucikkek adományozására bíztatták. Smith elnök találkozott Harry S. Trumannel, az Egyesült Államok elnökével, hogy engedélyt kapjon az összegyűjtött élelem, ruházat és ágynemű Európába küldésére. Smith elnök így írta le ezt a találkozót:

7. Truman elnök azt mondta: „Miért akarják mindezt elküldeni nekik? Semmit nem ér a pénzük.”

8. Erre így feleltem: „Nem a pénzüket akarjuk.” Rám nézett és azt kérdezte: „Csak nem gondolja, hogy egyszerűen odaadná nekik?”

9. Azt mondtam: „Persze, hogy odaadnám nekik. Testvéreink ők, és nélkülöznek. Isten felesleggel áldott meg minket, és mi boldogan elküldjük azt nekik, ha megkaphatjuk a kormányzat együttműködését.”

10. Azt mondta: „Jó úton jár –, majd hozzátette – örömmel segítünk, amiben csak tudunk” « [Conference Report, 1947. okt., 5–6. o.].

11. Mialatt az adományokat Utah államban szétválogatták és becsomagolták, hogy a tengeren túlra küldjék, Smith elnök eljött, hogy szemügyre vegye az előkészületeket. Könnyek perogtak le az arcán, amikor meglátta a

nagymennyiségű árut, amit oly bőkezűen felajánlottak. Egy pár perc múlva levette az új felöltőjét, és így szólt: »Kérem, küldjék el ezt is!« Bár számos közelében álló ember azt mondta neki, hogy szüksége lesz a kabátra ezen a hideg, téli napon, ő kitarzott amellett, hogy elküldjék. [Lásd Rudd, *Pure Religion*, 248. o.]

12. Elder Ezra Taft Benson a Tizenkettek Kvórumából bízták meg az európai missziók újbóli megnyitásával, a segélyszállítmányok elosztásának felügyeletével, és a szentek lelki szükségleteinek kielégítésével. Elder Benson egyik látogatása a karlsruhei szentekhez vitte őt, egy német városba a Rajna folyó mentén. Elder Benson ezt mondta erről az élményről:

13. »Végre rátaláltunk a találkozóhelyre vezető útra, mely egy részben lebombázott épület volt, egy tömbház belsejében. A szentek már két órája az ülésen voltak, ránk vártak azt remélve, hogy jövünk, mert eljutott hozzájuk a hír, hogy talán ott leszünk a konferencián. És akkor, először életemben, könnyezni láttam majdnem egy egész gyülekezetet, amint felmentünk a pódiumra, és ők felismerték, hogy hat vagy hét hosszú év után végre visszajöttek hozzájuk Sion képviselői, ahogyan ők ezt kifejezték. ... Amint felemelt, vékony, sápadt arcukra pillantottam – a szentek közül sokan rongyokat viseltek, néhányan mezítláb voltak –, láttam szemükben a hit fényét, amint bizonyosságukat tették ennek a nagyszerű utolsó napi munkának az Isteni eredetéről, és hálát adtak az Úr áldásaiért» [Conference Report, 1947. ápr., 154. o.].

14. Sok más feladata mellett elder Benson felügyelte a 127 vagon élelem, ruházat, ágynemű és gyógyszer elosztását

szerte Európában. Évekkel később, amikor Thomas S. Monson elnök egy új kápolnát avatott fel a németországi Zwickauban, egy idősebb férfitestvér könnyes szemmel előrejött, és azt kérte, hogy emlékezzenek meg Ezra Taft Benson elnökről. Azt mondta: »Mondják meg neki, hogy megmentette életemet, és rengeteg más férfi- és nőtestvérnek az életét a szülőföldemen, mert ételt és ruhát hozott nekünk az amerikai egyháztagoktól« [idézte Gerry Avant, „War Divides, but the Gospel Unites”, *Church News*, 1995. aug., 19., 5. o.]

15. A holland szenteknek lehetőségük volt igazi keresztyén szolgálatot nyújtani a Németországban éhezõ szenteknek. A holland egyháztagok sokat szenvedtek a háború alatt, azt követõen pedig jóléti segílyt kaptak egyháztagoktól az Egyesült Államokból. 1947 tavaszán arra kérték õket, hogy maguk is kezdjenek bele jóléti vállalkozásokba, amit lelkesen meg is tettek. Fõleg burgonyát ültettek, és bõséges aratásra számítottak.

16. Ekkor jött Hollandiába Walter Stover elnök a kelet-németországi misszióból, és könnyes szemekkel mesélt nekik az egyháztagok éhségérõl és nyomoráról Németországban. Cornelius Zappey elnök, a holland misszió elnöke megkérdezte az egyháztagoktól, hogy odaadják-e a termelt burgonyát a németeknek, akik ellenségeik voltak a háborúban. Az egyháztagok készségesen beleegyeztek ebbe, és megnõvekedett érdeklõdéssel kezdték el figyelni a burgonyapalántákat.

Az aratás sokkal bõségesebb volta annál, amit bárki is várt volna, és a holland szentek 75 tonna burgonyát tudtak elküldeni testvéreiknek Németországba. Egy évvel késõbb a holland szentek 90 tonna burgonyát és 9 tonna heringet küldtek a szenteknek Németországba. [További információért lásd Rudd, *Pure Religion*, 254–261. o.]

17. E szentek által tanúsított krisztusi szeretet kiáradása volt jellemzõ George Albert Smith elnökre is, aki különleges mértékben sugározta Krisztus szeretetét. Azt mondta: »Elmondhatom nektek, testvéreim, hogy ezen a világon azok a legboldogabb emberek, akik úgy szeretik felebarátjukat, mint önmagukat, és életvitelükkel fejezik ki hálájukat Isten áldásaiért« [Conference Report, 1949. ápr., 10. o.]” (*Örökségünk*, 110–114. o.).

Az olvasottak megértése

George Albert Smith elnök élete

apai nagyapja (2. bek.) – apjának az apja	áru (11. bek.) – élelem és ruházat
aláásta (3. bek.) – összetörte, gyengítette	nyomor (16. bek.) – szenvedés, bánat, fájdalom
fokozta belső feszültségét (3. bek.) – növelte csalódottságát	hering (16. bek.) – apróhal
felesleg (9. bek.) – valami, amiből több van a kellenénél	

George Albert Smith tanításai és bizonyága

18. »Amikor gyerek voltam, felismertem, vagy legalábbis azt hittem, hogy felismertem, hogy az Úr parancsolatai voltak az Ó törvényei és előírásai a nekem szánt útmutatáshoz. Úgy véltem, felismertem, hogy büntetés jár azért, ha nem engedelmeskedem azoknak a parancsolatoknak, és gyermekként, feltételezem, érezhettem, hogy az Úr úgy rendezte és alakította a dolgokat ebben az életben, hogy engedelmeskednem kell bizonyos törvényeknek, különben gyors megtorlás következik. De ahogy felnőttem, egy másik nézőpontból is megtanultam a leckét, és ma az Úr törvénye számomra ... nem más, mint Mennyei Atyánk hangjának lágy dallama irántunk tanúsított kegyelmében. Nem más, mint egy szerető szülő tanácsa és bölcsessége, ... és ebből következően az, ami valaha úgy tűnt nekem, hogy a törvény kemény nevét viseli, ma már egy szerető és kedves tanács, ami egy tökéletes bölcsességgel rendelkező Mennyei Atyától jön” (Conference Report, 1911. okt., 43–44. o.; lásd még Móziás 2:41).

19. »Számomra az egyik csodálatos dolog Jézus Krisztus evangéliumában az, hogy mindannyiunkat azonos szintre hoz. Nem szükséges, hogy valaki egy cövek elnöke, vagy a Tizenkettek Kvórumának tagja legyen ahhoz, hogy magas helyre kerüljön a celesztiális királyságban. Az egyház legalázatosabb tagja, ha betartja Isten parancsolatait, felmagasztosulást nyer a celesztiális királyságban csakúgy, mint bárki más. Jézus Krisztus evangéliuma szépsége az, hogy mindannyiunkat egyenlővé tesz, amennyiben betartjuk az Úr parancsolatait. Amennyiben arra törekszünk, hogy az egyház törvényeit betartsuk, egyenlő lehetőségünk van a felmagasztosulásra” (Conference Report, 1933. okt., 25. o.).

20. »A nagyapám [George A. Smith apostol] mindig ezt mondogatta a családjának: »Van egy jól leírható demarkációs vonal az Úr és a gonosz területe között. Ha az Úr oldalán maradsz, akkor az ő befolyása alatt állsz majd, és nem fogsz arra vágni, hogy helytelenül cselekedj; de ha átlépsz a gonosz oldalára akár egy picit is, akkor azonnal a kísértő hatalmába kerülsz, és ha sikerül neki, akkor nem fogsz tudni helyesen gondolkodni, sőt még érvelni sem, mert akkorra már elveszítetted az Úr szellemét«.

21. Ha valamikor kísértést érzek arra, hogy megtegyek valamit, felteszem magamnak a kérdést: »A vonal melyik oldalán állok?« Ha eldöntöttem, hogy a biztonságos oldalon maradok, az Úr oldalán, akkor minden alkalommal a helyeset cselekszem. Így, amikor kísértések jönnek, imádságos lélekkel gondolkodok el a problémádról, és akkor az Úr szellemének befolyásával képes leszel bölcs döntéseket hozni. Csakis az Úr oldalán lehetünk biztonságban.

22. Ha boldog akarsz lenni, ne feledd, hogy minden érdemes boldogság az Úr oldalán van, és minden bánat valmint csalódás a gonosz oldalán!” (*Sharing the Gospel with Others*, szerk. Preston Nibley (1948), 42–43. o.)

23. „Nem erőltethetünk dolgokat másokra, de szeretetünkkel a jóra és az igazlelkűségekre vezethetjük őket” (idézte elder Arwell L. Pierce, a mexikói misszió korábbi elnöke, *Conference Report*, 1951. ápr., 114. o.).

24. Emlékszem, egy alkalommal ezt mondta nekem egy ember, miután már egy rövid ideje beszélgettünk: »Nos, amire igazából rájöttem az az, hogy a te egyházad éppen ugyanolyan jó, mint bármely más egyház«. Feltételezem, azt gondolta, micsoda bókkal illetett bennünket, én viszont ezt válaszoltam: »Ha az egyház, amit

itt most képviselek nem jelent többet az emberek fiainak, mint bármely más egyház, akkor én most tévedésben vagyok munkámat illetően. Nem azért jöttünk, hogy elvegyük tőled az igazságot és erényt, amivel rendelkezel. Nem azért jöttünk, hogy hibát keressünk benned, vagy hogy kritizáljunk téged. Nem azért jöttünk ide, hogy megrovásban részesítsünk téged olyan dolgokért, amiket nem tettél meg; hanem testvéreidként jöttünk el ide. Időnként és segítségünket önként felajánljuk, és szeretettel a szívünkben jöttünk el a te országodba, arra törekedve, hogy jót tegyünk veled, hogy bűnbánatra buzdítsunk azokért a dolgokért, amikben bűnt követtél el, hogy buzdítsunk téged, maradj továbbra is erényes azokban a dolgokban, amikben erényes voltál, és hogy elmondjuk neked: »Őrizd meg minden jót, amivel rendelkezel, és engedd, hogy még több jót hozzunk el hozzád azért, hogy még boldogabb lehess, és hogy felkészült legyél Mennyei Atyánk színe elé lépni« (*Sharing the Gospel with Others*, 12–13. o.).

25. Ez a mai nap, amelyen azért gyűltünk össze, hogy Istent tiszteljük, ... a sabbat, ennek a nagy nemzetnek egy szórakozó napjává vált – a nap, melyet több ezrek félreraknak megszegve ezzel Isten sok-sok évvel ezelőtti parancsolatát. És én meg vagyok győződve, hogy ez a sok szomorúság és szenvedés, amely az emberiséget most és a jövőben is kínozni fogja azon tényben követhető nyomon, hogy az emberek semmibe vették az Úr figyelmeztetését, miszerint a sabbat napját meg kell szentelni” (*Conference Report*, 1935. okt., 120. o.).

26. „80 év földi élet után, a világ számos részét bejárva, kapcsolatba kerülve sok nagyszerű és jó férfival és nővel, tanúsítom nektek, hogy ma jobban tudom, mint azelőtt valaha is tudtam, hogy Isten él; hogy Jézus a Krisztus; hogy Joseph Smith az Élő Isten prófétája volt; és hogy az egyház, amelyet

Mennyei Atyánk irányításával szervezett meg, Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza – az egyház, amely kiűzetett a pusztaországba – ugyanazon papság hatalma és felhatalmazása alatt működik, mint amelyet Péter, Jakab és János ruházott át Joseph Smith-re és Oliver Cow-

deryre. Olyan biztos vagyok benne, mint ahogy most élek, és felismerem, hogy nagyon komoly dolog bizonyosságot tenni nektek erről, és hogy Mennyei Atyám számon fogja kérni tőlem ezt és minden mást, amit az ő nevében tanítottam. Felismerve ezt és tudván, hogy ha félrevezetlek benneteket, el kell majd számoljak erről [az Atyának]; a szívemben mindannyiőtökért érzett szeretettel és kedvességgel teszek erről bizonyosságot Urunk, Jézus Krisztus nevében” („After Eighty Years”, *Improvement Era*, 1950. ápr., 263–264. o.).

Az olvasottak megértése

George Albert Smith tanításai és bizonyossága

megtorlás (18. bek.) –
büntetés

demarkáció (20. bek.) –
elválasztás vagy határ

Az olvasottak tanulmányozása

„George Albert Smith elnök” tanulmányozása közben végezd el az A és a B tevékenységet!

A Vajon ő mit válaszolna?

Képzeld el, hogy lehetőséged nyílik arra, hogy interjút készíts George Albrt Smith elnökkel! Miután tanulmányoztad 1–17. bekezdéseket, írd le, szerinted hogyan válaszolna a következő kérdésekre:

1. Mit tart a legnagyobb sikerének?
2. Melyik családtagja volt nagy hatással Önre? Miért?
3. Mely szolgálatra emlékszik leginkább, amit embertársai felé nyújtott?
4. Ön szerint miért fontos szeretetet sugározni és jószívűséget mutatni mások iránt?

B Alkalmazd a tanításokat!

A „George Albert Smith tanításai és bizonyossága” című részből válassz ki 5 tanítást, amelyeket lényegesnek és jelentőségteljesnek tartasz! Minden egyes tanításnál vázolj le egy jelenkori helyzetet, amin Smith elnök tanítása segíthetne vagy megválaszolhatná azt! Minden egyes helyzet után, magyarázd el, hogy Smith elnök tanításainak igazságai hogyan segíthetnének valakinek abban, hogy a helyeset cselekedje!

Világméretű egyház

A huszadik század utolsó ötven évében az egyház példátlan növekedést ért el. Az egyház hivatott és sugalmazott elnökeinek irányítása alatt David O. McKay-tól Gordon B. Hinckley-ig bővült a misszionáriusi munka, és az egyháztagok száma meghaladta a 11 milliót. A földön elkezdődött a templomépítések idősza, ami számos országban élő több szent és őseik számára lehetővé teszi az evangélium legmagasztosabb szerzetésének az elvégzését. Valóban, az Úr tervének beteljesülésekor, az egyház folyamatosan „kiemelkedik” az ismeretlenségből és a sötétségből” (T&Sz 1:30). Jelen korunkról szólva Gordon B. Hinckley elnök azt mondta:

„A Mindenható utolsó napi munkája, amiről őseink szóltak, amiről a próféták és az apostolok jövendöltek, eljött. Itt van. Számunkra valamilyen okból ismeretlenül, de az Isten bölcsességéből eredően azt a kiváltságot kaptuk, hogy ebben a dicsőséges korban jöhettünk a földre. A tudomány erőteljesen fejlődik. A tanulási lehetőségek kinyíltak előttünk. Minden kor közül ez az, amely a legnagyobb emberi erőfeszítés és teljesítmény felmutatója.

Minden idők legnagyobb sikerét éljük most, ez a nagyszerű és ünnepélyes történelemtudat tiszteletet kelt bennünk. Ez az utolsó és végső sáfárság, mely felé mutat minden múltbéli dolog. . . .

Valahol mindezen dolgok előrehaladása közben, Jézus Krisztus el fog jönni, hogy fényes pompában uralkodjék a földön. Senki sem tudja, mikor lesz ez. Még a mennybeli angyalok sem fogják ismerni Visszatérésének idejét. De várvavárt nap lesz! (Liahona, 2000. jan., 89–90. o.)

David O. McKay elnök

„Semmilyen más siker nem
ellensúlyozhatja az
otthon elszenvedett kudarcot”

még ennél is szokatlanabb látvány volt a járdáról nézve, hogy egy felirat volt a boltíve vésvé.

Amikor David O. McKay misszionárius volt Skóciában 1898-ban, egyszer honvágya támadt. Azt mondta, ahogy körbejárta a várost, „egy befejezetlen épületet pillantottam meg, ami jó pár méterre állt a járdától. A bejárati ajtón egy kőből készült boltív volt, ami kicsit szokatlan egy házban. De ami

Azt mondtam a társamnak: »Ez szokatlan! Megyek és megnézem, mi van belevésvé«. Amikor elég közel értem [az épülethez], ez az üzenet nemcsak kőbe vésvé jutott el hozzám, hanem olyan volt mintha Attól jönne, akinek a szolgálatában álltunk: »Bárhon is légy, jó szolgálatot tégy!«

Elgondolkozva fordultam meg és mentem el [az épülettől], és amikor a társamhoz értem, elismételtem neki az üzenetet.

Azon a reggelen az volt számomra az üzenet, hogy Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza misszionáriusaként jó szolgálatot tegyék” (David O. McKay elnök írásaiból szerk. Clare Middlemiss [1955], 174–175.o.).

ÉLETÚTJA (1873–1970)

- 1873** Szeptember 8-án született Huntsville-ben, Utah államban David és Jennette McKay gyermekeként.
- 1881** 8 évesen keresztelkedett meg a születésnapján; édesapja Nagy-Britanniában szolgált éppen missziót.
- 1897–1899** 24–26 évesen Skóciában szolgált missziót.
- 1901** 27 évesen, január 2-án elvette Emma Ray Riggs-t, főiskolai szerelmét, aki 1970-ban meghalt.
- 1906** 32 évesen Joseph F. Smith elnök apostollá szentelte.
- 1918–1934** 45–61 évesen a Vasárnapi Iskola elnöke volt
- 1920–1921** 47–48 évesen ellátogatott a világszerte működő egyházi missziókba; számos országot szentelt fel az evangélium hirdetésére.
- 1922–1924** 49–51 évesen az európai misszió elnöke volt.
- 1934–1951** 61–77 évesen Heber J. Grant elnök és George Albert Smith elnök tanácsosa volt.
- 1950** 77 évesen lett a Tizenkét Apostol Kvórumának az elnöke.
- 1951** 77 évesen, George Albert Smith elnök halála után támogatták az egyház elnökeként.
- 1970** 96 évesen halt meg január 18-án Salt Lake Cityben.

ELNÖKSÉGE (1951–1970)

- 1955–56** Templomot szentelt fel Svájcban és a Kalifornia állambeli Los Angelesben.
- 1958** Egyházi főiskolákat nyitott meg Új-Zélandon és Hawaii-on; templomot szentelt fel Új-Zélandon, és Londonban; megszerveződött az első Észak-Amerikán kívüli cövek (Új-Zélandon).
- 1961** Egyeztető Tanács beiktatása.
- 1964** Felszentelte a Kalifornia állambeli Oakland Templomot.
- 1966** Megszerveződött Dél-Amerikában (Brazíliában) az első cövek.

David O. McKay elnök élete

1. „David O. McKay George Albert Smith elnök tanácsosa volt az Első Elnökségben. 1951 tavaszán, amikor Smith elnök egészsége valamennyire javulni látszott, McKay elnök és felesége, Emma Rae úgy döntött, hogy Salt Lake Cityből elutaznak a kaliforniai nyaralásukra, amit korábban el kellett halasztaniuk. A Utah állambeli St. George-ban álltak meg éjszakára. Amikor McKay elnök másnap korán reggel felébredt, egyértelmű késztetést érzett arra, hogy visszatérjen az egyház központjába. Pár nappal Salt Lake Citybe érkezése után Smith elnök agyvérzést kapott, mely 1951. április 4-én a halálát okozta. David O. McKay lett ezután az egyház kilencedik elnöke.

2. McKay elnök alaposan fel volt készítve az egyház vezetésére. Nyolcéves gyermekként magára vállalta a család férfiemberének a feladatait, mikor apját misszióba hívták a Brit szigetekre. Akkoriban halt meg két nővére, édesanyja újabb kisbabát várt, és apja úgy érezte, hogy a gazdaság felelőssége túl nagy ahhoz, hogy David anyjára maradjon. Ilyen körülmények között jelentette ki McKay testvér a feleségének: »Természetesen lehetetlen számomra, hogy elmenjek!« McKay nőtestvér ránézett és azt mondta: »Persze, hogy el kell fogadnod, miattam ne aggódj! David O. és én szépen elrendezzük majd a dolgokat!« [Idézve: Llewelyn R. McKay, *Home memories of President David O. McKay* (1956), 5–6. o.] Szülei hite és odaadása a fiatal David szívébe elültette a vágyat, hogy egész életében szolgálja majd az Urat. 1906-ban, 32 évesen hívták el a Tizenkettek Tanácsába, és ezt követően 45 évig ebben a tanácsban és az Első Elnökségben szolgált (Heber J. Grant elnök és George Albert Smith elnök tanácsosaként), mielőtt az egyház elnöke lett volna.

3. McKay elnök széleskörű utazásba kezdett, melynek során meglátogatta a világméretűvé növekedett egyház tagjait. Meglátogatta a szenteket Nagy-Britanniában és Európában, Dél-Afrikában, Latin-Amerikában, a csendes-óceáni szigeteken és más helyeken. Míg Európában járt, előzetes intézkedéseket tett szent templomok építésére Londonban és Svájcban. Mielőtt elnöksége véget ért volna, majdnem az egész világra ellátogatott, mely áldást és ösztönzést jelentett az egyház tagjainak.

4. McKay elnök újabb hangsúlyt fektetett a misszionáriusi munkára, minden egyháztagot arra biztatva, hogy kötelezzék el magukat, hogy minden évben legalább egy új tagot hoznak az egyházba. Jól ismerték gyakran hangoztatott figyelmeztetéséről: »Minden egyháztag misszionárius«.

5. 1952-ben a teljes idejű misszionáriusi munka hatékonyságának növelése érdekében a misszionáriusoknak szerte a világban elküldték az első hivatalos térítési tervet. Címe *Az evangélium tanításának módszeres programja* volt. Hét misszionáriusi beszélgetést foglalt magában, melyek kihangsúlyozták a Szellem általi tanítás fontosságát, és világosan tanították az Istenség természetét, az üdvözülés tervét, az aposztáziát és a visszaállítást, és a Mormon könyve fontosságát. Az egyházba megértettek száma ugrásszerűen megnőtt szerte a világon. 1961-ben az egyház vezetői összehívták a misszióelnökök első szemléiumát, és megtanították nekik, hogyan biztassák a családokat, hogy a barátaikat és szomszédjaikat is vonják be a közösségbe, majd ezeket az embereket tanítsák a misszionáriusok az ő otthonaikban. 1961-ben nyelvtanfolyamot szerveztek az újonnan elhívott misszionáriusok részére, és később misszionáriusképző központot is építettek.

6. McKay elnök vezetése idején a hadseregben szolgáló egyháztagok elvetették az egyház fejlődésének magjait. Egy fiatal közkatonája a Utah állambeli American Forkból, aki Dél-Koreában szolgált, észrevette, hogy amikor az Egyesült Államok hadseregének katonái koreai civilekkel találkoztak, a katonák arra kényszerítették a koreaiakat, hogy ugorjanak félre az ösvényről míg ők elhaladnak. A fiatal egyháztag ezzel szemben félrehúzódtott, és hagyta, hogy a koreaiak használják az ösvényeket. Nevüket is megpróbálta megtanulni, és kedvesen üdvözölte őket, amint elhaladtak. Egyik nap öt barátjával belépett az étkezdébe. Nagyon sokan álltak a hosszú sorban, hogy az ételhez jussanak, így ő egy darabig az egyik asztalnál ácsorgott. Hamarosan feltűnt egy koreai munkás egy tálca étellel. A katona a karján lévő rangjelzésre mutatva így szólt: »Nem szolgálhat ki, én csak egy közkatonam vagyok«. A koreai így felelt: »Kiszolgálom. Ön első számú keresztény« [George Durrant, „No. 1 Christian”, *Improvement Era*, 1968. nov., 82–84. o.]

7. 1967-re a misszionáriusok és a katonák olyan hatékonyan hirdették az evangéliumot Koreában, hogy a Mormon könyvét lefordították koreai nyelvre is, és hamarosan cövekek és egyházközségek lepték el a földet.

8. A misszionáriusok Japánban is sikeresek voltak. A II. világháború után a Japánban élő egyháztagoknak sok éven át kevés kapcsolatuk volt az egyház képviselőivel. De a Japánban állomásozó utolsó napi szent katonák a háború után segítettek az egyháznak a megerősödésben. 1945-ben Tatsui Satora nagy benyomást tett egy utolsó napi szent katonára, aki visszautasította a teavást, és olyan kérdéseket tett fel, melyek ő és számos családtagja kereszteléséhez vezettek a következő év során. Elliot Richards keresztelte meg Tatsuit, és Boyd K. Packer, egy katona, akiből később a Tizenkettek Kvórumának tagja lett, keresztelte meg Sato nőtestvért. Satóék otthona volt az a hely, ahol sok japán ember először hallotta a visszaállított evangélium üzenetét. Hamarosan utolsó napi szent misszionáriusok, akik a II. világháborúban a japánok ellen harcoltak, nyitottak meg japán városokat a misszionáriusi munka számára.

9. Míg az egyház megjelenése a Fülöp-szigeteken szintén amerikai katonák – és a II. világháború után más emberek – erőfeszítéseire vezethető vissza, az egyház itt 1961-ben indult erős fejlődésnek. Egy fiatal Fülöp-szigeteki nő, aki nem volt tagja az egyháznak, hallott a Mormon könyvről, és számos utolsó napi szenttel találkozott. Ennek eredményeképpen késztetést érzett arra, hogy azzal a kéréssel forduljon az általa jól ismert kormányzati hivatalnokokhoz, engedélyezzék, hogy utolsó napi szent misszionáriusok jöhessenek a Fülöp-szigetekre. Az engedélyt megadták, és hónapokkal később elder Gordon B. Hinckley a Tizenkettek Kvórumából újra felszentelte az országot a misszionáriusi munkára.

10. Az egyház drámai növekedésének eredményeképpen az 1950-es években McKay elnök kihirdette a papsági egyeztető programot. Egy bizottságot – melynek elder Harold B. Lee a Tizenkettek Kvórumából volt az elnöke – jelöltek ki az összes egyházi program alapos és imádságos ellenőrzésére, hogy lássák, milyen mértékben felelnek meg az egyház legfontosabb célkitűzéseinek. 1961-ben – az Első Elnökség jóváhagyásával – elder Lee bejelentette, hogy olyan vezéreket fognak létrehozni, melyek irányt szabnak majd minden egyházi tananyag tervezésének, írásának és alkalmazásának. Ezeknek az anyagoknak a nagy részét korábban az egyház segédszervezetei hozták létre. Az új irányítás elkerülhetővé teszi majd a programok és leckeanyagok szükségtelen megduplázását, és így az evangéliumot hatékonyabban lehet majd tanítani az egyháztagoknak minden korosztály számára és minden nyelven egy világméretű egyházban.

11. Más változtatásokat is eszközölt az egyház annak érdekében, hogy hatékonyabban összehangolja az egyes programokat és tevékenységeket – többek között a jóléti, a misszionáriusi és a családtörténeti munkát –, és hogy jobban megvalósítsa az egyház misszióját. Az 1960-as években újra hangsúlyt fektettek a házitanításra – mely már Joseph Smith ideje óta része volt az egyháznak –, mely módot ad minden egyháztag szellemi és fizikai szükségleteinek a kielégítésére. Könyvtárakat hoztak létre a gyülekezeti házakban, hogy javítsák a tanítás minőségét, és egy tanárképző programot is kiadtak. 1971-ben az egyház az általános felhatalmazottak felügyelete alatt hozzalátott három angol nyelvű folyóirat kiadásához: a *Friend* a gyermekek, a *New Era* a fiatalok és az *Ensign* a felnőttek részére. Körülbelül ugyanebben az időben az egyház idegen nyelvű folyóiratait is egységesítette, melyeket azelőtt a különböző missziók egymástól függetlenül adtak ki. Most egy (1) folyóiratot fordítanak le sok nyelvre, és azokat küldik el az egyház tagjainak szerte a világon.

12. David O. McKay elnök már régóta hangsúlyozta az otthon és a család fontosságát, mint a boldogság forrását, és a legbiztosabb védelmet a modern élet megpróbáltatásai és kísérte ellen. Gyakran beszélt a családjá iránt

érezett szeretetéről, és arról a biztos támogatásról, melyet feleségétől, Emma Rae-től kapott. McKay elnök vezetése idején újból kihangsúlyozták a hetenkénti családi est megtartásának fontosságát, mely módot ad a szülőknek arra, hogy gyermekeik közelebb kerülhessenek hozzájuk, és hogy megtaníthassák nekik az evangélium alapelveit.

13. A Segítőegylet támogatta a prófétát az otthonok és a családok megerősítése fontosságának kihangsúlyozásában. A nauvoo-i kezdetektől a Segítőegylet olyan nagyra nőtt, hogy már nők százazreit foglalta magában szerte a világon. Őket személyesen és családjukban is megáldották azok a tanítások és az a társaság, amiben a Segítőegylet révén részüik volt. 1945 és 1974 között Belle S. Spafford volt a Segítőegylet általános elnöke, egy hozzáértő vezető, aki nemzeti szinten is elismerésben részesült, amikor 1968 és 1970 között az Egyesült Államok Nemzeti Nótanácsa elnökeként szolgált.

14. McKay elnök 1970 januárjában halt meg 96 évesen. Majdnem 20 évig elnökölt az egyház felett, amely idő alatt az egyháztagság majdnem háromszorosára növekedett, és hatalmas lépéseket tettek meg annak érdekében, hogy az egész világnak elvigyék az evangéliumot” (Örökségünk, 114–119. o.).

Az olvasottak megértése

David O. McKay elnök élete

előzetes (3. bek.) – [azt] megelőző	• közkatona (6. bek.) – a legalacsonyabb rang a hadseregben
figyelmeztetés (4. bek.) – emlékeztető, tanács	• rangjelzés (6. bek.) – egy katona egyenruháján lévő jelzés, mely a rangját mutatja

David O. McKay elnök tanításai és bizonsága

15. „Az otthon az első és leghatékonyabb hely, ahol a gyerekek megtanulhatják az élet leckéit: az igazságot, a tisztességet, az erényt, az önuralmat; az oktatás és a tisztességes munka értékét, valamint az élet célját és kiváltságát. Semmi nem léphet az otthon helyére a gyermekek nevelése és tanítása terén, és nincs más siker, mely ellensúlyozhatná az otthoni kudarcot” (*Family Home Evening Manual*, [1968], iii. o.).

16. „A boldog házasság magvai fiatalon vetetnek el. A boldogság nem az oltárnál kezdődik; a fiatalság és az udvarlás idejében kezdődik” (*Pathways to Happiness*, szerk. Llewelyn R. McKay [1957], 49. o.).

17. „Minden idők legnagyobb ideálja a názáreti Jézus Krisztus tanításai és különösképp az Ő élete; az az ember az igazán nagyszerű ember, aki leginkább krisztusi.

18. Az, amit komolyan a szívekben gondoltok Krisztusról, az fogja meghatározni, hogy kik vagytok, és hogy milyen lesz cselekedetekitek” (Conference Report, 1951. ápr., 93. o.).

19. „Az igazi mormon otthon olyan, melybe ha Krisztus véletlenül betoppanna, akkor örömmel maradna és pihenne” (Gospel Ideals [1953], 169. o.).

20. „Amikor valaki az üzletet vagy élvezeteit, vagy további jövedelmek szerzését az otthona fölé helyezi, akkor ő abban a pillanatban lefelé, a lelki gyengeség felé veszi az irányt. Amikor a klub bárki számára vonzóbbá válik az otthonánál, eljött az ideje, hogy keserű szégyenben beismerje, hogy kudarcot vallott élete legfontosabb lehetőségének megélésében, és elbukott az igaz férfitel végső próbatételén.

21. A legszegényebb kunyhó, melyben a szeretet uralkodik egy egységes család felett, sokkal értékesebb Isten és a jövődöbéli emberiség számára, mint bármely más gazdagság. Egy ilyen otthonban Isten csodákat művelhet, és csodákat is fog művelni. A tiszta szívek tiszta otthonban mindig suttagó távolságra vannak a mennyektől” („A Prophet’s Counsel”, Church News, 1968. szept., 7., 4. o.).

22. „Lehetséges az otthont a mennyország egy darabkájává tenni; valójában én a mennyországot az ideális otthon folytatásaként képelem” (Gospel Ideals, 490. o.).

23. Elder Gordon B. Hinckley, aki akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumának volt a tagja, a következőt idézte McKay elnöktől: „Egy édesapa legnagyobb ajándéka gyermekei felé az, ha érezteti velük, hogy szereti édesanyjukat” (Conference Report, 1971. ápr., 82. o.; vagy Ensign, 1971. jún., 72. o.).

24. „Egyik olyan szülő sem taníthatja a Krisztusban való hitet ellentmondás nélkül, aki az istenség nevét bemocskolja. Nincs helye az káromkodásnak egy rendezett otthonban. A káromkodás olyan bűn, amely alacsony szintű neveletésre vall. Az istenkáromló felkiáltások kiűzik a mély tisztelet minden szellemét” (Gospel Ideals, 420. o.).

25. „Isten segít, hogy igazak legyünk kötelességünkhöz, elhívásainkhoz és különösképp ahhoz a felelősségünkhöz, hogy elvigyük az evangélium örömhírét barátainknak és szomszédainknak.

dainknak. Ez megváltoztatja a férfiak életét, és a nők valamint a gyerekek jobbakká válnak, mint valaha is voltak. Ez Jézus Krisztus evangéliumának a küldetése, hogy jóvá tegye a gonosz embert, és hogy a jó emberek még jobbak legyenek” („Every Member a Missionary”, Millennial Star, 1961. okt., 469. o.).

26. Elder Robert L. Simpson, aki akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumának a segédje volt, amikor arról beszélt, hogyan kerüljük el a lustaságot, a következőt idézte McKay elnöktől: „Egy ember igaz fokmérője az, hogy hogyan tölti az idejét, amikor semmi dolga nincs” (Conference Report, 1972. okt., 146. o.; vagy Ensign, 1973., jan., 113. o.).

27. Marion G. Romney elnök, aki az Első Elnökségben volt tanácsos, arról beszélt, hogy amikor valaki nem követi a Szellemet fiatal korában, amikor missziót szolgál, elveszíti a lehetőséget, amit az hozhatna: „Az egyetlen dolog, ami valaha is azt éreztette velem, hogy az Úr megbocsátott az volt, amikor hallottam McKay elnök szavait: »Egyszer, amikor missziót szolgáltam, sugalmazást éreztem, hogy megtegyek valamit, és mégsem tettem azt meg.« Azt mondta: »Azóta is sajnálom. Soha ne mulasszatok el a Szellem suttagásaira reagálni! Úgy éljétek, hogy elnyerjétek azt, majd legyen bátorságotok követni útmutatásait!«” (Conference Report, 1975. ápr., 110. o.; vagy Ensign, 1975. máj., 74. o.).

28. „A feltámadt Úrról való bizonyosságom épp oly valós, mint [Jézus tanítványáé] Tamásé, aki azt mondta a feltámadt Krisztusról, amikor megjelent a tanítványainak: »Én Uram és én Istenem!« (János 20:28.) Tudom, hogy ő él. . . .

29. Tudom, hogy ő kapcsolatban lesz azokkal a szolgálóival, akik alázatosan és igaz lélekkel kutatják őt. Tudom, mert hallottam az ő hangját, megkaptam útmutatását az ő földi királyságára vonatkozó dolgokban.

30. Tudom, hogy az Atya, a mi Teremtőnk él. Tudom, hogy ők megjelentek Joseph Smith prófétának. . . . Ez a tudás olyan valós számomra, mint ami mindennapjainkban történik. Amikor este nyugovóra térünk, tudjuk – bizonyosak vagyunk abban –, hogy reggel felkel a nap és dicsőségével elárasztja az egész földet. Olyan közelinek érzem Krisztus létezéséről és a visszaállított egyház isteni eredetéről való tudásomat” (Conference Report, 1968. ápr., 9–10. o.).

Az olvasottak megértése

David O. McKay elnök tanításai és bizonyossága

ellensúlyozhatná (15. bek.) – helyettesíthetné	neveltetés (24. bek.) – szülői nevelés, felnevelés
klub (20. bek.) – társasági összejövetel helye	istenkáromló felkiáltások (24. bek.) – szentségtelen szavak
káromkodás (24. bek.) – szavak nem megfelelő, tiszteletlen használata	kapcsolatban lesz (29. bek.) – beszélni fog [velük]

Az olvasottak tanulmányozása

„David O. McKay elnök” tanulmányozása közben végezz el kettőt a következő tevékenységek (A–C) közül!

A Írj egy fogalmazást!

Tanulmányozd 1–14-ig a bekezdéseket! Írj egy rövid fogalmazást arról, hogy mi az, amit csodálsz McKay elnök életében, és hogy az ő példája miként segített neked Jézus Krisztushoz közeledni!

B Rajzolj térképet!

1. Rajzolj egy egyszerű világtérképet!
2. Színezd be a világnak azon területeit, ahol McKay elnök járt, és ahol az egyház drámai növekedést mutatott az ő irányítása alatt!
3. Tegyél csillagokat a világ azon területeire, ahol cövekeket szervezett!
4. Tegyél egy X-et a világ azon területeire, ahol az egyházi iskolák működésbe léptek elnöksége alatt!
5. tegyél egy T betűt azokra a területekre, ahol templomokat szenteltek fel elnöksége alatt!

C Díszítsd fel otthonod!

Képzeld el, hogy nemrég kötöttél házasságot a templomban, és éppen megbeszélitek a hitveseddel, hogyan szeretnétek feldíszíteni otthonotokat!

1. Rajzold le a füzetedbe a lakásotok alaprajzát, amelyen a különböző helyiségek is láthatók!
2. A „David O. McKay tanításai és bizonyossága” c. rész alapján írd azoknak az állításoknak a bekezdésszámát a szobákba, amelyekről úgy véled a leginkább odaillenek! (Néhány állítás hosszabb, mint egy bekezdés. A szobákba egynél több állítást is tehetsz.)
3. A rajzod alá magyarázd el választásaid okát! Például McKay elnök 19. bekezdésben olvasható tanítását ki lehetne függeszteni a bejárati ajtóra, hogy emlékeztessen benneteket arra, hogy otthonotok olyan legyen, ahová Krisztus örömmel térne be.

Joseph Fielding Smith elnök

Evangéliumi teológus és író

Joseph Fielding Smith elnököt „édesapja, Joseph Fielding Smith elnök, az egyház akkori hatodik elnöke, apostollá szentelte 1910. április 7-én. ...

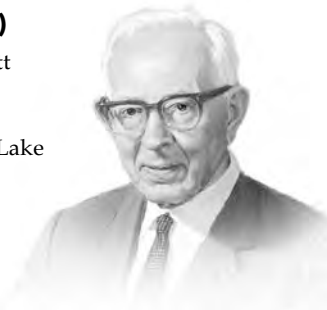
Smith elnök, Hyrum Smith unokája, ... az egyház harmadik olyan elnöke [volt], aki a Joseph Smith nevet viselte. ...

Számos egyházi tantételről szóló és egyháztörténeti írásával nagymértékben hozzájárult az egyház irodalmi gyűjteményének bővítéséhez.

Mélyen szeretett vezető [volt], aki egész életében az evangéliumi alapelveknek szentelte el magát. A Tizenkettek Tanácsának tagjai egy valóban igazságos és igazlelkű emberként jellemezték őt” („President Joseph Fielding Smith Becomes Tenth President of the Church”, Improvement Era, 1970. febr., 3.o.). Amikor Smith elnök életéről és tanításairól olvasol, keress fiatalkori életéből olyan jeleket, amelyek segíthetnek megmagyarázni, miért és hogyan vált olyan emberré, amelyen ő volt!

ÉLETÚTJA (1876–1972)

1876	Július 19-én született Joseph F. és Juliana Lambson Smith gyermekeként Salt Lake Cityben.
1884	8 évesen, születésnapján keresztelte meg édesapja Salt Lake Cityben.
1893	16 évesen jelen volt a Salt Lake Templom felszentelésén.
1898	21 évesen feleségül vette Louie Emily Shurtliffet.
1899–1901	22–24 évesen Angliában szolgált missziót.
1901	24 évesen kezdett el dolgozni az egyháztörténeti irodában.
1908	32 évesen, első felesége halála után feleségül vette Ethel Reynolds-t.
1910	33 évesen Joseph F. Smith elnök apostollá szentelte.
1921–1970	44–93 évesen egyházi történetíróként szolgált.
1938	61 évesen, második felesége halála után feleségül vette Jesse Evans-t.
1945–1949	68–72 évesen a Salt Lake Templom elnöke lett.

- 1951 74 évesen a Tizenkét Apostol Kvórumának az elnöke lett.
- 1970 93 évesen, David O. McKay elnök halála után támogatták az egyház elnökeként.
- 1971 94 évesen meghalt a harmadik felesége.
- 1972 95 évesen halt meg január 2-án Salt Lake Cityben.

ELNÖKSÉGE (1970–1972)

- 1970 Megszerveződött Afrikában az első cövek (Dél-Afrikában).
- 1970 Megszerveződött Ázsiában az első cövek (Japánban).
- 1971 Megtartották az első egyházi területi konferenciát (Angliában).
- 1972 Templomokat szenteltek fel a Utah állambeli Ogdenben és Provóban.
- 1972 Az egyház tagjainak száma 3 218 908 volt.

Joseph Fielding Smith elnök élete

1. „Amikor David O. McKay meghalt, Joseph Fielding Smith elnök – aki akkor már majdnem 93 éves volt – lett az egyház elnöke. A korábbi egyházelnök, Joseph Fielding Smith fia volt.

2. Kisfiúkorában Joseph Fielding Smith arra vágyott, hogy megtudja az Úr akaratát, mely arra készítette őt, hogy tízéves koráig kétszer is elolvassa a Mormon könyvét, és hogy séta közben magával hordozza a szentírásokat. Amikor hiányolta őt a labdázó csapat, általában a szénapadláson találták rá, amint a szentírásokat olvasta. Később ezt mondta: »A legkorábbi emlékeimtől, attól kezdve, hogy először olvasni tudtam, a világon minden másnál több örömet és elégedettséget adott nekem a szentírások tanulmányozása; az Úr, Jézus Krisztus és Joseph Smith próféta szavainak olvasása; és az a munka, amely az emberek üdvözüléséért elvégeztetett« [Conference Report, 1930. ápr., 91. o.]

fontos, tantétel témájú cikk megírásánál.

4. Elnöksége alatt szervezték meg az első cöveket Ázsiában (Tokió, Japán) és Afrikában (Johannesburg, Dél-Afrika). Az egyháztagság növekedésével Smith elnök és tanácsosai területi konferenciákat kezdtek tartani szerte a világon, hogy helyi vezetőket képezzenek, és lehetővé tegyék az egyháztagoknak az általános felhatalmazottakkal való találkozást. Az első ilyen konferenciát az angliai Manchesterben tartották. Annak érdekében, hogy szerte a világon jobban szolgálják az embereket, egészségügyi misszionáriusokat hívtak el az alapvető egészségügyi

ségügyi alapelvek és a higiénia megtanítására. Nemsokára számos országban több mint 200 egészségügyi misszionárius szolgált.

5. 1912 óta működtet az egyház szemináriumi osztályokat középiskolákhoz csatlakozó épületekben az Egyesült Államok nyugati részén. Az 1920-as években vallási insztitútókat indítottak az egyetemeken és főiskolákon, melyeket számos utolsó napi szent látogatott. Az 1950-es évek kezdetén a Kalifornia állambeli Los Angeles területén kora reggeli szemináriumi órákat kezdtek el tartani, melyeket hamarosan több mint 1800 tanuló látogatott. A nem egyháztag megfigyelők meglepődéssel tapasztalták, hogy a 15 és 18 év közötti utolsó napi szent fiatalok a hét öt napján hajlandók reggel 5:30-kor felkelni, hogy jelen legyenek a vallást tanulmányozó órákon. Az 1970-es évek elején bevezették az otthon tanuló szemináriumot, hogy az utolsó napi szentek szerte a világon kaphassanak vallási útmutatásokat. Smith elnök vezetése idején ugrásszerűen megnövekedett a szemináriumi és insztitút beiratkozások száma.

6. Smith elnök utolsó nyilvános beszédében – az 1972-es áprilisi általános konferencián – ezt mondta: »Nincs más gyógyír a világ bajaira, mint az Úr, Jézus Krisztus evangéliuma. A békébe, a fizikai és a szellemi jólétbe, és az abba vetett reménységünk, hogy végül örökséget nyerhetünk Isten királyságában, mely kizárólag a visszaállított evangéliumban és azáltal található meg. Egyikünk sem végezhet fontosabb munkát az evangélium hirdetésénél, és az egyháznak és Isten földi királyságának az építésénél« [Conference Report, 1972. ápr., 13. o. vagy *Ensign*, 1972. júl., 27. o.]

7. Miután két és fél évig szolgált az egyház elnökeként, Joseph Fielding Smith lánya otthonában csendesen eltávozott e világból. Elérte a 95. életévét, és életében mindvégig bátran szolgálta az Urat” (Örökségünk, 121–123. o.).

Az első területi konferenciát 1971 augusztusában tartották Angliában Joseph Fielding Smith elnök vezetése alatt. Elder Howard W. Hunter áll a pódiumon.

Az olvasottak megértése

Joseph Fielding Smith elnök élete

- higiénia (4. bek.) – tisztaság : örökséget (6. bek.) –
: lakhelyet, jutalmat

Joseph Fielding Smith tanításai és bizonyága

8. „A halogatás – amint az az evangélium alapelvekhez vonatkozatható – az örökkévaló élet, vagyis az Atya és a Fiú jelenlétében való élet tolvaja. Sokan vannak közöttünk, még az egyháztagok között is, akik úgy érzik, nem kell elsietni az evangéliumi alapelvek és a parancsolatok betartását”

(Conference Report, 1969. ápr., 121. o.).

9. „Ha teljes mértékű megváltásban szeretnétek részesülni, vagyis felmagasztosulni Isten királyságában, hogy fiai és leányai lehettek, el kell mennetek az Úr templomába, és meg kell kapjátok azokat a szent szertartásokat, amelyek ahhoz a házhoz fűződnek, amelyeket máshol nem lehet elnyerni. Egyetlen férfi sem nyerheti el az örökkévalóság és a felmagasztosulás tejjességét egyedül; egyetlen nő sem nyerheti el ezt az áldást egyedül; amikor azonban egy férfi és egy nő megkapja az egymáshoz pecsételő hatalmat az Úr templomában, és ha ezután betartja az összes parancsolatot, akkor ők eljuthatnak az üdvözüléshez, tovább élhetnek és olyanokká válhatnak, mint az Úr. És ez az emberek rendeltetése; ez az, amit az Úr kíván a gyermekeinek” (*Doctrines of Salvation*, 2:44. o.).

10. „Az mindegy, hogy mi van leírva vagy mit mondott valaki, ha a mondanivalója ellentétben áll azzal, amit az Úr kinyilatkoztatott, akkor azt félretehetjük. Az én szavam és bármely más egyháztagnak a tanításai – legyen az befolyásos ember vagy alacsony osztálybeli – ha azok nincsenek összhangban a kinyilatkoztatásokkal, nem kell elfogadnunk azokat! Tisztázzuk ezt! A négy alpművet méterrúdként vagy mérlegként fogadtuk el, és ezzel mérjük minden ember tantételét” (*Doctrines of Salvation*, 3:203. o.).

11. Úgy tűnik nekem, hogy ennek az egyháznak egyetlen tagja sem lesz soha elégedett addig, amíg nem olvassa el újra meg újra a Mormon könyvét, és alaposan nem gondolkodik el rajta, hogy bizonyóságot tehessen arról, hogy ez a szó szoros értelmében a Magasságos sugalmazásával írott feljegyzés, és hogy története igaz. ...

12. Ennek az egyháznak egyetlen olyan tagja sem állhat igazultan Isten jelenlétében, aki nem olvasta el a Mormon könyvét komolyan és alaposan!” (Conference Report, 1961. okt., 18. o.).

13. „Szeretném bizonyóságot tenni az evangélium helyreállításáról, a Megváltónk küldetéséről, Joseph Smith próféta elhívásáról és ennek a munkának a felállításáról abban a sáfárságban, amelyben élünk, amit az idők tejjességének sáfárságaként ismerünk. Nincs kétségem a felől,

hogy Jézus Krisztus Isten Egyszülött Fia, a világ Megváltója, az emberek Üdvözítője mindaddig, amíg megbánják bűneiket,

és elfogadják az evangéliumot. Halálával minden embert megváltott, és magára vette azt az áldozatot, amely megszabadít bennünket a bűneinktől, melyekért mi magunk nem kell, hogy elszámoljunk, ha elfogadjuk őt, valamint ha igazak és hithűek maradunk tanításaihoz” (Conference Report, 1956. ápr., 58. o.).

Az olvasottak megértése

Joseph Fielding Smith tanításai és bizonyága

halogatás (8. bek.) – szándékosan később tenni meg valamit, amit meg kell csinálni	: elsietni (8. bek.) – sürgetni, sürgősen megtenni
	: felmagasztosulás (9. bek.) – isteni lét

13. bekezdés – Mit jelent az idők teljességének sáfársága?

Spencer W. Kimball elnök tanította: „Az évek leforgása alatt voltak olyan időszakok, amikor az Úr összegyűjtötte az ő népét, felállította az evangéliumot és az üdvözülés bizonyos szertartásait közöttük. Ezeket nevezzük evangéliumi sáfárságoknak” („The Things of Eternity – Stand We in Jeopardy?” *Ensign*, 1977. jan., 3. o.). „Az idők teljességének rendj[ében] élünk (Efézusbeliek 1:10), illetve Jézus Krisztus második eljövetele előtti utolsó sáfárságban.

Az olvasottak tanulmányozása

„Joseph Fielding Smith elnök” tanulmányozása közben végezd el az A és a B vagy a C tevékenységet!

A Mi a gyógyír?

1. Ha orvos lennél, mi az a betegség, amit szerinted a legnehezebb volna gyógyítani? Miért?
2. Nézd át a 2–3. és az 5–6. bekezdéseket, majd végezd el a következőket!
 - a. Sorolj fel néhány, a világban található lelki betegséget!
 - b. Milyen „recepteket” ajánlott ezeknek a betegségeknek a gyógyítására Joseph Fielding Smith elnök?
 - c. Smith elnök miként kerülte el a lelki betegségeket, amikor fiatal volt?
 - d. A szeminárium miként nyújtott lehetőségeket arra, hogy rendelkez z ezzel a „gyógyírral” az életedben?

B Állítsd meg a tolvajt!

Elloptak már tőled valaha valamilyen értékes dolgot? Mit éreztél?

1. Nézd át a 8. bekezdést, és válaszolj az alábbi kérdésekre:
 - a. Milyen értékes tulajdonukat lophatják el tőlünk?
 - b. Hogyan lopják ezt el?
 - c. Ki a tolvaj?

2. Nézd át a 11–12. bekezdéseket, és végezd el a következőket:

- Keress egy szentírást a Mormon könyvében, ami a halogatás ellen figyelmeztet benneteket, és egy másikat, ami az örök életről szól!
- Írd le, mit tudsz azért tenni, hogy Isten jelenlétében igazultan állj!

C Írj naplóbejegyzést!

Nézd át a 9. bekezdést, és írd egy naplóbejegyzést, mintha nemrég házasodtál volna a templomban! A naplóbejegyzésedhez gondolkodj el az alábbiakon és foglalj bele a kérdésekre adott válaszaidat:

- Melyik templomban szeretnél házastársadhoz pecsételteni?
- Smith elnök tanításait alapul véve miért fontos neked, hogy a templomban történjék meg a pecsételéss?
- Kiket szeretnél, hogy jelen legyenek? Miért?
- A templomban való állhatatos imádat miként segíthet neked olyaná válni, mint az Úr?

Harold B. Lee elnök

Egy hatalmas mamutfenyő

Harold B. Lee elnök temetésén Spencer W. Kimball elnök azt mondta Lee elnökről, hogy ő volt „Isten egyik legnemesebb, legerősebb, legelszántabb és a leginkább elrendelt hatalmas mamutfenyője” (L. Brent Goates, Harold B. Lee: Prophet and Seer [1985], 595. o.). Egy másik alkalommal, Kimball elnök azt mondta Lee elnökről, hogy egy „megpróbált és igaz, [az egyház] programjában jártas, lelki [ember], és mindenek felett az Úr elhívottja [volt]. ... Úgy ismertük ezt a már gyakorlott és lelki embert, mint aki erősíti és felmagasztosítja elhívását. Mindegyik kijelentésében és döntésben, amiket hozott, felleljük a pásztor hangját, az emberek vezetőjét, az Úr prófétáját, a palást viselőjét” (Teachings of Spencer W. Kimball, 467.o.). Miközben Lee elnök életét és tanításait tanulmányozod, figyeld meg azt az egyszerű személyes hitet, ami jellemző volt életére, és amiről hitte, hogy megáldja a világot!

ÉLETÚTJA (1899–1973)

1899	Március 28-án született Samuel and Louisa Bingham Lee gyermekeként, az Idaho állambeli Cliftonban.	
1907	8 évesen keresztkedett meg június 9-én vasárnap Bybee Pondban.	
1916	17 évesen tanítóként kezdett dolgozni Idahóban.	
1920–1922	21–23 évesen az Egyesült Államok nyugati részén szolgált missziót.	
1923	24 évesen feleségül vette Fern Tannert.	
1932	33 évesen a Salt Lake City kormányának egyik vezetője lett.	
1935	36 évesen elhívták, hogy megszervezze az egyház jóléti programját.	
1941	42 évesen Heber J. Grant elnök apostollá szentelte.	
1961	62 évesen kinevezték az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma által megszervezett Egyházi Egyeztető Tanács elnökének.	
1963	64 évesen, első felesége halála után feleségül vette Freda Jensent.	
1970	70 évesen a Tizenkét Apostol Kvórumának elnökeként támogatták.	
1970–1972	71–73 évesen volt Joseph Fielding Smith elnök első tanácsosa.	

ELNÖKSÉGE (1972–1973)

1972	Új fiatal felnőttek szervezetét hozták létre a fiatal egyedülállóknak.
1973	Egyházi egészségügyi intézményeket, szociális intézményeket és jóléti programokat hoztak létre; mezőgazdaságot oktató misszionáriusokat küldtek a világ különböző részébe, hogy segítsenek az embereknek a földművelési módszerek fejlesztésében; az egyháztagok száma 3 306 658 volt.

Harold B. Lee elnök élete

1. „Egy nappal Joseph Fielding Smith elnök halála után Harold B. Lee elnök, a Tizenkették Kvóruma rangidős tagjának családja összegyűlt egy családi estre. Az egyik családtag megkérdezte, hogy mit tegyenek, mi jelentené Lee elnöknek a legnagyobb segítséget. »Legyetek hűek a hithez; egyszerűen éljete az evangélium szerint, ahogyan arra megtanítottalak benneteket« – felelte. Ez az üzenet minden egyháztagra vonatkozik. Első sajtótájékoztatóján, az egyház elnökeként, Harold B. Lee kijelentette: »Tartsátok be Isten parancsolatait! Azokban található az egyének és a nemzetek üdvözülése ezekben a nehéz időkben« [Francis M. Gibbons, Harold B. Lee: Man of Vision, Prophet of God [1993], 459. o.].

2. Amikor Harold B. Lee 1972. július 7-én az egyház elnöke lett, 73 éves volt, Heber J. Grant óta a legfiatalabb apostol, akiből elnök lett. 1935 óta fontos szerepet játszott az egyház

igazgatásában; ekkor kapott elhívást az egyház jóléti programjának a vezetésére. Fontos szerepet játszott az egyházi programok és a segédanyagok átnézésében is, mely az egyházi programok leegyszerűsítéséhez és összehangolásához vezetett. Szellemi dolgokat mélyen átérző ember volt, aki gyorsan reagált a benyomásokra, amelyeket a mennyekből kapott.

3. Lee elnök és tanácsosai elnököltek a második területi konferencián, melyet Mexikóvárosban tartottak. Az ezen a konferencián összegyűlt egyháztagok voltak az első utolsó napi szentek, akik az új Első Elnökséget megerősítették. Lee elnök elmagyarázta, hogy azért tartották Mexikóvárosban a gyűléseket, hogy »elismerjék és dicsérettel illessék mindazoknak a csodálatos munkáit, akik . . . eszközök voltak az egyház hatalmas növekedésének megvalósításában«.

4. Amikor a szentek Mexikóban és Közép-Amerikában megtudták, hogy Mexikóvárosban területi konferenciát fognak tartani, sokan elkezdtek tervezni, hogy jelen lehessenek. Az egyik nőtestvér házról házra járt, mosnivaló után érdeklődve. Öt hónapon keresztül gyűjtögette a pezókat, melyeket a szomszédok ruháinak mosásával keresett, és el tudott utazni a konferenciára, ahol minden ülésen részt vett. Sok szent tudatosan böjtölt a konferencia ideje alatt, mert nem volt pénzük élelem vásárlására, miután azért dolgoztak és gyűjtögettek, hogy jelen lehessenek a gyűléseken. Akik áldozatokat hoztak, nagy szellemi erőt kaptak cserébe. Az egyik egyháztag kijelentette, hogy a konferencia volt a »legcsodálatosabb élmény az életemben!«. Másvalaki ezt mondta egy riporternek: »Sok éven át nem fogjuk elfelejteni azt a szeretetet, amit itt, ezekben a napokban éreztünk«.

[Lásd Jay M. Todd, „The Remarkable Mexico City Area Conference”, *Ensign*, 1972. nov., 89., 93., 95. o.]

5. Elnöksége idején Lee elnök ellátogatott a Szentföldre. Ebben a sáfárságban ő volt az első egyházelnök, aki ezt megtette. Azt is bejelentette, hogy kisebb szent templomokat fognak most majd építeni, melyek végül az egész világon megtalálhatóak lesznek.

6. Egy nappal karácsony után 1973-ban, amikor még csak 18 hónapja szolgált az egyház elnökeként, Lee elnök meghalt. Egy szellemi óriás visszatért örökkévaló otthonába” (Örökségünk, 123–124. o.).

Az olvasottak megértése

Harold B. Lee elnök élete

segédanyagok (2. bek.) – tanítások, iránymutatók

összehangolás (2. bek.) – egységesítő kapcsolat vagy viszony

eszközök (3. bek.) – segítséget nyújtók

pezó (4. bek.) – Mexikóban a pezót használják, mint alap pénzegységet, amely 100-ad részre bontható

ebben a sáfárságban (5. bek.) – Jézus Krisztus második eljövetele előtti utolsó időszakban

Harold B. Lee tanításai és bizonyága

7. Amikor Harold B. Lee kisfiú volt, a kerítésen át, egyik szomszédja udvarán meglátott pár összeomlott épületet, és elképzelte, ahogy felfedezi azokat. Amikor átmászott a kerítésen, egy hang ezt mondta neki: „Harold, ne menj oda!” Később így magyarázta: „Minden irányba elnéztem, hogy megtudjam, hol van az,

aki szólt hozzám. Azon gondolkoztam, lehet, hogy édesapám volt, de ő nem láthatott engem. Senki nem volt látótávolságra. Rájöttem, hogy valaki egy észrevétlen veszélyre figyelmeztet engem. . . . Attól kezdve kétség kívül elfogadtam azt a tényt, hogy vannak folyamatok, amelyek az ember számára ismeretlenek, amelyek által hangokat hallunk az észrevétlen világból, és amik által az örökkévalóság látomásai érhetnek el hozzánk” („The Way of Eternal Life”, *Ensign*, 1971. nov., 17. o.).

8. „Megtanultam valamit, amit a Szellem tanított, és tudom, hogy ezen a világon nem egy adott helyen van a biztonságos hely. Nem számít különösképp, hogy hol élünk. De ami a legfontosabb, hogy hogyan élünk. És én rájöttem, hogy ez a biztonság csak akkor jöhet el Izrael számára [az egyháztagok számára], ha betartják a parancsolatokat, ha úgy élnek, hogy élvezhetik az Úr Szent Szellemének a társaságát, az útmutatását, a vigasztalását és vezetését, ha hajlandóak azokra az emberekre hallgatni, akiket Isten azért állított eléjük, hogy szószólójaként elnököljönnek felettük, és ha engedelmeskednek az egyház tanácsainak” (Conference Report, 1943. ápr., 129. o.).

9. „A legnehezebb teher, amit az embernek ebben az életben hordoznia kell a bűn terhe” (Conference Report, 1973. ápr., 177. o.; vagy *Ensign*, 1973. júl., 122. o.).

10. „Minél többet látok az életből, annál inkább meg vagyok győződve arról, hogy hatást kell gyakorolnunk rátok, fiatalokra, amikor a bűn borzalmáról beszélünk, és nem elégedhetünk meg csupán azzal, hogy a bűnbánat újat tanítjuk nektek. Bárcsak valaki figyelmeztetne benneteket a pokol éjszakáján, ami az erkölcsi bűn elkövetésével jár!” (*Youth and the Church* [1945.], 90. o.)

11. „Elder Henry D. Taylor, aki a hetvenek egyik tagja volt, Lee elnököt idézte, amikor a szentírás-tanulmányozás fontosságáról beszélt: „Ha nem olvassuk naponta a szentírásokat, bizonyosságunk gyengülni fog, lelkiségünk nem fog mélységeiben növekedni” (Conference Report, 1976. okt., 89. o. vagy *Ensign*, 1976. nov., 62. o.).

12. „A bizonyosság nem olyasvalami, amivel ma rendelkezel, és ezentúl mindig rendelkezni is fogsz. A bizonyosság törékeny. Nehéz megragadni, mint egy holdsugarat. Olyasvalami ez, amit életetek minden napján újra meg kell szereznetek” („President Harold B. Lee Directs Church; Led by the Spirit”, *Church News*, 1972. júl. 15., 4. o.).

13. „Amit az egyházban tanítunk, annak mind a szentírásokhoz kell visszanyúlnia. A szentírásokban kell azt keresni. Szövegeinket a szentírásokból kell válasszuk. Ha az igazságot akarjuk mérni, akkor a négy alpmű által kell, hogy mérjük azt, tekintet nélkül az írójára. Ha az nincs az alpművekben, akkor joggal feltételezhetjük, hogy az egy eszmefuttatás, az ember saját személyes véleménye; és ha az ellentmond annak, amit a szentírások írnak, akkor az nem igaz. Ez az alap, amely által mérünk minden igazságot” („Using the Scriptures in Our Church Assignments”, *Improvement Era*, 1969. jan., 13. o.).

14. „A mellett, amit a szentírások mondanak nekünk, rendelkezünk azzal, amit a próféták ma, itt és most mondanak nekünk” (*Teachings of Harold B. Lee*, 471. o.).

15. „Ha tudni akarjátok, mit szeretne az Úr, hogy a szentek tudjanak, és ha szeretnétek, hogy veletek legyen az ő útmutatása és irányítása az elkövetkező hat hónapban, szerezzetek [magatoknak az általános] konferenciái gyűlésről egy másolatot, és akkor veletek lesz az Úr legutóbbi igéje, ami a szentekre vonatkozik. [Továbbá] mindazok, akik nem közülnék valók, de elhiszik az eddig elmondottakat, ők lesznek az »Úr gondolata«, az »Úr akarata«, az »Úr hangja és Isten üdvözítő ereje« (Lásd T&S 68:4)” (Conference Report, 1973. okt., 168. o; vagy *Ensign*, 1974. jan., 128. o.).

16. „Szeretném megosztani szent bizonyosságomat, hogy mivel tudom, hogy ez a munka isteni eredetű, tudom, hogy el fog terjedni; és bár lehetnek az egyházban és azon kívül is ellenségek, akik azon vannak, hogy megpróbálják aláásni az egyház világban való hatását, és megpróbálnak hibát keresni abban,

ez az egyház győzedelmeskedni fog, és ki fogja állni az idő próbáját, amikor minden emberi igyekezet és fegyver, ami az Úr akarata ellen kovácsolódott vereséget fog szenvedni. Tudom, hogy a mi Urunk és Mesterünk, Jézus Krisztus a feje ennek az egyháznak; hogy napi kapcsolata van az ő általa ismert módszerek által nemcsak a magas pozíciókban lévő egyházi vezetőkkel, hanem minden egyháztaggal is, ha betartják Isten parancsolatait” (Conference Report, 1973. ápr., 10. o.; vagy *Ensign*, 1973. júl., 6. o.).

Az olvasottak megértése

Harold B. Lee tanításai és bizonyossága

folyamatok (7. bek.) –
módok, módszerek

törékeny (12. bek.) –
könnyen megrongálható
vagy elveszthető

ellentmond (13. bek.) –
ellene szól, ellentétben áll
aláás (16. bek.) – gyengít,
rombol

Az olvasottak tanulmányozása

„Harold B. Lee elnök” tanulmányozása közben végezd el az A és a B vagy a C tevékenységet!

A Keres bizonyítékokat!

1. Nézd át az 1. bekezdést, és keress olyan tanácsot, amelyet Harold B. Lee elnök adott a családjának és az egyháztagoknak, hogy segítségül legyen nekik a nehéz időkben!
2. Nézd át a 4. bekezdést, és sorolj fel bizonyítékokat arra vonatkozóan, hogy a szentek Mexikóban és Közép-Amerikában Lee elnök alábbi tanításai szerint éltek:
 - a. „Legyetek hűek a hithez!”
 - b. „Tartsátok be Isten parancsolatait!”
3. Képzeld el, hogy ügyvéd vagy! Írj egy rövid bekezdést arról, hogy mit mondanál a mexikói és a közép-amerikai szentek hithűségének védelmében!

B Segíts egy barátnak!

Tételezzük fel, hogy egy barátod miatt aggódsz, aki – úgy tűnik – mostanában olyan döntéseket hoz, amelyek észrevétlen veszélyekbe sodorják őt. Nézd át a 7–10. bekezdést, és sorold fel, mit mondhatnál, ami segíthetne a barátodnak! Foglald bele a következő kérdésekre adott válaszokat is:

1. Milyen észrevétlen veszélyek léteznek, amelyek nehéz teherrel sújtanak? (Lásd 9–10. bek.)
2. Mi segített az ifjú Harold B. Lee-nek, hogy távol tudjon maradni egy észrevétlen veszélytől? (Lásd 7. bek.)
3. Mit tehetünk azért, hogy rendelkezünk azzal a biztonssággal, amelyet a Szent Szellem nyújt? (Lásd 8. bek.)

C Készíts plakátot!

Képzeld el, hogy benne vagy egy bizottságban, mely egy cövek- illetve kerületi konferenciát szervez fiatalok számára! A te feladatod az, hogy közzé tedd a konferencia témáját. Nézd át 11–15. bekezdéseket, és készíts egy plakátot, amely a következőket tartalmazza:

1. A téma, Lee elnök ezekben a bekezdésekben lévő tanításait alapul véve.
2. Egy mondat vagy kifejezés, amit Lee elnök mondott, és ami összefoglalja a témát.

- Egy vagy két kép, ami Lee elnök tanítását jelképezi, és ami segít szemléltetni a témát.
- Példák arra, hogyan segíthet ez a téma a fiataloknak erős nyerni életükben.

Spencer W. Kimball elnökről szólva, Gordon B. Hinckley elnök – aki akkoriban tanácsos volt az Első Elnökségben – ezt mondta: „Micsoda nagyszerű példa ő mindannyiunknak! Kivételes módon adott hajtóerőt [fejlődésre való ösztönzést] ehhez a munkához! Az egész egyház felgyorsította és meghosszabbította lépteit tisztán harsogó [világos] hívására. Ő a mi prófétánk, egy olyan próféta, akinek a látomása és kinyilatkoztatása eljutott az emberekhez az egész földön, tekintet nélkül az emberek nemzetiségére, színeire vagy életállomására. Fizetség nélkül ajánlja fel Jézus Krisztus evangéliumának páratlan áldásait mindazoknak, akik elfogadják [őt]” (Conference Report, 1983. ápr., 3–4. o.; vagy Ensign, 1983. máj., 5. o.). Miközben elgondolkodsz Kimball elnök életéről, keress olyan bizonyítékokat látomására és kinyilatkoztatására vonatkozólag, amelyek még ma is hatással vannak az egyházra!

ÉLETÚTJA (1895–1985)

1895	Március 28-án született Salt Lake Cityben Andrew és Olive Woolley Kimball gyermekeként.
1903	8 évesen a születésnapján keresztelte meg édesapja.
1906	11 évesen meghalt édesanyja.
1914–1916	19–21 évesen az Egyesült Államok középső részén szolgált missziót.
1917	November 16-án 22 éves korában feleségül vette Camilla Eyringot.
1943	48 évesen Heber J. Grant elnök apostollá szentelte.
1946	51 évesen azt a feladatot kapta, hogy az amerikai indiánokkal dolgozzon.
1964–1967	69–72 évesen Dél-Amerikában felügyelte a misszionáriusi munkát.
1972	77 évesen a Tizenkét Apostol Kvórumának elnökeként támogatták.
1973	78 évesen, Harold B. Lee elnök halála után támogatták az egyház elnökeként.
1985	90 évesen halt meg 5-én Salt Lake Cityben.

ELNÖKSÉGE (1973–1985)

1974–1985	Huszonegy templomot szenteltek fel szerte a világon.
1976	Joseph Smith és Joseph Fielding Smith elnök kinyilatkoztatásait a szentírásokhoz csatolták (lásd T&Sz 137–138); a Hetvenek Első Kvóruma újból megszerveződött.
1978	Kinyilatkoztatást kapott a papságra vonatkozóan (lásd Hivatalos nyilatkozat – 2).
1979	Felszentelték a Jeruzsálemben épült Orson Hyde Emlékmű Kerteket; megszervezték az egyház 1000. cövekét; kiadták az angol nyelvű Biblia Jakab király-féle fordítását különféle segédletekkel [a szentírások jobb megértése céljából].
1982	A Mormon könyvéhez hozzászatták a következő alcímet: „Egy másik bizonyosság Jézus Krisztusról”.
1984	Először lettek elhívva területi elnökségek; Az egyház tagjainak száma: 5 641 054 volt.

Spencer W. Kimball elnök élete

1. „Egy fájdalmat és szenvedést jól ismerő embert, Spencer W. Kimballt, a Tizenkettek rangidős tagját támogatták az egyház elnökeként, miután Lee elnök meghalt. Hangszálai nagy részét egy rákos betegség miatt eltávolították, így egyfajta csendes, rekedt hangon beszélt, melyet igen megszerettek az utolsó napi szentek. Ismerték alázatosságáról, elkötelezettségéről, munkaképességéről és egyéni jelmondatáról: »Csináld!« – és Kimball elnök bizony minden erejével munkához látott a sarlójával.

2. Kimball elnök megmutatta a vezetőknek, hogy »az egyház menyire nem él a hithűségnek abban a teljességében, amit az Úr elvár a népétől, és hogy a dolgok állását tekintve bizonyos mértékig megállapodtunk az önelégültség és a megelégedettség szellemében. Ebben a pillanatban hangzott el a híres jelmondat: „Nyújtsátok meg lépteteket!”«. Arra intette hallgatóságát, hogy növeljék elkötelezettségüket az evangélium hirdetésére a föld nemzeteinek. Azt is elvárta, hogy nagymértékben megnövekedjen azoknak a misszionáriusoknak a száma, akik saját országukban is szolgálhatnak. A beszéd végén Ezra Taft Benson elnök kijelentette: »Valóban van egy próféta Izráelben!« [Lásd W. Grant Bangerter, Conference Report, 1977. okt. 38–39. o.; or Ensign, 1977. nov., 26–27. o.]

3. Kimball elnök dinamikus vezetése alatt sokkal több egyháztag szolgált teljes idejű misszióban, és az egyház tovább fejlődött az egész világban. 1977 augusztusában Kimball elnök Varsóba utazott, ahol felavatta Lengyelország földjét, és megáldotta népét, hogy az Úr munkája előrehaladhasson. Misszionáriusképző központokat alapítottak Brazíliában, Chilében, Mexikóban, Új-Zélandon és Japánban. 1978 júniusában egy olyan isteni kinyilatkoztatást jelentett be, mely

szerte a világon óriási hatással lett később a misszionáriusi munkára. Éveken át megtagadták a papságot az afrikai származású személyektől, de mostantól kezdve már minden érdemes férfi egyháztag részesülhetett a papság és a szent templom áldásaiban. . . .

4. Kimball elnök tanácsosaival és a tizenkét apostollal már hosszú hónapokkal az 1978-as júniusi kinyilatkoztatás előtt megvitatta a papsági felhatalmazás megtagadását az afrikai származású egyéneket illetően. Az egyházi vezetők vonakodva nyitottak meg missziót a világnak olyan részein, ahol az evangélium áldásainak teljességét nem ruházhatták rá az érdemes egyháztagokra. Egy területi konferencián Dél-Afrikában Kimball elnök kijelentette: »Nagy buzgósággal imádkoztam. Tudtam, hogy olyan valami áll előttünk, ami nagyon fontos lesz majd Isten sok gyermekének. Tudtam, hogy csak akkor kaphatjuk meg az Úr kinyilatkoztatásait, ha érdemesek és készek vagyunk rájuk, ha készen állunk az elfogadásukra és arra, hogy helyükre tegyük őket. Nap nap után sétálgattam magamban mély tisztelettel és komolysággal a szent templom felső termeiben; és ott felajánlottam lelkemet és erőfeszítéseimet a program továbbvitele érdekében. Az akartam tenni, ami az ő szándéka. Beszéltem vele erről, és azt mondtam: „Uram, csak azt szeretném, ami helyes“ « [Teachings of Spencer W. Kimball, 451.o.].

5. Egy különleges gyűlés alkalmával tanácsosaival és a Tizenkét Apostol Kvórumával a szent templomban Kimball elnök arra kérte őket, hogy mindannyian szabadon fejtsek ki nézeteiket a papság megadásáról a színes bőrű férfiaknak. Ezután imádkoztak az oltár körül úgy, hogy Kimball elnök mondta az imát. Elder Bruce R. McConkie, aki jelen volt, később ezt mondta: »Ennek alkalmával a kitartó könyörgés és a hit eredményeképpen, és mert elérkezett az óra és a perc, az Úr gondoskodásában csodálatos, bámulatra méltó módon kitöltötte a Szentlelket az Első Elnökségre és a Tizenkettekre, mely meghaladta mindazt, amit addig bárki a jelenlévők közül megtapasztalt volna« [„All Are Alike unto God”, Charge to Religious Educators, 2. kiadás (1981), 153. o.]. Az egyház vezetői előtt világossá vált: eljött az ideje, hogy minden érdemes férfi megkaphassa a papság áldásainak teljességét.

6. Az Első Elnökség 1978. június 8-i dátummal levelet küldött a papsági vezetőknek, elmagyarázva ebben: Az Úr kinyilatkoztatta, hogy »minden érdemes férfi az egyházban felszentelhető a papságba fajra és bőrszínre való tekintet nélkül«. 1978. szeptember 30-án a szentek az általános konferencián egybehangzóan vezetőik cselekedetének támogatása mellett szavaztak. Ez a levél ma a Tanok és szövetségekben található, Hivatalos nyilatkozat – 2 címen. . . .

7. Kimball elnök vezetése alatt újjászervezték a Hetvenek Első Kvórumát, bevezették a gyűlések vasárnapi, három órás egyesített beosztását, és gyors ütemben építették a templomokat. 1982-ben 22 templom volt tervezés vagy építés alatt szerte a világon, mely messzemenően a legnagyobb szám volt az egyház eddigi történetében. Kimball elnök olyan megerősítő utazási terveket is készített magának, mely sok országba elvitte őt, hogy területi konferenciákat tartson. Ezek a gyűléseken figyelmen kívül hagyta saját szükségleteit, és minden lehetőséget megragadott a helyi szentekkel való találkozásra és az ő megerősítésükre.

8. Az egyház tagjai számos országban áhítoztak az üdvözülés szent szertartásainak elnyerésére, melyek a templomok kínálnak. Közéjük tartozott egy svéd utolsó napi szent, aki számos misszióban szolgált, és a misszióelnökségben dolgozott. Amikor meghalt, ingatlanának jelentős részét a svéd templomépítési alapra hagyta, hosszú idővel azelőtt, hogy az egyház bejelentette volna egy templom építését az országban. Amikor Kimball elnök bejelentette a templom építését, ennek az embernek a felajánlása a megnövekedett kamattal együtt már tekintélyes összeggé vált. Nem sokkal a templom felszentelése után ezt a hithű testvért – aki már életében megkapta endómentjét – szüleihez pecsételték abban a templomban, melynek felépítéséhez hozzájárult a pénzével.

Kimball elnök vezetése alatt szerte a világon egyre növekvő számban építettek templomokat. A németországi Frankfurt Templom egyike azoknak a számos templomoknak, amely ma áldást hoz az egyháztagok és őseik életére.

9. Egy apa és egy anya Szingapúrban elhatározta: elviszik családjukat a templomba, hogy részesüljenek a pecsételéskben és a templomi áldásokban. Sok mindenüket feláldozták, hogy a szükséges pénzüsszeget összegyűjtsék. Végül útra kelhettek és elmehettek a templomba. Egy misszionárius otthonában szálltak meg, aki évekkkel azelőtt tanította őket. Ez a nőtestvér egy élelmiszerüzletben távolabb került a férjétől és a misszionáriustól. Amikor rátaláltak, egy samponos flakont szorongatva könnyezett. Elmagyarázta, hogy az egyik általa meghozott áldozat –, melyet azért hozott, hogy a szent templomba mehessen – az volt, hogy nem vesz sampont. Hét évig nem használt sampont. Áldozatai, bár nehéz volt meghozni azokat, most aprónak tűntek, mert tudta, hogy családját az örökkévalóságra összekötötték az Úr házának szertartásai.

10. Egy másik fontos fejlődésre – mely Kimball elnök vezetése idején történt – 1979-ben került sor, amikor az egyház közzétette a Jakab király-féle Biblia új, angol nyelvű kiadását. A szövegen nem változtattak, de lábjegyzetekkel egészítették ki,

melyek keresztutalásokat tüntettek fel a Biblia és a Mormon könyve, a Tanok és szövetségek és az Igazgyöngy között. Egy kiterjedt tárgymutató és egy bibliaszótár adott bepillantást a szövegbe, mely a mai [angol nyelvű] szentírások különleges jellemzője. Ebben a kiadásban minden fejezetnek új fejléce lett, és szemelvényeket is tartalmazott Joseph Smith sugalmazott Jakab király-féle Biblia átdolgozásából.

11. 1981-ben közzétették a Mormon könyvének, a Tanok és szövetségeknek és az Igazgyöngynek az új kiadásait is. Ezek tartalmazták már az új rendszerű lábjegyzeteket, az új fejezet és rész fejléceket, térképeket és egy indexet is. Körülbelül ezzel egy időben kezdett el az egyház nagyobb hangsúlyt fektetni arra is, hogy az utolsó napi szentírásokat még sok más nyelvre lefordítsák. ...

12. Gondoskodásának – mely minden emberre kiterjedt – egyik jellemző példája volt, ami egy zsúfolt repülőtéren történt. Egy fiatal édesanya, aki a rossz időjárás következtében megrekedt ezen a repülőtéren, egyik sorból a másikba állt két éves kislányával, hogy megpróbálja elérni a következő gépet úti célja felé. A nő kétho-

napos terhes volt, és az orvosok megtiltották neki, hogy kisgyermekét felemelje, aki viszont fáradt volt és éhes. Senki ne ajánlotta fel a segítségét, habár sokan tettek megjegyzést a síró gyermekre. Később a nő így számolt be:

13. »Valaki felénk jött, és kedvesen mosolyogva ezt mondta: „Tehetek valamit, amivel a segítségére lehetek?” Hálás sóhajjal elfogadtam ajánlkozását. Zokogó kislányomat a hideg padlóról felemelve szeretetteljesen magához ölelte, és gyengéden paskolta a hátát. Megkérdezte, adhat-e a kislánynak egy darab rágógumit. Miután lecsitította, vele együtt odament a sorban előttem állókhoz, és kedvesen mondott nekik valamit arról, hogy szükségem van a segítségükre. Úgy tűnt egyetértenek vele. Akkor odament a jegypulthoz, és elintézte a hivatalnokkal, hogy feltegyenek a hamarosan induló járatra. Elsétált velünk egy padhoz, ahol egy percig még beszélgetett velünk, megbizonyosodva arról, hogy minden rendben lesz velem. Majd elment. Körülbelül egy héttel később láttam egy képet Spencer W. Kimball apostolról, és felismertem benne a repülőtéri idegent» [Spencer W. Kimball, szerk. Edward L. Kimball és ifj. Andrew Kimball (1977), 334. o.].

14. Halála előtt egy pár hónapig Kimball elnök számos súlyos egészségügyi problémával küszködött, de mindig a türelem, a hosszútűrés és a szorgalom példáját mutatta, amikor szembenézett a megpróbáltatásokkal. 1985. november 5-én halt meg, miután 12 évig szolgált az egyház elnökeként” (Örökségünk, 124–129., 131. o.).

Az olvasottak megértése

Spencer W. Kimball elnök élete

önélégültség (2. bek.) – meglegedettség

dinamikus (3. bek.) – energikus, energiával teli

ruházhatták rá (4. bek.) – neki adhatták

buzgósággal (4. bek.) – energiával és vággyal

bámulatra méltó módon (5. bek.) – nagy jószágában

vezetése (7. bek.) – elnöksége

áhítoztak (8. bek.) – nagymértékben vágytak

Spencer W. Kimball tanításai és bizonyága

15. „Így szól a kérdés: Minden fiatal férfinak missziót kell teljesítenie? És az egyház válasza az, hogy igen, és az Úr válasza az, hogy igen. Tovább bővítve ezt a választ adjuk: Természetesen minden fiatal férfinak teljesítenie *kell* egy missziót, mint ahogy fizetnie *kell* a tizedét, járnia *kell* a gyűléseire, életét tisztán, a világ rútságától távol *kell* tartania, és az Úr házában létrejövő celesztialis házasságot [*kell*] terveznie” (Conference Report, 1974. ápr., 125. o; vagy *Ensign*, 1974. máj., 87. o.).

16. „Biztos vagyok benne, hogy életünkben egyszer mindannyiunknak fel kell fedoznünk magunkért a szentírásokat – és ne csupán egyszer, hanem újra és újra fel kell fedoznunk azokat” („How Rare a Possession – the Scriptures!” *Ensign*, 1976. szept., 4. o.)

17. „Amikor az Istenséggel való kapcsolatod alkalmivá válik, amikor úgy tűnik, az isteni fül nem hall, és az isteni hang nem beszél, úgy találom, hogy messze, messze vagyok. Ha elmélyülök a szentírásokban, a távolság csökken, és a lelkiség visszatér” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, 135. o.).

18. „Embereként legszívesebben kiüznénk életünkéből a fizikai fájdalmat és mentális gyötrelmet, és biztosítanánk magunkat a folyamatos könnyűségről és kellemességről; de ha bezárnánk az ajtót bánat és nyomor előtt, talán kizárnánk legnagyobb barátainkat és jótévőinket. A szenvedés szenteket varázsolhat az emberekből, amint türelmet, hosszútűrést és önuralmat tanultak” (*Faith Precedes the Miracle*, 98. o.).

19. „Isten valóban figyel minket, és vigyáz ránk. Általában viszont egy másik ember által elégíti ki a szükségleteinket. Ezért alapvető az, hogy egymást szolgáljuk a királyságban” („Small Acts of Service”, *Ensign*, 1974. dec., 5. o.).

20. Elder Gordon B. Hinckley, aki akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumának volt egyik tagja, egy olyan alkalomról beszélt, amikor megpróbálta lelassítani Kimball elnököt. Kimball elnök ezt mondta neki: „Az életem olyan, mint a cipőm: azért van, hogy a szolgálattól elkopjon” („He Is at Peace”, *Ensign*, 1985. dec., 41. o.).

21. „A szombat egy szent nap, amelyet érdemes és szent dolgokra kell fordítani. A munkától és a kikapcsolódástól való tartózkodás fontos ugyan, de nem elegendő. A szombat napja építő gondolatokat és cselekedeteket vár, és ha valaki csak henyél és semmit nem tesz a szombat napján, akkor megszegi azt. Betartásához imára térdelünk, leckéket készítünk elő, tanulmányozzuk az evangéliumot, elgondolkozunk, meglátogatjuk a betegeket és a nélkülözőket, alszunk, értékes anyagokat olvasunk, és a nap minden olyan gyűlésére elmegyünk, ahová elvárnak minket. Ha valaki elmulasztja megtenni ezeket a helyénvaló dolgokat, bűnt követ el” (*Miracle of Forgiveness*, 96–97. o.).

22. „Hozzáteszem saját bizonyosságomat ezeknek a testvéreknek a bizonyosságához, akik a régi idők nagyszerű emberei és apostolai voltak – ugyanannak a Mesternek a szolgálatában. Tudom, hogy Jézus Krisztus az élő Isten Fia, és hogy keresztre feszítették a világ bűnei miatt.

23. Ő az én barátom, Üdvözítőm, Uram és Istenem.

24. Teljes szívemből azért imádkozom, hogy a szentek betartsák a parancsolatait, legyen velük az ő Szelleme, és hogy örökké tartó örökséget nyerjenek el a celestialis dicsőségben” (*Conference Report*, 1978. okt., 110. o; vagy *Ensign*, 1978. nov., 73. o.).

25. „»Tudom, hogy Isten él. Tudom, hogy Jézus Krisztus él – mondta John Taylor, az elődöm –, mert láttam őt«. Ezt a bizonyosságot teszem nektek, testvéreim Jézus Krisztus nevében. Ámen” (*Conference Report*, 1978. ápr., 72. o; vagy *Ensign*, 1978. máj., 48. o.).

Az olvasottak megértése

Spencer W. Kimball tanításai és bizonyossága

Istenség (17. bek.) – Isten

kiűznénk (18. bek.) – kidobnánk

gyötrelm (18. bek.) – szenvedés

jótevőink (18. bek.) – azok, akik segítenek nekünk

valamitől való tartózkodás (21. bek.) – valamit nem megtenni, elkerülni

örökség (24. bek.) – lakhely, jutalom

Az olvasottak tanulmányozása

„Spencer W. Kimball elnök” tanulmányozása közben végezd el az A és két másik tevékenységet (B–C)!

A Készíts listát!

1. Olvasd el az 1–2. bekezdéseket, és nevez meg két jelmondatot, amelyet Kimball elnök használt!
2. Nézd át 7–9. bekezdéseket, és sorolj fel példákat arra, hogy Kimball elnök és más szentek hogyan tettek eleget ezeknek a jelmondatoknak!
3. Olvasd el a 15. és 21. bekezdéseket, és sorolj fel példákat arra vonatkozólag, miként tanította Kimball elnök a szenteknek, hogyan tehetnek eleget ezeknek a jelmondatoknak!
4. Sorold fel, mit tehetsz, hogy ezeket a jelmondatokat életed részévé tehesd!

B Rajzolj egy képet!

1. Olvasd el a 20. bekezdést! Mihez hasonlította életét Kimball elnök?
2. Rajzolj egy képet amely Kimball elnök életével és szolgálattal kapcsolatos kijelentését ábrázolja!
3. Nézd át a 12–14. bekezdéseket, majd írd meg egy rövid bekezdést, ami Kimball elnök szolgálattal kapcsolatos tanításairól szól!

C Magyarázd meg!

1. Nézd át a 22–24. bekezdéseket, majd írd a füzetedbe azt a mondatot, ami arról szól, hogy Jézus Krisztus mit jelentett Kimball elnöknek!
2. Mondj példát az életedből, és sorolj fel szentírásutalás(oka)t, amely(ek) megmagyaráz(zák), miként lehet Jézus Krisztus a(z):
 - a. barátod
 - b. Üdvözítőd
 - c. Urad
 - d. Istened

Hivatalos nyilatkozat – 2

Minden érdeemes férfi viselheti a papságot

Az egyik alapelve, amely megkülönbözteti az utolsó napi szenteket minden egyéb vallástól az, hogy hiszünk az újkori kinyilatkoztatásban. E nélkül: Mit tudnánk az Istenségről? Honnan tudnánk, hogy ki legyen az egyház elnöke vagy egy egyházközösség püspöke? Ahogy azt Jákób próféta tanította a

Mormon könyvében: „Senki sem ismerheti [Isten] útjait, csak az, akinek kinyilatkoztatja. Ezért, ... ne vessétek meg Isten kinyilatkoztatásait” (Jákób 4:8). A Hivatalos nyilatkozat – 2 tanulmányozása közben gondolkozz el, hogy ez a fontos kinyilatkoztatás milyen nagyszerű áldásokat hoz az egyháztagnak szerte a világon!

A szentírások megértése

Hivatalos nyilatkozat – 2

hosszas elmélkedés (2. bek.) – hosszú ideig tartó fontolgatás

egyhangúlag (2. bek.) – mindenki egyetértésével

előttünk járó (5. bek.) – előttünk szolgáló
alkotmányozó gyűlés (8. bek.) – a szentek összehívása az egyház általános konferenciáján

Hivatalos nyilatkozat – 2 (8. bek.) – Isten szava és akarata

Az Úr Joseph Smith prófétán keresztül kinyilatkoztatta, hogy azok szava, akiket prófétaként, látnokként és kinyilatkoztatóként támogatnak, „amit majd a Szentlélek sugallatára mondanak, az szentírás lesz, az Úr akarata lesz, az Úr szava lesz, az Úr hangja és Isten üdvözítő ereje lesz” (T&S 68:4). Egy másik alkalommal az Úr megígérte

az egyháztagnak, hogyha engedelmeskednek a próféták tanácsának, „akkor a pokol kapui nem vesznek erőt [rajtuk]; igen akkor az Úristen majd [előttük] szórja szét a sötétség erőit” (T&S 21:6).

A szentírások tanulmányozása

A Hivatalos nyilatkozat – 2 tanulmányozása során végezd el az A tevékenységet!

A Írj egy levelet a szerkesztőknek!

Elder David B. Haight, a Tizenkét Apostol Kvórumának egyik tagja azt mondta, hogy nem sokkal azután, hogy bejelentést tettek a sajtóban a papságra vonatkozólag, ő egy Illinois állambeli chicagói repülőtéren volt: „Észrevettem a *Chicago Tribune* egyik számát az újságárusnál. A lap főcíme így szólt: »A mormonok papságot adnak a fekete bőrűeknek«. Az alcímen ez állt: »Kimball elnök azt állítja, hogy kinyilatkoztatást kapott«. Megvettem az újságot. Egy szóra figyeltem fel, ami az alcímben szerepelt: *állítja*. Úgy emelkedett ki a többi közül, mintha pirossal szentték volna. Miközben végigmentem az előcsarnokon, hogy elérjem a repülőgép csatlakozásomat, azt gondoltam „Itt vagyok Chicagóban, és ezen a forgalmas repülőterem megyek keresztül, és én tanúja voltam ennek a kinyilatkoztatásnak. Ott voltam. Tanúja voltam. Éreztem ezt a mennyei befolyást. Részese voltam. . . . Nem igazán ismerte fel annak az újságnak a szerkesztője a kinyilatkoztatás igazságát. . . . Nemigen tudta sem ő, sem a szedő, sem az az ember, aki a tintát tette a nyomdagépbbe, sem az, aki az újságot vitte ki – egyikük sem tudta igazán, hogy az valóban Istentől jött kinyilatkoztatás volt. Nemigen tudták azt, amit én tudtam, hiszen tanúja voltam annak” (Conference Report, 1996. ápr., 31. o.; vagy *Ensign*, 1996. máj., 23. o.).

Képzeld el, hogy az Illinois állambeli Chicagóban élsz 1978 júniusában, és elolvasod azt az újságfőcímet, amelyre elder Haight utalt! Nézd át a 3–6. bekezdéseket a „Spencer W. Kimball elnök élete” részben (208–209. o.), majd a Hivatalos nyilatkozatok 3–8-ig tartó bekezdéseit! Azután írd egy levelet a *Chicago Tribune* szerkesztőjének, amiben elmondod a bizonyítékokat és az okokat arra vonatkozóan, miért véled úgy, hogy a kinyilatkoztatás több mint valaki állítása!

Ezra Taft Benson elnök

Elárasztani a Földet a Mormon könyvével

Önéletrajza megírása előtt Sheri L. Dew kutatást végzett Ezra Taft Benson elnök életéről. A munka befejeztével ez a következtetést vonta le: „Egy próféta életét alaposan tanulmányozni, sőt ki is fürkészni azt, nagyon alázatos élmény. Egy önéletrajzíró oly sokat lát – a jót és a rosszat is; a megpróbáltatásokat és a győzelmeket is; az örömet és a bánatot is. Az önéletrajzíró törekveny felelőssége az elemzés készítése, hogy egy ember életét perspektívába helyezze, hogy egy ember sikereiből, álmaiból, törekvéseiből és motivációiból következtetéseket vonjon le.

Kezdetől fogva úgy tiszteltem Benson elnököt, mint egy isteni elhívással rendelkező embert. De ahogy egyre jobban kutattam, olvastam és gondolkodtam, annál inkább rájöttem, mennyire igazán rendkívüli ember volt Ezra Taft Benson". Sister Dew arról is bizonyítást tett, hogy egyik dolog, amit [ez] a munka megtanított neki az, hogy „Ezra Taft Benson, elődeihez hasonlóan valóban Isten prófétája” (Ezra Taft Benson: A Biography [1987], xi. o.).

ÉLETÚTJA (1899–1994)

- 1899** Augusztus 4-én született az Idaho állambeli Whitney-ben George T. és Sarah Dunkley Benson gyermekeként.
- 1907** 8 évesen keresztkedett meg a születésnapján Idahóban, a Logan River csatorna vizében.
- 1921–1923** 21–24 évesen missziót szolgált Nagy-Britanniában.
- 1926** Szeptember 10-én, 27 éves korában feleségül vette Flora Smith Amussent, aki 1992-ben halt meg.
- 1943** 44 évesen Heber J. Grant elnök apostollá szentelte.
- 1946** 46 évesen az európai misszió elnökeként kezdte szolgálatát. A II. világháború után a háború sújtotta európai egyháztagok szükségletei kielégítésében segített.
- 1952–1960** 53–61 évesen az Egyesült Államok mezőgazdasági minisztere volt.
- 1964–1965** 64–66 évesen az európai misszió elnöke volt.
- 1973** 74 évesen a Tizenkét Apostol Kvórumának elnökeként támogatták.
- 1985** 86 évesen, Spencer W. Kimball elnök halála után támogatták az egyház elnökeként.
- 1994** Május 30-án halt meg Salt Lake Cityben 94 éves korában.

ELNÖKSÉGE (1985–1994)

- 1985–1993** Kilenc templomot szenteltek fel szerte a világon.
- 1990–1992** Missziót nyitottak Csehszlovákiában, Magyarországon, Lengyelországban, Bulgáriában, Oroszországban, Ukrajnában és a németországi Kelet-Berlinben (mindazokon a területeken, ahol a kormányok előzőleg nem engedélyezték a misszionáriusi munkát); Örményországot, Ugandát, Kenyát, Zimbabwét, Ukrajnát, Zambiát, Botswanát, Namíbiát és Kongót felszentelték az evangélium hirdetésére.
- 1992** Megszervezték az egyház 1900. cöveket.
- 1994** Az egyház tagjainak száma 9 024 368 volt.

Ezra Taft Benson elnök élete

1. „Ezra Taft Benson lett az egyház elnöke Spencer W. Kimball halála után. Tanúságot tett arról, hogy a »Mormon könyve Krisztushoz vezet az embereket«, és megerősítette Joseph Smith kijelentését, miszerint ez a könyv »vallásunk talpköve, és aki annak tanításai szerint él, közelebb kerül Istenhez, mint

bármely más könyv által« [A Witness and a Warning (1988), 3., 21. o.; lásd még *History of the Church*, 4:461. o.]

2. Az 1986-os áprilisi általános konferencián Benson elnök kijelentette: »Az Úr arra inspirálta Lorenzo Snow szolgáját, hogy újra kihangsúlyozza a tized tantételét annak érdekében, hogy az egyházat megváltsa a pénzügyi fogságtól. . . Napjainkban az Úr annak szükségét nyilatkoztatta ki, hogy újra fektessünk hangsúlyt a Mormon könyvére. . . Megígérem nektek, hogy ettől a pillanattól fogva, ha naponta lakmározunk lapjairól és tanításai szerint cselekszünk, Isten Sion minden gyermekére és az egyházra olyan áldást fog árasztani, amely eddig ismeretlen volt« (Conference Report, 1986. ápr., 100. o.; vagy *Ensign*, 1986. máj., 78. o.). Szerzte a világon milliók fogadták el a kihívást, és kapták meg az ígért áldásokat.

3. Egy másik fő téma a büszkeség elkerülésének fontossága volt. Az 1989-es áprilisi általános konferencián azt a felhívást intézte az egyház tagjaihoz, hogy »tisztítsá[k] meg a belső edényt azáltal, hogy legyőzi[k] büszkeségüket, ami az intés szerint a nefita nemzet pusztulásának okozója volt. Azt a tanácsot adta, hogy »a büszkeség ellenszere az alázatosság: szelídség és engedelmesség« [Conference Report, 1989. ápr., 6–7. o.; vagy *Ensign*, 1989. máj., 6–7. o.]

4. Mialatt a Tizenkettek Kvóruma tagjaként szolgált, Ezra Taft Bensonnak különleges lehetősége nyílt arra, hogy megmutassa az evangélium szerinti élet példáját. 1952-ben David O. McKay elnök biztatására elfogadta a megbízást, hogy mezőgazdasági miniszter legyen Dwight D. Eisenhower, az Egyesült Államok elnökének vezetése alatt. Ez volt az egyetlen alkalom az egyház történetében, hogy a Tizenkettek Kvórumának egy tagja az Egyesült Államok elnökének kormányában szolgált. Ez alatt a nyolc év alatt otthon és külföldön is széleskörű elismerésre tett szert becsületességével és szaktudásával, amint érvényt szerzett az Egyesült Államok kormányzata mezőgazdasági irányvonalainak. Kapcsolatba került a nemzetek vezetőivel, és megnyitotta a kapukat az egyház képviselői előtt szerte a világon.

5. Benson elnök vezetése idején szerte a világon fontos előrelépéseket tett az egyház. 1987. augusztus 28-án felavatta a Frankfurt, Németország Templomot a [volt] Német Szövetségi

Köztársaságban, mely jelentőségteljes kiváltság volt számára, mivel 1964 és 1965 között az európai misszió elnökeként szolgálva Frankfurtban lakott.

6. A Freiberg, Németország Templomot a [volt] Német Demokratikus Köztársaságban 1985. június 29-én avatták fel. 1968-as, a Német Demokratikus Köztársaságba tett első látogatása alkalmával, elder Thomas S. Monson a Tizenkettek Kvórumából azt ígérte a szenteknek: »Amennyiben igazak és hűek maradtok Isten parancsolataihoz, minden olyan áldásban részesültök majd, melyet bármely más országban élveznek az egyház tagjai«. 1975-ben, míg ugyanabban az országban tett eleget megbízásának, elder Monsont arra készítette a Szellem, hogy az Úrnak szentelje ezt a földet, mondván: »Atyám, engedd, hogy új nap kezdete legyen ez a mai egyházad tagjai számára ezen a földön«. Azt kérte, hogy a szentek szíve vágya beteljesülhessen, és »elnyer[hessék] a templomi áldásokat«. Ihletett ígérete és prófétikus felszentelő imája valóra vált [Conference Report, 1989. ápr., 66. o.; vagy *Ensign*, 1989. máj., 51. o.; lásd még Conference Report, 1985. okt., 44. o.; vagy *Ensign*, 1985. nov., 34. o.]

7. 1989 márciusának utolsó napján az utolsó napi szent misszionáriusok engedélyt kaptak arra, hogy belépjenek a [volt] Német Demokratikus Köztársaság területére. 1989. november 9-én a sok szent hite és imája talált válaszra, amikor elkezdtek leomlani az akadályok Európa keleti és nyugati része között. Ez még több megtért keresztelőjéhez és egyházi épületek felépítéséhez vezetett. Egy később megtért férfi akkor hallott először az egyházzól, amikor a Drezdában frissen befejezett kápolna tiszteletére rendezett nyílt napon részt vett, 1990. május elsején. Egy héten belül megkeresztelkedett. Addigra részesült a misszionáriusi tanításokban, kétszer – elejétől végéig – elolvasta a Mormon könyvét, és erős bizonyosságot nyert az evangélium igaz voltáról. [Lásd Garold and Norma Davis, „The Wall Comes Down”, *Ensign*, 1991. jún., 33. o.]

8. 1991. június 24-én a Mormon Tabernákulum Kórus moszkvai koncertje után az Egyesült Orosz Szocialista Köztársaság alelnöke bejelentette, hogy országában hivatalosan elismerik az egyházat. Ez lehetővé tette az egyház számára, hogy gyülekezeteket hozzon létre a köztársaság kiterjedt területein. Az 1990-es években számos korábbi szovjet köztársaságot és dél- illetve kelet-európai országot szenteltek fel az evangélium hirdetésére: többek között Albániát, Fehéroroszországot, Bulgáriát, Észtországot, Magyarországot, Lettországot, Litvániát, Romániát, Oroszországot és Ukrajnát. Ma ezekben az országokban egyházi épületeket és berendezéseket bérelnek és építenek, és sok ember nyer bizonyosságot az evangélium igaz voltáról. A II. világháború óta az első lengyelországi utolsó napi szent gyülekezeti ház felavatásánál elder Russel M. Nelson a Tizenkettek Kvórumából azért imádkozott, hogy a gyülekezeti ház szolgáljon »a béke menedékhelyeként a zaklatott lelkek számára, és a reménység menedékéül azoknak, akik az igazságot szomjúzzák, és arra éheznek« [Church News, 1991. jún. 29., 12. o.]. Ez az áldás most számos országban, sok olyan szent életében válik valóra, akik ráta-láltak az evangélium nyújtotta békére és örömré.

Benson elnök vezetése alatt az egyházi vezetők számos országot szenteltek fel az evangélium hirdetésére.

9. Az egyháztagság gyors ütemű növekedésének következtében, és mert Benson elnök hangsúlyt fektetett a misszionáriusi munkára, elnökségének végén majdnem 48 000 misszionárius szolgált az egyház 295 missziójában.

10. Ugyancsak az ő vezetése alatt kezdett el az egyház jóléti programja megnövekedett humanitárius segítséget ajánlani más vallású egyháztagok számára szerte a világon. A segítség célja, hogy enyhítse a szenvedést, és hogy elősegítse a hosszú távú önellátást. Nagy mennyiségű élelmet, ruhát, gyógyszerkészletet, takarót, készpénzt és egyéb cikkeket osztanak szét a szegények között, és hosszú távú tervek biztosítanak egészségügyi ellátást, írás-olvasás tanítást és egyéb szolgáltatásokat. Ez a könyörületességi szolgálat emberek ezreihez jut el ma a világ sok részében.

11. Az idős kor gyengeségeitől és szeretett felesége, Flora elvesztésétől megviselve, Benson elnök 1994. május 30-án halt meg 94 évesen. Howard W. Hunter lépett helyébe, aki akkor a Tizenkettek Kvórumának elnökeként szolgált” (*Örökségünk*, 133–136. o.).

Az olvasottak megértése

Ezra Taft Benson elnök élete

pénzügyi fogság (2. bek.) – adósság

lakmározunk (2. bek.) – veszünk [abból] (szimbolikus kifejezés, ami arra irányít bennünket, hogy tanulmányozzuk naponta a Mormon könyvét)

a belső edény (3. bek.) – életük, gondolataik, szándékaik és vágyaik

ellenszer (3. bek.) – orvosság, gyógyír

akadályok (7. bek.) – falak, korlátozások

menedék (8. bek.) – a biztonság nyugvó helye

Ezra Taft Benson tanításai és bizonyága

12. „Hacsak nem olvassuk a Mormon könyvét és nem vesszük figyelembe annak tanításait, az Úr azt mondta a Tanok és szövetségek 84. részében, hogy az egész egyház ítélet alatt lesz: »És ez az ítélet nehezedik Sion lakóira, igen, mindannyiunkra« (T&Sz 84:56). Az Úr így folytatja:

»És ezen ítélet alatt is maradnak, amíg bűneiket meg nem bánják, és nem emlékeznek az új szövetségre, vagyis Mormon könyvére, és az első parancsolatokra, amelyeket én adtam nektek, hogy ne csak mondják, hanem cselekedjék is azt, amit én írtam,« (T&Sz 84:57).

13. Nos, nemcsak többet kell *beszélni* a Mormon könyvéről, hanem többet is kell *tenni* vele! Hogy miért? Az Úr ekképp válaszolt: »Hogy Atyjuk országához méltó gyümölcsöket teremjenek, mert különben ítélet és büntetés zúdul Sion lakóira« (T&Sz 84:58). Mi már éreztük ezt az ítéletet és büntetést! (Conference Report, 1986. ápr., 4. o.; vagy *Ensign*, 1986. május, 5. o.).

14. „A Mormon könyve nem csak igazságot tanít nekünk, bár ezt is kétségtelenül megteszi. A Mormon könyve nem csak bizonyosságot tesz Krisztusról, bár ezt is kétségtelenül megteszi. De van benne még valami. Olyan hatalom van a könyvben, mely abban a pillanatban elkezd az életetekbe áramlani, amint hozzáláttok a könyv komoly tanulmányozásához. Nagyobb erőre lelték majd a kísértésekkel szembeni ellenállás terén. Erőre lelték majd, hogy elkerüljétek a megtévesztéseket. Erőt kaptok arra, hogy a szűk és keskeny ösvényen maradjatok. A szentírásokat »az élet szavai«-nak is hívjuk (T&Sz 84:85), és sehol máshol nem igazabb ez, mint a Mormon könyvében. Amikor elkezditek éhezni és szomjazni ezeket a szavakat, akkor az életeteket egyre gazdagabbnak találjátok. ...

15. Testvérek, teljes szívemből arra kérlek titeket, hogy komolyan fontoljátok meg, mennyire fontos nektek, személyesen, és az egyháznak összességében, a Mormon könyve” (Conference Report, 1986. okt., 6. o.; vagy *Ensign*, 1986. nov., 7. o.).

16. „A Mormon könyve a zárókö Jézus Krisztusról való tanúbizonyosságunkban, aki Maga a szegletköve mindannak, amit teszünk. Hatalommal és világosan tesz tanúbizonyosságot az Ő valóságáról. A Bibliával ellentétben, mely másolók, fordítók és a szöveget megmásító korrupt vallási vezetők nemzedékein ment keresztül, a Mormon könyve a fordítás egyetlen, sugalmazott lépésén keresztül került az írótól az olvasóhoz. A Mesterről adott tanúbizonyossága ezért világos, hízhatatlan és hatalommal teli. De még ennél is többet tesz. A mai keresztény világ nagy része elutasítja az Üdvözítő isteni mivoltát. Megkérdőjelezzik csodálatos születését, tökéletes életét és dicsőséges feltámadásának valóságát. A Mormon könyve világos és félreérthetetlen beszéddel tanít ezek igazságáról. Emellett a legteljesebb magyarázatot nyújtja a kiengesztelés tanát illetően. Ez az Isten-inspirálta könyv valóban zárókö, amint tanúbizonyosságot tesz a világnak arról, hogy Jézus a Krisztus (lásd a Mormon könyve címlapját)” (Conference Report, 1986. okt., 4. o.; vagy *Ensign*, 1986. nov., 5. o.).

17. „Gyakran fordítunk nagy erőfeszítéseket arra, hogy növeljük cövekjeink aktivitási szintjét. Szorgalmasan dolgozunk azon, hogy emeljük az úrvacsorai gyűléseket látogatók százalékát. Azon fáradozunk, hogy fiatal férfiaink nagyobb arányban menjenek misszióba. Megpróbáljuk javítani azok számadatát, akik a templomban kötnek házasságot. Mindezek dicséretre méltó erőfeszítések, és fontosak a királyság növekedéséhez. Amikor azonban az egyes egyháztagok és családok rendszeresen és következetesen belemerülnek a szentírásokba, akkor abból automatikusan következnek a tevékenység más területei. Megerősödnek a bizonyságok. Nagyobb lesz az elkötelezettség. Megerősödnek a családok. Árad majd a személyes kinyilatkoztatás” („The Power of the Word”, *Ensign*, 1986. máj., 81. o.).

18. „Az nem lehet, hogy rosszat tesztek és utána jól érzitek magatokat. Ez lehetetlen!” („To the Rising Generation”, *New Era*, 1986. jún., 5. o.; lásd még *A fiatalság erősségéért*, 4. o.).

19. „Nincs az *édesanya* szónál szentebb szó a világi vagy szent írásokban. Nincs nemesebb munka egy jó és Istenfélő édesanya munkájánál. ...

20. Az örökkévaló családot Isten úgy teremtette, hogy az édesapák álljanak az otthon élén. Az édesapák azok, akik ellátják [a családot], szeretnek, tanítanak és irányítanak.

21. De az édesanya szerepét is Isten rendelte el. Az édesanyák azok, akik megfogannak, [gyermeket] szülnék, gondoskodnak, szeretnek és nevelnek. Így szólnak a kinyilatkoztatások” (*To the Mothers in Zion* [füzet, 1987], 1–3. o.).

22. „A góg egyetemes bűn, a nagy véték. ...

23. A góg ellenszere az alázatosság – szerénység, engedelmesség (lásd Alma 7:23). ...

24. Isten népe alázatos lesz. Választhatjuk azt, hogy alázatosak leszünk, vagy pedig kényszeríthetjük az alázatosságra. Alma ezt mondta: »Áldottak tehát azok, akik alázatosak, anélkül, hogy alázatosságra kényszerülnének« (Alma 32:16).

25. Válasszuk az alázatosságot!

26. Választhatjuk azt, hogy alázatossá válunk azáltal, hogy legyőzzük testvéreink iránt érzett ellenségeskedésünket, ha tiszteljük őket, mint önmagunkat, és ha olyan magasra vagy magasabbra emeljük őket, mint amilyen magasán mi vagyunk (lásd T&Sz 38:24; 81:5; 84:106).

27. Választhatjuk azt, hogy alázatossá válunk azáltal, hogy elfogadjuk a tanácsot és a feddést (lásd Jákób 4:10; Hélamán 15:3; T&Sz 63:55; 101:4–5; 108:1; 124:61, 84; 136:31; Példabeszédek 9:8).

28. Az alázatosságot választhatjuk, ha megbocsátunk azoknak, akik megbántottak minket (lásd 3 Nefi 13:11, 14; T&Sz 64:10).

29. Választhatjuk azt, hogy alázatossá válunk azáltal, hogy önzetlen szolgálatot végzünk (lásd Móziás 2:16–17).

30. Választhatjuk azt, hogy alázatossá válunk azáltal, hogy misszióba megyünk és azt az igét prédikáljuk, amely másokat alázatossá tesz (lásd Alma 4:19; 31:5; 48:20).

31. Választhatjuk azt, hogy alázatossá válunk azáltal, hogy gyakrabban eljutunk a templomba.

32. Választhatjuk azt, hogy alázatossá válunk azáltal, hogy beismerjük és elhagyjuk bűneinket, és Istentől születünk (lásd T&Sz 58:43; Móziás 27:25–26; Alma 5:7–14, 49).

33. Választhatjuk azt, hogy alázatossá válunk azáltal, hogy szeretjük Istent, saját akaratunkat alárendeljük az Övének, és Őt tesszük az első helyre életünkben (lásd 3 Nefi 11:11; 13:33; Moróni 10:32).

34. Válasszuk az alázatosságot! Meg tudjuk tenni. Tudom, hogy meg tudjuk tenni” (Conference Report, 1989. ápr., 6. o.; vagy *Ensign*, 1989. máj., 6–7. o.).

35. „Ebben a munkában a Szellem az, ami számít – bárhol szolgálunk. Tudom, hogy a Szellemre kell támaszkodnom. Érdemeljük ki ezt a Szellemet, és legyünk hithű tagjai az egyháznak!” (Conference Report, 1986. ápr., 98. o.; vagy *Ensign*, 1986. máj., 77. o.).

36. „Semmi sem fontosabb a Szellemnél ebben a munkában” (Conference Report, 1986. okt., 60. o.; vagy *Ensign*, 1986. nov., 46. o.).

37. „Tanúságot teszek arról, hogy nem sok évvel ezután a föld megtisztul (lásd T&Sz 76:41) Jézus Krisztus újra eljön, ez alkalommal hatalommal és nagy dicsőséggel, hogy legyőzze ellenségeit, és hogy a földön uralkodjon és kormányozzon (lásd T&Sz 43:26–33). Majd elérkezik az idő, amikor minden ember feltámadást nyer, és azután az utolsó ítéletkor a Mester elé áll. Isten mindannyiunkat testben tett cselekedeteink szerint fog majd megjutalmazni (lásd Alma 5:15)” (Conference Report, 1988. okt., 104. o.; vagy *Ensign*, 1988. nov., 87. o.).

A szentírások megértése

Ezra Taft Benson tanításai és bizonyossága

ítélet (12. bek.) – hibáztatás : álljanak az otthon élén (20.
vagy helytelenítés : bek.) – vezessék otthonaikat

Az olvasottak tanulmányozása

„Ezra Taft Benson elnök” tanulmányozása közben végezd el az A és a B tevékenységet!

A Készíts kollázst!

Az 1–10. bekezdések elolvasása alapján rajzolj vagy keress képeket magazinokban vagy újságokban, amelyek szerinted azokat az eseményeket jelenítik meg, amelyek Benson elnök életében történtek! Nevezd el minden képet és ragaszd azokat a füzetedbe vagy egy külön plakátmintára úgy, mintha egy kollázst készítenél!

B Párosítsd össze!

- Írd a következő szentírásutalásokat a füzetedbe egy oszlopba:
 - Alma 31:5
 - Alma 41:10
 - Tanok és szövetségek 42:13–14
 - Tanok és szövetségek 84:54–57
 - 3 Nefi 27:5–8
 - Ésaiás 64:1–3
 - Alma 5:22–23
 - Alma 56:47–48
- Minden egyes utalás mellé írd oda annak a bekezdésnek a számát a 12–37. bekezdésből, amiről úgy véled, a legjobban odaillesik a szentíráshoz! Egynél több bekezdés is elfogadható.
- Válaszd ki Benson elnök egyik tanítását, amely mély benyomást tett rád, és mondd el, mit jelent ez számodra!

Howard W. Hunter elnök tanította: „Kérlek, egy dolgot ne felejtsetek el! Ha életünket és hitünket Jézus Krisztusra és az ő visszaállított evangéliumára alapozzuk, semmi sincs örökre elveszve” („Fear Not, Little Flock”, Brigham Young University 1988–1989: Devotional and Fireside Speeches [1989], 112. o.). Hunter elnök nemcsak tanította ezt a fontos alapelvet, de e szerint is élt. Elder James

E. Faust, aki akkor a Tizenkét Apostol Kvórumának volt az egyik tagja, ezt mondta: „Azalatt a rövid idő alatt, amíg az egyház elnöke volt, talán a leginkább figyelemreméltó az, hogy az egyház tagjai szerte a világon különleges módon kötődtek hozzá, mint a prófétájukhoz, látnokukhoz és kinyilatkoztatójukhoz. Magának az Üdvözítő tulajdonosságainak a megszemélyesítését látták benne. Rendkívüli módon válaszoltak az ő próféciai üzeneteire, amelyek arról szólnak, hogy Krisztushoz hasonlóbb életet éljünk, és hogy imádatunk központjává tegyük templomainkat” („Howard W. Hunter: Man of God”, Ensign, 1995. ápr., 26. o.).

Elder Neal A. Maxwell, a Tizenkét Apostol Kvórumának egyik tagja krisztusi természetének egy példáját illusztrálta. Azt mondta, hogy Hunter elnök „egy alázatos ember. Egyszer, még fiatalemberként visszaautasított egy állást, amire szüksége lett volna, s csak szért nem fogadta el, mert egy másik ember elveszítette volna amunkáját. Amikor közös egyiptomi küldetésünk során, egy fárasztó, poros nap után felébredtem, ugyanez az alázatos ember szép csendben fényesítette cipőmet, azt remélve, hogy erre a cselekedetére nem derül fény” („Ahogy egy sas repül”, Liahona, 1994. szept., 13–14. o.).

ÉLETÚTJA (1907–1995)

1907	November 14-én született az Idaho állambeli Boise-ban John William és Nellie Marie Rasmussen Hunter gyermekeként.	
1919	Április 4-én 12 éves korában keresztkedett meg (édesapja engedélyére várt); június 21-én diakónussá szentelte fel püspöke.	
1931	Június 10-én 23 éves korában feleségül vette Clara (Claire) May Jeffs-t.	
1950	42 évesen annak a bizottságnak az elnöke, amely bevezette a kora reggeli szemináriumot Kaliforniában.	
1959	51 évesen David O. McKay elnök apostollá szentelte.	
1964–72	56–64 évesen az egyházi Genealógiai Társaság elnöke volt.	
1970–72	62–64 évesen egyházi történetíró volt.	
1975–93	67–85 évesen többször utazott Izraelbe; felszentelte BYU Jeruzsálem Központot.	
1983	75 évesen meghalt az első felesége.	
1988	80 évesen a Tizenkét Apostol Kvórumának elnökeként támogatták.	
1990	Április 12-én, 82 évesen feleségül vette Inis Bernice Egant	
1994	86 évesen az egyház elnökeként támogatták.	
1995	Március 3-án, 87 évesen halt meg Salt Lake Cityben, 9 hónapot szolgált az egyház elnökeként.	

ELNÖKSÉGE (1994–1995)

1994	Felszentelte az Orlando, Florida Templomot, és megszervezte a 2000. cöveket az egyházban.
1995	Felszentelte a Bountiful, Utah Templomot; az egyháztagok száma 9 338 859 volt.

Howard W. Hunter elnök élete

1. „Első sajtótájékoztatóján, 1994. június 6-án Howard W. Hunter elnök kijelentette vezetésének néhány fontos jelmondatát. Azt mondta: »Felhívom az egyház minden tagját, hogy az Úr Jézus Krisztus életének és példájának még több figyelmet szentelve éljen, különös tekintettel az általa mutatott szeretetre, reményre és könyörületre!

2. Azért imádkozom, hogy több kedvességgel, több udvarias-sággal, alázatosabban, türelmesebben és megbocsátóbban bánjunk egymással.«

3. Arra is felkérte az egyház tagjait, hogy »az Úr templomát egyház-tagság[uk] és legszentebb szövetségéi[k] mennyei környezetének nagyszerű szimbólumaként tekintse[k]. Szívem leghőbb vágya az lenne, ha minden egyháztag érdemes lenne a templomi ajánlásra« [Church News, 1994. jún. 11., 14. o.]. Egyháztagok ezrei tették

életük részévé ezeket az üzeneteket, és egy mélyebb lelkiismeret-áldásában részesültek.

4. Hunter elnök éles elméje nagy értéket jelentett az egyház számára. Az 1970-es évek vége felé olyan feladatot kapott, melyhez minden képességére szüksége volt. Fontos szerepet játszott a földvásárlási tárgyalásokban, majd az egyház egy fő épülete építésének irányításában a szentföldön. A Brigham Young Egyetem Jeruzsálem Központja volt ez a közel-keleti tanulmányokhoz. Ez a központ Scopus hegyén található, mely az Olajfák hegyének egyik nyúlványa. Elszállásolja a bentlakókat, és helyet biztosít azon tanulók tevékenységeinek, akik elmélyültebben tanulmányozzák ezt a kiválasztott földet és népét (a zsidókat éppen úgy, mint az arabokat), és a helyeket, ahol Jézus és ősi prófétái jártak. Ez a központ áldást jelent mindazoknak, akik ott tanulnak, szépsége pedig már számos odalátogatót megihletett. ...

BYU Jeruzsálem Központ

5. Élete során sok csapással nézett szembe Hunter elnök. Hittel, bátran számolt le komoly, fájdalmas egészségügyi problémáival, első feleségének hosszan tartó, legyengítő betegségével és halálával és más nehézségekkel. Ezen akadályok ellenére is tevékenyen szolgálta az Urat, sokat utazva és keményen dolgozva az egyház ügyeinek intézése során. Példája összhangban állt az üzenetével: »Ha gondjaid vannak otthon a gyermekeiddel, akik elhagynak, ha pénzügyi kudarcok és érzelmi problémák terhelnek, melyek otthonotokat és boldogságotokat fenyegetik, ha az élet vagy az egészség elvesztésével álltok szemben, találjon békét a lelketek! A minket érő kísértések nem lesznek nagyobbak annál, mint aminek ellen tudunk állni. Tévútjaink és csalódásaink teszik ki a Hozzá vezető egyenes és keskeny ösvényt« [Conference Report, 1987. okt., 71. o.; vagy *Ensign*, 1987. nov., 60. o.]

6. Hunter elnök elnökölt Mexikóvárosban, Mexikóban 1994. december 11-én, amikor létrehozták az egyház 2000. cöveket. Fontos mérföldkő volt ez az egyház történetében. Ezt mondta az összegyűlteknél: »Az Úr, szolgálói közreműködésével, véghezvitte ezt a csodát. Ez a munka tovább fog haladni tartósan és életerővel. A Léhi atyának és fiainak tett – utódaikra vonatkozó – ígéretet a beteljesedés felé haladnak Mexikóban« [Church News, 1994. dec. 17., 3. o.]. Hunter elnök szolgálata idején, amikor mint általános felhatalmazott szolgált, az egyház drámai növekedésnek indult Latin-Amerikában. Amikor az egyház elnöke lett, több mint 1.5 millió utolsó napi szent volt már Mexikóban, Braziliában és Chilében, mely több egyháztagot jelentett, mint ahányan Utah-ban éltek abban az időben.

7. Bár Hunter elnök csak kilenc hónapot szolgált az egyház elnökeként, nagy hatással volt a szentekre, akik emlékeznek rá könyörületessége, hosszútűrése és a krisztusi élet mélyreható példája miatt” (Örökségünk, 136, 138–139. o.).

8. Elder James E. Faust, aki akkor a Tizenkét Apostol Kvórumának volt ez egyik tagja a következő történetet mondta el Hunter elnökről, amikor fiatal volt: „Nővére, a nemrégiben elhunyt Dorothy Hunter Rasmussen, ... így emlékszik vissza e kedves történetre gyermekkorukból: »Howard mindig jót akart cselekedni, és jó akart lenni. Csodálatos testvér volt, törődött velem. Kedves volt anyánkhoz és apánkhoz. Szerette az állatokat, és rendszeresen eltévedt jószágokkal tért haza«. Házuk közelében volt egy öntözőcsatorna, és az egyik nap néhány fiú a szomszédokból ... egy kismacskát dobáltak a vízbe. Amikor a kis állat kimászott, a fiúk újra behajították. Újra és újra megismételték ezt egészen addig, amíg bele nem fáradtak ebbe a játékba. »Arra ment Howard, és felkapta a kiscicát, amely csaknem már holtan hevert ott, és hazahozta. Anya attól tartott, hogy a kisállat elpusztult, de aztán mégis bebugyolálták egy takaróba, és a meleg tűzhely közelébe tették, és ott ápolgatták«. A macska élt és még évekig velük maradt. »Olyan kedves volt,« mondta Dorothy. »Nem tudok arról, hogy a fivérem valaha is rosszat tett volna az életem során.«” („Ahogy egy sas repül, *Liahona*, 1994. szept., 5. o.).

9. Elder Rulon G. Craven, aki a hetvenek egyik tagja volt, a következő történetet mondta el: „Sokan emlékeztek arra, hogy sok évvel ezelőtt Hunter elnök tudomására jutott, hogy többé nem fog tudni járni. Azonban az ő hite és elszántsága nagyobb volt, mint ez az üzenet. Naponta –

harsonaszó és mások tudta nélkül – elszántsággal, hittel és azzal a látomással, hogy újra járni fog, néhány nagyon kimerítő fizikai terápiás gyakorlatot végzett. E nehéz hónapok alatt a Tizenkettekben lévő testvérei naponta imádkoztak érte kvórumgyűléseiken és személyes imájukban.

10. Hónapokkal később egy csütörtöki reggelen Hunter elnök irodájába mentem ... Arról értesültem, hogy korán elindult, és megtudtam, hogy a templomba tartott. Kételkedéssel fogadtam ezt az információt, majd siettem, hogy utolérjem. Mikor utolértem, egy járókeret segítségével sétált. ... Amikor az elnökük besétált a [gyülekező] szobába, a Tizenkettek felálltak és tapsolni kezdtek. ... Hunter elnök megköszönte nekik, és így szólt: »Úgy volt, hogy nem járhatok többé, de az Úr segítségével, az én elszántságom és leginkább a Tizenkettekben lévő testvérek hite által újra járok«” (Conference Report, 1991. ápr., 35–36. o.; vagy *Ensign*, 1991. máj., 28–29. o.).

A szentírások megértése

Howard W. Hunter elnök élete
harsonaszó (9. bek.) – közszemle

Howard W. Hunter tanításai és bizonyága

11. „Az Üdvözítő soha nem azzal az elvárással adott, hogy viszonzásul kapni fogvalamit. Szabadon és szeretetteljesen adott, és ajándékai felbecsülhetetlen értékűek. Világot adott a vakoknak, hallást a süketeknek, járást a bénáknak; tisztulást a tisztátalanoknak, egészséget a gyengéknek, és életet az életeleneknek.

12. Ajándékai lehetőségként szolgáltak az eltiportaknak, szabadságot nyújtottak az elnyomottaknak, megbocsátást a bűnbánóknak, reményt a kétségbeesetteknek és világosságot mutattak a sötétségben. Szeretetét adta nekünk, szolgálatát és életét. És ami a legfontosabb, a feltámadást, az üdvözülést és örök életet adott nekünk, akik mindannyian halandók vagyunk.

13. Törekednünk kell, hogy mi is úgy adjunk, ahogy ő adott. ... Magunkat adni egy szent ajándék. Adunk mindarra emlékezve, amit az Üdvözítő adott. ...

Az olvasottak tanulmányozása

„Howard W. Hunter elnök” tanulmányozása közben végezd el az A vagy B és a C vagy D tevékenységet!

A Ismerkedés Hunter elnökkel

Tanulmányozd (a 216. oldalon lévő) Howard W. Hunter elnök életéről és elnökségéről szóló táblázatot az olvasmány 1–10-ig tartó bekezdéseivel együtt, majd keresd meg a válaszokat a következő kérdésekre:

1. Hány éves volt Hunter elnök, amikor megkeresztelkedett, és az egyház tagjává vált?
2. Hány éves volt, amikor apostollá szentelték?
3. Hány éves volt, amikor másodszor házasodott?
4. Mely templomokat szentelte fel?
5. Mondj legalább kétféle nehézséget, amivel szembenézett!
6. Melyik országban szervezték meg a kétezredik cöveket?
7. 1994-ben, mely három latin-amerikai országban volt több egyháztag, mint Utah-ban?
8. Mennyi ideig szolgált Hunter elnök az egyház elnökeként?

B Keress sikereket!

1. Sorolj fel 5 olyan sikert Hunter elnök életéből, amelyek nagy hatással voltak rád! Minden siker után írd meg a sikert jellemzően, amelyre – véleményed szerint – különösen szüksége volna valakinek ahhoz, hogy elérje azt a célt!
2. Röviden mondd el, a listádon lévő melyik jellemvonást szeretnéd teljesebbé fejleszteni, és miként tervezed, hogy eléred ezt a célt!

C Végezz javításokat!

1. A következő állítások mindegyike egy-egy helytelen kijelentés Hunter elnök tanításából. Írd át úgy az állítást, hogy az helyes legyen!
 - a. „Minden embert mindenhol arra szólítanak fel, hogy a legnagyobb figyelmet szentelje barátai életére és példájukra!” (lásd 1. bek.)
 - b. „Azért imádkozom, hogy több kedvességgel, több udvariassággal, több örömmel, türelmesebben és megbocsátóbban bánjunk egymással.” (lásd 2. bek.)
 - c. Szívem leghőbb vágya az, hogy az egyház minden tagja érdemes legyen a misszióra.” (lásd 3. bek.)
 - d. „Tévújtjaink és csalódásaink csupán az Üdvözítőnk felé vezető úton lévő buckák.” (lásd 5. bek.)
 - e. „Az Üdvözítő ritkán adott azzal az elvárással, hogy viszonzásul kapni fog valamit. Szabadon és ítélkezés nélkül adott, és az Ő ajándékai kevéssé hasonlíthatók világi értékhez.” (lásd 11. bek.)

2. Válassz ki egyet ezekből az állításokból, és mondd el, hogy miért jobb a helyes változat, mint a helytelen!

D Az Üdvözítő tanulmányozása

1. A „Howard W. Hunter tanításai és bizonyossága” részben hány kijelentés szól az Üdvözítőről? (Lásd 11–22. bek.)
2. Sorold fel, mit tanított Hunter elnök az Üdvözítőről! Karikázd be a listádon azokat a gondolatokat, amelyek a leginkább hatással voltak rád!
3. Röviden mondd el, szerinted mit akart Hunter elnök, hogy tudjunk az Üdvözítőről, és hogy hogyan érezzünk iránta!

Gordon B. Hinckley, elnökségének első öt évében, a világ minden kontinensén meglátogatta az egyháztagokat, kivéve az Antarktisz. „Nem élvezem az utazást, ...» – mondta az 1996-os általános konferencián. »Viszont azt igazán élvezem, amikor hithű utolsó napi szentek szemébe nézek, és kezet fogok velük.«...

[Jó pár évvel ezelőtt ezt mondta:] »Szándékomban áll addig folytatni ezt, amíg erőm engedi. Öregszem. 90 éves leszek júniusban. Már eléggé közeleg. Néha érzem is a lábamon. [De] ez a vágyam [hogy az egyháztagokkal legyenek]. Szerintem az egyházban lévő emberek megérdemlik azt a lehetőséget, hogy találkozzanak az egyház elnökével» („Looking into the Faces of Faithful Latter-day Saints» Church News, 2000. márc. 4., 8., 13. o.).

ÉLETÚTJA (1910–)

1910	Június 23-án született Salt Lake Cityben Bryant S. és Ada Bitner Hinckley gyermekeként.
1919	Április 28-án, 8 évesen, születésnapján keresztelte meg édesapja Salt Lake Cityben.
1930	20 évesen meghalt édesanyja.
1933–35	23–25 évesen Nagy-Britanniában szolgált missziót.
1935–58	25–47 évesen teljes munkaidőben dolgozott az egyházi misszionárius bizottságban, amit más, az egyház különböző részeiben betöltött pozíciók követtek.

- 1937** Április 29-én, 26 éves korában feleségül vette Marjorie Payt; elhívták szolgálni a Vasárnapi Iskola Általános Testületébe.
- 1958** 47 évesen felszentelték a Tizenkét Apostol Kvóruma segédjének.
- 1961** 51 évesen apostollá szentelték.
- 1981–95** 71–84 évesen az Első Elnökségben – Spencer W. Kimball (1981), Ezra Taft Benson (1985) és Howard W. Hunter (1994) – tanácsosa volt.
- 1995** 84 évesen az egyház elnökeként támogatták.

ELNÖKSÉGE (1995–)

- 1995** Bejelentette a Tizenkettek minden regionális képviselőjének a felmentését, és a területi felhatalmazott hetvenes új elhívását; közzé tette „A család: Kiáltvány a világhoz” nyilatkozatot.
- 1996** Kisebb templomok építési programjába kezdett szerte a világon azért, hogy minden egyháztag részesüljön a rendszeres templomlátogatás áldásaiban.
- 1997** A vezetők közül további hetvenek kvórumokat szervezett, akiket területi felhatalmazottaknak hívnak; összesen öt hetvenek kvóruma van világszerte.
- 1998** Beutazta a világot, ahol afrikai, európai, ázsiai, észak- és dél-amerikai, ausztráliai és a Csendes óceán déli részén lévő szigeteken élő szenteket látogatott meg.
- 1999** Számos televíziós programban képviselte az egyházat; bejelentette a Nauvoo Templom újjraépítését.
- 2000** Felszentelte az új Konferenciaközpontot Salt Lake Cityben; az egyháztagok száma az év elején elérte a 10 752 986-ot – a nyár folyamán túllépte a 11 milliót.

[Gordon B. Hinckley,] elnökségének első öt évében közel 400 000 kilométert utazott, 58 országban járt, 2,2 millió egyháztaghoz és más emberekhez szólt, és 24 templomot szentelt fel.

Gordon B. Hinckley elnök élete

1. „Amikor Gordon B. Hinckley – Hunter elnök halála után – az egyház elnöke lett, megkérdezték tőle, mi áll majd elnökségének középpontjában. Így felelt: »Haladjunk tovább! Igen. Mottónk az lesz, hogy haladjunk tovább a nagy-

szertű munkával, amit elődeink folytattak, akik oly csodálatra méltóan, hithűen és jól szolgáltak. A családi értékek megerősítése? Igen. A tanulás elősegítése? Igen. A tolerancia és béketűrés szellemének megerősítése a népek között mindenhol? Igen. És Jézus Krisztus evangéliumának a hirdetése« [Church News, 1995. márc. 18., 10. o.].

2. Hinckley elnök széleskörű tapasztalatai az egyházi vezetéssel jól felkészítették őt az elnökségre. 1961-ben támogatták a Tizenkét Apostol Kvórumában. 1981-től kezdve három egyházi elnök – Spencer W. Kimball, Ezra Taft Benson és Howard W. Hunter – tanácsosaként szolgált az Első Elnökségben. Ezekben az években néha szokatlanul súlyos felelősség nehezedett rá, amikor ezen egyházi elnökök az életkorukból eredő gyengeségektől szenvedtek.

3. Míg a fiatal Gordon B. Hinckley Angliában volt misszióban, olyan tanácsot kapott, mely jól szolgáltá őt a megpróbáltatásokkal teli, felelősségteljes évek során. Mivel egy kissé el volt

keseredve, egyik – édesapjának írt – levélben ezt mondta: »Csak az időmet és a te pénzedet pazarolom. Nem látom értelmét a maradásomnak«. Egy kis idő múlva levelet kapott az édesapjától, mely így szólt:

»Kedves Gordon! Megkaptam leveledet. . . . Csak egy tanácsom van. Feledkezz meg önmagadról és dolgozz! Szeretettel: Édesapád«.

4. Hinckley elnök azt mondta arról a pillanatról: »Elgondoltam a válaszán és akkor, másnap reggeli szentírás-tanulmányozásunkkor az Úr ezen csodálatos kijelentését olvastuk: »Mert valaki meg akarja tartani az ő életét, elveszíti ezt; valaki pedig elveszti az ő életét én érettem és az evangéliumomért, az megtalálja azt« (Márk 8:35). Megérintett engem. Ez a kijelentés, ez az ígéret édesapám levelével egyetemben arra indított, hogy felmenjek a szobámba, . . . letérdeljek, és szövetséget kössök az Úrral, hogy megpróbálok önmagamról megfelekezni, és dolgozni fogok. Úgy tekintek életemben erre a napra, mint a döntés napjára. Minden jó, ami azóta velem történt, arra a döntésre vezethető vissza, amit akkor hoztam« [Gordon B. Hinckley: Man of Integrity, 15th President of the Church, videokazetta (1994)].

5. Hinckley elnököt jól ismerik kifogyhatatlan optimizmusáról, állandóan tele hittel Istenben és a jövőben. »A dolgok majd megoldódnak« – ez lehetne Hinckley elnök leggyakrabban hangoztatott ígérete családjának, barátainak és társainak. »Csak próbálgasd! – mondja – Higgy! Legyél boldog! ne csüggedj! A dolgok majd megoldódnak!« [Jeffrey R. Holland, »President Gordon B. Hinckley«, Ensign, 1995. jún., 5. o.].

6. Amikor egy riporter arra kérte, hogy határozza meg az egyház előtt álló legnagyobb kihívást, így felelt: »A legkomolyabb és egyben legcsodálatosabb kihívás, amivel szembenézünk, az a növekedés erőpróbája«. Elmagyarázta, hogy az egyre nagyobb ütemű növekedés egyre több épület építésére támaszt igényt, közöttük templomok építésére is:

»Ez a legnagyobb időszerűség az egyház történetében a templomok építésére. A templomépítés soha nem haladt előre olyan lendülettel, mint ahogyan most halad. 47 működő templomunk van. 13 további templomunk lesz, melyek közül néhány még csak a tervezőasztal stádiumában van az építési folyamatnak. Folytatni fogjuk a templomépítéseket« [Church News, 1995. márc. 18., 10. o.]. Az egyház egyre nagyobb növekedése szükségessé tette a a Mormon könyve számos nyelvre történő lefordítását.

7. Hinckley elnök személyesen is megtapasztalta az egyház drámai növekedését. Amikor 1967-ben egy konferencián vett részt Oszakában, Japánban, a közönségre tekintve – mely sok fiataalt is magában foglalt – ezt mondta: »Bennetek látom az egyház jövőjét Japánban. És egy nagyszerű jövőt látok. Még a felszínt is alig harcoltuk meg. De úgy érzem, el kell mondanom azt, amit már régóta érzek, hogy nincs messze az a nap, amikor Sion cövekei lesznek majd itt, ezen a nagyszerű földön. Egy nemzedéken belül már 100 000 utolsó napi szent volt Japánban, számos cövek, misszió és kerület és egy templom.

8. Hinckley elnököt szintén nagyon érdekelte az egyház növekedése a Fülöp-szigeteken, ahol 1973-ban, Manilában hozták létre az első cöveket. Két évtizeddel később, amikor az egyház elnöke lett, már több mint 300 000 Fülöp-szigeteki egyháztag részesült az evangélium áldásaiban. Egy templom is volt már az országban. Hinckley elnök nagy érdeklődést mutatott az egyház növekedése iránt Ázsia más országaiban is, többek között Koreában, Kínában és Délkelet- Ázsiában.

9. Az ázsiai egyháztagok lelki érzékenységéről tanúskodik annak az általános felhatalmazottnak a tapasztalata, aki azt a feladatot kapta, hogy hívjon el egy új cövekelnököt a Fülöp-szigeteki cövekben. Miután számos, papságot viselő testvérrel elbeszélgetett, úgy érezte, hogy a húszas éveik közepén járó férfit kell elhívnia cövekelnöknek. Megkérte a fiatalembert, hogy menjen át egy szomszédos terembe, és szánjon időt arra,

hogy kiválassza a tanácsosait. A férfitestvér körülbelül 30 másodperc múlva visszatért. Az általános felhatalmazott azt gondolta, félreértette, amit mondott, de az új cövekelnök így szólt: »Nem értettem félre. Az Úr Szelleme által már egy hónappal ezelőtt tudtam, hogy én leszek a cövekelnök. Már ki is választottam a tanácsosaimat.«

10. Ide illő az, hogy Hinckley elnök – aki oly sokat tett azért, hogy segítsen az egyház megszervezésében szerte a világon – vezetése idején a következőket hirdette ki: »Statisztikáink azt jelzik, hogy ha a jelenlegi tendencia folytatódik, akkor 1996 februárjában – alig néhány hónap múlva – több tagja lesz az egyháznak az Egyesült Államokon kívül, mint az Egyesült Államokban. Ennek a vonalnak az átlépése egy csodálatosan figyelemreméltó dolog. Karunk hatalmas mértékű kinyújtásának gyümölcsét képviseli ez« [Conference Report, 1995. okt., 92–93. o.; vagy Ensign, 1995. nov., 70. o.]. ...

11. Egy általános felhatalmazott elmagyarázta, az egyes szentek hogyan támogathatják legjobban Hinckley elnököt: »próféta, látnok, kinyilatkoztató, elnöklő főpap és Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának elnöke, ... a legjobb módja annak, hogy hivatalában támogassuk őt, az az, hogy „tovább haladunk, tovább, tovább!“« [Jeffrey R. Holland, „President Gordon B. Hinckley“, 13. o.] (Örökségünk, 139–143. o.).

A szentírások megértése

Gordon B. Hinckley elnök élete

elődeink (1. bek.) – azok, akik előttünk éltek
békétülés (1. bekezdés) – türelem

kifogyhatatlan (5. bek.) – véget nem érő
optimizmusáról (5. bek.) – reményteljes hozzáállás

Gordon B. Hinckley tanításai és biznysága

12. „Amikor az elkövetkezendő évekről kérdeztük, Hinckley elnök ezt mondta: »Látom a fiataljainkat az egyházban. Sok fiatal látok közülük. Mindenhol látom őket. Teljes mértékben lelkesít az ő életvitelük, erejük, jószáguk, hithűségük. Egy csöppet sem aggódom az egyház jövője felől, amikor látom fiataljainkat. Tanulmányozzák a szentírásokat. Szemináriumra és insztitútra járnak. Imádkoznak, mielőtt döntéseket hoznak. Kapcsolatban állnak egymással a hithűségnek egy csodálatos légkörében. Azon vannak, hogy erős, hithű és jól felkészült utolsó napi szentek legyenek, akik eleget tesznek majd mindannak, amikre elhívják őket« („We Must Look After the Individual“, Church News, 2000. márc. 4., 13. o.).

13. „Népünk élete kell, hogy hitünk egyedüli jelentőségteljes kifejezője legyen! ...

14. ... Mivel az Üdvözítő él, nem használjuk halálának szimbólumát [a keresztet] hitünk szimbólumának. De akkor mit használunk? Nincs olyan jel, művészi alkotás vagy olyan ábrázolás, ami megfelelően kifejezné az élő Krisztus dicsőségét és csodáját. Ő megmondta nekünk, mi legyen a szimbólum, amikor ezt mondta: »Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok« (János 14:15).

15. „Követőiként nem tehetünk semmilyen hitvány, becstelen vagy hálátlan dolgot a nélkül, hogy be ne szennyeznénk az Ő képét. Semmilyen jó, kegyes és bőkezű cselekedetet sem tehetünk meg a nélkül, hogy ne csiszolnánk fényesebbre az Ő szimbólumát, akinek a nevét magunkra vettük.

16. Életünk kell, hogy egy jelentőségteljes kifejezés szimbólumává váljon; az élő Krisztusról, az élő Isten Örökkévaló Fiáról tett kijelentésünk és bizonyosságunk szimbólumává” („Our One Bright Hope”, *Ensign*, 1994. ápr., 2., 5. o.).

17. „Mindannyiótokat hatalmas képességgel ruházott fel a ti Mennyei Atyátok arra, hogy jót tegyetek a világban. Dolgoztassátok meg elméteket és kezeiteket, hogy jól felszereltek legyetek jó szolgálatot végezni egy olyan társadalomban, amelynek részesei vagytok! Ápoljátok a kedvesség, a figyelmesség és a segítőkészség művészetét! Finomítsátok ki magatokban a könyörületeség tulajdonságát, amely isteni eredetű tulajdonságaitok része, és amit örökségül kaptatok. ...

18. Sohasem szabad, hogy hitványnak éreztétek magatokat! Sohasem szabad, hogy úgy éreztétek, tehetség nélkül születetek illetve, hogy ezek kibontakoztatására lehetőséget ne kaptatok volna! Bármilyen tehetségekkel rendelkeztek, ápoljátok azokat, és majd ezek növekedni, finomodni fognak, és az igazi énetek kifejezőjévé válnak majd, amelyeket mások is értékelni fognak” („The Light within You”, *Ensign*, 1995. máj., 99. o.; egyik Általános Fiala Nők gyűlésen elhangzott beszédből idézve).

19. „De azt állítom, itt az idő, hogy rendbe tegyünk a házunkat.

20. Népünk közül sokan alig élnek meg jövedelmükből. Valójában néhányan kölcsönökből tengődnek. ...

21. Egyház szerte azt az üzenetet vesszük, hogy önellátónak kell lennünk. Nem támaszkodhatunk önmagunkra, amikor a háztartás fölött súlyos adósság függ. Senki sem független, s nem szabadul a kööttségből, amikor el van kötelezve másoknak” (*Liahona*, 1999. jan., 65–66. o.).

22. „Nem könnyű ennek az egyháznak a tagjává válni. Legtöbb esetben félre kell tenni a régi szokásokat, régi barátokat és ismerősöket, és egy újfajta társadalomba kell lépni, amely más és egyfajta erőfeszítést igényel.

23. Az állandóan növekvő megtértek számával növekvő erőfeszítést kell tennünk, hogy támogassuk őket útjuk megtalálásában. Mindegyiküknek szüksége van három dologra: egy barátira, egy feladatra és az „Isten jó szavával” való táplálásra (Moróni 6:4). Kötelességünk és lehetőségünk, hogy biztosítsuk ezeket a dolgokat. ...

24. A kihívás ma nagyobb, mint az valaha is volt, mert a megtértek száma nagyobb, mint bármikor ezelőtt. ... Minden megtért Isten fia vagy leánya. Minden megtért nagy és komoly felelősség” (Conference Report, 1997. ápr., 66–67. o.; vagy *Ensign*, 1997. máj., 47–48. o.).

25. „Miután [Isten] végignézett ezen a [teremtett földön], azt nyilatkozta róla, hogy az jó. Azután férfit teremtett az Ő saját hasonlatosságára és képére. Majd – az Ő dicsőséges munkája megkoronázásaképp – megteremtette a nőt, mint végső teremtményét. Szeretek Évára úgy tekinteni, mint az Ő remekművére mindazon dolgok után, amik előtte teremtettek, és mint az Ő végső munkájára, mielőtt megpihent munkájából” („Daughters of God”, *Ensign*, 1991. nov., 99. o.).

26. „Köszönöm Istennek a tudást, amit megadott nekem arról, hogy Joseph Smith Isten prófétája volt. Régebben beszéltem már arról az élményemről, ami tizenkét éves koromban történt velem, amikor újonnan felszentelt diakónus voltam. Elmentem édesapámmal a papsági cövekgyűlésre. Ő az emelvényen ült, mint a cövekelnökség egyik tagja, én pedig a kápolna hátsó sorában ültem. Annak a nagy gyülekezetnek a férfiai felálltak, és elénekelték [a „Dicsérd a férfit!”] című himnuszt.

27. Miközben hallgattam, milyen erőteljesen és meggyőződéssel énekelte ezt a himnuszt, bizonyosságot kaptam a szívemben az ifjúkori Joseph isteni eredetű elhívásáról, és halás vagyok, amiért az Úr megtartotta ezt a bizonyosságomat azóta is több, mint 70 éven át” (Conference Report, 1993. okt., 70. o.; vagy *Ensign*, 1993. nov., 51. o.).

28. „Mindazon dolgok közül, melyekért ezen a reggelen hálát érzek, az egyik kiváltképpen kiemelkedik. Az pedig az élő bizonyosság Jézus Krisztusról, a Mindenható Isten Fiáról, a Béke Fejedelméről, a Szentről. . .

29. Az Ő apostola lettem, akit arra jelöltek ki, hogy az Ő akaratát tegyem, és az Ő igéjét tanítsam. Az Ő tanújává váltam az egész világ előtt. Megismétlem nektek a hitnek eme tanúságát, és mindenki másnak, akik hallják hangomat ezen a sabbat reggelen. . .

30. *Jézus a barátom.* Senki más nem adott nekem ily sokat. . .

31. *Ő a példaadóm.* . . .

32. *Ő a tanítóm.* . . .

33. *Ő a gyógyítóm.* . . .

34. *Ő a vezetőm.* . . .

35. *Ő az én Üdvözítőm és Megváltóm.* Azzal, hogy életét adta fájdalomban és kimondhatatlan szenvedésben, lehajolt hozzám, hogy kiemeljen engem és mindannyiunkat, Isten minden fiát és lányát a halált követő örök sötétség szakadékából. . .

36. *Ő az én Istenem és Királyom.* . . .
Az Ő dicsőségére nem jó éjszaka. . .

37. *Ő Isten Báránya,* aki előtt meghajtom fejem, és aki által Mennyei Atyámhoz közeledek” (Conference Report, 2000. máj., 86–88. o.; vagy *Ensign*, 2000. máj., 69–71. o.).

A szentírások megértése

Gordon B. Hinckley tanításai és bizonysga ápoljátok (17–18. bek.) – fejlisszettek

Az olvasottak tanulmányozása

„Gordon B. Hinckley elnök” tanulmányozása közben végezd el az A és B illetve a C vagy D tevékenységet!

A Ismerkedés Hinckley elnökkel

Válaszolj a következő kérdésekre azon információk alapján, amit Gordon B. Hinckley elnök életéről és elnökségéről olvastál:

1. Hol szolgált teljes idejű missziót?
2. Mely szentírás segített neki szövetségre lépnie az Úrral missziójában?
3. Hány elnökkel állt kapcsolatban, mióta az egyház teljes idejű alkalmazottjaként és általános felhatalmazottként kezdett el működni?
4. Mennyi ideig szolgált tanácsosként az Első Elnökségben?
5. Mit mondott elder Holland, hogyan támogathatjuk leginkább a prófétát?

B Az optimista

1. Mondj három okot arra vonatkozóan, hogy miért hagyják az emberek, hogy felzaklassák őket nemzetükben vagy a világban uralkodó állapotok illetve körülmények!
2. Hinckley elnök optimistának nevezte magát. Röviden mondd el, mit jelent optimistának lenni! Nézd át az 5. bekezdést, és mondd el, szerinted miért optimista Hinckley elnök!
3. Tanulmányozd a 6–11. bekezdést, és sorolj fel három okot, hogy miért kell az egyház tagjainak optimistán érezniük magukat!
4. Optimistának neveznéd magadat? Miért, vagy miért nem?

C Adj nyolc címet!

A „Gordon B. Hinckley tanításai és bizonysga” című részben adj címet a következő nyolc bekezdés mindegyikének: 12., 13–16., 17–18., 19–21., 22–24., 25., 26–27., 28–37! Mindegyik címmel használj egy olyan kifejezést, amelyet Hinckley elnök mondott, és ami a kijelentés fő témáját fejezi ki! Például a 13–16. bekezdés címe lehetne az, hogy „Hitünk szimbóluma”.

D Legyünk jobbak!

Hinckley elnök gyakran hívta fel az egyház tagjait arra, hogy jobbak legyenek. A 12–37. bekezdésekből sorolj fel 10 olyan módját annak, ami azt tanácsolja nekünk, hogy fejlődjünk! Válassz egyet a listából, amelyben fejlődni szeretnél a következő héten! Röviden mondd el, mit fogsz tenni, hogy kövesd a tanácsát!

Mielőtt Gordon B. Hinckley elnök felolvasta „A család: Kiáltvány a világhoz” nyilatkozatot 1995 szeptemberében egy általános Segítőegylet gyűlésen, ezt mondta: »Amilyen sok okoskodás terjedt el úgy, mintha igazság volna, amilyen sok félrevezetést lehet hallani a normákra és értékekre vonatkozóan, amilyen sok vonzóerő és csábítás ejt szépen lassan foltokat a világon, úgy éreztük, hogy figyelmeztetnünk és óva kell intenünk benneteket. Ennek előmozdításaként most mi, az Első Elnökség és a Tizenkettek Tanácsa egy kiáltványt adunk az egyháznak és a világnak, ami a normák, tantételek és a családra vonatkozó gyakorlatok kiáltványa és újbóli megerősítése, melyet az egyház prófétái, látnokai folyamatosan ismételték a történelem során” („Stand Strong against the Wiles of the World”, *Ensign*, 1995. nov., 100.o.).

KIÁLTVÁNY
A VILÁGHOZAZ UTOLSÓ NAPOK SZENTJEINEK JÉZUS KRISZTUS EGYHÁZA ELSŐ ELNÖKSÉGE
ÉS A TIZENKÉT APOSTOL TANÁCSA

MAZ UTOLSÓ NAPOK Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza Első Elnöksége és a Tizenkét Apostol Tanácsa ünnepélyesen kijelentjük, hogy a férfi és nő közötti házasságot Isten rendelte el, és a család központi szerepet játszik a Teremtő gyermekeinek örökkévaló rendelkezésére vonatkozó tervében.

MINDEN EMBERI LÉNY – férfi és nő – Isten képmására teremtetett. Mindegyikük mennyei szülők szeretett lélekfia vagy lélekleánya, és mint ilyenek, isteni természetű és rendeltetéssel rendelkeznek. Az ember neme alapvető jellemvonása az egyén halandó élet előtti, halandó és örökkévaló azonosságának, valamint rendeltetésének.

A HALANDÓ ÉLET ELŐTTI BIRODALOMBAN a lélekfiak és a lélekleányok Mennyei Atyjuként ismerték Istent és hódoltak Neki, valamint elfogadták tervét, melyen keresztül fizikai testhez és földi tapasztalatokhoz juthattak annak érdekében, hogy tovább fejleszthessék a tökéletesség felé, és végül az örök élet örökösiként elérjék isteni rendeltetésüket. A boldogság isteni terve lehetővé teszi, hogy a családi kötelékek a síron túl is megmaradjanak. A szent templomokban elérhető szent szertartások és szövetségek lehetővé teszik az egyének számára azt, hogy visszatérjenek Isten jelenlétébe, a családok számára pedig, hogy az örökkévalóságra egyesüljenek.

AZ ELSŐ PARANCOLAT, melyet Isten Ádámnak és Évának adott, arra a bennük rejlő lehetőségére vonatkozott, hogy ők egyszer, mint férj és feleség, szülőkké válhatnak. Kijelentjük, hogy Isten gyermekeinek adott azon parancsolata, mely szerint sokasodjanak és töltsék be a földet, még mindig érvényben van. Továbbá kijelentjük, hogy Isten megparancsolta, hogy csak olyan férfi és nő között használható a szent nemző erő, akik mint férj és feleség törvényes házasságot kötöttek.

KIJELTÜNK, hogy a halandó élet megteremtésének módját Isten jelölte ki. Megerősítjük az élet szent voltát, és Isten örökkévaló tervében játszott fontos szerepét.

MIND A FÉRJNEK, mind a feleségek komoly kötelessége, hogy szeressék egymást és törődjenek egymással, valamint gyermekeikkel. „Az Úrnak öröksége, a fiak [gyermek]” (Zsolt. 127:3). A szülők szent kötelessége, hogy

gyermeküket szeretetben és igazsággal neveljék, gondoskodjanak fizikai és lelki szükségleteikről, arra tanítsák őket, hogy szeressék és szolgálják egymást, betartsák Isten parancsolatait, és bárhol is éljenek, az ország törvényeinek engedelmeskedő állampolgárok legyenek. A férj és feleség – anyák és apák – felelni fognak Isten előtt ezen kötelezettségek teljesítéséért.

A CSALÁDOT Isten rendelte el. A férfi és a nő közötti házasság nélkülözhetetlen eleme az Ő örökkévaló tervének. A gyermekeknek joguk van ahhoz, hogy a házasság kötelékén belül szülessenek meg, és hogy olyan apa és anya nevelje fel őket, akik teljes hűséggel megtartják a házassági fogadalmakat. Boldogság leginkább akkor érhető el a családi életben, ha az az Úr Jézus Krisztus tanításaira épül. A sikeres házasságok és családok a hit, az ima, a bűnbánat, a megbocsátás, a tisztelt, a szeretet, az együttérzés, a munka és a tartalmas szabadidős tevékenységek tanítványai épülnek, és azok által tartalmas fenn. Isten terve szerint az apáknak szeretetben és igaz módon kell családjukat irányítani, valamint gondoskodniuk kell a család szükségleteiről és annak védelméről. Az anyák elsősorban gyermekek gondozásáért felelősek. Az anyáknak és az apáknak egyaránt kötelességük, hogy egyenlő partnerekként segítsék egymást a szent feladatok ellátásában. Fogyatékoság, halál vagy más körülmények szükségessé tehetik ezen szerepek egyéni átalakítását. Szükség esetén a tágabb család nyújtson segítséget.

FELYELMEZTETJÜNK azokat az egyéneket, akik megszegik az erkölcsi tisztaság szövetségeit, akik házastársukat vagy gyermeküket bántalmazzák, vagy nem látják el a családi kötelezettségeiket, hogy egy napon mindezért felelni fognak Isten előtt. Továbbá felhívjuk a figyelmet arra is, hogy a családok szétállása ősi és újkori próféták által megjósolt csapásokat fog hozni az egyénekre, közösségekre és nemzetekre.

FELHÍVJUK mindenhol a felelős polgárokat és kormánytisztviselőket, hogy támogassák azokat a lépéseket, melyek célja a családnak mint a társadalom alapegységének a fenntartása és megerősítése.

Ezt a kiáltványt Gordon B. Hinckley elnök alosztalja fel üzenet részeként az Általános Segítőegyleti Gyűlésen, melyet 1995. szeptember 23-án tartottak Salt Lake Cityben, Utah államban.

© 1995, 2004 by Intellectual Reserve, Inc. Minden jog fenntartva. Printed in Germany.
Az engedély nélküli fordítások jogát fenntartjuk. 0106. A Family Provision Unitben, 2002. 10. 12.

A család: Kiáltvány a világhoz

1. „Mi, Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza Első Elnöksége és a Tizenkét Apostol Tanácsa ünnepélyesen kijelentjük, hogy a férfi és nő közötti házasságot Isten rendelte el, és a család központi szerepet játszik a Teremtő gyermekeinek örökkévaló sorsára vonatkozó tervében.
2. Minden emberi lény – férfi és nő – Isten képmására teremtetett. Mindegyikük mennyei szülők szeretett szellemfia vagy szellemeánya, és mint ilyenek, isteni természetű és sorssal rendelkeznek. Az ember neme alapvető jellemvonása az egyén földi élet előtti, halandó és örökkévaló azonosságának, valamint rendeltetésének.
3. A földi élet előtti birodalomban a szellemfiak és a szellemleányok Mennyei Atyjuként ismerték és imádták Istent, és elfogadták tervét, melyen keresztül fizikai testhez és földi tapasztalatokhoz juthattak annak érdekében, hogy tovább fejlődthessenek a tökéletesség felé, és végül az örök élet örökösiként elérjék isteni rendeltetésüket. A boldogság isteni terve lehetővé teszi, hogy a családi kötelékek a síron túl is megmaradjanak. A szent templomokban elérhető szent szertartások és szövetségek lehetővé teszik az egyének számára azt, hogy visszatérhessenek Isten jelenlétébe, a családok számára pedig, hogy az örökkévalóságra egyesüljenek.
4. Az első parancsolat, melyet Isten Ádámnak és Évának adott, arra vonatkozott, hogy ők egyszer, mint férj és feleség, szülőkké válhatnak. Kijelentjük, hogy Isten gyermekeinek adott azon parancsolata, mely szerint sokasodjanak és töltsék be a földet, még mindig érvényben van. Továbbá kijelentjük,

hogy Isten megparancsolta, hogy csak olyan férfi és nő között használható a szent nemző erő, akik mint férj és feleség törvényes házasságot kötöttek.

5. Kijelentjük, hogy a módot, mely által a halandó élet megszületik, Isten jelölte ki. Megerősítjük az élet szent voltát, és Isten örökkévaló tervében játszott fontos szerepét.

6. Mind a férjnek, mind a feleségnek komoly kötelessége, hogy szeressék és törődjenek egymással, valamint gyermekeikkel. »Az Úrnak öröksége, a fiak [gyermek]» (Zsoltárok 127:3). A szülők szent kötelessége, hogy gyermekeiket szeretetben és igazsággal neveljék, gondoskodjanak

fizikai és szellemi szükségleteikről, arra tanítsák őket, hogy szeressék és szolgálják egymást, betartsák Isten parancsolatait, és bárhol is éljenek, állampolgárokként engedelmeskedjenek az ország törvényeinek. A férj és feleség – anyák és apák – felelni fognak Isten előtt ezen kötelezettségek teljesítéséért.

7. A családot Isten rendelte el. A férfi és a nő közötti házasság nélkülözhetetlen eleme az Ő örökkévaló tervének. A gyermekeknek joguk van ahhoz, hogy a házasság kötelékén belül szülessenek meg, és hogy olyan apa és anya nevelje fel őket, akik teljes hűséggel megtartják a házassági fogadalmakat.

Boldogság leginkább akkor érhető el a családi életben, ha az az Úr Jézus Krisztus tanításaira épül. A sikeres házasságok és családok a következő alapelveken nyugszanak és működnek: hit, ima, bűnbánat, megbocsátás, tisztelt, szeretet, együttérzés, munka és tartalmas szabadidős tevékenységek. Isten terve szerint az apáknak szeretetben és igaz módon kell családjukat irányítani, valamint gondoskodniuk kell a család szükségleteiről és annak védelméről. Az anyák elsősorban gyermekek gondozásáért felelősek. Az anyáknak és apáknak egyaránt kötelességük, hogy egyenlő partnerekként segítsék egymást a szent feladatok ellátásában. Fogyatékoság, halál vagy más körülmények szükségessé tehetik ezen szerepek egyéni átalakítását. Szükség esetén a tágabb család nyújtson segítséget.

8. Figyelmeztetjük azokat az egyéneket, akik megszegik az erkölcsi tisztaság szövetségeit, akik házastársukat vagy gyermeküket bántalmazzák, vagy nem látják el a családi kötelezettségeiket, hogy egy napon mindezért Isten előtt felelni fognak. Továbbá felhívjuk a figyelmet arra is, hogy a családok szétállása ősi és újkori próféták által megjósolt csapásokat fog hozni az egyénekre, közösségekre és nemzetekre.

9. Felhívjuk mindenhol a felelős polgárokat és kormánytisztviselőket, hogy támogassák azokat a lépéseket, melyek célja a családnak mint a társadalom alapegységének a fenntartása és megerősítése.

A szentírások megértése

A család: Kiáltvány a világhoz

ünnepélyesen (1. bek.) – komolyan és tisztelettel
örökös (3. bek.) – valaki, aki örököl vagy kap valamit
megmaradjanak (3. bek.) – folytatódjanak
sokasodjanak és töltsék be a földet (4. bek.) – legyenek gyermekeik

nemző erő (4. bek.) – a képesség, hogy valakinek gyermeke lehessen
átalakítását (7. bek.) – olyan változások bevezetése, melyek lehetővé teszik a sajátos körülményekhez való alkalmazkodást

Az olvasottak tanulmányozása

„A család: Kiáltvány a világhoz” tanulmányozása közben végezz el kettőt a következő tevékenységek (A–C) közül!

A Tanulj meg egy bekezdést!

Válaszd ki a kilenc bekezdés közül bármelyiket, és tanulj meg fejből elmondani azt! Ezt úgy is teheted, hogy háromszor leírod, és ha szükséges, segítségképp rápillanthsz a kiáltványra! Aztán írd le fejből a családod egyik tagja felügyeletével! Vagy elismételheted párszor hangosan, és ha szükséges, segítségképp rápillanthsz a kiáltványra! Azután mondd el fejből egyik családtagodnak!

B Párosítsd össze!

Írd le a füzetedbe a számokat 1–9-ig egy oszlopba, és a következő témák mindegyikét párosítsd össze „A család: Kiáltvány a világhoz” nyilatkozat kilenc bekezdésének egyikéhez! Vannak bekezdések, amelyek egynél több témával kapcsolatos tanításokat tartalmaznak.

a. abortusz	k. Isten ítéletei
b. családi est	l. halottakért végzett templomi munka
c. gyermekek fegyelmezése	m. Isten által adott nemi vágyak
d. a tágabb családi kör	n. eutanázia
e. apaság	o. születésszabályozás
f. egyneműek közötti házasság	p. az üdvözülés terve
g. templomi házasság	q. öngyilkosság
h. nemek szerepe a házasságban	r. kormányrendeletek
i. családi döntéshozatal	s. gyermekbántalmazás
j. házasságtörés	t. válás

C Sorold fel ötleteidet, hogyan lehet felépíteni egy erős családot!

1. A családról szóló kiáltvány 7. bekezdése alapján sorolj fel tíz olyan dolgot, amelyek szerinted fontosak egy sikeres házassághoz és családhoz!

2. Röviden vázold, mit teszel most, illetve reményeid szerint mit fogsz tenni ezen ötletek követése érdekében! Például: ima – egyedül és a családommal együtt imádkozom.

Elder Russel M. Nelson, aki a Tizenkettek Kvórumának tagja, és egy ismert szívsebész, azt mondta:

„Az emberi szívet érintő, egész életemre szóló érdeklődésem 1984 áprilisában váratlan fordulatot vett, amikor kihívtak a kórházi műtőből, hogy menjek a templom felső termébe. Ott az Úr Jézus Krisztus felszentelt apostola vált belőlem. Nem törekedtem ilyen elhívásra, de alázatosan megpróbáltam érdemesnek lenni a bizalomra és a kiváltságra, hogy az Ő képviselője legyek, azt remélve, hogy most lelkileg hozok helyre szíveket, mint ahogy azt korábban sebészként tettem.

Egyként azok közül, akiket elhívtak, támogattak és felszenteltek – Urunk és Istenünk 15 különleges tanújának egyikeként – erről a Mormon könyvében szereplő létfontosságú témáról fogok beszélni: »Krisztusról beszélünk, Krisztusban örvendezünk, Krisztusról prédikálunk [és] Krisztusról jövendölünk« (2 Nefi 25:26) („Jézus Krisztus: Mesterünk és még annál is több”, Liahona, 2000. ápr., 4. o.).

Az élő Krisztus - Az apostolok bizonyossága

A következő bizonyosság 2000. január 1-jén keltezett, és az Első Elnökség valamint a Tizenkét Apostol Kvóruma írta alá:

1. „Amint megemlékezünk Jézus Krisztus kétezer évvel ezelőtti születéséről, bizonyosságunkat tesszük az Ő páratlan életének valóságáról, nagyszerű engesztelő áldozatának végtelen tisztaságáról és erejéről. Senki más nem tett hasonlóan mély benyomást mindazokra, akik a földön éltek, és akik még ezután fognak élni.

2. Ő volt az Ószövetség nagy Jehovája és az Újszövetség Messiása. Atyjának irányítása alatt Ő volt a föld teremtője. »Minden ő általa lett és nála nélkül semmi sem lett, a mi lett« (János 1:3). Bár büntelen volt, megkeresztelkedett, hogy minden igazságot betöltsön. »Széjjeljárt jót téven« (Ap. csel. 10:38), mégis megvetették érte. Evangéliuma a béke és a jóakarát üzenete volt. Mindenkit arra kért, hogy kövessék példáját. Betegét gyógyítva, vakot látóvá téve és holtat feltámasztva járta Palesztina útjait. Az örökkévalóság igazságairól, a halandóság előtti létünk valóságáról, földi életünk céljáról, valamint Isten fiainak és lányainak az elkövetkezendő életben való lehetőségeiről tanított.

3. Nagyszerű engesztelő áldozatának emlékeztetőjeként bevezette az úrvacsorát. Hamis vádak alapján letartóztatták és ítékeztek felette, bűnösnek mondták ki, hogy megnyugtassák a tömeget, és arra ítélték, hogy meghaljon a Kálvária keresztnél. Életét adta, hogy kiengeszteljen az egész emberiség bűneiért. Nagyszerű ajándékot adott mindazokért és mindazok helyett, akik valaha is élnek a földön.

4. Ünnepelesen bizonyágunkat tesszük arról, hogy élete, amely az egész emberi történelem középpontjában áll, nem Betlehemben kezdődött, és nem a Kálvárián ért véget. Ő volt az Atya Elsőszülötte, az Egyszülött Fiú a testben, a világ Megváltója.

5. Feltámadott a sírból, hogy »zsengéjük« legyen »azoknak, kik elaludtak« (1Korinthusbeliek 15:20). Feltámadott Úrként ellátogatott azok közé, akiket az életben szeretett. Az Ő »más juhai« (János 10:16) között is szolgált az ősi Amerikában. A modern világban Ő és Atyja megjelentek a gyermek Joseph Smith-nek, ezzel megnyitva a régóta ígért »idők teljességének rendjét« (Efézusbeliek 1:10).

6. Joseph Smith próféta ezt írta az Élő Krisztusról: »Szeme olyan volt, mint a tűz lángja, haja fehér, mint a tiszta hó, arcának fénye túlragyogta a nap fényét, és hangja, igen, Jehova hangja, olyan volt, mint a nagy víz zúgása, és így szólt:

7. Én vagyok az első és az utolsó, az, aki él; az, aki megöletett. Én vagyok a ti pártfogótok az Atyánál« (T&Sz 110:3–4).

8. Azt is kijelentette Róla a próféta: »Most pedig, a sok tanúbizonyosság után, amit ő róla tettek, íme az utolsó, a mi tanúbizonyosságunk az, hogy ő él!

9. Mert láttuk őt az Atya jobbán, és hallottuk a hangot, amely tanúsította, hogy ő az Atya Egyszülöttje.

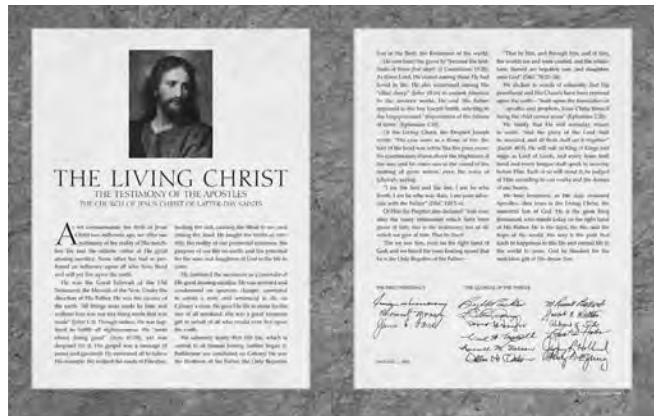
10. Mert őtöle, őáltala, és őreá nézve teremtetnek és teremtetek a világok, és hogy azok lakói Istennek újjászületett fiai és leányai« (T&Sz 76:22–24).

11. Ünnepelesen szavakkal jelentjük ki, hogy az Ő papsága és egyháza visszaállított a földre – »fölepipítettetek az apostoloknak és prófétáknak alapkövén, lévén a szegletkő maga Jézus Krisztus« (Efézusbeliek 2:20).

12. Tanúságot teszünk, hogy egy napon visszatér majd a földre. »És megjelenik az Úr dicsősége, és minden test látni fogja azt« (Ésaiás 40:5). Királyok Királyaként kormányoz majd, és Urak Uraként uralkodik, minden térd meg fog hajolni, és minden nyelv hódolattal szól majd Őelőtte. Mindegyikünk ott fog állni, hogy cselekedeteink és szívünk vágya szerint megítéljen minket.

13. Felszentelt apostolaiként bizonyágunkat tesszük, hogy Jézus az Élő Krisztus, Isten halhatatlan Fia. Ő a nagy Immánuel Király, aki ma az Ő Atyjának jobbán áll. Ő a világ világossága, élete és reménysége. Az Ő útja az az ösvény, amely ebben az életben boldogsághoz, az elkövetkezendőben pedig örök élethez vezet. Köszönet Istennek az Ő isteni Fia páratlan ajándékáért!" (Liahona, 2000. ápr., 2–3. o.).

A szentírások megértése

Az élő Krisztus – Az apostolok bizonyága

megvetették (2. bek.) – gyűlölték

nagyszerű ajándék (3. bek.) – az ár, melyet Jézus Krisztus fizetett, amikor elszenvetde a bűnt azért, hogy nekünk ne kelljen [elszenvednünk azt]

ünnepelesen (4. bek.) – komolyan és tisztelettel

zsengéjük ... azoknak, kik elaludtak (5. bek.) – az első, akik fel fognak támadni

pártfogók (7. bek.) – az a valaki, aki az érdekedben szól

test (12. bek.) – emberek

4. és 9. bekezdések – Az „Egyszülött” Fiú

Elder Joseph B. Wirthlin, a Tizenkét Apostol Kvóruma egyik tagja azt tanította: „Amikor Jézus megszületett a halandó életbe, az ő szülei Isten, az Örökkévaló Atya (lásd 1 Nefi 11:21) és Mária voltak, akiket Nefi egy mennyei látomásban látott. ... Ő Isten Egyszülött Fia, az egyetlen, aki valaha is ilyen szülőktől jött vagy fog a világra jönni. Halandó természetéből fakadóan, melyet édesanyjától örökölt, rendelkezett »a halandóság hatalmával, amely hatalom a halálra, ... a test és a lélek szétválasztására« [Bruce R. McConkie, *The Promised Messiah*, 471. o.]. Isteni természetéből fakadóan, melyet az Atyjától örökölt, rendelkezett »a halhatatlanság hatalmával, amely hatalom az örök életre, vagy a halált választva, ... a halhatatlanságban való újbóli feltámasztásra« [*Promised Messiah*, 471. o.]” (Conference Report, 1993. okt., 5. o.; vagy *Ensign*, 1993. nov., 6. o.).

5. bekezdés – Mit jelent az idők teljességének sáfársága?

Lásd „Az olvasottak megértése” című részt a 13. bekezdésre vonatkozóan a „Joseph Fielding Smith tanításai és bizonyossága” részben (204. o.)!

Az olvasottak tanulmányozása

„Az élő Krisztus: Az apostolok bizonyossága” tanulmányozása közben végezz el kettőt a következő tevékenységek (A–C) közül!

A Nevek és címek

1. Nézd át „Az élő Krisztus: Az apostolok bizonyossága” szöveget, és sorolj fel legalább tíz nevet vagy címet, melyeket az apostolok Jézus Krisztus megszólítására használtak!
2. A listád minden egyes neve vagy címe után írd meg egy rövid magyarázatot arra vonatkozóan, hogy mit tanítanak neked ezek az Üdvözítőkről!
3. Válassz ki egy címet, és magyarázd meg, miért fontos neked!

B Mi az apostolok küldetése?

1. Olvasd el a T&Sz 107:23-at, és fejezd be a következő mondatot a füzetedben: „Az apostolok arra hívtak, hogy ...”
2. Nézd át az „Az élő Krisztus” 1., 4., 11–13. bekezdéseit! Sorold fel azokat a kifejezéseket, amiket az apostolok használtak, hogy kifejezzék felelősségüket ahogy arra a T&Sz 107:23 utal!

C Az élő Krisztus

1. Írd le saját bizonyosságodat az élő Krisztusról!
2. Írd meg egy rövid bekezdést arról, miként tudtad meg, hogy Jézus az élő Krisztus!

Hittételek Miben hiszünk?

1842-ben egy John Wentworth nevezetű újságíró szerkesztő megkérdezte Joseph Smith-t Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza történelméről és hitéről. A próféta egy levelet írt neki, amelyben elmagyarázta „az utolsó napi szentek felemelkedését, fejlődését, üldözését és hitét” (History of the Church, 4:535. o.). Tizenhárom állítást mellékelte az egyház tantételeiről és hitéről. Ezek az állítások Hittételekként váltak ismeretessé, és szentírásként lettek elfogadva az 1880. októberi általános konferencián (lásd az Igazgyöngy „Bevezetés” című részt).

A következőket mondta a Hittételekről elder L. Tom Perry, a Tizenkettek Kvórumának egyik tagja:

„Ezek vallásunk alapelveinek nyílt és egyszerű állításait tartalmazzák, és erős bizonyítékot adják annak az isteni ihletnek, amely Joseph Smith prófétát szállta meg.

Mindegyikötök arra biztatom, hogy tanulmányozzátok a Hittételeket és az általuk tanított tanokat! ... Ha útmutatóként használjátok őket, hogy irányítsanak az Üdvözítő tanának tanulmányozásában, akkor majd úgy találjátok, felkészültetek arra, hogy bizonyosságot tegyetek az Úr visszaállított, igaz egyházáról. Képesek lesztek meggyőződéssel kijelenteni: »Hiszünk ezekben a dolgokban« (Liahona, 1998. júl., 26. o.).

A szentírásként megértése

Hittételek

vétke (2. v.) – parancsolat megszegése : **paradicsomi dicsőségét** (10. v.) – az édenkerti állapot
őskeresztény egyház (6. v.) – Az újtestamentumi időkben szervezett egyház : **előljáróknak** (12. v.) – bírálóknak
: **intelmeit** (13. v.) – javaslatait, tanácsait

Hittételek 1:1 – Az Istenség

Elder Dallin H. Oaks, a Tizenkét Apostol Kvórumának egyik tagja ezt mondta: „A kereszténység többi képviselőjével egyetemben hiszünk az Atya, a Fiú és a Szentlélek Istenségében. Azonban tanúsítjuk, hogy az Istenség e három tagja három különböző és különálló lény. Azt is tanúsítjuk, hogy Isten, az Atya nemcsak egy szellem, hanem egy megdicsőült személy, akinek valódi teste van, csakúgy mint Jézus Krisztusnak, az ő feltámadt Fiának” (Conference Report, 1995. ápr., 112. o.; vagy *Ensign*, 1995. máj., 84. o.; lásd még T&Sz 130:22).

Hittételek 1:2 – Ádám és Éva bukása

Elder James E. Faust, aki akkor a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt, azt tanította:

„Ádám és Éva, vétkek miatt, mivel azt választották, hogy elhagyják az ártatlanság állapotát (lásd 2 Nefi 2:23–25), kiűzetek Isten jelenlétéből. A keresztény világban ezt, mint a bukást illetve Ádám bukását szokták nevezni. Ez egy lelki halál, mivel Ádám és Éva elszakadt Isten jelenlététől. ...

Minden utódjuk – hasonlóképp – kiűzetett Isten jelenlétéből (lásd e Nefi 2:22–26). Azonban Ádám és Éva utódjai ártatlanok voltak az eredendő bűnt illetően [ők nem vettek a tiltott gyümölcsből], mert nekik abban nem volt részük. Ezért igazságtalan az, hogy az egész emberiség első szülei, Ádám és Éva vétkei miatt szenvedjen örökkön-örökké. Szükségessé

vált ennek az igazságtalanságnak a helyretétele; ennél fogva szükségessé vált Jézus engesztelő áldozata, amit az Üdvözítő és Megváltó szerepében hajtott végre” (Conference Report, 1988. okt., 13–14. o.; vagy *Ensign*, 1988. nov., 12. o.; lásd még 5 Mózes 24:16).

Hittételek 1:3 – Jézus Krisztus engesztelése

Elder Dallin H. Oaks azt tanította:

„Üdvözítőnk megváltott minket Ádám bűnetől, de mi van a saját bűneink hatásaival? Mivel »mindnyájan vétkez[ünk]« (Rómabeliek 3:23), mindannyian lelki halált haltunk. Egyedüli reményünk az életre ismét az Üdvözítőnk, aki – Léhi tanítása szerint – feláldozza magát ... [a] bűn[ért] ... hogy kielégítse] a törvényt” (2 Nefi 2:7).

Ahhoz, hogy igényt tartsunk az Üdvözítő életadó győzelmére a lelki halál felett, amelyet saját bűneink miatt szenvedünk el, követnünk kell azokat a feltételeket, amelyeket előírt. ...

A harmadik hittételünk írja le az Üdvözítő feltételeit” (Conference Report, 1987. okt., 77. o.; vagy *Ensign*, 1987. nov., 65. o.; lásd még T&Sz 19:16–19).

Hittételek 1:4 – „Az evangélium alapvető tételei és szertartásai”

Elder Howard W. Hunter, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, azt tanította:

„Ez a négy [Hittételek 1:4-ben vázolt alapvető tétel és szertartás] csak az első az összes evangéliumi alapvető tétel és szertartás közül. Visszatérve az Üdvözítő nefitáknak intézett szavaira megtudjuk, hogy miután betartjuk ezt a négyet, egy életen át kell betartanunk az Úr törvényeit és parancsolatait, mert ő ezt mondta: »... és ha mindvégig kitart, amikor a világ felett ítélekem, büntelennem fogom nyilvánítani az Atya előtt« (3 Nefi 27:16).

Az első alapvető tételek önmagukban nem elegendők. Az ember ezért felelősségre vonható az örökkévaló ítéletkor azért, amit életében tett – akár jót, akár rosszat” (Conference Report, 1973. ápr., 175. o.; vagy *Ensign*, 1973. júl., 120. o.; lásd még 2 Nefi 31:10–15).

Hittételek 1:5 – Miként hív el bennünket Isten?

Gordon B. Hinckley elnök ezt mondta: „Annak a joga, hogy kinevezünk [egyháztagokat egy-egy elhívásra az egyházon

belül,] a felső vagy bármely szinten lévő tisztségviselőn nyugszik. De ezt a kinevezést támogatni kell – azaz elfogadni és megerősíteni – az egyház tagjainak. [Ez az] eljárás az Úr egyházának sajátos módja. Nincs az, hogy valaki tisztségviselői hivatal után nézelődik, nincs taktikázás, nincs kampány, amely előmozdítaná bárki erejéit. Az Úr módszere ellenkezik a világ módszerével. Az Úr módszere csendes; ez a béke módszere, harsongás és anyagi árák nélküli. Önteltség, hiúság és ambíció nélküli. Az Úr tervében azokat, akiknek az a felelősségük, hogy tisztségviselőket válasszanak, egy fontosabb kérdés vezérli: »Az Úr kit választana?« Csendes és körültekintő megfontolással [történik a választás]. És sok ima [előzi meg] a Szent Szellemtől való megerősítést, miszerint a választás helyes” (Conference Report, 1994. ápr., 73. o.; vagy *Ensign*, 1994. máj., 53. o.; lásd még Zsidók 5:4).

Hittételek 1:6 – Az igaz egyház szervezete

Elder David B. Haight, a Tizenkét Apostol Kvórumának egyik tagja bizonyosságot tett: „Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza kijelenti a világnak, hogy ez az egyház Krisztus visszaállított egyháza. Szükséges volt a visszaállítás, mert azokat a prófétákat és apostolokat, akik az Úr eredeti egyházának alapjai voltak, halálra ítélték vagy egyéb módon távolították el őket. Ma az egyház próféták és apostolok alapzatára épül, és Jézus Krisztus a fő szegletköve. Ezért ez nem egy reformáció, nem egy átdolgozott változat, nem átalakítás illetve nem pusztán egy szekta. Ez Jézus Krisztus visszaállított egyháza ezekben az utolsó napokban” (Conference Report, 1986. ápr., 7. o.; vagy *Ensign*, 1986. máj., 7. o.; lásd még Efészbeliek 4:11–14).

Hittételek 1:7 – A Szellem ajándékai

Elder Dallin H. Oaks azt tanította:

„Egy papsági áldásban az Úr szolgálja gyakorolja a papságot a Szentlélektől megindítva, hogy segítségül hívja a menny erőit annak az embernek a javára, aki az áldásban részesül. Az ilyen áldásokat a melkisédeki papságviselők adják, akiknek az egyház minden lelki áldására van kulcsuk (T&Sz 107:18, 67).

Sokfajta papsági áldás létezik. Miközben különböző példákat hozok fel, kérlek benneteket, ne felejtsetek el, hogy a papsági áldások mindenki számára elérhetők, akiknek szükségük van rájuk, viszont csak kérésre adhatók. ...

Papsági áldásban részesülhetnek azok, akik útmutatást keresnek egy fontos döntéssel kapcsolatban. Papsági áldásban részesülhetnek azok, akiknek különös lelki erőre van szükségük, hogy legyőzzenek egy személyes kihívást. Kismamák is kaphatnak áldást, mielőtt szülnék. Sok utolsó napi szent család emlékszik olyan szent alkalomra, amikor egy érdemes édesapa papsági áldást ad a fiának vagy a lányának, aki házasodni készül. Gyakran kérnek papsági áldást a gyerekek édesapjuktól, mielőtt elhagyják az otthont különböző okokból mint például iskola, katonai szolgálat vagy egy hosszú utazás miatt. ...

Az imént felvázolt körülményekben adott áldásokat néha úgy is hívjuk, hogy a vigaszt és tanácsot nyújtó áldások. Általában édesapák, férjek vagy a család többi eldере adja. Ezeket fel lehet jegyezni és a családi feljegyzések között lehet őket tartani az áldásban részesültek személyes lelki útmutatása

gyanánt" (Conference Report, 1987. ápr., 44. o.; vagy *Ensign*, 1987. máj., 36. o.; lásd még T&Sz 46:11–26).

Hittételek 1:8 – Miként nyerhetjük el a legnagyobb erőt a szentírásokból?

Gordon B. Hinckley elnök ezt mondta: „Megköszönöm a Mindenhatónak a Mormon könyvről való biztonyságot, ami a Szent Biblia csodálatos társa. . . . A könyv próbája annak olvasásában áll. Úgy beszélek róla, mint aki újra és újra elolvasta, és megízlelte annak szépségét, mélységét és erejét. Kérdem tőletek, hogy Joseph Smith – az a fiatalember, aki egy faluban nevelkedett New York államban szinte semmi iskolázottsággal nem rendelkezve – ilyen rövid idő lediktálhatt volna egy természetét tekintve ilyen összetett művet, ami [ezek ellenére] mégis, egészét tekintve, annyira harmonikus, olyan hatalmas mennyiségű szereplőt tartalmaz, és ami oly átfogó? Saját képességére hagyatkozva kitalálhatta volna azt a nyelvet, azt a gondolatot, azt a megindító sugalmazást, amely a földön több millió embert arra készítet, hogy elolvassák és azt mondják: »Ez igaz!«? (Conference Report, 1993. okt., 71. o.; vagy *Ensign*, 1993. nov., 51–52. o.; lásd még Ezékiel 37:15–17).

Hittételek 1:9 – Hiszünk a folytonos kinyilatkoztatásban

Elder David B. Haight azt mondta:

„Az egyház egyik megkülönböztető sajátossága az az állítás, hogy az Úrtól folyamatos kinyilatkoztatást kapunk. . . . Ma az Úr egyházát ugyanaz az Istenséggel való kapcsolat vezeti, ami előző sáfárságokban is létezett.

Ezt az állítást nem vesszük könnyelműen. Tudom, hogy van kinyilatkoztatás, mert szent dolgoknak vagyok a tanúja, és mások is tapasztalják ezt, akik az Ő munkáját végzik.

A Szentlélek általi kinyilatkoztatás alapelve az Úr egyházának alapvető elve. Isten prófétái kapnak kinyilatkoztatást ezáltal a folyamat által. Az egyház tagjai egyénileg is kaphatnak kinyilatkoztatást az igazság megerősítése végett" (Conference Report, 1986. ápr., 7. o.; vagy *Ensign*, 1986. máj., 7–8; lásd még Ámós 3:7).

Hittételek 1:10 – Krisztus az összegyűjtött Izráel felett fog uralkodni

Spencer W. Kimball elnök azt tanította: „Nos, Izráel összegyűjtése magában foglalja az igaz egyházhoz való csatlakozást és az igaz Istenről való ismeret megszerzését. . . . Ezért bárki, aki elfogadta a visszaállított evangéliumot, és aki arra törekszik, hogy az Urat saját nyelvén és nemzetének szentjei között imádjá, eleget tett Izráel összegyűjtése törvényének és minden, az ezekben az utolsó napokban a szenteknek ígért áldás örököse" (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, 439. o.).

Elder George Albert Smith, aki akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumának volt a tagja, azt mondta: „Isten azt mondta, ha tiszteljük őt, és betartjuk a parancsolatait – ha megtartjuk törvényeit, akkor Ő megharcolja majd a mi csatánkat, és elpusztítja a gonoszokat, . . . és ez a föld, amelyen élünk, celesztiális királyság lesz" (Conference Report, 1942. okt., 49. o.; lásd még T&Sz 45:64–71).

Hittételek 1:11 – Vallásszabadság

Elder Bruce R. McConkie, a Tizenkét Apostol Kvórumának egyik tagja azt írta: „Mi hiszünk, helyt adunk, támogatunk, fenntartjuk és pártoljuk a vallási szabadságot minden ember számára. És bátran kijelentjük, hogy bármely kormány, politikai rendszer, egyház, szekta, kultusz vagy csoport, amely vagy megtagadja az emberektől azt a szabadságot, hogy tettségük szerint gyakorolják vallásukat, vagy erővel megszabja nekik, hogy hogyan gyakorolják vallásukat, az nem Istentől való" (*A New Witness for the Articles of Faith*, 657; lásd még Alma 21:22).

Hittételek 1:12 – Az ország törvényeinek való engedelmesség

Elder L. Tom Perry azt mondta: „Az egyház minden tagjának el kell köteleznie magát, hogy engedelmeskedik és tiszteli az ország törvényeit, ahol él. Példát kell mutatnunk abban, hogy engedelmeskedünk a kormányoknak, amelyek minket irányítanak. Az egyháznak, hogy a világ nemzetjeinek szolgálatot nyújtson, erős hatással kell lennie azoknak az egyéneknek az életére, akik megragadják azt fizikai és lelki dolgokban egyaránt" (Conference Report, 1987. okt., 86. o.; vagy *Ensign*, 1987. nov., 71. o.; lásd még T&Sz 134:1, 5).

Hittételek 1:13 – Miként lehetek erényes?

Gordon B. Hinckley elnök ezt tanácsolta:

„Olyan időkben élünk, amikor a világ az erényt könnyelműen kezeli. . . .

Legyetek tiszták! Figyeljete oda, hogy mit olvastok! A pornográf magazinok és más hasonló irodalom olvasásából semmi jó nem származik, viszont sok kárt okoznak. Ezek csak olyan gondolatokat ébresztenek bennetek, amelyek gyengítik önmagatok fegyelmzését. Semmi jó nem származik abból, hogy olyan mozifilmeket nézzetek meg, amelyek pénzbe kerülnek nektek, és cserében csupán gyengült akarat-erőt és közönséges vágyakat kaptok" (Conference Report, 1981. okt., 58–59. o.; vagy *Ensign*, 1981. nov., 41. o.; lásd még Filippibeli 4:8).

A szentírások tanulmányozása

A Hittételek tanulmányozása során végezz el ötöt a következő tevékenységek (A–G) közül!

A Válaszok arra, hogy miben hiszünk

Írj le öt kérdést, amit nem egyháztág barátaid kérdeztek tőled, vagy amit szerinted nem egyháztágok kérdezhetnek! Minden egyes kérdésnél sorold fel azokat a hittételeket, amelyekkel meg lehet válaszolni a kérdéseket! Például egy nem egyháztág megkérdezheti: „Az utolsó napi szentek hisznek Jézus Krisztusban?” Ezt a kérdést meg lehet válaszolni a következőkkel: Hittételek 1:1, 3, 4, 6, 8 és 10.

B Tanuld meg a Hittételeket!

Elder L. Tom Perry azt mondta: „Mily nagy áldás lenne, ha az egyház minden tagja megtanulná a Hittételeket, és tájékozott lenne a bennük található alapelveket illetően!” (Liahona, 1998. júl., 24. o.).

1. Írj egy rövid bekezdést arról, miként segítené életedben az, ha megtanulná a Hittételeket!
2. Tanulj meg négyet a tizenhárom hittételből, és írd le vagy mondd el azokat fejből egyik családtagodnak!

C Tanítsd meg a Hittételeket!

Készülj fel egy tizenöt perces leckével, amelyben valamelyik hittétel jelentését taníthatnád meg a családodnak vagy egyébként csoportnak! A tanításhoz segítségképp használj szentírástörténeteket, szentírásutalásokat, kérdéseket, személyes tapasztalatokat, képeket, tárgyakat vagy a bizonyosságodat!

D Himnuszok és a Hittételek

A *Himnuszok* és a *Gyermekek énekeskönyve* segítségével minden egyes hittételhez sorolj fel legalább egy himnuszt vagy éneket, amely ugyanazt az igazságot vagy tantételt tanítja! A szentírásaidba be is írhatod a himnusz számát vagy az ének címét a megfelelő hittétel mellé. (Ha szükséges, használd a *Himnuszok* „Szentírások mutatóját” vagy a „Tárgymutatót” valamint a *Gyermekek énekeskönyve* „Tárgymutatóját”!)

E Az üdvözülés tervének részei

Olvasd el a Hittételek 1:1–4-et, és sorold fel az ott lejegyzett részeket az üdvözülés tervére vonatkozóan! Rajzolj egy képet vagy készíts egy ábrát, amely tartalmazza ezeket a részeket, és amelyekből megtaníthatnád az üdvözülés tervét a családodnak vagy másoknak!

F Miben hisznek mások?

Nézd át a Hittételek 1:5–10-et, és sorolj fel olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek az Úr egyházát jellemzik. Kérd meg egy nem egyháztag barátodat, ossza meg veled hitét a listádon szereplő gondolatokról! (Légy kedves és tisztelettudó barátod hitét illetően! Információt keresel, nem pedig vitázol a hitbéli különbségekről.) Írj egy bekezdést arról, amit megtudtál!

G Az utolsó napi szentek jogai és kötelességei

1. Írd le a következő helyzeteket a füzetedbe!
 - a. A megengedett sebességnél gyorsabb vezetés.
 - b. Valaki kigúnyolása amiért vallásos öltözékben van.
 - c. Ráerőszakolni valakire, hogy hallgassa meg a misszionáriusi beszélgetéseket.
 - d. Megtagadni országod vezetőinek utasításait.
 - e. Nem segíteni valakinek, akinek szüksége van erre.
 - f. Barátságtalanul viselkedni egy olyan emberrel, aki nem a te hitedet vallja.

- g. Megnézni egy nemiséget nyíltan megjelenítő filmet vagy televíziós programot.
 - h. Ellenkezni egy vallásgyakorlásra szánt hely építése ellen a lakóközösségekben.
 - i. Durva gesztikulálás és nyelvezet használata.
 - j. Azt érezni, hogy a te vallásodat képviselők kivételével minden [más] vallást valló ember gonosz.
2. Nézd át a Hittételek 1:11–13-at, és minden helyzet után írd meg egy hittételt, ami szorosan összefügg az adott helyzettel, és gyarázd el, hogyan vonatkozik rá!
 3. Írj egy személyes viselkedési módot, amiben legalább három olyan kijelentés van, ami arra vonatkozik, mit fogsz tenni, hogy a Hittételek 1:11–13-ban leírt tanítások szerint élj! Kezdd kijelentéseidet a „Meg fogom (tenni)” és a „Nem fogom (megtenni)” kifejezésekkel!

Helyünk az egyház történelmében A hit öröksége

A visszaállított egyház történetének tanulmányozása sokat elmondhat nekünk azoknak az embereknek a hitéről és elszántságáról, akik előttünk éltek. Joseph Smith próféta idejétől kezdve számos egyháztag inspiráló hatással van az igaz utolsó napi szentekre. De Isten földi királyságának legjobb és leginkább dicsőséges napjai még előttünk állnak. Az előttünk élt hithű szentekhez hasonlóan te is bekerülhetsz az egyház történetébe hithűséged, szorgalmad, áldozatod és Isten valamint az Ő prófétáiért való szolgálattelátás révén. Hiszen a világ számos részén még nem íródott meg az egyház története.

Helyed az egyház történelmében

1. „Mindannyiunknak van helye az egyház történelmében. Vannak egyháztagok, akik olyan családokba születtek, ahol már nemzedékeken át befogadták az evangéliumot, és gyermekeiket az Úr útjain nevelték fel. Mások először hallják az evangéliumot és lépnek be a keresztelő vízébe, szent szövetségeket kötve ezzel, készen arra, hogy elvállalják a rájuk eső részt Isten királyságának építésében. Sok egyháztag él olyan területeken, ahol még csak most kezdődik el az egyház története. A hit örökségét teremtik meg ők gyermekeik számára. Bármilyenek is legyenek a körülményeink, mindannyian nélkülözhetetlenül részesei vagyunk Sion felépítésének és az Üdvözítő második eljövételére való felkészülés ügyének. Nem vagyunk immár »jövvények és zsellérek, hanem polgártársai a szenteknek és cselédei az Istennek« (Efézusbeliek 2:19).

2. Akár új, akár régi egyháztagok vagyunk, a hit és az áldozathozatal örökségét kapjuk azoktól, akik előttünk jártak. Mi is modernkori pionírok vagyunk gyermekeink előtt és Mennyei Atyánk azon több millió gyermekének, akik még csak ezután fogják meghallani és elfogadni Jézus Krisztus evangéliumát. Különböző módon járulunk hozzá szerte a világon azáltal, hogy hithűen végezzük az Úr munkáját.

3. Édesapák és édesanyák imádsággal tanítják meg gyermekeiknek az erényesség alapelveit. Háztanítók és látogató tanítók gondoskodnak a rászorulókról. Családok intenek búcsút misszionáriusoknak, akik úgy döntöttek, éveket áldoznak életükből arra, hogy az evangélium üzenetét másoknak is elvigyék. Önzetlen papsági és segédszervezeti vezetők választanak a szolgálatra szólító elhívásra. A csendes szolgálat megszámlálhatatlan óráin keresztül – mely ősök nevei felkutatásával és templomi szertartások elvégzésével telik el – jutnak el áldások az élőkhöz és a halottakhoz.

4. Mindannyian Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza rendeltetésének betöltésében segítünk, mely egy kinyilatkoztatásban adatott meg Joseph Smith prófétának. 1842-ben ezt jövendölte:

5. „Semmilyen szentségtelen kéz nem állíthatja meg e munka előrehaladtát; tomboljon bár üldöztetés, szövetkezzen a csöcselék, gyülekezzenek a hadseregek, rágalmazzanak hamis vádak, ám Isten igazsága előre fog haladni nyíltan, nemesen és függetlenül, míg minden kontinensre behatol, minden

éghajlatra ellátogat, minden országon végigsöpör, és minden fülben elhangzik, míg Isten céljai megvalósulnak, és a nagy Jehova azt mondja, a munka elvégeztetett” (*History of the Church*, 4:540. o.).

6. Bár az egyház nagyon kicsi maradt Joseph Smith próféta élete során, ő mégis tudta, hogy ez Isten királysága a földön, melynek az a rendeltetése, hogy az egész földet betöltse Jézus Krisztus evangéliuma igazságával. Mi láttuk az egyház drámai növekedését az elmúlt néhány év során. Kiváltságosak vagyunk, hogy olyan időben élhetünk, amikor felajánlhatjuk hitünket, és áldozatokat hozhatunk, míg segítünk felépíteni Isten királyságát, egy olyan királyságot, mely örökké fennáll majd” (*Örökségünk*, 145–146-o.).

A szentírások megértése

Helyed az egyház történetében

vádak (5. bek.) – hamis és rosszindulatú kijelentések ; rágalmazzanak (5. bek.) – hamisan megvádoljanak

Az olvasottak tanulmányozása

A „Helyünk az egyház történelmében” tanulmányozása közben végezd el az A vagy B tevékenységet!

A Helyed Isten királyságában

Az 1–6. bekezdésekből sorolj fel olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek téged, a tapasztalataidat és az egyházban betöltött szerepedet jellemzik. Ezt követően válaszolj a következő kérdésekre:

1. Körülbelül hány egyháztag volt városodban tíz évvel ezelőtt? Most hányan vannak? (Ha szükséges, kérdezd meg szüleidet vagy helyi egyházi vezetőidet!)
2. Szerinted hány egyháztag lesz kettő, öt és tíz éven belül?
3. Mondj öt dolgot, amivel elősegítheted az egyház növekedését a környéken!
4. Mít szeretnél, hogyan emlékezzenek rád a jövő nemzedékei?

B Írj egy rövid történetet!

Készíts interjút legalább két olyan, térségedben élő emberrel, akik ismerik az egyház történetét! Keress képeket, történeteket, naplókat vagy újságtörténeteket helyi egyháztörténelmeddel kapcsolatosan! Írj egy rövid történetet a térséged egyháztörténelméről, és magyarázd el, hogy amit megtudtál, miként ösztönöz arra, hogy részt vegyél térségedben Isten királyságának az építésében!

Személyek és kifejezések a Tanok és szövetségekben

Ezra Taft Benson elnök mondta: „A Tanok és szövetségek igaz, mert Jézus Krisztus a szerzője, és az Ő üzenete minden embernek szól” (*Teachings of Ezra Taft Benson*, 46. o.).

A Tanok és szövetségek olyan kinyilatkoztatásokat tartalmaz, amiket az Úr a mi időnkben adott, és Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza történetében sok emberre, helyre és eseményre utal. Mielőtt a Tanok és szövetségek tanulmányozására kezdesz el készülni, olvasd el az alábbi információkat! Segíteni fognak neked abban, hogy megértsd a kinyilatkoztatások körülményeinek történetét és eseményeit.

Személyek a Tanok és szövetségekben

A következő beszámolók rövid történeteket írnak le néhány fontos személyről, akikről a Tanok és szövetségekben fogsz olvasni.

Ifj. Joseph Smith, a próféta „többet tett az emberek üdvösségéért ezen a világon, mint bárki más, aki valaha a földön élt, egyedül Jézust kivéve” (T&Sz 135:3). 1805. december 23-án született. Élete korai szakaszának rövid történetét, az Atyaistenről és Jézus Krisztusról való látomásait, valamint Moróni angyal látogatásait

lásd Joseph Smith története 1:5–54-ben! Joseph Smith mennyei hírnökök által nyerte el a papságot, és sok kinyilatkoztatást kapott. Ő fordította le és jelentette meg a Mormon könyvét, és általa állította vissza az Úr Jézus Krisztus igaz egyházát. Más prófétákhoz hasonlóan, ellenségei üldözték, számtalanszor igazságtalanul börtönbe vetették, és sok szenvedésen ment keresztül (lásd T&Sz 121–123). 1844-ben őt és bátyját Hyrumot – Jézus Krisztusról való bizonyáguk miatt – a csőcselék meggyilkolta.

Emma Hale Smith 1827 januárjában férjhez ment Joseph Smith prófétához, és segített neki az írásban, amikor [a próféta] elkezdte a Mormon könyve fordítását. Ő volt a Segítőegylet első elnöke, és ő választotta ki az első egyházi himnuszos könyv himnuszait (lásd T&Sz 25:1–15;

lásd még 132:51–56). Sok üldöztetésen és szenvedésen ment keresztül. Gyermekai közül sokat haltak meg fiatalon, és férjét, Joseph-et meggyilkolták ellenségei. Illinois-ban maradt, amikor az egyház Utah-ba vándorolt. Az Illinois állambeli Nauvoo-ban halt meg 1879-ben.

Hyrum Smith Joseph Smith próféta bátyja volt. Hyrum Smith már a kezdetektől fogva tudta, hogy Isten hívta el öccsét, hogy próféta legyen, és ő mindvégig hithű maradt ehhez a bizonyághoz (lásd T&Sz 11 fejléce, 6–26; 23:3; 52:8; 124:15, 124). Szolgált az egyház elnökének segédeként, az Első Elnökség tagjaként, és az egyház pátriárkája volt (lásd T&Sz 124:91–95).

Carthage börtönében, öccsével együtt – bizonyágul szolgálva arra, hogy az igaz egyház visszaállítatott a földre – életét adta

(lásd T&Sz 135:1–7). Egyik fia, Joseph F. Smith és unokája Joseph Fielding Smith az egyház elnökei lettek.

Id. Joseph Smith (lásd Joseph Smith története 1:48–50; T&Sz 4 fejléce; T&Sz 23 fejléce, 5; 90:20, 25–26; 102:3; 124:19; 137:5) 1771. július 12-én született a Massachusetts állambeli Topsfieldben. 24 éves korában feleségül vette **Lucy Mack Smith-t** (lásd T&Sz 137:5), és Vermontban telepedtek le. Az állandó rossz termés és pénzügyi veszteségek arra kényszerítették id. Josephet, hogy családját a New York állambeli Palmyra közelébe költöztesse, a Kumóra-domb környékére. Id. Joseph Smith mindig támogatta fiát abban, hogy az Úr elhívta őt prófétának

(lásd Joseph Smith története 1:50). 1830. április 6-án

keresztelkedett meg, azon a napon, amikor megszervezték az egyházat. Id. Joseph Smith és két fia – Hyrum és Samuel – is azon tanúk között voltak, akik látták a Mormon könyve aranylemezeit (lásd „A nyolc tanú bizonyágtétele” részt a Mormon könyve első oldalain). Id. Joseph Smith volt az egyház első pátriárkája, és az Első Elnökség egyik tanácsosa. Az Illinois állambeli Nauvoo-ban halt meg 1840-ben.

Id. Joseph Smith és Lucy Smith tizenegy gyermek szülei voltak. Első gyermekük fiú volt, aki nem élte túl a születését. A többi fiaik a következők voltak: **Alvin** (lásd Joseph Smith története 1:56; T&Sz 137:5–6), **Hyrum** (lásd fenn „Hyrum Smith”), **Joseph** (lásd fenn „Ifj. Joseph Smith”), **Samuel** (lásd T&Sz 23 fejléce; 4; 61:35; 66:8; 75:13; 102:3, 34; 124:141), **Ephraim** (aki mindössze tizenegy napot élt), **William** (lásd „A tizenkét apostol bizonyága a Tanok és szövetségek könyvének igazságáról” a Tanok és szövetségek elején; T&Sz 124:129), és **Don Carlos**. Lányaik a következők voltak: **Sophronia**, **Catherine**, és **Lucy**. Samuel Smith volt az egyház első misszionáriusa, és a püspökségben szolgált Nauvoo-ban. Számtalan üldöztetésben volt része. Harminchat éves korában hunyt el egy hónappal azután, hogy testvéreit, Joseph-et és Hyrumot meggyilkolták.

Martin Harris egy jómódú gazdálkodó volt a New York állambeli Palmyrában. Barátja lett az ifjú Joseph Smith-nek, és segített neki költségei kifizetésében. Egy rövid ideig segített az írásban Joseph Smith-nek, miközben a próféta a Mormon könyvét fordította. Később eladta gazdaságának egy részét, hogy ki tudja fizetni a Mormon könyve első ötezer példányának a nyomtatását (lásd T&Sz 3 fejléce, 12–13; 5:1–15, 24–32; 10 fejléce; 19 fejléce, 25–41). Ő volt a három különleges tanú egyike, aki látta az aranylemezeket, és ehhez a bizonyághoz élete végéig hűséges maradt (lásd „A három tanú bizonyágtétele” részt a Mormon könyve elején; T&Sz 17 fejléce, 1–9; 58:35–39; 104:24–26; Joseph Smith története 1:61–65). 1838-ban Martin

Harris elhagyta az egyházat, de 1870-ben Utah-ba ment, hogy az egyházzal legyen, majd újra megkeresztelkedett. 1875-ben hunyt el.

Oliver Cowdery 1806-ban született Vermontban.

Tanító lett, megismerte Joseph Smith prófétát, és mialatt Joseph szüleivel élt a New York állambeli Palmyrában, tanúbizonytságot kapott a próféta elhívásáról (lásd T&Sz 6 fejléce, 14–24). 1829 áprilisában Oliver Cowdery a

Pennsylvania állambeli Harmonyba ment, hogy találkozzon a prófétával. A próféta írónoka lett, amikor [a próféta] a Mormon könyvét fordította az aranylemezekről (lásd T&Sz 8 fejléce, 1–12; 9 fejléce, 1–14). A három különleges tanú egyike volt, aki látta az aranylemezeket (lásd „A három tanú bizonyágtétele” részt a Mormon könyve elején; T&Sz 17 fejléce, 1–9). Joseph Smith prófétával volt, amikor visszaállítatott a papság, és amikor sok más kinyilatkoztatást kaptak (lásd T&Sz 13 fejléce; 18:37; 20:3–4; 21 fejléce; 27:8, 12; 28 fejléce, 1–16; 47 fejléce; 69 fejléce; 104:28–30; 110 fejléce, 1–16; 111 fejléce; lásd még Joseph Smith története 1:66–72). Az egyház elnökének segédjeként szolgált (lásd Smith, *Doctrines of Salvation*, 1:211. o.). 1838-ban Oliver Cowdery elhagyta az egyházat, de visszatért, és 1848-ban újrakeresztelkedett. 1850. március 3-án hunyt el Missouri államban, mielőtt Utah-ba vándorolhatott volna.

Id. Peter Whitmernek és feleségének, **Marynek** három lánya és öt fia volt. Egyik lányuk, Elizabeth Ann Oliver Cowderyhez ment feleségül (lásd „Oliver Cowdery” fent); második lányuk, Nancy körülbelül

négy hónapos korában hunyt el; és a harmadik lányuk, Catherine Hiram Page-hez ment feleségül (lásd T&Sz 28 fejléce). Az öt fiuk tanúja volt az aranylemezeknek, amelyekről a Mormon könyve le lett fordítva (lásd „A három tanú bizonyágtétele” és „A nyolc tanú bizonyágtétele” részeket a Mormon könyve elején). **David Whitmer** egyike volt annak a hat férfinak, akik aláírták azt az okiratot, amelyben bejegyezték, hogy az egyház egy vallási intézmény. Később az egyház vezetőjeként szolgált Missouriban 1838-ig, amíg el nem hagyta az egyházat (lásd T&Sz 14 fejléce, 11; 17 fejléce, 1–9; 18 fejléce, 9, 37–39; 30:1–4; 52:25). A Whitmer család pénzzel, étellel és lakhellyel segítette ki Joseph és Emma Smith-t valamint Oliver Cowderyt a Mormon könyve fordítása idején 1829-ben. Az egyházat Whitmerék házában szervezték meg a New York állambeli Fayette-ben 1830-ban (lásd T&Sz 21 fejléce).

Sidney Rigdon lelkipásztor volt az Ohio állambeli Mentorban, és 1830-ban csatlakozott az

egyházhoz, miután imádságos lélekkel elolvasta a Mormon könyvét. 1833-tól 1844-ig tanácsos volt az Első Elnökségben, és sok más egyházi pozícióban is szolgált (lásd T&Sz 35 fejléce,

3–6; 36:2, 5; 58:50, 57–58; 63:65–66; 71:1; 76 fejléce, 11–24; 82:11; 90:6, 21; 93:44, 51; 102:3; 124:125–126). Joseph Smith próféta halála után bejelentette igényét arra, hogy az egyház „örzöje” legyen, de az egyháztagok a tizenkét apostolt támogatták. Ő nem támogatta a tizenkettőt, és 1844-ben kizárták.

Edward Partridge 1830-ban csatlakozott az egyházhoz, és ő volt az egyház első püspöke (lásd T&Sz 35 fejléce; 36 fejléce, 1–7; 41:9–11; 42:10; 50:39; 51:1–4, 18; 52:24; 57:7; 58:14–16, 24–25, 61–62; 60:10; 64:17; 82:11; 124:19).

Partridge püspöknek sok üldöztetésben volt része Missouri államban. 1840-ben hunyt el negyvenhét éves korában az Illinois állambeli Nauvoo-ban.

Id. Joseph Knight 1826-ban ismerkedett meg

Joseph Smith prófétával, és segíteni szeretett volna a visszaállítás munkájában. Több mint harminc évvel volt idősebb Joseph prófétától, és gyakran látta őt el élelemmel azért, hogy a Mormon könyve fordítása tovább folytatód-

hasson. Egy szekert is adott azon az éjszakán, amikor a próféta és a felesége elhozta az aranylemezeket a Kumórdombról 1827-ben. Knight testvér at Iowa állam területén lévő Mt. Pisgah-nál halt meg 1847-ben, amikor a szentek Nauvoo-ból indultak útnak.

Newel K. Whitneynek volt egy üzlete az Ohio állambeli Kirtlandben. 1830-ban csatlakozott az egyházhoz, és Joseph Smith próféta egyik nagyszerű barátja lett. A próféta és családja a Whitneyék házában élt egy kis ideig, és a Tanok és szövetségekben leírt számos kinyilatkoztatást ott kapta meg. Newel K. Whitneyt elhívták az egyház második püspökének, és az egyház elnöklő püspöke lett 1847-ben (lásd T&Sz 63:42–46; 72 fejléce, 1–8; 78:8–10; 82:11–12; 84:112; 93:50; 96 fejléce, 2; 104:39–42; 117:1–2, 11). 1850-ben halt meg Utah-ban. Felesége,

Elizabeth Ann Whitney Emma Smith tanácsosa volt az első segítőegyleti elnökségében.

Thomas M. Marsh 1830-ban csatlakozott az egyházhoz, miután elolvasta az első tizenhat oldalt a Mormon könyve azon példányából, amelyet éppen akkor nyomtattak ki E. B. Grandin nyomdájában. Ő lett a Tizenkét Apostol Kvórumának első elnöke (lásd T&Sz 31 fejléce, 1–13; 52:22; 56:5; 112 fejléce 1–19; 118:2). Megharagudott Joseph Smith prófétára, és Missouri államban üldözni kezdte az egyházat. 1838-ban elhagyta az egyházat, és 1839-ben kizárták, 1857-ben azonban újrakeresztelkedett.

Parley P. Pratt és testvére **Orson Pratt** 1830-ban csatlakoztak az egyházhoz, és a Tizenkét

Apostol Kvórumának tagjai voltak ebben a sáfárságban. Parley P. Pratt számos missziót szolgált az egyháznak (lásd T&Sz 32 fejléce, 1–2; 34 fejléce; 49:1–3; 50:37; 52:26; 97:3–5; 103 fejléce, 30, 37; 124:127–129). Számos beszédet és himnuszt írt, melyeket az egyház kiadott, és az első pionírok között érkezett Utah-ba.

1857-ben meggyilkolták, amikor missziót szolgált az Egyesült Államok déli részén. Orson Pratt is számos missziót szolgált az egyháznak (lásd T&Sz 34 fejléce, 1–10; 52:26; 75:14; 103:40; 124:127–29; 136:13). Az egyház elnöke irányítása alatt huszonhat kinyilatkoztatást tett hozzá a Tanok és szövetségekhez, a mondatokat

és bekezdéseket vers formájúvá alakította, és ő rakta a[z angol nyelvű] Mormon könyvébe, a Tanok és szövetségekbe és az Igazgyöngybe az első lábjegyzeteket. Számos vallási és tudományos tárgyú könyvet írt, és az első pionírok között volt, akik Utah-ba érkeztek. 1881-ben bekövetkezett haláláig több mint negyvenöt éven át volt apostol.

Kifejezések a Tanok és szövetségekben

Az aposztázia

Az újszövetségi időkben Jézus Krisztus tanította evangéliumát, kiválasztotta az apostolokat és megszervezte egyházát. Engesztelő áldozata, halála és feltámadása után az emberek elutasították az apostolokat, és megváltoztatták az evangélium tanításait, és Jézus Krisztus igaz egyháza elvétetett a földről. Ezt az igaz egyháztól való „szakadás[t]” (2 Thessalonikabeliek 2:3) hívjuk aposztáziának.

A visszaállítás

Az Úr Joseph Smith prófétát választotta ki, hogy állítsa vissza (hozza vissza) Jézus Krisztus evangéliumát és az igaz egyházat, amely az aposztázia miatt elvétetett a földről. Joseph Smith Isten ajándéka és hatalma által lefordította a Mormon könyvét, amely Jézus Krisztus evangéliumát tartalmazza. Az Úr továbbá visszaállította a papsági hatalmat, a szövetségeket, a szertartásokat, a lelki ajándékokat, az egyházi szervezetet stb., amely a földön állt az újszövetségi időkben (lásd Hittételek 1:4–7, 9).

Izrael összegyűjtése

Az Ószövetség beszél arról, hogy az Úr „Izrael[re]” változtatta Jákób nevét (lásd 1 Mózes 32:28; 35:10). Izrael leszármazottjainak tizenkét fiát „Izrael tizenkét törzsének” vagy „Izrael gyermekeinek” hívták. Néhány helyen a szentírásban „Jákób gyermekeinek” nevezik őket (lásd Zsoltárok 105:6; T&Sz 109:61), és van, ahol egyszerűen csak „Izrael[nek]” hívják őket. Az egyház tagjait ma szintén „Izraelnek”, „Izrael házának” illetve „Izrael gyermekeinek” nevezik (lásd 2 Nefi 29:14; T&Sz 103:17).

Gonoszságuk miatt Izrael tizenkét törzséből tíz törzset leigáztak, és rabokként elhurcolták őket (lásd 2 Királyok 17:18–23; 1 Nefi 22:3–4). Ezeket a törzseket úgy hívjuk, hogy a „tíz elveszett törzs”. Izrael többi törzsét, nevezetesen „Júdát” avagy a „zsidókat” később szintén leigázták, és szétszóródtak (lásd 2 Nefi 6:8–11).

Az Úr megígérte, hogy az utolsó időkben összegyűjti Izrael népét (lásd Jeremiás 16:14–15; 1 Nefi 22:24–25; 2 Nefi 9:1–2). Ez az összegyűjtés Jézus Krisztus evangéliuma és az igaz egyház visszaállításával kezdődött Joseph Smith prófétán keresztül. Az egyház tagjai először az Egyesült Államokban gyűltek össze, New York államban. Később az Úr azt mondta az egyháztagoknak, hogy gyűljenek össze az Ohio állambeli Kirtlandban (lásd T&Sz 37:1–4). 1831-ben az Úr azt parancsolta néhány egyháztagnak, hogy készítsenek el Missouri államban egy gyülekezőhelyet (lásd T&Sz 57:1–2), és 1838-ra az egyház többi tagja ott gyűlt össze. De mivel pár egyháztag nem engedelmességet az Úr parancsolatainak, és az egyház ellenségeitől való üldöztetés miatt 1839-ben az egyház az Illinois állambeli Nauvoo-ba költözött. Joseph Smith próféta

halála után, az üldöztetés miatt az egyháztagok arra kényszerültek, hogy elhagyják Illinois államot, és az Úr az Egyesült Államok nyugati részére vezette az egyházat, létrehozva ott egy gyülekezőhelyet.

Az Úr tovább folytatja ígéretének beteljesítését, miszerint összegyűjti az Ő népét, de ma azt a parancsot kaptuk, hogy ahol élünk, ott építsük fel az egyházat. Ahogy azt elder Bruce R. McConkie, a Tizenkét Apostol Kvórumának egyik tagja mondta: „Izrael egyenként, családról családra gyűlik majd össze Sion cövekeiben, amiket a föld minden részén felállítottak, és így az egész föld élvezheti majd az evangélium gyümölcseinek áldásait” („Come: Let Israel Build Zion”, *Ensign*, 1977. máj., 118. o.).

A Tanok és szövetségek története

A „befejezetlen” Parancsolatok könyve, amelyet 1833-ban adtak ki Missouri államban, hatvanöt kinyilatkoztatást tartalmazott, melyeket Joseph Smith próféta kapott az Úrtól, de más kinyilatkoztatások is voltak a könyvben (lásd T&Sz 1:6 és a következő részek fejlécei: T&Sz 1; 67; 69–70). 1835-ben Joseph próféta az Úrtól kapott új kinyilatkoztatásait együtt azokkal, amiket a Parancsolatok könyvében megjelentettek, Tanok és szövetségek néven adták ki. A Tanok és szövetségek kiadása 103 részből állt (volt két frész, ahol mindkettőt a 66. résznek számolták). Azóta az egyház elnökei még több kinyilatkoztatást kaptak, és párat ezek közül a Tanok és szövetségekhez csatoltak. Elder Howard W. Hunter, aki akkor a Tizenkét Apostol Kvórumának volt az egyik tagja azt mondta, hogy Isten „továbbra is útmutatást nyújt az ő gyermekeinek egy ma élő próféta által. Kijelentjük, hogy ahogy azt megígérte, ő mindig szolgálival marad és vezeti az egyház tevékenységeit szerte a világon (Conference Report, 1981. ápr., 88. o.; vagy *Ensign*, 1981. máj., 65.o.).

JSF (A Biblia Joseph Smith-féle fordítása)

A Bibliából számos rész elveszett vagy megváltoztatták (lásd 1 Nefi 13:24–29). Az Úr azt parancsolta Joseph Smith prófétának, hogy végezzen el számos javítást a Bibliában (lásd T&Sz 35:20; 41:7; 45:60–61; 73:3–4; 93:53). Ezeket a javításokat úgy hívjuk, hogy a Joseph Smith-féle fordítás vagy JSF. Az Igazgyöngyben, Ábrahám könyve után megtalálható néhány JSF. Miközben Joseph Smith próféta a Biblia fordításán dolgozott, az Úr olyan kinyilatkoztatásokat adott neki, melyek a Biblia számos részét megmagyarázzák (lásd T&Sz 76; 77; 86; 91; 93; 113; 132; lásd még Mózes; Joseph Smith – Máté).

A felajánlás törvénye

A felajánlás törvénye azt tanítja, hogy minden az Úrhoz tartozik, és hogy mindent, amit nekünk adott, királysága földi felépítésére kell használni (lásd T&Sz 104:11–18). Az egyház korai napjaiban azok az egyháztagok, akik a felajánlás törvénye szerint akartak élni, odaadták pénzüket és vagyonukat a püspöknek, és cserébe sáfárságot kaptak (pénz, tulajdon és egyéb dolgok felett). Amit a püspöktől kaptak, az lett az ő vagyonuk, és saját szükségleteik kielégítésére használták azokat. Bármely megtermelt felesleget visszaadtak a püspöknek a szegények és a szűkölködők megsegítésére (lásd T&Sz 42:30–39). A felajánlás törvénye azért adatott az egyház tagjainak, hogy segítsen nekik legyőzni a büszkeséget és az

önzőséget, és hogy felkészítse őket a celesztialis királyságban való életre (lásd Mózes 7:16–20). Egy ideig az egyház egyes tagjai megpróbálták a felajánlás törvénye szerint élni, ám nem voltak képesek teljesen e törvény szerint élni (lásd T&Sz 105:1–5, 9–13). Ma a tized, a böjti felajánlások, a Deseret Industries-nak tett adományok, az egyházi jóléti program, az, hogy időnket és tehetségünket adjuk, és egyéb áldozatok, melyeket Isten királyságának építésére teszünk mind része a felajánlás törvényének (lásd T&Sz 119 fejléce).

Sion

A Tanok és szövetségek a következőképp utal Sionra:

- Olyan népcsoport, melyben az emberek „tisztaszívűek” (T&Sz 97:21), szeretik egymást, betartják Isten parancsolatait, és gondoskodnak a szegényekről (lásd még Mózes 7:18).
- A Missouri államban lévő Independence térségének másik neve (lásd T&Sz 57:1–3). A Tanok és szövetségekben előforduló „Sion földje” kifejezés Missouri e részére utal.
- Egy város, amelyet Missouri államban fognak felépíteni a jövőben (lásd T&Sz 45:64–71; 84:2–4; lásd még Hittételek 1:10). Az 1830-as években az egyház tagjai nem tudták megalapítani (törvényei szerint élni) Siont, viszont az Úr megígérte, hogy Sion városa fel fog épülni valamikor a jövőben (lásd T&Sz 58:3–7; 101:16–21; 105:1–5).

- Énok próféta városa (T&Sz 38:4; 45:11–14; lásd még Mózes 7:16–21).
- Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza (T&Sz 21:7–8; 68:25–30).

Sion tábora

Sion táborának hívták azt a körülbelül kétszáz férfiből és néhány nőből és gyerekből álló csoportot, akik 1834-ben engedelmessé váltak az Úr azon parancsolatának, hogy menjenek „Sion földjére” (T&Sz 103:22; lásd a következő fejléceket és verseket: 22–35). Több mint 1450 kilométert tettek meg Ohióból Missouriba, hogy felépítsék Siont (lásd fenn „Sion”), és hogy segítsenek azoknak az egyháztagoknak, akiket a csöcselék arra kényszerített, hogy hagyják el otthonukat. Miután Sion tábora Missouriba érkezett, az Úr azt mondta nekik, hogy „egy kis ideig várjanak még” Sion felépítésével (T&Sz 105:9; lásd a következő fejléceket és verseket: 1–19). Számos férfi, akik engedelmesek és hithűek voltak Sion tábora idején, később az egyház vezetőivé váltak.

Fejezet fejlécek

A Tanok és szövetségek fejezeteit úgy hívjuk, hogy fejezet fejlécek. A fejlécek közlik azt, hogy mikor történt a kinyilatkoztatás, kinek szólt, és elmond egy keveset az egyház azon idejére vonatkozó történetéről is, amikor az Úr az adott kinyilatkoztatást adta. A fejezetek tanulmányozásánál mindig olvasd el a fejezet fejlécét is!

AZ UTOLSÓ NAPOK
SZENTJEINEK
JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA

HUNGARIAN

34190 135